

שפה ברורה

הועתק והוכנס לאינטרנט

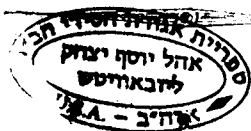
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ט

מסודר בשלימות הסידור ומדויק בתכלית הדיוק

מחתי

מאת הרב יוסף יצחק יוסף

רעד להיים

שנת תקפ"ב לפ"ק.

(מהדורא שביעיא)

נייאע דורכאויס פֿערבעסערטע אונד פֿערמעהרטע אַריגנאַל אַפֿלאַנע

Roedelheim,

verlegt u. gedruckt in der privilegirten Buchdruckerey
von W. Heidenheim 1820.

חונתקולך חונערן ווייטן יע ענטפערעלטן ווערען נאך קאנטן זיך אומגע
וויר ניכט יענע חונרעכטיגען חונד פֿעהרעקולען הפלות חונר חומשים רען
טאטן חונר דער יוגער ענטרייסען חונר נארגע טרמגען חיהנען ריכו
טיגע חונר קארעקטע דחפיר חין חקרו לז געבן.

דיח וחהרהייט דער ערוואהנטען בעשערקונגן, ווירד חונד מדברי חז"ל
נצרה בעטטיאוס חונר וויס נחפדרוק בעטטטיאטיג, באמס (עיונין כ"ג א')
כלי יהודה דייקא בלישא ומחמי לכו סימא נחקיימה תורתן בידן, בני גליל
דלא דייקא בלישא לא נחקיימה תורתן בידן. ואצרו עוד (כמונות י"ט ז') ספר
אינו מוגה עד ל' יום מותר להשקותו מכאן ואילך אסור להשקותו משום שנאמר
אל תזכין באהליך עולה, ומאוד מאוד הזהירו בנירסא דנקומא שלא ללמוד
עם החיטקות מתוך ספר אינו מוגה באמס שנשא כיון דעל על (ב"ב כ"א).

חונטר רען פֿיאנען חויפֿעקדערע לזר הערוינגחבע געגענווחרסיגר חפלה
פֿערדיענט בעקדערס וויט ריהק געענטעט לז ווערן יידי חו"ה חונרני
החסם השלם כר"ר אהרן א"ב מחוצי ק"ק קאסל. דיר פֿרייט, חגעעטפחונט
פֿון דיר גוטן נחבע, נחמס ייך דוח חיהע איר חיינען בעאחכרעך פֿאון חוכר
חיינרעטונג חונד פֿאולטפחדיגקייט חיינר חפלה פֿארלוועגן נאך וועלכען חד
אויט טאטן געפֿרעייטעטן חונד וואפיר חיד חיהק איר חפֿעענטליך דחקייט.
ויינע בעשערקונגן חוכר דיון פֿאון זינר טרערעכערע לייגען וויינעס רינסט
חיינעס לתועלת בני עמנו; ער זאגט חונטר חידערן: "כל גממותי בסדר
חפלה הוא להיוחה בשמה, ר"ל שיבוא הכל על סדר גבון מבלי שיערך לא
הע"ז ולא היסוד לתפס אחר הדברים ולדלג אנה ולפנות בה וכה, ואין טירוף
דעת יותר מזה אף לוקן ולרגיל ומכ"כ לקטנים שאינם יודעים מאומה ועגבלים
באלותיהם נביה"כ דעת הגדולים וירגו הגער בוקן וכאלו איש באווי.

זוהא שמגיע אל עיקר הדברים והיינו נוסחי החפלות והנקאות והקדוקי המלות
הן מסדרן יחיד גאון זרעו ומלעיל ומלרע ופסקי טעמים והפסק הכסוקים וכיוצא
בזה, אין לדוני לרוך למעיר כי קטנו ענה וכו', ונפרט שיעמי נאמנה שהוא
נעלמו מניה את ספריו וכו' וזכור וסוכה וסוקל הכל נמאזני הדקדוק ואינו
סומך על דעת אחרים וכו' ויפיון יריהם ירפו במלאכה ועליהם נאמר עושי
מלאכת ה' רמו'. ומה יעיל למחבר ספר אף אם הוא חכם גדול בדקדוק הלשון
וידע לדורש על כל קן וקן חילי חילם אם נדבר בהגהה ישנה ושימה למרבה
ולתל שלם; דלא הציף לנו איש עברי סידור ויעתר יפתק, אין וחקר ומקן זו
דברים הרבה אך חפלותו היתה לחטא להיוחה בלתי מסכמת לדבריו וסמח חפלותו
בשמה שינושים מן פליקוד אשר לא עלה על דעתו ולא ליוה, כאשר העיד על
עצמו נקוטרים שיש יפתק שלו; שאג למטה בקרב ביאורו להסיר קן מנין החיות
ולא שם אחרותיו אחרות ולא יודע במציא למעלה סך בסדר החפלה עלמו,
והי פעל כל זאת? ודלי עלמות ההגהה וכו' עכ"ל"

וגער אחרת! גור אחרטע חיל'ם ניכט גערנע עצלות דההגהה
וקדערן פֿאווענה, חגענו מן חנהחוטענער חויפֿעקדערקייט חונד
ביהמרהוילקייט ענגען; לוייח חייגעטעחטען דוח דער נעל הכנהכך
נעבמט דער וואפֿעכענטעס חין חיינען חקען גרמיע בעזילן חוס, וער
כמס גלגל מלאכת ההגהה פֿעווען דוח כיוצא ערטיענענען חיקן סופרים

הוסיפים חובר דקדוק הפלות, דים, טרין חוזר ויהי דים חיהרע פערפחטער
 דחין געווענערעט החבן, דעננחך ניכט פעהרפרייח חויסגעפחון; חיד
 דעיע היר בוקס פחן דען פריגינחן חויסגחבן דים פחן דען מחנרים ועובסט
 הערויגעגעבן וחורדן, חונ: חיקון סופרים לרא"פ, וסידור ר"ע ור"א, ור"ח
 ורמ"ד ור"א"ם כל מד ומד לכי מעלמו, אף אהס יותר מניקים מחנריהם מ"ם
 כארונהס סינים לא ראי זה כראי זה. דים נחפדריקע דים טפארהין חויס חיהנען
 חובר נחך חיהנן געמחט וחורדן, וויאשען פחן פעהרן חוזר חרס כימר חכריה,
 חובר החבן מיט חיהרען פריגינחע ווייטר ניכטס חונ דען נחמען חובר דים פחיקע
 געוויי, קיינעס וועגס חמר דען חיינערליכן ווערט; יח זינד ויח חוזע
 דערגוילי נחפדריקע, פחוטע היכלען דים נר דען נחמן חובר דחן געפחגע
 דער עלטען יח חמר דערען געהחוט החבן, ואמר נכסו יחק סכס.

חיד טוייבלע וויר דער בעטיידענחייט ניכט לו נחמע לותרעטן ווען חיד
 נחגע דחם דיע חפלה, חין ריקניכט חיהרער פחוןקחווהנחייט, חרדנוג חובר
 קחירעקטחייט חוזע חיהרע געטווייטר חיברשריפסט חובר ווייט הינטר נד לזירק
 ארסם. חיהרע פחירגע היר חויפלונחון, ונחגע פערגעבולע ויהיט
 יער קעננר חובר נחפדריקע ווירד זך ונחמו ועובסט דחפחן חיברליגען. ער
 ווירד ניכט זעלן ונחבלע זילובע חובר חיינערעסחטע. חחערקונג ערבויקען;
 ער ווירד חוזע חן חרט חובר טעטלע געהחריג חובר ריכטיג בעשערקע, חובר
 יערעס ונחרט נחך דען פרינליפען נחכמת הלען נדייקות רב חבגערדוקט פיינדן.

אף גס זחא דיע ליהו למעיין כי לא הלכתי נשיט קלת מדקדקים בעלי סדורים
 אשר נדו משקלים ונכניס לא אערום אנוחינו וקנעוס בחבלה וישן מפני חרש הוליון,
 ואכתי לא כן עמדי, אבל אחזתי בנוסחות קדמוניות המקובלת אללנו והכמלאת
 בספרים יסנים כ"י מדויקים, כי אחזן מלאחי נאמנים עם העין האמתי והסברה
 השרה, ובנר העירותי על זה נפתיחתי לכל נדרי ואין כאן מקום קירורם. ואולם
 המזמורים והפסוקים הלוקחים מספרי אמ"ת הנבתי ע"פ מקרא חכמי יין ועלפיו
 נקדתי והטעמתי כי אותו מלאחי מדויק מאד ונפרט נכיקה וטעמים, איונ גרסת
 ספרינו בלתי מסכימים בענינים האלה עם עדות הקדמונים גאוכי קלאן ה"ה ר"א
 נן אשר ור"י נן נלעס חולתם, אשר לואת ננוכו כל מדקדקי אמינו בעניני טעמי
 אמ"ת, ואולם המקרא הזה מסכים עם המסרת וכללי ועדות הקדמונים ועם
 גרסת ס"ם המדויקים נפרט על הטעמים והנקודות, לואת סמכתי עליו יומר מעל
 זולתו לנקד ולהטעים על פיו, וסמכתי עליו חלילו נדברים הנראים איום כען
 נממור ל"ג פסוק ה' אהב לוקה שחמחג ה"א אחר הדמי, וכן נממור ל"ה
 פסוק ג' ביו חחלה נפשי נדמי ונ' מתנים וכאלה דנות, והונחתי להעיק
 המעיין על זה שלא יקנא גס נהניטו אליהם.

דין סידור אשר קראתי נכס שפה ברורה חובר דען חיד לכער חקן ולכל א"י
 אשר יאכנו לנו לשפך ייחו לפני ה' בעטטיווחס החבע, וחכט חיד בעוהרערס
 דער חננחך חונפערדקרבען חובר דעס בעטערן ענפחחגוליעין יאענר חונ
 ענפחחגולען החבען, דחמיט דערען נחרטעס געהירן ניכט, ויח ביהר
 געטעהן, טחן פריהלייטיג וויט וקחחילכן פעהוטרעחפחן חויסרריקן, פערנחין
 מיט פחוטן בעגריפען, חגעעילוט ווערדע, דים חיינערליכע חויסרריקן, נחבל
 דען יח חיינחחן וחורללן געפחחט החבן, נחורדעהר חויסרריקן יח.

יערע טפּרמֶזע האָט אַיהר מיגנעס מין הינזיכט דער ריכטיגן חויסספּרמֶזע
 חונד בעטמאָנג דער זילבן לור נאָהערן בעטטיאווונג דעס ווּקרטבעגרייפֿעס; ניכט
 זעלטן האָנגט זעלבסט דער הויפטבעגריף פֿאָן דער ריכטיגן חויסספּרמֶזע מבי
 בלד'ק בעקמאָוסט געאיינזיג'יך יעדעס ווּקרט מין טפּלייזן (כניכע, מקלענט)
 דינעס לייכן ערהאַלט ענטוועדער דיח זעלטע זילבע (תמועה) מוז **בְּרֵאשִׁית**
בְּרֵא אֱלֹהִים, מדר דיח פֿאָרזעלטע זילבע מוז **אֵת הַשָּׁמַיִם** ו**אֵת הָאָרֶץ**;
 מיט ערסטן פֿאַל זאָגן וויר דאָס ווּקרט קמאָוסט מלרע, דאָס הייסט, דער
 הויפטמאָן דעס ווּקרטעס רוהעט מוּיך דער זעלטן זילבע; מיט לויטן פֿאַל זענען
 וויר עז מלעיל, דאָס הויסט דער הויפטמאָן רוהעט מוּיך דער פֿאָרזעלטן זילבע.
 פֿאָכען דיח נניכע חיבר מדר חונטר דעס בולטמאָבען טטעהט, הירויך קמאָוסט עז
 ניכט מן, זאָדערן זעריג'יך מבי יוח ביים דער זעלטן מדר פֿאָרזעלטן תמועה
 טטעהט. מין **הָאֲזִנֵי הַשָּׁמַיִם וְאֵת דְּבַר** האָט יעדעס ווּקרט זיינע נניכע
 חונטר דעס בולטמאָבען בעלייזעט, דענאָך זענען וויר מוז דרייח ווּקרט מלעיל
 יך וויר וויר **וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׂמוֹת** מלרע זענען, פֿבסטן דיח נניכע
 פֿכען מוּיך דעס בולטמאָבען בעלייזעט חזט.

עז חזט היר דער מרט ניכט חיבר נגינות וטעמים לו המדעון, ווּקריבר חיד
 בערייטס מין פֿאָלזסטמאָדיגעס ספר הערוזי געגעבן אַזר קראתי נזש משפּטי
 הטעמים, חונד ווּקרויך מיד יעדען וויסגריגען פֿערזויסטן קאָן; ווּמז מיד מבר
 לור טטיחונג דער מוזגעזיינען חונדריכטיגן זעווערט היר לו ערוואָהנען פֿיר נאָט
 ווענדיג ערמלעט חזט פֿאָלגענדעס: מין דען כ"ד ספּרי קדש האָט יעדעס ווּקרט,
 וועלכעס ניכט מיט מייכט מקף - לו דעס פֿאָלגענדען געלעגן ווירד, זיינע נניכע
 וועלכע חוואָד ענטוועדער חיבר מדר חונטר דעס בולטמאָבען בעלייזעט חזט דעס
 דער טאָן לו קמאָוסט; חויסגעטמאָון פֿאָלגענדע 4 נגינות זעהוויך **זרקא סגול**
פּשטא חזט תלישא קטנה, דינע טטעהן חוואָר מן ענדע דעס ווּקרטעס
 מבוּיך דער טאָן מלעיל מדר ביים דער פֿאָרזעלטן זילבע געהאָרט ווערדן חזט;
 מוז: **וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַבַּעַר** (כראשי' כ"א י"ו), ואשר יבוא את רעהו

בַּיַעַר (דנרי' יט ה) , וְשִׁבְרֵי עֵרָה (יטע' יט כג) , וְשִׁבְרֵי עַל עוֹנוֹת אֲבוֹתָם
 (ירמ' יא ז) , וַיִּקַּח לָחֶם וַחֲמַת מִיָּם (נרא' כא יד) מְזוּעַ דְּיוֹעַ וּמְרַטֵר וַיִּסַּן מַלְעִיל
 גְּעוּטָן וּמַעֲרָן ; דְּמֵי תַלְיֵשׂא גְדוּלָה מְכַר הַמַּטְרִיחַ עֲכַטְגַּעְגַּן גְּעוּטָט עֲחִיגָנָה
 טַמְלֵט פֶּתָן בַּעַמְלֵדוֹט 4 נְגִינֹת , דְּיוֹעַס וַיִּרְדַּ מִּיּוֹמֵר חֶסֶן חֲכַמְחַגַּע פֶּתָק וּמְרַטֵר
 בַּעֲלִיבְכַעַט מְבַטָּן דַּעַר טָמָן מַלְרַע פֶּתָלוֹט , מְזוּוֹתָן אֵל הַגָּר (טס) , עֲבֹן זָק
 וּמְנַחֵם וּנְסִיחָהּ לְפָרִים לְאִילָם וּלְכַבְשִׁים (נפ' פִּינַסָּה) , עַד חִיזַט זַעְהַר
 וַיִּרְדֵּינִיגַּ וְעַן חִינִיגַע קוֹרָאִים דְּמֵוֹ לַמֶּדְפֶּתָן לְפָרִים טַמְכַעַן דְּמֵוֹ רַחֵךְ כִּיחַ דַּעַן טָמָן
 בַּעֲקָמֵחֵן קָמָן , וְחַדְעַרְן דְּמֵוֹ רִי"ש זָק וַיִּחַ דְּמֵוֹ לְזוּוֹיִטַּע לַמֶּדְפֶּתָן לְאִילָם חוֹכֵר דְּמֵוֹ
 סִי'ן פֶּתָן לְכַבְשִׁים דַּעַן טָמָן הַמַּטְרִיחַ נַחֵךְ דַּעַר מְזוּגַעַחֲחִיכַעַן דַּעַעַל . כּוֹר דְּמֵוֹ פֶּשְׁטָא
 פִּיכֵרן וַיִּרְדֵּי חִין חוֹנוֹעַרְן סְפָרִים בִּיחֵן יַעֲנַן וּמְרַטֵרְן דִּיחַ מַלְעִיל גְּעוּטָן וּמַעֲרָן זָקוֹן
 דְּחַפְפֵּלֵט בַּעֲלִיבְכַעַט , וְחַבִּיחַ דְּמֵוֹ עַרְסַטַּע פֶּשְׁטָא מִיּוֹמֵר חוּי' דַּעַן גַּעַהֲחֵרִיגַן
 בּוֹכְטַחְכָּן טַטַּהַט דַּעַן דַּעַר טָמָן לְקַחְחֵחֵט , חוֹכֵר יַעֲנַע וּמְרַטֵר דִּיחַ מַלְרַע זִיין
 זָקוֹן עַרְהַמְלֵטָן כּוֹר חִיין חִינִיגַעַס פֶּשְׁטָא . בִּזְוִיגַּ הַמַּטְטָן מְזוּעַ בַּעַמְלֵדוֹטַע נְגִינֹת
 דְּחַפְפֵּלֵט בַּעֲלִיבְכַעַט וּמַעֲרָן זָקוֹן , חוֹכֵר וַיִּרְדֵּי פִּיכֵרן זָקוֹכַעַס וַיִּרְקוֹדֵךְ חִין חִינִיגַן
 כַּחֲבִיחַ יְרוּחַ , מְזוּיין חִין חוֹנוֹעַרְן גַּעַדְרוֹקְטָן סְפָרִים וּמַחֲרַדַּע דְּיוֹעַס נִכְטַט בַּעֲחַבֵּן
 מְכַטַּעַט דְּחַעַר דַּעַר חוֹנוֹיִסַּעַדַּע בַּמַּשְׁפָּטִי הַמַּעֲמִים מִיּוֹמֵר לְוִיבְלוֹהַפֶּשֶׁט
 בְּלִיבַט וְחַהֲיין עַר דַּעַן טָמָן וַעֲטָן זָקוֹן .

דִּיחַר חוֹכְטֵרַטִּיד פֶּתָן מַלְעִיל חוֹכֵר מַלְרַע חִיזַט כַּלַּק פֶּתָן דַּעַר גְּרַחְסָטָן וַיִּכְּ
 טִיגִיקִיט , וַיִּינן דְּחַדְרוֹךְ נִכְטַט כּוֹר עַטוּחַ חִיין נַעֲבַעַכְבַּגְרִיךְ זָקְחַדְעַרְן
 דַּעַר הוֹיִפְטַכְבַּגְרִיךְ דַּעַס וּמְרַטֵרַטַס בַּעַטְטִיחֵחֵט וַיִּרְדֵּי ; מְזוּ לֹכַן עַקְסַעַחְפֵּלֵט :
שָׁתָר (דַּעַן מְקַלְעַנַט חוּי' דַּעַר זַעֲלַטַעַן וַיִּזְכַּע מְרַר מַלְרַע) הַיִּיסַט : יִחַ
 הַחֲכָן גַּעַטְרוֹכָן ; הַיִּנְגַּעַן **שָׁתָר** (מַלְעִיל) הַיִּיסַט : יִחַ הַחֲכָן גַּעַטְהַחן מְרַר מְכַגַּעַ
 זַעֲבַט חַד"ג . **רָצָה** (מַלְרַע) עַר הַמַּטְרִיחַ גַּעַוֹמְלוֹט ; **רָצָה** (מַלְעִיל) יִחַ חִיזַט גַּעַ
 לְוִיבְלוֹ . עַבְטוֹ זָק **שָׁבַר** (מַלְרַע) יִחַ הַחֲכָן גַּעַפְחַגְגַּן מְרַר עַרְבּוֹיִטַּעַט ; **שָׁבַר** (מַלְעִיל)
 יִחַ וַיִּכֵּד לְדִיק גַּעַקַּהֲרַט . זָקוֹלְטַע כּוֹן יַטְחַחַדַּט טַטְחַטַּט **וְשָׁבַר** וּשְׁחַרְוֵאל (תִּלְי'
 עַת לַד) **וְשָׁבַר** זַעֲטָן , זָק וַיִּרְדֵּי עַר חִינִיגַעַן פֶּתָמוֹטָן , זַעְהַר וַיִּרְדֵּינִיגַעַן חוֹכֵר

וכתבתי לך בעגרון חיוג עדריקט החבן וחקרתן עד געוויס ניו געדחטט, ועל זה הוכיח
 הכניא באומרו שכתובים דברו סקר לאונכס עלה תכנה, והכסס אמר חושנת ה'
 שתי שקר, ואמר אל תכהל על כיד ולכך אל ימכר להוויא דבר לפני האלהים,
 חיד גוויבע דמע עקסעטאן, וחקתון בלה"ק לו הזכרתו געבונדן ווערדן,
 חקלענטומליקן בלאן עברי לו חיברלייגען, חונד חיהו לו בעוועגן זיך דוטר
 זעהרע לו בעחייקערן, חוץ ניכט דער געפחער חויסגעוועלט לו זיין נשכטו
 שיו לכני ה', טטחטט נשמות ותלות זכות והוללות, חונד חקטטחטט קדויות
 ונקשות, כחשות ומעקשות חויסלוטספרעכטן.

דווייט חבד ניוחונד דערגוויכ געפחער נתפלתו חויגעוועלט זיין וחקתן
 החב' חיד חין געגענוחרטגער הפלה בעתבונכטעט, חווע וחקטר ריח מלעיל
 געלטן ווערדן חויסן, מיט חייבעט מתג (חיון עע-סענטיקוויס טטריכויון) לו
 בעגליכטן; דיח יעניו חבד וועלכע מלרע געווען ווערדן זקון, חונד
 בלה"ק דיח גרוסטע חילתו חויסחפון, זינד חונכעלייכעט געבויבן. לונד
 עקסעטאן ארון עולם אשר מלך, דייע וחקטר טטעהו קהנע חקלענטלייבן,
 חחוגיך ווערדן זיח חווע מלרע געלטן, היגעטן חויסעט וועלכעט
 מלעיל געלטן ווערדן חווס, וחוררע מיט חייבעט מתג: זיח בעגלייכעט.
 דייע רעגן חויט חין דער גחלן הפלה זח פיל ויח חקלך בייחבעהחוטן
 וחקרדן, וחקרויך יערר נשעת חפלתו חטט לו גיבן חקט; בעקוטרערס חבד
 פעררהנט זיח דעק מלמד חקר זעהרער טטחק ענפחטון לו ווערדן,
 דחייט ער בייט חונטרריכט בעטחקדיג זיין חויגענוועק דחרויך החבני
 למען לא יחי עד לבית ישראל למנעח מזכיר עון, ויקיים חקרא שכתוב
 כי אז אדפוך א עמים שפה ברורה לקרא
 כלם בשם ה' לעברו שכם אחד, אמן.
 כ"ע ענד נרלה למלאכת עבודת הקדש.

וואו ציל לראות גאון חייגיית

געבנד כי טעמי ספרי תילים משלי אויב נכלים נשמות גם נלורתיקה גם
 נשמויהם מטעמי אשר ספרי קדש ורוב בני דורנו בלתי יודעים להבחין בין המפסיקים
 הנקראים מלכים ובין הנלתי מפסיקים הנקראי' משרים, ובעת זיהנו נחמורי תילים
 להלל לה' יפכו היולול לחילול ח' כי ידניקו הכפרד ויפרידו הכדנך ומכל שכן שיסכלו
 נשנת טוב הכירוים, לכן ראיתי כי טוב להלגי לפניך המעיין שמות וטורות הטעמים
 המפסיקים בספרי אמ"ח והיו על לבך ממיד ושכנתם לנכד. ואלו הם:

פזר: לגרמיהו. **רביע**: צינור. והוא זרקא המטקד בסוף המינה שהיא
 מלך והוא נכלל מן הזרקא שבראש המיב' הנקרא לינורית שהוא שרת. **עולה**
יורד: והוא מרכא הכרשמת בלות המחלקת ובאות שלפני' מהפך למעלה. **רחי** והוא
 טפחא המטקד בראש המינה להבדילו מן. **הקפת** המטקד בלות המחלקת
 שהוא שרת. **אתנה**: שלשלת גדול. עם פסק אחריו. **רביע**
בגורש הדביע בלות המחלקת והגריש בראש המיב'. **סילוק** סוף ס' פ.

קר
 ער
 שם
 ער
 עו
 פא
 זנ
 קב
 קד
 קה
 קז
 קט
 קט
 קי
 שם
 שם
 קי
 שם
 קי
 שם
 שם
 שם
 קיד
 קיו
 קיה
 קיט
 שם
 שם
 קכ
 שם
 קכא
 שם
 קכא
 שם
 קכד
 קכה
 קכו
 שם
 קלב
 קלג
 שם
 שם
 שם
 קלד

דיני סעודה שחיה וסדר קידוש
 המבקר חולה בשבת איך יתנהג
 סדר מנחה לשבת
 ברכי נפשי ושיר המעלות
 פרקי אבות
 סדר מוצאי שבת וכל חפלה ערבית
 סדר ודיני הברלה במ"ש והפיוטים שנוהגים לאומרים
 סדר לוי המלכה
 סדר ר"ח ודיניו והלל
 חפלה מוסף לר"ח כשחל בחול
 סדר ר"ח שחל בשבת
 לוח לקביעת החדשים
 לוח לקביעת המועדים
 סדר המועדים והרגלים
 יהי רצון שאומרים בחדש ניסן אחר אמירת הנשיא
 סדר בדיקה חמץ
 סדר ערב פסח והנהגיו ודיניו
 סדר ערב הבשילין ודיניו
 סדר ערב חצרות
 סדר חפלה מנחה בעי"ט
 חפלה ערבית ושחיה ומנחה לשלש רגלים
 חפלה מוסף לרגלים
 סדר ספירת העומר
 סדר חול המועד פסח
 סדר חג השבועות, וחפלותיו וקריאת החורה
 סדר חג הסוכות וקידוש לשלש רגלים
 יהי רצון שאומרים בכניסה לסיכה
 יהי רצון שאומרים בשעת נטילת הלולב
 סדר י"ט שני וחפלותיו וסדר חולו של מועד
 סדר שמיני עצרת ושמחת תורה וחפלותיו
 יהי רצון שאומרים כשיוצאין מן הסוכה
 סדר ערב ר"ה וימנהגיו
 חפלה ר"ה לערבית ושחיה ומנחה
 קידוש לר"ה
 אבינו מלכנו
 סדר הקיעות לר"ה
 חפלה מוסף לראש השנה
 סדר השליך
 סדר חפלה י"ט שני של ר"ה
 סדר יו"ד ימי תשובה ושבת תשובה
 סדר ערב י"ב
 סדר כפרות
 סדר חפלה מנחה בעי"כ

ט	קלר	-	-	-	-	-	-	-	-	דברים האסורים והמותרים בי"כ
ז	קלה	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר ערכית ושחרית לי"כ
ז	קט	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר מוסף לי"כ
ז	קמה	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר מנחה לי"כ
ו	שם	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר נעילה לי"כ
ז	קטט	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר ערכית למיצאי י"כ, ושבת שבין י"כ לסוכות
ט	שם	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר חנוכה ונרותיו וברכותיו
ז	קנ	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר הימים והנהגת ביה"כ בחנוכה
ט	שם	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר ארבע פרשיות וסימני ההפסקות
ז	קנא	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר פורים וחפלותיו וקריאת המגילה
ז	קנב	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר השעה כאב ודיניו והנהגותיו וחפלותיו
ז	קנג	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר סעודה, ברכת המיציא וברכות המזון והנלוים אליהם
ז	קנו	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר ברכות המזון לנשואין ושבע ברכות
ט	שם	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר ברכת אירוסין
ז	קנז	-	-	-	-	-	-	-	-	ברכה אחרונה על היין והדברים המיוחדים לברכה
ט	שם	-	-	-	-	-	-	-	-	ברכה לענינים נפרדים
ז	קנח	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר קריאת שמע על המטה
ז	קסא	-	-	-	-	-	-	-	-	צדוק הרין והברכה שאומרין על בית עלמין
ז	קסב	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר חפלת הדרך
ז	קסג	-	-	-	-	-	-	-	-	ברכה הלבנה
ט	בסיף	-	-	-	-	-	-	-	-	שיר הייחוד
ז	ס	-	-	-	-	-	-	-	-	יהי רצון שאומרין כשהש"ץ אומר ומפני חטאינו
ז	י	-	-	-	-	-	-	-	-	סדר רוכן ודיני נשיאת כפים

ב ח י נ ה

בן אדמה יזכור במולדתו. כי לעת קץ ישוב לזלדתו:
 קום והצלח אמרו לבן חמש. מעלותיו עולים עלות יצמש.
 בין שדי אם ישבב ולא ימש. צוארי אבי יקח למרפכתו: כי
 מה תאיצין מוסר לבן עשר. עוד מעט קט יגדל ויוסר.
 דברו לו חן חן ויתבשר. שעשו עיו יולדיו ומשפחתו: כי
 מה נעימים ימים לבן עשרים. קל בעפר דולג עלי דרים.
 בז למוסר לועג לקול מורים. יעלת חן חבלו ומלכותו: כי
 בן שלשים נפל ביד אשת. קם והביט הפו בתוך רשת
 ילחצוהו סביב בני קשת. משאלות לב בניו ולב אשתו: כי
 נע ונכנע משיג לארבעים. שש בחלקו אם רע ואם נעים.
 רץ לדרך ויעזוב רעים. על עמלו יעמוד במשמרתו: כי
 בן חמשים יזכור ימי הבל. יאבל פי קרבו ימי אבל.
 בז בעיניו את כל יקר תבל. כי יפחד פן קרבה עתו: כי
 שאלו מה היה לבן ששים. אין במעשיו בדים ושרשים.
 כי שרדיו דלים ונחלשים. לא יקומן אתו במלחמתו: כי
 אם שנתיו נגעו אלי שבעים. אין דבריו נראים ונשמעים.
 רק למשא יהיה עלי רעים. מעמס על נפשו ומשענתו: כי
 בן שמונים טורח עלי בניו. אין לבבו אתו ולא עיניו.
 בוז ליודעיו לעג לשכניו. רוש בכוסו גם לענה פתו: כי
 אחרי זאת כמת יהי נחשב. אשרי איש נחשב לגרתו שבו.
 אין בלבו רעיון ולא מחשב. רק לאחרית נפשו ומשכרתו

כי לעת קץ ישוב לזלדתו.

סדר השחר

הנהגת אדם בהקיצו משנתו.

שׁוֹתֵי יְהוּה לַנְּגָדִי

תמיד

הוא כלל גדול בתורה. שיתבונן האדם שמלך גדול ממ'ה הקב"ה משקיף על כל עניניו, ויירא ממנו ויבוש ויסתיר פניו, ויתן על דרכיו לבו ועיניו, בשבתו ולכתו בשכבו ובקומו וילטוש רעיוניו, כעבד נאמן הזריז לעבוד ולעמוד לפני אדוניו. ואם ישכב על מטתו לא ערבה לו שכרו, רק לשמור בריאותו, כדי למוטר לשוב אל משמרתו, וינטער על אבדת זמנו היקר שאינו חוזר מחר, לכן יתגבר כארי שיהא מעיר השחר, וזמן תפול לא יאחר. ח"לם המוסר וזריך האד' לקדם פני צורו קוד' התפלה וצסקיצו משנתו יירא מן השי"ת ויזדעזע ויהיה נרתע ונפחד מאימת הצורא יתצרך ויזכור חסדו והמונתו אשר שמר לו שסקיצו משנתו לחיי' והחזיר לו נשמתו ואז יתצרך הצורא בלבו שהגדיל לעשות עמו ע"כ. והנה לזה תקנו חכמי' ברכ' מיוחדת כדגרסינן בהרוא' כי מתער משלתיס לימא אלהי נשמי' שנפחת בי. והאידנא דלא זסידי מנגיעת מקוס הטטופ נסגו לאמתוני עד לנתר דמשו ודייהו וכת חסידי' מאחרוני' ז"ל הוסיפו מדעת' והתנהגו לומ' צהקיל'.

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁחָזַרְתָּ

בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ:

אכן הגאון מוהר"ר יעב"ץ ז"ל כתב, כל שאם אין ידיו נקיות לא יאמר נוסחא זה בשפתיו, אע"פ שצב"ה יכתב שיהיה יכול לאומרו קוד' שנטל ידיו, ונ"מ שג' ואל תעשה עדיף לדעתו אם ידיו מטונפות וודאי ינא שברו צהפסדו, ואפילו צסתם יש להחמיר צשוכב ערום דכוודתי נגעו דמי וכו' עכ"ל.

סדר נטילת ידים

תקנו חז"ל נט"י צצקר מפני צ' דצרי', א' כדי להעביר דוח רעס, ועוד מחמת היותינו נעשים צריה חדש', וגם לדמיון כהן המקדש עצמו מהכזר לעבודה, ולפיכך צריך נטילה הגונה כתקנה, וראוי ליזהר צה צכל הדבר' המעכבים ננט"י לאכילה, נוסף על זה יזהר לערות מים על כל יד ג' פ', וכדי לנאת ידי כל ספק נכון לשפוך על כל יד ג' פ' רצופין ועוד ג' פ' לסיגורין, וכי משי ידי' מצרך ענט"י, וכן נכון לסדר שאר צרכו' השחר כל אחת צשעת מעשה וכדאי' בגמרא. הניעור כל הלילה, אם לא נגע צטינפת אין לט' אל

סדר נמילת ידים

אלא כמו ש'ש' ע' דספק הוי ומוילא לא יצרך דספק זכות להקל,
 אבל זנגע זמקום הטינופת כל צדור שיצרך אז זרכה ענט'י
 צצקר, אע"ג דכולא יומי לא עבדינן הכי מ"ו נט"ו דשחרית חמירא
 טפי, וטעמי טובא אחמרו זה כמ"ל בחבורי צאורך, וכן עיקר (יעב"ץ).
 ג' חלוקי זכות בעיני נט", זשחר'י אע"פ שלא עשה זרכיו מצרך ענט'י
 ואשר יצר, וזשאר כל היום אף אם עשה זרכיו אינו מצרך ענט'י רק אשר
 יצר, ולאכילה אפילו הידים אינן מולכלכות מצרך ענט'י.

סדר לבישת בגדים ועניני צניעות ונקיות

יבא אדם זנוע אפילו זחדרי חדרים כי הקצ"ה מלא כל הארץ כבודו
 וכתיו והזנע לכת עם אלהיך, ע"כ לא ילכז חלוקו מיושב חלא יקח חלוקו
 ויכניס בו ראשו וזרעותיו זעודנו שוכז ומלא כשיקום הוא מוכוס. יזהר
 שלא יטול חלוקו ולא שום דבר ממי שלא נטל ידיו שהוא סכנה, והמלכז
 הראשון יהי של מנו' דהיינו הטלית קטן, ולא ילך ד' אמו' בלי זיני' וכשהוא
 לובש מלכז של זינית יאמר: הדיני מוסן את גופי להחלבש במלבוש מצוה:
 וכשדיו נקות יבדוק הצינית ויצרך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת צִיּוּת:**

לא ילכז צ' מלכזים כאחד כי הוא סכנה וקשה לשכחה, גם לא יגזז
 ידיו זחלוקו כי הוא קשה לשכחה, ולא יספוך חלוקו פנימי לחיטין, ויגעול
 מנעל ימין תחלה ואח"כ של שמאל, אבל זקסירה יקשור של שמאל תחלה.
 ולא ילך ד' אמות זגילוי ראש וזפרט תחת אויר הרקיע, גם אסור
 להזכיר שם שמים זגילוי ראש, וכיסוי הראש זידים אינו מועיל.
 יזהר האדם שלא ישהה זרכיו וירגיל את עצמו לפנות ולעשות זרכיו זקך
 וערב שהוא זרחות ונקיות וזפרט קוד' התפלה כדי שיתפלל זנקיות, ויבא
 זנוע אפילו זבית הכסא, ולא יגל' את עצמו יותר מדאי כ"א לאחוריו טפח
 ומלפניו טפחיים, ויקנח את עצמו היטיב, ולא יקנח זיד ימין כ"א זשמאל
 אבל לא זחלכזע האמצעית לפי שהיא מרכז' לתפילין זכורכין עלי' הרעשו',
 ואין להרהר זבית הכסא זשום צורך מזה, גם יזהר שלא להזכיר ש"ש
 זחדר שיש בו עביט של מי רגלים המוניא ריח רע. היוא מצית הכסא
 קצוע העשוי זית מושז זריך ג"כ לעירות מים על ידיו ג"פ, וכל היום
 כשעשה זרכיו זין קטנים זין גדולים מצרך אשר יצר, ואין שיעור
 למשתין מים כי אפילו לטפה אחת חייב לזרך. הטיל מים ולא שפסף
 אע"פ שצריך לזרך אשר יצר אין צריך ליטול ידיו אלא משום נקות.

סדר עטיפת טלית גדול

אחר הנקיון והלבישה כראוי ימחר לילך לזיה"כ, והנודקדים נהגו להטעוף צנינית ולהניח תפילין קודם שיגאו מפתח ביתם לזיה"כ, ומקום שאין ליהודים רחוב מיוחד ואין יכולין לילך לזיה"כ מעוטף בטלית גדול ילבש הטלית צפרודור או צחור זיה"כ, וימשמש צנינית לבדוק קודם הכרכה, וקודם עטיפת הטלית יאמר:

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל:

הַרְבֵּי מְתַעַטֵף גּוֹפֵי בְּצִיצִית וְכֵן הִתְעַטֵּף גִּשְׁמַתִּי רַמ'ח
אֲבָרְיָהּ וְשֵׁם הַגִּיּוֹרָה בְּאוֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תְּרִיג וְכֵשֶׁם
שְׂאֵנִי מִתְכַּסֶּה בַּטְּלִית בְּעוֹלָם הַזֶּה בֶּן אֲזֻכָּה לְחַלּוּקָא
דְּרַבְּנָן וְלַטְּלִית נָאֵה לְעֵלְמָהּ הַבְּאֵר וְעַל יְדֵי מְצוֹת צִיצִית יִבְצְלוּ
גַּפְשֵׁי רוּחִי וְגִשְׁמַתִּי וְתַפְלָתִי מִן הַחִיצוֹנִים וְהַטְּלִית יִפְרוֹשׂ
בְּנַפְיוֹ עֲלֵיהֶם וְיִצְלָם בְּנֶשֶׁר יַעִיר קַנּוֹ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֵף: אמן

ואח"כ יברך מעומד:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

ואח"כ יניח הטלית על ראשו רחצו לקומוחו ויטול שתי צנינות הימנית
לאחוריו בכהף שמהלית ושתיים האחרות ישארו נפניו כמלאו כל ד' צנינות
צד שמאל, ויעמוד כך מעוטף כדי הילוך ד' אמות לפחות, אח"כ יסירו
מעל פניו, ומחזיר צנינת אחת שצד ימין לאחוריו, וכן אחת שצד
שמאל לאחוריו, והטלית מז' צדדין מונחת מקופלת על כתפיו
נמצא מוכבצ במצות. ויאמר ד' פסוקים אלו עומד לז':

מִה־יָקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל בְּנִפְיָךְ יַחֲסִיּוּן:

יְרוּיִן מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ וְנִהַל עַד־נִיָּךְ תִּשְׁקָם:

כִּי עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אֹר:

מִשֶּׁךְ חֲסִדְךָ לְיַד־עֵיךָ וְצַד־קַרְתְּךָ לְיִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהֵא

חֲשׂוֹבֶה מְצוֹת צִיצִית זוֹ כְּאֵלוֹ קִיּוּמָתִיָּהּ בְּכַל־פְּרֻטָּיָהּ

וְדַקְדֻקָּתָהּ וּבְנִוְתֵיהָ וְתְרִיג מְצוֹת הַתְּלָמִים בָּהּ: אמן

סדר הנחת תפילין

אחר שלבש טלית מזויץ וניח תפילין, וקודם הנחתן יאמר צפה מלא :

הריני מזמן ראשי וזרועי למרכבת התפילין, לשם יחיד קב"ה ושכינתיה ברחילו ורחימו ליחד שם י"ה כו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל :

הנייני מכוון פתחת תפילין לתנייני מצות בוראי שצונו להניח תפילין בפתח בתינו וקשרתם לאית על גרד ודין למטפת בין עינינו והם ארבע פדשות אלו, שמוע, ותיה אס שמוע, קדש, ותיה כיי וכו' אף, שיש בהם יחודו ואיחודו ותפרך שמו ושמוע נסים ונפלאות שעשה עמי בהוציא אותנו ממצרים ואשר לו הכח והתמיכה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם פרצונו, וצונו להניח על הגד לזכרון וזרועו הנטויה, ושהיא נגד חלב לשעבד בזה האות ומח שכות לבנו לעבודתו ותפרך שמו, ועל הראש נגד המוח שהנשמה שבתוכו עם חישי וכו' והני פלם יחיו משועבדים לעבודתו ותפרך שמו, ומישפע מצות תפילין ותמישך עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קדש ומחשבות קדושות בלי סרחור הטא ועון כלל וישלא יפתנו ולא יתגרה בנו וצד הרע וניחנו לעבוד את פי יי באשר עם לכבנו: אמן.

ויקח תחלה של יד וניח אותה על יד שמא על צד הגבוה שבזרוע, וקודם הקשר יברך :

ב' א' א' מ' ה' א' ש' ר' ק' ד' ש' נ' ב' מ' צ' ו' ת' ו' י' ו' צ' ו' נ' ו' ה' ה' ת' פ' ל' י' :

ומהדק וקושר הקצויה ברצועה משני דדי' כעין ש' כדי שלא תזוז הקצויה מהקשר, חס קשר' האמור בתור', ואח' כסורך שבעה כריכות על קנה הזרוע, ולקוח של ראש ומברך :

ב' א' א' מ' ה' א' ש' ר' ק' ד' ש' נ' ב' מ' צ' ו' ת' ו' י' ו' צ' ו' נ' ו' ה' ה' ת' פ' ל' י' :

ואהריה תיכף יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ומהדקה נראשו, ואח' כ סורך ג' כריכות על אצבע האמצעית, ונשעת כריכה יאמר.

ו' א' ר' ש' ת' י' ד' ל' י' ל' ע' ו' ל' מ' . ו' א' ר' ש' ת' י' ד' ל' י' ל' ע' ו' ל' מ' ש' פ' מ' :

ו' ב' ח' ס' ד' ו' ב' ר' ח' מ' י' מ' : ו' א' ר' ש' ת' י' ד' ל' י' ל' ע' ו' ל' מ' ש' פ' מ' א' ת' י' :

ואח' כ יאמר יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו שתתא

חשובה מצות הנחת תפילין זו פאלו קיימתיה בכל-

פר שייחוד קדושה וכו' ונתיה ותרי' ג' מצות התלויים בה. אמן

בשליש התפילין יזכר להסיר מקודם ג' הכריכות
מן האצבע ויסיר של ראש תחלה ואח' כ של יד.

תפלת שחרית

קודם שיכנס לב"ה יסהה מעט בעזרת ב"ה ב ויאמר:
בעפ"קהר מן מין דית טוהלע געהט זמנט ומן:

וַאֲנִי בָּרַב חֲסִדֶיךָ אֲבֹת בֵּיתְךָ
אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל־הַיְכָל קִדְשֶׁךָ בִּירְאֶתְךָ:

ואוליך נכתת ולא נכמע כח'א' ויאמר: דמן געהט ומן מייט חנטטמנד היינין חונד זמנט

בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרַגְשִׁי:

כשיכנס לב"ה יאמר: נמד דענן חיינטריט זמנט ומן:

מִהֲרַבְּבוּ אֱהֲלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בָּרַב
חֲסִדֶיךָ אֲבֹת בֵּיתְךָ אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל־הַיְכָל קִדְשֶׁךָ בִּירְאֶתְךָ: וַיִּי
אֲהַבְתִּי מַעֲזֵן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֲשֶׁתַּחֲוֶה
וְאֶבְרַעַה אֲבָרְכָה לְפָנֶיךָ עֲשֵׂי: וַאֲנִי תַפְלַתִּי לְךָ וַיִּי עַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֲסִדֶיךָ עֲנֵנִי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ:

נקה לב' שלמה קן גבורול. ב' תכועות וימד וב' תכועות.

שחר אבדוקה. ציד ומישיבו איהיה לפיך. שחרו וגם ערפיו:
לפי קדושתך. אענה ואבשל כהעניך תראה. בר' מ' שבות לפי:
טוהיה אשר וכל. הלב וכלשון לעשות ומחפתי. וזהו פתוך קרפי:
הנהיך תיפכ. ומרת אנוש עליו אודך בעוד תהיה. נשמע אלות כיו:

אֲנִי קִרְאתֶיךָ בִּירְעַנְנִי אֶל הַמִּדְּאוֹנֶיךָ לִי שָׁמַע אִמְרָתִי:
אֲנִי בַעֲדֶךָ אֲחֹה כְּנִיךְ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיִן הַמְּוֹנֵתְךָ: וַאֲנִי
עֲלֶיךָ בְּטַחְתִּי יי אִמְרָתִי אֱלֹהֵי אֲפָה: שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי
בְּשִׁוְעֵי אֱלֹהִים בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֱלֹהִים בִּיר קִדְשֶׁךָ: יי אֱלֹהֵי שׁוֹעַתִּי
אֱלֹהִים וְהִרְפֵּאֵנִי: אֱלֹהִים יי אֶקְרָא וַיִּי אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן: הַאֲיֵרָה

פניך
(* אדני, כ"ה בכל כ"י וגם נמנה נהני קל"ר והליון, וכן לעיל כנאון
בו הפני כנאל נכ' אבודרהם וכן בעליה רמ"ש.)

פניך על עברהך הושיעני בחסדך: כי לך ייחולתי אתה
 תענה אדני אלהי: שמעה תפלתיו ושועתיו האזינה לו
 דמעתו אל תחרש: שמעני והגני יי הנה עוזר לי:

שיר המעלות לדוד שמהתי באומרים לי בית יי נלך:
 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: הקשיבה לקול
 שועי מלפני ואלהי כי אליך אתפלל: יי בקר תשמע קולי
 בקר אערוד לך ואצפה: אני קראתיך ביתענני אל
 הטי אזנה לי שמע אמרתי: רגלי עמדה במישור
 במקהלים אברך יי:

שיר מן ב' תנועות ויחד ב' תנועות ויחד וב' תנועות בדלת וכן בסוגר.
 ובחוכו רצוף י"ג העיקרים על סדר י"ג כתובים הנרשמים,
 יגדל אלהים חי וישתבח גמיצא ואין עת אל מציאתו:
 אהד ואין יחיד ביהודו געלם וגם אין סוף לאהדתו:
 אין לו דמות המופ ואינו גוף לא גערוך אליו קדשתו:
 קדמון לכל דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו:
 הנו ארון עולם לכל נוצר יורה גד לתו ומלכותו:
 שפע נבואתו נתנו אל אנשי סגלתו ותפארתו:
 לא הם בני ישראל כמשה עוד נביא ומביט את תמונתו:
 תורת אמת נתן לעמו אל על יד נביאו נאמן ביתו:
 לא בחלופ האל ולא גמיר דתו לעו למים לזולתו:
 צופה ויודע סתרינו מביט לסוף דבר בקדמתו:
 נאמל לאיש חסד כמפעלו נתנו לרשע רע כדשעתו:
 ישלח להזן ימין משיחנו לפדות מנפיו הזן וישועתו:
 מתים יתה אל כרכי חסדו ברוך עדי עד שם תהלתו:

(1) שמעה כלל ומסוד עלי' לי' ק"ס.
 (2) נאמל לאיש וכו', שיעורו נאמל חסד לכל איש כמפעלו ומתן רע לכל
 רשע כרשעתו, וכו' גש"ת שלו העתיד דברים ללא חועלי.

שיר מורכב מיותר וב' הנועות ויותר וב' הנועות בדלת וכן בסוגר.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּמִרְם כֹּל-יִצִיר נִבְרָא:
 לַעֲת גַּעֲשֶׂה בְּהַפְעוֹ כֹּל • אִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כִּבְלוֹת הַכֹּל • לְבָהוּ יִמְלוֹךְ נִזְרָא:
 וְהוּא קָנָה וְהוּא הוֹדָה • וְהוּא יְהִי בַתְּפֹאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי • לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית • וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְהוּא גֹאֲלִי • וְצוֹר חֲבֵלֵי בַּעַת צָרָה:
 וְהוּא נֶסִי וּמְנוּס לִי • מִנֶּת פּוֹסֵי בְיּוֹם אֶקְרָא:
 בְּיָהוּ אֶפְקֹד רוּחִי • בַּעַת אִישָׁן וְאַעִירָה:
 וְעַם-רוּחִי גִינְתִי • " לִי וְלֹא אֵירָא:

ככל הברכות והתפלות לריק שיכוין מי' המלות מה שמזכיר בשכתינו, וזהו הכוונה השם
 הו' ב"ה יכוין מי' קריאתו בלדות שהוא אדון הכל וגם יכוין בבתיבתו שהוא הו' הו'
 והו', וזהו הכוונה שם אתו' יכוין שהוא התקוף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם.

בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל גְּמִילַת יָדַיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת-הָאָדָם בְּחִכְמוֹה וּבְרָא בּוֹ נְקֻמִּים נְקֻמִּים
 הַלּוּלִים הַלּוּלִים גְּלוּי וַיִּדְוַע לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ
 שָׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִזּוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
 אִי אֶפְשֶׁר לְהַתְקִים וְלַעֲמוֹד לִפְנֵיךָ: בְּרוּךְ
 אַתָּה " רוּפֵא בְּלִי-בָשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בסוד קבלת אשכנז מתחילין כאן אלהי נשמה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרָתוֹ
 וְהַעֲרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּכַרֵּי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְכַף עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
 (וְצִאֲצֵאֵינוּ אֵינוּ) וְצִאֲצֵאֵינוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
 שְׁמֶךָ וְלוֹמְרֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּהַרְבֵּנוּ מִכָּל
 הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּאֵי נֹתֵן הַתּוֹרָה:

וְבִרְכַת יי וְשִׁמְךָ: יֵאָר יי פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיִתְקַד: יִשְׂאֵנוּ בְּפִנוּ
 אֱלֹהֵי וְיִשְׂעֵם לֵךְ שְׁלוֹם: אֱלֹהֵי דְכַרֵּים יִשְׂאֵנוּ לְהֵם שְׁעִיר הַפָּאָה
 וְהַבְּפוֹרִים וְהַרְאִיוֹן וְגַמְלוֹת הַסְּדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֱלֹהֵי
 דְכַרֵּים שְׂאָדָם אוֹכֵל בְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַיָּהּ וְהַקְּרוֹבָה
 לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֱלֹהֵי הֵן כְּבוֹד אֵב וְאִם וְגַמְלוֹת הַסְּדִים
 וְהַשְׁבָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחֵרִית וְעַרְבֵית וְהַכְּנַסַת אוֹרְחִים
 וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְּנַסַת בָּלָה וְהַלְוִיַת חַמַּת וְעִיּוֹן תְּפִלָּה
 וְהַבָּאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבֵר וְתַלְמוּד תּוֹרָה פְּנֵי כָלֵם:
 אֱלֹהֵי נִשְׁמֹה שְׁנֵתָת בִּי מִהוֹרָה הִיא אַתָּה
 בְּרֵאתָה אַתָּה יִצְרָתָה אַתָּה נִפְחָתָה בִּי וְאַתָּה
 מְשַׁמְרָת בְּקַרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלָּה מִפְּנֵי
 וְלַחַתּוֹרָת בִּי לְעֲתִיד לָבֵא: כְּלִיזְמוֹן שְׁחֵנִישְׁמַת
 בְּקַרְבִּי מִוֶּדֶת אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי

רבוץ בל־הַמַּעֲשִׂים אֲרוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לַפְּגָרִים כִּתְיִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לְשִׁבּוֹי בִּנְיָה לְהַכְחִיז בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנִי נִבְרִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנִי עֶבֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנִי אִשָּׁה:

מִטּוֹב חֲשִׁיבֵת בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעֲשִׂנִי בְּרִצּוֹנְךָ:

נָתַן לִי מִן־מִיּוֹסֵפִין כֹּחַ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם כְּגֹבֵה שְׁפִילָה (עֵיף א' ס"א ע"ג)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם כִּי־קָם עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִלְּבִישׁ עַרְמוּם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זֹקֵף כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דּוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעֲשָׂה לִי כָּל־צָרָכִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִכִּין מִצְעָדֵי־גִבּוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָתָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָתָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיֶּעֶף כֹּחַ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שְׂנֵה מַעֲנֵי

וְהַנּוֹכֵחַ מַעֲבָפִי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהוּ

אֲבוֹתֵינוּ וְשִׁמְרֵנוּ בְּהַרְחֵקֵנוּ בְּקִטּוֹ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְאַתְּמֵי אֵנוּ

לֹא לֵדָו הַמֵּינֵהוּ וְאֵנוּ עֲבָדֶיךָ וְעֵשֶׂה לָּנוּ לִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם

וְעוֹלָם בְּיַמֵּי חַיֵּינוּ וְעוֹלָם חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ מִיְהוָה רַע וְעוֹלָם

שחרית

רַע וְדַבְּקֵנוּ בְּיַצַּר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יַצְרֵנוּ
 לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לַחַן וּלְחַסֵּד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וּתְגַמְלֵנוּ חַסְדִּים
 טוֹבִים כְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתְּצִילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם מֵעַוְוֹת פָּנִים וּמִעֲזוֹת
 פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמִחֵבֵר רַע וּמִשָּׂכֵן רַע וּמִפָּגַע
 רַע וּמִשָּׂטָן הַמִּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה וּמִבַּעַל דִּין
 קָשָׁה בֵּין שְׂהוּא בֵּין־בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֵּין־בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּכֹתֵר וּמוֹדָה

עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וְיִשְׁבֵּם וַיֹּאמֶר:

רַבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים •
 מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חַסְדֵנוּ מָה־צְדָקוֹתֵינוּ
 מָה־יְשׁוּעָתֵנוּ מָה־כֹּחֵנוּ מָה־גְבוּרָתֵנוּ מָה־
 נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ אֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־
 הַגְּבוּרִים כֹּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁם כֹּלֹא הָיוּ
 וְחַכְמַיִם כֹּכְלֵי מִדְּעוֹ וְגוֹבֵנִים כֹּכְלֵי הַשָּׁפֵל כִּי רוֹב
 מַעֲשֵׂיהֶם תַּחֲזוּי מִיִּתְיָהֶם הַכֹּל לְפָנֶיךָ • וּמוֹתֵר
 הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אִין כִּי הַכֹּל הַכֹּל:

אֲבֵל אֲנַחְנוּ עֲמוּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ • בְּנֵי אֲבֹרָהֶם
 אֲתָבֶךָ שֶׁנִּשְׁכַּעְתָּ לּוֹ בְּחַר הַבְּרִיתָה • וְרַע יִצְחָק

יְחִידוֹ שֶׁנֶּעְקַד עַל גַּב־הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵי־
 בְּכוֹרָה שֶׁמֵּאַתְהֵבְתָּהּ שֶׁאַהֲבַת אֹתוֹ וּמִשְׂמַחְתָּהּ
 שֶׁשְׂמַחְתָּבוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן:
 לְפִיכָּה אֲנַחֲנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָהּ
 לְפָאֲרָהּ וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ וּלְהַתְּ-שִׁבַח וְהוֹדִיָּה
 לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרֵינוּ מוֹדֵטוֹב חֶלְקֵנוּ וּמִהַנְּעִים
 גּוֹרְלֵנוּ וּמִהַיִּבֵּה יִרְשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחֲנוּ
 מִשְׁבִּימִים וּמִעֲרִיבִים עֶרֶב וּבֹקֵר וְאוֹמְרִים
 פְּעָמִים בְּכָל־יּוֹם

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
 בְּלַחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רש"ל ה"ל כוהנ' לומר כ"ן כל הכרחה הראשון של ק"ש, משום שלפעמים כשאומרים קרינות מתעכבין בקריאת שמע עד אחר זמנה וכו' הוא ילל ידיו חונת ק"ש.

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
 מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הוּא וְאַתָּה
 הוּא לְעוֹלָם הֵבֵא קֹדֶשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מִקְדָּשִׁי
 שִׁמְךָ וּקְדֹשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעַלְמְךָ וּבִישׁוּעַתְהֶם
 וְתִגְבֶּיהָ קִרְנֵנוּ בְּאֵי מִקְדָּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּרַבִּים:
 אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם
 הָעֲלִיּוֹנִים. אִמַּת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוּיָךְ מֵאֲדַבְּעַנְפוֹת הָאָרֶץ
 יִבְרִדוּ וַיִּדְעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ
 לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עֹשֶׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־

הָאָרֶץ: אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּסוּמֵי כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ
 בְּעֲלִינִים אוֹ בַתְּחִלִּימִים שִׁיאָמַר לְךָ מִהֲתַעֲשֶׂה אִמְרוּ
 שְׂבִיטִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ הַסֵּד בְּעִבּוֹר שְׂמֶךְ הַגְּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
 עָלֵינוּ וְקִים־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהַשְׁבֵּתוֹב בְּעַת־הַהִיא אָבִי
 אֶתְכֶם וּבַעַת־קִבְצֵי אֶתְכֶם כִּי־אֵתֵן אֶתְכֶם לַיָּם וְלַתְּהוֹת
 כָּל־עַמֵי הָאָרֶץ בְּשׂוֹבֵי אֶת־שְׂבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי:

גמ"ק אשכנז אומרין באן ברכו סתור / יצחק / אדנרי / וישט"א הספוקי והמטל / שמית 5

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ כְּיֹדֵר נְחֹשֶׁת וְכֹדֵר
 נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנִתְּתָה אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
 וְנִתְּתָה שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶתְרֹגְלֵיכֶם וּבְגֵדֵי מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיכֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיכֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֶהָל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא
 יָמָתוּ אוֹ בְּגִישְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת לְחַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה:
 וְרַחֲצוּ יְדֵיכֶם וְרַגְלֵיכֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיבַח לָהֶם חֲקִיעוּיִם
 לוֹ וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם: וְלִבְשׁ תַּבְּחֵן מְדוּ כֹדֵר וּמְכַנְסֵי־כֹדֵר
 יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשֵׁן אֲשֶׁר־תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־
 הָעֵלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּכְשֶׁטְּאֶת־בְּגָדָיו
 וְלִבְשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשֵׁן אֶל־מַחֲוֹן
 לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם מָחֹדֵד:

במרח"כ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לַחֲמִי
 לַאֲשֵׁר־רִיחַ נִיחֹחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
 כַּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמוּכִים

שנים

שנים ליום עלה תמיד: את-הכבש אחד
 תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
 הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה
 בלולה ביטמן פתית רביעת חמון: עלת
 תמיד העשייה בהר סיני לריח ניחח אישה
 ליהוה: ונסכו רביעת חמון לכבש האחד
 בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
 ונסכו תעשה אישה ריח ניחח ליהוה:

^{יז} וישחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה
 וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח סביב:

אתה הוא יי אלהינו ושהקטירו אבותינו לפניך את-
 קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים. באשר צוית
 אותם על ידי מושה נביאך בפתוב בתורתך:

^{טז} ויאמר יהוה אל-מושה קח-לך סמים נמר וישחלת
 וזלכנה סמים ולבנת זכה בר בכר יהוה: ועשית אתה
 קטרת רקה מעשיה רוקח ממזלח מחר קדש: ושחקת
 ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר
 אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: וגאמר והקטיר
 עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את-
 החרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את-המנחת בין הערבים
 יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדחתיקם:

שחרית

הנו רבנן פטים הקטורת, הצרי והציפורן החלבנה והלבונה כושל
 שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שכולה נדר ומרכוס, משקל שש
 עשר ששה עשר מנה. הקושט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנמון
 השעה, בורית כרשינה השעה קבין. יין קפריסין, סאין תלמא וקבין
 תלמא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמץ חורין עתיק, מלה כדומית
 רוכע הקב, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אימר אף כפה הודין כל
 שהוא ואם נתן כה דבש פסלה. ואם הסר אחת מכל סמניה הייב מיתה

רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף, הנוסף מעט
 הקטף. בורית כרשינה ששפין בה את הצפורן, כדי שהיא נאה. יין
 קפריסין ששורין בו את הצפורן, מפני שהיא עזה. והלא מי רגלים
 יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעורה, מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שיתן אימר תדק היטיב היטיב הדק
 מפני שהקול יפה לבשרים, פטמה להצאין כשרה לשליש ולרביע
 שמענו. אמר רבי יהודה זה הנבל, אם כמידתה, כשרה להצא
 ואם הסר אחת מכל סמניה הייב מיתה:

הני בר קפרא אהה לשישים או לשבעים שנה היתה באה של שישים
 לחצאין. עוד הני בר קפרא, אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין
 אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני
 שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

י צקאות עקנו מישב לנו אלתו נצרב סלה.
 י צקאות אשרי אדם בוטח בך: י הוישיעה ספיקך יעגנו ביום קראינו
 אתה סתר לו מצד תצרינו לנו פלט סוכבני סלה:
 וערכה לנו בעתת ותקדה וירושלים בימי עולם וקישנים קדמוניות:

תפלת רבי כחוכיא בן סקנס
אָמַר בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה.
קַבֵּל רַגְלֵי עַמְּךָ שֹׁגְבֵנו מִתְּהַרְנוּ נִזְרָא.
בָּא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֲדָךְ כְּבַבְתָּ שְׂמֹרֶם.
בְּרַכְּם מִתְּהַרֵם רַחֲמִים צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלִם.
חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ מִיבָךְ גְּהַל עֲדָתְךָ.
יַחֲדָי גָּאָה לְעַמְּךָ פָּנָה זֹכְרֵי קִדְשֶׁךָ.
שׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת.
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

- אכנ"ית
- קדע"שמן
- נגד"יכש
- בטר"חחג
- חקב"טנע
- יגל"זוק
- שקו"צית

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונספו: עלת שבת בשבתו על-עלת הקמח ונספה:

למנוח מוספין

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ל"ג פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפי האחד: וגי עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: יסוף עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד: עליה ריה ניהח אישה ל"ג: ונספיהם חצי סהין יהיה כפר ושלישת סהין לאיל ורביעת סהין לכבש י"ג ואת עלת החדש בהדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד להטאת ל"ג על-עלת הקמח ועשה ונספו:

אזרחו מקומן הוא כקול' לישת וכן כתיב' דה' ישמעאל לכן כתיב' ללמדו מוספין כפי'.

אזרחו מקומן של זבחים קדשי קדשים שהיטתן בצפון פה ושעיר שלום הכפורים שהיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הונה על-בין הכדים ועל הפרכת ועל-מוזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם הנה שובך על יסוד מערבי שלמוזבח החיצון אם לא נתן לא עכב: פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שהיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הונה על-הפרכת ועל-מוזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם הנה שובך על יסוד מערבי שלמוזבח החיצון אם לא נתן לא עכב:

החיצון אמלא נמן לא-עכב אלו ואלו נשרפין בבית
 הדשן: מטאת הצבור ותחוד אלו הן מטאת הצבור
 שעירי ראשי הדשים ושלמו עדות שחיטתן בצפון וקבל
 דמן בבלי שרת בצפון ודמן טעין ארבע מתנות על ארבע
 קרנות: ביצד עלה בכבש ופנה לסוכב ובאלו לקרן
 דרומית מוֹרְחֵית • מוֹרְחֵית צְפוֹנִית • צְפוֹנִית מערבית •
 מערבית דרומית • שערי הדם הנה יפך על יסוד הרומי •
 ונאכלין לפני מוֹרְחֵיתֵים לזכרי כהנה בכל מאכל
 ליום ולילה עד הצות: העולה קדיש קדשים שחיטתה
 בצפון וקבל דמה בבלי שרת בצפון ודמה טעין שתי
 מתנות שהן ארבע וטעונה הפישט ונתוח וכליל לאשים:
 זבחי שלמי צבור ואשמות • אלו הן אשמות אשם גולות
 אשם מעילות אשם שפחה הרופה אשם גזיר אשם
 מצורע אשם תלוי • שחיטתן בצפון וקבל דמן בבלי שרת
 בצפון ודמן טעין שתי מתנות שהן ארבע • ונאכלין לפני
 מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד הצות
 התודה ואיל גזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
 בעודה ודמן טעין שתי מתנות שהן ארבע • ונאכלין בכל
 העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד הצות: המזרם
 מהם פיוצא בהם אלא שהמזרם נאכל לכהנים לגשיהם
 ולבניהם ולעבדיהם: שלמים קדשים קלים שחיטתן
 בכל מקום בעודה ודמן טעין שתי מתנות שהן ארבע
 ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים
 ולילה אחד: המזרם מהם פיוצא בהם אלא שהמזרם

נאכל לפרנסים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: הבכור
 והמעשר והבכסה הקדשים ברם ישוישמן בכל מקום
 בעיר וידמו מעין ביתם אשתו וכלבד שיהיו בנגד היסוד:
 שנה באכילתן הכבוד נאכל לבניהם והמעשר לכל אדם
 ונאכלו בביתם ויעבדו בביתם וישנו ימים ולילה אחד.
 הבכסה אינו נאכל אלא בביתו ואינו נאכל אלא עד הצות
 ואינו נאכל אלא למנוחו ואינו נאכל אלא שלי:
 רבי ישמעאל אינו בשליש עשרה מידות התורה
 נדרשת: מברך יחזיר ומינחה שעה. מבנין אב מפתוח
 אחד. ומבנין אב מינחי בתיבים. מבקל ופרט ומפרט
 ובקל בכל ופרט ובקל אי אתה דין אלא כעין הפרט. מבקל
 שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא צריך לכלל. כל דבר
 שהיה בבקל יצא מן הכלל ללמוד לא ללמד על עצמו
 יצא אלא ללמד על הכלל כמו יצא כל דבר שהיה בכלל
 יצא למינין מוען אחד שהוא בענינו יצא להקל ולא
 להחמיר. כל דבר שהיה בכלל יצא לטעון מוען אחד
 שלא בענינו יצא להקל ולהחמיר כל דבר שהיה בכלל
 יצא לדון בדבר החקש או אתה יכול להחמירו לכללו עד
 שיחזירו הפתויב לכללו בפרוש. דבר הלמד מענינו.
 דבר הלמד מכופו: וכן שני כתובים המכחישים זה
 את זה עד שיבוא הפתויב השלישי ויכריע ביניהם:
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
 בית המקדש במהרה בימינו ונתן חלקנו בתורה:
 ושם נעבדך בראיה בימי עולם ובשנים לתמיד:

ברוך שאמר יי' לפני בקול נעים . וברוך לאמריו נעשיותו, וייקדק בקריאתו כמו בני ק"ט. ואומר להסבוק מתחילת צ"ט עד לאחר י"ח, ואכינו לברוך טובה, אבל לקדושה ונכרכו הסינו לומר ברוך ה' המצויק לעולם ועד, ולתיבות מידים אכתנו לה, ולקדים הסינו לומר יי'א שמי' הבח עדיחברק, וגם לענות אמן אחר דאטיין בעלמא ולענות אמן אחר האל הקדוש ואחר שומע חכמה, טכסוק אבל לשאר אמן לא יכסיק.

אם לא לבית הכנסת ומלא הלצה בסוף פסוקי דזמיר' אימה ברוך שאמר עד מהלל בתשבות ואח"כ תהל' ברוך עד מעת' ועד עולם הננו, ואח"כ הננו חת ה' מן השמים עד עם קרובו הללו, ואח"כ הללו א בקדשו כל הנש' תהלל יה הננו, ואח"כ ישתבח, ואם יש לו שהות יותר יאמר הודו לה' עד והוא רחום ויגדלו עד והוא הקדוש מקדש אשרי ושמני בני שיחלל עם הנבירה. ואם אין שהות כלל לא יאמר רק ברוך שחמה ותהל' ליהו ושתבח, ואם כבר החזינו יותר איה ואין שהות יותר אכינו גדולנו יתחיל ברבת יונה איה ויקרא ק"ט עם ברכותיו ויתפוגג י' עם הלצה ואחר י' ק' יתחיל הודו לה' וכל' עד ישתבח וכל' יאמר ישתבח, ויש אשמים כנבאים לבית הכנסת והלצה מתחילין יותר איה המה ג' מתחילים ישתבח עמהם ויה איסור גמור כי ישתבח בחקן לבנות סוף פסוקי דזמירה וברוך שאמר הוא היתחנה יח"כ אם לא אמר קנת פסוקי דזמירה הרוך יאמר ישתבח, לכן שוב נכסין להתחיל ייביראור.

אם לא לכה"כ וברוך שיברוק הליכות מתחילין הננו יותר איה טוב שיחלל עם הלצה ולא יברוק הליכ' ויסמוך על הרוב ויזקתי ברוך. ויאחו כה' ליני' שלפניו גידו הימית בשעת אמירת צ"ט וכאסי"י בתשבות יכסוק ויכסוק בנחת מיהו.

כתוב בשל"ה קודם ברוך שאמר לרוך לומר צפה מלא

הריני מוזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר ויהי העולם. ברוך הוא ברוך עושה בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך גזור ומקים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הפריות. ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקים לנצח. ברוך פודה ימציל ברוך שמו. ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם. האל האב הרחמן המהלל בפיעמו משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי

דוד עבדך נהללך יי אלהינו בשבחות ובזמירות
 נגדלך ונשבחך ונפאריך ונזכיר שמך ונמליכך
 מלכנו אלהינו יהוה העולמים. מלך משבח
 ונפאריך עד יעד שמו הגדול. ברוך אתה יי
 מלך מהלל בתשבחות:

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים על לחיו:
 שירו לו זמרו ליו שיהו בכל נפלאותיו:
 תהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי:
 דשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו
 אשר עשה מפתיו ומשפיר פיהו: זרע ישראל
 עבדו בני יעקב בחריו: הוא יי אלהינו בכל
 הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו
 ליצחק: ועמידה ליעקב לחק לישראל ברית
 עולם: לאמר לך אתן ארץ פנען חבר
 נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעטו גרים
 בה: ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה א-עם
 אחר: לא תניח לאיש לעשקם ויזכה עליהם
 מלכים: אל תגעו במשיחו ובנביאי אל
 הרעו: שירו ליי כל הארץ בשרו מזבאל
 יום ישועתו: ספרו בגוים את פסדו בכל

העמים נפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאד
ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים
אלילים ויי שמים עשה: חוד והדר לפניו עז
וחדוה במקומו: הבו ליי משפחות עמים הבו
ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה
ובאו לפניו השתחונו ליי בהדרת קדש: חילו
מלפניו כל הארץ אף תבון תבל בל תמוט:
ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי
מלך: ירעם תים ומלאו יעלן השדה וכל
אשר בו: אז ירננו עצי היער מלפני יי כי בא
לשפוט את הארץ: חודו ליי כי טוב כי לעולם
חסדו: ואמרו הושיענו אלהי יי שגענו וקבצנו
והצילנו מין הגוים להודוהו לשם קדש
להשתבח בתהלתו: ברוך יי אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן
והלל ליי: רוממו יי אלהינו והשתחו
להם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו
והשתחו להם קדשו כי קדוש יי אלהינו והוא
רחום יכפר עון ולא ישהית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא תכלא
רתמיד ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
זכר חמדי יי וחסדיך כי מעולם חמה: תנו עז
לאלהים

לאלהים על־ישראל גאותו ועזו בשחקים:
 נרא אלהים ממקד־שיד אל ישראל הוא נותן
 עזות עצמות לעם ברוך אלהים: אל־נקמות
 " אל נקמות הופיע: הנשא שופט הארץ
 השב גמול על־גאים: ל"י הישועה על־עמך
 ברכתך סלה: " צבאות עמנו משגב־לנו אהי
 יעקב סלה: " צבאות אשרי אדם בטח בך:
 " הושיעה המלך יעננו ביום־קראנו: הושיעה
 את־עמך וברך את־נחלתך ורעם ונשאים
 עד־העולם: נפשנו הכתה ל"י עזרנו ומגננו
 הוא: כ"יבו ישמח לבנו כי בשם קדשו
 בטחנו: יהי־חסדך " עלינו כאשר יחלנו לך:
 הראנו " חסדך וישעך תהן־לנו: קומה
 עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: אנכי־אלהיך
 המעלה מארץ מצרים הרחב־פיה ואמלאהו:
 אשרי העם שכבה לו אשרי העם ש"י אלהיו:
 ואני בחסדך בטחתי יגדל לבי בישועתך
 אשירה ל"י כי גמול עלי:

אין אומרים מוזמר לתורה לא נסבת וי"ט וערב י"ב נס לא נע"פ וחס"מ של פסח,
 מן שבח וי"ט, ע"כ, ע"פ חז"ל הה"מ פסח וי"ד ק"ן מוזמר לתורה ועי' פ"ט
 במוזמר לתורה הקריעו לנו ביהמקדש: עבדו את"י בישועתה פא"ל לפ"ד
 ברג"ה: דעו כי יי הוא אלהים הוא עשיתו ולא (ולוק) אגחנו עמו וצאן
 מרעיתו: באו שערו בתורה הצרתנו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי
 טובו לעולם חסדו ועדו נרוד אמיתו: כול מחילין כאלו הם כבוד עמו

בשבת ובי"ט ובסולין וק"ק אשכנז גם בהסעלא רנא מוספין מזמורים אלו.

יט למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל
 ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יביע אמר ולילה
 ללילה יתחדשת: אין אמר ואין דברים פלי נשמע
 קולם: בכל הארץ יוצא קום ובהצה תבל מליהם לשמש
 ישם אהל בהם: והוא פחתן יצא מחפתו ישיש כגבור
 לרוץ ארה: מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם
 ואין נסתר מחמתו: תורתו תמומה משיבת נפש עדות
 יי נאמנה מחכימת פתי: פקודי יי ישרים משמחי
 לב מצות יי ברה מאירת עינים: וראת יי טהורה עמדת
 לעד משפטי יי אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז
 רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם עבדך נוהר בהם
 בשמרים עקב רב: שגיאות מייבין מנסתרות נקני: גם
 מזורים חשך עבדך אימשלובי אז איתם ונקתי מפשע
 רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:
 לך לדוד בשנותו את טעמו לפני אבי מלך ויגרשהו וילך:
 אברכה אתי בכלעת תמיד תהלתו בפי:
 בני תהלה נפשי ישמעו ענים וישמחו:
 גדלו לני אתי ונרוממה שמו יחדו:
 דרשתי אתי וענני ומבל מגורותי הצילני:
 הביטו אליו ונחרו ופניהם אל יחפרו:
 זה עני קרא ויי שמע ומבל צרותיו הושיעו:
 חנה מלאך יי סביב ליראו ויחלצם:
 מעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסהבו:
 יראו

וְרָאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשׁוֹ בֵּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ:
 בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב:
 לָכוּ בָנִים שְׁמַעוּ־לִי יְרֵאתִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
 מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים אֱהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
 נֶצֶר לְשׁוֹנֵה מִרַע וְשֹׁכֵן־מִדְּבַר מִרְמָה:
 סוֹר מִרַע תַּעֲשֶׂה־טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ:
 עֵינַי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים וְאֶזְנוֹי אֶל־שׁוֹעֲרֵהֶם:
 בְּנֵי יְיָ בְּעֵשׂוּ רַע לַחֲכֵרִית מֵאֲרֶץ זָכָר:
 צַעֲקוּ וַיְיָ שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתֶם הִצִּילֶם:
 קְרוֹב יְיָ לַבְּשָׁרִילֵב וְאֶת־דַּפְאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
 רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּל־יִצְלָנוּ יְיָ:
 שֹׁמֵר כָּל־עֲצַמּוֹתָיו אַחַת מִהֶנּוּ לֹא נִשְׁבְּרָה:
 תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה וּשְׁנֵאֵי צַדִּיק יֵאֻשְׁמוּ:
 פְּדָה יְיָ נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאֻשְׁמוּ כָּל־הַחֲסִים בּוֹ:

* תְּפִלָּה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲרָנִי מַעֲזֵן אֶתְּהָ תְּנִית לָנוּ
 בְּדוֹר וָדוֹר: בְּטָרְסֵי הָרִים יִלְדוּ וּתְחַלְלֵל אֶרֶץ וּתְבַל
 וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתְּהָ־אֵל: תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד־דַּבָּא
 וְתֵאמֹר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם
 אֶתְמוּל כִּי יַעֲבוֹר וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה: זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִי
 בְּבִקְרָה כְּהַצִּיר־יְהִי: בְּבִקְרָה יִצְיֵן וְחִלְקֵה לְעַרְבֵי מוֹלָל וַיִּבְשׁ:
 כִּי־כִלְנוּ בְּאֵשׁךָ וּבְחַמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ: שֵׁת עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ
 עַל־מִינוּ לְמֵאֹד פָּנִיךָ: כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנּוּ בְּעִבְרַתְךָ כִּלְנוּ
 שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶנְּהָ: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַע־עִים שָׁנָה וְאִם

(* סרי"ט נקראת נמלאכוס וכול"ף נעלם.)

בגברות ושמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גו חיש
 ונעפה: מי יודע עז אפק וכיר אתה עברתך: למנות ימינו
 כן הודע ונבא לבב חכמה: שובת י עד מתי והנהם על-
 עבדיך: שבעני בפקר הסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
 שמהנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה א-עבדיך
 פעלך וחסדך על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
 ומעשה ידני כוננה עלינו ומעשה ידני כוננהו:

א ישב בסתר עליון בצל שכי יתלונן: אפר לוי מחסי
 ומצודתי אהי אבטחובו: כי הוא יצילך מפח יקוים מדבר
 הוות: באברתו ויסדך לד ותחת כנפיו תחסה צנה וסתר
 אמתו: לא תירא מפחד לילה מחין ועוף יומם: מדבר
 באיפל יתלך מקטב ישוד צהרים: יפול מצדך ואלף
 ורבבה מימנך אליך לא יגיש: רק בעיניך תביט ושלמת
 רשעים תראה: כי אמת י מחסי עליון שמת מעונך: לא-
 תאפה איד רעה ונגע לא יקרב באהלק: כי מלאכיו יצוה
 לך לשמרך בכל דרכך: על צפים ישאונך פן תגוף
 באבן רגלך: על שחל ופרתן תדרכך תרמס פפר ותנין:
 כי בי חשק ואפלטתו אישגבתו פינדע שמי: יקראני
 ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצתו ואכפדתו: ארך ימים
 אשביעהו ואראהו בישועתי: ארך ימים וגו'.

הללויהו חללו את שם יי הללו עבדי יי: שעמדים
 בבית יי בחצרות בית אלהינו: הללויהו פיטוב יי ופרו
 לשמו פינעים: פינעקב פתר לו יי ישראל לסגלתו: פי
 אני ידעתי פינדול יי ואדנינו מפל אלהים: כל אשר

חָפֵץ יִי עֲשֵׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בְּיָמִים וּבְלַתְהִמּוֹת : מַעֲלֵה
 נְשָׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרִקְקִים לְמִטֵּר עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ
 מְאֻזְרוֹתָיו : שֶׁהִבֵּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד־בַּהֲמָה :
 שָׁלַח אוֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפִרְעוֹה וּבְכָל־
 עַבְדָּיו : שֶׁהִבֵּה גִוִּים רַבִּים וְהִרְג מְלָכִים עֲצוּמִים : לְסִיחּוֹן
 מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלִכְלֹ מִמְּלָכוֹת בְּנַעֲן :
 וּנְתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : יִי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יִי
 זְכוֹר לְדֶרֶד־וֹדֶר : כִּי־יִדְוֶן יִי עַמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם :
 עֲצָבֵי הַגִּוִּים כִּסֵּף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה־לָהֶם וְלֹא
 יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא־יִרְאוּ : אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא־יִאֲזִינוּ אֶף
 אֵין־יִשְׁרוּחַ בְּפִיהֶם : כַּמּוֹהֵם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם כָּל־אֲשֶׁר־כָּטַח
 בָּהֶם : בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוֹ אֲתֵנִי בֵּית אֶהְרֹן בְּרַכּוֹ אֲתֵנִי :
 בֵּית הַלְוִי בְּרַכּוֹ אֲתֵנִי יִרְאֵי יִי בְּרַכּוֹ אֲתֵנִי : בְּרוּךְ יִי
 מִצִּיּוֹן שִׁבְן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ :

כלל זה סוף הנקרא כלל הכולל והכלל שלומדין כל"ח ו"ט
 קום כלל המצוות נכבות ד' ב' וכו' ס' וכסח"ס ק"ס ח'

כי הודו ליי בירטוב	כי לעולם חסדו :
הודו לאלתי האלהים	כי לעולם חסדו :
הודו לאדני האדנים	כי לעולם חסדו :
לעשה נפלאות גדלות לבדו	כי לעולם חסדו :
לעשה השמים בתכונה	כי לעולם חסדו :
רוקע הארץ על המים	כי לעולם חסדו :
לעשה אורים גדלים	כי לעולם חסדו :
את השמש לממשלת ביום	כי לעולם חסדו :
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה	כי לעולם חסדו :
למכה מצרים בבכוריהם	כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו:	ויצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו:	בין חוקה וכורוע נטויה
כי לעולם חסדו:	לגור ים־סוף לגורים
כי לעולם חסדו:	והעביר ישראל בתוכו
כי לעולם חסדו:	ונער פרעה וחילו בים־סוף
כי לעולם חסדו:	למוליד עמו במדבר
כי לעולם חסדו:	למכה מלכים גדלים
כי לעולם חסדו:	ויהרג מלכים אדירים
כי לעולם חסדו:	לסיחון מלך האמרי
כי לעולם חסדו:	ולעוג מלך הבשן
כי לעולם חסדו:	ונתן ארצם לגחלה
כי לעולם חסדו:	גחלה לישראל עבדו
כי לעולם חסדו:	שבשפלנו זכר־לנו
כי לעולם חסדו:	ויפרקנו מצרינו
כי לעולם חסדו:	נתן להם לבל־בשור
כי לעולם חסדו:	הודו לאל השמים

י' רננו צדיקים בני לישרים נאה תהלה:

הודו לני בכבוד פנבל עשור זמר־לו:

שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: פי־ישר
 וְדַבְרֵי וּבְל־מַעֲשֵׂהוּ בְאִמּוּנָה: אֲהַבְצַדְקָהּ וּמִשְׁפַּט־חֶסֶד
 י' מִלֵּאֵה אֶרֶץ: בְּדַבַּר יי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי קָלָה
 צְבָאִים: פִּנְסָם בַּיַּד מִי הַיָּם נָתַן בְּאִזְעָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ
 מִי כָל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָל־יֹשְׁבֵי הַבַּל: כִּי תִּיֵּא אָמַר
 וַיְהִי וְהוּא צֹדֵק וַיַּעֲמֹד: יי הַבַּיִת עֲצַת גִּוִּים הִנֵּי־

מהשבות

מחשבות עמים: עצת יי לעולם תעמד מחשבות
 לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר יי אלהיו העם ו פחר
 לנחלה לו: משמים הביט יי ראה את כל בני האדם:
 ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ: היוצר יחד
 לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל
 גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו
 לא ימלט: הנה עיני יי אל יראיו למוחלים לחסדו: להציל
 ממוות נפשים ולחיותם ברעב: נפשנו חבתה ליי עזרנו
 ומגננו הוא: כיבו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
 יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך:

מוזמר שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולומר
 לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
 עלי עשור ועלי נבל עלי הגיזן בכנור: כי שמחתני
 יי בפעלך במעשי ידך ארנן: מה גדלו מעשיך יי
 מאד עמקי מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא
 יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציו כל
 פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם יי:
 כי הנה איביך יי כידהנה איביך יאברו יתפרדו כל
 פעלי און: ותרים פראים קרני בלתי בשמן רענן:
 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני:
 צדיק בתמר יפרח פארו בלבנון ישגה: שתגלים
 בבית יי בחצרות אהינו יפריחו: עוד יגובין בשיבה דשנים
 ורעננים יהיו: להגיד כיישר יי צורי ולא עולתה בו:

תְּמוּטָה: נִכּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵן מְעוֹלָם אֲתָה: נִשְׁאוּ נְהַרְוֹתֵי
 יְיָ נִשְׁאוּ נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׁאוּ נְהַרְוֹת דְּבָרֵם: מִקְלוֹת וּמִיָּם
 רַפִּים אֲדִירִים מוֹשְׁבֵי־רִימִים אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ: עֲדִיתִךָ
 נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאַרְבַּע יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
 יְיָ מְבָרַךְ מְעַפָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמּוֹרַח־שָׁמַשׁ
 עַד־מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְיָ: רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ
 עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זְכָרְךָ
 לְדַרְוֹדֶר: יְיָ בְּשָׁמַיִם הַכִּיֹן כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָה: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעַלְמֵם
 וְעַד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: יְיָ
 הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמּוּם: רַבּוֹת
 מַחֲשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁוּעֲצַת יְיָ הִיא תְּקוּם: עֲצַת
 יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וְדָר: כִּי
 הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־בָחַר יְיָ
 בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשָׁב לּוֹ: כִּי־עֲקַב בָּחַר לּוֹ יְהוָה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא־יִטּוֹשׁ יְיָ עִמּוֹזֶנְחָלְתוֹ
 לֹא יַעֲזוּב: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְתִרְבֶּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר בְּלִחְמָתוֹ: יְיָ
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:

אשרי

*) צִוָּה קֹדֶשׁ הֵינִי נִקְרָא בְּיַהֲלֹךְ בְּתוֹךְ יִשְׂרָאֵל מִיְּמֵי מֹשֶׁה וְעַד הַיּוֹם עֵת־קִרְאָנוּ בְּיָמֵינוּ

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלִלוּךָ סְלָה:
 אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁבְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי אֱלֹהָיו:
 קמח קמחה קמח

אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהָי הַמֶּלֶךְ וְאִבְרַכְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד:
 בְּפִלְיוֹם אִבְרַכְךָ וְאִהְלִלֶךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד:
 גְּדוֹל יי וּמְהִלל כּוֹאֵד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶמֶר:
 הַיּוֹד לְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרַתֶיךָ וַיְגִידוּ:
 הַדָּר כְּכּוֹד הַהוֹדָה וְדִבְרֵי גַפְלֵאתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 וְעֵינָיו גּוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אִסְפְּרֶנָּה:
 זָכַר רַב־טוֹבֶיךָ יִבְיְעוּ וְצַדִּיקֶיךָ יִרְנְנוּ:
 חֲנִין וְרַחוּם יי אֶרְךָ אַפִּים וְגִדְלוֹ-חֶסֶד:
 טוֹב יי לְכָל יוֹרְחָמוֹי עַל-כָּל-מַעֲשֵׂיוּ:
 יוֹדֶךָ יי בְּל-מַעֲשֵׂיךָ וְחֶסֶדֶיךָ יִבְרַכּוּכָה:
 כְּכּוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתוֹ וְכְכּוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת בְּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל-דּוֹר וְדָר:
 סוֹמֵךְ יי לְכָל-הַגְּפִלִים וְיוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים:
 עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה גּוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעַתּוֹ:
 פּוֹתֵחַ אֶת-יַרְדֶּךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן:
 צַדִּיק יי בְּכָל-דְּרָכָיו וְחֶסֶד בְּכָל-מַעֲשָׂיוּ:
 קָרוֹב יי לְכָל-קָרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת:
 רְצוֹן-יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמַד:

תִּהְיֶה לְךָ יְיָ יִדְבַר כִּי וַיִּבְרַךְ כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
 קט"ו י"ט וַאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּהָ׃

קמ"ו הַלְלוּהָ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֲתֵי׃ אֶהְלֵלָה יְיָ בְּחַיֵּי אֹמְרָה
 לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי׃ אֶל־הַבְּטָחוֹ בְּגֵדֵיבַיִם בְּבֶן־אָדָם וְשֹׁאֵן לִי
 תְשׁוּעָה׃ תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ
 עֲשֵׂתֵנִתּוּ׃ אִישׁוֹי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעִזְרוֹ שִׁבְרוּ עֲלֵי אֱלֹהֵי׃
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֲתֵהִים וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם תִּשְׁמַר
 אֲמַת לְעוֹלָם׃ עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְלַעֲשׂוֹקִים נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים
 יְיָ מִתִּיר אֲסוּרִים׃ יְיָ פָקַח עֵינַיִם יְיָ זָקַף כַּפּוֹפִים יְיָ אֲתָב
 צַדִּיקִים׃ יְיָ שִׁמְרֵ אֲתֵגֵרִים יִתּוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד וְדָרַךְ
 רַשְׁעִים יַעֲוֹת׃ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר
 וָדוֹר הַלְלוּהָ׃

קמ"ז הַלְלוּהָ כִּי־טוֹב זְמֵרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נַעֲמִים נָאוֹה תִהְיֶה׃
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם׃ הַרּוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב
 וּמַחֲפֵשׁ לְעַצְבוֹתָם׃ מוֹנֵה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת
 יִקְרָא׃ גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתִבּוֹנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃
 מְעוֹדֵד עַנּוּיִם יְיָ מִשְׁפִּיל רַשְׁעִים עַד־יָאָרֶץ׃ עֵינֵי לֵי
 בְתוֹרָה וּמְרוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכַנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם וּבְעֵינַיִם
 הַמְקִיץ לְאָרֶץ מִטֶּר הַמְצַמִּיחַ הַרִים הַצִּיר׃ נוֹתֵן לְבַהֲמֹת
 לַחֲמָה לִבְנֵי עָרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בְגִבּוֹרַת הַסּוּס וְחַפְזָן
 לְאֲבִשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוּצֵה יְיָ אֶת־יִרְאֵי אֶת־
 הַמִּנְחָלִים לְחַסְדּוֹ׃ שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֲתֵי הַלְלֵי אֱלֹהֵינוּ
 צִיּוֹן׃ כִּי־חֹק בְּרִיתִי שֶׁעָבָד בְּרַךְ בְּנֵיךְ בְּקִרְבְּךָ׃ הַשֵּׁנ
 גְבוּלךָ /

וּבִגְלוֹךְ שָׁלוֹם חֶלֶב הַטָּיִם יִשְׁבִיעֶךָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ
 עַד-מִחֲרָה יִרְוַח דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן שְׁלֵג בְּצִמְרֵךְ בְּפֹר כְּאֶפֶר
 יִפּוֹר: מִשְׁלֵיךְ קִרְחֹו כְּפִתִים לִפְנֵי קִרְחֹו מִי יַעֲמֹד:
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּכֶם יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ-מַיִם: מִיָּד דְּבָרוֹ
 לַיַעֲקֹב חֲקִיו מִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה בֵן לְכָל-גּוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-יָדָעוֹם הַלְלוּהָ:

קט"ה הַלְלוּהָ וְהַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
 בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל-מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל-צְבָאוֹ:
 הַלְלוּהוּ שֵׁם-שׁוֹרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל-כּוֹכְבֵי-אֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם וְהַיָּם אִשְׁרָו מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ אֶת-שֵׁם
 יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וַנְּבָרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתָּן
 וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תְּפִינִים וְכָל-
 תְּחִמּוֹת: אֲשׁוּבֶרֶד שְׁלֵג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעְרָה עָשָׂה דְּבָרוֹ:
 הַחֲרִים וְכָל-גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל-אֲרָזִים: הַחִיָּה וְכָל-
 בְּהֵמַת רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר בְּנֶגֶד: מַלְכֵי-אֶרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים שָׂרִים
 וְכָל-שֹׁפְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲרִים וְגַם-בְּתוֹלוֹת זִקְנִים עִם-
 גְּעָרִים: יִהְלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ
 עַל-אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיִּרֶם קָרְנוֹ לְעַמּוֹ תִּהְלַח לְכָל-חַסִּידָיו
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבוֹ הַלְלוּהָ:

קט"ו הַלְלוּהָ וְשִׁירוּ לֵי שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלַתוּ בְּקֹהַל חַסִּידִים:
 יִשְׂמַח-יִשְׂרָאֵל בְּעִשְׂוֵי בְנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: יִהְלְלוּ שְׁמוֹ
 בְּמַחֹל בְּתֵר וּבְנֹר וּמְרוֹלוֹ: כִּי-רוֹצָה יִבְעִמוּ עִמָּךְ
 עֲגוּיִם בִּישׁוּעָה: מַעֲלוֹ חַסִּידִים בְּכָל-יְמֵי-יָמֶיךָ עַל-
 מִשְׁכַּבְתֶּם

משפבותם: רוממות אל פגרונם וחרב פיפיות בידם:
 לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם
 בזקים ונכבדיהם בכבל ברזל: לעשות בהם משפט
 כרתוב הדר הוא לקל תסדיו קל ליה:

י הללוהו הללוהו אל בקדשו הללוהו ברקיע שיו:
 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו ברקע
 שופר הללוהו בנבל ובנור: הללוהו בתוף ובחיל הקל והו
 במנים וענב: הללוהו בצלצלי שמוע הללוהו בצלצלי
 תרועה: פלה נשמה תהללה הללוהו: כ ה ת י ה:

ברוך י לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן
 ירושלם הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל
 עשה נפלאות לבדו: וברוך ישם כבודו לעולם
 ימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

לריך לעמוד קודם שיתחיל ויברך ועשר עד אהה הוא וכו'.

^{י"ה א"כ"ט}
 ויברך דויד את יי לעיני כל התקהל ויאמר דויד ברוך
 אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יי
 הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והיהוד כיר כל בשמים
 ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל ולראש: והעשר
 והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובנידך פה וגבורה
 ובנידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מוזקים אנהנו לך
 ומהללים לשם תפארתך: ^{כ"ח ט} אתה הוא יי לבדך את
 עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל
 אשר עליה תמים וכל אשר בהם ואתה מנתה את כלם

וַיָּבֹא הַשָּׁמַיִם לְךָ מוֹשֶׁתֵּהוּיִם: אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשָׂמַתָּ
 שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתְךָ אֶת-לְבָבוֹ נֹאמֵן לְפָנֶיךָ וּבְרוֹת עִמּוֹ
 תְּפִלֹּת לָתֵת אֶת-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי חֲחֵתִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרֹזִי
 וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָזִישִׁי לָתֵת לְיָרְעוֹ וְחָקֵם אֶת-דְּבָרְךָ כִּי צָדִיק
 אַתָּה: וְתֵרָא אֶת-עֵינֵי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֵת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ
 עֲלֵי־סוּרֵךְ: וְתִתֵּן אֹתָת וּמִפְתִּים בְּפָרְעָה וּבְכָל-עַבְדָּיו
 וּבְכָל-עַם אֶרֶצוֹ כִּי יֵדַעְתָּ כִּי הוֹדוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם
 כְּהַזְנוֹם הַזֶּה: וְהָיָה חֶסֶם בְּקַעַת לִפְנֵיהֶם וְיַעֲבֹרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בְּיַבֹּשֶׁת
 וְאֵת רֹדְפֵיהֶם הַשְּׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כַּמֹּד-אֲבִן בַּמַּיִם עֵינַיִם:
 וַיִּישַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שֵׁפֶת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת-הַיָּם הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעַם
 אֶת-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

שירת הים לריק לאחרי מעומד בשמחה ובפזונה ובניגון הטעמים כמו בספר חורדה.

אֹי שִׁיר מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לְאָמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה סוֹם
 וּרְכַבּוּ רָמָה בָּיָם: עֵינֵי וּזְמֵרַת יְהוָה וַיְהִי לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ אֱלֹהֵי
 אֲבִי וְאֶרְמָמְנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
 שָׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וַחֲיָלוּ יְרַה בָּיָם וּמִבְּחַר
 שְׁלֹשִׁי טַבָּעֵי בָיִם סוּרֵךְ: תְּהִמֹת יָבֵס יִמּוּ וַיִּרְדּוּ בַּמַּצּוֹלֹת כַּמֹּד
 אֲבִן: יִמְיָנֶךָ יְהוָה בְּאֲדָרֵי כַּפְתִּי יִמְיָנֶךָ
 יְהוָה תִּרְעַן אֲיֹבִי: וּבְרַב נְאֻמָּתָה תְּהַדִּים
 קְמִיךָ

קמוּד תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוּ בִקְשׁ׃ וּבְרוּת
 אֲפִיךָ גַעְרֵמוּ מִיּוֹם נִצְבּוּ כְמוֹ-נֶגֶד
 נִזְלִים קָפְאוּ תְהִמּוֹת בְּלִבָּיִם׃ אָמַר
 אֲוִיב אֲרַדְךָ אִישׁ׃ אֲחַלֵּק שְׁלָל תְּמֹלֵאמוּ
 גַבְשִׁי אֲרִיק חֲרָבִי תֹזַר־שְׂמוֹ יָדַי׃ נִשְׁפַּת
 בְּרוּחֶךָ בְּסִמּוֹ יָם צָלְלוּ בְּעֵז כֹּפֶרֶת בְּמִים
 אֲדִירִים׃ מִי־כְמוּכָה בְּאֵלִים יְהוָה כִּי
 כְמוּכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נִזְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה
 כְּלֵא׃ נְטִיף יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֲרִיז׃ נְחִית
 בְּחֶסֶדְךָ עִם-זִוְיָאֵלֶת נִחַלַת בְּעֵינֶיךָ אֶל-נְתִי
 קֹדֶשׁ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָזוּן חֵיל
 אֲהוּ יִשְׁבִי פְלִשְׁת׃ אִזּוּ נִבְהִלוּ אֱלֹפֵי
 אֲהִים׃ אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֹמוּ רַעַד נִבְגּוּ
 כֹל יִשְׁבִי כְנָעַן׃ תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
 וּפְחַד בְּגִדְל זֹרְעֶיךָ יִדְמוּ בְּאֶבֶן-עֵד
 יַעֲבֹר עִמּוֹךָ יְהוָה עַד-יַעֲבֹר עִם-זִוּ
 קִנִּית׃ תִּבְאָמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּתַר נִחַלְתֶּךָ מְכוּן
 לְשִׁבְרֶךָ פְּעֻלַּת יְהוָה מִקֹּדֶשׁ אֲדָנִי כֹנְנִי
 יְדוּקָה׃ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד׃ יִי
 יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד׃ כִּי בֵּא סוּס פָּרַעַה בְּרַכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בַּיּוֹם וַיִּשֶׁב

יי עליהם את מי היום. ובני ישראל הלכו ביבשה בהוד הים.
 כי לוי המלוכה ומושל בגוים. ועלו מושיעים בחר ציון
 לשפט את הדר עשו והיתה לוי המלוכה: והיה יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 ובהודתך בתיב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
 בשבת ובי"ט איורים כהן נשמה.

הט"ו שנתים בין סוף עד טעמה יתנה כמשיכה אחת.

וְשִׁתְּבַח שִׁמְךָ לְעַד מְלֻכְנוּ הֲאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ בִּישְׁמִים וּבְאָרְצֵן כִּי לָךְ נִאֲחֵי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵדוּ אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֲזוּ
 וּמִשְׁלָה נִצְחָה גְדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהַלֵּל וְתִפְאַרֶת
 קְדוּשָׁה וּמְלֻכוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד
 עֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת
 אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרֹזֵן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
 זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

הט"ז אומר ח"ק.

כ' הכל"ה בין יחנה לומר אור לא יפסיק ע"כ אין לימיר ועמה יגדל כא כח וכו'
 מאחר שאינו רק מנהיג בעלמא. אין אומרים קדים כפחות מעשרה זכרים שהיו
 בני יג שנה ויום א' וכל דבר שנקדושה כגון קדים וברכו א"ל כפחות מעשרה.
 כמאמר החזן ימנהל כורע, וכן ביש"ר, וכן ביחננד, וכן כנרדק הוא, וכן
 נאמן, וכרדק שלא יפסיק כלל בין עלמיל ליחננד, וכן בין קדים לברכו לא יפסיק.
 וזוהרענד דער חזן ברכו זמגט, זמגט קפל יחברך.

וְהַקְּדוֹשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְתִפְאַרֶת
 וְהַקְּדוֹשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְתִפְאַרֶת
 מְלֻכֵי הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשׁ הַקְּדוֹשׁ הוּא
 שֶׁהוּא רִאשׁוֹן הוּא אֲחֵר וְיִפְרָעוּ
 אֵין אֱלֹהִים סָרֵי לְרַכֵּב כְּעֶרְכּוֹת בְּיָהּ
 שְׁמוֹ וְעָלוּ רַפְּיָהּ וְשָׁמוֹ מְרֻנָּם
 עַל כֵּן פָּרְמָה וְתִהְיֶה
 כְּהוֹדָאוֹת כְּבוֹד מְלֻכּוֹתֵינוּ וְעַל מַעֲשֵׂי
 יְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּרְדָּק מִשְׁעַתָּה וְעַד עַד

בְּרָכוּ אֶתְּיִי הַמְּבָרֵךְ:
 בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר
 אֹר וְכוֹר אֶחָד עֵשֶׂה
 שְׁלוֹם וְכוֹר אֶתְּהַבֵּל

הַמַּאֲיֵד לְאָרְצֵן וּלְדָרִים עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמִים.
 וְכַמוֹת

וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־יָד
 בְּרֵאשִׁית׃ מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂי־יָי׃ כָּל־כְּחַמָּה
 עֲשִׂית׃ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיָנָה׃ הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם
 לְבַדּוֹ מֵאֵן׃ הַמְיַשֵּׁב וְהַמְפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא
 מִיְמוֹת עוֹלָם׃ אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים
 רַחֵם עָלֵינוּ׃ אֲרוֹן עֲזוֹנוֹ צוּר מִשְׁגַּבְנוּ׃ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנו מִשְׁגַּב בְּעַדְנוּ׃ אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל דַּעַה׃
 הַכִּין וּפָעַל זַהְרֵי חֶמְהָ׃ טוֹבִיצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ׃
 מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֵז׃ פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוּשִׁים
 רוֹמְמֵי שָׁדַי׃ תָּמִיד מִסְפָּרִים כְּבוֹד־יְיָ
 וְקִדְשָׁתוֹ׃ תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה
 יָדֶיךָ׃ וְעַל־מְאֹרֵי־אֹר שִׁעֲשִׂיתָ יַפְאֲרוֹךְ סֵלָה׃
 תִּתְבָּרַךְ צוֹרְנוֹ מְלַכְנוּ וְגֵאלְנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מְלַכְנוּ יוֹצֵר מִיִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 מִיִּשְׂרָאֵל כָּל־עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים
 בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ
 עוֹלָם׃ כָּל־אֲהוּבִים כָּל־כְּרוּרִים כָּל־גְּבוּרִים
 וְכָל־עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכָל־
 פּוֹתְחוֹם אֲתִפְיָהֶם בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהְרָהּ בִּישִׁירָה
 וּכְזִמְרָהּ וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים
 וּמְעַרְיָצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים׃

אֲתֵינִים הֵיא חֲמוּקָה הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַפִּירָא קְרוּיִשׁ הוּא:
 וְכֻלָּם מִקְבָּרִים עֲלֵיהֶם עֵל מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה בּוֹהַ וְנֹתְנִים
 רִשׁוּת זֶה לַזֶּה גְּהֻקְרוּיִשׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רֹחַ בִּישְׁפָה בְרוּרָה
 וּבְנֵימָה קְדֻשָּׁה כָּלָם פֶּאֶחֶר עֵינִים וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:
 קְרוּיִשׁ קְרוּיִשׁ קְרוּיִשׁ יִי צְבָאוֹת מִלֵּא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 וְהָאוֹפְנִים וְחַיִּים הַקְּדֻשָּׁה בְּרַעֲשֵׁי גְדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 לְעֵמֶת יִרְפִּים לְעֵמֶתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:
 בְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מִמּוֹקְמוֹ:

לֹאל בְּרוּךְ נְעִימוֹת וְתַנּוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם וְמִירוֹת
 יִאֲבִירוּ וְתִשְׁבָּחוּת יִשְׁבְּוֵעוּ. כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת
 עֲשֵׂה חֲדָשִׁים בְּעַל מִלְחָמוֹת וּזְרַע צְדָקוֹת מִצְמִיחַ יִשׁוּעוֹת
 בּוֹרָא רְפוּאוֹת נִרְאֵה הַחֲלוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְּחַדָּשׁ
 בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יּוֹם תְּמוּד מְעִישָׁה בְּרֵאשִׁית: כְּאָמוּר לְעִישָׁה
 אֲזָרִים גְּדֻלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אֲזָר חֲדָשׁ עַל־צִיּוֹן תִּאֲזָר
 וְנִזְבָּח כְּלָנוּ מִחֲרָה לְאוֹרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:
 אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְּלַח גְּדוֹלָה וְיִתְרָה
 הַמְּלַח עֲלֵינוּ: אָבִינוּ מוֹלְכֵנוּ בְּעֵבוֹר אֲבוֹתֵנוּ שְׁבַטְחוּ כֶּךָ
 וְתִלְמָדֵם חֲקֵי חַיִּים כֵּן תִּחַנְּנוּ וְתִלְמָדֵנוּ: אָבִינוּ הָאֵב
 הַבְּחֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְחַבֵּן וּלְחַשְׁבִּיל
 לְשִׁמּוֹעַ לְלִמּוֹד וּלְלַמּוֹד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבַר
 תְּלִמּוֹד הַיּוֹרֵה בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּבְדַק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיִחַד לְבַבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵךְ וּלְאֵ־
 גְבוּיִשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קְדֻשָּׁה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שְׂמַחֵנוּ
 נִגְלָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבֵּי־אֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרֻבַּע

בְּנִפְּוֹת הָאָדָם וְתוֹלִיבֵנִי קוֹמֵמוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פִּגְעַל
 יִשׁוּעוֹת אֶתְהוּ וְכֵנִי בְּחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלִטְוִי וְקִרְבְּתָנִי לְשִׁמּוֹךְ
 הַגָּדוֹל כְּלַח בְּאֵמֶת. לְהַיְדוֹת לְךָ וּלְיִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: פְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 פְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
 נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם
 לְבִנְיָד וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִיתְךָ וּבְלִבְחֶךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכֻמְךָ וּבְקוֹמְךָ: וְקִשְׂרַתָּם לְאוֹת
 עַל־יָדְךָ וְרָעוּ לְטַמְּרֹתַי בֵּין עֵינֶיךָ:
 וּכְתַבְתָּם עַל־מִצּוֹתַי בִּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם: וְנָחַתִּי מִמֶּנִּי אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסַּבְתִּי דָגְנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְרֹרְךָ:
 וְגִרְתִּי עִשָׁב בְּשָׂדֶךָ לְבַחֲמֶיךָ וְאֶכְלֶנָּה:
 וְשָׁבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פִּתְיֹפְתֵי לִבְבְּכֶם
 וְאַתְּחִיל וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְהָרַחֵק אֶת־יְהוָה מִכֶּם וְעֲצַר אֶת־

השמים ולא ידעה מטר והאדמה לא תתן
 את יבולה ואבדתם מהרדה מעל הארץ
 הטבה אשר יהיה נתן לכם: ושמתם את
 דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
 וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
 בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר
 בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך: וכתבתם על מוֹזוֹת בִּירְיֶךָ
 ובשערך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם
 על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם כימי השמים על הארץ:
 ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת
 על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
 חבנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה
 ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
 לביען היכירו ועשיתם את כל מצותי והייתם
 קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לחיות
 לכם לאהוב אני יהוה אלהיכם:

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב
 וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר: ומתקן
 ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם
 ועד: אמת אלהי עולם מלבנו צור יעקב מִיָּן
 יִשְׁעֵנו: לדור ודור הוא קים ושמיו קים וכסאו
 גבון ומלכותו ואמונתו לעד קימת: ודבריו
 היום וקיימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי
 עולמים על אבותינו ועלינו על בנינו ועל
 דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך:

על הראשונים ועל האחרונים בדבר טוב וקים
 לעולם ועד: אמת ואמונה חוק ולא יעבור:
 אמת שאפה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו.
 מלבנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו
 יוצרנו צור ישיעתנו פודנו ומצילנו מעולם
 שִׁמְךָ. אין אלהים זולתך:

עזרת אבותינו אפה הוא מעולם מִיָּן מוֹשִׁיעַ לַבְּנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דֹּר וְדֹר: בְּרוּם עִלְמָם מוֹשִׁיעֵךְ וּמוֹשֶׁבֶתְךָ
 וְצַדִּיקֵךְ

(*) זרע ישראל עבדיך כ"ה בכל הסדורים הקדמונים יבטל טכסאות מיוזמי ב"י ויבטל
 כל המעט לומר עבדיך כ"י ויבטלו טכסאות כ"ה כ"ה ויבטלו עבדיך ח"י ויבטלו
 הכתובות לח"י כ"ה מלת עבדי ויבטלו כ"ה כ"ה ויבטלו כ"ה כ"ה ויבטלו
 שמת ל"ה ויבטלו כ"ה ע"ה

וְיִזְכְּרֶנּוּ עַד אֲפָסֵי אֲרָן: אִישׁ אִישׁ שִׁישְׁבוּעַ לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְהִזְכְּרֶנּוּ יִזְכְּרֶנּוּ יִשִּׁים עַל לִבּוֹ: אֱמַת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
 וּמִלֶּכֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם: אֱמַת אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה
 הוּא אֲסֵרֹן וּמִבְּלִעְדֶּךָ אֵין לָנוּ מִלֶּכֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ מִמִּצְרָיִם
 גְּאֻלְתָּנוּ אֶתְּנוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
 תִּהְיֶינָה וּבְכוֹרֶךָ גְּאֻלְתָּנוּ יִסְרָף בְּקַעֲתָנוּ וְיִדְוִדִים
 תִּעֲבֹרֶנּוּ וַיְכַסּוּ מַיִם צְרִיחָם אֶתְּךָ מִהֵם לֹא־נִזְתָּר: עַל־זֹאת
 שָׁבְחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים וּמִדּוֹת שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְהִזְדַּאֲתָה לְמִלְכֶךָ אֵל הַיּוֹקִים: רָם וְנִשְׂא
 גְּדוֹל וְנִזְרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמִגְּבִיחַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
 וּפְדֶה עַמּוּיִם וְעוֹרֵר בָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בַּעַת שְׁוֹעִים
 אֲרָיו: תִּהְלֹת לֹאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמִבְּרוּךְ מוֹשֶׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֶךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם:

מִי־כִמְכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כִמְכָה נֶאֱדָר
 בְּקִדְשׁ נִזְרָא תִהְלֵת עֲשֵׂה־פִלָּא: שִׁירָה חֲדָשָׁה
 יִשְׁבְּחוּ גְאֻלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם יִחַד כָּלָם
 הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: "יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד:
 צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעִזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה
 כְּנָאֲמֶךָ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל גְּאֻלְתָּנוּ " עֲבָאוֹת שְׁמוֹ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל • בְּרוּךְ אַתָּה " גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

יבין רגליו יחד באילו סתרים רכל אחת, ויבין ראשו למטה וללבו יבין לשמים
 ומתוך זהו הופכות על הסתולות ויחדיו על לבו, ויעמוד ביראם ויחד ויחאוב
 הסתובבה עומדת כגדול, ואין להכסוק במל' אפילו מן ישראל מהל' אדם
 יסמע מה' אומר קדוש וקדוש' לא יבטיק אלא יבין למה אומר מה' ויבטיק
 ברוך יעשה ביש' גמלים, וכפאמר אהה שחזוק בראש ובסוף י' יקוף.

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
וְקָנָה חֶסֶד לְזוּכְרֵי חַסְדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבִנָּי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה •

נעשרת ימי חסוד' מיסודין מי כמדי' וכתיב
ואם עשית וחתם חסוד' חסוד' חסוד'

וְהַמְּלֵאכִים מְלַכֵי קָדְשׁ וְחַסְדִּים • וְהַמְּבַרְכִים בְּכֹחַ חַסְדֵי אֱלֹהֵי חַסְדִּים
מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּאֵן מְגַן אֲבֹרָהּם:
אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מִדּוֹחַ מִתִּים אַתָּה רַגַּנ
לְחַוִּישִׁיעַ •

מִכֹּלֵל חַיִּים בְּחַסֵד מְחַיֶה מִתִּים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתּוֹר
אֲסוּרִים וּמְקוֹם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּנֵי עַפְר • מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי הוֹמֶה לְךָ מְלַךְ מִמּוֹת וּמְחַיֶה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה •

נעשרת ימי חסוד' מיסודין מי כמדי' וכתיב
וכספר חיים וחססכ וחסים חסוד' חסוד' חסוד'

מִי כְמוֹךָ אֵב תְּחַמְּסִים וּנְסַר וְצִדְקוֹ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
אֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֵית מִתִּים בְּאֵן מִיְחַיֶה מִתִּים •

נעשרת ימי חסוד' מיסודין מי כמדי' וכתיב
וכספר חיים וחססכ וחסים חסוד' חסוד' חסוד'
מִי כְמוֹךָ אֵב תְּחַמְּסִים וּנְסַר וְצִדְקוֹ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
אֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֵית מִתִּים בְּאֵן מִיְחַיֶה מִתִּים •

קדושה לפני כחותם התפלה.

אתה קדוש
ושמך כבודך
וקדושתך
בכל יום
וקדושתך
בכל יום
וקדושתך
בכל יום

קדושתך לפני כחותם התפלה.
קדושתך לפני כחותם התפלה.
קדושתך לפני כחותם התפלה.
קדושתך לפני כחותם התפלה.
קדושתך לפני כחותם התפלה.
קדושתך לפני כחותם התפלה.
קדושתך לפני כחותם התפלה.
קדושתך לפני כחותם התפלה.

ברוך אתה יי ה' (בשם ה' המלך) הקדוש:

אתה חנו לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה חנו
כאתך דעה בינה ותשכל. ב' א' חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלפנינו
לעבודתך ותחזורנו בתשובה שלמה לפניך.

ברוך אתה יי ה' הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנינו
כי פשענו. בחשית לבול אומדן כאן סליחות כי מוחל וסולח

אתה. ברוך אתה יי ה' המרבה לסלוח:

ראה בינינו ורחמינו אלנו מהרה למען
שמך כי מאל דוק אבתי. ב' א' יי אלהי ישראל

... ויחיה ויבנה ביתו ויחיה ויבנה ביתו ויחיה ויבנה ביתו
... ויחיה ויבנה ביתו ויחיה ויבנה ביתו ויחיה ויבנה ביתו
... ויחיה ויבנה ביתו ויחיה ויבנה ביתו ויחיה ויבנה ביתו

בת"ל מוסיף הס"ך כאן ענינו, ולא שכתו וספר קורם שמים נרפא רפואנו אחרים
 והורו ומחילו רפואנו, אבל אם כבר אמר ב"ה"י לא יחזיר אבל יאמר ב"ה"י לא יאמר ב"ה"י
 בעוב"ב בעת ה' ופועל סבל, וחס שכח גם כן, אומר ב"ה"י נפני ענינים לומר חסד
 ענינו ענינו. קיים צים ענינו. כי כערה קורה ארבעה. ארבע
 ארבע ענינו. וארבעה פניו מיני. וארבעה פניו מיני. ארבע
 קרוב ענינו. ידועה הדבר ענינו. קרוב ענינו ארבע ענינו. ארבע
 ענינו וקורה קרוב ענינו ארבעה. ענינו ענינו ענינו ארבע ענינו
 כי ארבעה ענינו ענינו ענינו. פניו ענינו ענינו ענינו ענינו

רפאנו ונרפא הושיענו ונשיעה כי תהלתנו
אתה ותעלה רפואה שלמה לכל מכותינו

מי שחכם לסתכל על סודות יאמר זה

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו אבותי שישלח מידך רפואה שלמה מן
 השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף לחלוצי סג' סבתך שאר חלוצי ישראל

כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה ברוך
אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן פלומפר
לברכה על פני האדמה ושבוענו מטיבך וברך
שנתנו בשנים הטובות באי מברך השנים:
תקע בשופר גדול להרותינו ושא גם לקבן

גלוותינו

נעבוד ליום שנים של חקיות חסד מחולין לכל מיני מוסקין עם כל חסד
 (ואנחנו לבדנו כפי"ת רפה), וזה שכתוב שמים שמים שמים שמים שמים
 יתן על מטר, אבל אם כבר החיל תקע בשופר וספר קורם שמים שמים שמים
 שמים שמים שמים ואלו שפר נחה שמים שמים קורם שמים שמים שמים
 שמים, ואלו ענין רעיון ענין רעיון שמים שמים ואלו שמים שמים שמים
 שמים שמים שמים שמים שמים שמים שמים שמים שמים שמים שמים

גְּלוּתֵינוּ וְקִבְצֵנוּ יְהוָה מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי מִקְבִּין נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַיְיָ כִּי שׁוֹכְמֵינוּ כְּבִרְאֵיטְנָה וַיַּעֲצֵנוּ
 בְּתַחֲלֹתֵהֶם מִכֵּנוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
 אַתָּה יי לְבִדָּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ
 בְּמִשְׁפָּט. בְּאֵי מֶלֶךְ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
 (נְעֻמַּת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט יֵשׁ לֹא זְמַר דַּעַת רַוב הַמִּסְקִים שֶׁזֶן לְרִיד לְמֹר.)

וְלַמְּלִיטִים אֱלֹהֵי תְקוּהָ וְכָל-עוֹשֵׂי רָשָׁעָה
 כָּרַגְעוּ יִאֲבְדוּ וְכָלֵם מְהֵרָה יִפְרָתוּ וְהַיְיָ
 מְהֵרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ בְּמִהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי שֶׁבֵר אֵיבִים וּמְכַנְיַע עוֹדִים:

עַל-הַצְדִּיקִים וְעַל-הַחֲסִידִים וְעַל-זִקְנֵי עַמְךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק
 וְעַלֵינוּ יְהִמוּ רַחֲמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר מְזוּב
 לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים הַלֵּקְנוּ
 עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא יִבּוֹשׁ כִּי-יִבֶךְ בְּמַחְנוּ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וּבְיָגוֹן
 בְּתוֹכָהּ בְּאִשְׁרֵי דְפָרְתָּ וּבְנִיחָה אֹתָהּ בְּמִשְׁפָּט

בְּיָמֵינוּ בְּנֵי עוֹלָם וְכֹסֵא הָיִד מִתְּרָה לְתוֹכָהּ
תְּכִינִי . נחם לט"ז בְּרוּךְ אַתָּה יי פּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם :

אֶת־צַמְחַת הָיִד עֲבָדְךָ מִתְּרָה תִצְמִיחַ וְקִרְנוֹ
תִּרְוַח בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם .
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִצְמִיחַ קִרְנוֹ יִשׁוּעָה :

שִׁמְעַ קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹם וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל
שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה . וּמִלִּפְנֵיךָ
מִלְּבָבוֹ רִיקָם אֵל תִּשְׁבְּנוּ .

כי

יחיד בעצמותו וקדוש ונאמן בחסדו לנחם אומרו כאן עננו , ואם שכח ואמר קודם שיעקר הנליו ,
עננו יי עננו . כיום צום תעניתנו . כי כצורה גדולה אהבנו . אלהתפן
אלדשענו . ואלהתפטר פניד מננו . ואלהתעלם מןהננו . ונתנא
קדוש לישועתנו . ונתנא ספקד לתפננו . מנהתקרא אלה עננו . ספקד
שנאמר ונתה מנה ונתנא ואני אענה . עיה הם מןהפרים ואני אשימע :
כי אתה יי העיפה בעת צרת . פוקה ומציל סכל את צרת וצוקה :

כי

* נט"ז בחסדו מנחם אומרו נחם , ואם שכחו כאן ואמר אומר אלל ועל כלם .
נחם יי אלהינו אלהינו ציון . ואלהאבולו ירושלים . ואתהעיר
האבלה והתקרה ותבטחה ותשיימטה . האבילה סכלי פניה . והתקרה
טיענותיה . ותקניה מןהתקרה . ותשומטה מאין וישב . והיא וישבת
וראשה ספוי כאשה עקרה שלא ילדה ויכלעה לזיונות . וי קשה עקרה
ודים . וישלח אתהעמד ושראל לתרב . ויסקנו מןהחן הסודי עליון . על
ציון כמל תבכה . וירושלים תמנו קולה . לבני לבני על סללים מעי
מעל על סללים . כי אתה יי פאיש הצפת . וכאיש אתה עתיד לפנותה .
כאמור ואני אקוה לך ואסמי חומות איש סביב . ויקבול אתה בתוכה .
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם : את צמח וכו' .

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם.
וְהִשָּׁב אֲרֵצֵי־הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

עַל־כֵּן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבְאֵנוּגִיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַבְחַד וְיִזְכֹּר זְכוּרָנוּ וּפְקָדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מִשִּׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדְּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר־קֹדֶשְׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלְמֹת
לְטִיבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לְיִזְרָאֵל תְּחַדְּשׁ | לַבַּיִת חַג הַמִּצּוֹת | לַסּוּסֵי חַג הַסְּפֹרֹת
הַזֶּה וְזָכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטִיבָה וּפְקָדוֹנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים וּבְדָבָר יִשְׁעֶה וְרַחֲמִים חֹסֵי יְהַנְנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

ותחזינה

* י"ג מתוהים ויהי זו קודם כי אתה שומע.

אנא יי חטאתי עויתי ופשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה
(וכפרתי כחטא * *) אנא יי עשה למען שמך הגדול והכפר לי עוני וחטאתי
ופשעי שחטאתי ושעויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה ותמלא כל
השמות שפגמתי בשמך הגדול: כי אתה שומע וכו'.

ואהה היא יי האלהים הון ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביציבנים
הטריפני להם חוקי והמצויא לי ולכל בני ביהי מוניתי קודם שאצטרך להם
בנחת ולא בצער כהתה ולא באיסור לחיים ולשלוים משפע ברכה עלענה כתי
שאיכל לעשות רצונך ולעסוק בחורקך ולקיים מצותיך וי תחזיני לתי שחתי
בשר ורב ויקווי כי סקרא שכתוב פותח את ידך ומשביע לכל יד וידך וידך

וְתַחֲזוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בָּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
וְדוֹר גּוֹרֵה לָךְ וְגַם סֵפֶר
תְּהַלְלֶיךָ • עַל חַיֵּינוּ

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׂר וְיִצְרָנוּ וְיִצְרֵהוּ וְיִצְרֵהוּ פְּרָאשִׁית בְּקָדוֹת
וְהַקְדָּאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
עַל שֶׁחַטֵּיתָנוּ וְחָטְאתָנוּ בְּכָתוּב
וְתַקַּח לְפָנֶיךָ וְתַסְּרֵנוּ לְתַפִּילָת
הַקְדוֹשִׁיךָ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וְהַקְדוֹשׁ
וְהַקְדוֹשׁ כְּלַכְּכֵם שְׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ
מוֹדִים לָךְ • בָּרוּךְ אַל תְּהַקְדָּאוֹת:

הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לָךְ וְעַל גַּסְיָךְ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרַ וְצִהָרִים
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרָחֵם כִּי לֹא־
תָמוּ חֲסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

כל ימי טובה, גם במרום נחמלת ערבית קודם קריאת המעילה וכו' נשחרית
ובמנחה אומרין על הנסים, ואם שכח וכו' אחר שסיים ברכת הוראה אינו קורא.
* על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות.
ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי

על הנסים בלא וי' בראש אבל ועל המלחמות בוי' בראש, בן הגורא נכח ספרי
המסוס היסוס וכו', גם רז' ל' והמסקים בכל מקום שהזכירוהו כתנו על הכ"ס ובעל
ש"ת הגיה לומר ועל הכ"ס בוי' ולומר על המלחמות בלא וי' ובעזר מדברי בעל
מ"א ח נסדר ברכת המזון אבל אין הכרח דומה לראי' כלא כי בענינו הוא מחובר עם
המלחמות קוויב' גרנטו כי לוית' קווינו מעולם על כל המעשים שעשה לנו על הנסים ועל
המלחמות וראיתי להחכם אגודרהס שגם ועל הכ"ס מוח נמקום ועל המלחמות
לפי המעשים ואין הכרח לכן אין לזוז מקבלתנו. שוב ראיתי שכתבתי בנחמתי
על בן גדול אומרין קאי או אמת חסדו, אכן הוסיפין בס' ג' כרק כ' (לפי
הד"ס) שכתבתי הוא מתחיל להסבין הגדול, ובמק' ע"ו (ס' כרק

בימי מותתיהו בן יוחנן כהן
 גדול השמונאי ובניו בשעמדה
 מלכות וינהרשעה על עמק ישרא
 להשפידם תורתך ולהעבירם
 מדגן רצונך ואתה ברחמיך
 הרבים עמדת להם בעת צרתם
 רבת את דריכם הנת את דינם
 נקמתי ארתי נקמתי מסרתי
 גבורים ביד הלשום ורבים ביד
 מעטים וטמאים ביד טהורים
 ורשעים ביד צדיקים ונדים ביד
 עוסקי תורתך וקך עשית שם
 גדול וקדושת בעולמך ולעמך
 ישראל עשית תשועה גדולה
 ופרקן כהיום הנה ואחר בן באו
 בנך לדביר ביתך ופגנו את
 היכלך וטהרו את מקדשך
 והדליקו גרות בהצרות קדשך
 וקבעו שמונת ימי הגפה אלו
 להודות ולהלל לשמך הגדול:

בימי מרדכי ואסתר
 בשושן הבירה
 בשעמד עליהם
 הזמן הרשע בקש
 להשמיד להרוג
 ולאבד את כל
 היהודים מנער ועד
 זקן טף ונשים ביום
 אחד בשלושה עשר
 לחודש שנים עשר
 הוא יחדש יחד
 וישללם לבזוז ואתה
 ברחמיך הרבים
 הפרת את עצרתו
 וקל קלת את
 מחשבתו והשבות
 גמולו בראשו ותלו
 אותו ואת בניו
 על העץ:

ועל

כ"ד) הזכיר כתב בני שמעוני הכהן, גם ציבור המאורע לר"ל והעתיקו התבס ר"ה
 טריוס ציבורו מלאנו כלפיך הזה א"ל שמעוני למתתו כ"ג ולא כתיב ארור הנגזר אשר
 גם מנעו צדק הנגזר אשר יצטח נב' וכו' ע"ס, ונכל המקומות כתב הויסיפון
 שמעוני בוי"ו בין ה"ט וכו', גם נקדמוניו שבו סבר י"ב פרק א' אשר כתב גל' רומי כתב
 מתחיהו בן יוחנן בן שמעון בן חסניו כ"א י' בהגרת החולש למ"ס ובהגרת הפתח לג"ן,
 גם בהגרת שיר הסוד' כ"ו וכו' וע' כתיב שמעוני, וכן בהגמור צנפי ויהושלמי צנפי
 המקומות, ורומי כ"ב המטבע שגם ושמעוני בוי"ו בראש וס"ה צנפי וכו' וכו'
 והעידוש"ס ברו' הסודרים הישני, וכן נראה ממאמרם ז"ל נכנס' מנלך דף א' וכו'

וְעַל-כָּל־מַעֲשֵׂי יְדְוֵנוּ וְיִתְרַוּמוּ שְׂמֵךְ מִלְּפָנֶיךָ
 תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: כַּעֲשֵׂי מִתְּהִלַּת לְחַיִּים טוֹבִים כְּלִפְנֵי בְרִיתְךָ:
 וְכֵן חַיִּים יִדְוֶךָ פֶּלֶא וְיִהְיֶה אֶת-שְׂמֵךְ
 בְּאֵמֶת הַיָּהּ יִשְׁעֵתָנוּ וְעִזְרֵתָנוּ סֶלָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמֵךְ וְלֶךְ נָאחָה לְחֻדוֹת:

בשחרית ומוסף, ובתענית אף במנחה אומר הש"ן א"ל ברכינו, ואל"א בבית אהל.
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרַכַת הַמְּשַׁלֵּטִת
 בַּתּוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּנָה
 מִפִּי אֲחֵרוֹן וּבְנֵינוּ בְּהַנִּים עִם קְדוֹשֶׁךָ בְּאֲמֹר
 יְהִי שְׂמֵךְ כַּגֵּד הַיָּהּ כַּגֵּד יְמִינוּ כַּגֵּד הַיָּהּ כַּגֵּד שְׂמֵלֵךְ
 יְבָרְכֵךָ יי וְיִשְׁמְרֵךְ: יֵאָרְיֵנוּ בְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וְיִחַדְךָ:

כַּגֵּד הַיָּהּ כַּגֵּד יְמִינוּ כַּגֵּד שְׂמֵלֵךְ כַּגֵּד יְמִינוּ וְיִבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 יֵשׂא יי וּפְנֵינוּ אֱלֹהֵי וְיִשְׂמֵךְ לֶךְ שְׁלוֹם: מַדְס"ר עַל מַדְס"ר.

במנחה ובתענית שלום רב.

בשחרית ש"ש.

שְׁלוֹם רַב
 עַל-יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ תְּשִׁים
 לְעוֹלָם כִּי
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
 אֲדוֹן לְכָל
 הַשְּׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֵת

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וְבְרַכָּה
 חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ
 אֲבוֹתֵינוּ כָּל־אֶחָד בְּאוֹר
 פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּמָה
 לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
 וְלִתְהַבֵּת חֶסֶד וְצַדִּיקוּהָ
 וְבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
 יְהִי וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֵת

את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

וְיָמֵי חַיֵּיכֶם יִשְׁלָמוּ וְיָמֵי מְנוּחֵיכֶם יִשְׁלָמוּ וְיָמֵי עֲשִׂיתֵיכֶם יִשְׁלָמוּ (קרי' אֵתָהּ עֲשִׂיתֵיכֶם הַשְּׁלֹמִים)

ברוך אתה יי' המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהו גִּזְרוֹן לִשְׁנוֹי מִרְעָה וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וּלְמִקְלָלִי

נִפְשֵׁי תְדוּם וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל תַּחֲיָה: פֶּתַח לְבַי פְּתוּרָתְךָ

וּכְמִצוֹרֶתְךָ תִּרְדּוּף נִפְשֵׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַח מִחֶרֶת

הַפֶּה עֲצָתָם וְקָרָהּל מִחֻשְׁבָּתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמוֹךְ עֲשֵׂה

לְמִינֵי יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמִינֵי קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ.

לְמַעַן יִחַלְצִין יְדִידֶיךָ הַיּוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנִי: קבלת תענית

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרְתֶּי וְהִגִּיזוֹן לְבַי לְפָנֶיךָ יי' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

כִּסֵּעַ חַחֲוִימִי כְּסִיעוֹת כִּימוֹת כְּכֹוֹעַ חֶחֶךְ, וְעִוָר רַגְלוֹ הַסְמֵלִית חַחֵל, וְכֹוֹכֵה לַסְמֵחֵלוֹ

וְחִימֵר עֹוֹשׁ שׁ' ב', כֹּוֹכֵה לִימִינֵי וְחִימֵר הִיא יַעֲשֵׂה שׁ' עֵי שֶׁחֵחֵה לַפְּנִי וְחִימֵר וְעַל בְּלוֹ וְכו'.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל

בְּלִי יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוֹ אָמוֹן:

וְחִימֵר לַחַט וְעִוָר כְּמִקְלָל שְׂכָלוֹ כְּסִיעוֹתָיו עַד כִּי יִחַלְצֵךָ ר"א, וְנִלְוִינֵנו עַד שִׁיעַ ע"ן לְקַדוּשָׁה

וְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי' אֲרִחֵנוּ וְאֲרִחֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׂוִקָה בֵּית הַסְּתֵדֵשׁ

כְּמִתְקָה כְּמִינֵי וְהִי חֶחֶךְ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גְּעַבְדֶּךָ בִּירְצָה כִּימֵי

עֵינָם וְכִשְׁנֵים קְדַמִּינֵי: וְעִוָרָה לֵי טַעַת וְתוֹדָה וְרוֹשְׁתִּים כִּימֵי

עֵינָם וְכִשְׁנֵים קְדַמִּינֵי:

כֵּס"ן חֶחֶר הַסְּמֵלֵה נְקִיל וְחִימֵר מִתְחַלֵּה אֲרֵנוּ שְׁפָתַי הַפֶּחַח נִלְחַט.

נִשְׁחִימֵר ר"ח וְחִימֵר וְחֵחֵ"מ אֲמִרִים הַלֵּל מִמְּלֵחֵנוּ נִסְדֵר ר"ק.

כְּעִשְׂרָה יְמֵי הַשׁוּבָה טוֹסִיפִים לומר אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ (מִמְּלֵחֵנוּ אַחֵר מִכֵּלֵת ר"ב).

היחיד בקבלת תעניתו אומר לפניו לרצון רצונו, והוא הכוונת כישר והמופיק גרע.

רצונו קדושים וקדושים. והוא אפי' לפניה פתענית נקבה למחל. והוא רצון

מלפניה יי' ארחתו וארחתו אבותי. שבתקלתי בארפת ובירצונו ותמא

הפניה הפלתי. ותעשה עתודתי בהמקד קדשים. כי אשה שיעמע

תפלת בלפניה: יהיו לרצון וכו'.

לאחר התענות בנתי אומר לבי יהי לחן רבין י, וזוהי הנוסח
סוף הנסח בתנאי והמחברים קלקטו גרעו וחסכו סוף דין .

רבו קדושיהוים ויהוה יתברך . כוונתו שיהיה זה אדם
הוא ויחזיקו דרכו . ואין שיהיה לו אלא עתה ועתה . ואם
כדרכו דרכים יפטר . וישעיהו יעבדי כעצמתו ויהיה עתה
יהי רצון מלפניך יהוה ביעזב כלבי דברי יעקב עמנו יום . כאלו
התקבצו לפניך עמנו סמוכות ותקצו . יהוה הרצון וכו' .

דיני הפלה הבינונו .

כעת הדק כען שיהי בדרך או עתה במקום שיהי ויהי זיסקויהו או שלא
יכול להתכלל בכוונה מפלה ארוכה אין דעתו מיושבת עליו כל כך או ששצט עוברת
מתכלל אחר שלם ראשית הבינונו ואומר אחרים שלם אחרונות וברוך לאמרה מעומד
וכשיגיע לביתו או אחרת לו אה' בזה התשובה עתה ח' לחזיר ולהתכלל (בנתי חזרה אם
לא בנתי כדנה) ואינו מתכונן בכוונת נשיות הנשים , ולא במ' ומי' . הפעלים
שעסק מלאכ' אל על הבית אם כן להם שבר חן מסעדתן כמקפיד עליהן מתכלל'
הבינונו . ואומרים מחלה אדני שפתי הפהח וכו' , ב"א" א"ו"א" אלהי אברהם וכו'
עד ב"א" האל הקדוש , וחמ"כ אומרין נוסח זה :

הבינונו יי אלהינו רבעת דרכיך . ויבול את רבבנו לדאבך . ותסלח
לנו לקלות יאילים ורחמי מפיכאם וישעיהו בנאת ארצך . ויפוצצותנו
בארבע תהפין ותתועים על דעתך ישפטו ועל קדושים תניח ידך .
וישמתו צדיקים בבני עמך . ויתקונו מירבך וכעצמת חבו לדור עמך .
וכעריבת נר רבו ישי מישיה . שם נקרא אהה מענה . בדרך אהה
יי שופע תפקה : רצה וכו' . כך היא נוסחא בנמרא שזכרנו .

כל ימות הגנה נמים שאומרים בהם תחנה אומרין רחום וחנן וכו' , וכשני
וחמסי מוסיפים והוא רחום וכו' ואומרים איתו מעומד ובלחש , ואלו הימים
והזמנים שאין אומרין בהם תחנה ואין כופלין על כניהם : ר"ח , פורים קטן ב'
ימים , פורים גדול ב' ימים , חנוכה , ט' באב , ט"ו באב , ט"ו בשבט וט"ו באב , כל חדש
ניסן , ל"ג בעומר , מר"ח סיון עד אחר אסרו מג דשנועות , ומיום כפורים עד אחר
אסרו מג דסוכות ובק"ק פ"פ רמין עד ר"ח תשן , (נימים אלו אין אומרין גם
במכה שלפניו חן מן ט"ו בשבט וט"ו באב לפי מהג ק"ק פפ"ד) . ולא בער"ה
ופי"כ , ולא בבית האבל , ולא בבית החתן ביום שנכנס לחופה , ולא
בפי"כ ביום המילה (וכמפשט המנהג בכמה קהלות גם במכה שלפניו) .

הוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו : אהה יי לא תכלא רחמיה ממנו
ספקך ואמתך תמיד יצרונו : הושיענו יי אלהינו וקבצנו

מן־הַגִּימִים לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֹתֶיךָ -
 אִסְעֵנוּת תִּשְׁמְרֵנָה אֲדָנָי מִי יַעֲמֵד: כִּי־עֲמִיד הַסְּלִיחָה
 לְמַעַן תִּזְכָּר: לֹא בַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה־לָּנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ
 תִּגְמֹל עֲלֵינוּ: אִסְעֵנוּתֵנוּ עֲנוּ בָנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ:
 זְכַר רַב־מִיךָ יי וְחֶסֶדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם הַמָּה: יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם
 צָרָה יִשְׁבְּנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ הִנְנֵנוּ וְעֲנֵנוּ בִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
 צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ: אֲדוּגְנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל
 תַּחֲנוּנֵינוּ וְזַכֵּר־לָנוּ אֶת־דְּבָרֵי אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׁמִיךָ: וְעַתָּה אֲדָנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאת אֶת־עַמְּךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד הַזֹּקֵה וְתַעֲשֶׂה־לְךָ שֵׁם בְּיוֹם הַזֶּה חֲטָאֵנוּ
 רִשְׁעֵנוּ: אֲדָנָי כָּכָל־צְדָקוֹתֶיךָ יִשְׁבְּנָא אִפְךָ וְחַמְתֶּךָ
 מֵעִדְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר־קְדוֹשׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת
 אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל־סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה
 שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תַּפִּלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר
 פְּנֵיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדָנָי:

הַמָּה אֱלֹהֵינוּ אֲזַנְךָ וּשְׁמַע פִּקּוּ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂמֹמֹתֵינוּ
 וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִיךָ עָלֶיךָ בִּי לֹא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ בִּי עַל־דְּחַמֶיךָ הַרְבִּים
 אֲדָנָי שְׁמַע אֲדָנָי סְלַח אֲדָנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־
 תְּאַחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שְׁמִיךָ נִקְרָא עַל־עִדְךָ וְעַל־עַמְּךָ:
 אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵם הַרְאֵנוּ אוֹת לְמוֹכָה וְקַבֵּץ נַסְתֵּנוּתֵנוּ
 מֵאַרְבַּע בְּנַפּוֹת הָאָרֶץ יִבְרִיךְ וְיַדְעוּ כָּל־דְּגוּיִם בִּי שְׁמִיךָ
 אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר וְהַחֲסֵנוּתֵנוּ

וּמַעֲשֵׂה יָדָךְ בָּלָנוּ : הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ צוּרֵנוּ מִלִּבְנוֹ
 וּגְוֹאֲלָנוּ : הוֹסֵה יי' עַל-עַמֶּךָ וְאֶל-תַּיִן נַחֲלֶתְךָ לְחַרְפָּה
 לְמִשְׁלַבֵּם גּוֹיִם לְמַה יֹּאמְרוּ בְעַמִּים אִיה אֱלֹהֵיהֶם : יִדְעוּ
 כִּי חָטְאוּ וְאִין מִי יַעֲמוּד בְּעַדְנוּ שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד-לָנוּ
 בְּעַת צָרָה : יִדְעוּ כִּי אִין בְּנֵי מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 לְמַעַן שְׂמֹךְ : בְּרַחֵם אָב עַל-בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יי' עַלְנוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ : חֲמוּל עַל-עַמֶּךָ רַחֵם עַל-נַחֲלֶתְךָ
 הוֹסֵה-נָא כְרוֹב רַחֲמֶיךָ חַנּוּן וְעֲנֵנוּ כִּי לֵךְ יי' הַצְדָּקָה
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל-עֵת :

הַבֵּט-נָא רַחֵם-נָא עַל עַמֶּךָ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים יי' אֱלֹהֵינוּ הוֹסֵה וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעֵה צֹאן מִרְעִיתֶךָ וְאֶל-
 יְמִשְׁלַבֵּנוּ קֶצֶף כִּי לֵךְ עֵינֵינוּ תְלוּיֹת הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ :
 רַחֵם עַלְנוּ לְמַעַן בְּרִיתֶךָ הַבְּיָטָה וְעֲנֵנוּ בְעַת צָרָה כִּי לֵךְ
 יי' הַיְשׁוּעָה כֵּךְ תוֹחַלְתָּנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת אֲנָה סִלַּח-נָא
 אֵל טוֹב וְסִלַּח כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

אֲנָה מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים
 וְתִרְאֵה לְפָנֶיךָ עֲקֵבֵת יִחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל . אֲבִינוּ מִלִּבְנוּ חַנּוּן
 וְעֲנֵנוּ כִּי שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל נִקְרָא עַלְנוּ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל-עֵת
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּחֲסֶדְךָ חַנּוּן וְרַחוּם הַבְּיָטָה וְעֲנֵנוּ בְעַת צָרָה כִּי
 לֵךְ יי' הַיְשׁוּעָה : אֲבִינוּ מִלִּבְנוּ מַחֲסֵנוּ אֲ-תַעֲשׂ עִמָּנוּ כְרוֹב
 מַעֲלֵינוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי' וְחַסְדֶּיךָ וְכְרוֹב טוֹבְךָ הוֹשִׁיעֵנו
 וְחַמּוּל-נָא עַלְנוּ כִּי אִין לָנוּ אֱלֹהֵי אַחֵר מִבְּלַעֲדֶיךָ : צוּרֵנוּ אֲ-
 נַעֲבֹד יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֶל-תְּרַחֵק מִמָּנוּ כִּי נִפְשָׁנוּ קֶצֶף
 גִּידֵנוּ וְעֵשֶׂב יִמְדְּבֵר וּמִבּוֹנֵפֶה וּמִבְּלַ-צָּרָה וּיְגוֹן הַצִּילָנוּ כִּי

לך קוֹנֵי אֵל תְּבַלִּימוּנֵי אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פִּנְקָה בְּנוֹ: וְזָכַר לָנוּ
אֵת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׂמְךָ רֵאחַ בְּצַדוֹתֵינוּ
וְשִׁמְעֵ קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת פְּלִיפָּה:

א רַחוּם וְדַמִּין רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ כִּי אֵין כְּמוֹךָ
י אֱלֹהֵינוּ אֵמָּה אֵמָּה פִּשְׁעֵינוּ אֲבִינוּ מִלִּבְנוּ צוּרְנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ
אֵל מִי וְקָם תַּחֲסִין בְּפִיךָ הַסִּיד וְטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ: כִּי
אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ א אֵרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא רַחֲמוֹם עִשָּׂה
עִמָּנוּ כְּרוֹב רַחֲמוֹךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׂמְךָ שִׁמְעֵ מִלִּבְנוּ
תְּפִלָּתֵנוּ וּמִיַּד אֲוִיבְנוּ הַצִּילֵנוּ שִׁמְעֵ מִלִּבְנוּ תְּפִלָּתֵנוּ וּמִכָּל
צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ: אֲבִינוּ מִלִּבְנוּ אַתָּה וְשִׂמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא
אֲתַנְחֵנוּ אֲתַעֲוִבְנוּ אֲבִינוּ וְאֲתַמְחִינֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאֵל־
תִּשְׁפָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ כִּי א מֶלֶךְ חַיִּין וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַיִּין וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ אֵין כְּמוֹךָ א אֵרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמוֹךָ הַרְבִּים מִרַעֲשׂוֹ וּמִרְגֵזוֹ
הַצִּילֵנוּ: זָכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאֲבָדָתָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב אֲתַפְּן
אֲקַשֶּׁנוּ וְאֲרַשְׁעֵנו וְאֲחַטָּאתֵנוּ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ
וְהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה לַעֲמֹךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִפֶּת חַמּוֹת כִּי
רַחוּם אַתָּה כִּי בִן־רַבֵּךְ עִשָּׂה חֶסֶד חַנּוּם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר:
חֹסֶה יי עַל־עַמְּךָ וְהַצִּילֵנוּ מוֹעַמְךָ וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִפֶּת
חַמּוֹתָה וְנִזְרָה קֶשֶׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֵךְ יי
הַצְדִּיקָה וְלָנוּ כֶּשֶׁת חַבָּנִים: מַה־נִּתְאוּנֵן מַה־נֶּאֱמַר
מַה־נֶּדְבָר וּמַה־נִּצְטָדֵק: נַחֲשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִהְיֶה
וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יִמְנָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיב: אֵמָּה
יי הוֹשִׁיעַה נָא אֵמָּה יי הַצִּלִּיחָה נָא: אֵמָּה יי עֲלֵנוּ מִיָּם
קְרִיבֵנוּ

קראנו: לך יי חבינו לך יי קוינו לך יי גיחל אל
תחשה ותעננו כי נאמו גוים אבדה תקותם כל ברך
וקל קומה לך לבר תשתחוה:

הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים נבהלה
גפישנו מרוב עצבוננו אל תשכחנו נצח קומה יהושיענו
כי חסינו כך: אבינו מלכנו אם אין פנו צדקה ומעשים
טובים וזכר לנו את ברית אבותינו ועדותנו בכל יום יי
אחד. הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבינו
חוסה יי עלינו בארץ שבינו ואל תשפוך חרונה עלינו כי
אנחנו עמך בני בריחה אל הביטה דל כבודנו בגוים
ושקצונו בטמאת הפרה: עד מתי עוה בשבי ותפארתך
ביד צר עוררה גבורתך וקנאתך על אויביך הם יבושו
ויחתו מגבורתם ואל ימעטו לפניך תלאותינו מהר
יקדמונו רחמיך ביום צרתנו ואם לא למעננו למענך
פעל ואל תשחית זכר שאריתנו וחון אים המיחדים
שמך פעמים בכל יום תמיד באהבה ואומרים
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אין נוספין על כניה' לא במקו' שיש ס' ת' וחזר נ"ה הכתוב לנ"ה כנ"ה דמי, ובשע' שהלינו'
סחכלנין או אפילו יסיד בנינו אומר תחכה בכל, וכלכד שלא יבא ממסיק טיכוף, כשם
לו חפילין בראשו יטה על לר יסין וכשאין לו חפילין יטה על שמאלו ודוקא על זרועו ומימין
ע"כ כ"ד ויאמר דוד אל ה' צר לי מאד נפלה נא ביד-

יי ברבים רחמו וביד אדם אל תפלה: תלמי'
רחום וחנון הטאתי לפניך יי מלא רחמים
רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפק תוביחני
ואל תמחה תיפרני: חנני יי כי אמלל אני

רפאני כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד
 ויהי ערמתי: שובה כי חלצה נפשי
 הושיעני למען חסדך: כי אין במוות זכרך
 בשאול מי יודה לך: געתי באנחתי אשתה
 בכל לילה מטתי בדמעותי ערשי אמוסה:
 עשישה מפעם עיני עתקה בכל צוררי: סורו
 ממני כל פעלי און כי שמע קול בכי: שמע
 תחנתי תפילתי יקח: יבשו ויבהלו מאד
 כל איבי יישבו יבשו רגע:

בשני וחמישי מוספין זה, אבל בשאר ימי השבוע אימרים מיד ואנחנו לא נדע יכו.
 ק"ח יי אלהי ישראל שוב מהרונן אפק והנחם על חרעה לעמך
 ק' תבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים נחשבנו
 קצאן לטבח יובל להרוג ולאבד ולמכה ולחרפה:
 ק"ט ויובל זאת שמך לא שכחנו נא אלת שפחנו:
 ק' זרים אומרים אין תוחלת ותקוה חון אום
 לשמך מקוה טהור ישועתנו קרבה יגענו ולא
 הונח לנו רחמך יכבשו את כעסך מעלינו:
 ק"י אנא שוב מהרונך ורחם סגלה אשר בחרת:
 ק' חוסה יי עלינו ברחמך ואל תתנגנו בידי
 אכזרים למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם
 למענך עשה עמנו חסד ואל תאחר:
 ק"ב אנא שוב מהרונך ורחם סגלה אשר בחרת:
 ק' קולנו תשמע ותחון ואל תטשנו ביד איבינו למחות
 את שמנו וזכור אשר בשבעת לאבותינו כבודך

אֲרַבָּה אֶת־זַרְעֲכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מִעַט מִתְרַבֶּה׃
 ק"ח וּבְכַל־זֹאת שִׁמְךָ לֹא נִשְׁכַּחְנוּ נָא אֱלֹהֵי־שִׁכְחָנוּ׃
 ק"ט עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ
 ק"י וְהִצִּילְנוּ וּבִכְרַעַתְנוּ עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ׃
 י"א אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחַרְוֵן אֲפָךְ וְהִנֵּהם עַל־הַרְעָה לְעַמְּךָ׃

באשכנז אומרון שומר ישראל נחענית לנור, ובסוד קבלות בכל יום.

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר שְׁאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵל־יֶאֱבֵד יִשְׂרָאֵל
 הָאוֹמְרִים שְׁמוֹעַ יִשְׂרָאֵל׃

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שׁוֹמֵר שְׁאֵרֵי עַם אֶחָד וְאֵל־יֶאֱבֵד גּוֹי
 אֶחָד הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד׃
 שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ שׁוֹמֵר שְׁאֵרֵי עַם קְדוֹשׁ וְאֵל־יֶאֱבֵד גּוֹי
 קְדוֹשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשְׁלוֹשׁ קְדוֹשׁוֹת לְקְדוֹשׁ׃
 מְתַרְצָה בְּרַחֲמִים וּמְתַפְּלִים בְּתַחֲנוּנִים הַתְּרַצָּה וְהַתְּפִלָּה
 לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עֲזָר׃

א"מ חננו ועננו כי אין לנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעַ מִהַנְּעִשָׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ׃
 זְכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה׃ יְהִי
 חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יְהִלְנוּ לָךְ׃ אֱלֹהֵי־תִזְכָּר
 לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
 הִלְוֵנוּ מָאֵד׃ חֲנֻנוּ יי חֲנֻנוּ בִּירַב שְׁבַעְנוּ בּוֹז׃
 בְּהַגִּיתְּנוּ תִזְכָּר׃ כִּי הוּא יִדְעַ יַצְרָנוּ זְכוֹר כִּי
 אֵין אֲנֵינוּ׃ עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־
 שִׁמְךָ יי לָנוּ וּבְכַרַעַתְנוּ עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ׃

בצני והבייש אימתי א ארך אפים לומר טעמה , ואין אימתי זיתי נח ביה
ולא בע פילא בעי ב יוח בטהום יוח בטהו קטין גדול , ובט ב טחוקים
המנהג' כדון קרנות פילוי פיהם ובעהרון חין אומרו / יכרוב קבלת חסדי אימתי .

מנהג פולין גדול .

מנהג אשכנז ופולין קטן .

אל ארך אפים ורבה חסד
ואמת אל תספר פניך
ממנו חוסה יי על ישראל
עמך והצילנו מכל ידע
הטאנו לך ארון : סלה
ברוך רחמך אל :

אל ארך אפים ורבה חסד
ואמת אל תספר פניך
חוסה יי על עמך והצילנו
מכל ידע הטאנו לך
ארון : סלה
ברוך רחמך אל :

דיני פרוסה שמע ומוי שלא שמע קדוש וברכו .

היום ב' אשתכחלו כל ח' כ' ע' פחות או יאחרו ללא לנים"ב ולא שמע קדוש וברכו ,
עשה חדר יחידה קדוש וברכו , וברכה ראשונה של יוצר אור בנבר , והוא נקרא פירם
על שמע סוכה במטה ב' החובה (כמי חובת המיכה) ש"א אל קת ממנה ואחמיה
נקרא בפרוע ברשית בירחל בתתבד עם ברכו ה' ה' ס' בפרוע מל' כי פרוע הוא , ות"א
חרי בשיל הוא , בפרוע בשטנו ולא עשי מה שוטל עליו לעשות או יחידו העם לברך
ה' , ויש מוסכין עיה בחר שמים ברכה ראשונה דיובר מדלגין ואומרין אבות ונברות
וקדושת השם , והם נקרא עובר לפני החובה השני במטה ואין עושין דברים הללו אלא
בעשה ואומרין איתו אבי' בשביל אחר שלא שמע , ובמדינות הללו אין מוסגין לפרוע ע"ש
אלא אומר קדוש וברכו ועושין ברוך ה' וכולגין להם ומי שמע ברכו מפי העולה לקרות
בחובה דיו ובע"ס עדיין לא הגיע לומר , כשענה ברוך ה' המבורך , ולא י"ס מכל
תקום וי"י שלא יוכל לקבץ מנין עשרה יתקן מה שבידו לחקן לפעלים חסדו נפסיקים
ובקיימות המדרגות מעכניוס אלו , וכלגיס בלן , כמו שזה סודוים נסכרים .
מי שמאחר ללא לבית הכנסת ולא שמע חני קדוש קדוש ברכו בשחרית ואמר זה .

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם ברכו של שחרית .

ועתה ייבנה בית אדני פאשר הברת לאמר : והתנהלת והתנהדשת
ונתעתי לעיני גוים רבים ונדעו כי אני ויבדכו נפשי את יי אלהי גדלת
באר הוד וקדר לבשת : למה שמיה די אלהא מברך מן עלמא ועה
עלמא די הקמקא והכרמא די לת היא : אמר הכי והושע בן רוו בל
העונה אמן והא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא בכל יומ
קדעין לו גיה דינו שנאמר בפרוע פרעות בישראל בתעבה עם כפשו
ה' מה טעם בפרוע פרעות משום בברכו את יי , אמר רבן שמעון
קדיש בל העונה אמן בכל כוחו פותחין לו שעתי בל ענה .

פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומע אמונים / אל תהיו שומרי אמונים אלא שאומרים אמונים:

מי שלא שבע ברכו דשחרית יאמר זה.
זה אומר אני במקום ברכו דשחרית.

בפרוע פרעות בני ישראל בהתנדב עם ברכו יי: ברכו את יי אלהיכם
מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומים על כל ברכה ותהלה:
יהי שמי טבורך מעתה ועד עולם: ברוך יי אלהים אלהינו ישראל עושה
נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
ואמן: אומר רבי עקיבא בכל יום מלאך אחד עומד באמצע הדקיע
בשחרית ואומר יי סלח יי מלך יי ומלך לעולם ועד: עד כשמיניע
לברכו תיה אחת ששמיית ישראל וחקוק על מצחה ישראל עומדת
באמצע הדקיע ואומרת בקול רם ברכו את יי המבורך וכל גדודי
מעלה עונין ברוך יי המבורך לעולם ועד:

במקום קדושה דשחרית יאמר זה.
זה אומר אני במקום קדושה דשחרית.

ולא תחלו את שם קדש ונקב שתי בתוך בני ישראל אני מקדשכם:
שרפים עומדים ממעל לו שיש בנפים שיש בנפים לאחד בשתים וכסה
סניו וכשתים וכסה רגליו וכשתים יעופף: והרא זה אל זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ותשאני הים ואשמע
אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו: ומלוד יי לעולם אלהיה
ציון לדוד ודוד הללניה: כשעלה משה למרום מצא את אחת אומרת
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו ואת אחת אומרת
ברוך כבוד יי ממקומו וכסם עונים בפה אחד ואומרים ומלוד יי
לעולם אלהיה ציון לדוד ודוד הללניה:

במקום קדיש שלם יאמר ועתה יגדל וכי ככתוב לעיל עד ברכו אח יי, ולא כ"י אומר זה.
זה אומר אני במקום קדיש שלם.

אמר רבי יחיאל בן גדיא כל מי שעונה אמן בעולם היה זוכה
לענה אמן לעולם הבא שנאמר ברוך יי לעולם אמן ואמן, אמן
בעולם הזה ואמן בעולם הבא:

לפניו במקום ד' יאמר ועתה יגדל נא וכי ככתוב לעיל עד די לה היא ולא כ"י יאמר זה.
זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה.

הוא אומר רבי יוחנן פעם אחת הייתי מחלף בדרך והגיע זמן תפלת
מנחה

קנינה ויפסדתי לתרבה אהת מתרבת ודוּשְׁלוֹם לְהַתְּכַלֵּל בָּא אֶלְהוּוֹ
 וְכוּ' לְשֵׁיב וְשֵׁיב עַל הַפֶּתַח אָמַר לוֹ מַה הוּא שְׂמִיעָה בְּהַרְבֵּה הוּא אִמְרַתִּי
 שְׂמִיעָה בַּת הוּא שְׂמִיעָה בְּתֵיבָה אוֹי שְׂמִיעָה בְּתֵיבָה אֶת בֵּיתִי
 וְיִשְׁרָפְתִּי אֶת הַיִּשְׂרָאֵל וְהִנֵּחְתִּי אֶת בְּנֵי רֵבּוּעַ הַעֲבִיּוֹם אָמַר לוֹ כִּלְכָל יוֹם וְיוֹם
 אֲדַבֵּר בְּךָ וּכְשֵׁי־שֵׂרָאֵל נִכְסֵיךָ לְבִנְיָי וְלְבִנְיָי מְהֵרָשׁוּת וְאוֹמְרִים
 אֲבוֹן וְהָא שְׂמִיעָה בְּכָא מְבַרַּה לְעַלְמָא וְלְעַלְמָי עַלְמָיָא תְּהַדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְעַלְמָיָא בְּרָאִישׁוֹ וְאוֹמַר אִשְׁרֵי הַיְיָ לְעַלְמָיָא שְׂמִיעָה לְבִי אֶתְּנוּ כֶּךָ מַה לוֹ
 לְאֵב שְׂמִיעָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַב לְבָנִים שְׂמִיעָה לְעַלְמָיָא אֲבוֹתָם אָמַר
 ה' שְׂמִיעָה כוֹ לְקוּשׁ בַּל הַעֲנֵה אֲמֵן בְּכָל כּוּחֵי פוּתְחֵי לֹו שְׁעָרֵי גֹן עֲרֹן שְׁנָא פִּתְחוּ
 שְׁעָרֵי יוֹבֵאֵנוּ דְּרוּק שׁוֹמֵר אֲמוֹנֵי / אֶתְקַרָּא שׁוֹמֵר אֲמוֹנִים אֵא שְׁאוֹמְרֵי אֲמוֹנִים.

למנחה במקום קדוש יאמר ולא תחללו וכו' כמו שכתוב למעלה ואס"כ יאמר זה.
 זה אומר אני במקום קדושה של מנחה.

אָמַרְוּ עָלָיו עַל סִבְלָפוֹן שֶׁהוּא גְבוּהַ וְיִתֵּר מִתְּבָרֵי מַהֲלָךְ חֲמִישׁ מֵאוֹת
 שָׁעָה וְעוֹמֵד אַחֲרָיו מְרַבֵּבָה וְהוֹשֵׁר בְּתָרִים לְקוֹנֵוּ וּמִשְׂבִּיעַ אֶת הַפֶּתַח
 וְעוֹרָה וְיִישֵׁב בְּרֵאשׁ אֲדוֹנוֹ וּכְשֵׁעָה שְׂיִצְאָה הַפֶּתַח כָּל חֵילֵי מְרוֹם נְהַתְתִּין
 וּמִיִּשְׁעֵי עֵין וְחַיּוֹת הַמְּמֹת וּמִנְהַמֵּי בְּאֵרֵי בְּאֵתָהּ שְׂעָה עֵינֵי וְאוֹמְרִין
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאִית מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ / וּכְשֵׁעָה שְׂמִיעָה
 לְכִסֵּא מְתַנְהֲלֵין עַלְמֵי הַכְּבֹא וּמִתְּרַעְשִׁין אֲדָנֵי שְׂרַפְרָה וְכָל רְקִיעֵין
 אוֹתוֹתָן הַתְּלָה וּכְשֵׁעָה שֶׁהוּא עוֹבֵר עַל כִּסְאוֹ כָּל חֵילֵי מְרוֹם וּבְתֵיבָה
 הַכְּבוֹד שְׁלוֹ פוּתְחֵין פִּיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ / בְּאִירָאָה
 כְּמָה גְרוּלְתוֹ וּשְׂכַחוּ שׁוֹל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂבִיעָה שְׂמִיעָה הַפֶּתַח
 לְרֵאשׁוֹ מַחֲזִיק עֲצוּמוֹ לְחַבֵּל הַפֶּתַח מְעַבְדֵין וְכָל חַיּוֹת וְשְׂרָפִים וְלִגְלֵי
 הַמְּרַבֵּבָה וּכְשֵׁא הַכְּבוֹד וְחֵילֵי מַעְלָה וּמְטָה מִתְּהַלְלִין וּמִתְּבָרְלִין וּמִתְּנַאֲץ
 וְנִתְנִים הוֹד וְהִדָּר וּמְמַלִּיכֶם כּוֹלֶם כְּפֵה אַחַר וְאוֹמְרִים יְיָ יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עוֹלָם.

לערנית במקום ברכו יאמר אחר והוא רחום.
 זה אומר אני במקום ברכו של ערבית.

תנה אמת פרקיע בשהוא יום אות אמת במצחה וידועין הפל אבות שוב
 יום ולערב אמונה במצחה וידועין שהוא לילה וככל פעם אמת וידועין
 את יי המכונה וכל גדתי מעלה ענין ברוך יי המכונה לעול עולם

בשני וחמישי קורין בתורה תחלה גברא ופוחין ארון הקודש ומוכיחין ס"ח ואומרין
ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה ויפצו איביה וינסו
משנאיה מפניה: כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים:
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

אמר רבי שמעון בן ספקין ספר תורה בגבורא למקרי ביה מכתחי חרעי דשמיל
דחמין ומעוררין את האהבה לעילא ואנשי ליה לבר כש למיטר הכי :

ברוך שמה המרא עליה ברוך ברוך ברוך ואתרה . והא רעיתך עם עמך
ישראל לעלם . ופורקו וימנה אתו לעמך בבית נחמד שיה נראיטימא ליה
מיכיל בחורף ולקבל צלותא פרחמין והא תעא הדמיה דתורה דו חמין
קטמיתא . ולהוא אנה פקודא פגו צדיקא . למידם עליו ולמגמר יתי
ות פל די ליודי לעמך ישראל . אנת הוא אן לכרא ומפדים לכרא . אנת
הוא שליט על פלא . אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילה היא .
אנה עבדא דקודשא ברוך הוא דפגידא קמיה ומקמא דיקר אורייתא בכל
עמין ועמין . לא על אנש דחיצא . ולא על בר אלתו קמיכא . אלא
באלהא דשמא . דהוא אלהא קשומ . ואורייתא קשומ . ונביאותי קשומ .
ימסגא למעבר מבין וקשומ . פה אנה דחין . ולשמיה דהישא ומקרא אנה
אמר תישבחן . והא רעוא דדמיה דתפתח לבי באורייתא ותשלים משאדון
דלבי . ולקא הכל עמך ישראל . למב ולחיו ולשלם :

המוטי ס"ח מוטלו ביד ישירוס צמקנלו נב' ידיו ומחירו לימין ועומד לפני הסיכל ואמ' בקול

גדלו לי אתי . ונרוממה שמו יחדיו :

והקהל עיב' לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודו כי כל בשמים ובארץ לך יי
הטובה והמתנשא לכל רדאש: רוממוני אלהינו והשתתחו לתרום רגלו
קדושהו: רוממוני אלהינו והשתתחו להודו יישו כי קדוש יי אלהינו:

ספר בידו למעלה והולך עם הס"ח ופוכה דרך ימינו ועולה עמו למגדל שקורין
ס"ח עובר לפניו חייב לעמוד מפניו ולחבקו נשתי ידיו אם אפשר לו וכשקו
היה לו רוק בפיו ירוק מחלה בהסיד פניו אל הגל ואח"כ ינשק , ולא ינשק
(ברוך להשגיח על הילד) הקטנים כשנאים לנשק הס"ח שלא יכו
במחיתם בלוח החוטם וכירי הפה שלא יקו אומם מחלה יפה שלא יכו עוכב
במחיתם) וכל הכוגע בס"ח לריך ללמו עד הכימה , ובדרך הליכמו אומרים :

הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית אהנים ויציל נפשותינו
בן השמים ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו
לפליטת

לפליטת עולמים וימלא משאלותינו כמדה טובה ישועה ורחמים:

בהגיע הש"ץ על הבימה מניח הס"מ על השולחן ופותח ואומר

ותגלה ותראה מלכותו עלינו בזמן קרוב ויחון פליטתנו
ופליטת עמו בית ישראל לחן ולהסדר לרחמים ולרצון
ונאמר אמן: הכל הבורג' לאלהינו ויתנו כבוד לתורה: כהן
קרוב יעמוד (ר"פ ב"פ הכהן) ברוך שנתן תורה לעמו ישראל
בקדשתו תורת יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה
מחכימת פתי: פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי פרה
מאירת עינים: יי עו לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: ה'
תמים דרכו אמרת יי צרופה. מגן הוא לכל החוסים בו:

קהל ראתם הדברים ביי אלהיכם חיים כלכם הימים:

קורין תלמא נברא בסדר של שנת הנאה, אין פותחין מהס ואין מוסיפין עליה, ובין כולם
קורין לא פחות מעשר' פסוקי' אם לא היכא דסלק ענינא כגון פ' ויבוא עמלק שנסוף סדר
בשלת שקורין בסרי' ואין בה כ"ט פסוקי'. כשקוראין בתור' יעמוד כל העם באי' וירא'
לשמוע הקריאה מפי הקורא. אותו שנקרא לעלות בתור' עונה בדרך קלה ממקומו ויורד
בדרך אחר' הארוך לו, ואם שתי הדרכי' שוות עול' נימין ויורד בשמאל, ופותח הספ' ורואה
הס' שלררך להתקיל בו, ובשע' הנרכ' יאחזו בס' ת' בכ' ידיו ויהספיד כפי ל'גד שמש ויערך בקול.

ברכו אתי המברך:

והעם עונים ברוך יי המברך לעולם ועד: וסור המנריך כ"ה ל"ו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר פהר' בנו מפל
העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יי נוהג התורה:

ובשמתחיל הקורא לקרו' בתורה ידו השמאלית מהס' פ' וישא' יד ימינו לבדו אימת בס"מ
כלזמן הקריא', וגם כוא יקרא' בשלש עם הקורא מלה בשלה. ואחר הקריא' גולל ומנריך
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורה אמת
וחיי עולם נטע בהוכנו: ברוך אתה יי נוהג התורה:

גרסיקן בס' הרואה ד' לריבין להודות, יורדי היס, הולכי עמית, וכו' וכו'
קולה וכתרפא, ומי שה' חנוס צנית האסירים ויבא' וכו' וכו' וכו'

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל הרעים

(כ"א לרעים) טובות שגמלנו ברעים

וקהל עושים מי שגמלה כל טוב הוא יגמלה כל טוב סלה :

כחשלימו הקריאה אומר הש"ך ח"ק, והגולל גולל ג' דפי' על הזולמן ומנביו
הס"מ פתוח להראות הכתב לעם העומדים מימינו ומשמאלו, ומחזירה לכניו
ולאחריו שמונה על כל האכזים והנכסים לראות הכתב ולכרוע ולומר.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פניו ביד משה : עין
חיים היא למחזיקים בה ותומכה מאשר : הרבה יהי דרבי נעים וכל נתיבותיה
שלום : ארץ ימים בימינה בשביאלה עשר וקבור : יי חפין למען צדקו
יגדיל תורה ויאדיר :

בשעה שהוא גולל המפה בס"מ יאמר פסוק לך יי הגדולה וגו' גם יאמר יהי
רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהגוללו רחמך על מדותיך
וחתנהג עם בניך במדת טובך וחכנם להם לפנים משורת הדין.

המפטיר בהעני' כבוד אומר ברכ' ההפטר' לפני' ולאחריו' עד נא"י מן דוד ממל' בסדר שב'
בשני וחמישי קודם שמכניסין הס"מ להיכל כשאומרין מחטן יאמר הס"ך יהי רצון .

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים . לבונו את בית היינו
ולחשיב את-שכינתו בתוכנו במהרה בימינו ונאמר אמן
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים . לרחם עלינו
ועל פליטתנו ולמנוע משחית ומגפה מעלינו ומעל
כל עמו בית ישראל ונאמר אמן :

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים . לקום בני חבמי ישראל .
הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם ותלמידיהם ותלמידי
תלמידיהם . בכל מקומות מושבותיהם ונאמר אמן :
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים . שנשמע ונתבשר
בשורות טובות ישועות ונחמות . ויקבץ נדחני מארבע
פגמות הארץ ונאמר אמן :

אחינו פלתי ישראל הנתונים בצרה ובשביה .
השומרים בין פים ובין פיבשה . המקום ירחם עליהם
ויעזב מצרה לרהה . ומאפלה לאורה . ומשעבוד
לחירות . ויעזב בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן .
יהללו

הס'ן לוקח ס'ת צידו להוליכו מן הכימה ולהלניעו בהיכל ואומר

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָהוּ

וסקל עונים הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
לכל זוסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

יְלָדוּד מְזֻמָּר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאֵה תָבֵל וַיֵּשְׁבֵי בָהּ: כִּי־
הוּא אֱלֹהֵי צִיּוֹן וְעַל־נְהַרֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִי־עֲלָה בְּתֵר
יְהוָה וּמִי־יָקוּם בְּמִקְוֵם קִדְשׁוֹ: נָקוּ כַפַּיִם וּבֵר לֵבְךָ אֲשֶׁר
לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יֵשֵׁא בְרַכְּהָ
מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֵלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּד דוֹרְשׁוֹ מִבְּקִשׁוֹ
פְּתִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִיְּהוָה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֵינֵי
וַיְבֹרֵךְ יְהוָה גְּבוּר מִלְּהַמָּה: שְׂאוּ שְׁעָרֵי רְאִישֵׁיכֶם וְשֹׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

כשחוזרין הסגרי תוך הכיכל ואמרים

וּבִנְחָה יֹאמֵר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה
יְהוָה לְמִנְחֹתֶיךָ אֲתָה וְאֶרְוֵן עִיךָ: כַּחֲנִיף יִלְבְּשׁוּ צִדְקָה
וְהַסִּדִּיק יִרְפָּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ אֶת־שֵׁב פָּנָי מִשִּׁיחָה:
כִּי לָקַח מִזֶּבֶח נִתְּתִי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים
הוּא לְמִצְוֵיִקִים בָּהּ וְתוֹמָכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דַּרְכֶיהָ דַּרְכֵי־נֶעֱמַת
וּבְלִגְתֵי־כּוֹתֵייהָ שְׁלוֹם: חֲשִׁיבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִשְׁיַבֵּחַ
חַדָּשׁ יִבְיָנוּ בְּקָדָם:

אֲשֶׁרֵי וַיֵּשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:

אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁבְחָה לִּי אֲשֶׁרֵי הָעַם יֵשֵׁת אֵלֵינוּ:

תהלה

תהלה לדוד ארוממך אותי המלך ואברכה שמך לעולם ^{המה}
ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד. גדולי
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך
וגבורתך יגידו: הדר כבוד חודך ודברי נפלאותיך
אשיחה: ועזו נראותיך יאמרו וגדלותך אספרנה: ובר
רבי טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנין ורחום יי ארך אפים
וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יי
כל מעשיך והסידך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו: לחודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל
דוד ודר: סומך יי לכל הנפלים וזקף לכל הפופים: עיני
כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
את ידך ומשביע לכל חירצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: קרוב יי לכל קדאיו לכל אשר יקראוהו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישמעם:
שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
יי ידבר פי ויברך בלב בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואמננו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

אין אומר למכסא כסאות ו"ט ולא צ"ח וחס"ב ו"ב ימים של פורים קטן
גדול, ולא בע"פ (וכבוד קהלת אשכנז בכל ערבי רגלים) ולא צה"מ ולא צט"ב
ולא בע"כ, ובאשר חת כחלקים המכה"ג יש שומרין ויש אין אומרין וכן מהנה
ק"ל כפ"ד ורוב אשכנז. אבל צה"ה, וב"ב ימים סבין אחרות של י"ב לערב
יסות, וכל צעור ו"ב ימי הנבלה, וט"ו כשט אומרין למנחה.

לכונן מוזמר לדוד: יענה יי ביום צרה ישגבך שם
אלה יעקב: יטלח עורך מקדש וציון יסעך: זכר כל
מנהגיך ועלתיך ידשח בלתי: יסר לך בלבבך וכל
ענתך

עצתך ימלא: נרננה ובישיעתך ובשם אלהינו נדגל
 ימלא " בלבושאותיך: עתה ידעתי כי הושיע "
 משיחו וענהו מושמו קדושו בנבחרות ישע ימונו: אלה
 כרכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם: אלהינו נזכיר:
 הנה ברעו ונפלו ואנחנו קמונו ונתעורר: " הושיעה
 סמוך יענונו ביום סודך אמי:

ובא לציון גואל וליטב בששע ביעקב נאם: " ואני זאת
 בריתי אתם אמר " רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי
 בפיה לא ימושו מפיך וימפי ידעך ומפי ידעך אמר "
 מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:
 וקרא יה אלהיה ואמר קדוש וקדוש קדוש " צבאות מלא
 כלהארץ כבודו: וכמבלין דין מן דין ואמרין קדוש
 בנמי מרומוא עלאה בית שכינתה קדוש על ארעא עובד
 גבורתה קדוש לעלם ולעלמי עלמא " צבאות מליא
 כלהארעא ויו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
 רעש גדול ברוך כבוד " ממקומו: ונטלתני רוחא
 ושמעתי בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין: ברוך
 יקרא ד" מאתר בית שכינתה: " וימרך לעלם ועד:
 " מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמא: " יהי אברתם
 יצחק וישרא אבותינו שמרה זאת לעולם לצר מחשבות
 לבב עמך והכן לבבם אליך: והוא רחום יכפר עון ולא
 ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: כי אתה
 אדני טוב וסלה ורב חסם לכל קראיך: צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת: תהן אמת ליעקב חסד לאברתם

אִשְׁרָה נִשְׁבַּעְתָּ לְאַמְתִּי מִיּוֹם קָדְמָה: פְּרוּךְ אֲדֹנָי יִשְׁרָאֵל
 יַעֲמֹס לִנְפִישׁוֹ יִשְׁוַעְתֵּנוּ סִלְחָה: יי צבאות עִמָּנוּ מִשְׁנֵב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלְחָה: יי צבאות אִשְׁרָי אֲדָם בִּישׁוּסֵי קָדֶה:
 יי הוֹשִׁיעָה הַמִּרְדָּךְ יַעֲמָנוּ מִיּוֹם קְרָאֵנוּ: פְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵנוּ
 שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבְדּוֹ וְהַבְדִּיקֵנוּ מִן הַתַּיִשִׁים וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת
 אֲמִתּוֹ וְהָיוּ עֵלֵינוּ נִמְעַ פְּתוּכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ פְתוּחָתוֹ
 וְיִשְׁבַּח מִדְּבַר אֱהָבָתוֹ וְיִרְאֶהוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
 בְּלִבָּב שְׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיָּע לְרִיק וְלֹא נִגְדַל לַפְּהֻלָּה: יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַחֲדֵךְ הַקָּדֶה
 בְּעוֹלָם הַחַיִּים וְנִטְבַּח וְנִתְחַה וְנִרְאָה וְנִגְדַּשׁ מִיִּבְחָה וּבְרָכָה
 לְשָׁנֵי יְמוֹת חַמְיָשִׁים וְלִשְׁנֵי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן וְנִמְרַךְ
 כְּבוֹד וְלֹא יָדָם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדָה: פְּרוּךְ הַגִּבֹּר אִשְׁרָה
 וְכִמְטָה בְּנֵי וְהָיָה יי כּוֹכְבֵּיהֶם: בְּשָׁחֵנוּ בְּנֵי עַדִּי עַד כִּי בִּיחָה יי
 צוֹר עוֹלָמִים: וְכִמְטָהוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׂמֵךְ כִּי לֹא עֹזְבֵת
 דְּרִישֶׁךָ יי: יי הַפִּין לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָתוֹ וַיֵּאדִיר:

כל ימות חַיִּים כְּכֹאֵן מִסְפָּר חַיִּים הֵם וְקִדְשׁ חֲקִילֵנוּ אֲחֵר וְכֹחַ לְלִיּוֹן אֲנִל סָמוּס מִסְפָּר חַיִּים
 הֵם וְקִדְשׁ חַיִּים עַל סִדְרֵי קִדְשׁ וְנִשְׁמַחֲדֵךְ מִסְפָּר וְכִי חֲחֻלְמֵן כְּחִסְדֵּינוּ קוֹדֶשׁ חֲכָמֵי מִסְפָּר.
 וְנִשְׁמַחֲדֵךְ וְנִגְדַל גַּא כִּת אֲדֹנָי כְּאִשְׁרָה דְּכִרָתָהּ לְאִמְרָה.
 וְכִמְטָה חַמְיָשִׁים יי וְהַבְדִּיקֵנוּ מִן הַתַּיִשִׁים וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת:

וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת וְנִתְקַבַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּירְבָּא כְּרַעוּתָהּ
 וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת כְּחַיִּים וְכִי מִכּוֹן וְכִי מִכּוֹן וְכִי מִכּוֹן דְּבַל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעוֹלָם וּבְמוֹנֵן קָרִיב וְאִמְרָה
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִתְקַבַּשׁ מִכּוֹן לְעַלְמֵי עֲלָמָא וְנִתְרַלְלֵנוּ
 וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת:

וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת וְנִתְרַלְלֵנוּ תוֹבַת:

וַיַּתְּחִלְלֵךְ שֵׁמוֹהָ דְקוֹדֵשׁ אֵל הַיְהוָה לְעֹלָם מִן כָּל בְּרֵכְתָא
 וַיִּשְׂרְתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִן בְּעֹלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן
 דְּלִי הָבֵל בְּרַחֲמִים וְבִרְצוֹן אֵת הַבְּרִיתָא

וּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וְכַעוֹתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוֹהוֹן דְּי
 בְּשִׂמְיָא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק' יְהוֹשֻׁעַּם יְיָ מִכַּבְּדָא מַעְתָּה וְעַד עוֹקָם:
 יְהֵא שְׁלַמָּא רַבָּא מִן שִׂמְיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: ק' עֶזְרָא מַעַם יְיָ עִשָּׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ:
 עִשָּׂה יְשׁוּבָה כְּמִדְרוֹמֵינָא הָיָא עִשָּׂה יְשׁוּבָה עַל טַוּוּלָא בְּלִי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

כתיב מילה נביסב"ל מלין קודם עלינו.

עֲלֵינוּ לְשַׁבְּחָא לְאֶדוֹן הָבֵל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית
 שְׁלֵא עֲשָׂנוּ בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׂמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
 שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ בְּהֵם וּגְדַלְנוּ בְּכָל הַמוֹנָם וְאֶנְחָנוּ בְּרָעִים
 וּמוֹשֵׁתְהוֹים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
 (כ"ח וּכְסָא כְבוֹדוֹ) בְּשָׁמַיִם מְפֹעֵל וְשָׁכֵנֵת עִזּוֹ בַּגְּבַהִי מְרוֹמִים:
 הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"ט יָאֵחֵר). אָמֵת מִלְכֵנוּ אָפֵס וְזִלְתוֹ

בְּפִתּוּב בְּתוֹרְתוֹ וְיַרְעֵת הַיּוֹם וְהַשְּׁבֵת אֵל לְבִקְךָ כִּי יִזְעֵר
 הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְפֹעֵל וְעַל הָאֶרֶץ מִמַּחֲת אֵין עוֹד
 עַל פִּן נִקּוּהָ לְיְיָ אֱלֹהֵינוּ לִדְאוּת מִדְּחַת בְּפִי
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ וְנִחַלֵם כִּדְאֵרְתָּ
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וּכְלָדְנֵי נְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

1) ל' עט"א בתלמוד הירושלמי והל' עט"א בתלמוד בבלי
 2) צלותו ובעבודתו כל מלכה מתורגם צרכו כל
 3) כתיב 4) ק' יְהוֹשֻׁעַּם נֶעוּ וּמַעְתָּה שְׁמֵי כְסוּס
 4) זיכר הדינתה (צ"ל ל' עט"א) 5) ע"מ צרכו
 6) ה"מ 7) נכס ע"מ כפי שפרש רש"י

אלהך כל־רשעי ארץ . יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לָךְ
 תִּכְרַע כָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן : לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
 וַיִּפְּלוּ . וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְּנוּ . וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת־עוֹל
 מַלְכוּתְךָ . וְהַמְּלוּךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרֵה לְעוֹלָם וָעַד . כִּי
 הַמְּלֻכּוֹת שֶׁלָּךְ הֵי א וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלוּךְ בְּכָבוֹד : כַּכְּתוּב
 בַּתּוֹרָתְךָ יי יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד : וְנֹאמֵר וְיִהְיֶה יי לְמֶלֶךְ עַל־
 כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

יתום מלך ואם איז אצל חוק י"ב חמש, זה כנסתה אותו יום שנת לו
 אב או אה, אומר קדים יתום והיינו קדים שם בנת תחננה, ימכה
 כשע בני החכמים שסיק החבל למר קדים בשמים י"א חמש.

כמו כן זכרון בין שתיק אחר עלינו יש לומר כסוקים אלי, והם
 טענה ככללה להטיל החכם ממה נורות העית, ואם אינו יוכל לחמש חיוק
 אחר עלינו מים חמורת קדים יתום אישיר הייתה ואחרם קדים לחמי מניה כ.

אל תִּירָא מִפֶּהד פִּתְּאִים וּמִשׂוֹאֵת רִשְׁעִים כִּי תִבְיֵא : עֲצֵי עֲצֵיהַ
 וְתִפֵּר דִּפְרוּ דִּפְרוּ וְרֵא וְרֵא כִּי עֲשֵׂנוּ אֵרֶץ : וְעַד וְהָיָה אֲנִי הָיָה וְעַד
 שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֹּר אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא וְאֲנִי אֶכְבֵּל וְאֶמְלֹט :

אחר שמיעת ה' קדישים מותר להסיר החמילין, ואינו כפון לחלום צניה"כ משום
 דאמרין וירם יד כמלך שחן תכלין כפניו שיסיר המורא מפניו, עא"כ"ו
 כשמשלק מורא מלכות שמים מעליו צניה המלך, וכן אם אפשר טוב להמתין עד
 שיבוא צהם לביתו, ונפחות יסיר שגל לחזק אותן כפני אה"ק, אמנם הממהר
 לחלק מחמת שאינו יכול להסיר בהן בקדושה כרחו אינו מגונה, ותולדין של
 ראש מחלה ביד שמאל ורח"כ של יד, ונראשונה מסיר הכריכות מעל אכנעו.

נהרב קהלו טובני' לומר כל יום שיר הייחוד של אותו יום, ואחריו קדים יתום,
 וכל ק' ק טובנים לומר ככל יום הסיר שהיו הלויים אומרם במקדש ואומרם
 כלאשין בשנת. היום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרם במקדש
 לדוד מזמור וכו', ממלא לעיל נדף ל"א.

בשני בשנת אומרם. היום שני בשבת שבו היו הלויים אומרם במקדש.

הַשִּׁיר מוֹזְמֹר לְבְנֵי־קָרָת : גָּדוֹל יְהוָה וּמִהַלֵּל מְאֹד בְּעִת
 אֲלֵהֶם הַרְבֵּק־שׁוֹ : יִפֵּה נוֹף מִשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ הַרְצִי
 עֲשִׂיתִי עֲשׂוֹן קָרִית מֶלֶךְ רַב : אֱלֹהִים בְּאֶרְמְנוֹתֶיהָ נִדְרָה

למשגב

למשגב: ביהנה המלכים נועדו עברו ויחדו: היתה ראו
 פן תמהו ונבהלו נחפיו: רעה אחותם שם חיל ביהודה:
 ברוח קדים תשפר אניות תרשיש: באשר שמענו ופן
 ראינו בעיר יהודה צבאות בעיר אלהינו אלהים יסוננה
 עד עולם סלה: דמינו אלהים ססך בקרב היבנה:
 בשמך אלהים בדתה לך על הציון ארץ צדק מלאה
 ימינה: ישמח הרצון תגלנה פנות יהודה למען
 כושבטיד: סבי ציון והקפיה ספרו מגדלות: שיתו לבכם
 להיזהר פסנו ארמנותיה למען תספר לדור אחרון ביהו
 אלהים אלהינו עירם ועד הוא ונהגנו עלמות:

בסלמי נסכת לזכרון. היום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים במקדש

מזכור לאשר אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
 ישפט: עדמתו תשפט רעול לפני רשעים תשאור סלה:
 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלטי דל ואביון מיד
 רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו
 ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרת אלהים אתם ובני
 עליון פלכם: אכן פאדם תמותון וכאשר השרים תפלו:
 קומה אלהים שפטה הארץ בראפה תנחל בכל הגוים:

בכניע לזכרון. היום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים במקדש

ארת נקמות יהיה נקמות הופיע: הנשא שופט הארץ
 השב גמול על גאים: עדמתו רשעים ויהוה עדמתו
 רשעים עליו: וביעו דברו עתק ותאמר כל פצלי און:
 עמך יהיה ידבא ונחלתך יעני: אלמנה זאת ידבא
 ותומים ירצחו: ויאמרו לא יתאחזה ולא יבין אלתו
 יעזב

שחרית

יעקב: פיני בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: הנטע
 און הראי שמע אם יצר עין הלא יביט: היסר גנים הלא
 יזכר המלמד אדם דעת: יהיה יודע מחשבות אדם
 כי המה חבל: אשרו הנבר אשר תיסרני והומותיך
 תלמדני: להשיקם לו מימרע עד יפרה לרשע שחת:
 כי לא יפיש יהיה עמו ויחלהו לא יעזב: כי עד צדק ישיב
 כישפט ואחריו כל ישרי לב: מייקום לי עם מרעים
 מייחזק לי עם פעלי און: לולי יהיה עזרתי לי
 כמעט שכנתי דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי
 הסדק יהיה וכעדני: ברב שרעפי בקרבי פנחוימך
 ישעשעו נפשי: תחברך כסא הות יצר עמל עליהק:
 גודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יהיה לי
 למושגב ואחיו לצור מוחסי: וישב עליהם ויתאונם
 וברעתם יצמיתם וצמיתם יהיה אלהינו:

בחמישי אמרוס. היום חמישי כשבת שבו היו הלויים אומרים במקדש

למנצח על הגתית לאקר: חרנינו לאתים ענוי חרשו
 לאלהי יעקב: שארזמר הותנך כגור נעים עם נבל:
 תקעו בחדש שומר בפסח ליום חגנו: כי חק לישראל
 הוא משפט לאלהי יעקב: עדותו ביהוה שמו בפצאתו
 על ארון מצרים שפת לא יבעתי אשמע: חסידותי
 מסבל שכמו כפון מודו העקרנה: פצחה קנאת
 ויתעורר אונד בסתר רעם אבהנד על מי מריבה סלה:
 שמע עמי ואעשה בך ישראל אם תשמע לי: לא יהיה
 בך אלוהים לא תשפחה לא נבר: אנכי יהיה אלהיך

הַמַּעֲלֵךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב לְפִיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ: וְלֹא-שָׁמַע
 עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא-אָבָה לִי: וְאִשְׁ-חַהּוּ בְּשֵׁרֵדוֹת
 לִבָּם יִלְכּוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לֹעֲמֵי שִׁמְעֵ לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי
 יִחְלְכוּ: בְּמַעַט אֵיבֵיהֶם אֲכַנֶּנֶּ וְעַל-צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי:
 מִשָּׁנְאָה יִהְיֶה יִבְהַשְׁתִּילֵנִי וְיִהְיֶה עִתָּם לְעוֹלָם: וַיֵּאבִּילָהּ
 בַּחֲרֹב הַמַּיִת וּכְעוֹד דָּבַשׁ אֵיבֵיֶיךָ: שִׁיר מִסוּד לְאַסָּף וְכוּ'.

ספרי חזקוני. היום ששני בשבת שבו היו הלויים אמרו
 במקדש יי מרד גאית רבש וכו' תענת נדף יב.

נשים חזקוני תענת מרד נהרם קהלת למה נכלים אחרים של יום מסור
 פג' וישעיהו חזקוני בתנאים ויפדים יט' במצחה יח' חזקוני נבנת חכמה 5.

יִשִׁיר מִסוּד לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֱלֹדֵמוֹתֶיךָ אֱלֹהֵי הַחַרֵּשׁ
 וְאֱלֹהֵי הַשִּׁקָּט אֵל: בִּיהַמָּה אוֹיְבֶיךָ חֲכִמִּי וּמוֹשְׁגֵאֵךְ נִשְׂאוּ
 רֹאשׁ: עַל-עַמּוֹד יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְעַצְּוּ עַל-צַפּוֹנֶיךָ: אֲמָרוּ
 לִבֵּנוּ וְנַכְחֵדֵם מִנּוּ וְלֹא-יִזְכַּר שֵׁם-יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִעְצְוּ
 לֵב יִחַדוּ עַל-יָד בְּרִית יִכְרְהוּ: אַחֲרֵי אֱדוֹם וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
 מִזֹּאב וְהִגִּיד: גִּבְלָהּ וְעַמּוֹן וְעַמְלֵק פְּלִשְׁתִּים עַם-יִשְׂרָאֵל צוּר:
 גַּם אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם הַיּוֹרֹעַ לְבְנֵי-לוֹט כָּלָה: עֲשֵׂה-לָהֶם
 כְּמִדְּוָן פְּסִיסָרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: נִשְׁמְרוּ בְּעֵין-דָּאֵר
 דִּעוּ דִּמְוִן לְאֵדְמָה: שִׁיתְמוּ נְדִיבֵמוֹ כְּעַרְב וְכוֹאֵב וְכוֹפֵחַ
 וְכַלְמֵנַע כַּל-נַסִּיכְמוֹ: אִשֶּׁר אֲמָרוּ נִרְשָׂה לָנוּ אֶת-נְאוֹת
 אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתְמוּ כַּלְגַּל כַּלְשׁ לְפַנִּירוֹת: כֹּאֵשׁ
 תִּבְעַר-עַר וְכִלְהִיבַח תִּלְהַט הָרִים: בֶּן תְּרַדְמָס כְּסִיף
 וְכִסּוֹפֵתֶךָ תִּבְהַלֵּם: מֵלֵא פְנֵיהֶם קִלּוֹן וַיִּבְקֶשׁוּ עִמְךָ
 יְהוָה: יִשְׁוּ וַיִּפְסַח עֲדֵיֶיךָ וַיִּהְיוּ וַיִּאֲבָדוּ: וַיִּהְיוּ כִּי
 אָתָּה שָׁמַע יְהוָה לְבַבְךָ עֲלֵינוּ עַל-כָּל-דְּאֵרְנוּ.

הרבה טובה לומר בכל יום שאומרים מחזק מזמור כ"ה לרוד אליך ה' נפשי אשא וגו'
גם מזמור כ"א בבוא אליו נתן הנביא וגו' תמלאם לקמן אחר תפלת ערבית לחול.
בר"ח אחר שיר של יום אומרים מזמור ק"ד ברבי
נפשי וכו' תמלאכו לקמן אחר תפלת מנחה של שבת.

אחר הלימוד אומרים אחר ר"ח אחר ר"ח תלמידי חכמים מרבים שלום וכו' ואח"כ אומרים
קדיש הרבנן וסייגו מתחיל קדיש עד חמיון בעלמ' ואמרו חזן ואח"כ מוסיפין כוסות זה.

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי
תלמידיהון ועל כל מן דעסקין באורייתאדי באתרא הון
ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא
והסדא ורהמין וחיין אריכין ומזונא רויחא ופורקנא מן
קדם אבוהון דשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא וכו'.

כסין לומר בכל יום ד' זכירות אלו.

למצוה תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:
זכור את יום אשר עמדת לפניו אלהים בחרב
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך:

זכור את אשר עשה לך ייאלה בחרב בצאתכם ממצרים: אשר הדי
בחרב וגו' כד בריתא דשליח אחריו ואתה צוה ונגע ראי ורא אלהים:
והיה בחרב ואלהים קד מכל ארץ מסביב בארץ אשר היא אלהים נמו
לך בחרב לרשתת תמחה את זכר עמלק מלכות השענים לא תשכח:
זכור את אשר עשה לך אלהים למרות בחרב בצאתכם ממצרים:

בנוקר ובערב אחר כל התפלות יאמר זה.

יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזובנו
וא יפושנו: להפנות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור
בצוותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו
דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל יי אלהינו
חכם וליה לעשות ומשפט עבדו ומשפט עמו ישראל
דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא
האלהים אין עוד: יי יחני בצדקה ללמען שוררי הישר

לפני

לפני דרכך: ואני בתמי אלה פדני וחנני כידהיך ועני
אני: בגלי עמדה במוישר במקהלים אברךני: יי שמרי
עלי עלניד ימוני: עורי מעם יי עשה שמים וארץ: יי
שמרצאתי ובואי לחיים ולשלוים מעתה ועדעולם:
הייקופה כמעון קדשך מן השמים יברך את עמך את
ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו באשר נשבעת
לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: אל הכבוד אתך שיר
וליל: ואעבדך יום וליל: ברוך יהוד ומיוחד: הנה
היה עתה: יי אלהים אלהינו ישראל מלך מלכי המלכים
מקדוש ברוך הוא: הוא אלהים חיים ומלך חי וקיים
קדש ולעולמי עד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד: לישועתך קויתי יי: כסולא מנה"כ יבט מעט ויאמר

אלך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים אתך פנקך:

ואח"כ יעמוד ויחזוקו מיל ארון הקודש ויאמר כסוקים אלו

כי בלהעמים ילכו איש בשם אלהיו ואני אלה בשם יי
אלהים חיים ומלך עולם: עורי מעם יי עשה שמים וארץ:
יי מלך לעולם ועד: ואח"כ יקרא כפתח לחזונו ויחזוקו ארון הקודש ויאמר

יי נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך:

ואח"כ כשהולך יאמר אלוני פסוקי: ואחריו למנצח בנינו ועו' חמלא במ"ש:

גד גדוד יגדנו והוא יגד עקב: ויהי דוד לקבל

דרכיו משכיל ויי עמו: ונח מצא חן בעיני יי:

אם נדעתי ללך נאיתו יום לעסוק במסא ומתן יאמר אלו פסוקים

עורי מעם יי עשה שמים וארץ: השלך עליי יחבד והוא
יבלבלך: שמרתם וראהו ישר כיד אחרית לאיש שיהיה
במח בני ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמנה: הנה אל

ישועתי אבטח ולא אפחד . פיעו וזמרת יה יי ויהי לי
 לישועה : רפונו של עולם בדברי קדשך פתוב לאמו
 הפוטח בני הסד יסוכננהו וכתיב ואתה מחיה את
 כלם . יי אלהים אמת תן ברכה והצלחה בכל מעשה ידי .
 כי בטחתי בך שעל ידי משא ומתן ועסקים שלי תשלח לי
 ברכה פרי שאוכל לפרנס את עצמי ובני ביתי בנחת ולא
 בצער פתור ולא באסור לחיים ולשלום ויקיים בי מקרא
 שפתוב השלך עליי ידבך והוא יכלכלך : אמר

למי לומר בכל יום כרשת עקרה ופרשת המן ועשרת הרבחות .

פרשת עקרה

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קחנא את
 בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
 המדינה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
 אליך : וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח
 את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם
 וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים : בינים
 השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום
 מרחק : ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם
 החמור ואני והנער נלכה עד פה ונשרה הוה ונשובה
 אליכם : ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק
 כזו ויקח כור את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
 יחד : ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
 הנה האש והעצים ואיה הישה לעלה :

ויאמר

ויאמר אברהם אליהם יאדונו השם לעשה בני עליכם
 שיהם יורשים: ויבא אלהימקום אשר אמרו
 האלהים ויבן עם אברהם אתהמקום ויערך את
 העצים ויעמד את אברהם בני וישם אתו עלהמוצת
 ממנו לעצים: וישם אברהם אתהו ויקח את
 המאכילת השם אתהו: ויקרא אלו בראד יהיה מקד
 השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר
 אלהישם נקד אלהשער ואישש לו מאוקמה בני עמה
 ויעתו בירא איהם איהולא השבת אתבנה את
 יתדך ממני: וישא אברהם אתעינו ורא ויהיהאל
 אשר נאשו בבבד ברהו ויהא אברהם ויקח אתהאל
 ויעשהו לעשה פסת בני: ויקרא אברהם שםהמקום
 שהיא יהיה ויראה אשר יאמר היום בנת יהיהוראת:
 ויקרא בראד יהיה אלהאברהם שנית מקדהשמים:
 ויאמר בני לשבעתי באסדתהם לי וכן אשרעשית את
 סדכי הנה ולא השבת אתבנה אתהיורעד: כיברך
 אברהם וסדכה אברהם אתהורעד כסודכי השמים וכחול
 אשר עלשפת הים וירשורעד אתשער אבי: וחתפרכו
 בורעד כל ענין הארץ ערב אשר שמעת ברחי: וישב
 אברהם אלעשיו ונקמו וילכו יהוה אלנבאר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע:

אלהיאל אביהם ויבנהו בבורח שיש קצתו וקדוהו וישעיה
 ויהיהו משהו שישו חסד ויהי אברהם את סכנות ואת הוסד את
 השמים אשר יושעו לאברהם אשר סכר כמותהו ויהיה
 ישעיה אברהם אבי את ערב בניו ויהיה ויהיה ויהיה

רצונך כלבב שלם בן וכבשיו רחמיך את בעסק מעלינו ומעל כל ישראל
 עמך. ונגדו רחמיך ער מדותיך. והתנה עמי במדת החסד והרחמים
 ובמזבח הקדוה לשוב ברוח אפך מעמך ומעירך ומגדלתך. וחסד לך
 יי אלהינו כיה שהכמתקנו על ידו משה עבדך ויברתי את בריתי וישמעו
 ואף את בריתי וצחק ואף את בריתי אבדכם איבד והארני אומר. ועזרתי
 אלהי ושענו על דבר כבוד שיעך להכניע את ערפנו ולכף את
 יצרנו הרע להשתעבד לך ולהישות אתפול רצונך באבדך וביראה
 ולעבדך כלבב שלם כל ומינו רעונם:

פרשת המן

שמות י"ד

ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן
 השמים ויצא העם ולקטו דבריום ביום למען אנסבו
 בילך בתורת אסלא: והיה ביום הששי והכינו את
 אשריביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום ויום: ויאמר
 משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה
 הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד
 יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה פי תלוננו
 עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל
 ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
 אתם מליגים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם פי על
 יהוה: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני
 ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ויהי
 כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר
 והנה כבוד יהוה נראה בענן: וידבר יהוה אל משה
 לאמר: שמעתי את תלונות בני ישראל דבר אלהם
 לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלו

ונתכם את המזונה ובבקר היתה שכבת הטל סביב
 למזונה: ותעל שכבת הטל והנה על רגלי המדבר דק
 מרחקם דק בבקר על הארץ: וירא בני ישראל ויאמרו
 איש אל אחיו מן הוא בני לא ידעו מה זה הוא ויאמר משה
 אלהם הוא הלהם אשר נתקן יתח לכם לאכלה: וזה הדבר
 אשר צוה יתח לקטו ממני איש לפי אכילת עמור לגלגלת
 מספר גפשי תיכם איש לאשר באהלו תקחו: ועשו כן
 בני ישראל ויקטו המדבה והמועיש: וימדו בעמור
 ולא העדיף המדבה והמועיש לא החסור איש לפי אכילתו
 לקטו: ויאמר משה אלהם איש אל יתיר ממני עד בבקר:
 ולא ישמעו אל משה ויתרו אנשים ממוני עד בבקר ויהם
 תורעים ויבאש וקצר עליהם משה: וילקטו אתו בבקר
 בבקר איש כפי אכלו והם השמיט ונמס: ויהי ביום
 השלישי לקטו להם מושנה שני העמור לאחד ויבאו כל
 נשיאי העדה ונגדו למשה: ויאמר אלהם הוא אשר דבר
 יתח שבתיו שבת קדש קדש קדש מזה את אשר תאפו אמו
 ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל מעשר תבשלו לכם
 למשמרת עד הבקר: ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה
 משה ולא הפאיש ודמה לא היתחדפו: ויאמר משה
 אכלתו היום כירשפת היום ליתח היום לא תבצאו
 בשבת: ששית ימים תלקטו ויבום השביעי שבת לא
 יתחדפו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא
 מצאו: ויאמר יתח אל משה עד אשר מאתם לשמור
 מצותי ותורתי: ראו כירשפת ימן לכם ששבת עליכן

הוא

היא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו
 אליצא איש ממקמו ביום השביעי: וישבתו העם ביום
 השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא בורעגד
 לבן ושעמו בצפיחת בדבש: ויאמר משה זה הדבר
 אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדורותכם
 למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר
 בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן
 קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן וסגף אתו
 לפני יהוה למשמרת לדורותכם: פאשר צוה יהוה אל
 משה ויניחיהו אהרן לפני העדר למשמרת: ובני
 ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ
 נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:
 והעמר עשירית האופה היא:

אלא האל המביט פתקת לכל ברה וימיון מלכיש לכל נבדא ישולת
 להם מדה שתמדהו סתמי שישו ישכחלה: ותפחפחי לי וכל
 אישי בתי וכל ישראל פתקת טיפת סוד נסת ולא כעני כדמר
 ולא כאמר כדמר ולא ככחי פתקת שרא וקנת בה יום משיח וכליפת
 פתקת שלא מצדמי כח לדי מפתת ששה נדם כי אם מדה המצאה
 ותהבה פתקת שאוכל לעסוק בתעמתה הקדושת והשקתה ותתמימה
 וטהר ימי וימיון וימיונת וימיונת אישי בתי וכל צדמי קודם שיעמוד
 להם בדי שיתקח לבי פניו כלי מדה לעסוק כדבר תורת רמבם המצות
 ולישב בשלום על שרתו ככבוד עם כל בני בית ישראל אצפה לשולחן
 של אחרים ושל אצפדה קהשתעבה לשום אדם ושל איהא עלי יום
 עור בשר נדם כי אם עור מלכותה לעבדה בלכם שלם ובמנו כבוד
 יהיו לבושינו ברה ולא כבושת פנים: והענינו מן ענות ומעלות
 את ואופה להקים אירחים ולימיון כפי לכל אדם וימיון לי
 ותצדקה לכל אינו כדורא אכשיי ככני אדם שאינו מניין אמן:

אית כ' ה'

ודבר אלהים את כל־הדברים האלה לאמר : אנכי
 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים :
 לא יהיה לך אלהים אחרים על־פני : לא תעשה לך פסל
 וכל־תמונה אשר בשמים ומשל ואשר בארץ מתחת
 ואשר במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא
 תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקדעון אבות על־
 בנים על־שלישים ועל־דבעים לשנאי : ועשה הסד
 לאפים לאהבי ולשומרי מצותי : לא תשא את־שם
 יהוה אלהיך בשווא כי לא ינקה יהוה את־אשר ישא את־
 שמו בשווא : זכור את־יומי השבת לקדשו : ששת ימים
 תעבד ועשית כל־מלאכתך : ויום השבעי שבת ליהוה
 אלהיך לא תעשה כל־מלאכה אלהי ובהן ובחך עבדך
 ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך : כי ששת ימים
 עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ את־הים ואת־כל־
 אשר־פם וינח ביום השביעי על־פן בנה יהוה את־יומי
 השבת וקדשדו : כבוד את־אביך ואת־אמך למען
 יארבין ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך :
 לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה ברע עד שקר :
 לא תחמוד בית רעה לא תחמוד אישת רעה ועבדו
 ואמתו ושורו וחסדו וכל אשר־לרעה :

שלשה עשר עקדים

" אני כואבין באמונה שלמה שיהפרא ותברך שמו
 היא בירא וינהיג לכל־הברואים והוא לבדו עשה
 ועשה ועשה לכל המעשים :

ב אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו
הוא יחיד ואין יחידות כמותו בשום פנים והוא לבדו
אלהינו הנה הנה ויהיה:

ג אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו אינו
גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף. ואין לו שום דמיון כלל:

ד אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו
הוא ראשון והוא אחרון:

ה אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו
לו לבדו ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל לזולתו:

ו אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי נביאים אמת:

ז אני מאמין באמונה שלמה שנביאת משה רבינו עליו
השלוש היתה אמתית. ושהוא הנה אב לנביאים
לקודמים לפניו ולבאים אחריו:

ח אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצויה
עתה בידני היא הנתונה למשה רבינו עליו השלום:

ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא

מחלפת ולא תהי תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו

י אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו

יודע כל מעשה בני אדם וכל מה שבוטחם שנאמר

היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:

יא אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו

בזמן טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו:

יב אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף על פי

כי תבדוקו עם כל זח אהבהו בכל יום שיבא:

י אני מאמין באמונה שלמה שיהיה תחית המרים
 בעת שתעלה רצון בואת הבורא ותברך שמו ונתעלה
 זכרו לעד ולנצח נצחים:

ה' ישועתך הויתנו ה' הויתנו ה' ישועתך ה' ישועתך הויתנו
 הפירקה ספרות ה' ספרות ה' הפירקה ה' הפירקה ספרות:

סדר תפלת מנחה לחול

בשמיני עשרת תפלת מנחה מזה מזה לא יעבירנו, ועיקר זמן מנחה מתשע' שעות ומחלה
 למצלה מסעות זמנו, והיותו מתקין היום ללמי הזמן אל "בחלקי" שיש בין שהיום חרוך
 ובין שהיום קצר, ובני חלק ממנו יקרא שעה. וזהו סדר תפלת מנחה בבביר, והש"ן מתחיל
 אחריו בקול רם והקהל אומר עמו ועם ימין ואנחנו נברך וגו' כמו בשחרית. הש"ן אומר
 ה' ק' (בה' צ' ימין) ה' יקרוק' ג' נברין כפ' ויחלו הכניסו הוא המפטר) ומתפללין ש"ע
 בלחש ואומר' שגם רב במקום שיש מילה, והש"ן חוזר התפלה ואומר קדושת קדש כמו
 בשחרית אלא שח' א"ו א"ר כבני חזק מניוס שקרוק' בחור, ואחר התפלה אומר' תחנה, והש"ן
 אומר קדוש מתקבל, ויחזיקו עליו יק"ו כשמתפללין מנחה נכד בלא תפלת ערבית,
 ובסדר מתפללין הבביר כך מתפלל הימיר אלא שאינו אומר קדוש ואינו חוזר התפלה בקול.
 אם יש לחוש שחצונר עינת מנחה קודם שיאמר ש"ן התפלה, יתחיל להתפלל בקול
 רם ויתפללו עמו והקהל בלחש מלה במלה ועוזין קדושה אחריו ואח' כגומרין הבביר
 התפלה בלחש והש"ן בקול רם וחיטיות עינין אמן. אכן בת"ל לא יעשו כן
 אלא"כ היום רח מאוד ולא יאמר הש"ן עינינו כדיו והקהל בשומע תפלה.

סדר תפלת ערבית לחול

במדינות אשכנז ופולין מתפללין בבביר ערבית מיד אחר מנחה מפני הטורח, ומיד
 אחר קדוש מתקבל מתחילין והוא רחום וכו', ויש טובנים להתפלל ערבית בזמנה
 וכוא מכהג כשר ובפרט צימי ספירת העומר כדי לקיי' מלות הספיר' בבביר בזמנה,
 ואומר' מתחל' שיר המעלו' והפסוקי' וחלו קדוש אחריו, ואח"כ יכוא החיס וכו'.
 ישיר המעלות הנח פרכו את יי קל עבדי יי העומדים בבית יי פלילות
 שאו ידרכב קדוש וקרכו את יי: וקרכך יי מציון עושה שמום וארץ:
 יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי געקב בלה: ג"פ
 יי צבאות אשירו אדם פושט קד: ג"פ
 יי הושיעה ממלך ענגנו ביום קראנו: ג"פ - ת"ק
 והוא רחום וכפר עין ולא ישחית והרבה להשגב אפן
 ולא ישיר כל תמותו: יי הושיעה ממלך יענגנו ביום קראנו:

הס'ן אומר בדברי קבלה וכו'.

והקול עינין והבדק.

בְּרַכּוֹתַי הַמְּבַרְכִין:

בְּרוּךְ הוּא הַמְּבַרְכֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ מַעֲרִיב

עַרְבִים בְּחִכְמָה פִּיֶּיךָ

שְׁעָרִים וּבַתְּכוּנָה מוֹשֵׁנָה

עֲתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִים

וְיָמֵי הַיּוֹם וְיָמֵי הַלַּיְלָה

וְיָמֵי הַשָּׁמַיִם וְיָמֵי הָאָרֶץ

וְיָמֵי הַיָּם וְיָמֵי הַבְּרִיאָה

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וְיָמֵי הַחַיִּים וְיָמֵי הַמָּוֶת

וּמַסְדֵּר אֶת הַכְּכָבִים כְּמוֹ שְׁמוֹרֵת יָתִידֵם בְּרַקִּיעַ בְּרַצוֹנוֹ בּוֹרֵא

יּוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל אֹרֶךְ מִבְּנֵי הַיָּם וְחֹשֶׁךְ מִבְּנֵי אֹרֶךְ וּמַעֲבִיר

יּוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדֵּל בֵּין יּוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת

שְׁמוֹ אֵל מִי וְקוֹם כְּמוֹד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

אֲהַבֵת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבֵת, תִּיֵדָה וּמוֹצוֹת

דְּתוֹרָה וּמוֹשְׁפָטִים אֲתֵנוּ לְמִדְתְּךָ, עַל בֶּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְבְּנוּ

וּבְקִיּוּמֵנוּ נִשְׁתַּחֲוֶה בְּחַקֶּךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַבְרֵי תוֹרַתְךָ וּבְמוֹצוֹתֶיךָ

לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֵדֶךָ יְמֵינוּ וּבְחֵם נִהְיֶה יוֹמֵם

וְלַיְלָה. וְאֲהַבְתֶּךָ אֱלֹהֵי חֵסֶד מִמֵּנוּ לְעוֹלָמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֲהַב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: (יְסוֹד אִימֵר אֵל מֶלֶךְ נֹאמֵר)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל

מַאֲדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אִשְׁרֵךְ אֲנִי מוֹצֵק מִיָּדְךָ עַל-

לִבְבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לִבְנֵיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ

וּבְיָמֶיךָ

וּבְיָמֶיךָ

וּבְיָמֶיךָ

ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
 על-ידך והיו לטופטת בין עיניך: וכתבתם על-
 מזוזות ביתך ובשעריך:

והנה אם שמעו תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את-יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-
 לבבכם ובכל-נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה
 ומלקוש ואכפת דגנך ותירשך ויצחקך: ונתתי עשב
 בשדך לבהמתך ואכלתו ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: וחרה אפי-יהוה בכם ועצר את-השמים ולא יהיה
 מטר והאדמה לא תתן את-יבולה ואבדתם מהרה מעל
 הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את-דברי
 אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אתם לאות על-
 ידכם והיו לטופטת בין עיניכם: ולמדתם אתם את-
 בניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך: וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך:
 למען ירפו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השמים על-הארץ:
 ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ואמרת אל-הם ועשו להם ציצת על-פנפי בגדיהם לדרתם
 ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם
 ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
 זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי

והייתם קדושים לאלהיכם: **אני יהוה אלהיכם אשר**
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם: ים לפרק אים' לאמת, חסן יתן רוח מעט סאל יבולע סאל' q.

אבות ואמונה כל זאת וקום עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
 זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלפניו
 הגוארנו מוכף כל הערצים האל הנפרע לנו מצדנו
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העשה גדלות עד אין
 חקר ונפלאות עד אין מספר: השם נפשנו בתיים ולא נתן
 למוטרגלנו: המודרכנו על במות איבינו וידם קרננו על כל
 שנאינו: העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותת ומופתים
 באדמת בני חם המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא
 את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם: המעביר בניו בין
 גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם פתחומות
 טבע: וראו בניו גבורתו שבהו והודו לשמו ומלכותו
 ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל קד ענו שירה
 בשמחה רבה ואמרו בלם:

מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש
 נוֹרָא תהלת עשה פלא • מלכותך ראו בניך
 בוקע ים לפני משה זה אלי ענו ואמרו

יהוה ימלך לעלם ועד: ונאמר כי פדה יי את
 יעקב וגאלו מיד חזק ממנו • בא גאל ישראל:

השביבנו יי אלהינו לשוים ותעמדהנו מלפני לחיים
 ופריש עלינו סבת שלוםך ותקננו בעצה טובה מלפניך
 והושיענו למען שמך והגן בעדני וחסר מעלינו אויב דבר

והרב ורעב ויגזון והסר שטן מלפנינו ומאחורנו ובצל כנפיק
 תסתורנו כי אל שומרנו ומצילנו אַתָּה כי אל מלך המון
 ורחום אַתָּה וישמור צאתנו וביאנו להיים ולשלוש מעתה
 עד עולם. ברוך אַתָּה יי שומר עמו ישראל לעד:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון
 שכן ירושלים הללויה: ברוך יי אלהים אלהי
 ישראל עשה נפלאות לברו: וברוך שם כבודו
 לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:
 יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי
 מבורך מעתה ועד עולם: כי לא ישש אֶת־
 עמו בעבור שמו הגדול כי הוא יי לעשות
 אתכם לו לעם: וירא כל העם ויפלו על־
 פניהם ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים:
 וזה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
 יי אחד ושמו אחד: יהי חסדך יי עלינו כאשר
 יהלנו לך: הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים
 להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כל
 גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך ארני
 ויכבדו לשמך: כי גדול אַתָּה ועשת נפלאות
 אַתָּה אלהים לבדך ויאנהנו עמך וצאנ מר עיחך

נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך
 ברוך ביום ברוך בלילה ברוך בשכבנו
 ברוך בקומנו: כי בידך נפשות החיים
 ותמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
 איש: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי אל
 אמרת: אלהינו שבשמים יחד שמך וקים
 מלכותך תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד.

ירא עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו
 ביטועתך באמת באמר לציון מלך אלהים
 מלך מלך ימלך לעלם ועד. כי המלכות
 שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד כי אין לנו
 מלך אלא אתה. ברוך אתה המלך בכבודו
 תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו:

ה"ן אומר ה"ק' ואין לומר ועתה יגדל שאל להכסוף בן נאולה להפלה.
 (וליל שחרתו ר"ח הכערה) מכחיו ר"ח ואם ב' ימים ר"ח מכחיו בלילה הראשון
 יעלה ויבא ובלילה השני ר"ח) ומתפללן ש"ע בלש כמו במכת, ואין ה"ן
 חוץ התפלה אבל אחר חכמת לשם אומר קדיש תהקבל, עלינו, ק"י.
 וכשתפללן מעדיב בוטנו אומרים בכל יום ג' שמורים אלו אחר עלינו.

לרוד במוזר לוי וכו' תמלא לעיל בקף ל"א ואח"כ מוזר זה.

למנצח על הגותית מוזמר לרוד: יהוה אדנינו מהר
 אהיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים:
 מפי עוללים וינקים יסרתנו למשען צוברהך לתשבית אויב

ומתנחם

(* המלך מוזמר הספרדים וכן כרב אבן הירוש וכו' אנוהרס' גורבי' המוזמר

וּמְרַגְמֶם: כִּי־רָאִיתִי אֶשְׂמוּךְ מַעֲשֵׂה אֲצִבְעֶיךָ יָרַח
 וְכֹכָבִים אֲשֶׁר בּוֹנְנָתָה: מִה אֲגִישׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן־אָדָם
 כִּי תִפְקְדֵנִי: וּתְחַסְּרֵהוּ מֵעַט מֵאֱלֹהִים וּכְבוֹד וְהַדָּר
 תַּעֲטֶרְהוּ: תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדְךָ כֹּל שֶׁתָּה תַחֲתֵי
 רַגְלָיו: צַנָּה וְאַלְפִים פָּלֶם וְגַם בְּהִמּוֹת שָׁדַי: צְפוּר
 שָׁמַיִם וְדָגַי דָּגִים עֵבֶר אֲרָחוֹת יַמַּיִם: יְהוָה אֲדַגְנֵנִי
 מִדֶּ־אֲדִיר שְׁמוֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ: מִזְמוֹר לְדָוִד הַבּוֹלֵה בְּנִיכּוֹ,

נִימָ' סְאוֹמְרִים תַּחֲנוּן מוֹסִיפִין כָּל־לַיְלָ' מִזְמוֹר אֶחָד וְאוֹמְרִי' בְּלֵילֵם בְּרַחֲשֵׁן בִּשְׁכ' מִזְמוֹר זֶה .

לְדָוִד אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשֵׁי אִשָּׁא: אֱלֹהֵי בָךְ בִּטְחֹתֵי אֱלֹהֵי
 אֲבוֹשָׁה אֲלֵי־עֲלָצוֹ אֲוִיבִי לִי: גַּם כָּל־קִוִּיךָ לֹא־יִבוֹשׁוּ וְיִבוֹשׁוּ
 הַבּוֹגְדִים רִיגָם: הִרְכִּיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרֻחוֹתֶיךָ לְמַדְנֵי:
 הִדְרִיבֵנִי בְּאַמְתְּךָ וּלְמַדְנֵי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲוֹתְךָ
 קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְהַסְדִּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם
 הִמָּוֶה: חַטָּאוֹת נַעֲוִיתִי וּפְשָׁעֵי אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל כִּחְסִדְךָ זְכֹר־לִי
 אֲתָה לְמַעַן טוֹבֶכָה יְהוָה: טוֹב וַיִּשֶׁר יְהוָה עַל־פִּן יוֹרֵה
 חַטָּאִים בְּהַרְדָּךְ: יִדְרֶךְ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּטֵי לְמַד עֲנוּיִם הִרְבּוּ:
 כָּל־אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת לְנַצְרֵי כְּרִיתוֹ וְעַד־הַיּוֹם:
 לְמַעַן שְׂמוֹךְ יְהוָה וְסִלַּחְתָּ לְעֵינַי כִּי־רַב־הוּא: מִי־וְהָאִישׁ
 יִרְאֵי יְהוָה יוֹרְגוּ בְּדַרְדָּךְ יִבְחָר: גִּפְשׁוֹ בְּטוֹב תְּלִין וּזְרַעוּ יִירֶשׁ
 אֲרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וְכְרִיתוֹ לְהוֹדִיעִים: עֵינֵי תָמִיד
 אֶל־יְהוָה כִּי־הוּא יוֹצֵא מִרְשַׁת רַגְלֵי: פְּנֵה־אֵלַי וְתַפְנִי כִּי־
 יָחִיד וְעֵנִי אֲנִי: צְרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוֹקוֹתַי הוֹצֵאֵנִי:
 רְאֵה־עֵנִי וְעַמְלֵי וְשֵׂא לְכָל־חַטָּאוֹתַי: רְאֵה־אֲוִיבִי בְּדַרְדְּכֵךְ
 וְשִׁנְאֵת חָמֶס שְׂגָאוֹנֵי: שְׁמֵרָה נִפְשֵׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ

כִּי־חִסֵּיתִי בָךְ: תִּסְוֶינִי וְצַרְוֵנִי כִּי קִוִּיתִיךָ: פָּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו: בְּלֵיל ג' אֲחֵרֵי מִצְוֹר הַסָּה

לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרֵי נִשְׁוֶי־פִּשַׁע בְּסוּי הַטָּאָה: אֲשֶׁרֵי אָדָם לֹא־יִחַשְׁבֵּי יְהוָה לּוֹ עֵינֵי וְאֵינְ בְּרוּחוֹ רַמְיָה: כִּי־הִחַר שְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמֵי בִשְׂאֵנֵי בְּלֵהִיּוֹם: כִּי־יִמְסֹגֵלֵהוּ הַכַּפֵּד עָלַי יָדְךָ נִסְפָד לְשִׁדְּי בַחֲרַבְנִי קִיּוֹן סֵלָה: הַטָּאָהִי אֹדֵיעָךְ וְעֵינֵי לֹא־כִסִּיתִי אֶמְרָתִי אֹדֵהָ עָלַי פִּשְׁעֵי לִיחֻזָּה וְאַתָּה נִשְׂאֵת עֵינֵי הַטָּאָהִי סֵלָה: עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־הַסִּידוֹ אֱלֹהֵי לַעֲת מִצְוֹא רַק לְשִׁטְרַ מוֹם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגְעֹעוּ: אַתָּה סִרְחָר לִי מוֹצֵר הַצָּרֵנִי רַנְּנִי בְּלֵט תִּסְוֹבְבֵנִי סֵלָה: אִישׁ־יִלְדֵךְ וְאִירֵךְ בְּהַרְדֵּנִי תִהְיֶה אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינֵי: אִלְתִּהֵינִי בְּסִים בְּפִדֵךְ אֵינִי הִבִּינִי בְּמַתַּג וְרִסְוֵי עֵדֵי לְבָלוֹם כִּי־קָרַב אֱלֹהֵיךָ: רַבִּים מִכְּאֹבִים לְרַשָּׁע וְהַבִּיטָה בַיְהוָה חֶסֶד יִסְוֹבְבֵנִי: שְׂמַחוּ בַיְהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנֵנוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב: בְּלֵיל ג' מִצְוֹר הַסָּה

מִצְוֹר לְדוֹד לְחֹבִיר: יְהוָה אֱלֹהֵי־בְקַעֲפֶךָ תּוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמוּתֶךָ תִּסְרַנְּנֵנִי: כִּי־חֲצִיךָ נִחַתֵּרֵבִי וְתַנַּחֲתָ עָלַי יָדְךָ: אֵינְ־מַתֵּם בְּבִשְׂרֵי מוֹפְנֵי וְעַמֶּךָ אֵינְ־שָׁלוֹם כַּעֲצָמֵי מוֹפְנֵי הַטָּאָהִי: כִּי־עֹנֵתִי עֲבָרוֹר־אִישִׁי כַּמִּשְׂאֵ כָבֵד יִכְפְּרוּ־מִמֶּנִּי: הַבְּאִישׁוֹ נִמְקוּ הַבּוֹרֵתִי מוֹפְנֵי אִוְלָתִי: נַעֲוֹתִי שְׁחֹתִי עַד־מָאֵד כָּל־הַיּוֹם קָהַר הִלְכֵתִי: כִּי־כִסְלִי מִלֵּאוֹ נִקְלָה וְאֵינִי מוֹתֵם בְּבִשְׂרֵי: נִפְוֹגֵתִי וְנִדְכֵיתִי עַד־מָאֵד שְׂאֵנֵי מִנְחַמַת לִבִּי: אֲדַנְּי נִגְהַךְ כָּל־תְּאוֹרֵתִי וְאַנְחָתִי מוֹמֶךָ לֹא־נִסְתַּרְתָּ: לִבִּי סִחַרְחַר עֲוֹנֵי כַחֵי וְאוֹר עֵינֵי־גַם־יָהִם אֵינִי אֶתֵּי: אֶתְבִּי וְרַעִי

ורעי כנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו: וינקשו
 מבקשי נפשי ודרשני רעתי דברו הות ומרמות כל היום
 יהגו: ואני בחרש לא אשמע וכאלם לא יפתהפיו: ואחי
 כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: כילך יהנה
 הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: כי אמרתי פן ישמחו
 לי במוט רגלי עלי הנדילו: כי אני לצלע נכון ומכאובי
 נגדי תמיד: כיעוני אניד אדאג מחטאתי: ואיבי חיים
 עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה
 ישטנוני תחת רדופי טוב: אל תעובני יהוה אלהי אל
 תרחק ממני: חושה לעזרתי אדני תשועתי:

בלילה ל' מזמור זכ

למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא כאשר
 בא אל בית שבע: הנני אלהים כחסדך כרכ רחמיך מחה
 פשעי: הרבה בכסני מעוני ומחטאתי טהרני: כישעי
 אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי וחרע
 בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תופה בשפטך: הן
 בעון חוללתי וכחטא יחמתני אמי: הן אמת הפצת בטחות
 ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר תכבסני
 ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמה תגלגה עצמות
 דבית: הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: לב טהור
 ברא לי אלהים ורוח נכון חרש בקרבי: אל תשליכני
 מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: השיבה לי ששון
 ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים דרכך
 וחטאים אליך ישובו: הצילני מידים אלהים אלהי

תשועתי

(* הרב קרי.

תְּשׁוּעָתִי תִרְנַן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקֶיךָ: אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי
 יִגִּד תְּהַלְלֶיךָ: כִּי לֹא-תִחַפֵּן זַכַּח וְאַתְנָה עוֹלָה לֹא
 תִרְצֶה: זַכַּח אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁפְּרָה לִב־נִשְׁפָּר וְנִדְבָה
 אֱלֹהִים לֹא תִכּוֹה: הַיְשִׁיבָה בְּרָצִינֶךָ אֶת-צִיּוֹן תִּכְנֶנּה
 הַזְמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: אִו תַּחֲפִן וּבְסִי-צַדִּיק עוֹלָה וּכְלִיל
 אִו יַעֲלוּ עַל-מוֹצְבֹתֶיךָ פְּרוּם:

גלגלס ה' מספר זכ.

כִּי תִפְלֶה לְדוֹד הַפֶּה יִהְיֶה אֲנֶךָ עֲנֵנִי כִי-עֲנֵנִי וְאֲכִיּוֹן
 אֲנִי: שְׁמַרְהָ נַפְשִׁי כִי-חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהֵי
 הַבּוֹטֵחַ אֲלֶיךָ: הֲנַנִּי אֲדַנִּי כִי-אֲלֶיךָ אֶקְרָא כָּל-הַיּוֹם:
 שְׂמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִי-אֲלֶיךָ יִהְיֶה נַפְשִׁי אִשָּׂא: כִּי-אַתָּה
 אֲדַנִּי טוֹב וְסֹלַח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קִרְאֶיךָ: הַאֲוִינָה יִהְיֶה
 תִּפְלַתִּי וְתִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי: בַּיּוֹם צָדַתִּי אֶקְרָא
 כִּי תַעֲנֵנִי: אִין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדַנִּי וְאִין כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל-
 גּוֹיִם וְאִשֶׁר עָשִׂיתָ יִבְאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדַנִּי וְיִכְבְּדוּ
 לְשִׁמְךָ: כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ:
 הִזְרַנִּי יִהְיֶה דְרָבְךָ אֶתְלֶךָ בְּאַמְתְּךָ יַעֲנֵנִי לִבְכִי לִירְאָה
 שְׂמוֹךְ: אֲוִדְךָ אֲדַנִּי אֱלֹהֵי כָּל-לִבְכִי וְאֶכְבְּדָה שְׂמוֹךְ
 לְעוֹלָם: כִּי-חֲסִידֶיךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ:
 אֱלֹהִים יוֹדִים קָמוּ עָלַי וְעַדֹת עָרִיצִים בְּקִשׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא
 שְׂמוֹךְ לִנְגַדֶם: וְאַתָּה אֲדַנִּי אֶל-דְּרָחִים וְחַנּוּן אֶרְךָ אַפִּים
 וְרַב-חֶסֶד וְאַמֶּת: פָּנָה אֵלַי וְהֲנֵנִי תִנְה-עֵוֶךָ לְעַבְדְּךָ
 וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן-אַמְתְּךָ: עִשָׂה-עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ
 שׁוֹנֵאי וְיִבְשׁוּ כִי-אַתָּה יִהְיֶה עוֹרֹתַי וְנִחַמְתַּנִּי:

אין עושין מלאכה בע"ש מן מנחה (קטנה) ולמעלה, והעושה מלאכה אינו רואה בה סימן ברכה, והוא שנוטה בהסתבר והרף קנע אבל לצורך שבת עושה כל היום, וה"ה לכותב ספרים דרך לימודו. מזה נלמד בע"ש ומסתמין לכבוד שבת כל היום אפילו מספר ישראל, והאר"י כו' נזכר מלגז אחר מנחה. מזה נישול ספרים בע"ש, ונענ האר"י ז"ל על המקפידין שלא לישען ספרן, גם לא מצינו שחשש שלא נישול דוד והרגל ביום אחד. רחוביה בחמיק"ע שטיה. אחד חלות קורין שנים מקרא ואחד תרנוס והיינו שקורין כל פסוק ב' פעמים ואח"כ התרנוס ולא כ' ותן הנוהגים לקרות פרשה שלימה מקרא שבת אחת וכן תרגום. על הנבשל נוטל הכנת הכרות והשמן והפתילות, והאשה תדליק. שכן ית עטם מן המוכרח להדליק שאינו נלוו. כשדליקין אחד האיש ואחד האשה מנרכין

**פְּרוּך אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִדְּלִיק נֵר יְשֶׁל־שַׁבָּת:**

ויהי עין הכהן להדליק חלה ולכריס כפייה בין הכרות וכן עיניהם ואח"כ מנרכין הכרבה. מי שחין לו אשה ידליק בעצמו.

סדר תפלת מנחה בע"ש וקבלת שבת

בע"ש מתפללין מנחה בלבוש כבוד ובהס' חזקת הספלה, ואין אושרין תחנון, ואח"כ מקבלין שבת ומתחין ואושרין לבו נרננה וכו' ומוטקין ו' מוזמורי' כבוד שבת ימי המשעה. וקורס קבלת שבת ים לקרו' שיר השירד' כולו בע"א לא פסקי פסקי, ומי שחין לו ככא' נמרו כולו יחמר לבני קבלת שבת ד' פסוקים אלו.

וְיִשְׁתַּחֲוֶינּוּ מַלְאָכָיִךָ בְּיַמֵּי טוֹבִים הַיּוֹדֵךְ מִיָּנִין: עֵדֵי צַפְּיִן וְבוֹאֵי
מִיָּבֵן הַפִּיחֵי גַם יָדָיו בְּשִׁמְיוֹ וְכֹא דְדִי לְגַמֵּן וְיֵאמֶר פְּרִי מַעֲדֵי וְיִקְוֶל
הַיּוֹדֵי הַנֶּחֱזָה בְּאֵי מְדַבְּרֵי עַל הַתְּרִים מִתְּבִינֵן עַל הַנְּקֻעוֹת: בְּאֵתִי
לְפָנֶי אֲחֻתֵי כֶּתֶה אֲדִיתִי מִיָּדֵי עַם בְּשִׁמְיִ אֶבְלָתִי וְעָדֵי עַם
הַקָּשִׁי יִשְׁתִּיתִי גַם עִם תְּלָבֵי אֶבְלָתֵרְעִים יִשְׁתִּיתִי וְשִׁבְרוּ הַיּוֹדֵים:

קבלת שבת

ח' לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו:
ק' נקדמה פניו בתורה בזמרות נריע לו:
ח' כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:
ק' אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לנו:
ח' אשר לו הים והוא עשהו ובשת ידיו יצרו:

ק' באו נשתחווה ונברעה נברכה לפנינו עשנו:
 ח' כי הוא אלהינו ואנהנו עם מרעיתו וצאניהו
 היום אם פקלו תשמעו: ק' אל תקשו לכבכם
 כמריבה ביום משה במדבר: ח' אשר נסוני
 אבותיכם בהנוני גם ראו פעלי: ח' ארבעים
 שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הסוהם
 לא ידעו דרכי: ק' אם אשר נשבעתי באפי
 ג' אם יבאון אל מנוחתי:

ח' שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ.
 ח' שירו ליי ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו:
 ח' ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו:
 ח' כי גדול יי ומהלל מאד נורא הוא על כל
 אלהים: ח' כי כל אלה העמים אילים ויי שמים
 עשהו: ח' הודו והדר לפניו עזות פארת במקדשו:
 ח' הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועז:
 ח' הבו ליי כבוד שמו שאו מנהחובאו להצרותיו:
 ח' השתחונו ליי בחדרת קדש חילו מפניו כל
 הארץ: ח' אמרו בגוים יי מלך אף תפון תבל
 בל תמוט ידן עמים במישרים: ח' ישמחו
 השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: ח' יעלו
 שדי וכל אשר בו או ירננו כל עצי יער:
 ח' לפני יי ובי בא כי בא לשפט הארץ ישפט

תבל בצדק ועמים באמונתו:

י"ח מ"י מלך הגל הארץ ישמחו איום רבים:

ק' עננו וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו:

ח' אש לפניו תלקח ותלהט סביב צריו: ק' האירו:

ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: ח' הרים:

כדונג נמסו מלפניו מלפני ארון כל הארץ:

ק' הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:

ח' יבשו כל עבדי פסל המתהללים באילים:

השתחוו לו כל אלהים: ק' שמעה ותשמח:

ציון ותגלגלה בנות יהודה למען משפטיו:

ח' כי ראתה יי עלינו על כל הארץ מאד נעלית:

על כל אלהים: ק' אהבי יי שנאו רע שמר:

נפשות חסדיו מיד רשעים יצילים: ח' אור:

זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: ק' שמחו:

צדיקים בני וחודו לזכר קדשו:

י"ח מזמור שירו ליי שיר הודש כי נפלאות:

עשה הושיעה לנו וירוע קדשו: ק' הודיע:

יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: ח' זכר:

חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי:

ארץ את ישועת אלהינו: ק' הריעו ליי כל:

הארץ פצחו ורגנו וזמרו: ח' זמרו ליי בכבוד:

בכבוד וקול זמרה: ק' בהצרות וקול שופר:

הריעו:

הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: ק' ירעם הים ומלאו
 תכל וישבי בה: ק' נחרות ימהארכה יחד
 חרים ירננו: ק' לפני יי כי בא לשפט הארץ
 ישפט תבל בצדק ועמים במוישרים:

ק' מלך ירננו עמים ישב פרוכים תנוט
 הארץ: ק' בציון גדול ורם הוא על כל
 העמים: ק' יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא:
 ק' ועו מלך משפט אהב אתה בינת מיישרים
 משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: ק' רוממו
 יי אלהינו והשתחוו להם רננו קדוש הוא:
 ק' משה ואהרן בכחניו ושמואל בקראו שמו
 קראים אל יי והוא יענם: ק' בעמוד עני דבר
 אלהים שמרו עדתו ונתן דלמו: ק' יי אלהינו
 אתה עניתם אל נשא תיית להם ונקם על
 עלילותם: ק' רוממו יי אלהינו והשתחוו
 להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

ק' מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו
 ליהוה כבוד ועז: ק' הבו ליהוה כבוד שמו
 השתחוו ליהוה בהדרת קדש: ק' קול יהוה על
 המים אלה כבוד הרעים יהוה על מים רבים:
 ק' קול יהוה בכח קול יהוה בחדר: ק' קול יהוה

שובר

שָׁבַר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן׃
 קָוַר קִוְדָם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזוּ כְּמוֹ בֵּן־
 רֵאמִים׃ ה' קוֹל־יְהוָה הֶצֵּב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ ה' קוֹל־
 יְהוָה יַחֲלִי מִדְּבַר יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ׃ ה' קוֹל־
 יְהוָה יַחֲלִל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ׃
 אָמַר כְּבוֹד׃ ה' יְהוָה לַמִּבּוֹל יֹשֵׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה׃
 מֶלֶךְ לַעֲזָלָם׃ ה' יְהוָה עֵץ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה׃
 יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בִּשְׁלוֹם׃

ס"א טעמן בנעיטם לחצי ספרותים שלמה הלוי

לְבַח־הוֹדִי לְקִרְאֵת כְּלָהּ פְּנֵי־שֶׁבֶת נִקְבְּלָה׃ לֵכֶה
 שְׁמוֹר וְנִכּוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד הַשְּׂמִיעֵנוּ אֵל תְּמִיּוּחָד׃ יי
 אֶחָד וַיִּשְׁמוּ אֶחָד לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה׃ לֵכֶה
 לְקִרְאֵת שֶׁבֶת לָכוּ וּנְלַכֶּה בִּי הִיא מְקוֹר הַפְּרָכָה מֵרֵאשׁ
 מְקוֹדֵם נְסוּכָה סוּר מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַחֲלָה׃ לֵכֶה
 מִ קִּדְשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה קוֹמֵי צֵא מִתּוֹךְ הַחֲפָכָה רַב
 לָךְ שֶׁבֶת בְּעַמְּקַת הַבְּבֵא וְהוּא יַחֲמוּל עֲלֶיךָ חֲמָלָה׃ לֵכֶה
 הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי לְבָשִׁי בְּגַדֵי תַפְאֶרֶת עַמִּי עַל־יַד
 בְּדֵי־יְשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְאֻלָּה׃ לֵכֶה
 הַתְּעוֹבְרֵי הַתְּעוֹבְרֵי בִּי בָּא אֲזַרְךָ קוֹמֵי אֲזֵרֵי עוֹרֵי עוֹר
 שִׁיר דְּבָרֵי כְבוֹד יי עֲלֶיךָ נִגְלָה׃ לֵכֶה
 לֹא תִבְשִׂי וְלֹא תִפְלָמִי מִה תִּשְׁתַּחֲוִי וּמִה תִּתְחַמֵּי בְּךָ
 יַחֲסוּ עַנְיֵי עַמִּי וּנְבַנְתָּה עִיר עַל־תַּלְהָה׃ לֵכֶה
 הִיוּ לְמוֹשֶׁפֶת שֶׁאֵסִיף וְרַחֲקִי בְּלִמְבֹלָה׃ לֵכֶה

לְבַח־הוֹדִי

אלהיך . כמישׁשׁ הָרָקַן עַל־כֹּלָה :
 לכה
 : יָיִן וְשִׂמְאֵל תִּבְרֹצִי . וְאַתְּ תִּעְרִיצִי . עַל יַד־אִישׁ בֶּן
 כְּרָצִי . וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיָלָה :
 לכה
 בּוֹאֵי בְשָׁלוֹם עֲטַרְת בַּעֲלָה . גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצַהֲלָה .
 תִּיָּד אֲמוֹנֵי עַם סָגְלָה . בּוֹאֵי כֹלָה . בּוֹאֵי כֹלָה :
 לכה

יִי מוֹמֹר יִשׂר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיָּי וּלְזַמֵּר
 לְשִׁמְחָה עֲלוּיָן : לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת :
 עַל עֲשׂוֹר וְעַל־נֶבֶל עַל הַנְּנוּן בְּכַנּוֹר : כִּי שִׂמְחַתְנִי
 יִי בַּפֶּה־יָד בַּמַּעֲשֵׂי יְדִיד אַרְבָּן : מִהֲגִדְלוֹ מַעֲשֵׂי־יָד יִי
 מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשִׁבְתְּךָ : אִישׁ בַּעַר לֹא יִדְעוּכִסִּיל לֹא־
 יִבִּין אֶת־זֹאת : בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים בְּמִזְעֵשֶׁב וַיִּצְצוּ כֹל־
 פַּעֲלֵי אֹן לְהַשְׁמַדֵם עַד־עַד : וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יִי :
 כִּי הִנֵּה אֵיבֹד יִי כִּי־הִנֵּה אֵיבֹד יִאֲבֹדוּ יִתְפַּרְדּוּ כֹל־
 פַּעֲלֵי אֹן : וְתָרַם פְּרָאִים קָרְנֵי פִלְתֵי בְּשִׁמּוֹן רַעֲנָן :
 וְתַבֵּט עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי בַקְמִים עַל־מַרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנֵי :
 צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח כִּאֲרוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָה : שְׁתוּלִים
 בְּבֵית יִי בַּחֲצֵרוֹת אֶתְנִי וּפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּכִין בְּשִׁיבַת־דְּשָׁנִים
 וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : לְהַגִּיד כִּי־יִשָּׁר יִי צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה בּוֹ :
 יִי מִלֶּךְ גִּאֲוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יִי עוֹ הַתְּאֹדֶר אֶךְ תִּבּוֹן תִּבְל בַּל־
 חֲמוּם : נִכּוֹן כַּסְאֶךָ מֵאֵז מַעוֹלָם אֲתָה : גִּשְׁאוֹ נְהַרּוֹתוֹ
 וְגִשְׁאוֹ נְהַרּוֹת קוֹלָם וְגִשְׁאוֹ נְהַרּוֹת דְּכִיָּם : מִקְלוֹתוֹ מִיָּם
 מִיָּם אֲדִירִים מִשְׁפָּרִיִם אֲדִיר בְּמָרוֹם יִי : עַד־תִּיָּדוֹ
 נִאֲמָנוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ גִּאֲוֹת־קֹדֶשׁ יִי לְאֶרֶץ יָמִים :

הוא אבל עומד בחצר בית"ס החשוב המקבל ייאל לקראו ומכניסו כצ"ח קודם
 מתחילין ברכו ואומרין לו המקום ינהמך עם שאדני אבילי ציון וירושלים:
 וטורח כל"ס ז"ל הקדים ברוך במה מדליקין לקבלת שבת ואמר סבן נכון לאומר קודם
 ברוך הנרות, וכל"ס הולין מוכר"ה יעב"ן ז"ל סבין לאמר קודם קבלת שבת וכמענה
 הנרות, וזהו סבן האשכול שאומר אותו אחר חכמת ערבית חין מוסחין אותו, ובעיד
 הנרות סבן מכה המוסחערים כך הוא, וכל"ס בעלי המנהגים הדין טעם אמירתו הוא
 ונשמע אחריו נפיל צדקה"ס כדי שיוכלו לסיי' תכלתן בעוד שהעם אוטרים צ"ח, ולכן חין
 חין אותו בשבת ח"הט חין מתאזרין כל"ס מפני שאין זו מלאכה, והוא חינו שיד למנהג
 המים, אבל צ"ח שחל להיות בע"ח חין לאמר חסילו למכה"ס טעם הוא שיד לומר צ"ח
 עמים ערבית, והם העם/כדי אע"פ שהרוב צ"ח חסו אותו, ברם ע"ה שהקבלת (חין מן
 קודם"ה ובטח"ה) הוחס אותו צ"ח שחל בשבת צ"ח חין טעם מתקבל וכדומה שפני
 טעם שחל ע"ח העם ועמים משהיום ללא ובעליל כל דהיא כחה אחר
 שחל חזק מכה בעלמא, לכן כל אחד יאמר דרכו וינהגו וחי' לחסו אותו על כך.

סדר תפלת ערבית לשבת וי"ט

וקוראין להתפלל ערבית יותר מיום החול.

וקהל עונין וחברך.

הז'ן אומר ברכו בקול רם ובנעימה.

<p>וְיִתְקַבַּל וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִשְׁמוּ שֵׁל טַהַר טַלְמִי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשִׁים קְרוֹךְ הוּא שְׁהוּא דְאִשְׁרוּן וְהוּא אֲחֵרֵן וְעַלְפִּיעֵדֵי אִין אֲלֵהִים כְּהוּ לְרוֹבֵב בְּעִרְכּוֹת בְּהָ יִשְׁמוּ וְעֵלְיוּ לְפָנָיו. וְשִׁמּוּ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלֵה: קְרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ לְעַלְמֵי יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:</p>	<p>חֲבָרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרַךְ: לְיִתְבָרְכוּ הַמְּבָרַךְ לְעַלְמֵי עוֹד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּבָרְזוֹ מְעַרְיֵב עַרְבִים בְּחִכְמָה פּוֹתֵחַ שַׁעֲרִים וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכְּכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי אֲדָמָה וְהַשֶּׁךְ מִפְּנֵי אֹר. וּמְעַבֵּיר יוֹם וּמְבָרַךְ מֶלֶךְ</p>
---	---

וּמִבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבֵאוֹת שְׁמוֹ •
אֵל הוּא וְקוֹם תָּמִיד • יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד •
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעַרְבֵי עַרְבִים :

אֲהַבְתָּ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבְתָּ, תוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אֲהַבְנוּ לְמַדָּתְךָ, עַל־כֵּן
יי אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוֹמֵנוּ נִשְׁיחַ בְּחֻקֶיךָ,
וְנִשְׁמַח בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה
יִמְסוּלֵי־לֵהוּ וְאֲהַבְתָּךְ אֲתָסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים •

יְהוָה זִמְרָה
אֵל מִלֵּךְ נֶאֱמָר

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֲהַב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד •
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ : וְהָיוּ חַדְבָּרִים הָאֵלֹהִים
אֲשֶׁר אֲנִי מְצֹוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם
לְבִנְיָךְ וְדַבַּרְתָּ בָם בְּשֹׁכְבְתֶךָ בְּבִיתֶךָ וּבְלִכְתְּתֶךָ
בְּדַרְדָּרְךָ וּבְשֹׁכְבְתֶךָ וּבְקוֹמְתֶךָ : וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת
עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּרֶת בֵּין עֵינֶיךָ :
וּכְתַבְתָּם עַל־מִזוֹנֹת בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

דברים י"ג

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֵל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר

אֲנִי

אֲנִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתוֹרֶשֶׁךָ וַיִּצְדֹּקֶךָ:
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶךְ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתֶה
וְשִׁבְעַת: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פִּי־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וּסְרַתְּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרְדוּ אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעֲצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטֵר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדַּתֶּם מִחֶרְדוֹ מֵעַל הָאָרֶץ
הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת־
דְּבַר יְיָ אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
בְּיַד עֵינֵיכֶם: וּלְמִדַּתֶּם אֶתְּנֶה אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְפוּ יַמֵּיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִכֶם
לֵאמֹר לָהֶם כִּי־מִי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
עַל־פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַתִּי עֲלֵי צִיצִית

הבנף פתיל תכלת: וזה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה
 ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם
 קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלים אני יהוה אלהיכם: יש לברך אביב/חפזת.

אמת ואמונה כל זאת וקום עלינו כי
 הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל
 עמו הפורנו מיר מלכים מלכנו הגואלנו
 מבף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העשוה
 גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר:
 השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו
 המדריקנו על פמות אויבינו וירם קרננו
 על כל שנאינו: העשה לנו נסים ונקמה
 בפרעה אותה ומופתים באדמת בנייהם
 המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויצא
 את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם:

המעביר

רַחֲמֵיךָ בְּנֵינוּ בֵּין גְּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם פְּתַח־מוֹרֶת טַבַּע
 וְרֵאוּ בְּנֵינוּ גְבוּרָתָם שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ
 וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵךְ עֵנּוּ שִׁירָהּ בְּשִׂמְחָהּ רַבָּה
 וְאָמְרוּ כָלָם :

מִי־בְמִכָּה בָּאֵלִים יְהוָה מִי־בְמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ
 נוֹרָא תְהִלַּת עִשָׂה פְּלֵא־מִלְכוּתֶךָ רֵאוּ בְּנֵיךָ
 בּוֹקֵעֵי יָם לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עֵנּוּ וְאָמְרוּ

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־
 יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ • בָּא יְגָאֵל יִשְׂרָאֵל :

הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי
 לְחַיִּים וּפְרוֹשֵׁי עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמֶךָ וְתִקַּנְנוּ בְּעֶצֶה
 טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׂמְךָ וְהַגִּן
 בְּעַדְנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דְּבַר וְחָרֵב וְרָעֵב
 וְיָגוֹן וְהִסֵּר שָׂטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ
 תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אִתָּהּ כִּי אֵל
 מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אִתָּהּ וְשָׁמוֹר צַדִּיקֵנוּ וּפְסוּלֵנוּ
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

ופרו'ט עלינו כבת שלומך בא יי הפורש כבת
 שלום עלינו ועל כל-עמו ישראל ועל-ירושלים:
 ושמרו בני-ישראל אתה-שבת לעשות אתי
 השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני-ישראל
 אות הוא לעולם כי-ששת ימים עשה יהוה את
 השמים ואת-הארץ וביום השביעי שבת ונפש
 כסא ה' ידבר משה את-מועדי יהוה אל-בני ישראל:
 לראש השנה תקעו בחרש ישובר בפסח ליום חגנו: כי תק
 לישאל הוא משפט לאלהי יעקב:
 ליום כפיר כירביום הנה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
 הטאתיכם לפני יהוה תטהרו:

ה' יי אלהי ישראל יתן לנו חסד ורחמים

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
 הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
 וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני
 בניהם למען שמו באהבה.

נעשרת ימי משוכ' מוסרין וזכרנו
 ואל שבת וקמם ככרם' אינו חסד
 וזכרנו לתמים מלה הפון פתחים. וכתבנו ככפר חסדים למענה אלהים חיים:

מלך

(*) הפירוש כן כתבו הרב אבן סירא ורוב אנשי הדור ר"י בל"ן נס'
 המושג של הפירוש יכן וכרם נס"ן שאל, וכו' בסידור הספרדים גם בסידור
 השלמה חסד וישיבה, גם בסידור החכם רמ"ה סדרם נק"ק פראג גם
 בקה"ק נס"א בראש וכו' בזכר ס' בראשית במסוק ויכל אלהים.

מִלֶּךְ עֲזִיר וּמִוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן פָּאֵן מִגֵּן אֲבֹתָם:
 אֲתָה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲרָנִי מִחַיֵּה מֵתִים אֲתָה רֵב
 לְחַיִּיעַ. ¹ יְצִיף מְשִׁיב הַרְוּם וּמִזְרִיד תַּקְשָׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים סוּמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
 אֲסוּרִים וּמְקִיִּם אֲמוֹנָתוֹ לִישֵׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ
 בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי הֶזְמַח לָךְ מִלֶּךְ מִמִּית וּמִחַיֶּה
 וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה. ²
נעשרת ימי חסוד' מוסופין מו' בסוד / יבתיב /
 ובספר חיים ואלה שבת וסיום הכרם אינו מותר.
 מ' כמיה אב הרבשים וזכר יצודיו כחיים כרבים.

וְנֶאֱמַן אֲתָה לְהַחְיֹת מֵתִים פָּאֵן מִחַיֵּה מֵתִים:
 אֲתָה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם
 יְהַלְלוּךָ סֵלָה. פָּאֵן יִהְיֶה ³ (נע"מ המלך) הַקָּדוֹשׁ:

* אֲתָה קִדְשָׁתָא אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ. תְּכַלִּית

מועשה

(* אם שבת ולא התפלל תפלת מנחה בע"ש מתפלל ערבית שחיס של שבת. אם טעה
 והתחיל תפלת קול גומר אותה ברכה שזכור בה טעמה ומתחיל של שבת, ומשאר חיבת
 אהה אדעתא דקול אע"פ שזכור מיה הוי ליל התחיל בשל חול וגומר הברכה, אבל אם היה
 זכור שהיה שבת ושאל בכוונה התחיל חיבת אהה ולא במחשבת חול אלא בשטחא דלישנא
 אטיגו הוי בתכלת שחרית שאינה פומחת באתה, אינו גומר ברכת חוקן, וגרסה בראי
 הראש"ד דם"ל שאין הברכה נמסרת במסרון כיונת שעתה לסמוך עליו, הינכך בשבתות
 רק חיבת אהה ליל הוי המחלה ולעולם אינו גומר, כל שכן בהערנית ומנחה שהתחלות
 שוות. התפלל תפלה של חול בשבת ולא הזכיר של שבת לא ילא, ואם הזכיר של שבת בתוך
 י"ח אע"פ שלא קבע ברכה לשבת ילא. טעה והתפלל של חול בשבת ולא הזכיר של שבת
 או שלא התפלל כלל ושמעוה"ן ברכה מעין ז' ילא, וטוב שיאמרנה עם הש"ן טלח במילה,
 ואם כבר אמרה הש"ן ברוך הוא להתפלל ז' ברכות שלמות, שהיחיד אינו רשאי לאמרה
 לבתורה, מיהו בדועד ילא בה. הטועה בתפלת שבת והסליף ז' ברו אינו
 חוזר חזן של מוסף שאם הסליף אחרת בה לא יתן וכן להסך. (יע"ף).

מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּבִרְכָתוֹ מִכָּל-הַיּוֹמִים
וּקְדֻשָּׁתוֹ מִכָּל-הַיּוֹמִינִים וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרַתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחֵינוּ
קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׁבַעֲנוּ
מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ " אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ וַיְנַוְחוּ כְּהַיְשָׁרָא לְמִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה " מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה " אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם.
וְהַשֵּׁב אֶת-הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּירְחֶךָ וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרִצּוֹן וְתַהֲי
לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בר"ס ותת"ס אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּבְרָךְ וַיְזַכֵּר וַיְקַדֵּשׁ וַיְקַדְּשֵׁנוּ וַיְקַדְּשֵׁנוּ וַיְבָרֵךְ
אֲבוֹתֵינוּ. וַיְבָרֵךְ מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עֲבַדְךָ. וַיְבָרֵךְ יְרוּשָׁלַיִם

עִיר קְדֻשָׁה • וּזְכוּרֵינוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ • לְפַלְטָה
 לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיָוֵם
 לְכָל רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | לְכָל חַג הַמִּצְוֹת | לְכָל חַג הַסְּבוּת
 הַזֶּה וּזְכוּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 בּוֹ לְחַיִּים • וּבְדַבַּר יְשׁוּעָתְךָ יְרַחֲמֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ • וּרְחַם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ • כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה •
 וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּיָשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן •

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׂאתָ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ • אַתָּה
 הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵל לָךְ וְגֹסֵף תְּהַלְתֶּךָ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
 לָךְ וְעַל גַּסְיָךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּבְלֵי אֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֵרַב וּבִקֵּר וּצְהַרְרִים הַטּוֹב
 כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְרַחֲמָרְחָם כִּי לֹא תָמוּ
 חֲבִדְיָךְ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ •

בְּמִטְכָה עַל הַנְּסִים •

וְעַל כָּל־כֵּלָם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד • נַעֲשֵׂי מִ"ט וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנֵי בְרִיתְךָ •
 וְכָל חַיִּים יוֹדֶיךָ סֵלָה וְיִהְיֶה לָּנוּ אֶת־שְׁמֶךָ
 בְּאִמְרַת הַיָּדָל יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה •
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹתוֹתֵנוּ
 שְׁלוֹם

שְׁלוֹם רַב עַל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַיְיָ לְעוֹלָם כִּי
 אֲתוֹרָהּ הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל-הַשָּׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל
 יְצֵהָ בְּשָׁלוֹמְךָ.

ב"מ ספד הויכבדבה ישרוים ופתיקת טיפח נכבד ונכבד לפיך דאיתנו ויל
 עמד בית ישראל ותוים טיפוס וקשלים (קרוך איתת עינייהם השלום)
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֲדוֹן יְצוֹר לְשׁוֹן מְרַע יִשְׁפְּטֵי מִבְּכֵר מִרְמָה וְלִמְחַלְלֵי נַפְשׁוֹת הַרוּם
 וְנַפְשׁוֹ בְּעֵפֶר לְכָל מַהֲרָה פִּתְחֵי לִבּוֹ פְּתוּחִים וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּהוּ נַפְשׁוֹ וּבִל
 הַחַיִּי שְׂמִים עָלָי הַעֵת מְהֵרָה הַפֶּה אֶצְתָּם וְהַחֲרֵל מִחַשְׁבֹּתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׂמִיךְ עֲשֵׂה לְמַעַן וּמִיָּדָה עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְכָּרְךָ לְמַעַן
 יִתְקַצְּצוּ וְיִדְחֶיךָ הַחַיִּי עֲשֵׂה וּמִיָּדָה עֲשֵׂה: וְהוּוּ רַצוֹן אֲמַרְוּ פִי וְהִקְוִו לְבִי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְנוֹצְרִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדּוּמֵינוּ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָרֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרְוּ אֲמֵנוּ: וְהוּוּ רַצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ שְׂכֻנָּה בֵּית הַמִּתְקַדֵּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתוּוּ מְהֵרָה פְּתוּרְתֶיךָ:

אין סתם מחזיר הסכלה אבל אומר ברכה מעין שבע ואומר תחלה ויבולו בקול
 הם והקבל עונים עמו / ברכה מעין / אומרין גם בשבת שחר י"ט וכן ב"ט שחל
 לכזות בשבת (חזן מליל ראשון הכסת), ואין מזכירין בה של י"ט. בבית
 חתנים ואנשים אין אומרין אותה ולא בכל מקום שמחללין באקראי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אֲבֹתָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קִנְהַ שָׁמַיִם וְאָרֶץ:
 ק' מִגֵּן אֲבוֹת בְּדִבְרֵי מַחֲיָה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ הָאֵל (י"ט בַּמִּלָּה)
 בְּתַקְדֻּשׁ שְׁאִין בְּמוֹהוּ הַמּוֹנִיחַ לְעַמּוֹ בַּיּוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ
 כִּי בָּם רָצָה לְהַגִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו גַּעְבוֹד בִּירְאָה
 וְפֶחַד וְנִירְדָּה יִשְׁמְרוּ בְּכָל-יְוֹם תָּמִיד מֵעַן הַבְּרָכָה

אל ההודאות אדון השלום מקדש השבת ומברך שביעי
 ומניח ביקדשה לעם מרשני עונג זכר למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך ושמחנו
 בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו
 באהבה וברצון שבת קדשך. וניחו בה ישראל
 מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת: קדש מקבל

ברוב הקבלות אין חסרון כלל לא ב"ט שלם לפי שבת או בע"ט
 גם לא בשבת ק"ט, ובכל מקום אין חסרון אחר ב"ט שלם לפי שבת.

במה מדליקין ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא
 בלבש ולא בהוסן ולא בכלך. ולא בפתילת האידן ולא
 בפתלת המדבר, ולא בירוקה שעל פני המים, ולא בזפת
 ולא בשעווה, ולא בשמן קיק ולא בשמן שריפה, ולא
 באליה ולא בחלב. גחום המדי אומר מדליקין בחלב
 מובשל וחכמים אומרים אחר מובשל ואחד שאינו מובשל
 אין מדליקין בו: (ב) אין מדליקין בשמן שריפה ביום
 טוב, רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד
 השבת, וחכמים מתירין בכל השמנים בשמן שמשמן
 בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקעות
 בעטרן ובגפט. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן
 זית בלבד: (ג) כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא
 פשתן. וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים
 אלא פשתן. פתילת הבגד שקפלה ולא הכהבה, רבי
 אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה, רבי עקיבה
 אומר טהורה היא, ומדליקין בה: (ד) לא יקוב אדם
 שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר
 בשביל שתהא מנשבת ואפילו היא של חרס, ורבי יוחנן

מתיר. אבל אם הברה היצור מתחלה מתר מפני שהוא
 בלי אחר. לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הימי
 ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת, ורבי
 יהודה מתיר: (ה) המכבה את הנר מפני שהוא מתירא
 מפני גזים מפני לסטים מפני רוח רעה או בשביל החולה
 שישן, פטור. פהם על הנר פהם על השמן פהם על
 הפתילה, חיב. רבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה
 מפני שהוא עושה פהם: (ו) על שלש עברות נשים
 בנות בשעת לידתן, על שאינן זורות, בנדה בחלה
 ובחלקת הנר: (ז) שלשה דברים צריך אדם לומר
 בתוך ביתו ערב שבת עם השכה. עשרתם ערבתם
 מדליקו את הנר. ספק השכה ספק אינה חשכה, אין
 מעשרין את הודאי, ואין מטבילין את הבלים, ואין
 מדליקין את הנרות, אבל מעשרין את הדמאי,
 ומערבין ומזמנין את החמין:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים
 מרבים שלום בעולם: שנאמר וכל בניך למודי ייורג
 שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בוניך: שלום רב
 לאהבי תורתך ואין למוז מכשול: יהי שלום בחילך
 שלוח בארמונותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום
 בך: למען פיתיי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עו
 לעמו ותן יי ויברך את עמו בשלום:

הניא אמר ר' חנינא חייב אדם למשמש בכנריו כערב שכת עם
 חשיכה שמא ישכח ויצא, אמר רב יוסף הלכחא רבחא לשבתא:
 הס' מקדש נביא כ' כשמות וי' ט' סוק מליאל' וי' ט' של פסא. ואומרים עלינו, ק"י, יגדל.

מבנה' של ישראל לברך הילחי' נלולי שנתו' וי' ט' אחר החבל' או נכניה לניח, וגם הננים
 הנדולים מקנלים נרבה טענותיהם וככין הוא, והמכריים (אחד האצות ואחד הרנני)
 מניא' נ' יהיה על המעמד ואומרים ישי' בך אלהים באפניהם ובכני' נ' ויחמרי
 נוכח כהנים וברוך וגו', וכל אחד יוכל להוסיף נרבה משנו כפי נאות לשונו.

תיקף בנייתו לנימו יאמר

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלֹּאבֵי הַיְשָׁרָת מִלֹּאבֵי עֲלוּן
 מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא : ג'פ
 בּוֹאֵבם לְשֵׁלוֹם מִלֹּאבֵי הַיְשָׁלוֹם מִלֹּאבֵי עֲלוּן
 מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא : ג'פ
 בְּרַכּוּנֵי לְשֵׁלוֹם מִלֹּאבֵי הַיְשָׁלוֹם מִלֹּאבֵי עֲלוּן
 מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא : ג'פ
 צֹאחֶבם לְשֵׁלוֹם מִלֹּאבֵי הַיְשָׁלוֹם מִלֹּאבֵי עֲלוּן
 מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא :

כי מלאביו יצא חלה לישעיהו בגלל ערביו
 יי וישעיהו צאקה ויאה בעתה בערביו

והוא יאמר זה

אֵשֶׁת הַיָּל מִי יִמְצֵא וְרַחֵק מִפְּנֵינִים מְבָרָה : פָּטַח בָּהּ
 לֵב בְּעֵלְהָ וְשָׁלַל לֹא יִחְסֹר : גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא אָרַע כָּל יָמֵי
 חַיֶּיהָ : דָּרָשָׁה צִמֹּר וּפְשִׁטִּים וְתַעֲשֵׂ בַחֲבִין פְּפִיָּה : הִיחָתָה
 בְּאֵגִוִּית סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תָּבִיא לַחֲמָה : וְתַקֵּם בְּעוֹד לַיְלָה
 וְתַחַן מֶרֶץ לְבֵיתָהּ וְחַק לַגְּעֵרִיתֶיהָ : וּמָמָה שָׂדֶה וְתַקְּחָהּ
 מִפְּרֵי כַפֹּה נִטְעָה בָּרֵם : חֲגָרָה בְּעוֹז מְתַנֶּיהָ וְתֵאמֵן
 זְרוּעֵתֶיהָ : טַעַמָּה כִּי טוֹב סַחֲרָה לֹא יִכְפֶּה כָּלֵילָה גְרָה :
 יָרִיחַ שְׁלַחָה בְּכִישׁוֹר וּבְכִיָּה תִמְכּוּ פֶלֶךְ : פָּפָה פְּרִשָׁה
 לְעֵנִי וַיְרִיחַ שְׁלַחָה לְאֵבִיוֹן : לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלַג בִּי
 כָּל־בֵּיתָהּ לְבִישׁ שְׁנַיִם : מְרַבֵּדִים עֲשׂוֹתָהּ לָהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן
 לְבוּשָׁה : נוֹדַע בְּשַׁעֲרִים בְּעֵלְהָ בְּשַׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אֶרֶץ :
 סָדִין עֲשָׂתָה וְתַמְבּוֹר וְחֲגוֹר נְתָנָה לְפָנַעֲנִי : עוֹדִיהָדָר
 לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן : פִּיָּה פִתְחָה בְּהַכְּמָה וְתוֹרַת־
 הַסֵּד עַל־לְשׁוֹנָה : צוּפִיָּה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלַחֵם עֲצֻלוֹת לֹא

תאבל

האבל: קמו בניה ויאשריה בעלה ויהללה: רבות
בנות עשו היל ואת עלית על כלנה: שקר הסון
והבל הופי אשה וראת יהוה היא תתהלל: תגדלה
בפרי ידה ויהללה בשערים מעשיה:

סדר קידוש

מלית עשה לקדש על היין ככניסת ש"ק, גם הנשים חובות נקדוהו היים
ומתחילות את הכנסים בשעת הדחק, וקטן אינו מניח איתן, ואסור לעשות
כלום קודם שיקדש אכילו מים. לרוב שתי' משה על הסולקן תחת הכת ויפכה
אחת ברובה על זבוי, נוטלין הכוס ואמרים פרות ויבולו ואימרון מתחלה
בנחש ויהי ערב ויהי בקר כפי שלא חזק כפי לעני' דבר פסיקת דא' כפי'
מרע"ה אקלא כסקינן, ומתחילין בקול יום הששי ומ"מ כריך להכניק מעט
בין יום הששי לויכולו כדי להכיר שאינו כפי' אחר שאין האזין לעשות משה
כפיקים כסוק אחר. וקדש קידוש יאמר זה.
לשם יחוד קידושא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו הרינו מוכן ומזומן
לקיים מצות עשה לקדש על היין בדכתיב זכור ושמור זכרהו על היין.

בלחש ויהי ערב ויהי בקר גקול'ום הששי: ויכלו השמים והארץ
ויכל' צבאם: ויכל' אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבת ביום השביעי מכל' מלאכתו אשר עשה:
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל' מלאכתו אשר פרא אלהים לעשות:

סברי מרגן ורבנן ורבותי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
ורצה בנו וישבת קדשו באהבה וכרצון הנחילנו וברון
למעשה בראשית כי הוא יום תחלה למקראי קדש
זכר ליציאת מצרים פי' בנו בחרת ואותנו קדשת
מכל' העמים וישבת קדשך באהבה וכרצון הנחלתנו.
ברוך אתה יי מקדש השבת:

וישחה מיושבו, ככהא"י, לרוך להסאיר נכוס על קידוש מעט יין ולהניחו על השולחן עד
 מעור' של שחרית, ויחזר הקידוש ישיל ידיו ומסבך ענ' נטיל' ידים ויחז' מסבך על לחם מסב'.

ברוך אתה יי' אלוקינו יהוה קדוש המוציא לחם מן הארץ:

בליל שבת בולעין על התחונה אבל ביום שבת ובליל י"ט בולעין על העלונה,
 וטוב להניח התחונה קרוב אליו יותר מעלונה כמלא שתי מעניה על המנות.
 ומזה נבלע כרוב גרוב שחביק לו לכל הסעודה. ואחר הסעודה ואחר שלמד
 ד"ט על זלזולו יאמר מומר שיר המעלות בשם ה' אה שיבת ציון וכו' ויטול ידיו
 ויברך כה"ס על הכוס כדינו, ומסבך על היין כה"ג ואחריו כה"ס מעין שלם כהמספ' :

זמר נאה לשבת

יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה: יום זה

צוית פקודים, כמנוח סני. שבת ומנוחה, לשמור בכל
 שני. לעבוד לפני, מישאת וארוחה. שבת מנוחה: יום זה
 קדשת הרבבות, לאמה שבורה. לנפשות נכאבות, נשמה
 ותורה. הנפש מצודה, וסוד אנה. שבת מנוחה: יום זה
 קדשת ברכת, אותו מכל ימים. ביששת כלית, מלאכת
 עזרמים. בו מצא עומים, ששקט וכבחה. שבת מנוחה: יום זה
 לאסוד מלאכה. צויתנו נורא. אוכה הוד מלכותה, אם שבת
 אשמונה. אקרוכ שי לנד, אימנחה מרקה. שבת מנוחה: יום זה
 חדש מרדשני, וכרה נחבת. שוכך מושעני, תנה לנעצבת.
 בשבת וישבתו, פומור ושבחה. שבת מנוחה: יום זה

סדר הפלת שחרית לשבת וי"ט

בשחר נכנסין לניה"כ ואומרים כל סדר הנרכות ופי' הקרנות כמו צמות
 קחול אלף מסיפוס וביום השבת, שבת וי"ט לאומן תכילין בוא, אבל
 מחעטפים נכילות. מתחילין ברוך שאמר ננועס קול זמר, ואומרים פסוקי
 דמרה ומרגים מוזור להורה ומסיפוס למנצח מוזור לדוד וארי
 המוזורים המדרים מפעה בראשית סכלו בשבת ומתן מורה סכל' בו. ואומרים
 יהי כבוד ואשרי והללויה ופי' עד ישחב ומתחילין כאן נשמת.
 נשמת

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
 וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר הַפָּאָר וְתַרְוִימָם זְכָרְךָ מִלְּפָנֶיךָ
 תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל.
 וּמִבְּלַעַד־יָד אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל וּמַפְרֵנֵם וּמַרְחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אַדוֹן כָּרִ-
 תּוֹלְדוֹת הַמֶּהֱלֵל בְּרַב הַתְּשֻׁבָּחוֹת הַמְּנַהֵג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיִּי לֹא־יָנוּם
 וְלֹא־יִישָׁן. הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקַיֵּץ נֹרְדָּמִים.
 וְהַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים. וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף פְּפוּבִים. לָךְ לְבָדָה אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה כִּי־סוֹלֵנוּ וְלִשְׁנוֹנוּ רָנָה
 בְּהַמּוֹן גָּלִיּוֹ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שָׁבַח כְּמִרְחַבֵי רִקִיעַ.
 וְעֵינֵינוּ מֵאִירוֹת כֶּשֶׁם שׁוֹכְבֵי רַח. וַיְדִינוּ פְּרוּשׁוֹת
 כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵילוֹת: אֵין
 אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִים לַהֲוֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרַךְ אֶת־שִׁמְךָ. עַל־אַחַת מֵאַלְפֵי

אלף

* צָרָה הַתְּשֻׁבָּחוֹת, טַעְמוֹ בְּרִיּוֹת הַתְּשֻׁבָּחוֹת, כְּלוּמַר כָּל הַתְּשֻׁבָּחוֹת וְאֵף שֶׁהֵם
 רַבִּים, חַה שִׁמְשׁ מֵלֵת רֹב בְּלִשׁוֹן עֲבָרֵי הַהוֹרוֹת עַל רִיבּוֹ הַכֹּלֵל, חַה טַעַם
 וְרֹב עֲלֵמוֹתֵי הַפֶּחֶד (אִיּוֹב ד' י"ד), כְּבוֹד עֲשׂוֹ וְרֹב בְּכִי (אִסְתֵּר ה' י"א)
 רִיבּוֹ בְּכִי, וְאִמְנֵם רַח"ל הַרְגִילוּ לְהַשְׁמֵעַ נוֹ בַּעֲנֵן אַחַר בְּאִמְרַם רֹבּוֹ
 כְּכוֹלֵן, וְהוֹלְרַבֵּי לְהַעִיר כֵּאֵן עַל הַעֲנָן הַזֶּה לְהַנִּיחַ דַּעַת הַמַּתְקִים צוּה.
 * הַסְּכֵב, הַמֵּם רַפֵּה כְּמוֹ הַמְטַהֵר (וַיִּקְרָא י"ד י"א) וְכֵן מִשְׁמַע הַלִּשׁוֹן לְהַרְפוֹת הַמֵּם
 כַּשֵּׁם הַפֶּעַל בַּפֶּתַח. * וְהַמְּקַיֵּץ כִּי וְהַמְּעוֹרֵר.

אֶלֶף אֶלֶף אֶלֶפִים וְרַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
 שְׁעֵשִׂית עִם אֲבֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאֻלָּתֵנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ. בְּרַעַב זִנְתָנוּ.
 וּבְשָׁבַע כָּל־פֶּלֶתֵנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתָנוּ. וּמִדְּבַר
 מַלְטָתֵנוּ וּמִחַלְלִים רָעִים וּנְאֻמָּנִים הִלִּיתָנוּ: עַד־
 הִנֵּה עֹזֶךָ וְנֹרָחֶיךָ. וְלֹא־עֹזֹבֵנוּ חֶסְדֶּיךָ. וְאֵל־
 הַטִּשָּׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחַ: עַל־כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ
 בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
 שָׁמַתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וְיִבְרְכוּ וְיִשְׁבַּחוּ וְיִפְאָרוּ
 וְיִדְוָמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיִקְדִּישׁוּ וְיִמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
 מִלְּבָנוּ: כִּי כָל־פֶּה לָךְ יוֹדֶה. וְכָל־לִשׁוֹן לָךְ
 תִּשְׁבַּע. וְכָל־בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע. וְכָל־קוֹמָה
 לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל־לֵבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־
 קָרֵב וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כִּדְבַר שֶׁפָּתַתָּ כָּל־
 עֲצָמוֹתֶיךָ תִּתְאַמְרְנָה יי מִי כְמוֹךָ. מִצִּיל עֲנִי מִדְּחֹק
 מִמָּוֶה וְעֲנִי וְאַבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ וּמִי
 יִשׁוּה־לָּךְ וּמִי יַעֲרֶךְ־לָּךְ. הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָאֵל עֲלִיוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ: גְּהַלְלֶךָ
 וּגְשַׁבַּחֶךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרְךָ אֶת־שֵׁם קְדוֹשֶׁךָ.
 כְּאִמּוֹר לְדָוִד בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־יי וְכָל־קָרְבֵי
 אֶת־שֵׁם קְדוֹשׁ:

האל

כתב מהר"ל, בצנעות
 מחזילי הס"ק האלו, י"ב
 וס' ע"פ ס' הגדול ובק"ק
 מנחת כס' האל ובס'ס'
 הנכבד, ויחז"ל הכבודות
 עכ"ל, וכן טעמן ברוב
 קבלות אכסני, אכן ברוב
 קבלות טעמן מחז"ל הס"ק
 האל נכלל ברננים, אצל
 נכל מקום נר"ה וי"ב
 מחז"ל המלך, ובכל צמח' הסל' הס"ק מנגן שוכן עד ער התקדש וספק' עול' ובמקלהו'

הַיָּל בְּתַעֲצוּמוֹת עֹקֶה:

הַגְּדוֹל בְּכַבּוֹד שְׁמָה:

הַגָּבֹר לְנִצְחוֹת הַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתָיִךְ

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כְּסֵאֲרָם וְנִשְׂא

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכַתּוּב

רַנְנוּ צְדִיקִים בְּי' לַיִּשְׂרָאֵל נְאֻמָּה תְּהִלָּה:

בְּי' יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל. וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ.

וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים הַתְּרוֹמֵם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְבָּרַךְ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנְנָה יִתְבָּאֵר

שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ בְּכַל־דָּוָר וְדָוָר שְׂכֵן חוֹבֵת כָּל־הַיְצוּרִים

לְבָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח

לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְכַבֵּד לְעֹלָה וּלְהַלֵּם עַל כָּל־

דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְהַשְּׁבַחֹת דָּוָד בְּרִישֵׁי עֲבָדֶיךָ מִשִּׁיחָה:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּבָנוּ הֵא הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ

בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נְאֻמָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

שִׁיר וְשַׁבְּחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹ וּמִמְשָׁלָה נִצַּח גְּדוּלָה

וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְהַנְּפָאֶרֶת קִדְשָׁה וּמִלְכוּת בְּרַכּוֹת

וְהוֹדָאוֹת

(* וְלִקְלָם הַל' הַזֶּה קֶשֶׁ טוֹיָא סְהַרִי נְטוּסָת הַקְּדוֹשׁ אֲמִירוֹ וְהַעֲלָה וְהַקְלָם וְהַסִּירוֹכּוּ
 נִעְצוֹ שִׁישׁ צוֹ ל' נִנְאִי כְמוֹ סַבְחַת רַח"ק בְּשִׁרְשׁוֹ, וְכֵן כַּחַצ הַרְבֵּ אֲבָן הַיִּרְחֵי נִסְכְּרוּ מִנְהַסִּיב
 סִיכ' ח' אֲחָן כְּכֹן לֹמ' וְהַקְלָם שֶׁלֹּא לְהַכְרִיעַ בְּשֵׁם הַלּוֹרָא יִתְבָּרַךְ אֲךָ וְהַחֲלֵל יִתְבָּרַךְ וְיִתְבָּרַךְ
 שְׁמֵנוּ מִזְרַע עַב"ל, וְהַכֵּה הַקְּהֵלוֹת אֲחִיו נְצִירְשׁוֹ נְטוּסָת הַקְּדוֹשׁ לְהַסִּיר וְהַקְלָם וְלֹמֵר
 הַשְּׁרָדָה וְהַחֲלֵל, וְנִעְשֶׂה לֹא הַסִּירוֹכּוּ כַּאֲשֶׁר? וְהִרִי וְלִבְשָׂא יִתְבָּרַךְ וְיִתְבָּרַךְ אֲחִינוּ מִיִּכְרַע.

והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי א מלך גדול
בתעבות א הודאות ארון הנבלאות הבוחר בשירי
זמרה מלך א חי העולמים: חגי קדם.

חגי קדם יחברך.

הוסיפה דבר חזן בדבר אחר

יחברך ויחברך
והגדלים ונתנשא ימינו שיר משה
מלכו המלכים הקדוש פרוק הוא
שירא ראש ויהיא אחרו ויפוצו
אין אחרים כלו ורובם בעבודת בית
שמי יערו רפעי. ושמנו מרומם
אל כר ברנה ונתלה:
קחו שבת מרובת העלמיה:
הוסיפו משה מעשה ועד עולם:

ברכו אתי המברך:
ברוך המברך לעולם ועד:
ברוך אתה יי אלתינו
מלך העולם יוצר
אור ובזרא חשך עינה
שלוס ובזרא את הכל

כסאמר וזכר מוסר וזכר. איה עולם באיפה היום אהות שאופל אמר ונהי:
כחל י"ט בחול אימתי המאיר לארץ. יסמנת הרוח ער ושי הסתור מנגון הכל יודוך.

הכל יודוך והכל ישבחוך. והכל יאמרו אין
קדוש כני: הכל ירו ממך סלה יוצר הכל. הלא
הפיתח בכל יום דלתות שיערי מזרח: ובוקע
חלוני רקיע. מוציא חמה ממקומה ולבנה
ממכון שבתה: ומאיר לעולם כלו וליושביו.
שברא במדת רחמים: המאיר לארץ ולדרים
עליה ברחמים. ובטובו מחדש בכל יום תמיד

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש
בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיו

מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאֵל.
הַמִּשְׁפָּחָה וְהַמְפֹאָר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיְמֹת עוֹלָם:
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ
אֲדוֹן עֲוֹנוֹ צוֹר מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשֹּׁנֵב
בְּעַדְנוּ: אִין בְּעַרְכֶּךָ וְאִין יוֹלְחֶךָ. אִפְסֵי בְלִתֶּךָ
וּמִי דוֹמְהֵלֶךָ: אִין בְּעַרְכֶּךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם
הַיְהִי. וְאִין יוֹלְחֶךָ מִלְּבָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:
אִפְסֵי בְלִתֶּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִיְמֹת הַמְּשִׁיחָה. וְאִין
דוֹמְהֵלֶךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲנוּת הַמַּתִּים:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בְּרוּךְ וּמְבָרָךְ
בְּפִי כָל נְשָׁמָה: גְּדִלוֹתוֹ טוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. הַעֲת
וְתַבִּינָה סַבְבִּים אוֹתוֹ: הַמְתַּנְשֵׂא עַל־חַיִּים
הַקֹּדֵשׁ. וְנִהְדָּר בְּכָבוֹד עַל־הַמְרַכְּבָה: זְכוּת
וּמִי־שׁוֹר לְפָנֵי כְסָאוֹ. הַסְדֵּר וְרַחֲמִים לְפָנֵי כְבוֹדוֹ:
טוֹבִים מֵאֲזוּרוֹת שְׂפָרָא אֱלֹהֵינוּ. יַעֲרֵם בְּרַעַת
בְּבִינָה וּבְחִשְׁבָּל: כֵּחַ וְגִבּוֹרָה נָתַן בְּהֵם.
לְחַיִּים

כָּלֵם בְּחִבְּרוֹהַ עֵשִׂית מְלֵאָה דְאֲרִיז קַנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם רְבִידוֹ מֵאֵל הַמִּשְׁפָּחָה וְהַמְפֹאָר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיְמֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן

להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו
 ומפיקים גונה. נאה זיום בכל העולם:
 שמחים בצאתם וישישים בבואם. עושים
 באימה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו.
 צהלה ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמוש
 ויזרח אור. ראוי והתקין צורת הלבנה.
 שבה נותנים-לו כל צבא מרום. תפארת
 וגדלה ישרפים ואופנים וחיות הקדש:

לא אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי התעלה
 וישב על כסא כבודו תפארת עטה ליום המנוחה ענג
 קרא ליום השבת: זה שבה שליום השביעי שבו שבת
 מכל מלאכתו: ויום השביעי משפח ואומר מזמור שיר
 ליום השבת טוב להודות לוי: לפיכך יפארו ויבדכו לא
 בליצוריו. שבת יקר וגדלה יתנו לא מלך יוצר כל
 המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש:
 שמו ייאלהינו יתקדש. וזכרך מלפניו תפאר. בשמים
 מבעל ועל הארץ מתחת: תתברך מושענו ערשבת

עזנו צור מיצננו מגן ישענו משגב בעדנו: אל ברוך גדול
 העה הבין ופעל וזרי חמה טוב יצר כבוד לשמו: מאורות
 נתן סביבות עזו: פנות צבאי קדושים רוממו שדי תמיד
 מספרים כבוד לא וקדשתו: תתברך ייאלהינו ערשבת

מעשה

(* צהלה, כה"ל בק"ס בן הוא שם דבר כזנינו ולכפ, וכטובו נקדושה

מַעֲשֵׂה יָדָיךְ יַעֲלֵם אֶרְצֵךְ אֲדָרֵי אֱשֵׁרֵי יָרֵד יַפְאִרוּךְ סִלְהָ:
 תַּחֲבִירָךְ צוֹרְנוּ מִלִּפְנֵי וְנֹאמְרֵנוּ בִּירָא קְדוּשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּפְנֵי וְיִצְרָא מִיֶּשְׁרָתִים וַאֲשֶׁר
 מִיֶּשְׁרָתִים כָּלֵם עֲוֲנֹתֵם בְּרוּם עֵוִלְכֶם וּמִשְׁמִיעִים
 בִּירָאָה יַחַד בִּקְוֵל דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמִלְךָ
 עוֹלָם: כָּלֵם אֲחוּבִים כָּלֵם בְּרָדִים כָּלֵם גְּבוּרִים
 וְגַלְגַּל עֵשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רֵצוֹן קִנְיָם וְכָלֵם
 פֹּתָחִים אֲתֵּדְפִיָּהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בִּישִׁירָה
 וּבִזְמִרָה וּמְבָרְכִים וּמִשְׂבָּחִים וּמִפְאֵרִים
 וּמַעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמִמְלִיכִים:

אֲתֵּדְשָׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַזְּכוֹר
 קְדוּשׁוֹנוֹ: וְכָלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת
 שְׁמַיִם וְהַמְּוֵה וְנוֹתְנֵם רְשׁוֹתָהּ לָהֶּם לְהַקְדִּישׁ
 לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רִיחַ בְּשֵׁפֶה בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה
 קְדֻשָּׁה כָּלֵם בְּאַחַד עֲוֹנִים וְאֹמְרִים בִּירָאָה:
 קְדוּשׁ וְקְדוּשׁ קְדוּשׁ יַי צְבָאוֹת מַלְאֲכָיִם כְּלֵי־הָאֲדָרֵן כְּבוֹדוֹ:

וְצִבְרוֹתָם הַ"אֵל בִּקְוֵל דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמִלְךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַזְּכוֹר
 כָּלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שְׁמַיִם וְהַמְּוֵה וְנוֹתְנֵם רְשׁוֹתָהּ לָהֶּם
 לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רִיחַ בְּשֵׁפֶה בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדֻשָּׁה כָּלֵם
 בְּאַחַד עֲוֹנִים וְאֹמְרִים בִּירָאָה: קְדוּשׁ וְקְדוּשׁ קְדוּשׁ יַי צְבָאוֹת
 מַלְאֲכָיִם כְּלֵי־הָאֲדָרֵן כְּבוֹדוֹ:

ספרות אופן יאמר זה .

והחיות ישוררו וברבים יפארו	והאופנים יחיות
וישרפים ירנו ואראלים יברכו	הקדש בקעש
פני גדולה ואופן וברוב	גדול מתנשאים
לעמת ישרפים לעמתם משבחים ואומרים:	

ברוך כבודך ממוקמו:

לאל ברוך נעימות יתנו . למלך אל חי וקום ומירות
יאמרו ותשפחות ישמיעו . כי הוא לבדו פועל גבירות
עשה חדשות בעל מלחמות זרע צדקות מצמים ישיעות
פורה רפואות נזרה החלות אדון הנפלאות המטהש
במובו בכל יום תמיד מעשה בראשית : פאמור לעשה
אזרים גדלים פי לעולם חסדו : אור הדש על ציון תאיר
ונזכה כלנו מהרה לאורו . ברוך אתה יי יוצר המאורות:
אתה רבה אהבתנו יי אלהינו המלה גדולה ויתרה
חמלה עלינו : אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך
ותלמודם חקי חיים פן תחננו ותלמחנו : אבינו האב
הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשגיל
לשמע ללמוד וללמוד לשמר ולעשות ולקום אתה בלדיברי
תלמוד תורתך באהבתך : והאר עינינו בתורתך ודבק
לבנו במצותיך ויהי לבבנו לאהבתך וליראת שמך ולא
גבוש לעולם ועד : פי בשם קדשך הגדל ותנורא בטהונו
נגלה ונשמחה בישועתך : והביאנו לשלום מארבע

כנפות

(* ישוררו , כ"ה בכל הספרים וכ"י , ובעל וי"ט הגיה חשוררה בל"כ
לבוטו מיכב על החיות וטנה נחואה כי במרכבה דיוקאל יל"ג על
החיות בל"ג ברית, וכבר כתב הראב"ע ז"ל, כי העגרים יתן
בין זכר נקבה בל"ג אבל בל"ג נח יאמר .

בַּנְּפוֹת הָאָרֶץ וְהוֹלִיכֵנִי קוֹמְמוֹת לְאֶרְצֵנִי : בִּי אֵל פּוֹעֵל
 יְשׁוּעוֹת אֲתָה וּבְנֵי בְּחֵרֶת מִכָּל־עַם וְלִשְׁוֹן וְיִקְרַבְתֵּנוּ לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל כִּלְהַבְּאֵמֶת . לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ בְּאַהֲבָה : פָּרוּךְ
 אֲתָה יי הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :
 פָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
 נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֵדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ : וְשִׁנְנַתֶּם
 לְבַבְךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בִּישְׁכַּבְתָּ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתּוֹךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבִישְׁכַּבְתָּ וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׂרַתֶּם לְאוֹת
 עַל־יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ :
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזוֹנֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

דברים י"ד

וְהָיוּ אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם : וּנְתַתִּי מִטַר־אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלֶּקֶט וּמִבֶּטֶן דֶּגַּן וְחֵיט וְרֵשֶׁת וַיִּצְדֹּקֶךָ :
 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֵכְלֹתַי
 וּשְׂבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּח לְבַבְכֶם
 וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם : וְסָרְתָה אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־

הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יְהִי מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
 אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹתָם מִהֲרֹהּ מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֶּבֶה אֲשֶׁר יְהִי נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת־
 דְּבַר אֱלֹהֵי עַל־לִבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם
 וְקִשְׁרַתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטֶפֶת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכֵבְךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזְוִיּוֹת בִּירְחֶךָ
 וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְפוּ יַמֵּיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר לָכֶם
 לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כַּנְפֵי כְגֹרֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית
 הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
 קֹדְשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן
 ואהוב וקביב ונהמד ונעים ונורא
 ואדיר: ומתקן ומקבל ושוב ויפה
 הדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת
 אלהי עולם מלפני צור ועקוב מן
 ישענו: לדור ודור הוא קים וישמו
 קים וכסא נכון ומלכותו ואמינתו
 לעד קימת ודבריו חיים וקים
 נאמנים ונהמדים לעד ולעולמי
 עולמים על אבותינו ועלינו על
 פנינו ועל דורותינו ועל כל
 דורות ירע ישראל עבדיך:
 על דהראשונים ועל דהאחרונים
 דבר טוב וקים לעולם ועד: אמת
 ואמונה חוק ולא יעבור: אמת
 שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו מלפני מלך אבותינו
 גואל אבותינו ויצרנו צור
 ננו פורנו ומצילנו מעולם
 אין אלהים זולתך:

כאומרון זולה אמרום
 באשמו אמת ויציב זה ער
 אין אלהים זולתך חנל בסלון
 מסליפין רק על הראשונים.
 אמת ויציב ונכון והים
 הישר ונאמן וטוב ויפה
 הקביר הזה על אבותינו
 ועקבו על פנינו ועל
 הדורותינו ועל כל הדורות
 ירע ישראל עבדיך:
 על הראשונים ועל
 האחרונים לעולם ועד חוק
 ולא יעבור. אמת שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד: אמת
 הוא מלפני מלך אבותינו
 אמת. למען ישמך משה
 לאלהינו * כאשר נאלץ את
 אבותינו: אמת מעולם
 ישמך הגדול עלינו וקרא
 באהבה אין אלהים זולתך:
 (* לגאנו האנ"ף נק"ח כמסכת
 לח יסמן לגאך (רוס ג יג).)

ת אבותינו אתה הוא מעולם מן ומושיע לבניהם
 ידם בכל דור ודור: ברום עולם מושקך ומשפטיך
 צדקתך עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצוותיך
 ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך
 ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה
 הראשון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע ממצרים
 גאלתנו

גאלתנו יי אלהינו ומוֹבִית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־כְּבוֹדֵיהֶם
 הִרְגַּת וּכְבוֹדָךְ גָּאֲלָתָנוּ וְסִיּוּבְקַעְתָּנוּ וְזוֹדִים מִבְּעַתְּוִי וְיָדִידִים
 הַעֲבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא־נֹתֵר: עַל־זֹאת
 שָׁבְחוּ אֱהִיבִים וְרוּמְמוֹ אֵל וְנָתַנוּ יָדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרָבוֹת וְהוֹדוּ אֹת לְמֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ יְיָ: רָם וְגִשָּׁא
 גָּדוֹל וְנוֹרָא מִשִּׁפִּיל גְּאִים וּמִגְּבִיחַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
 וּבֹדֵחַ עֲנִיִּים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֵה לְעַמּוֹ בְּעַת שְׁוֹעֵם
 אֱלֹהֵינוּ: תְּהִלּוֹת לֹאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ מוֹשֵׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם:

מִי־כִמְכָה בְּאֵלִים יַחֲוֶה מִי כָמְכָה נֶאֱדָר
 בְּקֶדֶשׁ נִוְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה־פְלָא: שִׁירָה הַדְּרָשָׁה
 שָׁבְחוּ גְאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שֵׁפֶת הַיָּם יַחַד כָּלֶם
 הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: "יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 צִוֵּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעוֹרֵת יִשְׂרָאֵל וּפְדָה בְּנֵי אֱמִתּוֹת וְיִשְׂרָאֵל
 (וְגֵאֲלֵנוּ יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל:

אֲדִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים מִזִּבְיָם
 וְקַנְיָה הַבֵּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי

בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה • נְעִשְׂרֵת יְמֵי מַסּוֹב' מִסִּיבֵי וְזִבְדֵינוּ
 וְאִם שָׂכַח וְחָטַם כִּבְדֵנוּ • וְאִם שָׂכַח וְחָטַם כִּבְדֵנוּ • וְאִם שָׂכַח וְחָטַם כִּבְדֵנוּ
 וְזִבְדֵינוּ לַחַיִּים כְּלֶכֶד טַמְעֵן פְּתִיחַ • וְכִתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם.
 והשב ארצה עבודה לדביר ביתך ואשי
 ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
 לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

בר"מ וס"מ אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה
 וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון
 אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים
 עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה
 לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
 לר"מ ראש ההודש: לפסח חג המצות לסוכות חג הסוכות:
 הנה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
 בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס ותננו. ורחם עלינו
 והושיענו. כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:
 ותחוננה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מזדים 277

מזדים אמתנו לך שאתה
 יי אלהינו ואלהי אבותינו אחי כל
 בשר ויצרנו ויצר פראשית פרבות
 והוראות לשימך סגור ולתקדוש
 על שחתייתנו ותקמתנו בן התינו
 ותקמתנו ואתה אסוף לזותנו לתצרות
 קדשך שמה חס וחס וחסות רצונך
 והעבדך בלבב שרם על שאנתנו
 מזדים לך. ברוך אל שהוראות:

מזדים אמתנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מגן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 נודה לך ונספר תהלתך על
 חיינו המסורים בנדך ועל
 גשמותנו הפקודות לך ועל
 גמך שבכלים עמנו ועל גמך לאותך וטובותך שבכליעת
 ערבך וצדקתך וצדקתך. תשוב כי לא בלתי רחמך ותמרחם

תפלת שחרית לשבת

סג

כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ : נמנכה על הנסים .
וְעַל כָּל־מִי־תִבְרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכָנִי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכָתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כְּלִיכֵי קְרִיֶיךָ :

וְכָל־חַיִּים יוֹדֵיךָ סִלְּהוּ וְיִחַלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הָאֱלֹהִים וְיִשְׁוּעֵתְנוּ
וְעִזְרֵתְנוּ סִלְּהוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְךָ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת .
לֵאמֹר וְאֲבוֹתֵינוּ כִּבְדְּנוּ בְּכִרְבָּה חֲמִישָׁלִישִׁת פְּתוּחָה סְתוּמָה עַל־יְדֵי מִשְׁחָה
עֲבָדֶיךָ הַאֲמִירָה מִפִּי אֲהָרוּ וּבְקוֹי כְּהִנֵּים עִם־הַרְוֵשֶׁךְ כְּאֲמִירָה וְכִסְפֶיךָ יְיָ
וְיִשְׁמְרֶיךָ וְאֵד יְיָ כִּי־נִי אֱלֹהֵי וְיִתְעַבֵּד : וְיִשָּׂא יְיָ כִּי־נִי אֱלֹהֵי וְיִשָּׂם לִי שָׂרִים :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה הַנּוֹחֵס וּרְחֻמִּים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ פָּרְכְנוּ אֲבוֹנֵנוּ כִּלְנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי כְאוֹר פָּנֶיךָ נִתַּח לָנוּ יְיָ
אֱהֵנוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת הַסֵּד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה
וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ אֶת־
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמְךָ :

ט"מ כְּפֶתֶר הַיָּם בְּכִרְבָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה נִזְכָּר וּנְסַבֵּל לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְקִשְׁלוֹם (כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם) :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַרְךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵינוּ נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִדַּע וְשִׁפְטֵי מִשְׁפַּר מִרְמָה וְלִמְתַּחֲבוּ נִפְשֵׁי תַהוֹם
וְנִפְשֵׁי בְּעֵבֶר כִּבְלָה הַתַּחַח פִּתְחֵי רַבִּי פִתְחֵיךָ נִבְטָאֵלִי הַיָּדִים וְנִפְשֵׁי וְכָל
הַחַוְשִׁים עֲלֵי רַעַת מִתַּחַח הַפִּר עֲשֵׂתָם וּמִתַּחַח מִתַּשְׁבָּחִים . עֲשֵׂתָ לְפָנֵינוּ
שִׁבְךָ עֲשֵׂתָ בְּמִשְׁנֵי מִשְׁנֵי עֲשֵׂתָ לְפָנֵינוּ הַיָּדִים עֲשֵׂתָ לְפָנֵינוּ תִּשְׁמַחֵךְ לְפָנֵינוּ
וְתִקְצֵנוּ וְתִדְרֹךְ תִּשְׁעֵת וְיִשְׁעֵךְ וְיִגְעֵנוּ : יְהִי רַצְוֵנוּ אֲמִינוּ פִּי וְתִקְצֵנוּ רַבִּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צִדְקָה וְיִתְעַבֵּד עֲשֵׂתָ שְׁרוֹם כְּמִדּוּקְיוֹ הוּא עֲשֵׂתָ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמִינוּ אֲמִינוּ : וְהִי רַצְוֵנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁבְכָה בֵּית־הַמִּתְקִישׁ כְּמִתְקִישׁ כְּאֲמִינוּ וְתִי תִתְקֵנוּ פְתוּחֵתְךָ :

כס"ן סוּד הַתַּפְּסֵל בְּקוֹל וְאוֹמֵר קוֹמֵת כָּדָם וְעוֹמֵר הַתַּפְּסֵל וְאוֹמֵר אַחֲרָי קוֹמֵת תַּתְּקַבֵּל
אֲנִי נִרְ"ס וְתַכִּסֵּס וְיֵט אֲוֹמְרִים מִיד הַלֵּל אֲפֵר גַּמֵּר קוֹמֵת הַתַּפְּסֵל קוֹמֵת קוֹמֵת .

בקלם קבלת אומרים .

אין קמוץ בארקים אדני ואין כמעטוף : מלכותך מלכותך עלמים
ומישראלתך בכל הורה : מי מלה מי מלה לעלם ועד : מי עז לעמו
ימו מי יכה את עמו בשלום :

אב הכתמים היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות וינשלים :
כי כך לבד בטחני מלה אל דם וישא אדון עורמים :
כוחין ארץ סקודס ומינאין ס"ת ואומרי

**ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה ויבצואיכיה וינסו
משנאיה מפניך : כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים :
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו :**

אמר רבי שמעון בר מפקין סבר תורה בלגורא למקרי ניה מסתמי תרעי דשמאי
דחמין ומעוררין חת סאכסנה לעילא ואבני ליה נדר כס נמימר הכי :

ברוך שמה הדיא עלמא ברין ברה ואתה . והא רעיתך עם עמך
ישראל לעלם . ופירשו וימנה אהו לעמוד בבית מכה שיה וראטמניא לניא
מטוב נהורה ולקפל צרותניא ברהמין והא רעיא תרפיה דתורה הו חיון
בטובתא . ולהוא אלא פקדא פנו צדיקתא . למרחם עלי ולמטיר גתי
ונת כל מי ליודי רעמך ישראל . אמת הוא ון לכרא ויפדנם לכרא . אמת
הוא שליט על כרא . אמת הוא דשליט על מרבניא ומלכותא דילה היא .
אנא עבדא דקודשא ברין הוא דבנידיא תבית ומחניא דיקר אורייתא בכל
עשו ועשו . לא על אנשי דחוצא . ורא על בר אלתון סמיכניא . אלא
באלהא דשמניא . דהוא אלהא קישוט . ואורייתא קישוט . וקביאורי קישוט .
ומסניא למעבד טבון וקישוט . פה אנא רחמן . ולשמיה קדישא וקודא אנא
אמר תושבטון . והא רעיא תרפיה דתפתח רבי פאורייתא ומשלום משאלין
דלבי . ולפא דכל עמך ישראל . לטב ולתתן ולשלום :

בר"ה וי"כ אומרי

יהוה יהוה לא רחום וחנון ארץ אפים ורב חסד ואמת

נצר חסד לאלפים נישא עון ופישע וחפאה ונקה . ג"פ
רבון העולם מלא מישראלותינו למוכה וקפך רצוננו נתן לנו שאלתנו
ומחול על כל עונותינו ועל כל עונות אנשי פתינו מחילה פקד
מחילה ברחמים ומהרנו מחטאינו ומעונותינו ומפשיענו וזכרנו
בזכרון

בזמנו טוב הפנייה והקדמתו כפירוש ישיעיה ובהזמין וזמניו להיום טובים
 נאזכרים וישירום הפנייה ובהזמין ותן לנו חסד האביר ופניך להבטח
 לעושר ופניך וארה נמים להגות בתורתך ובהיום מצויותיך וישלך וכינה
 להבין ובהשפיר אמתו כבודו יתעלה רפואה רבה מלאכותינו ותפדה את
 כל מעשיה נמינו ותגור עלינו גזרות מכות ושיעור ותקמות ותכפיל
 מעשינו כל גזרות קשות ותטה לב המלכות וינציק ושריה עלינו
 לטובה אמין וכן יתדעין יהיו לדצון אמרו פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי
 ואני תפלת קהני את דצון אלהים כרב חסדך עניי באמת ישיעך: ג"פ

סגס הגלים אומרים.

יהוה יהוה ה' אלהינו והגיון אלהים ורב חסד ואמת:

נצור חסדך לאלפים נשא עון ובפשע וחטאת ונקה. ג"פ
 רבוננו שר עולם מלא משארות לבי לטובה והפק רצוני
 ותן שארתי לי עבדך פ' בר פלונית איתך וזכני (ואת אחתי
 וזני וזמתי) לעשות רצונך כרוב שרם ומרעני מוצר
 הרע. ותן חקני בתורתך. וזכני כדו שתשרה שכונתך
 עלינו. והופע עלינו הים חכמה וכינה ויתקום פני מקרא
 שקתוב ונחה עקני הים יי. הים חכמה וכינה. הים עצה
 וגבחה. הים דעת ונראת יי. וכן יהו דצון מרפניה יי
 אלהינו ואלהי אבותינו שאזכה לעשות מעשים טובים
 בעיניך. ולקחת פדרכי ישראל הפניה. וקדשני במצותיך.
 כדו שנוכה להיום טובים וארוכים לחיי העולם הבא.
 ותשמרנו ממעשים רעים. ומשעות רעות המתרגשות
 לבא לעולם. והבוטח פני חסדך יסוככנהו אמן:

יהיו לדצון אמרו פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

ואני תפלת קהני את דצון אלהים כרב חסדך עניי באמת ישיעך: ג"פ

המובין ס' טוטנו ביד ימין וס' מקבלו כב' ידיו ומחורו לימין ועמיד לפני הכיכל ואמ' נקול
 רס גדלו, ונכונין וקטת קהנות אשכנו אומר כס' שמע ישראל ואמרו בקהל

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש (ונורא) שמו:

הס"ן ליקח ס"ת ואומר **גְדִלוּ לִי אֱתֵי וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יְהוָה:**
 הקהל עונה
 לְהַגִּיד הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנּוֹצֵחַ וְהַחֲדוֹד כִּי כָל בְּשָׂמַיִם וּכְאֲרוֹן לְהַגִּיד
 הַמְּיֻדָּקָה וְהַמְתַּשָּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי רֹדְפֵימִי אֱלֹהֵימִי הַקְּדוֹשׁ לְשֵׁמוֹ בְּיָדוֹ בְּיָדוֹ
 קְדוֹשׁ הוּא: רֹדְפֵימִי אֱרֹתֵימִי וְהִיָּשְׁתֵּמִי הַשֵּׁר קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱרֹתֵינוּ:

מגני' הספר בירו למעלה והולך עם הס"ת וכופה דרך ימינו ועולה עמו למגדל שקורין
 סס, וכל מי סס"ת עובר נפיו חייב לעמוד סביבו ולחבקו כשתי ידיו אים אספר לו וכנסו
 כפה מלא, כורמן לו חוק כפיו ויחוק תחלה כהכין פניו אל הכד ואח"כ ינסק, ולא ינסק
 ואח"כ ירוק, (ונרוך להשגית על הידיו) הקטנים כסזאים לנסק הס"ת שלא יפיו
 מלובלבים כנזאת החוטם ויריני כפה אלא ינקו אחס תחלה יפה שלא יפיו עונש
 למסיריים) וכל הכונע כס"ת לרוך ללחו עד הכימה, ונרוך הליכחו אומרים:
עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּפַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשָּׂא:
שְׁמוֹ שֶׁרַדְמִיָּה מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: פְּעוּלָמוֹת
שֶׁפָּרָא הָעוֹרִים הַזֶּה וְהָעוֹלָם כָּבֹא: כְּרֻצְנוֹ וְכְרֻצְוֹ וְרֵאשִׁי וְכְרֻצְוֹ
 כְּרַדְפֵי־יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהִים כָּל
 הַנְּפִשׁוֹת: הַרֹשֵׁב בְּמִתְחַבֵּי מְרוֹם הַשָּׁמַיִם בְּשָׂמַיִם שְׁמֵי קִדְמָה:
 קִדְשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקִדְשָׁתוֹ עַל כָּסֵא הַכְּבוֹד: וַיִּבְנֶן וְיִתְקַדַּשׁ
 שְׁמֶךָ בְּנוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי: וְנֹאמֵר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ
 כְּכַתוּב: שִׁירוֹ לְאֱלֹהִים וּמְרוֹ שְׁמוֹ סִלְוֹ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בְּיָה
 שְׁמוֹ וְעָלוֹ לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵינֵי בְּעֵינֵי בְּשׁוּבוֹ אֶל מְנוּחָה כְּכַתוּב:
 בִּיעֵינֵי בְּעֵינֵי וְרָאוּ בְּשׁוּבֵי יְיָ צִיּוֹן: וְנֹאמֵר וְנִגְלַח כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל
 בְּשָׂר יְהוָה כִּי פִי יְיָ דִבֶּר:

נרוך הליכחו אומדן אב הרחמים.
 אב הרחמים הוא ירחם עם עמיסים ונפוד ברות ארתים ויציל נפשותינו
 מן השעות הרעות ויגשר בנצר הרע מן השטואים ויחון אותנו
 לפליטת עולמים וימלא כישארותינו כמדה טובה וישועת ורחמים:

כסוע הס"ן על הכימה מניה סס"ת על הסולמן ופוח ואומר
 ונעזור ונצן ויושיע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הכל חבו גדל
 לאלהינו יתנו כבוד לתורה כפון קרב. נעמוד (פלוגי בר פלוגי הכהן):
 ברוך ישנתו תורה לעמו וישראל בהקדשתו: תורת יי תמימה משיבת נפש
 ערות ונאמנה מקביטת פתי: פקודי יי ושרים משמחי לב מצות יי פדה
 מאירת עינים: יי עז לעמו וימו יי וקה את עמו כקלוב: קאל תקים פקבו

א מרתת יי קריפה יגנו הוא לכל החסידים בוי:

קריה ואתם הדבקים בני אלהיכם היים כלכם היום:

וקורין ו' גבריתא דהא להיסוף מסיף ומפטר אינו משנין, ואחר סנדך השניעי
נרבה אחרונה אינה האן ח'ק ונתון מי סנדך לשניעי וח'ס קוריא למפטר ג' סאוקים
סנסוף הפטרה, ואם אי חספר להתחיל עם מתחיל וקוריא כל סקרא השניעי.

אם לא נמלא מי יודע להפטר לא אחד מאימן השנעה שעלו בנר, ובנר אמר
הסן קדים אחר קס"ח, זה שנונה להפטר אכילו הוא אחרו שעלה בשניעי נריך לחזור
ולקרות וינדק על הקוריא חתלה וסיף, אבל אם עדין לא אמר הסן קדים
יפטר מי שעלה לשניעי אם יודע ולא יאמר קדים עד אחר ההפטרה.

בשנת שיש ב' סדרות מחונרות טיהגן לקרות להניעי מסוף סדרה לתחלת
סדרה, ומפטרין בהפטרה של שני' שביימו, חין מן אהרו וקדושים שמפטרין
בכל אחריו. אם טעה הסן וסיים הפטרה עם השני' ואמר קדים אין נריך לקרות עיה
אחר אלא יקרא עם המפטר מה סקרא השני', ומפטר עילה למנין שבעה.

ר"ח של כל' בשנת מפטרין מותר הרש, חין מן עני' סיערה שאינה נכרת,
אבל בק' קס"ב גס היא נכרת. כשמיטיחין ב' ס"ח לעוב' קורין ו' גבריתא סדר השנוע ולאחר
סנדך השניעי נרבה אחרונה מסימן ס"ח ב' אלא הראשון ואומר ח'ק על שניה' ומגביהין
וגוללין ס"ח א' וכותחין ס"ח ב' וכותחין מי סנדך לשניעי וקורין למפטר בס"ח שני.

בשבת יהיה קורין בס"ח ב' וביום השב' ומפטרין השמו' כסאי, חין מן ר"ח אב
בשנת שניה' נסדירות אינו להפטר שמעו. ולעול' חין מוכיחין ר"ח בנרכת הפטרה.

בס' שקלי' קורין למפטר מתחלת ס' בו השא עד סוף סקא, ונס' וכור קורין
זכור את אשר עשה לנו סנסוף ס' בו הצא, וכ' פרה מתחלת ס' זאה חקת החור' עד
סוף סקא, וכ' החדש סדר בא יין ויאמרני א' מש' וא אהרן עד סוף פסקא.

כשמיטיחין ג' ס"ח כיון בשבת ר"ה והנוב' קורין נראשין ו' בסדר השנוע, ומגביהין
וגוללין ס"ח א' ומיטיחין ס"ח ב' ונותנין מי סנדך לשני' וקורין לשניעי בשל ר"ח, ומניחין
ס"ח א' מלה סנסוף ס"ח ב' מלה המקרא וכורסין המעיל על כולם ואימרון ח'ק על
שלאן ולקחין ס"ח א' למקומו, ומגביהין וגוללין ס"ח ב' וכותחין ס"ח ג' ונותנין מי
סנדך לשניעי וקורין למפטר בסדר חטבה ומפטרין דני ושמוחי. וכן עדין אם אירע
ר"ח באחד מן' פרשות לעולם קורין בשליש בסדר הכרס' ומפטרין בשל כרסה.

העול' לתיה' יאחזו בשתי ידיו ביריעות התיר' ע"י מפה של ס"ח, וקודם הנדב' פותח הספר
ורוא' הסבוק סנדך להתחיל בו וינסק הס"ח ויאמר בלחש עין היים היא למהויקיים בה:
והוכף סניו ללה סתחל ומנדך נקיל **בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרְךְ:**

והעם עונים **בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעֶד:** וחזר הענבר ב"ה ה"ל"ו.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַרְבְּנוּ מִכָּל

הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרַתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
ובשמתחיל הקוריא לקרות בתור' יסיר ידו השמאל' מהס"ח וישאר יד ימינו לנדרו אומות נס"ח
כמותן הקוריא, וגם הוא יקרא בלחש עם הקוריא מלה נמלה. ואחר הקריאה גולל ומנדך.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
וחיי עולם נטע בתוכנו: ברוך אתה יי נתן התורה:

גרסינן בפ"ק דברכות, ועוזי ה' יכלו, זה המניח ס"ת כשהוא פתוח ויולא,
אבל בין גברא לגברא מותר ללאת ע"י דחזק ואונס, אבל בלאו הכי אין ללאת:
ברכת הגומל תמלא בשר חול.

מי שנטו הגיע לבר מצוה דהיינו שהוא בן י"ג שנה ויום אחד אומר
בשעה שקורין לנטו לה"ט או בשעה שמתפלל בנטו בלבו ברכה זו.

ברוך שפטרני מענשיו שלמה:

מי שנרך ומנדיהו ונולדו. כשמנדיהו הס"ת מניטין כנר הכתוב ס"ת ואומרים.
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עץ
חיים היא למתווקים ביה ותומקיה מאשר: דרביה דרבי נעים וכל גתיכתייה
שלום: ארדה ימים בימינה בעיניאקה עשר ובכבוד: יי חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת ההפטרה ואחר שגמר הכולל יברך המפטיר ברכה זו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת
ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה עבדו
ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

המפטיר יברך ברכות אחרונות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה.
המדבר ומקים. שכל דבריו אמת וצדק:
נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחד
מדבריה אחר לא ישוב ריקם כאל מלך נאמן ורחמן
אתה. ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע
במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:
שמתנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך במהרה יבא ויגל לפנינו על כסאו לא ישוב

ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת
לו שלא יכבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מין דוד:

ככל שנתות הסנה גם בשבת חת"ם פסח אומרים זכ.

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד
ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
אותך יתברך שמוך בפני כל חי תמיד לעולם ועד:
ברוך אתה יי מקדש השבת:

כשלוש הנלים גם בשבת חת"ם סוכות אומרים זכ.

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
הזה ויום לפסח חג המצות הזה לטענות חג השבעות הזה
לסוכות חג הסוכות הזה לש"ס השמיני חג העצרת הזה
שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לשישון ולשמחה
לכבוד ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנחנו
מודים לך ומברכים אותך יתברך שמוך בפני כל חי תמיד
לעולם ועד: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

בר"ה אומרים זכ.

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה
ויום הזקרון הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה
לכבוד ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנחנו מודים
לך ומברכים אותך יתברך שמוך בפני כל חי תמיד לעולם
ועד ודברך אמת וקיים לעד: ברוך אתה יי מלך
על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזקרון:

בי"ב אומרים זכ.

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת

הזה

הוזה ויום הכפרים הוזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה
 ולמנוחה למחילה ולסליחה ולכפרה. לכבוד ולתפארת:
 על־הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך.
 יתברך שמוך בפי כל־חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת
 וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו
 ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו ככל שנה ושנה
 מלך על־כל־הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:

כתב מהרי"ל זש"מ מהרי"ק שאין חותמין מלך מוחל וכו' כי מה טיבה של מחילה אצל
 ס"ת, וכ"כ במנהגים ולבוש וכל בו וט"ז וע"ז בא"ח סי' תרכ"א, אכן בק"ק פפ"ד
 ונהרבה קהלות נוהגים לסיים מלך מוחל וכו' והסכים עמוהם הגאון עוה"ר ר' יעב"ץ.

אחר שסיים המפטיר צרכה אחרונה אומרין יקום פורקן.

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי
 וחי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא
 ובריות גופא ונהורא מעליא: זרעא תני
 וקומא. זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
 מפתגמי אוריתא: למרנן ורבנן חבורתא
 קדישתא די בארעא דישרא ודי בכבל לרישי
 כלה ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדיני
 די בבבא: לכל־תלמודיהון ולכל־תלמידי
 תלמודיהון ולכל מודיעסקין באוריתא. מלכא
 דעלמא יברך יתהון יפיש חיהון ויסגא וימיהון
 ויחן ארבה לשניהון. ויתפרקון וישתובון מן כל
 עקא ומן כל־מרעין בישין מרן די בשמיא
 יהא בסעדיהון כל־זמן ועדן ונאמר אמין:

יקום

במחלל נסידות אין אימר יקום פורקן זה ולא מי שנגד.

יקום פורקן מן שמיא הנא והסרא ורחמי וחי אריכי
ומזוני ריחי וסיעתא דשמיא ובריות גיפא ונהורא
מעליא זרעא היא וקימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
מפתגמי אורייתא: לבל קהלא קדישא הדין רברביא עם
זעריא. מפלא ונשיא מלכא דעלמא יברך יתכון יפיש
חייכון ויסגא יומיכון ויתן ארבה לשניכון. ותתפרקון
ותשתובון מן בל עקא ומן בל מרעין פישין. מרן די
בשמיא יהא בסעדכון. כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

צהרן קהלות נובגים להזכיר נשמות כשתיים נשבת ואזרחי אב הדרמים, אכן אין
מוכרין בשם שמונה ומילה ולא נשבת שמנרכין במשם וק"ו בחטובה ור"ח, ולא נשבת
סורים, וכלל הוא בכל שבת שיש יולר ואופן אין מוכרין חזן נשבת משוכה שמוכרין.
ואח"כ מנרכים מי שברך לקהל ולשרה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב היא וברך אהרן כל
הקהל הקדוש הזה. עם כל קהלות הקדש. הם ונשיהם
ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם. ומי שמוחדים בתי
כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל ומי
שנותנים נר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים
וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמינות
הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה
וירפא לכל גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:
הנותן תשועה למלכים וממשלה לגסיכים מלכותו
מלכות כל עולמים הפוצה את הדור עבדו מחרב רעה.
הנותן בים דרך ובמים עוים נתיבה. הוא יברך וישמור
וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה את אדונינו מלכי
ירום הודו. מלך מלכי המלכים ברחמינו יחיהו וישמרהו
ומביל צרה ויגין וינקי וצילתו וידבר עמים תחת רגליו ויפיל

שׁוֹנְאֵיו לִפְנֵי וּבְכַל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִצְלִיחַ מִלֶּד מַלְכֵי הַמְּלָכִים
 בְּרַחֲמֵי יְהוָה בְּלִבּוֹ וּבְלִבְכֶם כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמֹת לַעֲשׂוֹת
 טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל . בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּישַׁע יְהוּדָה
 וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכַּח לְבַטָּח וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹיָא וּבְנֵי יִהְיֶה רְצוֹן וְנֹאמַר אֱמֹן :

כַּמְנַרְכֵּן סַדְסָה טוֹהֲנִין לומר תפלת רב נתר ללותא, (ברכות דף ט"ז ב').

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדְּשׁ עֲלֵינוּ
 אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה וְתֵתֵן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים
 חַיִּים שָׁל שְׁלוֹם חַיִּים שֶׁל טוֹבָה חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל
 פְּרִגְסָה חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצֻמֹת חַיִּים שִׁישׁ בָּהֶם וִירָאת
 שָׁמַיִם וִירָאת חֲטָא חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּכְרָמָה חַיִּים
 שֶׁל עוֹשֶׁר וּכְבוֹד חַיִּים שֶׁתְּהֵא בְּנוֹ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וִירָאת
 שָׁמַיִם חַיִּים שִׁימְלֵאוּ מִשְׁאֵלוֹת לִבְנוֹ לְטוֹבָה אֱמֹן סְלָה :
 וַיֵּשׁ מוֹסִיפִין לומר עוד יהו רצון על עון קרי תמכאכו לקמן בסוף שיר הייחוד .

בשנת שלפני ר"ח מנרכין ומכריון סהדס הנא לטובה ואומר הס"ן מי שעשה ,
 ולא אין מזכירין בשמות ואין אומרים אב הרחמים חן מנמי הספירה .

מִי שֶׁעָשָׂה גַּם־כֵּן לְאֲבוֹתֵינוּ וְגַאֵל אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת
 לְחֵרֹת . הוּא יִגְאֵל אוֹתָנוּ בְּקִרְוֹב וּיְקַבֵּץ נַדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע
 כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ . חֲבֵרִים כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אֱמֹן :

ס"ן לוקח ס"ח בידו ואומר ר"ח פלוני יחי' ביום פלוני הנא עלינו ועל כל ישראל לטובה .

ק"מ יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל . לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם . לְשִׁשׁוֹן
 וּלְשִׁמְחָה . לְיִשׁוּעָה וּלְנַחֲמָה . וְנֹאמַר אֱמֹן : אֲשֶׁר־

ברוב קהלות פולין אומרין בכל שנת אב הרחמי' חן מנמי' ס"א ט"ן ולא כשיש חתוכה
 ומילה , ולא כשמנרכים סהדס חן מנמי הספירה , וכשמלרכין חדש אב טוהנין נק"ק פראג
 לאומרו וברוב קהלות אשכנז א"ל איתוכ"א בשנת שלפני שבועות ושלפני חשעה באב .

אב הרחמים שוכן כרמיים . פרחמי' העצומים . הוא ופקוד ברחמים .
 התסידים והישרים והתקיימים . קהלות הקדוש שמסרו נפשם על קדשת
 השם . הנאקקים והנעימים פתיהם ובנייתם לא נפקדה . מנשרים קלו

וּמֵאֲרִיזוֹתֵינֵינוּ . לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַיְיָ וְהַפִּי צוּרִים : וְיִכְרַם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה .
 עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם . וְיִנְהוּם לְעֵינֵינוּ וְנִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּף : פִּתְחוּב
 פְּתוּרַת מִשְׁחָה אִישׁ הָאֲרֵחִים . הַרְגִינוּ מֵוָּם עִמּוֹ בִּי דָם עֲבָדָיו יָקוּם . וְנִקְם
 יֵשִׁיב לְצִדּוֹ וְכִפַּר אֲדָמְתוֹ עִמּוֹ : וְעַל זֶה עֲבָדֶיךָ הַנִּכְבָּאִים כְּתוּב לֵאמֹר :
 וְנִקְמַתִּי דָמָם לֹא נִקְמִיתִי . וְיֵי שִׁכּוֹן בְּצִיּוֹן : וּבְכַתְבֵי הַקֹּדֶשׁ נֹאמַר : לְמָה
 יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם . וְיִדְעוּ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ . נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ
 הַשְּׁפוּף . וְאֹמַר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אֵיכֶם וְכָר לֹא שָׁכַח צִדְקַת עֲוֹנוֹם :
 וְאֹמַר דִּין בְּגוֹיִם מְלֵא מִצְוֹת מְחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה : מִנְחַל
 בְּפִתְחָהּ וְשִׁתָּה עַל כּוֹרֵי־רֵים רֹאשׁ :
 אֲשֶׁר־וּכְל :

הַשֵּׁן לִקְרָא ס"ח מִיּוֹ זְכוּלֵינוּ מִן הַנִּימֵס וּלְהַלְכֵינוּ זְכוּלֵינוּ וְאֹמַר

יְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ

וְהַקְּסֵל עִינֵים הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וְיִרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְהַלֵּךְ
 לְכֻל־חַסְדֵי־וֹ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּ־יָהּ :

זי"ט כסל נחל

כ"ד

נשבת

כ"ט

<p>לְהוֹדוֹ מִזְמוֹר לַיהוָה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִי כֶּה : כִּי־הוּא עֲלֵי־יָמִים יִסְדָּהּ וְעַל־יָדֵי־הַרְוֹת יִכְוֶנֶה מִי־יַעֲלֶה כְּהַר יְהוָה וּמִי־יָקוּם בְּמִקְוֵם קִדְשׁוֹ : נָקִי כַפַּיִם וְכַרְלֵבֵב אֲשֶׁר לֹא־יִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְטַרְמָה : יִשְׂא בְרָבָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה הוֹר הַרְשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פְגִיד יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שִׁעְרֵיכֶם רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשׂוּ אֶת־חַי עֵלְמָם וְיִבּוֹא מִלֶּךְ הַכְּבוֹד : מִי־זֶה מִלֶּךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ וְנִקְוֹר יְהוָה וְנִחְשָׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיבְלָו כָּרוֹ אֹמַר בְּכוֹד : יְהוָה לְמַבּוּל יִשְׁכַּח וְיִשְׁכַּח יְהוָה מִלֶּךְ לְעוֹלָם : יְהוָה עַוֹ לְעַמּוֹ תָּן יְהוָה יִכְבֶּה אֶת־עַמּוֹ בִּשְׁלוֹם :</p>	<p>מִזְמוֹר לְהוֹדוֹ הַכּוֹ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הַכִּי לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ : הַכּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְּׁתַחֲוֹ לַיהוָה בְּהַרְתִּי קִדְשׁ : קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם אֱלֹ־ הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־יָמִים רַבִּים : קוֹרֵי־יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּקִדְר : קוֹל יְהוָה שִׁבְרֵ אֲבָנוֹם וְיִשְׁבַּר יְהוָה אֶת־אָרְצוֹ הַלְבִּנוֹן : וְיִרְקַדֶּם כְּמֹד עֵגֶר לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמֹד בּוֹדֵאֲמִים : קוֹל־יְהוָה הַצֵּב לְהַכּוֹת אִישׁ : קוֹר יְהוָה יִחַל מִדְּבַר יִחַל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ : קוֹל יְהוָה יִחַלֵּל אֵילֹת וְיִחְשָׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיבְלָו כָּרוֹ אֹמַר בְּכוֹד : יְהוָה לְמַבּוּל יִשְׁכַּח וְיִשְׁכַּח יְהוָה מִלֶּךְ לְעוֹלָם : יְהוָה עַוֹ לְעַמּוֹ תָּן יְהוָה יִכְבֶּה אֶת־עַמּוֹ בִּשְׁלוֹם :</p>
---	--

מוסף לשבת

בשמיניון הסדר תוך הכיכל אומרים

ובנהיה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל : קומה
 יהוה למנוחתך אתה וארון עוֹד : כהניך ילבשו צדק
 והסדיק ירגנו : בעבור דוד עבדך אל תשוב פני משיחך :
 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו : עין חיים
 היא למחויקים בה ותומכיה מאשר : דרכיה דרכי נעים
 וכל נתיבותיה שלום : השיבנו יהוה אליך ונשובה
 חרש ימינו בקדם :

סדר תבלת מוסף

כל יסוד חיינו בתפלה מוסף בין יס לטור בעיר בין לא . זמן תפלת מוסף אחר הפלת
 שחרית ואין לאחריה יותר מוסף ז' שעות . אם התפלל אותה קודם מה"ש ילא . שכת
 ולא התפלל בזמנה אין לה תשלומין , היו לפניו שתי תפלות אחת של מנחה ואחת של
 מוסף , כגון שאיחד להתפלל מוסף עד שזמנה נרדף להתפלל של מנחה תחלה ואח"כ
 של מוסף , אע"פ שאין להתפלל מנחה גדולה לכחזלה הכא אפי' כיון שרדף להתפלל של
 מוסף , מיכן אם קוראין לביה"כ אין נרדף להקדים של מנחה אם עדיין לא קרא השמש
 למנחה , אבל משהגיע זמן מנחה קטנה נרדף להקדימה למוסף , ונליבד לא יעשו כן ,
 ואם הוא סמוך לערב ואין שעות להתפלל שתיכן הורה במג"א שיתכלל מוסף וישלים של מנח'
 בערבית שמים . טעה והחליף של מוסף באחרת . אם עקר רגליו חזר לראש ואם לא
 עקר רגליו חזר לשל שנת בלבד , התכלל של חול ולא הזכיר של שבת לא ילא , ואם אמר
 רק ונעשה לפניך חובותינו בהמירי יום ובקרבן מוסף ילא . טעה ולא התפלל
 שחרית אינו משלים במוסף אלא במנחה , כך כ"ל שהיא קרוי' סמוכה . מותר לטעום
 קודם תפלת המוספין אבל בעורה אסורה אלא למאן דחלש לני'.

הא"ן אומר ח"ק . בשנת וכה"מ מתפללין מוסף של י"ט מתמלאכול לקמן בסדר המועדים .

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד הַתְּהִלָּתְךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
 וְקִנְיַת הַכֹּהֵל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי

בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה . בעשרת ימי תשוב' מוסיפין וזכרנו
 ואם שכת ומתם הכרכ' אינו חוזר

וְיָבוֹאוּ לְפָנֶיךָ מִלֵּךְ חַסְדֵי בְּהִימִים . וְתִתְּנֵנוּ בְּהַסֵּר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים תְּחִיָּים :

מלך

מלך עוזר ומושיע ומגן באי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
להושיע. ^י נסורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר
אסורים ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמורך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמח ישועה.

<sup>נעשרת ימי חסוב' מוכיפין מי כסוך / וכחוב /
ובספר חיים ולס נכח ובייס הנכח' לינו סורף.
שי כמורך אך הרהמים זוכר וצוריו לחיים ברחמים.</sup>

ונאמן אתה להחיות מתים באי מחיה המתים:

אתה קדוש ושםך
קדוש וקדשים בכל יום
יהללוך סלה. ברוך אי
הא ^(נע"מ המלך) הקדוש:
^{קדוש' לש"ן נחזרת הסכל *}
^{נערי צדקה ישיף. פסוד, שכל) ש"ח}
^{ש"רפי קדש המקה ישיש שמך בקדש}
^{פכתוב עלה נביאך והרא זה אל זה}
^{ואמר ק"ת קדוש קדוש קדוש}
^{:: צבאות מלא כל הארץ כבודו.}

ח' כבוד מלא עולם מישהתנו ישראלים זה לזה אתה מקום כבודו. לעמקם
קרוך יאמר: ק"ח ברוך כבודו מקומנו: ח' מקומנו הוא יין ברחמים
ניחון עם הנפתרים שמו ערב ובוקר בכל יום תמיד פעמים באהבה
שמע אומרים: ק"ח שמע ישראל יי אלהינו יי אלה: ח' אתה הוא
אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא ישמיענו ברחמינו
שנית לעני בלחיי לקוות לכם לאלהים: ק"ח אני יי אלהיכם:
(ליט אהיר אהירנו יי אהירנו מה אהיר שמך בכל הארץ: (הדת
יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אהר ושמו אהר:

י' וכדברי הדשך כתוב לאמר:

ח' ומלך יי לעולם אלהי ציון לדר ודר הללויה: לדת אלהינו

(* כתב כרז קוקני נכ' האינו ח' ל' כ' ס' ה' לקרא מחורגם נמרגם ירושלי אלהינו

מִן הַיָּמִים וְעַתָּה דִּיבְעוּ:

אֶתֶּה יִצְרֶת עוֹלָמְךָ מִקְדָּם
 כְּלִיָּת מְלֹאכְתְּךָ בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי אֶהְבֶּת אֹתָנוּ
 וְרִצִּיתָ בָּנוּ וְרוֹמְמָהֵנוּ
 מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת וְקֹדֶשׁתָּנוּ
 בְּמִצִּיתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ
 לְעַבְדֶּיךָ וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ עֲלֵינוּ קִבְּרָתָּ.
 וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה וְרֵאשֵׁי
 חֳדָשִׁים לְכִפְּרָה. וְלִפִּי
 שְׁחַטָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
 וְאַבּוֹתֵינוּ הַרְבֵּה עֵירָנוּ
 וְשָׁמַם בַּיִת מִקְדָּשֵׁנוּ וְגָלָה
 יְקָרְנוּ וְנִטַּל כְּבוֹד מִבַּיִת
 חַיֵּינוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים
 לַעֲשׂוֹת חֻבּוֹתֵינוּ בְּבַיִת
 בְּחִירֶיךָ בְּבַיִת הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו
 מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלֹוֹחַת
 בְּמִקְדָּשֶׁךָ יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ

תִּכְנֶנֶת שְׁבֻת רִצִּית
 קִרְבָּנוֹתֶיךָ. צִוִּית
 פְּרוּשֵׁיךָ עִם סְדוּרֵי
 נִסְכֵיךָ. מְעַנְיָה
 לְעוֹלָם כְּבוֹד יִנְחָלוּ.
 טוֹעֲמֵי חַיִּים זְכוּ.
 וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיךָ
 גְּדֹלָה בְּפָחוּ. אֲזַמְּסִינִי
 נְצַטְטוּ עֲלֶיךָ. וְהִצַּוְנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהֶ
 קָרְבַּן מוֹסֵף שְׁבֻת
 כְּרֵאשֵׁי. יְהִי רִצּוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ
 בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
 וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלָנוּ. וְשֵׁם
 נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶרֶץ
 קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ.
 תְּמִידִים כְּסֻדְרָם

בְּבִיחָה וְכוּ' וְמִכְהוֹן יִלִּיף מִשֶּׁה לְדַלָּא הוּא מְדַבֵּר שְׂמַח מִפְּרָשָׁא עַד זִמְן דְּהוּא מִסְכָּד פּוֹמִי'
 נַעֲשֶׂה וְסָד מִלִּין דְּלִיבִין חִמְקִין וְמִשֶּׁה אֲחִין פִּי' מִן הַלּוּיִנוּ עַד הַזְכֻּרַת הַשֵּׁם יֵשׁ עֲשָׂרִים

לר"ח

ורתפיענו בגבולנו ושם
 נעשה לפניך את קרבנות
 חובותינו תמידים בסדרם
 ומוספים בהלכתם: ואת
 מוספי יום השבת הזה ויום
 ראש החדש הזה נעשה
 ונקריב לפניך באהבת
 כמצות רצונך כמו שכתבת
 עלינו בתורתך על ידי משה
 עבדך מפי כבודך באמור:
 וביום השבת שני כבשים
 בני שנה תמימים ושני
 עשרנים סלת מנחה
 בלולה בשמן ונספו: עלת
 שבת בשפתו על עלת
 התמיד ונספה:
 ובראשי חדשיכם תקריבו
 עֵדָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי בָקָר
 שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים
 בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם:
 וּמִנְחָתָם וּנְכִפִּיהֶם כַּמִּדְבָר
 שֶׁלֹּשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וְשְׁנַיִם
 עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ

ומוספים בהלכתם •
 ואת מוספיו השבת
 הזה נעשה ונקריב
 לפניך באהבה
 כמצות רצונך כמו
 שכתבת עלינו
 בתורתך על ידי משה
 עבדך מפי כבודך
 באמור: וביום השבת
 שני כבשים בני שנה
 תמימים ושני עשרנים
 סלת מנחה בלולה
 בשמן ונספו: עלת
 שבת בשפתו על
 עלת התמיד ונספה:
 ישמחו במלכותך
 שומרי שבת וקוראי
 עונג עם מקדשי
 שביעי • בלם ישבעו

ויתענגו

ויין

ואחת חובות מן שמונים וחמס חיותיות , וכפי איתא בספרי אמר משה די לר"ח
 לסיק מקטו חמשים כ"א חובות בקדושה שכל יום קודם הוכרת הפס חוה

תפלת מוסף לשבת

לר"ח

וירא ענגו מטובך
 ובשביעי רצית בו
 וקדשתו חמדת ימים
 אתו קראת. זכר
 למעשה בראשית:
 אלהינו ואלה אבותינו
 רצה במנוחתנו
 קדשנו במצותיך ותן
 חלקנו ברחמיך
 שבענו מטובך
 ושמחנו בישועתך
 וטהר לבנו לעבודך
 בנאמת ודגחילנו
 אלהינו באהבה
 וברצון שבת קדשך.
 ויגדודרה ישראל
 מקדשי שמך. ברוך
 אתה יי מקדש
 השבת:

ויין פנספו ושעיר לכפר
 ושני תמידים פה לכתם:
 ישמחו במלכותך שומרי
 שבת וקראי ענג עם
 מקדשי שביעי. כלם ישבעו
 ויתענגו מטובך ובשביעי
 רצית בו וקדשתו חמדת
 ימים אותו קראת. זכר
 למעשה בראשית:
 אלא רצה במנוחתנו
 וחדש עלינו ביום השבת
 הוה את החדש הוה לטבה
 ולברכה. לששון ולשמחה.
 לישועה ולנחמה. לפרנסה
 ולכלכלה. לחיים ולשלום.
 למחילת חטא ולסליחת עון
 (בשבת הענוה ולכפרת פשעי) כי
 בעמך ישראל בחרת מכל
 האמות. ושבת קדשך להם
 הודעת וחקי ראשי ידשים
 להם קבעת: ברוך אתה
 יי מקדש השבת וישראל
 וראשי ידשים:

רצה

רצה

סדרן קדש וכו' ובקדושת וזכר שנת פ"ה אוחיות וזה פרטן נקדישך ובערונך
 צבול פים וכו' עכ"ל והדברים תמוהים שהרי בד נקית למינא אינן כ"ח

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם.
 והשב ארצה עבודה לדביר ביתך ואשי
 ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
 לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
 ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מזמרים לדכ"ג

מזמרים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו אלתי כל
 כשך יוצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול ותקדוש
 על ששתותינו ותמטנו בן תתנינו
 ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות
 קדשך לשמך תתן ולעשות רצונך
 ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
 מזמרים לך. ברוך אל מהודאות:

מזמרים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 גודה לך וגם פרתה לך על
 חיינו המסורים בידך ועל
 גשמותינו הפקודות לך ועל
 נפיק שבכל יום עמנו ועל גפלאותך וטובותיך שבכל יום
 ערב ובקר וצהרים. תשוב כי לאכלו רחמיק ותמרחם
 כי לאתמו חסדיך מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

בגמ' וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל החיים יודוך ולהלל ולאת שמך באמתה וישועתנו
 ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי תשוב שמך ולך נאה להודות.
 לא יא' אבותינו ברכנו בברכה המישלשת בתורה הפתוחה על ידי משה
 עבדך האמנה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמר: בברך יי
 וישמך: יאר יי פניו אליך וירחם: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

כ"ג אומות? ועתה סקרה ה' לפני ס' מקונו כתב יד ומלאת כ"ג ז'
 זה פרטן קדושך ובעולך כקוד שכל שום וכו', וכו' פלס.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינִי בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאֵזֶר פְּנִיךָ כִּי
 בְּאֵזֶר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וּרְחֻמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:
 נִיחָמְסָפָר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִקְרָב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם: (בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְּׁרוּם):
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרַמָּה וְלַמְטַקְלָרֵי נַפְשֵׁי תְרוּם
 וְנַפְשֵׁי קַעֲפָר לְכָל תַּהֲרֵה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּהְיֶה נַפְשֵׁי וְכָל
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתְם וְהִלְקֵל מַחְשַׁבְתְּם. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֵךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתֶּךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן
 יִתְקַצֵּוּ יִדְרִיךְ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנְנֵי: יְהִי רְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְכִי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

נִשְׁכַּח שֵׁשׁ אֵיפֶן אֲוֹמְרִין אֱלֹהִיכֶם.

לשבת חשובה. פסוק שס כמספר שמאל חזק.
 אֱלֹהֵיכֶם שׁוֹפֵט אֶרֶץ וּבְמִישׁוֹר לְאָמִים. מִדַּת הַדָּוִד וְהַפּוֹרֵף
 לְרַחֲמִים. וּכְפָר זְרוֹנוֹת וְשִׁנְנוֹת עֲנוֹת וְאֲשָׁמִים. אֲדוֹן
 מְטָאִים הַצֵּהר וְהַלְבֵן פְּתִימִים. לְכַפְרָה מְקוּיִם לִילוֹת וְיָמִים.
 תּוֹה עִפְפָה מְתַעֲנִים וְצָמִים. זְכוּר בְּרִית רֵאשׁוֹנִים הַיִּשְׁרִים
 וְהַתְּמִימִים. קוּם לְבָנֵיהֶם שְׁכַנְעַת קְדוּמִים. וְיִמְלֵךְ מְלָכֶם
 לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: וּבְרַבְרֵי קִרְדֵּךְ

לשבת חול המועד סוכות. פסוק שס כמספר יהודה.
 אֱלֹהֵיכֶם יְשִׁיב בְּשָׁלֵם סִבּוֹ וּמַעֲוֹנָתוֹ. הַקָּם יָקוּם הַכִּירוּ וְחָדַר
 מִצְוָתוֹ. וְעַד סֵלֶה יִשְׁבֹּן־שָׁב הוֹד שְׁכִינָתוֹ. הַיִּדֵת סָבָה תַּהֲרֵה לְצַל
 לְשׁוֹפְרֵי סָבָתוֹ. תַּעַת יַעֲטִיד עַל אֶרֶץ אֲנָדָתוֹ. וְיִמְלֹךְ עַל־
 כָּל חַאֲרֵץ הַבּוֹזֵה בְּשָׁמַיִם מִעֲלָתוֹ. וּבְרַבְרֵי קִרְדֵּךְ.

לשבת ראש חודש. חמס עס המסנר יהודה.

אֱלֹהֵיכֶם וְזָרִיתֵי שְׂמֵיכוֹן. שְׂבַעֲתֵיכֶם בְּגִבְעוֹתֵיכֶם. תִּזְרַח כְּהַתְחַדְשׁוֹ.
כְּשֵׁשֶׁת זָרִיתֵיכֶם: וְהַתְחַדְשׁוֹ כְּהַתְחַדְשׁוֹ. לְחֹדֶשׁ בְּבָרְתוֹ: הַת
הַיּוֹם לְשֵׁשֶׁת יָמֵי. חֲזוֹת קִדְשֵׁי שְׂבִינְתוֹ: מִיַּד הַדָּשׁ בְּחֹדְשׁוֹ. וּמִי
שֶׁבַת בְּשֶׁבַתוֹ: וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ.

לשבת בראשית. חמס עס המסנר יהודה חוק.

אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁבְלֵי עֲבָדֵיכֶם וְכֹסֵי כְּמִדְּאִשִּׁית. הַעִיר עַל תְּלַח
יִבְנֶה וְאֶרְמֹן יִשִּׁית. וּמִזְבְּחֵי זֶבֶח וּמִקְוֵי רִחְשִׁית. הַרְרֹר
יִקְרָא לְעֲבָדֵי הַיּוֹתֵה קִפְשִׁית. תִּהְיֶה חֹה וְעִמּוֹ קִמְיוֹ וּפִיץ
תְּרִישִׁית. וּמְלוֹךְ עַל עַם שׁוֹמֵר שֶׁבַת בְּרֵאשִׁית: יִבְדַּבְּרוּ קִדְשׁ.

לשבת חנוכה. חמס עס המסנר יהודה חוק.

אֱלֹהֵיכֶם וְיִשְׁלַח מִשִּׁיחוֹ אֹזֹר צִדִּיק וְהֶאֱמִינָה וְכִפִּיד. הַרְשָׁע
יָמִית בְּשֶׁשֶׁת פְּיוֹ אֹנִיב וְאֶבִּיד. וְעַר הַגִּסִּים תִּלָּל לְגִמּוֹר צְעִיר
מִתְעַבִּיד. הַעֵה תְּרִישָׁה וְחֹדֶשׁ הַטּוֹת אֵין מִהַכְּפִיד. הַדַּר
תְּמַדֵּת זְכוּל קִדְשׁ יְהוּמִים וְנִזְבִּיד. וְנִשִּׁיר מִזְמֹר שִׁיר תְּנַפֵּת
הַבַּיִת לְדָוִד: וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ.

לשבת נחמו. חמס עס המסנר יהודה בר שמואל חוק.

אֱלֹהֵיכֶם יוֹסִיף יָדוֹ לְהַבִּיץ נְפֻצוֹתֵיכֶם. הַעֵת יִחַיֵּשׁ לְאִמְרוֹ
צִיּוֹן מֵאֵסְרֵיכֶם. וּמִלְּאֵף כְּרִיתוֹ יִשְׁלַח רִחְשִׁיב לְבַכְּכֶם.
בְּרַבּוֹ פִּנּוּ וְהִנֵּה הַעֲקוּב לְמִישׁוֹר וְלַעִירוֹ וְהַכְּבָּצֶם. הַשׁוֹמְרִים
שֶׁבַת כְּרִית הוּא בְּיָדוֹ וּבְיַעֲכֶם. בְּרַכּוֹ שְׂמֹ וְאַל תִּתְּנֵי דָמִי
לְכֶם. חֵי זְכַר קִדְשׁוֹ נַחֲמֵי יִאמֵר אֱלֹהֵיכֶם כִּי אֲנִי הוּא מְלַכְכֶם
וְאֶמְלֶךְ עֲלֵיכֶם: וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ.

לשבת נשואין. חמס עס המסנר שמואל חוק.

אֱלֹהֵיכֶם שְׂכַנּוּ שִׁם בְּעֵילְמוֹ. מִרְאֵבֵי רִחוֹת רִזוֹ לֹא לְמוֹ. וְאִיה
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ הוֹלְמוֹ. אוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. לַעֵת
יִמְרוּךְ לְיוֹם קוֹמוֹ. חֹה צִיּוֹן גִּזּוֹן בְּמִקְוֵמוֹ. וְהַיָּדָא וְנִדְעוּ כָּל
יְקוֹמוֹ. קְרוֹא לִירוּשָׁלַיִם כִּפְסָא מְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ.

לשבת ברית מילה.

אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי זֹמֵר הַכְּרִית. הִנֵּה שׁוֹרֵחַ לְשִׁאֲרִית. אֵת נִסְתָּר
בְּנֶחֱר כְּרִית. מִכִּישׁר טוֹב וְשָׁלוֹם בְּאֲחֵרִית. יִדְעוּ זֹאת כָּל כְּרִיתֵי
כְּרִית. אוֹמֵר לְצִיּוֹן מְלַךְ אֶלְתֵּיךְ וְהַזְרִית: וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ.

אין כֹּהֵנֵינוּ. אין כֹּהֵנֵינוּ. אין כֹּהֵנֵינוּ.
 אין כֹּהֵנֵינוּ: מי כֹּהֵנֵנוּ. מי כֹּהֵנֵנוּ. מי
 כֹּהֵנֵנוּ. מי כֹּהֵנֵנוּ: נֹדֵה לֵאלֹהֵינוּ. נֹדֵה
 לֵאלֹהֵינוּ. נֹדֵה לִמְלַכְנוּ. נֹדֵה לְמוֹשֵׁי־עֵנוּ:
 בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מְלַכְנוּ.
 בָּרוּךְ מוֹשֵׁי־עֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הוּא
 אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מְלַכְנוּ. אַתָּה הוּא
 מוֹשֵׁי־עֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת קְטֹרֶת הַסָּמִים:

פְּטוּם הַקְטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצָּרֵן וְהַחֲלָבָה
 וְהַלְבוֹנָה. מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנֶה: מוֹר
 וְקִצְיָעָה שְׁבֵלֶת גֵּרָד וְכֶרֶם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה
 עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה הַקִּשְׁט שְׁנַיִם עָשָׂר.
 וְקְלוֹפָה שְׂרִשָּׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בְּרִית
 בְּרִישֵׁינָה תְּשַׁעַה קֶבֶץ. יֵין קְפָרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא
 וְקֶבֶץ תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קְפָרִיסִין מְבִיא חֲמַר
 חוֹרֵין עֲתִיק: מִלַּח סְדוּמִית רְבַע (הַקֶּבֶץ). מֵעֵלָה
 עָשָׂן כֹּל שֶׁהוּא: רַבִּינָתָן אוֹמֵר אֵף כִּפְתַת הַיֶּרֶדֶן
 כֹּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ רֶבֶשׁ פְּסָלָה. אִם חֲסַר
 אַחַת מִכֹּל סְמָנֶיהָ חַיִּב מִיתָהּ: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף
 מֵעֵצֵי הַקְטָר: בְּרִית בְּרִישֵׁינָה שְׁשִׁין בָּהּ אֶת

הַצִּפְרָן. כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה אֲנָה: יִינַקְפְּרִיסִין טִישׁוֹרִין
בוֹ אֶת הַצִּפְרָן. כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה עֹנָה: וְהֵלֵא מִי
רַגְלִים יָפִין לָהּ אֵלֶּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין מִי
רַגְלִים בְּעֹזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבֵד:

מטת סוף ט"ז חמ"ה, וספרים מ"ח.

הַשִּׁיר שֶׁהַלִּוִּים הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
בַּיּוֹם הַרְאִינוּ הֵן אִמְרִים, לִבֵּי הָאָרֶץ וּמְלוֹאֵה תְּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ:

כַּשֵּׁנִי הֵן אִמְרִים,

גָּדוֹל יְיָ וּמִחֻלָּל כּוֹאֵד בְּעֵד אֱלֹהֵינוּ הַרְקָדְשׁוּ: (מ"ח)

בַּשֵּׁנִי הֵן אִמְרִים,

אֱלֹהִים נָצַב בְּעֶדְתֵּי אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט: (פ"ב)

בְּרַכְּעֵי הֵן אִמְרִים, אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: (צ"ד)

בַּשֵּׁנִי הֵן אִמְרִים,

חֲרַנְנוּ לֵאלֹהִים עֹזְנֵנוּ הֲרִיעֵנו לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: (פ"א)

כַּשֵּׁנִי הֵן אִמְרִים, יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לָבַשׁ לָבִישׁ יְיָ עַו הַתְּאֹדָר

אֶרֶץ-תְּבוּן תְּבֵל בְּלִתְמוֹט: (צ"ג)

בַּשִּׁשִּׁתִּי הֵן אִמְרִים: מוֹמֹזֵר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: (צ"ב)

מוֹמֹזֵר שִׁיר לְעֵתֵד לְכֹא. לְיוֹם שֶׁבִלְוֵי שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעַלְמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תְּלַמְדֵי חֲבָמִים

מִרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם: שְׁנֵאמַר וְכֹל בְּנִיךָ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב

שְׁלוֹם בְּנִיךָ: אֵל תִּקְרָא בְּנִיךָ אֵלֶּא בּוֹנֵיךָ: שְׁלוֹם רַב

לְאֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מִכְּשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ

שְׁלוֹה בְּאַרְמוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה גְּבַא שְׁלוֹם

בְּךָ: לְמַעַן בֵּיתֵי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לְךָ: יְיָ עַו

לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ וְיִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עלינו לְשִׁבְחָ לְאֲדוֹן הַכֵּל לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂנוּ בְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
 שְׂלֵא שֵׁם חֲלַקְנוּ בָּהֶם וְגִרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנִים . וְאַנְחָנוּ בְּרָעִים
 וּבְמִשְׁתַּחֲוִיִּים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹמָה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
 (כ"א וכסא כבודו) בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְשָׁבִיבֵת עֵזוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים :
 הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"א אחר) . אֱמֵת מִלִּבְנוֹ אֵפֶס זִוְלָתוֹ
 בְּפֶתוֹב בְּתוֹרָתוֹ וְיִדְעֵת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְבָךְ כִּי יי הוּא
 הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאֲרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :
 עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרֶת עֲוֹךְ
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֲרֶץ וְהָאֵלִילִים בְּרוֹת יִבְרָתֶיךָ . לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וְכַל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ . לְהַפְנוֹת
 אֱלֹהֶךָ כָּל־רְשָׁעֵי אֲרֶץ . יִבְיָרוּ וְיִדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְּהֵל בִּי לָךְ
 זָכְרַע כָּל־בְּרָךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לְשׁוֹן : לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
 יִפּוּלוּ . וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּו . וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת־עוֹל
 זְלָכוֹתֶיךָ . וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעַד . כִּי
 זְמַלְכוּת שְׁלָךְ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד : בְּפֶתוֹב
 בְּתוֹרָתֶךָ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד : וְנִאֶמֶר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־
 כָּל־הָאֲרֶץ בַּיּוֹם כִּהְיָה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

ואח"כ אומדין היום שבת קודש שבו היו הלויים אומרים במקדש מזמור
 שיר ליום השבת וגו' ממלאכו לעיל דף י"ב, ואומדין עלינו, ק"י.

דיני סעודת שחרית וסדר קידוש

אסור להחמכות עד טז שעות, ולכא תענית אפילו שעה אחת אסור. יסא שלחמו עריך
 כמו בסעודת ניל, ומקדישין על סייק, והוא נקרא קידוש רבא ע"ד סני כהור כי אינו משה"ס,
 ואינ"ס כ"ס נסא בו כל מה שנוהג בקידוש הליל, ולא ישעיס עד שיקדש, במקום שאין יין מבו
 או כל המשקין הם חסר מדינה סוף מהמים, וא"כ להמתין אפילו מפנה שיבוא לו יין,
 ורק

דיני סעודת שחרית וסדר קידוש עד

ורק כזה הוא קל מקודם הלילה, ואם אין לו שום משקין צולע מיד על ספת, ולוקח הכוס מלא יין בידו ואומר

וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַשַּׁבָּת לְדַרְתָּם בְּרִית עִוְלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפֵּשׁ
זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל־מְלֶאכֶתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלֶאכֶת
אִתָּהּ וּבִנְךָ וּבִתְךָ עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וּבְהֵמָתְךָ
וּגְרֶמְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־
כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ
יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: סברי מדגן ודבנן ודבנן ודבנן
בָּא יי' אלהינו מלך העולם פורא פרי הגפן:

וזהו לפחות רובי של המעשים וניתן למסובין לטעום מזמן וכו' וזהו ומצד עכ"ל, וזהו מדרך המוציא על לחם מסכה וכו' על העליונה. ואחר הסעודה נוטל צמים אחרונים ומצד עכ"ל על חוץ אפילו אין דרכו בדרך בחול ביחוד, כדי להרבות ברכות, ומאז טעמא ירבה בפרות ומגדים וריחני אחר סוף הסעודה. קובעין מרח אחר סעודה שבת וגדול עובד המבטלו, ובפרט העוסקים כל ימות השבוע צמ"ט וטורדין בעסקי ה"א וכו' א"ל, אם בשבת יתעסקו כל סוף באכילה וצמית תורה מה מחא עליו, ומתן ידע האם ההטות קונות מוחמו ואמכותו. והמתעדים בשבת ומתעסקים בדברי צעילים, אין להן חילום שבת גדול מה.

המבקר מולה בשבת לא יבקש רחמים במכתבו בחול אלא כה ברוך לומר
ישבת היא מהן עוקר ודפיאת הרופח לבוא וישבתו בשלום:
הנכנס לנחם אבל יאמר
ישבת היא מלגה ונחמה הרופח לבוא וישבתו בשלום:

למנחה ככנסין לביה"כ ואומרין אשרי ועי' והש"ך לריק להחטוף בטלית מפני כבוד קה"מ.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממך איהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדולי ומהלל מאד ולגדלתו אין הקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך איטיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלותך אספרנה: וברב טובך יביעו וצדקתך ידגנו: הנין ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסדיך יברכיכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממושלתך בכל דור ודר: סומך יי לכל הנפלים ויוזקך לכל הפופים: עיני כל אלקי ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פותח את ידך ומשביע לכל חירצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עלך ודברי אשר שמתי בך לא ימוש מקיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי

מעתה

מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:
 וקרא זה אל זה ואמר קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא
 כלהארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדוש
 בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על ארעא עובד
 גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמא יי צבאות מליא
 כל-ארעא ויו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחריקול
 רעש גדול ברוד כבוד יי ממקומי: ונטלתני רוחא
 ושמעת בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין: ברוד
 יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי ומרוד לעלם ועד:
 יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמא: יי אהו אברהם
 יצחק וישרא אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מהשבות
 לבב עמך ודבן לבכם ארוד: והוא רחום יכפר עון ולא
 ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: כי אתה
 אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת: תתן אמת לעקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוד אדני יום ויום
 יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו מושגב
 לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוכח בך:
 יי הושיעה המרוד יעננו ביום קראנו: ברוד (הוא) אהינו
 שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתקלנו תורת
 אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לפנינו בתורתו
 וישם בלבנו אהבתו ויראנו ולעשות רצוני ולעבדו
 בלבב שלם למען לא נגיע לריק ולא נלד לפקלה: יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שישמחך וישקך

בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּר וְנִחְיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה
 לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּוִשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם תָּבֵא: לְמַעַן וְזִמְרָה
 כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדָה: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בְּיָי וְהָיָה יי מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוּ בְּיָי עַד פִּי בְּיָהּ יי
 צוּר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בָךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ
 דְרָשִׁיךָ יי: יי חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקָה יִגְדִיל תוֹרָה וַיִּאֲדִיר: חַת

קודם פתיחת ח"ק מנחן הס"ן ואנו חפלתו והקבל עונה לחזרו
 ואני חפלתו לה ונגעת בציון אלהים כרב חפדתו ענין פאמית וישעיה:

מולאין ס"ח וקוראין ל' אכאים נכ' שלשבת הנאה ואמילוסוף י"ט, ואין מסעירין ואין
 לוטרין קדים אחר קס"ח על הסוגים חלה אחר שהגניעו ס"ח עומד הס"ן ואומר ח"ק
 חס עליה לקרואם שקראו ולחבלם הסמוכה, לבי שלעולם אין עומדין הסגור בחפלה
 אלא אחר קדים וסומכין אותו אם כל מה האסור, ואחר קדים עומדין להחבל.
 ארצי ישעיה חפדתו ופי נגיד תהלתך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנְהַחֵל וּזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. בעש"ח
 וְקָרְנֵי בְּתוּמִים מְלַךְ הַבַּיִת בְּתוּמִים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר חַתוּמִים לְמַעַן אֱלֹהִים תְּחִים:
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם.
 אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְחוֹשִׁיעַ.
 בחורף משיב הקדים ומוריד הקשים:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 גּוֹמֵל וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי כְּמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
 בּוֹמֵת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה: בעש"ח אומרים מי כמוך.

מי כמוך אב הרחמים וזכר יצירתו בחיים ברחמים.
 והאמן אמן למחיות מתים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
 אתה

אתה קדוש ושמך
 קדוש וקדשים בכל יום
 יהללוך סלה. פרוך אי
 הא (נע"מ המורה) הקדוש:

קדוש לבין נחומת הספוק
 נחיש את שמך בעולם השם
 שבת קדש אמתו בשמי קדום
 ככתוב עליו נביא וקרא את ה' ו
 ואמר: קדוש קדוש קדוש
 וצבאות מלא כל הארץ כבודו.

ס' לעינתם פרוך ואמר: קדוש פרוך כבודו מן מקומו: ס' וקדש קדוש
 פתוח באמר: קדוש וקדוש וקדוש וקדוש ציון וקדוה וקדוה:
 ס' קדוש וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש
 אלהינו מפינו לא נמיש רעוב נעה בו אל מלה גדול וקדוש אמת.
 קדוש אמת וי האל (נע"מ המלה) הקדוש:

אתה אחד ושמך אחד. ומי פעמך ישראל
 גוי אחד בארץ. הפארת גדלה. ועטרת
 ישועה. (יום) מנוחה וקדשה לעמך נתת:
 אברהם יגל. יצחק ירגן. יעקב ובניו ינחו
 בו: מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמת
 ואמונה. מנוחת שלום ושלוח. ורחשקמ
 ובטח. מנוחה שלמה שאתה רוצה בה.
 יכירו בנך וידעו כי מאתך היא מנוחתם
 ועל מנוחתם יקדשו את שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
 קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו
 מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו ונפשו

באמת
 יום מנוחה ב"ה נחם כחולו ימנו וכו' נחמוני הספדנו וכן כן וכו' וכו' וכו'
 מנחת יום מן טעם לילת ימותי בה שהרי מטוס ל"ג וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ וַיְנַוְחוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקִּדְשׁ הַשֶּׁבֶת:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם.
וְהַשֵּׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּירְחֶךָ וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתַחֲוּ
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בר"מ וס"מ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיְבֵא וַיְגַיֵּעַ וַיִּרְאֶה
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֵּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּפְקֹדֵנוּ וַיִּזְכְּרֵנוּ
אֲבוֹתֵינוּ. וַיִּזְכְּרֵנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן בָּוֶד עֲבָדֶךָ. וַיִּזְכְּרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קִדְשֶׁךָ. וַיִּזְכְּרֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָלְטָה
לְאוֹבֵה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לר"מ ראש החדש | לספח חג המצות | לכוכי חג הסוכות
הַיּוֹת וּבְרַגְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטַבָּה וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן. וּרְחַם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:
וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בִּישׁוּבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צִוֵּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹרֵה
לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נְשֻׁמַּתֵינוּ
תִּפְקֹדוֹת לָךְ. וְעַל גִּסְיֶךָ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּבְלֵ אוֹתֶיךָ

וְיִבְרַחְךָ שְׂפָכַל עֵת עָרֵב וּבִקְרָ וְצַהֲרִים חַפְיִיב כִּי לֹא כָלוּ
 בְּחַמְיָךְ וְחַמְרָהֶם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ •
 וְעַל כָּלֵם יִתְבַרְךָ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּבָבוֹ תָמוּד לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּיָמֶיךָ וּבְתוֹכָם לְחַיִּים טוֹבִים כְּרַחֲמֵי כְדוּתְךָ •

וְכָל חַיִּים וְיִדְוִקָה סָלַח וְיִסְלַח לָנוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמִּתּוֹת הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
 וְעוֹרְתָנוּ סָלַח • כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת •

בבולין אומרים זה

באשכנז אומרים זה

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה יִבְרַכְהָ הֵן וְחֶסֶד	שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמוֹךְ	עֲמוֹךְ תִּשִּׁים לְעוֹלָם
כְּרַכְנוּ אֲבוֹנוּ פִלְנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ	כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם
תּוֹרַת חַיִּים וְאַחֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה	וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ
וּבְרַכְהָ וּרְחַמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב	אֶת עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל
כְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־	בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
עֵת וּבְכָל־שְׁעָה בְּשִׁלּוּמְךָ:	שְׁעָה בְּשִׁלּוּמְךָ:

יְיָ מֶלֶךְ הַיּוֹם בְּכִרְכָּה יִשְׁלוֹם בְּרַחֲמֵיךָ מִטּוֹב וְנִחַם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
 עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל רַחֲמֵיךָ טוֹבִים וְרַחֲמֵיךָ: (כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְּׁרוּם):

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי טָרַע וְשִׁפְטֵי טַמְעָר כְּרַחֲמֵיךָ וְרַחֲמֵיךָ נִפְשֵׁי תְרוּם
 וְנִפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תַּחֲנוּן פֶּתַח לִבִּי כְּתוּרָה וְכַמְצוּתֶיךָ תִּרְדוּת נִפְשֵׁי וְכָל
 הַחוֹשִׁים עָלַי רַעַח כְּתוּרָה הַפָּר עֲצָתָם וְתַחֲבָל מַחֲשַׁבְתָּם • עֲשֵׂה לְמַעַן
 שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּתְחַדֵּךְ לְשַׁעַן
 יִתְחַלְצוּן יִתְחַדֵּךְ הוֹשִׁיעָה יִמְנָךְ וְעֲנֵנִי: יְהוֹי לְרַצוֹן אֲמִדִּי כִּי וְהִגִּינוּ לִבִּי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְנוֹצֵרִי • עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁרוּם עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרְנוּ אָמֵן: יְהוֹי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כְּמִתְחַדָּה בְּיָמֵינוּ וְהֵן חֲרָבֵנוּ כְּתוּרָה:

הַסֵּךְ חֶסֶד הַסֵּכֶל כְּקוֹל אֲוִימֵר קְרוּשׁ שֶׁל מוֹל וְעוֹמֵר הַסֵּכֶל וְאֵם כִּי אֲוִימֵן צִדְקָתְךָ
 וְכוּ', וְיִמִּים חֶסֶד אֵל מִמֶּנּוּן נְכוּל אֵין אֲוִימֵר צִדְקָתְךָ, (וְלֹא נִמִּית סַמְכִים וְלֹא נִמִּית חֶסֶד)

צִדְקַתְךָ צִדֵּק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: וְצִדְקַתְךָ אֱלֹהִים
 עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלּוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: צִדְקַתְךָ
 כְּהַרְרִיא מִשְׁפָּטֶיךָ תְהוֹם רַבָּה אָדָם וּבַהֲמֹה תוֹשִׁיעַ יְיָ ק"מ

טעה ולא התפלל מנחה בשנת מתפלל במ"ט שנים של חול ומגדיל בראשונה
 ואינו מגדיל בשני, ואם לא הגדיל בראשונה והגדיל בשני' שני' עלתה לו
 ולר"ק לתזור ולהתפלל לתשלומין, ואם הגדיל בשתיהן אולא הגדיל בשתיהן יא.

בשנת בראשית מתחילין לומר ברכי נפשי וכו' ואומרים עד שנת הגדול,
 ובשנת של אחר פסק מתחילין לומר פרקי אבות תמלאם בסמוך.

קד בִּרְכֵי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאוֹד הוֹד
 וְהַרְרָ לְבִשְׁתָּ: עֵטָה אֹזֶר בִּישְׁלֵמָה נוֹטָה שָׁמַיִם
 כִּירְעָה: הַמְקַרָּה בַמַּיִם עֲלִיזוֹתַי הַשָּׁם־עֵבִים
 רְכוּבוֹ הַמְחַלֵּךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ: עִשָּׂה מְלֶאכֶיז
 רוּחוֹת מִשְׁרָתַי אִישׁ לְהַט: יָסַד אֶרֶץ עַל־
 מְכוּנֵיהָ בַל־תִּמוּט עוֹלָם וָעֶד: תְהוֹם כְּלָבוּשׁ
 כַּסִּיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמְדוּ־מַיִם: מִן־גַּעֲרַתְךָ
 יִנוּסוּן מִן־קוֹל רַעֲמֶךָ יַחֲפִיזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ
 בַקְּעוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה יִסְדַּת לָהֶם: גְּבוּל שְׁמַת
 בַּל־יַעֲבְרוּן בַּל־יִשְׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: תִּמְשַׁלַּח
 מִעַנְנִים בְּנִחְלִים בֵּין הָרִים יִהְלִכוּן: יִשְׁקוּ כָּל־
 חַיֹּת שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם: עֲלִיהֶם עוֹף־
 הַשָּׁמַיִם יִשְׁבוּן מִבֵּין עַפְּאִים יִתְנוּ־קוֹל: מִשְׁקָה
 הָרִים מִעֲלִיזוֹתַי מִפְּרִי־מַעֲשֵׂיךָ תִשְׁבַּע הָאָרֶץ:

עפאים, העין נק"ח והאל"ף טעלס והיו"ד חרוקה. משקה, נסגול, ה"כ.

מִצְמִיחַ הַצִּירִי לְבַהֲמָה וְעֹשֵׁב לְעַבְדַּת הָאָדָם
לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ: וַיִּינן יִשְׁמַח לִבְב־אֲנוּשׁ
לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֵן וְלֶחֶם לִבְב־אֲנוּשׁ
יִסְעֵד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְיָ אֲרֹזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע:
אֲשֶׁר־שָׂם צִפְרִים יִקְנֶנּוּ הַסִּידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה:
הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַעֲלִים סִלְעִים מַחֲסוֹה־
לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יִדַע
מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲשָׁף וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ הַרְמַשׁ כָּל־
חֵיתֵי־יַעַר: הַכְּפֹרִים שְׂאֵנִים לְמִרְףּ וּלְבִקֶּשׁ
מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֶאֱסֹפוּן וְאֵל־
מֵעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לִפְעֻלוֹ וְלְעַבְדָּתוֹ
עַד־יָעֲרֹב: מִהֲרַבּוּ מֵעֵשִׂיף יְיָ כָּל־כֶּסֶם בְּחִכְמָה
עֲשִׂיתָ מְלֵאכֶה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ: זֶה הוּא גְדוֹל וְרַחֵב
יָדַי שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפֵּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם־
גְּדוֹלוֹת: שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְלִכוּן לְיִיתָן זֶה יִצְרָתָה
לְשִׁחְקֵי־בּוֹ: כָּל־כֶּסֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבֵּרוּן לְתַת אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקַטְוּ תַּבְּתָח יָרֵךְ יִשְׁבְּעוּן
טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְחִלוּן תִּסְפֵּף רוּחָם יִגְוַעוּן
וְאֵל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחֲךָ יִבְרָאוּן
וְתַחַד־שׁ פָּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹדֵי לְעוֹלָם יִשְׁמַח

יי בְּמַעֲשָׂיו: הַמְכִיט לָאָרֶץ וְתָרַעַד יַגַּע בְּהָרִים
 וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לִי בַחַי אֹמְרָה לֵאלֹהֵי
 בְּעוֹדִי: יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּי:
 יתמוּ הַפְּאִים מִן־הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים יַעֲזוּבֵם
 בְּרַכִּי נַפְשֵׁי אֶת־יְיָ הַלְלוּיָהּ: (לא מסיק ס"א עכ"ה).

קפ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְיָ בַּצִּרְתָּהּ לִי קָרָאתִי
 וַיַּעֲנֵנִי: יי הַצִּילָה נַפְשֵׁי מִשִּׁפְת־שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן
 רְמִיָּה: מַה־יִּתֵּן לָךְ וּמַה־יֹּסִיף לָךְ לְשׁוֹן רְמִיָּה:
 הֲצִי גִבּוֹר שְׁנוֹנִים עִם גְּהִלֵי רִתְּמִים אֲוִיָּה לִי
 כִּי־גִרְתִּי מִשָּׁךְ שִׁכְנַתִּי עִם־אֲהָלֵי קָדָר: רַבַּת
 שִׁכְנַתְּהָ לָּהּ נַפְשֵׁי עִם שׁוֹנָא שָׁלוֹם: אֲנִי שָׁלוֹם
 וְכִי אֲדַבֵּר הַמָּוָה לְמַלְחָמָה:

קפא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין
 יְבוּא עוֹרִי: עוֹרֵי־יַמְעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל־
 יִתֵּן לַמוֹט רַגְלֶךָ אֶל־יְנוֹם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם
 וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְךָ יי צִלְּךָ עַל־
 יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשָּׁמַשׁ לֹא־יִכְפֹּת וַיִּרַח בְּלִילָה:
 יי יִשְׁמְרֶךָ מִבְּל־רַע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יי
 יִשְׁמֹר־צִאֲתֶךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 קפב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחַתִּי בְּאִמְרִים לִי בֵּית

יִנְלֶךְ: עֲמֹדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעַר יְרוּשָׁלַם:
 יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחָפְרָהּ לָהּ יַחְדָּו:
 שָׁשִׁם עָלוּ שְׁבִטִים שְׁבִטִיָּה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל
 לְחֹדְרוֹ לְשֵׁם יי: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת
 לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית הָדוֹד: שָׂאוּ שְׁלוֹם
 יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיד: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה
 בְּאֶרְמְנֶיךָ: לְמַעַן אֲחִיוֹרְעִי אֲדַבְּרָה נְאֻם שְׁלוֹם
 בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:
 קַיִּשׁוֹר הַמַּעְלוֹת אֵלֶיךָ נִשְׂאֵתִי אֲתִיעִינִי הַיֹּשְׁבִי
 בַּשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעִינִי עֲבָדִים אֶל־יְד אֲדוֹנֵיהֶם
 כְּעִינִי שִׁפְחָה אֶל־יְד גְּבֻרָתָהּ בֶּן עֵינֵינוּ אֶל־יי
 אֶל־הֵינוּ עַד שִׁחַנְנוּ: חָנְנוּ יי חָנְנוּ כִּי־רַב
 שָׁכַעְנוּ כּוֹז: רַבַּת שְׁכַעְהָ לָהּ נַפְשֵׁנוּ חֲלָעַג
 הַשָּׂאֲנִים הַבּוֹז לְגֵאִי־זִנִּים: לְגֵאִי־זִנִּים קָרוֹ, עֵינֵי ס"ב.
 קַיִּשׁוֹר הַמַּעְלוֹת לְדוֹד לֹלִי־י שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֶר־
 נְאֻם יִשְׂרָאֵל: לֹלִי־י שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם:
 אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ בְּחָרוֹת אִפְסֵם בָּנוּ: אֲזִי חַמִּים
 שְׁטַפּוֹנוּ נִחְלָה עֵבֶר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עֵבֶר עַל־
 נַפְשֵׁנוּ חַמִּים הַזְדוֹנִים: בָּרוּךְ יי שְׁלֵא נִהַנְנוּ
 מִרָף לִשְׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלֶמֶה מִפֶּחַ
 עֵינִי, מִן־חֲזוֹן־הַסִּבֵּל. שִׁחַנְנוּ, סוֹדֵנוּ כִּסְמִי כִּמְסִטָּה. נִחְלָה, מִלְשֵׁלֵי ס"ב.

יֹקֵשִׁים הִפַּח גִּשְׁבֵּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלֹטְנוּ: עֲזַרְנוּ
בְּשֵׁם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

^{קבו}שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטוּחִים בִּי כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־
יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיִּי
סָבִיב לְעַמּוֹ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ
שִׁבְט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־
יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדִיהֶם: הַטִּיבָה יי
לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמְטִים יי
עַקְלָקְלוֹתָם יוֹלִיכֶם יי אֶת־פְּעָלֵי הַגָּאוֹן
שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

^{קבו}שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יי אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינִי
בְּהַלְמִים: אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
אִזּוּ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים:
הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינִי שְׂמַחִים: שׁוּבָה
יי אֶת־שְׁבִיתָנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֹּרְעִים
בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלּוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשְׂא
מִשֹּׁד־הַזֹּרֵעַ בְּאֵיכָא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמַחֲיוֹ.

^{קבו}שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם־יִי לֹא־יִבְנֶה בַּיִת
שׁוֹאֵעֲמֵלוּ בּוֹנוֹ בּוֹ אִם־יִי לֹא־יִשְׁמַר־עִיר שׁוֹאֵי
שָׁקֵד שׁוֹמֵר: שׁוֹאֵלְכֶם מִשְׁבִּימֵי קוֹם מְאֹחֲרֵי־

שֶׁבֶת אֲכָלִי לֶחֶם הַעֲצָבִים כִּן יִתֵּן לִידֵי דוֹשָׁנָא:
הִנֵּה נִחַלְתָּ יְיָ בְּנִים שָׂכָר פְּרֵי הַבֶּטֶן: כְּהַצִּים
בְּיַד-גִּבּוֹר כִּן פָּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁרִי הַגִּבּוֹר
אֲשֶׁר מָלֵא אֶת-אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא-יָבוֹשׁוּ
כִּי-יְדַבְּרוּ אֶת-אֲוִיכִים בַּשָּׁעַר:

^{קכ}שִׁיר הַמַּעְלוֹת אֲשֶׁרִי כָל-יְרֵא יְיָ הַהֵלֶךְ
בַּדָּרְכָיו: יִגַּע כַּפְיָךְ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ:
אֲשַׁחֲךָ יִבְנֶנּוּ פוֹרְיֹהָ בִירְכֵתִי בֵיתְךָ בְּנִיךָ
כַּשְׁתִּלִּי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי-כֵן
יִבְרַךְ גִּבּוֹר יְרֵא יְיָ: יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וְרֵא אֶה פְּטוֹב
יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵא אֶה-בְּנִים לְבְנֶיךָ
שָׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל:

^{קכב}שִׁיר הַמַּעְלוֹת רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְּעוּרֵי יֹאמֵר
נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְּעוּרֵי יָגַם לֹא-יְכַלֵּךְ-
לִּי: עַל-גְּבִי הָרִשׁוּ הָרָשִׁים הָאֲרִיכּוֹ לְמַעְנוֹתֶם:
" צַדִּיק קִצִּין עֲבוֹת רָשָׁעִים: יָבוֹשׁוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזוֹר
כֹּל שְׁנָאֵי צִיּוֹן: יְהִיוּ בַחֲצִיר גִּגּוֹת שֶׁקֶדְמַת שְׁלֶכָה
יָבֵשׁ: שְׁלֵא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר וְהִצְנֵנוּ מֵעֵמֹר: וְלֹא
אָמְרוּ הָעֹבְרִים בְּרַבַּת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּרַכְנוּ
אֲחֵכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

קל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יי: אֲדַנִּי
 שָׁמְעָה בְּקוֹלִי תְהִינָה אֲנִיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל
 תְּחַנְּנֵנִי: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדַנִּי מִיַּעֲמוּד:
 כִּי־עָמַךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָא: קוֹיִתִּי קוֹיִתָּה
 נַפְשִׁי וְלֹדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: נַפְשִׁי לְאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים
 לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כִי־
 עִם־אֲדַנִּי תַחֲסֹד וְתִרְפָּה עִמּוֹ פְּדוֹת: וְהוּא
 יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

קל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יי: לֹא־גָבַהּ לְבִי וְלֹא־
 רָמוּ עֵינַי וְלֹא־הִלְכֹתִי בְּגִדְלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת
 מִמֶּנִּי: אִם־לֹא שְׁוִיתִי יְדוֹמָמָתִי נַפְשִׁי כַּנְּמַל
 עָלַי אִמּוֹ כַּנְּמַל עָלַי נַפְשִׁי: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי־
 יי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם:

קל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יי לְדָוִד אֶת כָּל־עֲוֹנוֹתָיו:
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לִי נֶדֶר לְאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם־אֲבִיא
 בְּאֶהַל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־עַרְשֵׁי־צוּעִי: אִם־
 אֶתֵּן שָׁנָת לְעֵינַי לְעַפְעַפֵּי תְנוּמָה: עַד־אֲמַצֵּא
 מָקוֹם לִי מִשְׁכָּנֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה
 שָׁמְעֵנָה בְּאֶפְרָתָה מְצִאֲנוּךָ בְּשָׂדֵי־יַעַר:

נבואה

אֲדַנִּי כ"כ מְדוּק וּמְסֹר עֲלוֹ קל"ה, עֵינַי, מִן כִּתְחִין דְּסִכְרָא. שְׁנָה, קִסְרָא כ"ב.

נבואה למשפנותיו נשתחוו להרום רגליו:
 קומה יי למנוחתך אתה וארון עונך: כהניך
 ילבישו צדק וחסדיך ירגנו: בעבור דוד עבדך
 אל־תשב פני משיחך: נשבע־י לדוד אמת
 לא־ישׁוב מפנה מפרי בטנך אשית לכסא־
 לך: אם־ישמרו בנך וברייתו ועדתיו אלמדם
 גם־בניהם עדי־עד ישבו לכסא־לך: כי־בחר
 יי בציון אוה למושב־לו: זאת־מנוחת־עדי־עד
 פה־אישב כי־אויתיה: צידה ברך אברך אביוניה
 אשביע לחם: וכהניה אלביש ישע וחסדיה
 רגן ירגנו: שם־אצמיח קרן לדוד עבדתי גר
 למשיחי: אויביו אלביש בשת ועליו ציון נזרו:
 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים
 שבת אחים גם־יחד: בשמן הטוב י על הראש
 ירד על הזקן זקן אהרן שירד על־פי מדותיו
 בטל חרמון שירד על־הררי ציון כִּי־שם צוה
 יי את־הברכה חיים עד־העולם:

קלר שיר המעלות הנה ברכו את־י כל־עבדי יי העמדים
 בבית־י בגילות: שאו־ידכם קדש וברכו את־י:
 יברכה יי מציון עשה שמים וארץ: עלינו ק"י.

פרקי אבות

פרק ראשון

כסנת אל אחר פסח מתחילין לומר פרקי אבות עד ל"ז בתמוז וי"א עד ר"ה.
 כר ושקאל גיש קהם חלק לעולם תבא ישאמר ועמיד כלם
 צדיקים לעולם יורשו ארץ צד נשעי מעשה נבי לתתפארה:
 אמישה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע
 לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרה לאנשי כנסת
 הגדולה. הם אמרו שלשה דברים היו מתונים בדין
 והעמידו תלמידים הרבה ועשו סג לתורה: ב שמעון
 הצדיק היה משיגרי כנסת הגדולה הוא היה אומר על
 שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה
 ועל גמילות חסדים: ג אנטיגנוס איש סוכו קבל
 משמעון הצדיק הוא היה אומר אל תהיו פועלים
 המושמין את הרב על מנת לקבל פרס אלא היו פועלים
 המושמין את הרב שלא על מנת לקבל פרס ויהי
 מורא שמים עליכם: ד יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי
 בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם יוסי בן יועזר איש
 צרדה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים והיו מתאבק
 בעבר רגליהם והיו שותה בצמא את דברייהם: ה יוסי בן
 יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו
 עניים בני ביתך ול תרבה שיחה עם האשה באשתו
 אמרו קל והמר באשת חברו מבאן אמרו חכמים כל
 המרבה שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו ובוטל
 מדבריו תורה וסופו יורש גיהנם: ו יהושע בן פרחיה ונתאי
 הארכלי קבלו מהם יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב
 וקנה לך חבר והיו דן את כל האדם לכה זכות: ו נתאי
 הארכלי

הארבל אומר תרחק משבו רע ולא תתחבר לרשע ולא
 תתאושש מן הפורענות: הוזהרה בן טבאי ושמעון בן עשטח
 קבלו מהם הוזהרה בן טבאי אומר לא תעש עצמה בעורכי
 הדנין וכשתהיו בעלי דין עומדים לפניך והיו בעיניך
 פרשעים וכשתפטרם מלפניך והיו בעיניך כפואין
 כשקבלו עליהם אתה הדין: ש שמעון בן עשטח אומר הוי
 מרבה לחקור את העדים והוי זהיר בדבריה שמוא
 מותכם ילמדו לשקר: ישמעיה ואבטליון קבלו מהם
 שמעיה אומר אהב את המלאכה ושנא את הכבדות
 ולא תתודע לרשות: יש אבטליון אומר תכמים הוזהרו
 בדבריהם שמוא תחזכו חובת גלות ותגלו למקום כיום
 הדעים וישתו הפלמידים תבאים אחריהם וימותו ונמצא
 שם שמנים מתהלל: יש הלל ושמו קבלו מהם הלל אומר
 הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב
 את הכריות ונקרבן לתורה: יש הוא הנה אומר נגיד
 שמוא אבד שמה ודלא מוסיף יסר ודלא ילוי קמלא חגיב
 ודאשתמיש בתנא חלף: יש הוא הנה אומר אם אין אני
 לי מי לי וכי אמי לעצמו מה אני ואם לא עבשו אימתי:
 יש שמו אומר עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה
 והוי מקבל את כל האדם בספר פנים יפות: שורבן
 גמליא הנה אומר עשה לה רב והסתלק מן הספק ולא
 תרבה לעשר אמדות: יש שמעון בנו אומר כל ימי גבולתי
 בין התכמים ולא מעאיתי רגלי טוב מושתיקה ולא
 סבדדש עקר אלא תועשה וכל המרבה דברים מביא

פרק שני

חטא: יח רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם קיים על האמת ועל הדין ועל השלום שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם:

רבי חנניא בן עמיאל אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך תהיה להם תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען צדקו ויפיל תורה ונאמרו: עלינו קדוש.

פרק שני

כל ישראל וכו'.

א רבי אומר איזו היא דרך ישראל שיכבוד לו האדם כל שהיא תפארת לעשה ותפארת לו מן האדם והיו זהיר במצוה קלה כבחמורה שאין אפה יודע מתן שכרן של מצוות והיו מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה. הסתכל בשלשה דברים ואין אפה בא לידי עברה דע מה למעלה ממך עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים: ב רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שניגעת שניהם משפחת עון וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון וכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה באלו עשייתם: ג הווי זהירין ברשות שאין מקרבין לו לאדם אלא לצדק עצמן גראין פאוהבין בשעת הנאתן ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו: ד הוא הנה אומר עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני

רצונך: ההלל אומר א תפרוש מן הצבור ואל תאמין
 בעצמך עד יום מותך ואל תדין את חברך עד שתגיע
 למקומו ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו
 להשמע ואל תאמר לבשאיפנה אשנה שמא לא תפנה:
 והוא הנה אומר אין בור ירא הטא ולא עם הארץ חסיד
 ולא הבישן למד ולא תפקדן מלמד ולא כל המרבה
 בסחורה מהקים ובמקום שאין אנשים השתדל להיות
 איש: ואף הוא ראה גלגולת אחת שצפה על פני המים
 אמר לה על האטבת אטפוד וסוף מטיפוד יטופון:
 ח הוא הנה אומר מרבה בשר מרבה רמה מרבה
 נכסים מרבה דאגה מרבה נשים מרבה כשפים מרבה
 שפחות מרבה ומה מרבה עבדים מרבה גזל מרבה תורה
 מרבה חיים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה
 מרבה תבונה מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב
 קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא:
 טרפן יוחנן בן זפי קבל מהלל ומשמיה הוא הנה אומר אם
 למדת תורה הרבת א תחזיק טובה לעצמך פי לבך
 נוצרת י המשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זפי
 ואלו הן רבי אליעזר בן הורקנוס רבי יהושע בן חנניא
 רבי יוסי דבבון רבי שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר
 בן ערך: יא הוא הנה מונה שבתם (רבי) אליעזר בן
 הורקנוס בור סוד שאינו מאבד טפה (רבי) יהושע בן
 חנניא אשרי יולדתו (רבי) יוסי תבהנהסיד (רבי) שמעון בן
 נתנאל ירא הטא (ורבי) אלעזר בן ערך במעין המתנבא:

יב הוא הנה אומר אם יהיו כל-הכמי ישראל בקר מאונם
 ואליעזר בן הורקנוס בקר שנה מכריע את-כלם:
 אבא שאול אומר משמו אם יהיו כל-הכמי ישראל בקר
 מאונם ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם ואלעזר בן ערך
 בקר שנה מכריע את כלם: י' אומר להם צאו וראו איז
 היא דרך טובה שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר
 עין טובה רבי יהושע אומר חבר טוב רבי יוסי אומר שכן
 טוב רבי שמעון אומר הרואה את הנולד רבי אלעזר
 אומר לב טוב: אומר להם רואה אני את דברי אלעזר
 בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם: י' אומר להם
 צאו וראו איז היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם.
 רבי אליעזר אומר עין רעה רבי יהושע אומר חבר רע
 רבי יוסי אומר שכן רע רבי שמעון אומר הלוח ואינו
 משלם אחד הלוח מן האדם כלוח מן המקום שנאמר
 לוח רשע ולא ישלם וצדיק הונן ונותן רבי אלעזר אומר
 לברע: אומר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערך
 מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם: טו הם אמרו שלשה
 דברים רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך
 בשלך ולא תהי גיח לבעים ושוב יום אחד לפני מיתתך
 ויהי מתחמם פגגד ארץ של חכמים ויהי זהיר בגחלתן
 שלא תפוח שנשיבתן נשיבת שועל ועקיפתן עקיפת
 עקרב ולהישתן לחישת שרף וכל דבריהם בגחלי אש:
 י' רבי יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת הבריות
 מוציאין את האדם מן העולם: י' רבי יוסי אומר יהי

ממון

ממון תברך תביב עריף כשליך וסתקון עצמוך ללמוד
 תורה שאינה ירשה לך וכל מעשיוך יהיו לשם שמים:
 הרבי שמעון אומר הני זתיר בקריאת שמוע ובחפלה
 ובשאתה מתפלל א תעש הפלתך קבע אלא בתמים
 ותחנונים לפני המקום שניאמר כי חנון ורחום הוא
 ארך אפים ורחימסר ונחס על הרעה. ואל תהי
 רשע בפני עצמוך: י"ט רבי אלעזר אומר הני שקוד
 ללמוד תורה ודע כיהשתשיב לאפיקורוס ודע לפני
 מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך
 שכר פעלתך: כ"ב רבי מרפון אומר היום קצר והמלאכה
 מרבה והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית
 דוחק: כ"א הוא הנה אומר לא עליך המלאכה לגמור
 ולא אתה בךחורין להפטר ממנה אם למדת תורה
 הרבה נורתנין לך שכר הרבה ונאמן הוא בעל
 מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך ודע שמתן שכרן
 של צדיקים לעתיד לבוא: רבי חנניא בן עקשיא וכו'.

פרק שלישי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמד כלם
 צדיקים לעולם וירשו ארץ נצח נשעי מעשהעבדי להתפאר:
 א"עקביא בן מתללא אומר הסתפל בשושה דברים
 ואין אתה בא לידי עברה דע מאין באת ולאין אתה הולך
 ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באת מטפה
 סרוחה ולאין אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה ולפני
 מי אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש

תִּקְרֹא שְׂפָרוֹךְ הוּא: כִּרְבִי חֲנִינְיָא סֵגֵן הַבְּתֵינִים אֹמֵר הוּוּ
 מִתְּפַלֵּל בְּשִׁלּוּמָה שֶׁל מַלְכוּת שְׂאֵלְמָלְא מוֹרְאָה אִישׁ
 אֶת־רַעְהוּ חַיִּים בְּלָעוּ: רַבִּי חֲנִינְיָא בְּן־תַּרְדִּיּוֹן אֹמֵר שְׁנַיִם
 שְׂוִי־שָׁבִין וְאֵין בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה הֲרִי זֶה מוֹשֵׁב לְצִים.
 שְׁנַאֲמֹר וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יוֹשֵׁב. אֲבָל שְׁנַיִם שְׂוִי־שָׁבִין וַיֵּשׁ
 בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם. שְׁנַאֲמֹר אִו
 נִדְּבָרוּ יִרְאִי יִי אִישׁ אֶל־רַעְהוּ וַיִּקְנֶשׁב יִי וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר
 זְכָרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאִי יִי וּלְחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ. אֵין לִי אֱלֹא שְׁנַיִם מִנְּיָן
 אֲפִילוּ אֶחָד שְׂוִי־שָׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׂהַקְרֹא שְׂפָרוֹךְ הוּא
 קוֹבַע לוֹ שְׁכָר. שְׁנַאֲמֹר יוֹשֵׁב בְּדָר וְיָדָם כִּי נָטַל עָלָיו:
 גִּרְבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר שְׁלֹשָׁה שְׂאֲכָלוּ עַל שְׁלַחַן אֶחָד וְלֹא
 אָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה כְּאֵלוּ אֲכָלוּ מוֹבְחֵי מֵתִים שְׁנַאֲמֹר
 כִּי כָל־שְׁלַחַנוֹת מְלֹאֵי קִיָּא צוֹאֵה כְּלֵי מְקוֹם: אֲבָל שְׁלֹשָׁה
 שְׂאֲכָלוּ עַל שְׁלַחַן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה כְּאֵלוּ
 אֲכָלוּ מִשְׁלַחַנֵּי שְׁלֵם־מְקוֹם. שְׁנַאֲמֹר וַיִּדְבֵּר אֵלָיָה הַשְׁלַחַן
 אֲשֶׁר לְפָנָי יִי: רַבִּי חֲנִינְיָא בְּן־חֲבִינְיָא אֹמֵר הַנְּעוֹד
 בְּלִילָה וְהַמְתַּלֵּךְ בְּדַרְךְ יְחִידִי וּמִפְנֵה לְבוֹ לְבַטְלָה הֲרִי זֶה
 מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ: הַ רַבִּי נְחוּנְיָא בְּן־הַקָּנָה אֹמֵר כָּרִי־
 הַמְקַבֵּל עָלָיו עוֹל תוֹרָה מְעַבִּירִין מִמֶּנּוּ עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל
 דַּרְךְ אֶרֶץ וְכָל־הַפּוֹרֵק מִמֶּנּוּ עוֹל תוֹרָה נוֹתֵנִין עָלָיו עוֹל
 מַלְכוּת וְעוֹל דַּרְךְ אֶרֶץ: וְרַבִּי חֲלַפְתָּא בְּן־דּוּסָא אִישׁ כֶּפֶר
 חֲנִינְיָא אֹמֵר עֲשֶׂרָה שְׂוִי־שָׁבִין וְעוֹסֵקִין בַּתּוֹרָה שְׂכִינָה
 שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם שְׁנַאֲמֹר אֱלֹהִים נֹצֵב בְּעֶרְתֵּי־אֵל. וּמִנְּיָן
 אֲפִילוּ חֲמוּשָׁה שְׁנַאֲמֹר וְאֲנִדְתּוּ עַל־אֶרֶץ יִסְדָּה. וּמִנְּיָן

אפילו

אפילו שלישה שנאמר בקרב אלהים ישפט. ומנן אפילו
שנים שנאמר או נדברו יראי יי איש ארעהו ויקשב יי
וישמע. ומנן אפילו אחד שנאמר בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבא אליך וברכתך: רבי אלעזר איש
ברתותא אומר תנלו מושלו יאפתה וישלך שלו וכן ברוד
הוא אומר פירמך הכל ומעך נתנו לך: רבי יעקב
אומר המתלך בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר
מהנאה אין זה מהנאה ניר זה מעלה עליו הכתוב
כאלו מתחייב בנפשו: רבי דוסתאי בר ינאי מושום רבי
מאיר אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו
הכתוב כאלו מתחייב בנפשו שנאמר רק השמר לך
ושמור נפשך מאד פנת שפח את הדברים אשר ראוי
עיניך, יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר ופך
יסורו מלכבד כל ימי חייו הא אינו מתחייב בנפשו עד
שישב ויסורם מלבו: רבי הנניא בן דוסא אומר כל
שיראת הטאז קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכל
שחכמתו קודמת ליראת הטאז אין חכמתו מתקיימת:
הוא היה אומר כל שמעשיו מרדין מחכמתו חכמתו
מתקיימת וכל שחכמתו מרדין מפעשיו אין חכמתו
מתקיימת: יהוא היה אומר כל שקום הבריות נוהה
הימנו רוח המקום נוהה הימנו וכל שאין רוח הבריות
נוהה הימנו אין רוח המקום נוהה הימנו: רבי דוסא
בן הרפינס אומר שנה של שחרית ויין של צהרים
ושיחת הילדים ושיבת בתי כנסיות של עמי הארץ

מושיעו את ישראל מן המצרים: וישמעאל
 המדבר אשר המנהג את המצרים והמנהג את
 המצרים והמנהג את המצרים והמנהג את
 על אבותם אשר והמנהג את המצרים והמנהג את
 את על פי שיש בהם תורה ומצוות טובים את לו
 חרה לעיני ה' כי ירבו ישמעאל אשר היה לו
 לראש ועם להשקות ויהי מרוב ארבעה מאות
 בשמחה: ירבו עקבה אשר שהיו יקרות י' את
 מרגליו את האדם לערוה: מטרת סגן יתרה מצאנות
 סגן לעושר נדדים סגן לפרישות סגן נחמיה שבתות:
 יהוא היה אשר הביט אדם ישמעאל לעיני ה' ויהי
 נודעת לו שגברא בעלים שנאמר כי בעלים אלהים אשר
 את האדם: הביטן ישמעאל שגברא בעלים נקדום הנה
 יתרה נודעת להם שגברא בעלים נקדום שנאמר בעלים
 אתם לו אלהיכם: הביטן ישמעאל שגברא בעלים על המנהג
 הנה יתרה נודעת להם שגברא בעלים על המנהג שנאמר
 כי לקח טוב נתתי לכם תורת אלהיכם: ש' הנה על
 והרשות נתנה ונחמיה האדם שגן והנה על י' את
 המעשה: ש' הוא היה אשר הנה שגן שגברא ומעשה
 כי סה על קדושתם המנהג עליוהו והנהגו מנהג
 והנהגו קדושתם מנהגו ויהי המנהג עליוהו והנהגו
 והנהגו מנהגו מנהגו מנהגו י' את שגברא מן האדם
 מנהגו ויהי מנהגו מנהגו מנהגו עליוהו והנהגו מנהגו
 דין אמת והנהגו מנהגו והנהגו: ויהי אלהי ה' אלהי

אשר

אומר אם אין תורה אין דרך ארץ אם אין דרך ארץ אין תורה אם אין חכמה אין יראה אם אין יראה אין חכמה אם אין בעת אין בנה אם אין בנה אין בעת אם אין תורה אם אין תורה אין חכמה. הוא הדין אומר כל שהכמתו מרבה ממעשיו למה הוא דומה לאילן שענפיו מרבין ושקטיו מעטין והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו שנאמר והיה בערער בערבה ולא יראה ביריבא טוב וישבן חברים במדבר ארץ מלחה ולא תשב אבל כל שביעשיו מרבין מהכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו מעטין ושקטיו מרבין שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונוטות בו אין מניזין אותו ממקומו שנאמר והיה בעין שתיל על מים ועל יובל ישתה שקטיו ולא יראה כי יבא הם יקוה עתה בעין ובישנת בעירת לא ידאג ולא ימייט מעשיות פניו. יי רבי אלעזר (בן) הסבא אומר קבין ופתחי קנה הן הן גיפי הלבנות. הקיפות ונמטרנאות פדפלוות להבמה: רבי חנניה בן עקשיא וכו'.

פרק רביעי

כל ישראל ישי ליהם דעה לעולם כפי שנאמר וישנה כלם עתה ב יעקב וישני אדון יצחק כשעני מעשה בני דוד פאמי: א בן זוקא אומר אידין קבא סלומד מכל אדם שנאמר מכל מלמדי השכלתי כי עדיקתך שוקת דין: איהו גבור הפוכיש את יצרו שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומחיל קרודו מלכד עיר: איהו עשיר השנים בחלקו שנאמר יגיע

* פרפרותין בן עירבם הערק וזילת פדפחיל דיע נחמת בני ארמימוריא וצוסיקו הסעג, בן חכמה סקודה סמך העעגה.

וַיַּעַבְדוּ בַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל אֶשְׁרֵיךָ וְטוֹב לְךָ אֶשְׁרֵיךָ בְּעוֹלָם
 הָיְתָה וְטוֹב לְךָ לְעוֹלָם הַבָּא - אֵיזוֹהוּ מִכְבֵּד הַמְּכַבֵּד
 אֶת הַבְּרִיּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מִכְבְּדֵי אֲבֹתָם וּבְנֵי יִקְלוּ:
 בֶּן עֵינִי אֹמֵר הָיְתָה רֵץ לְמִצְוַת קָלָה וּבוֹרָח מִן הָעֲבָרָה
 שֶׁמִּצְוָה גִּזְרָת מִצְוָה וְעֲבָרָה גִּזְרָת עֲבָרָה שֶׁשָּׂבַר
 מִצְוָה מִצְוָה וְשָׂבַר עֲבָרָה עֲבָרָה: גְּדוּלָּה הָיְתָה אֹמֵר
 אֲ תִהְיֶה בּוֹ לְכָל אָדָם וְאֲ תִהְיֶה מִפְּלִיג לְכָל דָּבָר שְׂאִין
 לְךָ אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׁעָה וְאִין לְךָ דָּבָר שְׂאִין לוֹ מְקוֹם:
 וְרַבִּי לְוִיטָם אִישׁ יִבְנֶה אֹמֵר מֵאֵד מֵאֵד הָיְתָה
 שְׂפַל רוּחַ שְׂתַקְנוֹת אֲנֹשׁ רַמָּה: רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה
 אֹמֵר כָּל הַמְּחַלְלֵי שֵׁם שָׁמַיִם בְּסִתְרֵי גִפְרֵעִין מִמֶּנּוּ בְּגִלּוֹ
 אֶחָד בְּשׁוּגָג וְאֶחָד בְּמִזִּיד בְּחִלּוּל הַשֵּׁם: הַרְבֵּי יִשְׁמְעֵא בַר
 רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר הַלּוֹמֵד עַל מְנַת לְלַמֵּד מִסְפִּיקִין בְּיָדוֹ
 לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד וְהַלּוֹמֵד עַל מְנַת לְעֲשׂוֹת מִסְפִּיקִין בְּיָדוֹ
 לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת: רַבִּי צְדוּקָה אֹמֵר אֵל
 (תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְּבוֹר וְאֲ תַעֲשֵׂ עֲצָמָה בְּעוֹרְכֵי הַדְּבָנִין וְאֲ)
 תַעֲשֵׂה עֲטָרָה לְהַתְגַּדְּלָבָה וְלֹא קָרְדוּם לְחִפְרֵרָבָה וּבְכָה
 הִנֵּה הַלֵּל אֹמֵר וְדֹאשְׁתַּמֵּשׁ בְּרִתְגָא חֲלָף הָא לְמַדְפָּה כָּל
 הַתְּהַנְּה מִדְּבָרֵי תוֹרָה נוֹטֵל הֵיזוּ מִן הָעוֹלָם: וְרַבִּי יוֹסִי
 אֹמֵר כָּל הַמְּכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה גּוֹפּוֹ מִכְּבֵּד עַל הַבְּרִיּוֹת
 וְכָל הַמְּחַלְלֵי אֶת הַתּוֹרָה גּוֹפּוֹ מִחֲלָל עַל הַבְּרִיּוֹת: וְרַבִּי
 יִשְׁמְעֵא בְּנֵי אֹמֵר הַחֹשֶׁךְ עֲצָמוֹ מִן הַדִּין פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֵיבָה
 וְגוֹל וְשָׂבוּעַת שְׂוִיא וְהַגֵּם לְבוֹ בְּהוֹרָאָה שׁוֹטֵה רָשָׁע וְגַם
 רוּחַ: כִּי הוּא הָיְתָה אֹמֵר אֲ תִהְיֶה דֵּן יְחִידֵי שְׂאִין דֵּן יְחִידֵי

אֵלֶּא אֶחָד וְאֵל תֹּאמַר קִבְּלוּ דַעְתִּי שֶׁהֵן רִשְׁאִין וְלֹא אֶתְהָּ:
ט רַבִּי יוֹנָתָן אָמַר כָּל הַמְּקִיִּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעַנִּי סוֹפּוֹ
לְקִיּוּמָהּ מֵעֶשֶׂר וְכָל הַמְּבַטְלִים אֶת הַתּוֹרָה מֵעֶשֶׂר סוֹפּוֹ
לְבַטְלָהּ מֵעַנִּי: י רַבִּי מֵאִיר אָמַר הַיּוֹי מִמַּעַט בְּעֶסְקוֹעֵסוֹק
בַּתּוֹרָה וְהַיּוֹה שְׂפַל רוּחַ בְּפָנָי כָּל אָדָם וְאִם בְּטָלָתָּ מִן
הַתּוֹרָה יִשְׁלַךְ בְּטָלִים הַרְבֵּה כְּנִגְדֶּךָ וְאִם עָמְלָתָּ בַּתּוֹרָה
יִשְׁלַח שְׂכָר הַרְבֵּה לְתַתְּלֶךָ: יא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב
אָמַר הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ פְּרָקְלִיט אֶחָד וְהָעוֹבֵר
עַבְרָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ קַטְגּוֹר אֶחָד הַיְשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
כְּתָרִים בְּפָנָי הַפּוֹרְעָנוֹת: יב רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָר אָמַר כָּל־
בְּנִסְיָה שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹפָה לְהַתְקִיִּם וְשֶׁאִינָהּ לְשֵׁם
שָׁמַיִם אֵין סוֹפָה לְהַתְקִיִּם: יג רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן שְׁמוּעַ אָמַר
יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידֶךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלְּךָ וְכְבוֹד חֲבֵרְךָ
כְּמוֹרָא רַבָּךְ וְמוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שָׁמַיִם: יד רַבִּי יְהוּדָה
אָמַר הַיּוֹה זְהִיר בְּתַלְמוּד שֶׁשִּׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זְדוּן: יו רַבִּי
שְׁמַעוֹן אָמַר שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים הֵן בְּתַר תּוֹרָה וְכַתֵּר כְּהוֹנָה
וְכַתֵּר מַלְכוּת וְכַתֵּר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל גְּבִיהֶן: יז רַבִּי
נְהוֹרָאִי אָמַר הַיּוֹה גּוֹלָה לְמָקוֹם תּוֹרָה וְלֹא תֹאמַר שֶׁהִיא
תְּבוּא אַחֲרֶיךָ שֶׁחֲבֵרֶיךָ יִקְיָמוּהָ בִּידֶךָ וְלֹא בִּינְתֶךָ לֹא תִשָּׁעַן:
יח רַבִּי יַבָּאי אָמַר אֵין בְּיָדֵינוּ לֹא מִשְׁלֹת הַרְשָׁעִים וְאִף
לֹא מִיִּסּוּרֵי הַצְּדִיקִים: יט רַבִּי מַתְתִּיא בֶּן חֲרַשׁ אָמַר הַיּוֹה
מְקַדִּים בְּשָׁלוֹם כָּל־אָדָם וְהַיּוֹה זָנַב לְאַרְיֹת וְלֹא תְהִי רֹאשׁ
לְשָׁעֲלִים: כ רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר הָעוֹלָם הַיּוֹה דוֹמָה לְפְרוֹזְדוֹר
בְּפָנָי הָעוֹלָם הֵבֵא חֲתָקָן עֲצָמָךְ בְּפְרוֹזְדוֹר בְּדִי שֶׁתִּכְנַס
לְמַרְקָלִין

לַטְרַקְלִין: ייִ הוּא הָיָה אוֹמֵר יָפָה שָׁעָה אַחַת בְּתַשׁוּבָה
 וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַיּוֹם מִכֹּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וַיָּפָה
 שָׁעָה אַחַת שֶׁל קוֹרֶת רוּחַ בְּעוֹלָם הַבָּא מִכֹּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַיּוֹם
 ייִ רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֱלֶעָזָר אוֹמֵר אֲ תִרְצֶה אֶת הַבְּרֵךְ בְּשַׁעַת
 בְּעָסוֹ וְאֲ תִנְחַמְהוּ בְּשָׁעָה שְׁמִתוֹ מִמָּטֶל לְפָנָיו וְאֲ תִשָּׂא
 לוֹ בְּשַׁעַת נִדְרוֹ וְאֲ תִשְׁתַּדֵּל לְרֵאוֹתוֹ בְּשַׁעַת קִלְקָלְתּוֹ:
 יט שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אוֹמֵר בְּנִפְלֵ אִיבָךְ אֲ תִשְׁמַח וּבְכַשְׁלוֹ
 אֲ יִגַּל לְבָבְךָ כֵּן יִרְאֶה ייִ וְדַע בְּעֵינָיו וְהַשִּׁיב מַעְלָיו אִפּוֹ:
 כ אֱלִישָׁע בֶּן אֲבוּיָה אוֹמֵר הַלּוֹמֵד יֵלֵד לָמָּה הוּא דוֹמָה
 לְדָוִד בְּתוֹבָה עַל נֵיר חֲדָשׁ וְהַלּוֹמֵד זָקֵן לָמָּה הוּא דוֹמָה לְדָוִד
 בְּתוֹבָה עַל נֵיר מְחוּק: רַבִּי יוֹסִי בַר יְהוּדָה אִישׁ כֶּפֶר
 הַבְּבֵלִי אוֹמֵר הַלּוֹמֵד מִן הַקְּטָנִים לָמָּה הוּא דוֹמָה לְאוֹכֵל
 עֲנָבִים קְדוֹת וְשׁוֹתָה ייִן מִגִּתּוֹ וְהַלּוֹמֵד מִן הַזְּקֵנִים לָמָּה
 הוּא דוֹמָה לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוֹלוֹת וְשׁוֹתָה ייִן יָשָׁן: רַבִּי
 מֵאִיר אוֹמֵר אֲ תִסְתַּכֵּל בְּקִנְיָן אֲלֵא בְּמָה שִׁישְׁבוּ יֵשׁ קִנְיָן
 חֲדָשׁ מֵלֵא יָשָׁן וַיָּשָׁן שִׁאֲפִילוֹ חֲדָשׁ אֵין בוֹ: כא רַבִּי אֱלֶעָזָר
 מִקָּפֶר אוֹמֵר הַקְּנָאָה וְהַתְּאֵנָה וְהַכְּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם
 מִן הָעוֹלָם: הוּא הָיָה אוֹמֵר הַיְלָוִדִים לָמוֹת וְהַמֵּתִים
 לַחַיּוֹת וְהַחַיִּים לְדוֹן לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהֲבַדַּע שֶׁהוּא אֲ הוּא
 הַיּוֹצֵר הוּא הַבוֹרֵא הוּא הַמְּכִין הוּא הַדֹּן הוּא הַעֵד הוּא
 בַּעַל דֵּין הוּא עֲתִיד לְדוֹן בְּרוּךְ הוּא שְׂאִין לְפָנָיו לֹא עוֹלָת
 וְלֹא שִׁבְחָה וְלֹא מַשׁוּא פָּנִים וְלֹא מִקַּח שָׁחַד וְדַע שֶׁהַבֵּל
 לְפִי הַחֲשָׁבוֹן וְאֲ יִבְטִיחֶךָ יִצְחָךָ שֶׁתִּשְׂאוֹל בֵּית מְנוּס לָךְ
 שְׁעַל כְּרַחֲךָ אֲתָה נוֹצֵר וְעַל כְּרַחֲךָ אֲתָה נוֹלָד וְעַל כְּרַחֲךָ

אתה חי ועל פְּרִיחָה אתה מת ועל פְּרִיחָה אתה עֲתִיד לתן
 דין והשְׁבוֹן לַפְּנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
 רבי חנניא בן עקשא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
 ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען
 צדקו וגדיל תורה ואהיר: עלינו קדיש.

פרק חמישי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמיד כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:
 אֲבַעֲשֶׂה מֵאֲמֹרֹת נְבִיאָה הָעוֹלָם וּמָה תִלְמוּד לומר
 והלא במאמר אחד יכול להבראות אלא להפרע מן
 הרשעים שמא אבדין את העולם שנברא בעשרה
 מאמרות ולהו שְׁכַר טוֹב לַצַּדִּיקִים שִׁמְקִימִין אֶת הָעוֹלָם
 שֶׁנִּבְרָא בְּעֶשְׂרֵה מֵאֲמֹרֹת: כִּי עֲשֶׂה הַדּוֹרוֹת מֵאָדָם וְעַד
 גַּח לְהוֹדִיעַ בְּפִמָּה אֶרֶךְ אַפִּים לְפָנָיו שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ
 מְכַעֲסִין וּבָאִין עַד שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַמַּבּוּל:
 גִּעֲשֶׂה הַדּוֹרוֹת מִנַּח וְעַד אֲבָרְהָם לְהוֹדִיעַ בְּפִמָּה אֶרֶךְ
 אַפִּים לְפָנָיו שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבָאִין עַד שֶׁבָּא
 אֲבָרְהָם אָבִינוּ וְקָבַל שֹׁכֵר כָּלָם: עֲשֶׂה נְסִינּוֹת נִתְּנָה
 אֲבָרְהָם אָבִינוּ וְעָמַד בְּכָלָם לְהוֹדִיעַ בְּפִמָּה חֲבָתוֹ שֶׁל
 אֲבָרְהָם אָבִינוּ: וְעֲשֶׂה גִסִּים גַּעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
 וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם: עֶשֶׂר מִכּוֹת הֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְעֶשֶׂר עַל הַיָּם: עֲשֶׂה נְסִינּוֹת
 גִּסּוֹ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִדְבַר שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּגְסּוּ
 אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: הֲעֲשֶׂה גִסִּים
 גַּעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ לֹא תִפְּלֶה אִשָּׁה מִרִּיחַ

בְּשֵׁר הַקָּדוֹשׁ וְלֹא הַסְּרִים בְּשֵׁר הַקָּדוֹשׁ מֵעוֹלָם וְלֹא נִרְאָה
זְכוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים וְלֹא אָרַע קָרִי לְכַהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם
הַכִּפָּרִים וְלֹא כָּבוּ הַגִּישָׁמִים אִישׁ שֶׁל עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה וְלֹא
נִצְחָה הַרוּחַ אֶת עַמּוּד הָעֵשֶׂן וְלֹא נִמְצָא פָּסוּל בְּעֹמֶר
וּבִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים עוֹמְדִים צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
רוּחִים וְלֹא הִזִּיק נִחְשׁ וְעִקְרָב בִּירוּשָׁלַיִם מֵעַלְמָם וְלֹא אָמַר
אָדָם לְחִבְרוֹ צַר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאֵלַיִן בִּירוּשָׁלַיִם: וְעִשְׂרָה
דְּבָרִים נִכְרְאוּ בְּעֶרְב־שַׁבָּת בֵּין הַשְּׂמֹשׁוֹת וְאֵלֶיהֶן פִּי הָאָרֶץ
פִּי הַבְּאֵר פִּי הָאֶתוֹן הַקִּנְשָׁת וְהַמֶּן וְהַמֶּשֶׁה וְהַשְּׂמִיר הַכֶּתֵב
וְהַמִּכְתָּב וְהַלְחוֹת וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף הַמַּוִּיקִין וְקִבְרֵתוֹ
שֶׁל מֹשֶׁה וְאֵילוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף צִבְת
בְּצִבְת עֵשׂוּיָה: וְשִׁבְעָה דְּבָרִים בְּגִלָּם וְשִׁבְעָה בְּחֻבָּם
חָבָם אֵינּוּ מְדַבֵּר לִפְנֵי כּוֹי שֶׁגָּדוֹל מִמּוֹנּוֹ בְּחֻבָּה וּבְמַנְיָן
נֵאֵינּוּ נִכְנָם לְתוֹךְ דְּבָרֵי חִבְרוֹ וְאֵינּוּ נִכְתָּל לְהַשִּׁיב
שׂוֹא בְּעֵינָיִן וּמוֹשִׁיב כְּתֻלְכָה וְאוֹמֵר עַל רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן
וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן וְעַל מַה־שְּׁלֹא שָׁמַע אֹמֵר לֹא
שָׁמַעְתִּי וּמוֹדֶה עַל הָאֵמֶת וְחִלּוּפֵיהֶן בְּגִלָּם: חֲשִׁבְעָה
מִיָּנִי פּוֹרְעַנְיוֹת בָּאֵיִן לְעוֹלָם עַל שִׁבְעָה גּוֹפֵי עֲבָרָה
מִקְצָתָן מְעַשְׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינָן מְעַשְׂרִין רָעַב שֶׁל בְּצֻרַת
בָּא מִקְצָתָן רָעִים וּמִקְצָתָן שְׂבָעִים: גָּמְרוּ שְׁלֹא לְעַשׂוֹר
רָעַב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בְּצֻרַת בָּא: וְשְׁלֹא לְטוֹל אֶת הַחֲלָה
רָעַב שֶׁל בְּלָיָה בָּא: דְּבַר בָּא לְעוֹלָם עַל מֵתוֹת הָאִמּוֹרוֹת
בְּתוֹרָה שְׁלֹא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית: חָרַב
בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲגוּי סֵדֶן וְעַל עֵיִת סֵדֶן וְעַל סִמּוֹרִים

בתורה שלא כהלכה: היה רעה באה לעולם על
 שבועת שיא ועל חלול השם: גלות באה לעולם על עובדי
 אלילים ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים ועל שמטת
 הארץ: ^ט בארבעה פרקים הדבר מותרפה ברביעית
 ובשביעית ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה
 ושנה: ברביעית מפני מעשר עני שבשלישית, בשביעית
 מפני מעשר עני שבשנישית, במוצאי שביעית מפני פרות
 שביעית, במוצאי החג שבכל שנה ושנה מפני גזל מתנות
 עניים: יארבע מדות באדם האומר שלי שלי ושלקך שלך
 זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום, שלי שלך
 ושלקך שלי עם הארץ, שלי שלך ושלקך שלך חסיד, שלך
 שלי ושלי שלי רשע: יא ארבע מדות בידעות, גזח לבעוס
 וגזח לרצות יצא הפסדו בשכרו, קשה לבעוס וקשה
 לרצות יצא שכרו בהפסדו, קשה לבעוס וגזח לרצות
 חסיד, גזח לבעוס וקשה לרצות רשע: יב ארבע מדות
 בתלמידים מהיר לשמוע ומהיר לאבד יצא שכרו
 בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו
 מהיר לשמוע וקשה לאבד זו חלק טוב קשה לשמוע
 ומהיר לאבד זו חלק רע: יג ארבע מדות בנותני צדקה
 הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים
 יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו, יתן ויתנו
 אחרים חסיד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע: יד ארבע
 מדות בהולכי בית המדרש הולך ואינו עשה שכר
 הליכה בידו, עשה ואינו הולך שכר מעשה בידו, הולך

ועֵשֶׂה חֶסֶד, לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עֹשֶׂה רָשָׁע: טו אַרְבַּע מִהוֹת
בְּיוֹשְׁבֵי סִבּוּג לִפְנֵי חֲכָמִים סִבּוּג וּמִשְׁפָּךְ מִשְׁמֶרֶת וְנִפְהָ:
סִבּוּג שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַכֹּל וּמִשְׁפָּךְ שֶׁמְכַנִּים בּוֹז וּמִצִּיא
בּוֹז מִשְׁמֶרֶת שֶׁמוֹצִיאָה אֶת הַנֶּהֱנֵן וְקוֹלְטָת אֶת הַשְּׁמֶרִים
וְנִפְהָ שֶׁמוֹצִיאָה אֶת הַקָּמַח וְקוֹלְטָת אֶת הַסֶּלֶת. טו כָּל
אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדָבָר בְּטֵל דְּבָר בְּטֵלָה אֲהָבָה
וְשֵׂאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר אֵינָה בְּטֵלָה לְעוֹלָם, אִיזוֹ הִיא
אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדָבָר זוֹ אֲהָבַת אֲמוּנוֹת וְתָמָר וְשֵׂאִינָה
תְלוּיָה בְּדָבָר זוֹ אֲהָבַת דָּוָד וְיְהוֹנָתָן: י"ג כָּל מִחְלָקַת
שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹפָה לְהַתְקַנֵּם וְשֵׂאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם
אֵין סוֹפָה לְהַתְקַנֵּם אִיזוֹ הִיא מִחְלָקַת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם
זוֹ מִחְלָקַת הַלֵּל וְשָׁמַיִם וְשֵׂאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם זוֹ מִחְלָקַת
קָרַח וְכָל עֲדָתוֹ: י"ד כָּל הַמּוֹכֵחַ אֶת הַרְבִּים אֵין הֵטָא בָּא
עַל יָדוֹ וְכָל הַמְּהַטִּיא אֶת הַרְבִּים אֵין מַסְפִּיקוֹן בְּיָדוֹ
לְעִשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מוֹשֶׁה וְכָהֵן וְנֹכַח אֶת הַרְבִּים וְכֹת הַרְבִּים
תְּלוּי בּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר צִדְקַת יי עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטוֹ עִם יִשְׂרָאֵל יִרְבְּעֵם
בֵּין נֶבֶט הֵטָא וְהַהֵטִיא אֶת הַרְבִּים הֵטָא הַרְבִּים תְּלוּי בּוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר עַל הַטָּאוֹת יִרְבְּעֵם אֲשֶׁר הֵטָא וְאֲשֶׁר הֵהֵטִיא אֶת
יִשְׂרָאֵל: י"ט כָּל מִי שֶׁיֵּשְׁבּוּ עֲלֵיָהּ דְּבָרִים תְּלוּי הוּא
מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל אֲבָרָהָם אָבִינוּ, וְשֶׁלֹּא דְבָרִים אֲחֵרִים
הוּא מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע, עֵין טוֹבָה וְרוּחַ נְמוּכָה
וְנִפְשׁ שֶׁפָּלָה תְּלַמְּדוֹ שֶׁל אֲבָרָהָם אָבִינוּ, עֵין רָעָה וְרוּחַ
גְּבוּהָה וְנִפְשׁ רַחֲבָה תְּלַמְּדוֹ שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע: כ"א בֵּין
תְּלַמְּדוֹ שֶׁל אֲבָרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידוֹ שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע

תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונוחלין
 העולם הבא שנאמר להנחיל אהביו יש ואוצרותיהם
 אמלא: תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין
 לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת
 אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:
 כי יהודה בן תימא אומר הוי עז פנמור וקל כפנשר רץ כצבי
 וגבור כארי לעשות רצון אביה שבשמים: הוא היה אומר
 עז פנים לגיהנם ובוש פנים לגן עדן: יהי רצון
 מלכבוד יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
 במהרה בימינו ונתן חלקנו בתורה: כא הוא היה אומר
 בן חמש שנים למקרא בן עשר שנים למישנה בן שלש
 עשרה למוצות בן חמש עשרה לגמרא בן שמונה עשרה
 לחפה בן עשרים לרדוף בן שלשים לקח בן ארבעים
 לבניה בן חמשים לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים
 לשיבה בן שמונים לגבורה בן תשעים לשיוח בן מאה
 כאלו מת ועבר ובטל מן העולם: כג בן בג אומר
 הפך בה והפך בה דכלא בה ובה תחזי וסיב ובלה בה
 ומנה לא תזע שאין לך מדה טובה הימנה: כד בן הא
 הא אומר לפום צערא אגרא: רבי חנניה בן עקשיא וכו'.

פרק שישי

הוא פרק קנין התורה.

כל ישראל יש להם חלק בעולם הבא שנאמר ועמד כלם
 צדיקים בעולם ירשו ארץ נצח טיבטי טעשה ידי דהתפארה:

« שגנו חכמים בלשון המושנה פרוך שבתר בהם
 ובמשנתם

וּבְמִשְׁנֵתָם: רַבִּי מֵאִיר אָמַר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׂמְחָה
 זוֹכֵה לְדַבָּרִים תְּרַבֶּה וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׂכָל הָעוֹלָם כֵּלּוּ בְּדִי
 הוּא לוֹ נִקְרָא רַע אֲהוּב אוֹהֵב אֵת הַמָּקוֹם אוֹהֵב אֵת
 הַבְּרִיּוֹת מְשַׂמֵּחַ אֵת הַמָּקוֹם מְשַׂמֵּחַ אֵת הַבְּרִיּוֹת
 וּמְלַבְּשֵׁתוֹ עֲנִיָּה וְיִרְאָה וּמְכַשְׂרֵתוֹ לְהִיּוֹת צַדִּיק הַסִּיד יִשְׂרָאֵל
 וְנֶאֱמַר וּמִרְחֻקֹתָיו מִן הַשָּׁמַיִם וּמִקְדָּשְׁכֶתוֹ לִידֵי זְכוֹת וּגְהֵנִין
 מִמֶּנּוּ עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה בִּינָה וּגְבוּרָה שֶׁנֶּאֱמַר לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה
 אֲנִי בִּינָה לִי גְבוּרָה וְנִתְּנָת לִי מַלְכוּת וּמִמְשָׁלָה וְחִקּוֹר דִּין
 וּמִגְלִין לוֹ רִזִּי תוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשֵׂן הַמִּתְגַּבֵּר וּכְנֶהֱרַ שְׂאִינוּ
 פּוֹסֵק וְהוּי צָנִיעַ וְאַדָּךְ רִים וּמוֹחֵל עַל עַלְבוּנוּ וּמְגַדֵּלֵתוֹ
 וּמְרוֹמְמֵתוֹ עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים: בְּאֵמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי
 בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בֵּת קוֹל יוֹצֵאת מִהַר הוֹרֵב וּמִבְּרֹת וְאוֹמֵרֵת
 אוֹי לָהֶרֶץ לַבְּרִיּוֹת כִּי עַלְבוּנָה שֶׁל תּוֹרָה שְׂכָל מִי שְׂאִינוּ
 עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא נוֹרָף שֶׁנֶּאֱמַר נִוּם זָהָב בְּאֵף חוֹזֵר אֲשֶׁה
 יָפָה וְסִדָּת טָעָם: וְאוֹמֵר וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַפֶּה
 וְהַמְּכַתֵּב מִכְּתַב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל הַלַּחַת, אֵל תִּקְרָא
 חֲרוּת אֵלָּא חֲרוּת שְׂאִין לָךְ בֶּן חוֹרֵין אֵלָּא מִי שְׂעוֹסֵק
 בַּתְּלֻמוֹד תּוֹרָה וְכָל מִי שְׂעוֹסֵק בַּתְּלֻמוֹד תּוֹרָה חֲרִי זֶה
 מִתְעַלָּה שֶׁנֶּאֱמַר וּמִמִּתְנָה גַּהֲלִיאֵל וּמִנְחֵלִיאֵל בָּמוֹת:
 גַּהֲלֻמוֹד מִחֲבִירוֹ פָּרַק אֶחָד אוֹ הִלְכָה אֶחָת אוֹ פָּסוּק
 אֶחָד אוֹ דְבוֹר אֶחָד אֶפִּילוֹ אוֹת אֶחָת צָרִיךְ לְנַהַג בּוֹ כְּבוֹד
 שֶׁבֶן מְצִינּוֹ בְּדוֹד מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל שְׂלֵא לְמוֹד מֵאַחִירֵתָפֶל
 אֵלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בְּלֶבֶד קָרְאוּ רַבּוֹ אֱלוֹפִי וּמִיָּדְעוּ שֶׁנֶּאֱמַר
 וְאַתָּה אֲנִישׁ בְּעַרְפִּי אֱלוֹפִי וּמִיָּדְעִי: וְהֵלֵא דְבָרִים קָל

וחומר ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתופל אלא
 שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו הלומד
 מחברו פקק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור
 אחד או אפילו אות אחת על אחת במה ובמה שצריך
 להג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה שנאמר כבוד
 חכמים יגתלו ותמימים יגתלו טוב: ואין טוב אלא
 תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורת יי תעזבו:
 י כך היא הרבה של תורה פת במלח תאכל ומים
 במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחי צער תחיה
 ובתורה אתה עמל אם אתה עשה בן אשריך וטוב לך
 אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא: הלא תבקש
 גדלה לעצמך ואל תחמוד כבוד יותר מלמודך עשה ואל
 תתאוה לשלחנם של מלכים שישלחנה גדול משלחנם
 וכתריך גדול מבתרם ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם
 לך שכר פעלתך: י גדוה תורה יותר מן הכהנה ומן
 המלכות. שהמלכות נקנית בשלשים מעלות והכהנה
 בעשרים וארבע. והתורה נקנית בארבעים ושמונה
 דברים. ואלו הן בתלמוד בשמיעת האזן בעריכת
 שפתים בבינת הלב באימה ביראה בענוה בשמחה
 במתרה בשמוש חכמים בקדוה בקדוה בברים בפלפול
 בתלמודים בשוב במקרא במשנה במעוט סורה
 במעוט הרך ארץ במעוט תענוג במעוט טנה במעוט
 שוקה במעוט שחוק בארך אפים בלב טוב באמונת
 חכמים בקבלת תיסורין המפיר את מקומו והשמת
 בהלכו

בהלקו והעשייה סגן לדבדו ואינו מחזיק מזה לעצמו
 אהוב אהב את המקום אהב את הפריות אהב את
 הצדקות אהב את המושגים אהב את התוכחות
 ומתרחק מן הכבוד ולא מגים לבו בתלמודו ואינו
 שוכח בהוראה נושא בעול עם חברו ומכריעו לקר וכות
 ובעמידו על האמת ובעמידו על השלום ומתישב לבו
 בתלמודו שוא ומשיב שומע ומוסר הלומד על מנת
 ללמד והלומד על מנת לעשות הפיזים את רבו והמבין
 את שמועתו והאומר דבר בשם אומריו הא למדת כל
 האומר דבר בשם אומריו מביא נאולה לעולם שנאמר
 והאומר אסתר למלך בשם מרדכי: והנזלה תורה שיהיא
 ניתנת חיים לעושיה בעולם הזה ובעולם הבא שנאמר
 כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא: ואומר רפאות
 תהי לשרך ושקוי לעצמותך: ואומר עין חיים היא
 למסוויקים בה ותכביה מאשר: ואומר כי לנית חן הם
 לראשך וענקים לגרונך ואומר תתן לראשך לנית
 חן עטרת תפארת המנוח: ואומר פי בירבוניך ויוסיפו
 לך שנות חיים: ואומר ארך ימים בימינה בשמאולה
 עשר וכבוד: ואומר פי ארך ימים ושנות חיים ושלום
 יוסיפו לך: חכמי שמעון בן יהודה מושום רבי שמעון
 בן יוחאי אומר חנוי ותפח והעושר ומכבד והחכמה
 חוקמה ומשיבה ותכנים נאה לצדיקים ונאה לעולם
 שנאמר עטרת תפארת שיבה בהך צדקה תמצא:
 ואומר תפארת בחורים בכם ותרר וקנים שיבה: ואומר

עֲטַרְתָּ זָקֵנִים בְּנֵי בָנִים וְתִפְאַרְתָּ בָנִים אֲבוֹתָם: וְאָמַר
וְחִפְרָה הַלְבָנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה בִּי מֶלֶךְ יִי צְבָאוֹת הַתָּר
צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנִגְדָה זָקֵנֵינוּ כְבוֹד: ט רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
מִנְסֵיאָא אָמַר אֵלָיו שְׁבַע מִדּוֹת שְׁמֵנוּ הַכְּמִים לְצַדִּיקִים
כָּלֵם נִתְקַנְמוּ בְּרַבִּי וּבְכָנִיו: אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בֶן קַסְמָא
פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְתַלַּךְ בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן
לִי שָׁלוֹם וְהַחֲזִירְתִּי לוֹ שָׁלוֹם אָמַר לִי רַבִּי מֵאִיּוֹהָ מְקוֹם
אַתָּה אָמַרְתִּי לוֹ מַעִיר גְּדוּלָה שֶׁל הַכְּמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים
אֲנִי אָמַר לִי רַבִּי רַצּוֹנָה שֶׁתְּדוּר עֲפָנֵנוּ בְּמִקְוֵמֵנוּ וְאֲנִי אֶתֵּן
לְךָ אֵלֶּךָ אֲלָפִים דִּינָרֵי זָהָב וְאַכְנִים טוֹבוֹת וּמְדַגְלִיּוֹת
אָמַרְתִּי לוֹ אִם אַתָּה נָתַן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאַכְנִים טוֹבוֹת
וּמְדַגְלִיּוֹת שֶׁבַע עוֹלָם אֵינִי חָר אֲלֵיךְ בְּמִקְוֵם הַתּוֹרָה וְכֵן כְּתוּב
בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ
מֵאֲלָפֵי זָהָב וְכֶסֶף: וְלֹא עוֹד יִשְׁשָׁעֶת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם
אֵין מְלוּיָן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַכְנִים טוֹבוֹת
וּמְדַגְלִיּוֹת אֲלֵיךְ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים כְּלָבֵד שֶׁנֶּאֱמַר
כִּהְיִיתָ לְכַבֵּד תִּנְחַח אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ וְהִקְוִיָּצוֹת
הִיא תְּשִׁיחֶךָ: כִּהְיִיתָ לְכַבֵּד תִּנְחַח אֶתְךָ כְּעוֹלָם תִּהְיֶה
בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ בְּקִבְרֶךָ וְהִקְוִיָּצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ
לְעוֹלָם הַבָּא: וְאָמַר לִי הַכְּסָף וְלִי הַזָּהָב וְנָאִם יִי צְבָאוֹת:
י חַמְשָׁה קַנְיִינִים קָנָה חֲקַדְיָשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלָיו הֵן
תּוֹרָה קַנְיָן אֶחָד שָׁמַיִם וְאָרֶץ קַנְיָן אֶחָד אֲבֹרָתָם קַנְיָן אֶחָד
יִשְׂרָאֵל קַנְיָן אֶחָד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַנְיָן אֶחָד: תּוֹרָה מִנְיָן
דְּכַתִּיב יִי קַנְיָן הָאִשִּׁית דְּרַבּוּ קָדָם מִבְּעָלָיו מֵאֹז: שָׁמַיִם

וְאֶרְצָן מִמֶּנּוּ דְכָתִיב כֹּה אָמַר יי הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאֶרֶץ
 הָדָם רַגְלֵי אִירֹזָה בֵּית אִשְׁרָי תִּבְנוּ לִי וְאִירֹזָה מְקוֹם
 מְנוּחָתִי: וְאִמְרֵי מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יי כָּל־הַחֲכָמָה
 עֲשִׂיתָ מִלְּאֹהַת הָאֶרֶץ קִנְיֹנְךָ: אֲבָרְכֶם מִמֶּנּוּ דְכָתִיב
 וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם
 וְאֶרֶץ: וַיִּבְרָא מִמֶּנּוּ דְכָתִיב עַד יַעֲבִיר עִמָּךְ יי עַד יַעֲבִיר
 עִם זי קִנְיֹנִי: וְאִמְרֵי לְקַדוּשֵׁים אִשְׁרָי בְּאֶרֶץ הַקְּמָה
 וְאִדְרֵי כָּל הַפְּצֵי בָם: בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִמֶּנּוּ דְכָתִיב מִכּוֹן
 לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלָּתִי יי מִקְדָּשׁ אֲדַנִּי בּוֹנְנֵי יְדִיד: וְאִמְרֵי
 וַיְבִיֵאם אֵל גְּבִיל קִדְשׁוֹ הֵרָא נָה קִנְיֹנָה וְכִינּוּ: יֵאכֹל מָה
 שְׁפָרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בְּרָאוּ אֱלֹהִים
 לְכַבוֹדוֹ שְׁנֵאמַר כָּל הַמִּקְדָּשׁ בְּשֵׁמוֹ וּלְכַבוֹדֵי בְּרֵאשִׁיתוֹ
 יִצְרָתוֹ אֶף עֲשִׂיתוֹ וְאִמְרֵי יי וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:

רַבֵּי חֲנִינָא בִּן עֲזַרְיָה אָמַר רַצְחָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזִכְרוֹת אֵת
 יִשְׂרָאֵל הַפְּסִקָה הַרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שְׁנֵאמַר יי חֲפֵץ לְטַעַן
 צְדָקוֹ וְגִבּוֹל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר: עליונות קדיש.

אחר מנחה מקיימן סעודה שליטת, ואין בה קידוש לפניה,
 לכתחלה נריך לקבעה על הפת, וכדיעבד יוצאין אף במיני תרגומא.

יש נמכעים מלשות מים בין מנחה למערב, והוא מוכרג בעלמא למאן דחש ליה.
 ספק סאזכה אסור לאכול מאומה או אפילו לשתות שום משקה חוץ שן
 המים, וככאן שיטת הדין הסוכה ממנהג הכ"ל.

במ"ש מאחרין התכל' כדי להספיק מחול על הקדש, וממתינו' עד שיראו ג' כוכבים קטנים
 רטובי, וזוים המעוק עד שלא הספיק מלכ. וקודם והוא רחוק' טוהנין לומר ב' מומורי' או

המר לְהוֹדוּ וּבְרוּךְ יְיָ צוּרֵי הַמַּלְמֹד יְדֵי לַקָּרֵב אֲצַבְעוֹתַי
 לַמַּלְחָמָה: הַסְדֵי וּמְצוֹדֵתַי מִשְׁגָּבַי וּמַפְלְטֵי לִי מִגְּבֵי וּבוֹ
 חֲסִיתִי הִרְדֵּד עִמִּי תַחְתֵּי: יְיָ מִהָאָדָם וַתִּדְעֵהוּ כִּן-אֲנוֹשׁ
 וַתַּחֲשִׁבֵהוּ: אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו כַּצֶּל עוֹבֵר: יְיָ הַט־
 שְׁמִיךְ וַתִּרְדַּ גַּע בְּהַרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרוּךְ פָּרַק וַתִּפְיֵצִים
 שְׁלַח חֲצִיף וַתַּהַמֵּם: שְׁלַח יָרִיךְ מִמְרוֹם פְּצָנֵי וְהַצִּילֵנִי
 מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֹכַר: אֲשֶׁר-פִּיהֶם דִּבְר־שׂוֹא
 וַיִּמְנָם יָמִין שְׁקֵר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירֶה-לְךָ בְּנֹכַח
 עֲשׂוֹר אֲזַמְרֶה-לְךָ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמַּלְכִים הַפּוֹצֵה אֶת-
 הַיָּד עֲבָדוֹ מִחֶרֶב רָעָה: פְּצָנֵי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נֹכַר אֲשֶׁר-
 פִּיהֶם דִּבְר־שׂוֹא וַיִּמְנָם יָמִין שְׁקֵר: אֲשֶׁר בְּנֵינוּ וּבְנֵי טַיִעִים
 מִגְּדָלִים בְּנַעֲוִירֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֹת מִהַטְּבוֹת תַּכְנִית
 הַיָּכַל: מְזוֹנֵינוּ מִלְּאִים מְפִיקִים מִזֶּן-אֶזֶן צְאוּנָנוּ מֵאֲלִיפוֹת
 מִרַבְּבוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ: אֲלוֹפֵינוּ מִסְּפָרִים אֵין פָּרִץ
 וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צֹחָה בְּרַחוּבוֹתֵינוּ: אֲשֶׁר־י הָעַם
 שִׁכְבָּה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שְׂוִי אֱלֹהֵיו:

יִלְמַנְצַח בְּנִגִּינַת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ
 יֵאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה: לְדַעַת פֶּאֶרֶץ דְּרַכָּה בְּכָל-גּוֹיִם
 יִשְׁעֶתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים וְאֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם:
 יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים וְ
 בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים וְאֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
 כָּל־ם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כָּל-אֲפְסֵי-אֶרֶץ:

הס"ן מתחיל והוא רחום בנינו יאמר ברכו וכו' וגומרין ק"ש בנרכותי כמו בחול
 ואומרין ברוך יי לעולם אמן ואמן וכו' ח"ק, חפלה נחש ואומרין הנדלה בחוק
 הדעת, ואם שחזה וסיים הנדחה אין נריך לחזור, אבל אסור במלחמה עד שיגדיל,
 למיכך אם טעה ולא הגדיל בחפלה יאין לו כוס בליה וסבור שאף למחר לא יהיה לו
 נריך לחזור ובהתפלל, ואם נזכר בש"ת י"א שיאמרנה וש"ת, אבל כשיש לו כוס לא
 יאמרנה בש"ת לדברי בעל מ"א. יאחר שהשלימו התפלה בלחש אומר הס"ן ח"ק
 (ואינו קוטר התפלה) ואומרין ויהי נעם מעומד ויפלין פסוק אחרון, ואחה קדיש
 וכו', קדיש תתקבל, ויתן לך. (ואם חל י"ט נאחר משנת ימי המעשה ח"א ויהי
 נועם וא"ק אבל אומרין מיד קדיש תתקבל, ואם חל ט באב בש"א ח"א ויהי נועם).

והוא רחום וכפר עין ולא ישהית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו:

הס"ן אומר ברכו נקול רס וננעימה. והקבל עונין יחברך.

ית ברוך וישתבח ויתפאר
 ויתרומם ויתנשא שמו של מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
 שהיא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
 אין אלהים סלו לרוב פערבות בנה
 שמו ועלוז לפניו. ושמו מרוקם
 על כל ברכה ותהלה:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרְךְ:
 בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּרְבוֹ מַעֲרִיב
 עַרְבִים בְּחֶמְדָּה פּוֹתֵחַ
 שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מוֹשֵׁנָה
 עֲתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים

וּמַסְדֵּר אֶת הַכִּכְבֵּים בְּמִשְׁמֹרֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא
 יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר
 יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדֵּל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת
 שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבֵּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת
 חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּת, עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׂכַבְנוּ
 וּבִקְוֵנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַבְרֵי תּוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 לְעוֹלָם

לעולם ועד, כי הם חיינו וארץ ימינו ובהם נהגה יומם
ולילה. ואהבתך אהבתסיר ממנו רעולמים.
ברוך אתה יי אלהי עמו ישראל: (יסוד זימור אל מלך נאמן)

שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל-
מאריך: והיי הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-
לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקימך: וקשרתם לאות
עליך והיו לטופת בין עיניך: וקרתם על-
מונות ברכתך ובשעריך:

והיה אב שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-
לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטרי ארצכם בעת יורה
ומלקוש ואכפת דגנה ותירשה ויצהרך: ונתתי עשב
בשרך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתת
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה
מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם והקשרתם אתם לאות על-
יבכם והיו לטופת בין עיניכם: ולפדתם אתם את-
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקימך: וקרתם על מונות ברכתך ובשעריך:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לְהֵם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל-כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנִתְּנוּ עַל-צִיצֵת הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת
 וְרָאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַכְּכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֹתָם
 זָמִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: י"ט ללרף א"ס"כ' לאמת, חכ"ן ימן רוח מעט שלא ינולע סאל"ף .

אָמֵת וְאִמוּנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
 זֹלָתוֹ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִבּוֹ הַפּוֹדְנוּ מִיַּד מַלְכִים מִלְּפָנֵינוּ
 הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל-הָעַרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל-אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הַעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אִין
 חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד אִין מִסֵּפֶר: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נִתֵּן
 לְמוֹטֵר גְּלָנוּ: הַפּוֹדְרֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל
 שֹׁנְאֵינוּ: הַעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בַּפְּרָעָה אוֹתָת וּמוֹפְתִים
 בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם הַמּוֹפֵה בְּעִבְרָתוֹ כָּל-בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וְיוֹצֵא
 אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ בֵּין
 גִּזְרֵי יַם-סוּף אֶת-רֹדְפֵיהֶם וְאֶת-שׁוֹנְאֵיהֶם פְּתוּחֹת
 מִבַּע: וְרָאוּ בְּנֵינוּ גְבוּרָתוֹ שְׂבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁבּוֹ וּמַלְכוּתוֹ
 בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם:

מִיִּכְמָכָה בָּאֵלִים יְהוָה מִי בְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ

נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פְּלֵא • מִלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ
 בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ
 יְהוָה וַיִּמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד: וַיֹּאמֶר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־
 יַעֲקֹב וַיִּגְאֹלוּ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ • בָּא יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 הַשְׁפִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי לַחַיִּים
 וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנְנוּ בַעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׁמְךָ וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵנוּ אוֹיֵב דָּבָר
 וְהַרְבֵּ וְרַעֵב וַיְגַן וְהַסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאֲחֵרְנוּ וּבְצֵל בְּנֵיךָ
 תִּסְתַּרְנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
 וְרַחוּם אַתָּה וַיִּשְׁמֹר צִאתְנוּ וּבִיאֵנוּ לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מְצִיִן
 שִׁכְן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:
 יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ
 מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִשָּׂא אֶת־
 עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי הוּאֵל יְיָ לַעֲשׂוֹת
 אֲתָכֶם לוֹ לַעֲמֵם: וַיֵּרָא כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־
 פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּאֵהָ אֱלֹהִים יְיָ הוּאֵהָ אֱלֹהִים:
 וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי

יי אָהר וּשְׁמוֹ אָהֵר: יְהִי חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר
 יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתְךָ: כָּל־
 גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
 וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת
 אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ וַיִּאֲנַחְנוּ עִמָּךְ וַיִּצְאֵן מִרְעִיתְךָ
 גֹּדֵה לָךְ לְעוֹלָם לְרוּר וְרוּר גַּם־פֶּר תִּהְלֹתְךָ •
 בְּרוּךְ יי בְּיוֹם • בְּרוּךְ יי בְּלֵילָה • בְּרוּךְ יי בְּשִׁכְבְּנוּ •
 בְּרוּךְ יי בְּקוּמְנוּ: כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים
 וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר
 אִישׁ: בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְדִיתָה אוֹתִי יי אֵל
 אֲמֵרַי: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם יַחַד שִׁמְךָ וְקִיָּם
 מְלַכּוֹתְךָ תָּמִיד וּמְלוּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד •

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעֶתְךָ בְּאֵמֶת בְּאִמֵּר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ יי
 מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד • כִּי הַמְּלָכוֹת
 שֶׁלָּךְ הֵיא וּלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד כִּי אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ בְּכַבוֹדוֹ
 תָּמִיד וּמְלוּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל־מַעֲשָׂיו:

אֲדֹנָי

(*) הַמֶּלֶךְ בְּכַבוֹד הַסְּפָרַיִם וּבֵן הַרֵב אֶתְּן הַיְרֵמִי וְכַר' ד' אֲנוּדַרס' גּוֹרֵס' הַמְּלוּךְ •

הש"ן אימר ח"ק, ואח"כ ממכללין הפלה בלחש.

אֲדָנִי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ

כָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי

בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה • בעשרת ימי חסוב' מוסיפין זכרנו
ואם שבת ויחס הכרב' אינו קודר
זכרנו לטוים מלך הפז בטהים • וכתבנו בפסר חתוים למענך אלהים חיים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּאֵי מְגַן אֲבֹרָהּם:
אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ • ^I נסורף מושיב הרוח ומוריד הגשמים:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתוֹרֵם
אֲסוּרִים וּמְקִיָּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עֵפֶר • מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מְלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה

וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה • בעשרת ימי חסוב' מוסיפין מי כמוד, וכחוב,
ובספר חוים' ואם שבת וסייס הכרב' אינו קודר.
מי כמוד' אב הרחמים וזכר' יצוריו לחיים ברחמים •

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים בְּאֵי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל-יּוֹם
יְהִלְלוּךָ סִלָּה • בְּאֵי יי הַאֵל (בעש"ט המלך) הַקָּדוֹשׁ:

אתה

אתה הנן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה
 אתה חוננתנו למדע תורתך • ותלמדינו
 לעשות בהם חקי רצונך ותבדל " אלהינו בין
 קודש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים
 בין יום השביעי לששת ימי המעשה אבינו
 מלכנו החל עלינו תמים תבאים לקראתנו
 לשלום השוכים מכל הטא ומנקים מכל עון
 ומדפקים ביראתך • וחננו מאתך דעה בינה
 והשכל • ברוך אתה " חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו
 לעבודתך והתוורנו בתשובה שלמה לפניך •
 ברוך אתה " הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מהל לנו מלכנו
 כי פשענו כי מוחל וסולח אתה • ברוך אתה
 " חנון המרבה לסלות:

ראה בענינו ורבה ריבנו וגאלנו מהרה למען
 שמך ביגואל חוק אתה • באיגואל ישראל:
 רפאנו " ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו
 אתה • והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו
 כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה • ברוך

אָתָּה יי רֹפֵא הוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתָן (שְׁלֹמֹמַר
 לְבָרְכָה עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָהּ וּבָרַךְ
 שְׁנֵתָנוּ כִּשְׁנַיִם הַטּוֹבוֹת • בִּיאֵי מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:
 תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוּתֵינוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ
 גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנֵפוֹת הָאָרֶץ •
 בָּרוּךְ אָתָּה יי מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבֵהוּ שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרֵאשְׁנָה וְיִזְעַצְנוּ
 כְּבַתְחִלָּה וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
 אֶתָּה יי לְבָרַךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ
 בְּמוֹשָׁפֵט • בִּיאֵי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמֹשֶׁפֵּט:
 (נעשה את המלך המושפט יחס לא אמרודעת רוב הכסוקים שאין לרין לחזור.)

וּלְמַלְשִׁינִים אֶל־תְּהִי תְקוּהָה וְכַל־עוֹשֵׂי רָשָׁעָה
 כִּרְגַע יִאָּבְדוּ וְכָל־מְהַרְהָ יִפְרֹתוּ וְהַזּוֹרִים
 מְהַרְהָ תַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִמְגֹר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ בָּרוּךְ אָתָּה יי שֶׁבֵר אֵיבִים וּמְכַנְיַע זָדִים:
 עַל־הַצְּדִיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זַקְנֵי עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל־פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גְּרֵי הַצְּדִיק
 וְעַל־יְהוֹמוֹ רַחֲמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שֶׁכֶר טוֹב

לְכַל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים הִלְקֵנוּ
עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבְוֵיט כִּי־יִבְךָ בְּטַחְנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁבּוּן
בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנִה אֹתָהּ בְּקִרְוֹב
בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
תִּכְיֶין. נחם לט"ב * בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צִמְחַ דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תִצְמִיחַ וְקִרְנוֹ
תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל
שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמִלִּפְנֵיךָ
מְלַבְּנוּ רִיקָם אֵל־תִּשְׁיִבְנוּ. כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתָם.
וְהִשֵּׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּירְיָךְ וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתַחֲוֶי
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

ג"מ וס"מ אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה
 וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון
 אבותינו. וזכרון משים בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים
 עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה
 לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
 לר"מ ראש החודש | לפסח חג המצות | לסוכות חג הסוכות
 הורה וזכרנו אלהינו בולטתה ופקדנו בו לברכה והושיענו
 בו לחיים. ובדבר ישועת ורחמים חיים חננו. ורחם עלינו
 והושיענו. פי אלקך עינינו פי אל מלך חנון ורחום אתה:
 ותחוינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
 אתה המהויר שכינתו לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה הוא אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו. אתה
 הוא להור ודור גודה לך ונספר תהלתך על
 חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו המקודרות
 לך ועל נסוך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבכל עת ערכובך וצהררים הטוב
 כי לא כלו ברחמיך ורחמיך כי לא תמו
 חסדיך מעולם קיינו לך:

נמלכה על הנסים.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו
 תמיד לעולם ועד: נעשי"מ וכתוב לחיים טובים פלגני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך

בְּאִמְרַת ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעִזְרָתָנוּ סִלָּה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמֵךְ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:
 שְׁלוֹם רַב עַל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל-הַשְּׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ.

ג"מ בפר חיים פקדנה ישרום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניו ונזכר וכל
 עמך בית ישראל לתים טובים ולשלום: (ברוך אתה יי עושה השלום)

בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
 הבר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה
 למען ימינך: עשה למען קדושתך. עשה למען תורתך.
 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום
 במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנת
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

כ"ן אומר ס"ק. ווען חיל חייבן דער קהוה זענן: זעקס ווערקט מעג חיון ל"ט חתום
 טורד קיון ויהי נעים יסד וא"ק געזעגט. סוד ס' באב זענן ממו קיו ויהי נעים.

וְיְהִי נָעִים אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵיט פּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנֵנָהוּ:
 וְיָשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלֵינוּ בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוּנָה: אָמֵן לַיי מַחֲסֵי

וּמְצוּדָתִי אֱהִי אֲבִטְחֶדְבוּ: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר
 הַחוּת: בְּאֲבָרְתוֹ וַיִּסְדֵּךְ לָךְ וְתַחַת כַּנְּפוֹי תַּחֲסֶה צַנְהוּ וְסַחֲרָה
 אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לֵילָה מִחֵץ יַעֲוֶף יוֹמָם: מִדְּבַר
 בְּאֵפֶל יִהְיֶה לְךָ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפּוֹל מִצְדָּךְ וְאַלְךָ
 וְרַבְּבָה מִיְמוֹנְךָ אֲלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵא וְשִׁלְמַת
 רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתָה יִי מַחְסֵי עֲלוּן שְׁמַת מְעִינְךָ: לֹא
 תֵאָפֶה אִיךָ רָעָה וְנִנְעֵ לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה
 לָךְ לִשְׁמֹרֶךָ בְּכַד דְּרִכְיָךְ: עַל-פְּפִים יִשְׁאֹנְךָ פֶּן תִּגְוֶף
 בְּאֲכָן רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כֶּפֶר וְתַנּוּן:
 כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַּע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
 וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרַךְ יָמִים
 אֲשִׁבִיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים וְנֹו.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:

וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יִי צְבָאוֹת מְלֹא
 כְּלֵי הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵין דִּין מִן דִּין וְאֲמַרִין קְדִישׁ
 בְּשְׁמֵי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ קְדִישׁ עַל אֲרְעָא עוֹבַד
 גְּבוּרְתָּהּ קְדִישׁ לְעֵלְמָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יִי צְבָאוֹת מְלֹא
 כְּלֵי אֲרְעָא זִיו יִקְרָה: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אֲחֵדִי קוּל
 רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא
 וְשִׁמְעַת בְּתַרִי קָל זִיע סְגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאֲמַרִין: בְּרִיךְ
 יִקְרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יִי יִמְלֹךְ לְעֵלְמָם וְעַד:
 יִי מְלִסְתָּהּ קָאִם לְעֵלְמָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא: יִי אֱלֹהֵי אֲבֹרְתָם
 יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֹרָה זֹאת לְעוֹלָם לְעוֹלָם אֲמֵן
 לְבָב עֲמֹךְ וְהִכֵּן לְבָבְכֶם אֲלֵיךָ: וְהוּא רַחוּם וְרַחוּם וְרַחוּם

ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כלחמתו : פי אתה
 אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך : צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבתנו מימי קדם : פרוך אדני יום ויום
 יעמוס לנו האל ישועתנו סלה : יי צבאות עמנו מושגב
 לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוטח בך :
 יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : פרוך (הוא) אלהינו
 שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת
 אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו
 וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו
 בלבב שלם למען לא נגיע לריק ולא נלד לבהלה : יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקך
 בעולם הנה ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה
 לשני ימות המשיח ולהיי העולם הבא : למען יזמרך
 כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודה : פרוך הגבר אשר
 יבטח ביי והיה יי מבטחו : במטחו ביי עדי עד פי ביה יי
 צור עולמים : ויבטחו בך יודעי שמך כג לא עובדת
 דרשיה יי : יי חפץ למען צדקו יגדיל תורתו ויאדיר : פ' ק
 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני
 הארץ ורב דגן ותירש : יעבדוך עמים וישתחוו
 לך לאמים הוה גביר לאחיה וישתחוו לך בני
 אמה אבריה ארור ומברכיה פרוך : ואל שדי
 יברך אתך ויפרך וירבה ויהיית לקהל עמים :
 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך

לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיד אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
 לְאַבְרָהָם: מֵא אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ
 בְּרַכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם רַבְצַת תַּחַת
 בְּרַכַּת שָׁדַיִם וְרַחֵם: בְּרַכַּת אָבִיךָ גָּבְרוּ עָלַי
 בְּרַכַּת הַזֵּרִי עַד־תָּאוֹת גִּבְעַת עוֹלָם תְּהִי־נָה
 לְרֵאשִׁימָה וְלִקְרָקֵד גֵּזִיר אַחֲזוּ: וְאַהֲבָךָ וּבִרְכָךָ
 וְחֶרְפֶךָ וּבִקְךָ פְּרִי־בִטְנֶךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ דִּגְנֶךָ
 וְחֵירֶשֶׁךָ וַיַּצְחֶרְךָ שְׁגֵר־אֶלְפִיךָ וַעֲשֵׂתֶרֶת צֵאֲנֶךָ
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְתָּוִךָ לָתֵת לָךְ:
 בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לְאִיְהוָה כִּי עָקֹר
 וַעֲקָרָה וּבְבִהֲמֹתֶיךָ: וְהַסִּיר יי מִמֶּךָ כָּל־חֲלִי
 וְכָל־מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא
 יִשְׁיִמֶם בָּךְ וְנָתַנָּם בְּכָל־שְׁנָאוֶיךָ:

כְּמִלּוֹן מוֹסִיף
 הַמְלֵאךָ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל־רָע וַיְבָרֶךְ אֶת־הַנְּעָרִים
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמוֹ וְשֵׁם אָבִתִּי אַבְרָהָם וַיַּצְחֶק וַיִּדְגּוּ לְרוֹב
 בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יי אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם
 בְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסְרֶה עֲלֵיכֶם
 פָּנֶיךָ אֵלֶיךָ פְּעָמַיִם וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם פֶּאֶשֶׁד דִּבְרַ לָכֶם:
 בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בְּרוּךְ
 אַתָּה בְּבֵאֵר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֹאֲתֶיךָ: בְּרוּךְ מִנְּאוֹת
 וּמִשְׂאֵרֹתֶיךָ: בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנֶךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ

(* ברוך אתה וגו', לא ראיתי מי שהתעורר לדעת על סמך זה)

ופרי בהמתך שגור אלפיה ועשתרות צאנך:
 יצו"י אתה את הברכה באסמך וכל משלח
 ידך וברכה בארץ אשר"י אלהיך נתן לך:
 יפתח "י לך את אוצרו הטוב את השמים
 לתת מטר ארצה בעתו ולברך זאת כל
 מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא
 תלוה: כי יהיה אלהיך ברכה כאשר דבר
 לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט
 ומשלח בגוים רבים ובה לא ימשלו: אשריך
 ישראל מי כמוה עם נושע ב"י מגן עזרה
 ואשר הרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה
 על במוותימו תדרך:

כפולין מוספין זה

מהיתי כעב פשעיה וכענן מטאתיה שובה אלי פי
 גאלתיך: רבו שמים פי עשה"י הריעו תחתיות ארץ
 פצחו הרים רפת יער וכל עין בו פי גאל "י יעקב
 ובישראל תפאר: גאלנו"י צבאות שמו קדוש ישראל:
 ישראל נושע ב"י תשועת עולמים לא תבשו
 ולא תכלמו עדי עולמי עד: ואכלתם אכול
 ושבוע והללהם אתישים "י אלהיכם אשר

עשה

הא' וסידרם שלא על סדר הכתובי' כפי' בי תנוא , והכר"א לי פשוט הוא שמיילתא אנב
 אורחא קמ"ל שאמרת הבסקו"י הא' אינה למל"כ כ"א מכהנא כרי לכנוס בשבוע בנרכות
 ובמו שבתו המתכרי', יסדונו הוא סימן למכהנא ובמו שבתו הרמ"ס על קריאת הלל
 כר"א שהוא מכהג ואינה מלוה לפי כ"ד קורין בדילוג ע"כ וכ"כ הר"ד אגודה' ויסודו
 בל"ס מענית לך כ"ח ב', ואפשר עיר שהקורא אותם על הסדר מכניס עמו נסבך
 ברמ"ס המורה לפי דעת קל"ח הפוסקים, וע"י הדילוג ילא מידי כל הספיקות.

עֲשֵׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם:
וַיִּדְעוּהֶם כִּי בִקְרֵב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם
וְאִין עוֹד וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: * כִּי־בִשְׂמֹחָה
הִצֵּאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּוְּבְלוּן הַחֲרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ
לְפָנֵיכֶם רְנָתוֹ וְכָל־עֲצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֹאוּ־כָף: הִנֵּה
אֵלֵי שְׂוַעְתִּי אֲבִטָּח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֵינַי וּמִרְתִּיהָ
יי וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וְשִׂאתֶם־מִים בְּשִׁשׁוֹן
מִמַּעֲיַנִּי הַיְשׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בְּיָוֶם הַהוּא הוֹדוּ
לִי קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלֵיתִיו הַזְכִּירוּ
כִּי גִשְׁבַּב שָׁמוֹ: וּמְרוּ יי כִּי גֵאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת
זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ: צַהֲלִי וְרַנֵּי יִשְׁבַת צִיּוֹן כִּי־
גְדוֹל בְּקִרְבֶּךָ קְרוֹשֵׁי־יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בְּיָוֶם הַהוּא
הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִינְנוּ לוֹ וַיִּוְשִׁיעֵנו זֶה יי קִינְנוּ לוֹ
נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִישׁוּעָתוֹ:

בשולן מוספין זכ

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנִלְכָה בְּאוֹר יי: וְהָיָה אִמוּנַת עֲתִידָה
חֶסֶן יְשׁוּעַת חֲכֻמַּת וְדַעַת יִרְאַת יי הִיא אוֹצְרוֹ: וְהָיָה
דוֹד לְכָל־דָּרְכוֹ מִשְׁכִּיל וַיִּי עִמּוֹ: פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי
מִקְרֵב־לִי כִי־כָרְבִים הָיוּ עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר הָעַם אֵל־
שְׂאוּל הַיּוֹנְתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חֲיִי־אִם יִפְלֵ מִשְׁעַרְתֵּי רֵאשִׁי

(* בקנת ספרי הדפוס הזכירו כאן פסוק ופלוני, אכן בסידור ה"ה ועבדן דא"ס גס
בכל כ"ד ליתא ואין אומרים אותו רק לקמן גבי ג' פדויות. וכ"כ ר"ע ז"ל אשכנזית.
חכמת ודעת, המ"ס נפתח. לכל דרכו, בלמ"ד. דרכו קמ"ה

אֶרְצָה כִּי־עַם־אֱלֹהִים עֲשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעַם
 אֶת־יִזְרְעֵל וְלֹא־מָתָּה: וּפְדוּיָיִי יִשְׁכֹּן וּבֵאוּ צִיּוֹן בְּרַפָּה
 וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־דְּאֲשָׁם שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיֹגוּ וְגִסּוֹ
 יִגֹּן וְאִנְהָה: הִפְכַת מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי פִתְחַת שִׁקְנִי
 וְתִאֲזַרְנִי שִׂמְחָה: וְלֹא־אָבָה יי אֱהִיךָ לְשִׁמּוֹעַ־בְּלַעַם
 וַיִּהְיֶה יי אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹר אֶת־תְּקַלְלָה לְבָרְכָה כִּי אֶהְיֶה יי
 אֱהִיךָ: אִזְתְּשִׂימַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחֹרִים וּזְקֵנִים יִחַדּוּ
 וְהִפְכַתִּי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמָתִים וְשִׂמְחָתִים מִיָּגוֹנָם:
 בּוֹרֵא נִיב שִׁפְתֵּי שְׁלוֹם יִשְׁלוֹם לְרַחֲוֹק וּלְקְרוֹב
 אָמַר יי וּרְפֵאֲתוּ: וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת־עַמִּי רֵאשִׁי
 הַשְּׁלִישִׁים לְךָ הָיִד וְעַמֶּךָ בְּדִישֵׁי שְׁלוֹם יִשְׁלוֹם
 לְךָ וְשְׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ כִּי עֹזְרֶךָ אֱלֹהֶיךָ וַיִּקְבְּלֵם
 הָיִד וַיִּתְּנֵם בְּרֵאשֵׁי הַגְּרוּד: וְאָמַרְתָּם כֹּה לָחִי
 וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שְׁלוֹם:
 יי עֲזֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

בסולין מוסיפין זה

אָמַר רַבִּי יוֹהָנָן בְּכָל־מְקוֹם שֶׁאֵתָּה מוֹצֵא גְדֻלַּתוֹ שֶׁל־
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם אָתָּה מוֹצֵא עֲנוּתְנֹתוֹ. דְּבַר
 זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה וּשְׁנַיִ בְּנְבִיאִים. וּמִשְׁלֵשׁ בְּכַתוּבִים:
 כְּתוּב בַּתּוֹרָה בִּי יי אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדַנִּי
 הָאֲדָנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא
 פָּנָיו וְלֹא־יִקַּח שָׁחַד: וּכְתוּב בַּתּוֹרָה עֲשֵׂה מִשְׁפַּט־יְתוּם
 וְאֶלְמָנָה וְאָתָּב גֵּר לְתַת לּוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה: שְׁנַיִ

בנביאים

* אלהיך לך, הלמ"ד רגיש. עמשי ימין. ואדני האדנים, מפיק"ל.

בנביאים דכתיב פי כה אמר רם ונשא שכן עד
 וקדוש שמו מרום וקדוש אשפון ואת דבאושפלרוח
 להחיות רוח שבלים ולהחיות לב נדבאים: מי שלש
 בכתובים דכתיב שירו ואלהים זמרו שמו סלו
 לרוכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו: וכתיב בתרה
 אבי יתומים ודן אלמנות אלהים במעון קדשו: יהי
 יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו
 וא יפשינו: ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם
 היום: פינחם יי ציון נחם בלחרבתיה וישם מדרת
 בעדן וערבתה בגדי ששון ושמחה ימצא בה תודה
 וקול זמרה: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

השן מדיל צבי"כ, וכן נמ"ש מטובה.

קבר שיר המעלות אשרי כל ירא יי החלק
 בדרכיו: יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך:
 אשתך יגנפן פוריה בירכתי ביתך בנך
 כשתלי זיתים סביב לשלחנה: הנה כי יבן
 יברך גבר ירא יי: יברכה יי מציון וראה בטוב
 ירושלם כל ימי חייה: וראה בנים לבנה
 שלום על ישראל:

כמ"ש חזקוני ומתכרין הנבי והתלמידים מאבותיהם ורבותיהם. כשכנס האדם לביתו נמ"ש
 מתקיל בשירות ומיירות, ומזכירין אליהו הנביא וזאת המשיח נ"כ בתפלתו שנוע כי דוקא
 עם מ"ש מוכנת לביתו ולא מולאי ל"ט לכן אין מנסקין ומתפללין על בואתו אלא נמ"ש בלנה.

אע"פ שהנדיל נתפלה ושמע הנדלה נבזה"מ כ"מ חזר ומנדיל נבית על הכוס, ואמר
לעשות מלאכה קודם הנדלה אפילו נודחי נינה, ואם הנדיל נתפלה מותר אע"פ שעדיין
לא הנדיל על הכוס. ואם נרדק לעשות מלאכה קודם שיתפלל אומר המנדיל בין קודם
לחול בלא נרבה ועושה מלאכה כחשכה, וככה תעשינה הכנים שאינן מתפללות, אבל
צעלכס לא יעשה שום מלאכה אפילו הדלקת הנר עד אחר סדר קרישה ואח"כ מותר
בהדלקת הנר וכל מלאכ' קלה שאין בה שיהיו. העושה מלאכה קודם הנדלה אינו רוחה
בה סימן נרב'. אין מנדילין על הפת, אבל על שער ושאר משקים חוץ מן המים מנדילין
אם הם חמר מדינה. אם אין לו יין ושום משקה דילי בהנדלה שנתפלה ויאמר המנדיל
בלא כוס. יין בהנדלה קודם לין קידוש הקידוש אפשר נפת. שמן לנר חנוכה קודם לין
דהנדלה, השוכנים מהכוס קודם הנרב' או לאחריו קודם שתי' לרדק ללמדם שח' יעשו
כן כי איסור גדול הוא לדעת גדולים רבים, אלא נרדק למלאותו על כל גדותיו כדין כוס
של נדכה והו' לא נרדק, ואחר שמה ממנו שופך מעל על השולחן כמו שכתוב בסמוך.

וקודם הנדלה מנכים פיוט זה.

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא אֱלֹהֵינוּ הַתְּשִׁבִי אֵלֵינוּ הַגְּלֵעֲדֵי בְּמַהֲרָה יבֹא
אֵלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בְּנֵי דָוִד: אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם הָאֱלֹהִים. אִישׁ
בְּשֵׁר שְׁלוֹם עַל יַד יְקוּתֵי אֱלֹהִים. אִישׁ גִּישׁ וַיִּכְפַּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִיהוּ
אִישׁ דְּרוֹרוֹת שְׁנַיִם עֶשְׂרֵת רְאוּ עֵינָיו. אִישׁ הַנִּקְרָא בְּעַל שְׁעַר
בְּסִימָנָיו. אִישׁ וְאֶזְזֵר עוֹר אֶזְזֵר בְּמַתְנָיו אִיהוּ. אִישׁ זַעֲרָעַל
עוֹבְדֵי חַמְנִים. אִישׁ חֹשׁ וְנִשְׁבַּע מִהֵיזֵת גִּשְׁמֵי מַעוֹנִים. אִישׁ
טוֹל וּמְטַר עֶצֶר שְׁלֹשׁ שָׁבָיִם אִיהוּ. אִישׁ יִצְאָ לְמִצְוֹא לְנַפְשׁוֹ
נַחַת. אִישׁ בְּלִפְלוֹהוּ הָעוֹרְבִים וְלֹא מֵת לְשַׁחַת. אִישׁ לְמַעַנֵּנוּ
נִתְפָּרְכוּ בְּדַ וְצַפַּחַת אִיהוּ. אִישׁ מוֹסְרֵנוּ הַקְּשִׁיבֵנו כְּמֹהִים.
אִישׁ נַעֲנָה בְּאֵשׁ מְשִׁמֵי גְבוּהִים. אִישׁ סָחוּ אַחֲרֵינוּ יי הוּא
הָאֱלֹהִים אִיהוּ. אִישׁ עֵתִיד לְהַשְׁתַּלַּח מְשִׁמֵי עֲרָבוֹת. אִישׁ
פְּקִיד עַל כָּל בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת. אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהַשִּׁיב לֵב
בָּנִים עַל אֲבוֹת אִיהוּ. אִישׁ קָרָא קָנָא קָנָא לִי בְּתַפְאֲרָה
אִישׁ רָכַב עַל סוּסֵי אֵשׁ בְּסַעֲרָה. אִישׁ שְׁלֵא טַעַם טַעַם
מִיָּתָה וּקְבוּרָה אִיהוּ. אִישׁ תְּשִׁבִי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא. תְּצַלִּיחֵנוּ
עַל יְהוָה בְּתוֹרָה. תְּשִׁמְעֵנוּ מִפִּי בְּשׁוֹרָה טוֹבָה בְּמַהֲרָה.

תוציאנו

תוציאנו כנאפלה לאזרה איהו. איש תשבי תצילנו מפי
 אריות. תבשרנו בשורות טובות. תשמחנו בנים על
 אבות. במוצאי שבתות איהו. כפתוכ הנה אנכי שלח
 לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי הגדול והנורא
 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם איהו.
 אשרי מי שראה פניו בחלום. אשרי מי שנתן לו שלום
 והחזיר לו שלום. יי יברך את עמו בשלום:

סדר הברלה

נטעל הכוס צימינו, עומר ואומר בקוב כעים וניגון יפה

הנהא ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת
 יה יי ויהירלי לישועה: ושאתם מים בששון
 ממעיני הישועה: ליי הישועה על עמך ברכתך
 סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו א הייעקב סלה:
 ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר: כן
 תהיה לנו. כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא:

המבדיל והסומעים היוכלים על ידו יתנו עיניהם ככוס ונגד נשעת נרבה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

מחזיר הכוס לשמאלו או מכיוו על השולחן ונטעל ההדס או הנשמים צימינו ומברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

ומריח ונותן לאסירים להכוס זו, או מחזירו לשמאלו,
 וכוסף אלנשות ימינו על האנדל, ומקרב ידו לכר ומברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

אח"כ מסתכל בנכריו שרם מונדלות מן העור, ומחר ונטעל הכוס צימינו ואומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול

בין אור להשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת

ימי המעשה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

ויושב ושומה הכוס לבדו , ואף בנת אחת אם ירלה משים חבונני מלוה , ומאיר בו מעט יין וסופכו על השולחן (ויש מבנין בו הכר ומריחין בעץ הכל לסבב המטה) ורוחץ בו עיניו . וכהנו לומר מצות יי ברה מאירת עינים . ולאחר הכדלה כוהגין לומר פיטו המבדיל וכו' והתחנה רבון העולמים וכו' . ויאמר הנאון מוהר"ר יענ"ץ ח"ל ההשבעות אין אנו כוהגין כלל (ומ"ש פורה הוא טעות ול"ל פוטוה) שומר ככשו ירחק מהס , גם לא הכהני אמר"ל ז"ל לומר שום פרהס של תורה בלוי מ"ש שאין זמן לימוד המקרא בלילה כ"א ביום , גם לא אמר ק"ל לירופי אליהו , וחולם התחנה רבון ראוי לומר לפי שהיא קדמונית וכבר הזכירה הטור

הַמְּבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל • חַטָּאתֵינוּ יִמְחַל • זָרְעֵנוּ
 וְכַסְפֵּנוּ יִרְבֶּה בְּחֹל , וְכַכּוֹכְבִים בְּלֵילָה : יוֹם פָּנָה
 בְּצַל תּוֹמֵר • אֶקְרָא לָא עָלֵי גּוֹמֵר • אוֹמֵר שׁוֹמֵר
 אַתָּא בְּקָר • וְגַם לֵילָה : צַדִּיקְתָּךְ פֶּתַר תְּבוֹר , עַל
 חַטָּאי עֵבוֹר תְּעֵבוֹר • כִּיֹּם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבוֹר •
 וְאִשְׁמוֹרָה בְּלֵילָה : חֲלַפָּה עֲזַנְתָּ מִנְּחֹתֵי מִי יִתֵּן
 מִנוּחָתִי • יַגְעֵתִי בְּאַנְחָתִי • אִשְׁחָה בְּכָל לַיְלָה :
 קוּלִי בַל יִזְנֹטֵל • פֶּתַח לִי שְׁעַר הַמְּנַטֵּל • שְׂרֵאֲשֵׁי
 נְמָלֵא טָל • קוּצוֹתֵי רִסְיִי לַיְלָה : הַעֲתֵר נוֹרָא
 וְאִיוֹם • אֲשׁוּעַ תִּנָּה פְדִיוֹם בְּנִשְׁף בְּעַרְב יוֹם •
 בְּאִשׁוֹן לַיְלָה : קָרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי • אֲוַרַח חַיִּים
 תּוֹדִיעֵנִי • מִדְּלָה תִבְצַעֵנִי • מִיוֹם וְעַד לַיְלָה : טַהַר
 טָנוּף מַעֲשֵׂי • פִּיִּי אֲמָרוּ מְכַעֲסֵי • אִיֶּה אֱלֹוֶה עֲשֵׂי •
 נִתְּן זְמִירוֹת בְּלַיְלָה : נִחְנוּ בִּידְךָ פֶּחֻמֵּר • סִלַּח נָא
 עַל קְלוֹךְךָ • יוֹם לְיוֹם יִבְיעַ אֲמָר , וְלַיְלָה לַלַיְלָה :

זה סרסון כנר הזכירונו רז"ל בירושלמי פרק ט"ז עומדין.

רבוֹן הָעוֹלָמִים אֵב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת בְּסִימָן טוֹב
 וּבְמִזֵּל טוֹב הִחַל עָלֵינוּ אֶת־שִׁשְׁתֵּי יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַבָּאִים
 לְקַרְאֵתֵנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׂוֹכִים מִכָּל־חַטָּא וּפְשָׁע וּמִנּוּקִים
 מִכָּל עֶזְוֹן וְיִאֲשָׁמָה וְרָשָׁע וּמִדְּבָקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה
 וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְחַנוּנִים דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל מֵאַתְּדָה
 וְתִשְׁמַיְעֵנוּ בָּהֶם שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאָתְנוּ עַל
 לֵב אָדָם וְלֹא קִנְאָת אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבְנוּ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ
 הָאֵב הַרְחָמָן שִׁים בְּרָכָה וּרְוָחָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה
 יְהִינּוּ וְכָל־הַיּוֹעֵץ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה טוֹבָה
 וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה אֲמַצּוֹ וּבְרָכוּ גִדְלוֹ וְקִיּוּמוֹ קִיּוּם עֲצָתוֹ
 בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמָר יִתֵּן־לְךָ כָּל־בְּבִקָּךְ וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא: וְנֶאֱמָר
 וְתִגִּיד אָמֹר וַיִּקָּם־לְךָ וְעַל־דְּרָכֶיךָ נָגַה אֹר: וְכָל־הַיּוֹעֵץ
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׂאִינָה טוֹבָה תּוֹפֵר
 עֲצָתוֹ בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמָר יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת
 עַמּוּם: וְנֶאֱמָר עֲצוּ עֲצָה וְהַפִּיר. הִבְרִי דָבָר וְלֹא יָקוּם
 כִּי עֲמָנוּ יי. וּפִתַח לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵב הַרְחָמִים אֲדוֹן
 הַסְּלִיחוֹת בְּנֵה הַשְּׁבוּעַ וּבְכָל־שְׁבוּעַ: שְׁעָרֵי אוֹרָה שְׁעָרֵי
 אוֹרֵךְ יָמִים וְשָׁנִים שְׁעָרֵי אַרְיִכַת אַפָּיִם שְׁעָרֵי בְרָכָה שְׁעָרֵי
 בִּינָה שְׁעָרֵי גִילָה שְׁעָרֵי גְדוּלָה שְׁעָרֵי גְאֻלָּה שְׁעָרֵי גְבוּרָה
 שְׁעָרֵי דִיצָה שְׁעָרֵי דַעַה שְׁעָרֵי הוֹד שְׁעָרֵי הָדָר שְׁעָרֵי
 הַצְּלָחָה שְׁעָרֵי הַרְוָחָה שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב שְׁעָרֵי זְרִיזוֹת שְׁעָרֵי
 זְכוּרָה שְׁעָרֵי זְכוּת שְׁעָרֵי זִיו שְׁעָרֵי זִוְהָר תּוֹרָה שְׁעָרֵי זִוְהָר
 חֲכָמָה שְׁעָרֵי זִוְהָר בִּינָה שְׁעָרֵי זִוְהָר הַעֵת שְׁעָרֵי הַרְוָחָה

שְׁעָרֵי הַמְּלָכָה שְׁעָרֵי הַן וַחֲסֵד שְׁעָרֵי חַיִּים מְזֻבִּים לְשַׁעֲרֵי
חֲכָמָה שְׁעָרֵי מְזֻבָּה שְׁעָרֵי מְזֻבָּר שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה שְׁעָרֵי יוֹשֵׁר
שְׁעָרֵי כִפְרָה שְׁעָרֵי כִלְכָּלָה שְׁעָרֵי כְבוֹד שְׁעָרֵי לְמוֹד שְׁעָרֵי
מְזֻזָּן שְׁעָרֵי מְנוּחָה שְׁעָרֵי מַחִילֹת שְׁעָרֵי מִדָּע שְׁעָרֵי
נְחָמָה שְׁעָרֵי נְקִיּוֹת שְׁעָרֵי סְלִיחָה שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְשִׁמְיָא
שְׁעָרֵי עֲזָרָה שְׁעָרֵי פְדוּת שְׁעָרֵי פְרִנְסָה מְזֻבָּה שְׁעָרֵי צְדָקָה
שְׁעָרֵי צְהֻלָּה שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה שְׁעָרֵי קוֹמְמוֹת שְׁעָרֵי רַחֲמִים
שְׁעָרֵי רְצוֹן שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי
שְׁמֻחָה שְׁעָרֵי שְׁמוּעוֹת מְזֻבָּה שְׁעָרֵי שְׁלוּחַ שְׁעָרֵי תוֹרָה
שְׁעָרֵי תְפִלָּה שְׁעָרֵי הַיְשׁוּבָה שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה בְּדַכְתִּיב
וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיֵּי מַעֲוֹת בְּעֵת צָרָה וַיַּעֲזֹרֵם יי וַיַּפְלִטֵם
יַפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם בִּירְחֻסֵּי בּוֹ: וַנֶּאֱמַר חֲשֵׁף יי
אֶת־זֶרְעֵךְ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל־אֲפָסֵי אֶרֶץ אֵת
יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וַנֶּאֱמַר קוֹל צוֹפִיךְ בְּשִׂאוֹ קוֹל יַחְדּוֹ
יִרְנְנוּ כִּי־עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן: וְקוֹיִם לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׁפָרְנוּב מַה בָּאוּ עַל־הַחֲרִים רַגְלֵי
מִבֶּשֶׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבֶּשֶׁר מְזֻב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה
יִמַר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנֵּה הַנֶּפֶס
וְשָׁלֵם מִבֶּשֶׁר אֶתְּנֶן אִמּוֹן סֵלָה:

סדר לוית המלכה

לס יסדר ארס זולחנז נמ"ש אפילו אינו נריך אלא לכזית, ויהי' הסולחן ערוך
לג, לכן ידליק נ"כ בר נוסף לכנדוי, ויכריז ויאמר, רא היא סעודתא
דרוד מלכא: וכמלא נספרים שיש עלס נארס שאינו נהסה משוס אכילה
כ"א מהו הסעודה של מ"ש. פת חמה נמ"ש מלוגמא. סמין נמ"ש מלוגמא.

ר"ח מותר בעשיית מלאכה, והנשים נוהגות שלא לעשות צו מלאכה.
במנחה שלפניו מתפללין כדרכו אלא שא"ל תחנון.

בערבית מתפללין כדרכו אלא שמוסיפין יעלה ויבוא בענדל' ואם שכח ולא הזכיר על ר"ח
בלילה בין שהיו יום א' בין שהיו ב' ימים ר"ח אינו קושר כשכבר סיים ברכת רנה אכילו לא
התחיל עדיין מודים, וי"א שאמרנו שם קודם מודים, ולדעת הוצא הסכים הגאון יעב"ץ.

בשחרית מברכין ומתפללין בסדר כל יום אלא שמוסיפין ובראשי החדשים בסדר
הקרננות, ואומרין יעלה ויבוא בענדל' ואם שכחו וזכרו קוד' שהתחיל מודים אומר
שם, ואם זכרו אחר שהתחיל מודי' וקוד' סוף התפלה קושר לרנה, ואם הסלים תפלתו
וזכרו אמריהו לרנן א"כ אע"פ שלא עקר עדיין, קושר לראש התפלה, וכן נמנחה.

ש"ץ ששכח ולא הזכיר ר"ח (בין בלחש בין בקול) בשחרית, וסיים תפלתו אין מחזירין אותו,
ואם לא סיים עדיין קושר לרנה, ויחיד המתפלל בנצורה ושבת, יוכל ללכת ע"י ששמע שש"ץ
מלה נמל'. ואחר קורת התפל' של ש"ץ קורין הלל גדול ומעומד ומברכין עליו תחלה וסוף,
והיחיד יקושר אחר שנים שיאמר להם הודוהם וענו אחריו ר"ח, ונצורה לרנן לשמוע הודו
ויאמר ויאמרו מפי הש"ץ שמוע בשוכה, ואם לאו לא יא', אויאמר כ"א עמו בנחת הבא
לביה"כ בשעה שאומר הנצורה הלל אומר עמהם ואח"כ יתפלל, ואם עומד בכסקוי דומרה
כשישע שאמר שם אכל לא יברך ברכת הלל כיון שמברך ב' שישתתח, משו"כ נימי' שגמרין
בהם הלל לא מני לנכונתו' בנכונתו'. בנית האכל תוך ז' אין קורין ובשחרית לבית קורין.

בר"ח וחנוכה ורגלים קורין הלל ולעולם גומרין אותו חזן מן ר"ח וששת ימים
האחרונים של פסח שאומרין אותו גדולגו. ובסוף חולטין החסידין קודם הלל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל*:

הַלְלוּיָהוּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי:
יְהוֹשֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מְמוֹרָה
שָׁמַשׁ עַד מְבוֹאוֹ מִהַלְלֵי שֵׁם יי: רָם עַל־כָּל־
גּוֹיִם יי עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי פִי אֱלֹהֵינוּ
הַמְּגַבִּיהוּ לַשָּׁבֹת: הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ: מְקִיְמוֹי מַעַפְרֵי דַל מֵאֲשַׁפְתֵי יָרִים אֲבִיוֹן:
לְהוֹשִׁיבֵי

(* ההלל כן עיקר כה"א הידועה בראש וכן הוא בתלמוד בכל מקום וכן ברמב"ם
ב"צ מ"א לברכות וכן ב"ש הטעמוג לאב"ן הירמיו וב"ש המפואר בדיני ר"ח ונאנדרה'
וכ"ה בכל סידורי הספרדים גם בכל סידורי האשכנזים הקדמונים וכ"ו וכן בסידור
של ר"ה ש"ץ של שנת ש"ך גם במחזיק מ"א דב"ס וינצי"א של שנת ש"ס ובאחרים
זאת אלא שהמחזיקי' הם ר"ח ורנ"ה בשתשנו ונשתרבו בל' הסידורי' הקדמי'.

לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי
 עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם־הַבָּנִים שְׂמֹחֵה הַלְלוּיָהּ:
 כִּי בָצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
 רָעוּ: הִרְגָה יְהוּדָה לְקֹדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִמִּשְׁלוֹתָיו: הֵיִם רָאִהוּ יִגְמֹל הַיְרֵדֵן יִסַּב לְאַחֹרֵי
 הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן
 מִהַדְלָק הַיִּם כִּי תִגּוֹס הַיְרֵדֵן תִּסַּב לְאַחֹרֵי
 הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן
 מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 תִּהְפְּכֵי־הַצּוּר אַגְם־מַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיְנוֹ־מַיִם:

בר"ח וזה"מ פסח גס שני הימים האחרונים מדלגין זה

מן ר"ח חזירי חה"מ פסח כעבסט דמן ועלטן טונגען ווירר לא לנו ניכט גענומט

הֵי־לֹא לָנוּ יי לא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־
 אֲמִתְּךָ: לְמַה יֹּאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הָנָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֶנּוּ
 בְּשָׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חִפְּץ עֲשֵׂה: עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:
 אֲזֵנֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף־לָהֶם וְלֹא יִרְחֹקוּ: יְדֵיהֶם
 וְלֹא יִמְשֹׁקוּ רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִהְיוּ בְּגִדְוָם:
 כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח
 בְּיְיָ עֶזְרָם וּמִגָּנָם הוּא: בֵּית אֲהֲרֹן בְּטַחוּ בְּיְעֶזְרָם וּמִגָּנָם
 הוּא: יִרְאֵי יי בְּטַחוּ בְּיְיָ עֶזְרָם וּמִגָּנָם הוּא:

קט"ו יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
 בית אהרן: יברך יראי יי הקטנים עם

(* אף לפי עדו' רא"ז ל' בתלמי' קל"ה ולפי מה שמס' מה בגליון הטמ"ק: ל'כ אן אף בקמ"ן

הַגְּדֹלִים: יִסַּר יי עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לִי עֵשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַיִם לִי וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: לֹא־
 הַמּוֹתִים יְהַלְלוּהָ וְלֹא־כָל־יֶרֶד־דּוֹמָה: וְאַנְחֵנוּ
 נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּהָ:

בר"ח וחה"מ פסח גם שני הימים האחרונים של ליל ק"ו.

סדר חמשה עשר פסח נעבט רען זעלטן טאגערן ווירד אהבתי ניכט געזאגט .

קמ"ו אֶהְבֵּתִי בִּיְיָ שְׁמֹעֵנִי אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: כִּי־הִפֹּת אָזְנוֹ לִי
 וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֲבֵל־מוֹת וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל מִצָּאוּנֵי
 צָרָה וַיִּגְזֹן אֶמְצֵא: וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא אֲנִה יי מַלְטָה נַפְשִׁי:
 הַיְיָנִי יי וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם: שֹׁמֵר פִּתְאִים יי דַּלְתֵי וְלִי
 יְהוֹשִׁיעַ: שׁוֹבֵי־נַפְשֵׁי לְמִנּוּחֵיכִי כִּי־יִגְמַל עָלַיְכִי: כִּי־הִלַצְתָּ
 נַפְשִׁי מִמּוֹת אֶת־עֵינֵי מִן־דְּמֹעַה אֶת־רַגְלֵי מִדָּחִי: אֶת־הַלֶּךְ
 לִפְנֵי יי בְּאֶרְצוֹת חַסִּים: הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי
 מְאֹד: אֲנִי אֶמְרָתִי בְּחַפְזִי כֹל־הָאָדָם כּוֹזֵב:

כֹּה־אֲשִׁיב לִי כֹל־תַּגְּמוֹלָהֵי עָלַי: כּוֹס־יְשׁוּעוֹת
 אִשָּׁא וּבִשְׁם יי אֶקְרָא: נְדָרֵי לִי אִשְׁלֵם נִגְדָה־
 נָא לְכָל־עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי יי הַמּוֹתָה לְחַסִּדָּיו:
 אֲנִה יי כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי עֲבַדְךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ
 פִּתְחֵת לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֲזַבַּח זִבְח־תּוֹדָה וּבִשְׁם־יְיָ
 אֶקְרָא: נְדָרֵי לִי אִשְׁלֵם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ:
 בְּחִצְרוֹת־בֵּית יי בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:
 יי הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שְׁבַחְוָהוּ כָּל־הָאֲמִים:

כִּי גִבַר עָלֵינוּ הַסְדָּו וְאֵמֶת לְעוֹלָם הַלְלוּהָ:

ק' הודו ל"י ב"י טוב כי לעולם חסדו: ק' הודו

מ' יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: ק' הודו

ס' יאמר נא בית אהרן כי לעולם חסדו: ק' הודו

מ' יאמר נא יראי יי כי לעולם חסדו: ק' הודו

מִן־הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַּמַּרְחֵבִיהָ: יי לילא

אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אֲדָם: יי לי בעזרי ואני

אֶרְאֶה בְּשֵׁנָאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּאָדָם:

טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בַּנְּדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם

סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם: סְבוּנִי גַם־סָבְבוּנִי

בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם: סְבוּנִי כַּדְּבָרִים דַּעֲכוּ כַּאֲשֶׁר

קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם: דַּהֲהָ דַחֲתַנִּי לַנֶּפֶל

וַיַּעֲזֹרֵנִי: עֲזִי וּזְמַרְתִּי הוֹיָהּ לִי לִישׁוּעָה: קוֹלִי

רָנָה וַיִּשׁוּעָה בְּאֶחָד־לִי צַדִּיקִים יִמִּין יי עֲשֶׂה חֵיל:

יִמִּין יי רֹמְמָה יִמִּין יי עֲשֶׂה חֵיל: לֹא־אֲמוֹת כִּי־

אֲחִיהָ וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂיהָ: יִסַּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת

לא

(* ה"א של קראתי יה נמטיק וה"א של במרחב יה רפה, ור"ה בש"ט שלו שקר ענה במסרת דסוף פ' בשלח וכבר ענה בו כחזו הגאון רמ"ד בקונטרס השנות שלו, ולא הו' מן הסודך להכפישו שנית לולא שראיתי להחכם רא"ש בעל ויעתר ינחק שהעתיק שנית דברי רז"ה המזוים כי לא ראה דברי רמ"ד ולא המסרת דסוף בשלח ובגדיל נמסר שם במרחב יה כדרי מילין הלא מפקין ה"א וממילא שהיא מלה אחת וכדעת רבא ורבנא נמס' כספחים דף ק"ז א' דוגמת חזרוי שלהנחיה, וארץ מאפליה שהן מינה אחת ובעדות רד"ק בשרשו, ועל שלהנחיה נמסר כדלי' מלה אחת לדעת נן אשר ולא נמסרה דסוף בשלח אחת כגון אשר דקיימא לן כוותי' לכן במרחביה מלה כספחים א' רפה וכן נמקרא פ' יושן ומדוייק כתיב במרחביה מלה חדא והכ"ת נפתח מרחב בשלח וכה"ל רפה וכן עיקר, ודע כי ענני בטעם גרש רביע לכן כדגש חזרוי.

לֹא נִתְנֵנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אֲבֹא בָם
 אוֹדֶה יְהוָה: וְהִדְהִישְׁעַר לִי צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ:
 אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי וּפְתַח־לִי לְיִשׁוּעָה: אוֹדֶךָ
 אֲבֹן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה: אֲבֹן
 מֵאֵת יְיָ הִיְתָה וְאֵת הַיָּאֵן נִפְלְאֵת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת
 יְהוָה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׂמַחַה בּוֹ: יְהוָה

החזן מנגן אגמא וספקל עוכה . החזן חזר ומנגן אגמא וספקל עוכה .

אֲנֵנִי יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא אֲנֵנִי יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנֵנִי יְיָ הַצְּלִיחֵהָ נָא: אֲנֵנִי יְיָ הַצְּלִיחֵהָ נָא:

בְּרוּךְ הַבּוֹא בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ וְיֵאָר לָנוּ אֶסְרוּ־חַג בְּעֵבְתֵי־עַד קַרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ: אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְךָ: אֱלֹהֵי
 הוֹדוּ לִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ
 יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂיךָ . וְהִסְדִּיק צְדִיקִים עוֹשֵׂי
 רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַבְתָּ יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ
 וַיִּפְאָרוּ וַיִּרְוּ מִמוֹן וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ
 כִּי לֶךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֶּךָ נְאֻה לֹאמֹר כִּי מַעֲזָלִים וְעַד
 עוֹלָם אֲתָה אֵל . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

בכל יום שיש תפלת מוסף אומר הע"ק מ"ח אחר הלל, לכן בחנוכה (חזן מר"ח ושנת) אי
 אימרוין כ"ח חגי קדים . כשחל"ר בחול מולידין ס"ח א' וקורין ד' אגמי' בסדר כינחם בם
 התמיד, כהן מתחלת וידבר עד עול' תמיד, לוי חזר ואמרת לה' עד רביעית הבקין, ישרן
 עד עובת התמיד וכסב', רביעי ובראשי חדישי' עד יעשה ונשכו . ס"ק יהללו . ומחזירין הס"ר
 להיכל . ס"ק . אשרי, ונא לליון (וא"ל למלכת) ס"ק, וחולטין התפילין, ומתפללין מוסף .

* נפלאהת האל"ף בעלש דוגמת וחטאת עמך (שמות ה עז) והדומים לו, וההמון קורא
 החל"ף בחולם ושינוש הוא . (** בסידורי הספרדים גם נסידורי האשכנזים וכ"י
 הדוכוס' יסבי' לימא מלת על וגם הרב אבדרה' והרב רמ"ד וג' אוכי' אחרי' לא גרסו לה .

דיני תפלת מוספין בין דל"ח בין דל"ט בין לדנין ת"מו דשבת לגמרי יע"ס.

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל הַסִּדִּים טוֹבִים
וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר הַסִּדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה • מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמְגַן בָּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָהּם: אַתָּה גִּבּוֹר
לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •

במסך בושב הקוה ומוריד הגשם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישִׁינֵי עֶפְרַיִם • מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחִיָּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה • וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים •
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים: כס"ז אומר קדושת נקדש.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם
יִתְלַלְלוּךָ סְלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לְעַמְּךָ נְחֻמָּה • זְמַן בְּפָרָה לְכָל
הַיְלָדוֹתָם • בְּהִיּוֹתָם מְקַרְיָבִים לְפָנֶיךָ וּבְחִירָצוֹן

וּשְׁעִירֵי הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר בְּעַדָם • וּזְרוּן לְכָל־יְהוּי •
 וְחֲשׂוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנְאָא: מִזְבֵּחַ חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן
 תִּבְנֶה • וְעֹלֹת רֹאשׁ חֲדָשׁ נַעֲלֶה עָלָיו וּשְׁעִירֵי
 עֹזִים נַעֲשֶׂה בְּרִצּוֹן • וּבַעֲבֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 נִשְׂמַח בְּלָנוּ • וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדֶה הַנְּשַׁמְעִים
 בְּעִירָה • הָאֲמוּרִים לְפָנֵי מִזְבֵּחֶךָ • אֲהַבֵּת עוֹלָם
 תָּבִיא לָהֶם • וּבְרִית אָבוֹת לְבָנִים תִּזְכּוֹר:
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָה בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשֶׁךָ בִּשְׂמֵחַת עוֹלָם • וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ •
 אֶת־קַרְבָּנוֹת הַזִּבְחֵינוּ תִּמְדִּירֵם כְּסֻדְרָם
 וּמוֹסָפִים כְּהִלְכֹתָם: וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ
 הַחֲדָשׁ הַזֶּה • נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה •
 כְּמִצְוֹת רִצּוֹנֶךָ • כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ •
 עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדֶךָ • מִפִּי כְבוֹדֶךָ בְּאֲמוּר:
 וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלֹת לֵי פָרִים בְּנֵי־
 בָּקָר שְׁנַיִם וְאֵילֶּאֱחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע
 הַמִּיָּמִם: וּמִנְחֹתָם וְנִסְבִּיחָם כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרֵנִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֵנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן
 לְבֶשֶׂת וַיִּזֵּן בְּנִסְבוֹ וּשְׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים
 כְּהִלְכֹתָם:

אלהינו ואהי אבותינו. חדש עלינו את החדש
 הזה. לטובה ולברכה. ליששון ולשמחה.
 לישועה ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה. לחיים
 ולשלום. למחילת חטא. ולסליחת עון (כשנת הענוי)
 ולכפרת פשע. כי בעמך ישראל בקרת מכל
 האמות. והקי ראשי הדרשים להם קבעת.
 ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי הדרשים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך.

ותחיינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
 יי המחזיר שכנתו לציון:

מורים 777

מורים אהנו לה שאתה היא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו אל שכל
 בשר וצברנו יוצר בראשית ברכות
 והקדמות לשמך מקדול ומקדוש
 על שהתחיתנו והצמתנו בן תחינו
 והתקיימנו והתאסוף קולותינו לחצרות
 קדשך לשמך מקדוק ולעשות רצונך
 ולעבודך בלבב שלם על שאנתנו
 מורים לה. ברוך אל מחודאות:
 נסיד שבכל יום עמנו ועל נפל אותך וטובותיך שבכל עת
 ערב ובקר וצהרים. הטוב פי לאכלו רחמיך והמרחם
 פי לאתמו חסדיך מעולם קוינוי לך: במנחה על הנסים.

מורים אנהנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מנו
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 גודת לך ונספר תהלתך על
 חיינו המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות לך ועל
 נסיד שבכל יום עמנו ועל נפל אותך וטובותיך שבכל עת
 ערב ובקר וצהרים. הטוב פי לאכלו רחמיך והמרחם
 פי לאתמו חסדיך מעולם קוינוי לך: במנחה על הנסים.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:
 וכל

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּ וְקֹדֶם לָהֶן וַיְהִי לָהֶן אֵת שְׁמֹךְ בְּאֵמַת הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ
 וְעֹזֵרְתֵנוּ סִלְחָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֹךְ וְקֹדֶם נָא לַהֲדוֹת.
 לַאֲבֹתֵינוּ כִּבְנוֹ בַּבְּרָכָה הַמִּשְׁלֵשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
 עֲבָדֶךָ הַאֲמֵרָה מִפִּי אֲהַרֹן וְכִזְיוֹ בְּהַנִּים עִם קְרוֹשֶׁה בְּאָמֹר: וְכִבְרָה יְיָ
 וַיִּשְׁמְרֵה: וְאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲמֵד: וַיֵּשֶׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׁם לְךָ שְׁלוֹם:
שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ
בְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נָתַתְּ לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוּמָךְ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ נַצֹּר לְשׁוֹנוֹ מֵרַע וּשְׂגָפֵי מַדְבַּר מִדְּמָה וּלְמַסְכְּלוֹ נַפְשֵׁנוּ תַחֲנוּם
 וְנַפְשֵׁנוּ בְּעַפְרָה כִּבְרָה מִתְנוּחַ פֶּתַח רַבִּי בַּתְּעַרְתֶּךָ וְכִמְצֹנֵתֶיךָ מִתְרוֹחַף נַפְשֵׁנוּ וְכִל
 הַחַיִּים כִּי עֲבָדֶךָ מִתְנוּחַ חֶסֶד עֲצָתֶם וְחַרְתֶּם מִחַשְׁבֹּתֶם. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׂמִיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמִיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תְּדַשְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּדְרָתֶךָ לְמַעַן
 תִּבְרָצֵנוּ וְתִיָּדֶךָ תִּשְׁמָעֵת וְיִמְנֶךָ עֲשֵׂנוּ: וְהָיוּ רַבְצֵנוּ אֲבִירֵי פִי וְהִטְוִינוּ רַבִּי
 הַמְּנִיחֵנוּ צִירֵנוּ וְנוֹאֲרֵנוּ. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְּוָמֵנוּ הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
 וְעַד כִּי יִשְׂרָאֵל יִאֲמְרוּ אֲמֵנוּ: וְהִבְרָצֵנוּ לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ וְנִאֲמַר אֲבוֹתֵינוּ
 שְׂמָעֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִסְחָתָהּ בְּיָמֵינוּ וְתָנוּ חֲלָהֵנוּ בַּתְּעַרְתֶּךָ:

כִּי עָזַרְתָּ הַתְּכַלֵּ בְּקוֹל וְאוֹמֵר קְדוּשַׁת קֹדֶשׁ וְאוֹרֵךְ בְּרַכְוֵנוּ כִּי קָדְשׁ תִּחְקֹל, עֲלֵינוּ, ק"ו.

ר"ח ישחל בשבת, בשחרית משרתין הנרות יסדר מעמד וסכר"ו ומספ"ס כמו בשאר
 שבתות חלא מסויסין ובראשי חרשיב"כ מס"ע, ואומרין ועל' ויבוא בעבוד', והין
 הסכרסו כעזר' תדמול, וכס' עזריה הסכר' ואומרין סגל בדיונו, קדוש תחקל. אין
 כבוד, ויוליתין ב' ס"ח וקורין בראשון ז' בסדר הסבע, ומטין ס"ח שני' חלה
 ואומרין ח"ק על שתיב, וקורא למסעיר באחרונה בסדר פינסט וביני' הסנת ובראשי
 חרשיב"כ עד ס"פ ומפטרין הסמים בסזי, כעזאר לעיל בסדר ק"ו לשנת, ואחר
 עקבטעו הס"ח אומר הס' ח"ק ומסכללין מוסף. תמלאכו סגל סדר מוסף לשנת.

לדעת החדשים המלאים לעולם, והחסרים לעולם.

ניסן. סיון. אב. תשרי. שבט. (ואדר ראשון נמעוברת) מלאי לעולם, ר"ל של ל"ו.
 אייר. חמוז. אלול. טבת. אדר (הסמוך לניסן) חסרים לעולם, ר"ל של כ"ט יום.
 חשון ובסלו פעמים שניהם מלאים ואז נקראת השנה שלימה ופעמים שניהם
 חסרים ואז נקראת השנה חסירה, ופעמים שחזק חסר וכסלו מלא ואז
 נקראת בסדרה. ר"ל שינואו החדשים על הסדר מלא וחסר מלא וחסר.

לדעת החדשים שלעולם אינם ר"ח כ"א יום אחד ואותם שלעולם הם צ' ימים,

ניסן. סיון. אב. תשרי. שבט. לעולם ר"ח יום א' בלבד.
 אייר. חמוז. אלול. חשון. אדר. ואדר. לעולם ר"ח צ' ימי.
 כסלו וטבת לפעמי' צ' ימים ר"ח ולפעמים יום א' בלבד, כיצד? כשחזק וכסלו
 שניה מלאי אז יהיו כסלו וטבת צ' ימי ר"ח, וכשיהיו שניהם חסרים אז לא יהיו
 כ"א יום אחד, וכשיהיו אחד חסר ואחד מלא אז יהי' כסלו י' א' ר"ח, וטבת צ' ימי.

לדעת הימים הראויים לקבוע בהם ר"ח ולא בזולתם,

זה יובן מן יום השני של ר"ח שהוא ראשון לחדש ועיקר לחשון.
 ניסן אנהו. אייר גנהו. סיון אנהו. חמוז אנהו. אב גדו. אלול אנהו.
 תשרי גנהו. חשון גנהו. כסלו אנהו. טבת אנהו. שבט גנהו. אדר גנהו.
 וכשהשנים מעוברת אדר ראשון גנהו. אדר שני גנהו.

סימני השנים הפשוטות והמעוברות.

סי' לפשוטות. בש"ה. בח"ג. גכ"ה. הש"א. הכ"ז. זש"ג. זח"א
 סי' למעוברת. בש"ז. בח"ה. גכ"ז. הש"ג. הח"א. זש"ה. זח"ג.
 פי' האות הראשונה יורה על יום השבוע שבו הוקבע ר"ה, והאות השני מורה על השנה
 אם היא שלימה או חסירה או כסדרה, והאות הג' יורה על יום קביעת ר"ח ניסן ופסח.

הקביעות לשבע שנים רציפות ומולד תשרי שלהם.

ר'י תק"ז ה'א' תרפ"ח א'י"ט ע"ג ב'ט' תפ"ד ו'ד' צ"ט ו'י"ט ר"ך ה'ט"ז תתכ"ט
תקע"ט ותקפ"ב | תקפ"ג ותקפ"ג | תקפ"א ופ"ד | תקפ"ה
 הכ"ז פשוט' כש"ה פשוט' זח"ג מעובר' ה"ה פשוט'

סי' לראשי חדשים של כל השנה.

הראשי חדשי' לעולם הם סדרוי' על סדר ימי השבוע, כיצד? הרי שסימן השנה הפשוטה
 ד"מ זש"ג הנה ידעת שסימן זה שחזק וכסלו שניהם מלאי ור"ח תשרי ביום שבת לכן
 תדע שחזק ביום א' ב', ובסליוג' ד', וטבת ה' ו', ושנתו', ואדר א' ב', ניסן ג', אייר
 ד' ה', סיון ו'. תמוז ז' א', אב ב', אלול ג' ד', וכמוהו אם סי' השנה המעוברת ד"מ
 זחג הרי ידעת שחזק וכסלו שניהם חסרי ושיהי' ר"ה הוא ר"ח תשרי ביום שבת לכן
 תדע שחזק ביו' א' ב', ובסליוג' ג', וטבת ד', ושנת ה', אדר ראשון ו' ז', ואדר שני
 א' ב', ניסן ג', אייר ד' ה', סיון ו', תמוז ז' א', אב ב', אלול ג' ד', וכן על דרך זה לעולם.

לוח לקביעת המועדים

ר"ה וסוכות נגהו. כפור בדהו (וכמוהו תענית אסתר אלא שאס
 חל בשנת יוקדס ליום ה'). הנוכה אנדהו. צום י' טבת אנדהו.
 פורים אנדהו. פסח אנדהו (וכמוהו צום י"ז המזו וי' אב אלא
 שאס חלו בשנת נדמו ליום א'). עצרה והושענא רבא אנדהו.

סימן לקביעת המועדים מימות הפסח.

- א"ה פי' ציום א' של פסח יחול לעולם ט' באב.
- ב"ש פי' ציום ב' של פסח יחול לעולם חג שבועות.
- ג"ר פי' ציום ג' של פסח יחול לעולם ר"ה.
- ד"ק פי' ציום ד' של פסח יחול לעולם קריאת התור' הוא שמחת התורה.
- ה"ץ פי' ציום ה' של פסח יחול לעולם לום כפור.
- ו"ף פי' ציום ו' של פסח תל פורים שעבר.
- ז"ג פי' ציום זחל זו פורים יחול לעולם ז"ג בעומר.

סדר המועדים והרגלים

הרגל הראשון הוא חג המצות ראשון למועדי ה'
 בחמשה עשר יום למדש הראשון הוא חדש האביב הוא ניסן.

ניסן הוא ר"ה למלכים ולרגלים ולעבורים ולתרומת שקלים, בניסן הוקם
 המשכן בשנה שני' ליל"מ, והקריב נחשון ראשון המזבח ואחריו שאר
 הנשיא' כל אחד יומו לפיכך נוהגים יחידים לקרות ב"ה וי"א ימים שאחריו בסדר
 נשא פ' של כל נשיא ונשיא דבר יום ביומו, ואחר הקריאה אומרין מחכה זאת.

והי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום פתחך תפודול
 על נשמתיו הקיישין. דמתקדשין בצפרינו. ומצפצפין בישכחין
 וישראלין על עמא קדישא וישראל. רבון עלמין תכנים ותעגיל תקף
 צפרי קדישי לאתר קדישא דאתמר עליה עין לא ראתה אלהים וקלתך:
 והי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. ישבאם אני עבדך משכמט פלוגי
 שקראתי בתורתך פדשה של הנשיא היום. אני יאירונא עלי כל ניצוצין
 קדישין וכל האורות קדושות הפלולות בקדושת נה משכמט לתבין
 ולהשגיל בתורתך ובקראתך: לעשות רצונך כל ימי חיי אני וירעי
 וירע וירעי מעמך ועד עולם:

באחד בניסן יתחילו להקריב מלואים לעמיד ז"ב, לכן המלכים ליטועה ראוי להם לעשות
 זכר לדבר ולקרות ג"כ אותה פ' כנביא יחזק' סי' מ"ג מן ויאמר אלה חוקות המונח עד כאום
 ה' מלכה, ואת"כ קורא עוד שם כי' מ"ה מן כה אמר ה' בראשון באחד למדש, עד וכברתם
 את הבית, ושני פרשות הללו ראויים למדש מר' חעד ז' בו ככלל, אכן פ' ראשונה יאמר
 גם ציום א', ויאמר אחרים לזון בקשה שיראנו הש"י בחמשה ובעבודה זב"א.

כל ימי ניסן אין מתבנין ואין מספדין, ואין אומרין תחנון ולא יהי רגון אחר
 קה"ת בשני וחמישי ולא ל"ה ולא קריש בבה"ק, ואין מזכירין נשמות ולא נו"ץ.
 ר"ח ניסן שחל בשנת א' הוא פ' החדש ומתכללין בו ככלל
 שארי ר"ח בשנת, וסדר קה"ת כגד הוכרתי לעיל על מקומו.

טו ר המועדים והרגלים

שבת הסמוך לפסח נקרא שבת הגדול מפני כס גדול שנעשה בו כבוד, כי בשבת
 מחמיל לנגן הכל יודוך נקיל, ומסעירין וערבה לוי (אבל נק"ק פפ"ד נוהגין להפטר
 בשל פ' הין אס חל בע"פ אלו מסעירין וערבה) ובמכתה מוסקין לומר ברכי נפשי, ויש
 ק"ק שנהגו לומר ענדים היינו. ובערבית למ"ש אין אומרין ויהי נועם וא"ק אף בשל
 פסח בשבת הנזל, כן דעת הרבה מן הגאונים, ומ"מ אין לשאת המטב, ויש
 אור לי"ד (וכשחל בשבת אור לי"ג) נודקין הסמך לאיר הכר מיד אחר ת"ע, ולא יוכל
 באותה שעה סעודה קבוע אפילו התענה קודם שיבדוק מיהו טעמה ודאי שרי.
 הנודק מנרך זרכה זו.

ב"א יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על פיעור המין

(ויוכל להוליא אחרים המכוונים לזרכחו) ונודק כה"מ שרשיתו שמכניסין בהם
 חמץ, ואע"פ שהנית כתבדו, ואחר שגמר זדיקתו יזכר להכניע היטב החמץ
 שמשייר לאכולמו שלא ינטרך זדיקה שנית, וחמץ שמלא ורובה לנערו כוהגין
 לשמרו ער שעת הניעור ולשרפו, ולריך לזכר שלא יאבד ויהא זקוק לנדוק עוד.
 מיד אחר הנדיקה ינטל כל חמץ שרשיתו הנלתי ידוע לו שחל כעלם ממנו, ויאמר

**בְּלִי חֲמִצָּה וְחֲמִיעָה דִּאֲפָא בְּרִשּׁוֹתַי וְדִלָּא חֲמִיתָה
 וְדִלָּא בְּעֲרַתָּה לְבָטִיל וְלִהְיוּ פְּעֻפְרָא דִּאֲרַעָא :**

ע"פ נזקר השכס מחללין, ואל"מ מומוד להודרה למנצח ולא אל ארך אפים.
 אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושרפין בתחלת שש ועכשו כהנו
 לשרוף בסוף חמישית, ואחר שריפה מנטלין פעם שנית ויאמרין

**בְּלִי חֲמִצָּה וְחֲמִיעָה דִּאֲפָא בְּרִשּׁוֹתַי וְחֲמִיתָה וְדִלָּא חֲמִיתָה
 דְּבְעֲרַתָּה וְדִלָּא בְּעֲרַתָּה לְבָטִיל וְלִהְיוּ פְּעֻפְרָא דִּאֲרַעָא :**

הניטול ודאי ל"ל דוקא קודם שעה שזית לפי שאחר זמן איסורו אינו
 זרשיתו לנטלו. גם כשחל ע"פ בשבת לריך לנער נע"ש קודם חלות.

מנהגן של ישראל שהנכורות מתענין ע"פ בין נכור מאב בין נכור מאם, ונכורי כהני'
 ולוי', וי"א אפילו נקב' נכור'. וי"א שהאב או האם מתענין בשביל נכור קטן, ואין בכל זה
 מפהג מוחלט אלא רשות הוא ולא חובה, גם גדולה הנית אס ירלה להתענות מנהגת הוי,
 ובלא"ה אנשי מעשה מתענין בו כדי שיאכלו בלילה מנה לתאבון, והכל כפי מה שהא
 אדם. וכשחל ע"פ בשבת י"א שיקדימין להתענות ביום ה', וטוב הדבר לנהוג כן,
 וי"א הואיל ואירסי אירסי, לכן אין להטילו חובה אחר שכל עיקר אינו אלא
 מנהג שספקו להקל (יעב"ז). הנכורות יכולין לאכול בסעודת מזה.

פתחלת שעה שניעית ולמעלה אסור לאכול חמץ ד"ת בלאו, אף אחר חלוף מותר לאכול
 מלה עשירה, ויכונין לקיים מה סעודה שליטת כשחל ע"פ בשבת אבל קק"א ח"א אותה
 אפילו נע"פ כה"ג וחס יקטוה בנימי חרגימא. מחמת שעה עשירית ולמעלה אסור לכל
 אדם הנריא לאכול אפילו מלה עשירה, אבל אוכל הוא מעט נשר פירות וירקות ונלכד
 שלא ימלא כריסו מהן, וכן יין נותר לשמות כשיעור שגורר תאות המאכל, ונלכד שלא
 ישתכר ממנו באופן שקן באכילה, גם ינזא להשתקע בשינה ויחטל ממזות הלילה.
 לענין מלאכה עד חלות, מקום שנהנו לעשות עושין, שלא לעשות אין עושין, וי"א
 לרידן מקום שנהנו שלא לעשות היא, ואינו מכהג פאוש נכ"מ. אפילו במקום שנהנו לעשות
 עד חלות, מחלות ולמעלה אסור ואפילו בחנם אסור במלאכה גמורה, אבל הקלה
 כגון מעט תיקון כלים ללורך י"ט ושבת מותר, ואם עושה להשתכר אף היא אסורה, וכל
 מאי

מאי דרי נחה"מ כ"ט דרי נע"פ. אין מקיזין דס נזוס עי"ט, לאחר חלות כנכסין למרחק, וכהנו אנשי מעשה הנריאים לטבול בעי"ט. וכהנו שלא ללוז מלת מלוח עד אחר חנות, וזין ללוז יותר מעשרון בנת אחת. בשעת נתיבת הקמח וכן בהטלת מים לעיסה, וכן ב ריכת המנה אומר לישם מצת מצוה. בשעת לישא אומר כל פירורים שיפלו מעסה זו בשעת לישא ועריכה והנרבק ממנה בכלים יהיו הפקר: וינקה כלי הלשח היטב בין עיסה נעיסה. עושין ג' מלות מעשרון ומסמנים אותן בחריטין, ראשונה בחריטין אחד לכהן, שני' בג' חריטין ללוז, שלישית בג' חריטין לישראל, ונרדק הזה עושין עוד שלש לנורד ליל שני אלא שמסמנין אותן בסמין אחר להנדיחם מן חותן הכעשי' לנורד ליל ראשון, וטובגין לעשות ג"כ ג' מלות לספקות שאם ישחברו מהמלות יקח מאל' חמורטון לפיכך מדקדקים נס נהם ככל האפשרי. אחר האפי' יחזן כל המל' בסל אחד להפריש מהן חלה, והמלות הזאת היא על האש, ואם אין לו אשה מכוח דידי' וודאי, וכן בשאשור וזלית או חול' או יקיימ' בעלמולא יעש' ע"י אש' אחר'. בשעת הפרש' מנכסין

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חֲלָה (מן העֶסָה: כ"ה הנוסח הנכון).

סדר ערוב תבשילין ודיניו

י"ט שחל בע"ש לא יבשלו בחמלה לשבת הקררה נפ"ע, אבל מבשל כמה קדרות ליי"ט ואם הוציר, הותר לשבת, אכן ע"י עירוב מבשל בחמלה לשבת. עירוב זה עושין אותו בפת ותבשיל. ואם לא עשאו אלא מתבשיל לבד מיתר, ושיעורו בכזית בין לאחר בין למאה, מלוח על כל אדם לערב, ונדול העיר מערב על כל בני עירו כדי שיסמך עליו מי ששבת או נאנס או אבד עירובן. המערב לאחרים לרדך לזכות להם ע"י אחר, ואחר שהגביה הוכיח חזר המזבח ונטעלו בידו ומנרדך

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בְּהָדִין עֵרוּבָא יְהֵא שָׂרָא לָנָא לְמִיפָא וְלִבְשָׁלָא
וְלֵאֲטָמָנָא וְלֵאֲדַלְקָא שָׂרְגָא וְלִמְעַבְדַּ פְּלִצְרִפְנָא
מִיּוֹמָא טַבָּא לְשִׁבְתָּא לָנוּ וְלְכָל־הַדְּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

כאכל העירוב או אבד קודם שגשל לשבת, ינקה קמחוח נבשילו לאחרים והם אופין ומבשלי' לו אפי' נביו, ואם אין עם אחרים שעירבנו, מותר לאכול פת אחד ולגשל קדרה אחת ולהלית נר אחד. אם נזכר ביי"ט ראשון של גליות שלא עירב יוכל לערב בחמאי ויאמר: אם היום קדש איני צריך לערב, ואם היום חול בעירובא הרין יהא שרא כו' (וכל דלא בעי ברובי הספק דדבריה' הוי, ואף בעי"ט כה"ג ל"ע עמו"ק ולמחר' א"כ כולס. לאחר שהסין כרכי שבת יכול לאכול ומ' מיני' אוחו לנחס משכ' בערבני' ושחרי', ולמכס' יבניע עליו. נהגין לגבות בע"פ קמח מכל בני העיר ועושין ממנו חלת מלה לערוב חלות ומנאות, ולערב נביה"כ קודם ח"ע החשוב שנקהל נוטלה בידו וטמנה ליד אחר לזכות נה ויאמר לו כלשון הזה (ויוכל לומר לו באזה לטון שמנין): וכה בעירוב זה לאחינו ב"י הדריים פה

פה עמנו ושיבואו לדור בעיר הזאת (בחצר הוא, במבוי זה) שישמכו עליו לטלטל על ידו מרשות לרשות בשב' וי"ט הבאים: וסח' המזכ' ויטלו מיד הו"כ' ומנרך זכ' ו'

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב:

בהרין ערוכא והא שרא רגא לאפקא לאערא מן המבואות
לחצרות ומן החצרות למבואות ומשתיהן לבתים ומבתים
לשתיהן בכל שפתות השפה (וי"ט) לנו ולכל הדדים בעיר הזאת
ומהגין כהניס העירוב בניה"כ במקום משומר שלא יאחד ושלא יאכלוהו העכברים.

סדר התפלות לרגלים

בעי"ט מתפללין מנח' נחול כדרכו ובשנת כדרכו, ומדליקין הכרות לי"ט כמו לשב' ומזכרין
להדליק כהשל"ט, וטוב ויכ' להדליק קוד' שככנסין לבניה"כ ואם לאו מדליק בליל' כשכנס.
בערבית מתחילין זכרו וכו' כמו בשנת וחומרין
המעריצים גבי המכהג, ומתפללין תפלת ערבית.

תפלת ערבית ושחרית ומנחה.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו יאלי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומל הסרים טובים
וקנה הכל וזוכר הסדי אבות ומביא גואל לבני
בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע
ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור
לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.

הן שסוף שמיני עשרת שבתות והן חמשים ברוח לנו ומצונו כיו חיו מוסף יום ט' לסוף.

משיב הרוח ומזריד הגשם:

מכלכל חיים בחרס מחיה מתים ברחמים

רבים

רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר
 אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמון
 בעל גבורות ומי רומה לך מלך ממית ומתה
 ומצמיה ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים.
 ברוך אתה יי מחיה המתים: כס"ז אומר קדושת נקדש.
 אתה קדוש ושמן קדוש וקדושים בכל יום
 יהללוך סלה: ברוך אתה יי האל הקדוש:
 אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו.
 ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
 במצותיך. וקרבתנו מלכנו לעבודתך.
 ושמן הגדול והקדוש עלינו קראת:

כמוצאי שבת אומרים זכ. מן מוצאי שבת ימגט מן והודיענו.

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות
 חקיך צוהך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ושרים ותורת
 אמת חקים ומצות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי
 קדש וחגי נדבה. ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד
 ותגנת הרגל. ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור
 לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת
 ואת יום השביעי משישת ימי המעשה קדשת
 הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות
 למנוחה ומועדים לשמחה חגים וזמנים

לששון • את יום השבת ואת יום

לפסח	לשניעות	לסוכות	לשמיני עצרת ולפ"ט
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג השמיני חג*
היורה • זמן	היורה • זמן	היורה • זמן	העצרת היתה •
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר זכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו
 וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך
 וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
 לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

לפסח	לשניעות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשבת חורף
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג השמיני חג העצרת
הזה זכרנו	אלהינו	בו לטובה ופקדנו	בו להושיענו
בו לחיים •	ובדבר ישועה ורחמים •	חוס וחסדנו	ורחם עלינו
והושיענו	פי אליך עינינו	פי מלך חנוך	ורחום אהה:

והשיאנו יי אלהינו את ברפת מועדיך לחיים
 ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת
 לברכנו: ^{שבת} אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
 קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו
 מטובך ושמחנו בישועתך וטחר לבנו
 לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון

בשמחה

(א) חג העצרת כן עיקר כמו שכוכתי בניאורי למחזור בערנית שמיני עצרת •

בְּשִׂמְחָה וּבְשֵׂשׁוֹן שְׂבִיבוּ מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ: וַיִּשְׂמְחוּ
בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׂמֶךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִקִּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעִמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם •
וְהֵשֵׁב אֶרְצֵהָ עֲבוּדָהּ לְדָבִיר בִּיתְךָ וְאֲשֵׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה
לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמְךָ •
וְתַחֲזוּגָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ • אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר גְּדוּדָה לְךָ וְגַם פֶּר תִּהְלַתְךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לְךָ וְעַל נַפְסֵךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרֹא וּצְהַרִים הַטּוֹב
כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְרַחֲמָרְחַם כִּי לֹא־תָמוּ
חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לְךָ: וְעַל־כָּל־מַעֲלָם יִתְפָּרֵךְ
וְיִתְרוֹמַם שְׂמֶךָ מַלְכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ פֶּלֶא וַיִּהְלְלוּ אֶת־שְׂמֶךָ
בְּאִמְרַת הַגֹּאֲלֵנוּ יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרָתָנוּ סִלְּהוּ •
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמֶךָ וְלְךָ נָאֵה לְהוֹדוֹת:

לא יא'נ אבותינו ברכנו בברכה המישלשת בתורה הפתוקה על ידי משה
עברך האמורה מפי אהרן וכניו פתנים עם קרושיך פאמור: וברכה
וישמך: יאר יי פניו אלה ויהיה: ישא יי פניו אלה וישם לה שלום:

בערביה ומנה' אמור'.

בשחרית אמרים זה.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד | שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ | עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם
בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ | בִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ | אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם
תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת הַסֵּד וְצַדִּיקָה | וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב | אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־ | בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ: | שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אלהי נצור לשוני מרע וישפתי מברך מרבה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי פעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהוף נפשי וכל
החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם ובהלל מחשבתם. עשה למען
שמה עשה למען ומינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען
יחלצנו יהיך הושיעה ומינה וענני: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי
לפניה יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומינו הוא ועשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי
אבותינו שיפנה בית המקדש במהרה בימינו ותנו חלקנו בתורתך:

אחר החלה בערבית אמר ה"ן קדיש החקבל (ואינו חוזר החפלה)
ובשבת אומרים חלה ויבולו ומגן אבות ואו"א, ויש קבלת ס"א מנן
אבות, ונק"ק פפר"ם אומרים ג"כ במה מדליקין אם לא סמל י"ט בע"ש.
גליל ראשון ושני של פסח אין מקדשין צני"כ, ומקדשין צני"ט על ההסבה
כל עניני ההסבה הלא הם כחוצים על סדר ההגדות הנמלכות ציר כל אדם.
בשחרית י"ט כנסין לבי"כ ומסדרין הצרכות וסמ"ט ופ"דו כמו בשבת, אלא
ס"א הכל יודוך אם לא כסמל י"ט בשבת, ומתפללין שבע בלחש כמו בערבית,
והס"ן חוזר החפלה, וגומרים הלל בצרכה לפניו ולאחריו, והס"ן אומר קדיש מחקבל,
אין כבוד, ומולאין צ"ס"ט ואומרים רבון וגומרים הסדר הכתוב לעיל בסדר קס"ט
לשבת, ולחזר שהחזירו הס"ט למקומן אומר הס"ן ק"ק ועומדין להמפלל חפלת מוסף.

תפלת מוסף לרגלים קיד

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹבֵאֲהֶבָה • מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמְגַן בָּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָהּם: אַתָּה גִבּוֹר
לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •

בשמיני עשרת וס"ח משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישִׁינֵי עֶפֶר • מִי כְמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה • וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים •
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם
יְהַלְלוּךָ סְלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ •
וְרָצִיתָ בָּנוּ • וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשָׁנוֹת • וְקִדְשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעַבְדְּרָתְךָ •
וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבֻתוֹת לְמִנְחָהּ וּמוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָהּ חֲגִים וְיָמִים לְשִׂשׁוֹן. אֶת־יָוִם הַשְּׂבֻת וְאֶת־יָוִם

לכסח	לשבעות	לסוכות	לשמיני עצרת ולסוף
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני חגי
היורה. זמן	היורה. זמן	היורה. זמן	העצרת היתה.
חרותנו	מפני תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

וּמִפְּנֵי הַטְּאִינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְּרַחֲקֵנוּ מֵעַל
 אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת
 וְלִהְיֵת חַיִּים לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
 בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָהּ בְּמִקְדָּשְׁךָ
 יְהִירָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַהֲבֵינוּ מֶלֶךְ
 רַחֲמָן שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מֵהֲרַה וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ
 אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ גִּלְגַּל כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ עֲלֵינוּ מֵהֲרַה
 וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עֲלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפְּזוֹתֵינוּ פָּנִים מִיִּרְבַּת אֶרֶץ
 וְהִבִּיֵּאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם וְאֶת מוֹסַף יוֹם הַשְּׂבֻת הַזֶּה וְאֶת מוֹסַף יוֹם

לפסח

לשבעות

לסוכות

לשמיני עצרת ולש"ח

חג המצות | חג השבעות | חג הסוכות | השמיני חג העצרת
הזוה. נעשה ונקריב לפניך באהבה
כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך
על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

לשנת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונספו:
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסקה:

ביום ח' וז' של פסח .

לשבעות

ביום ח' וז' של סוכות .

ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום
לחדש פסח ליי:
ובחמשה עשר יום
לחדש הוזה חג
שבעת ימים מצות
יאכל: ביום
הראשון מקרא
קדש כל-מלאכת
עבודה לא תעשו:

וביום הפורים
בהקריבכם
מנחה חדשה
ליי בשבעתיכם
מקרא-קדש
יהיה לכם כל-
מלאכת עבודה
לא תעשו:

ובחמשה עשר
יום לחדש
השביעי מקרא-
קדש יהיה לכם
כל-מלאכת
עבודה לא תעשו
וחגתם חג ליי
שבעת ימים:

מיום ח' ספ"מ וז' וז' חומרין .
והקרבתם אשה
עלה ליי פרים
בני-בקר שנים
ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה
תמימים יהיו לכם:
ומנחתם

והקרבתם עולה
לריח ניחח
ליי פרים בני
בקר שנים איל
אחד ושבעה
כבשים בני
שנה:

והקרבתם
עלה אשה ריח
ניחח ליי פרים
בני בקר שלשה
עשר אילים
שנים כבשים
בני-שנה
ארבעה עשר
תמימים יהיו:
ומנחתם

תפלת מוכר לרגלים

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לֶפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל . וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיֵּין
כְּנֶסֶפוֹ . וְשַׁעִיר לְכַפֵּר . וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֹתָם :

בשנת ישמחו וכמול אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן וכו'.

מן ערשטן טחג סה"מ סוכות זמגט זמן דמו.

וּבַיּוֹם הַשְּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵילִם

שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר . שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפָר . וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל .

וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיֵּין כְּנֶסֶפוֹ . וְשַׁעִיר לְכַפֵּר . וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֹתָם :

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי , פָּרִים עֶשְׂתֵּי־עֶשֶׂר . אֵילִם שְׁנַיִם .

כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר .

מן לויטן טחג סה"מ סוכות זמגט זמן דמו.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי , פָּרִים עֶשְׂתֵּי־עֶשֶׂר . אֵילִם שְׁנַיִם

כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר . שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפָר . וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל .

וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיֵּין כְּנֶסֶפוֹ . וְשַׁעִיר לְכַפֵּר . וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֹתָם :

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי , פָּרִים עֶשְׂרֵה . אֵילִם שְׁנַיִם . כִּבְשִׁים

בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר .

מן דריטן טחג סה"מ סוכות זמגט זמן דמו.

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי , פָּרִים עֶשְׂרֵה . אֵילִם שְׁנַיִם .

כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר . שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפָר . וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל .

וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיֵּין כְּנֶסֶפוֹ . וְשַׁעִיר לְכַפֵּר . וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֹתָם :

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי , פָּרִים תְּשַׁעַה . אֵילִם שְׁנַיִם .

כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר .

מן פירטן טחג סה"מ זמגט זמן דמו.

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי , פָּרִים תְּשַׁעַה . אֵילִם שְׁנַיִם .

כִּבְשִׁים

בבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרים לפר. ושני עשרים לאיל
ועשרון לפכש וינו פנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

וביום הששי, פרים שמונה. אילם שנים.

בבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'.

להושענא רבא.

וביום הששי, פרים שמונה. אילם שנים.

בבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרים לפר. ושני עשרים לאיל.
ועשרון לפכש וינו פנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

וביום השביעי, פרים שבעה. אילם שנים.

בבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

לשמיני עצרת ולשמחת תורה.

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל־מלאכת עבודה

לא תעשו: והקרבתם עליה אישה ריח ניהח ליי פר

אחד איל אחד. בבשים בני־שנה שבעה תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרים לפר. ושני עשרים לאיל.
ועשרון לפכש וינו פנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

חם שבת ויורד חיוור ישמחו פקר או"א געזונט.

(עב) ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי

שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו

וקדשתו חמדת ימים אתו קראת. זכר למעשה בראשית)

אלהינו ואהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו

טוב ומטיב הדרש לנו שובה אלינו בהמון

רחמך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך

כבתחלה וכוונן מקדשך על־מכוני־אחראנו

בְּכַנְיָנוּ וּשְׂמַחְנוּ בְּרִצְוֵנוּ וְדָוָשׁ בְּהַנִּים
 לְעַבְדֹתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל
 לְנֵוְיָהֶם וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ
 בְּשָׁלֹשׁ פְּעָמֵי רִגְלֵנוּ כַּכְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלוֹשׁ
 פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פָּנָיִי אֱלֹהֶיךָ
 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת
 וּבְחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא יִרְאָה אֶת־פָּנָיִי רִיקָם: אִישׁ
 כַּמִּתְנַת יְדוֹ כַּכְּרַבְתִּי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרַכְתְּ מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 וְלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
 לְבָרְכֵנוּ: ^{שָׁמַע} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בַּמְנוּחָהֵנוּ

קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן הַלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבָעֵנוּ
 מִטּוֹבֶיךָ וּשְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעֶיךָ וְטַהַר לְפָנֵינוּ
 לְעַבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן
 בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן שַׁבַּת יְמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ • וַיִּשְׂמַחוּ
 בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׂמֶךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מִקִּדְשׁ הַשַּׁבַּת וַיִּשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים:

רִצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 וּבְתַפְלָתָם • וְהַשֵּׁב אֶרֶץ־הָעֲבוֹדָה לְדָבִיר
 בְּרִצְוֵךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה

תקבל בְּרָצוֹן וְתַחֲיוּ לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲיוֹנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׂאתָ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר הֵינּוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו • אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר גְּדוּדָה לָךְ וְגַם פֶּר תִּהְלַתְךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיַדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לָךְ וְעַל נַסִּיךְ שְׁבַבְכָּ לַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּבְלֵי אֹתִיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַבְכָּ לְעַתְּ עַרְבִי וּבִקְרֹצֵי הַרִים הַטּוֹב
כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְרַחֲמָהֶם כִּי לֹא-תָמוּ
הַסִּדְיָה מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ: וְעַל-כָּלֵם יִתְבַּרְךָ
וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּבְנוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּהְלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ
בְּאִמְרַת הַגָּאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ סֶלָה •
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת:

לְאִי אֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמִּשְׁלֵשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבַדְךָ הַאֲמִירָה מִפִּי אֲהַרֵן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְרוֹשֵׁיךָ כְּאֵמִיר: וּבְרַבְּךָ יְיָ
וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּנִּי: יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלַי וְיִשְׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלָנוּ

כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתַּת לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת הַסֵּד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרהוץ נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
 הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה
 למען ימינך: עשה למען קדשתך. עשה למען הוֹרַתְךָ.
 למען יחלצון ידיך הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרִצּוֹן
 אֲמַר־יִפִּי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אֲמֵן
 יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

הס"ך חזר החפלה בקול ואומר קדושת נעריצך, ואדיר אדירנו, ואומר או"א
 ברכנו בברכה, והכנסים עולים לדוכן, וגומר החפלה ואומר קדוש חתקבל, איך
 באהינו, ק"י, שיר של יום, ומזמור לפי המכה, ומכנגד לומר ביום א' של פסח
 מזמור ק"ה, ביום ב' מזמור קל"ו הודו ליי כי טוב לעיל דף י"א, ביום ג' מזמור
 ע"ח, ביום ד' מזמור ק"ו, ביום ה' מזמור ק"ז, ביום ו' מזמור קל"ה הללויה הללו
 את שם יי לעיל דף י"א. כשביעי מזמור קי"ד כצאת ישראל מסמצרי, כשמיני מזמור ס"ו.
 בי"ט מהרין ללאת לבן יש לנעור כחזכים המאריכים יותר מחלית היום.
 הסולך לבקר חולים או לנחם אנלים אומר י"ט הוא וכו' כמו שכתנתי לעיל בשנת.
 למנחה בי"ט נכנסין לבניה"כ ואומרין סדר חמיד של בה"ע דסול ואין סירו חלוק בי"ט
 אס לא כשאל בשנת, ואומרין אשרי, ובל"ג, והס"ך אומר ח"ק (ובשנת מוסיפין ואני
 חפלתי וקורין בתור' וצוקורין ס"ת להיכל ואומרין ח"ק) ומתפללין חפלת מכת' בלשח והס"ך
 חזר החפלה ואמר קדושת נקדש וגומר החפלה ואמר קדיש מתקבל, עלינו, ק"י.
 אסור להכין אס דבר מי"ט ראשון לשני של גליח דכסול הוא לגני ראשון, לכן שוכין
 עם חפלת ערבית דליל ב' עד הלילה, אפילו יין לקדוש אין מביאין קודם הלילה.
 סדר חפלת ערבית של י"ט שני אס הוא אל י"ט ראשון אלא שגליל שני של פסח כבר
 פסקו פומר משיב הרוח ומתפללין בו לספור את העומר.

סדר ספירת העומר

ק"ח

מ"ע מן התורה לספור כל אחד נכני עלמו מ"ט יום מיום הנאת העומר, ומתחילין
בלילה לפי שנאמר חמימות, ונשים פטורות ממליה זו. מטה למכות ימים ושנועות
בכניסת הלילה, המדקדקי אינם סופרים עד שהיו ודאי לילה. אם שכת ולא ספר
בתחילת הלילה הולך וסופר כל הלילה. שכת ולא נרך כל הלילה יספיר ביום בלא ברכה.
אבל אם שכת למנות שנועות בלנד לא הפסיד שאר הימים, וכן אם ספר אכילו ביום
או שהיה מסופק אם דלג יום אחד יספיר בשאר הימים בברכה.

כשיש קידוש בלנד, סופרים אחר הקידוש צניה"כ, וכשיש הנדלה סופרים קודם
הנדלה, וכשיש קידוש והנדלה ס"ע קודם, והרוב צעל ט"ו כתב דבליה שנין ז' לח'
של פסח אף בחול יש לספור קודם קידוש, וכן מנהג ק"ק פפד"מ.

כבר נתפשט ברבים לכוון בכל יום בחיוב אחת ממזמור אלהים יחננו (שואמרים אותו
כולו בכל הלילות של ס"ע שיש בו מ"ט תיבות) ונתיבה אחת של אנה בבח (שגם בו מ"ט
תיבות ואומרים אותו כולו בכל ליל וליל) ויש מכויסו ג"כ בכל לילה נאות אחת מפסוק
ישמחו נחשבה שגם בו מ"ט אותיות וזה ודאי נכיו על יסוד רעיע שהרי מינת חשפט
ספר וי"ו כחונג בכל המדויקים ועדות המסרה שאמרה כל חשפט שנמקרא ח"ו כמ"א מ"ו
אשר השפוט אח עמי (ד"ה בא) וכמו שנמסר שם על מקומו, וכן מינת מישור גם הוא
ח"ו כתיב בכל המדויק ה"א"כ לא נאשרו בפסוק כ"א מ"ו אותיות דוק ותמלא.

נריך לספור מעומד, ולנרך חסלה.

יש אומרים זה קודם הנרכה.

לפי יחוד קודשא נריך הוא ושינמיה נדחילא ורחמיא ליחד שם י"ה נו"ה ביחודא
שלים בשם כל ישראל, הנני מקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו
שכתוב בהורה וספרהם לכם ממחרת השבת וגו' תספרו חמשים יום.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר:

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר: (אנא. אלהים)

הִרְחַמְנוּ יַחֲזִיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנֶה בֵּית

הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן הַלֵּקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ וְשֵׁם

בְּעִבְדְּךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְּמוֹנִיּוֹת:

למנצח בנגינות תמלאו לביל דף צ"ג ואח"כ אנא בכח חסלה לעיל דף ר'.
סדר תפלת שחרית ומנחה של י"ט שני שיה לראשון אלא שגם הוא ע"ש מקבלין
גנת כהרבו, ויש קהלות מדליגין החדה התעברי מעבר.

בערבית מ"ט יחה"מ מתחילין והוא רמז וכו' ומתפללין ע"ש ואומרים אתה חונכתנו
בחוקי הדעת ויעלה ויבא בעבודה (ואם שכתו מחזירין אותו) יהא"ן אומר ק"ח, ומנרכין
וסוכרין היים שני ימים לעומר, ואח"כ מדביל הס"ן על הכוס בפה ג' והמבדיל, ואין מנרכין
לא על הכר ולא על הנשמים, ואומרין עלינו, ק"י, וכפטרין בשוש, ובל אחר מדביל נניקין
להוליא בני ביתו. ואם היים ערב גנת מתפללין ערנית ע"ם שארי ע"ש ואומרין
ויכולו ומן אבות (ויש שא"א מן אבות) ואין מוכירין בה של י"ט ואץ קוסמין דק בלא גנת
(בענין אמירת גמה מדליקין נקלקים המכהנים).

סדר חול המועד

כל ימי חול המועד משפט אחד להם רק בקריאת התורה כן חלוקין, ומתפללין בהם כסדר שמתפללין בחול רק ש"א מזמור לתורה (ובק"ק מדליגין רק שתי חגיגות מזמור לתורה ומתפללין הריעו לה' וגו'). ובתפלת ש"ע אומרין יעלה וינחל בעבודה ואם לא אמרו מחזירין אותו. והש"ך חזר התפלה, וחוללין התפללין קודם הלל, וקורין הלל גדולין, קדים שלש, ומביאין ב' ס"ת וקורין בראשון ג' גברי, וגוללין ס"ת א', פותחין ס"ת ב' וקורין רביעי ב' פתח והקרבתם ע"ס פסקא כל מלאכת עבודה לא תעשו, ומניחין ס"ת ראשון אלנו ואומרין חמי קדים על שניהם ואח"כ גוללין ס"ת ב' ואומרין יהללו ומזמור ומחזירין להיכל. אשרי ונת לנין, חמי קדים, תפלת מוסף של י"ט ופסקוי והקרבתם, והש"ך חזר התפלה ואומר קדושה בקדש ועומר הסדר כדרכו בחול. שיר ומזמור כל מקום לפי מנהגו וכמו שכתבתי נדף הקדוש.

וזהו חילוף הקריאה לימי חה"מ.

ציוס א' דהה"מ (י"ז ניסן) קורין ב' ס"ת א' ב' אל פרעה כ' קדש לי כל צבור. ציוס ב' דהה"מ (ח"י ניסן) קורין ב' ס"ת א' ב' משפטים כ' אס כסף תתנה. ציוס ג' דהה"מ (י"ט ניסן) קורין ב' ס"ת א' ב' כי תשא כ' כסל לך. ואם הוא שנת מתחילין ראה אתה אומר. ציוס ד' דהה"מ (כ' ניסן) קורין ב' ס"ת א' ב' נסדר בהעלותך וידבר ה' אל משה במדבר סיני. ואם חל יום א' דהה"מ בשנת קורין של שנת חה"מ נסדר כי תשא כ' ויאמר ה' אל משה ראה אתה אומר אלי. וציוס שני של חה"מ קורין של יום ראשון ב' ב' פ' קדש. וציוס שלישי קורין של יום רביעי ב' ב' בהעלותך פ' וידבר ה' אל משה במדבר סיני.

בערבית ליום ב' דהה"מ (י"ח ניסן) אומרין שלשה ימים, ונערבית ליום ג' (י"ט ניסן) אומרין ארבעה ימים, ונערבית ליום ד' (כ' ניסן) אומרין חמשה ימים. בערבית ליו' ז' דפסח (כ"א ניסן) מתפללין של י"ט ומקדשין על היין ואין אומרין זמן, וסופרין שש' ימי', ובערבית ליו' ה' דפסח (כ"ג ניסן) מתפללין ומקדשין כדאחמול וסופרין שבעה ימים, ויאמר הגאון מוה"ר ר' יענ"ץ שראוי לספור היום שבעה ימים לעומר שהם שבוע אחד, וכן באחרונא ראוי להסמיק הימים לעומר והוא המוסבס סכל הדיוקנים וכן ע"פ האר"י ז"ל לא כמו שעינין המון העם שמדניקים השנוע לעומר שאיננו נכון כלל, וכן מקלקלין במנין ומחליפין ל' רבים נתיחד ולהפך, סמוך במוכרת וזכר נקנה, ויש עושה אותו אחרונינוס כשטניע לאחרי העשירות כי לא ידעו דרכי לה"ק עכ"ל, לכן דע כי מנהג הל' באחדים לימר ימים ב' רבים עד עשרה ימים, אבל בעשרות יאמר יום ב' אחד עשר יום שנים עשר שלשה עשר ארבעה עשר יום, וכן עשרים שלשים ארבעים יום, וראוי לימר שלשה ארבעה שמה ימים וכו' כולם ב' א' בסוף וקמץ לכניו כי משפט המספר בהתחננו עם זכרים, הפך משפט הל', וכמוהו שלשה עשר יום, ארבעה ועשרים יום וכן ככל דוגמתם, וראוי לימר **שבעה** אחד השי"ן בקיץ וכן שנועות בקמזות השי"ן.

במוצאי י"ט אחרון מתפללין ערבית של חול ואומרין אהה חוננתנו בחוקן הדעת, ואחר תפלת למש לימר השי"ן קדים מתקבל וסופרין, ואין אומרין לא ויהי נועם וא"ק ולא ויהן לך, ומגדלין על הכוס והמדביל ואין מברכין לא על הכר ולא על הכספים, חין אס חל נמ"ש אלו מתפללין ועושין הכל על סדר שארי מ"ש.

הרגל השני הוא חג הקציר הוא חג השבועות ניום חמשים לפירות העומר ,
 והוא לעולם נשנה כסיון לפי סדר קביעתנו נגלות ואינו חל כי אם בחד מימי אונ"ד ,
 וכוונתו קודם י"ט לשטוח עשנים זכר ל"מ שהי' בהר ירוק , ואם חל שבועות ביום א'
 ל"ז קודם כניסת השנת , גם כוונתו להעמיד ענפי אילנות לפי שנו כידונן פירות
 אילן כדי שיתללו עליהן , ומרבין צמיני פרחים המריחין לשמחת הו"ט הזה .
 בחג השבועות אומרין זמן מתן תורתנו אע"כ ש"מ הו"ט זכ"ל לספיר"מ"מ לקביעתו
 שאירי חסר לעולם הוא' בסיון שנו ניתנה תורה אל"ב דחכמים . אכן החכם אכן שועב
 כחנ טעם ככין ומשמנר והעתקתי לשנו גם' קרובות שלי בפתיחי לברך שבועות .
 כנר נחשט המכה עפ"ה והאר"י ל"ל להיות כעורי' ליל זה לעסוק בתור' ואמנם הכעורי'
 יזהרו שלא יתעסקו בדברי בטיל' ואל"ל נשחוק וקלות ראש , ומי שאינו נעום בעלמו שלא
 יערר בתפלתו למחר ע"י מניעת השינה מוטב שיטן קצת כדי שלא ילא שכרו בהפסדו .
 בשחרית ככנסין לביה"כ ומסדרין הנרכות וס"ע ופד"ו וק"ט כמו בשנת ומתפללין
 מפלת הרגלים , והס"ף חזר התפלה , וגומרין את ההלל , ואומרין קדיש תחקבל ,
 ומוציאין ב' ס"מ (ואומרין הרבון ככתוב לעיל בסדר קה"ת לשנת) וקורין בס"מ א' ה'
 גברי גם' יתרו מן נחמד השלישי עד סוף הסדר (וכנר נהנו בכל הקהלות לקרוא פיוט
 אקדמות אחר פסוק נחמד הראשון , וככמה קהלות אומרין ארבעין קודם הדברות)
 ולמפטיד קורין גם' פינחס וניום הניכורים , ומפטידין ביתוקאל ויהי בשלשים שנה וכו'
 ואומרין אשרי וכו' ומחזירין הס"מ להיכל והס"ף אומר מ' ק' ועומדין להתפלל תפלת מוסף ,
 והס"ף חזר התפל' ואומר קדושת בעריכת' ואדיר וכו' והכהני' עולין לרובן , וגומרין הסדר .
 למנחה אומרין אשרי ובל"ג ח"ק , ומתפללין כמו בערבית , והס"ף חזר
 התפלה , קדיש תחקבל , עלינו , קדיש יחום .

בי"ט שני לערבית מתפללין כמו בראשון ומקדיין ואומרין זמן .
 בשחרית טוהגין לומר סגלה רוח קודם קה"ת ומוציאין ב' ס"מ וקורין
 בסדר ראיה ומתחילין פ' עשר תעשר כשחל בשנת , אבל נחול מתחילין כל חבבור
 עד סוף הסדר , וקורין למפטיד וניום הניכורים כדאחמול , ומפטידין נחנקוק וכו'
 (ובשנת אומרין יקום סודקן) ונותנין מתנת יד וגומרין כל הסדר ותפלת מוסף כדאחמול .
 למנחה כדאחמול אלא שאם חל בשנת מוסיפין ואני תפלתו ויקורין בתור' גם' נשא .
 לערבית צמי"ט מתחילין והוא רחום וכו' ומתפללין של חול ואומרין אתה סוכנתנו , ואחר
 התפלה אומר הס"ף ק"ת וא"א לא ויהי כועס וא"ק ולא ויחן לך , ומבדילין על הכוס נפס"ג
 דהמבריל, אבל לא על הכר ולא על הכסמי' , אכן גם' מתפללין ומבדילין הכל כמו בשאר ימי"ט .

סדר חג הסכות

הרגל השלישי הוא חג הסכות הוא חג האסוף נמשע
 עשר יום למדש השביעי הוא ירח סאיתנים הוא מדש תשרי .
 בערבית מתפללין מפלת הרגל ככתוב לעיל ואומרין זמן שמסתנו .

סדר קידוש לרגלים

עקדיין נביה"כ , ובבית על השולמן . (ובשנת אומרין תחלה יום הששי) סברי . . .

פְּרוּך אֵתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם פִּירָא פְּרֵי הַגִּפְנִי:

ברוך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום

לפסח חג המצות הזה. זמן חרותנו

לשבעות חג השבועות הזה. זמן מתן תורתנו

לסוכות חג הסוכות הזה. זמן שמחתנו

לשמיני עצרת ולש"ח השמיני חג העצרת הזה. זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים. פי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבת ומועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הגדלתנו. ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

במוצאי שבת מוסיפין גר והבדלה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הקבלת. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הקבלת וקדשת את עמך ישראל בקדשך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:

כשמקדשין בסוכה מברכין כאן ליטב בסוכה.

באי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

בזכר פ' אמור ר"ה סנא כשנכנס לסוכה סי' מזמן אוספין וכו' ונהנו עכשיו לומר זה יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכנתך בינינו ותפרוס עלינו סכת שלומך בזכות מצות סכה שאנחנו מקיימין ליהודא שמא תקדשא בך היא ושכינתיה בך תילך

וּרְחִימָא לִיחֻדָּא שֵׁם יְיָ בּוֹה בִּיהוּדָא וְשָׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְלִהְיִיף אוֹתָהּ מְזִיז כְּבוֹדָהּ הַקְדוּשׁ וְהַטְהוֹר נְמוּי עַל רְאִישֶׁיהֶם
 מְלַמְעֵלָה כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וּמְשֵׁם יוֹשְׁפֵעַ שְׁפֵעַ הַחַיִּים לְעִבְרָה
 פּכ"פ אֲמַתָּה וּבְזִכּוֹת צִאתִי מִבֵּיתִי הַחֹצֵה וְדָרָה מְצִיִּיתִי
 אֲרוּצָה יִהְיֶה שֶׁב לִי בֹזֵאת כְּאֵלוֹ הִרְחַקְתִּי גְדוּד וְהִרְבַּ כְּפִסְנִי מְעוֹנִי
 וּמְחַטָּאתִי טְהַרְנִי וּמְאוֹשְׁפִיזוֹן עַל אֵין אוֹשְׁפִיזוֹן דְּמִהֲמוֹתָא
 הַחַיִּינָה אֲזִנִּי קִשְׁבוֹת רַב בְּרִכּוֹת וְלִרְעֵבִים גַּם צְמֵאִים תֵּן לְחֶמֶם
 וּמִים נְאֻמָּנִים וְתֵן לִי זִכּוֹת לְשִׁכַּת וְלַחֲסוֹת בְּסֹתֵר צֶל כְּנֶפֶיךָ
 בְּעַת פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם וְתַחֲסֵנִי מִזֶּרֶם מִמָּטֶר כִּי תִמְטֵר עַל
 דְּשָׁעִים פְּחִים וְתִדָּא חֲשׂוּבָה מְצוֹת סְכָה זוֹ שְׁאֵנִי מִהֶיָּם כְּאֵלוֹ
 קִימְתִּיהּ בְּכָל פְּרִשְׁיָהּ וְדִקְרוּקִיהּ וְתִנְאִיָּהּ וְכָל מְצוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ
 וְתַטִּיב לְנוֹ הַחֲתִימָה וְתִזְכְּנִי לִישֵׁב יָמִים רַבִּים עַל הָאֲדָמָה
 אֲדָמַת קֹדֶשׁ בְּעִבְרֵתְךָ וּבִבְרָאתְךָ: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בשחרית קדם טנטלין את הלולב כנהנין לומר תפלה זו.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי בְּפָרִי עֵץ הָדָר
 וּכְפֹת תְּמָרִים וְעֵנַף עֵץ עֲבוֹת וְעֵרְבֵי גַחַל אוֹתִיוֹת שִׁמְךָ
 הַמְּיוֹחַד תִּקְרַב אֶחָד אֶל אֶחָד וְהָיוּ לְאַחֲדִים בְּיָדַי. וְלִידַע
 אֵיךְ שִׁמְךָ נִקְרָא עָלַי וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתִּי אֵלַי. וּבִנְעֻנְעֵי אוֹתָם
 תִּשְׁפִּיעַ שְׁפֵעַ בְּרִכּוֹת מִדַּעַת עֲלִיזוֹן לְגוּה אִפְרַיִן לְמִכּוּן בֵּית
 אֱלֹהֵינוּ. וְיִהְיֶה חֲשׂוֹב לְפָנֶיךָ מְצוֹת אַרְבַּעָה מִיָּנַיִם כְּאֵלוֹ
 קִימְתִּיהּ בְּכָל פְּרִשְׁוֹתֶיהּ וְשִׁרְשִׁיהּ וְתִרְגַּ מְצוֹת הַתְּלוּיִם
 בָּהּ כִּי בִּגְנַתִּי לִיחֻדָּא שֵׁם יְיָ שְׁמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהּ
 בְּדַחִילוֹ וּרְחִימָא לִיחֻדָּא שֵׁם יְיָ בּוֹה בִּיהוּדָא וְשָׁלִים בְּשֵׁם
 כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ולוקח הלולב בידו ויסביר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמְצוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־נְטִילַת לולב:

ונטל האחרון ומתנו לו ומתנדק (ואם חל יום ראשון בשבת מברכין זמן בשני).

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ומנענעין לכל רוח, ואח"כ גומרין את ההלל מעומד בנרכה תחלה וסיף ומנענעין בהודו ובאנא, ובהודו השני, וכשגמרו את ההלל אומר הש"ץ קדים מתקבל, ומוליאין ב'ס"ח וקורין ה'גברי (ובשבת ז') בסדר אמור נפ' אור לו כשב עד וידבר משה את מועדי ה' וקורין ב'ס"ח ב' למכטיר נפ' פינחס ובחמשה עשר יום לחידש השביעי וגו', ומפטירין בזכרי ס' י"ד הכה יום בא לה' וגו', (בשבת יקום פורקן) אשרי הבללו, ומחזירין הס"ח להיכל, והש"ץ אומר ח"ק ומתפללין תפלת מוסף והש"ץ חוזר, ואומרין הושענא קדים מתקבל, אין כאלהינו, ושיר של יום ומזמור ע"ו.

למנחה אשרי ונא לליין גואל, ח"ק, (ובשבת מוסיפין ואני תפילתי וקורין וחת הנרכה) ומתפללין, והש"ץ חוזר, קדים מתקבל, עלינו, קדים ימוס. לערבית מתפללין ומקדשין ככל סדר דאחמול.

לשחרית יום שני מתפללין כדאחמול ונטלין את הלילב, ומברכין ואין אומרין זמן! אם לא כשחל ראשון בשבת, וגומרין את ההלל וקורין בתור' כדאחמול ומכטירין ב'ס"ח ס' ויקהלו א המלך שלמ' וגו' וגומרין כל סדר שחרי' ומוסף כדאחמול. מנחה כדאחמול. לערבית נמוכא י"ט לזה"מ מתפללין ככל הסדר שכתבתי לעיל דף ק"ח א' בסדר פסח.

בהולו של מועד שחרית מתפללין כנכל שאר ימות השנה ואומרין מזמור לתודה ומדגלין מזמורים של שבת ומתפללין יהי כבוד כמו בחול, (חין מן הושענא רבה שבהרבה קהלות נוהגים לימר בו מזמורים של שבת), ומתפללין ש"ע יואמרין יעלה ויבוא בעבוד ואם שבת מחזירין אותה, והש"ץ חוזר התכל', וחוללין התכליין, ונטלין הלולב, וגומרין את ההלל, ומנענעים בהודו ובאנא. קדים שלם, ומוליאין ס"ח אחד, (וא"ח על הכל חון בן הוד"ר לפי מנהג ק"ק) וקורין בו ד' בקרבנות החג נפ' פנחס, וקורין לכהן ספיקא דיומא קמא וללוי ספיקא דיומא בתרא ולישראל הפסוקא שלאחריו, ולרביעי חזרין וקורין שתי הפסקות מספיקא דיומא, ואחר הקריאה ח"ק, ונוללין ואומרין יהללו ומזמור ומחזירין הס"ח להיכל. אשרי, ונא לליין, ח"ק, ומתפללין מוסף של י"ט ואומרין פ' קרבנות ספיקא דיומא שהיו קורין לרביעי, והש"ץ חוזר התפלה ואומר קדושת נקדש, (ובה"ר בערינדך לפי מנהג ק"ק) ומוליאין ס"ח (ובה"ר ז' ס"ח) ומכין על הבימה ואומרין הס"ח להיכל, קדים שלם, עלינו. ומקיימין הבימה כעס אחת, (ובה"ר ז' פעמים) ומחזירין ס"ח להיכל, קדים שלם, עלינו. (ובה"ר נוהגין לנגן קדים בניגון ר"ה וי"כ, והרבה קהלות אומרין ג"כ אין כאלהינו). ואומרין מזמור ל"א, ובה"ר מזמור ס"א.

בשבת חול המועד נוהגין לומר מגלת קהלת קודם הולאת ס"ח ואח"כ ק"י. ומוליאין ב'ס"ח וקורין בראשון ז' גברי נפ' כי תשא מן ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי עד לא תבטל גדי בחלב אמו, ולמכטיר קורין ב'ס"ח ב' לפי סדר היום, ומפטירין ביהוקאל ס' ל"ח והי' ביום ההוא ביום נא גוג וכו'. ומתפללין מוסף של י"ט ואומרין הושענא של שבת וגומרין הסדר כנהוג. למנחה מתפלל בסדר שבת אלא שאומרין יעלה ויבוא בעבודה. לערבית מתפללין ומכטירין מולאי שבת אלא שא"א ויהי כועס ואתה קדוש.

בערבית לשמיני עצרת מתפללין כנכל שארי י"ט אלא שאומרין את יום השמיני חג העצרת הוא וכן בקידוש ואומרין זמן גליל ראשון ושני, וכשחל בשבת אומרין ויכולו ומגן אבות ויש שאומרין ג"כ במה מדליקין. וסדר הקידוש תמלא לעיל בסוכו.

בשחרית מתפללין על סדר י"ט, וגומרין את ההלל, וכשחל בשבת אומרין קהלת קודם הולאת ס"ח ומזיחין ב' ס"ח וקורין בראשון ה' גברי בסדר ראה בפ' כל הנכור, ובשבת מתחילין מן עשר תעשר ומתחלק לז' גברי, ובס"ח ב' קורין למפטיר בפ' כינחם ביום השמיני עצרת וגו', ונותנין מתנת יד, אשרי ויהללו, ח"ק, תפלת מוסף ומתחילין לומר משיב הרוח וגומרין כל סדר י"ט. ואחר שיר של יום אומרין מזמור י"ב למנחת על השמיני. ועננין ישיבת הכוכב בשמיני כתב הנאון מוכר"ר יענץ, נח"ל אוכלין בסוכה ליל יומיו ואין מברכין על ישיבתה, והמכהנים מקוקים, אבל הוסיקין יושבין בה בגולה וביום, רק שאין ישיני' בה בגולה אבל כל סעוד' שיש להם לאכול אוכלין בה, עכ"ל.

תפלה לומר כשיולדו מן הסוכה.

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
בשם שקיימתי וישבתי בסופה זו פן אופה
לשנה הבאה לישב בסופת עור של לוייתן:

במנחה ש' עשרי זבל"ג ח"ק (ובשבת מוסיפין ואני תפילתי וקורין בפ' חולאת הנרכה) תפלה בלשון מוזכרין משיב הרוח, והש"ץ סוחר התפלה. קדיש מתקבל, עלינו, ק"י. בערבית לשמחת תורה מתפללין ככל סדר ערבית שמיני עצרת. ואומרין משיב הרוח וגו' ומקדשין ואומרין זמן.

בשחרית מסדרין ומתפללין כל סדר לדאמול, ואומרין משיב הרוח וגו' והש"ץ סוחר התפלה, וגומרין את ההלל ואח"כ קדיש מתקבל, ובהרבה קהלות הכהנים עולין לדוכן, וקודם הולאת ס"ח אומרין אחה הראת וכו' ככל הכתוב במזמור, וקורין בס"ח ראשון כל הנכור בסדר וזאת הברכה וכו' ומשגל עד מעונה אלהי קדם להספיק לכולן, ולבסוף קורא המשלים עם כל הנערים ואומר רשות לחטן תורה ומסיימין אליו מעונה אלהי קדם, אכן מהר"י סג"ל ה' טוהב לקרוא בפ' חולאת הנרכה רק לששה גוברין, עד ועזר מלריו חבי' א', כמפיו שכן ב', אלפי מכה ג', עם ישראל ד', ובנאותו שחקים ה', ולא אמר רשות לחטן תורה ומסיימין אליו מעונה אלהי קדם, וכן מנהג ק"ק פפ"ד, ואומרין רשות לחטן בראשית וקורין לו בס"ח ב' פ' בראשית, ומגביהין ס"ח ב' ופוחסין ס"ח ג' וקורין למפטיר בפ' כינחם כדאמול, ומפטירין ביהושע א' ויהי אחרי מות משה וגו', ומסיימין הסדר כדאמול. ואומרין מזמור ב' תפלה למשה.

למנחה מתפללין כדאמול. לערבית במי"ט לחול מתחילין והוא רחום וכו' ואומרין אתה חוננתנו בתפלה ואחר התפלה ק"ח ומנדילין על הכוס בפ"ג והמנדיל, ואין מברכין לא על הנר ולא על הנשמים. ובמי"ט לשבת מתפללין כנשארי ערבי שנתות.

כ"ד תשרי הוא אסרו חג ואל"א בו תחנה ולא למנחת, אכן בק"ק פ"ב דמייך ביהגין שלא לומר תחנה עד אחר ר"ח חזון. בשבת שאחר החג קורין פ' בראשית, ומברכין המלך, ובמנחה מתחילין לומר ברכי נפשי. חם סדר הרגלים, בעזרת אל אלים.

ר"ה לא יחול לעולם כ"א באחד מימי בגה"ז.

ע"ר"ה הגדולים מתענים ולא משלימין, והאובלים קורס
ע"ה יזכרו שלא ישכרוו ואלא ימשכו עד אור היום.

באשמורת קודם ע"ה כופלין על פניהם אבל לא בתפלה, ואין אומדין למעלה כמו
בשאר עי"ט, אע"פ שבמנהגים משמע שאמרין אותו, האידנא לא נהוג עלמא הני
וכתיבוקס עמס, אבל אל ארץ אפים ורזי ים לומר בשאל נב', ואין קורין ויחל ואין
קומרים ענינו, אמנם היחיד בתכלת מנחה יוכל לאומרו בשומע תפלה כבשאר ת"ק,
בער"ה אין תוקעין, ומכנסין ומסחרין כמו בשאר עי"ט, ויש שצובלים ג"כ
לפרשות וא"כ ברכה, ולבטח לנכים ובגדי י"ט.

אחר בחשיר"ה למעשרות לשמיטין ליובלות ולכטיעה, בו ביום נברא אה"ר וכידון וילא
גדימוס והי' סי' לנניו בראי' בכסוקת' ובש"ט שהעתיקת בניאורי לאוסין יו' א' של ר"ה ע"ש.
חלוק ר"ה משאר י"ט שאם שכת להניח עירוב תבטלין וכזכר בראשון אינו יוכל להניחו
ולסתנות כמו בשאר י"ט לפי ששני הימים של ר"ה קדושה אחת הן ואינן משום ספק.
ביערבית ככנסין לניה"כ (בשנת מקבלין שנת) ומתחילין ברכו ומסדרין ק"ש
בברכותיו ואומדין הקעו (ובשנת גס ושמו) והש"ן אומר ח"ק ועומדין להתפלל.

תפלת ראש השנה

לערבית ולשחרית ולמנחה.

העומדין להתפלל בכריעה וכפיפת הראש לריכין לזקוף בסוף הברכות.

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמוֹעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.
זְכַרְנוּ לַחַיִּים. מִלֶּךְ חַפְצֵי בְּחַיִּים. וּבְתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
לְמוֹעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.

בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אֵתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים כּוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמוּנָתָהוּ

לישני

(* אם לא אמר זכרנו ומי כמוך אין מתוודין אותו, וכן הדין בכתוב
ובספר חיים כיון שחם בברכה אסור לו לאמר.

לישני עפר מי כמזוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממות ומחיה ומצמיח ישועה.

מי כמזוך אב הרחמים • זוכר יציריו לחיים ברחמים:
 ונאמן אתה להתחיות מתים • פרוך אתה יי מחיה המתים:
 אתה קדוש ושמך קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה:
 ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
 ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל
 המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
 ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך
 בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
 לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך
 נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקנה
 לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה
 לארצך ויששון לעירך וצמחת קרן לדוד עבדך
 ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:
 ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוו
 וחסידים פרנה יגילו ועולתה תקפיץ פיה וכל
 הרשעה בלה כעשן תכלה כפי תעביר ממשלת
 ודון מן הארץ:

וְתַמְלוּךְ אֶתְהָיִי לְבִדְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ
כְּכַרְזוֹב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קְרוֹשׁ אֶתְהוֹנִיף אֶשְׁמָךְ וְאִין אֱלוֹהֵי מַבְלַעְדֶיךָ
כְּכַתוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּרוֹשׁ
נִקְרָשׁ בְּצַדִּיקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְּרוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אַהֲבַת אוֹתָנוּ •
וְרַצִּיתָ בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ •
וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאֵת:

במוצאי שבת אומרים זה . מן מוצאי שבת זמגט זמן ותודיענו .

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֶי צִדְקָה וְתַלְמוּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
חֲקֵי רְצוֹנְךָ וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת
אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתַנְחִילָנוּ זְמַנֵּי שְׁשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי
קִדְשׁ וְחַגֵּי גְדֻבָּה • וְתוֹרִישָׁנוּ קִדְשֵׁת שְׁבֻת וּכְבוֹד מוֹעֵד
וְחַגֵּיגַת הַרְגָּל • וְתַבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קִדְשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר
לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֵׂה בֵּין קִדְשֵׁת שְׁבֻת לְקִדְשֵׁת יוֹם טוֹב הַבְּבֻלָּת
וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֵׁרֵת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה קִבְּשָׁת •
הַבְּבֻלָּת וְקִבְּשָׁת אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ:

ותהן

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה - יוֹם זִכְרוֹן הַרְוּעָה
 בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ - יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ
 וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ
 וּפְקֻדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ - וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
 עֲבָדְךָ - וְזִכְרוֹן יִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ - וְזִכְרוֹן כָּל־
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ - לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 הַזְּכוּרֹן הַזֶּה - זָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה -
 וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה - וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְרַב־
 יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וּרְחֹם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
 בְּכַבּוּדְךָ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ
 בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָרָה עַל כָּל־יּוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץךָ:
 וַיֵּדַע כָּל־פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּם וַיִּבֶן כָּל־יְצוּר
 כִּי אַתָּה יַצַּרְתָּם וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:
 (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמַנוּחָתָנוּ:)

קדֹשֵׁינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ
שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבֶךָ וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעֹתֶיךָ.

לשבת (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת

קֹדֶשׁ וְיִגְוָחוּרְכָה יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שֵׁי שְׁמֶיךָ)

וּמִתַּחַר לִבְנוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֶמֶת
וְדִבַּרְךָ אֶמֶת וְקִים לְעַד • פָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל
כָּל־הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזֶּכֶרֶת:
רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם •
וְהִשֵּׁב אֶרְצֵי הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ •

וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • פָּרוּךְ
אַתָּה יי הַמְחַיֵּי שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

^{מזדים לרכב}
מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ יְשׂאֲתָה הוּא
יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
כָּשֶׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית פְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שְׂחַתְחֻתֵנוּ וְקִנְיָנֵנוּ בְּתַפְלָתֵנוּ
וְתַקְנֵנוּ וְתַאֲסוּף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת
קֹדֶשְׁךָ לְשִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבְךָ שְׁלָם עַל שְׂאֵנֵנוּ
מִזִּדִּים לָךְ • פָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ יְשׂאֲתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ • אַתָּה הוּא לְהוֹרֹדוֹר
גְּדוּדָה לָךְ וְגַם פֶּר תִּהְלָתֶךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
גְּסִיד שְׂבָכָל יוֹם עַמְּנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל־עַת
עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים • הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם
כִּי לֹא־תִמּוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

ועל כלם יהפך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד:
וכתוב לחיים טובים (כל) בני ברייתך

וכל החיים יודוך פלה ויהללו את שמך באמת דא ישועתנו
ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות.

בערביה ומנח' אומר זה

בשחרית אומרים זה

ש"ם שלום טובה וברכה חן והסדר	שלום רב על ישראל
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך	עמך תשים לעולם
ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך	כי אתה הוא מלך
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו	אדון לכל השלום
תורת חיים ואהבת הסדר וצדקה	וטוב בעיניך לברך
וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב	את עמך ישראל
בעיניך לברך את עמך ישראל בכל	בכל עת ובכל
עת ובכל שעה בשלומך:	שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מדע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרהוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה
למען ימינך: עשה למען קדשך. עשה למען תורתך.
למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענגי: יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום
במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

אין כהן שחר המסלה בערבים, אבל אומר קדים מחקבל אחר שהשלימו הקהל את

תכלתם (ונשנת אומר תחלה ויכולו ומגן אבות ואומר המלך הקדוש וקוים בשל שנת
לנב, ונרוב הקהלות אין אימרון כמה מליקין, אכן בק"ק כפ"ד ובנתיאי אימרון)
והס"ן מקדש נביה"כ ואומר שהחייטו. ענינו, ק"י, ונפטרין לנתיבם לשלום.
וכהנין לומר איש לחברו

ליחיד לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכְתָּב: ולרבים תִּכְתְּבוּ:

ולקבץ לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכְתְּבוּ: ולרבות תִּכְתְּבֵנָה:

סדר קידוש לר"ה

מקדשין על השולחן ואומרין זמן בשני הלילות (ונשנת מתחילין ויכולו).
סברי מרנן ורבנן ורבותי

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ
מִכָּל־עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל־לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן
לְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם הַזְּכוּר
הַזֶּה יוֹם זְכוּרֹן תְּרוּעֵדָה בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכֹר
לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחֵרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל־
הָעַמִּים. וְדָבַרְתָּ אִמָּת וּקְיָם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל
כָּל־הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכוּרֹן:

במוצאי שבת מוסיפין נר והנדלה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין
אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְּשָׁתָּ שַׁבָּת לְקִדְּשָׁתָּ יוֹם טוֹב הַכְּבֻלָּת. וְאֶת יוֹם
הַשְּׂבִיעִי מִשִּׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְּשָׁתָּ. הַכְּבֻלָּת וְקִדְּשָׁתָּ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

ואומרין שהחייטו בשני הלילות.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

שֶׁחַיֵּינוּ וְקִיְמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

ונולעין על הפת ומזרכין המוציא ואוכלין מרוסת הנליעה. ואח"כ נוטלין
מכוח מתוק וטובלין אותו בדבש ומזרכין עליו בורא פרי העץ ואוכלין אותו ואומרין
יהי רצון מלפניך יי א'וא' אבותינו שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה:

מזה לאכול ולשחות ולשמוח ביום הקדוש הזה כמו בשאר י"ט ומועדי ה'
אף כי הוא זה הראש והראשון שנשנה, ואמרו רז"ל סימנא מילתא הוא.
ע"כ יש לאכול מאכלים טובים ומתוקים ויחזק הסימן לטוב ע"י דיבור פה שעושה
רושם בלי ספק, וכמו שאמרו ז"ל אלל החלומות שהולכין אחר הפה, וכללו של
דבר שאכל משמנים וישתה ממתקים וכמו שמלאנו בנחמ' (ח' י') שאמר לכו אכלו
משמנים ושתו ממתקים ואלמו מנות לאין כבוד לו כי קדוש היום לאדוניו, ואל
תעלנו כי קרות ה' היא מעתה: ויבטח בה' ית' שזמן לו כרכסו בכבוד.

בשחרית ר"ה משכימין לניה"כ ומסדרין הכרכות ופ' קרבנות (ואין אומרין ובראשי
הדשים) וס"ע ופר"ז עם נרבותיהם וקורין ק"ש ויזכרו לגמרון עם הנה"ח כראוי ולא
לאחר זמן התפל'. ומתפללין שנע בלחש כמו בערבי' והש"ן חזר התפל', וכבר נהגו להוסיף
בה פיוט' כל מקום לבי מנהגו, והכהני' עולים לדוכן והש"ן גומר התפלה ואומרין א"מ.

מן שבת ומגט ומון קיין אבינו מלכנו.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַעְלֵינוּ בְּלִגְוֹרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הֶפֶר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּלֵה פֶלֶצֶר וּמִשְׁטֵין מַעְלֵינוּ:

אבינו מלכנו סחום פיוח משטינו ומקטרינו.

א"מ בְּלֵה דְבַר וְחָרַב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית ^(בַּמִּצְוָה) מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִנַּע מִגְּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלִימָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תְּחַזְּרֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סֶלַח וּמַחֵל לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ: (כ"א מחל וסלח)

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ (וחטאתנו) מִנְּפֶגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קָרַע רוּעַ גִּיד הַיָּגְנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחֲזִיק בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים פֶּלֶא שְׁמִרֵי הַחַיִּים:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכוֹר כִּי עֶפְרַיִם אֲנַחְנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכוֹרנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פְתַחנוּ בְּסֵפֶר הַיָּמִים טוֹבִים: מִן כַּעֲלֵה לֵ"ב וְיִיד מִנְטֵחַטֵּט כְּרַבְנוּ

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פְתַחנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת: חַרְמֵנוּ גַעְמָט .

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פְתַחנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּכְלֻפָּה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פְתַחנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:

אָבִינוּ פְתַחנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה: (כ"ח מַחֲלָה וּסְלִיחָה)

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הָרַם קָרַן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הָרַם קָרַן מְשִׁיחָךְ: א"מ מֵלֵא יְדִינוּ מְבֻרְכָתְךָ .

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כּוֹלָא אִבְמִינוּ שְׁבַע:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׁמַע קוֹלְנוּ הוֹסֵם וְרַחֵם עֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פַתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְהַפְלִחֵנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי נָא אֶל־תִּשְׁיַבְנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי תְהֵא הַשַּׁעֲרָה הַזֹּאת שַׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל עֲלֵינוּ וְטַפֵּינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל יְשֵׁם קְדוּשָׁתְךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בְּאֵשׁ וּבְכִמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי נְקוּם לְעֵינֵינוּ נְקַמְתָּ דָם עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּךְ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים:

אֲמַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׂמַחַת הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
אֲמַחַנְנוּ וְעַנְנוּ כִּי אִין כְּנוּ כַּעֲשִׂים עֲשִׂיה עֲמִי צְדָקָה וְהַסֵּד וְהוֹשִׁיעֵנו:

הש"ן אומר ק"ת, אין כמין וכו', ומכאן נ"ס"ת וקורין בראשון צ"פ וירא מן י"ה פקד את ארץ עד ימי רבי', ומתחלק למטה גברי ונשבה לשבעה, ונ"ס"ת ב' קורין למפטי' צ"פ פינחס ונחמד השניעי עד אשה לה', ומפטי' צ"פ א"ס"א' ויהי אים אחד עד וירם קרן משימו. א"ס ישמלה בר"ה מלין קוד' תקיעת אופר, ונשכ' אומרין מחלה יקום פורקן ואשרי וא"כ מלין.

סדר תקיעות

תייב כל אדם מישראל לשמוע בר"ה תשע קולות, שלשה סדרים של שלש שלש, שהן שלש תרועות וכל אחת פשוטה לפני' ופסיטה לאחר'. תרועה זו האמורה בתורה נסחפק לבואם היא היללה והיינו ננימות דקות, או גסות שהן שברים, או א"ס הם שניהם יחד, לפיכך ללא ידי כל ספק הריכוז חז"ל לתקיע חש"ת ג' פעמים, תש"ג' פעמים, תש"ג' פעמים, וכו' לדבר יום תרועה יהי"ה לבס גמטריא חלחין הוי.

תקיעת אופר לריכה כוונת שומע ומשמיע, לפיכך החוקע והשומע כל אחד לריך לבין לקיים מ"ע שכתוב בתורה יום תרועה יהי', ויוליא נשפתי לירב"ה הו"כו' הריני מוכן לקיים מצוה שצונו ביראנו לתקוע בשיפור (השומע אומר לשמוע קול שופר) היום הוזה כמו שכחוב בתורה יום תרועה יהי' לכם. תקיעת אופר לריכה להיות נעמידה, אחד השומע ואחד משמיע נעמידה. י"א שטוב לתקוע בלד ימין וכ"כ המנהג, וי"א דמשא עדיפא, הלכך אין להפסיד כל כך. יהפוך פי האופר למעלה. קודם שתקיע מנרך

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשָׂמוֹעַ קוֹל שׁוֹפֵר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַנּוּן וְהַחַיִּיבִים וְהַחַיִּיבִים לְיָמֵינוּ הֵיחָד:
(מלכו') תקיעה שברים תרועה תקיעה: ג"פ, וא"כ קור' המקר' שב:

(זכרונות) תקיעה שברים תקיעה: ג"פ, שב:

(שופרות) תקיעה תרועה תקיעה: ג"פ, והאחרונה

תקיעה גדולה מאסין ומאריכין בה שהיא סימן סילוק שכינה.

אחר התקיעות אומרין אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון: ואומרין אשרי, יהללו, ומחזירין ס"ת להיכל והש"ן אומר ס"ק ועומדין להמפלל חפלה מוסף. החזיל לתקוע ולא יוכל להשלים, ישלים אחר ממקום שפסק ראשון, ואפילו ג' אור' וא"רדי להם בנרכה סנדך ראשון ותקיעות שתקע עלו להם, ואפילו לא יוכל לתקוע כלל העומד מחמתו חוקע על סמך נרכות הראשון, ובלנד שהיו שם התוקעים האחרונים בשעת נרכה ותקיעה ושמו, אבל א"ס לא שמע הנרכה לריך לנרך לעצמו וא"כ לנרך נקול רם שהנכור כנר יא"ו י"א נרכה, וא"ס בא באמלע התקיעות והולך להשלים התקיעות שפסק בהן הראשון לריך לחזור לראש התקיעות או לאותן שהפסיד א"ס שמע מקמתן והלך לחזן באמלע, גד"א כשלא ילא עדין י"א, אבל מי שבנד ילא ונא להוסיף התיבור לשלים אינו מתחיל אלא ממקום שפסק ראשון.

תפלת מוסף לראש השנה

צידיק לא יתפלל אדם תפלת מוסף עד אחר ג' שעות על היסוד.

אֲדָנִי שְׁפָטֵנִי תִפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמוֹבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • מְלֶכֶד חַפְצֵן בְּחַיִּים • וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מְלֶכֶד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן •

בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מְלֶכֶד
מִמֵּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה •

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים • זוֹכֵר יְצִירֵיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקַדְשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה:

וּבְכֵן תִּזְנֶן פְּחֻדֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ

וְאֵימָתֶךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָרָאת וְיִירָאוּךָ כָּל־

הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים

וְיַעֲשׂוּ כָל־ם אֲגָדָה אַחַת לְעֵשׂוֹת רְצוֹנְךָ

בְּלִבְבֵי שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן

לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידֶךָ וּגְבוּרָתֶךָ בְּיַמֶּיךָ וְשִׁמְךָ

נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָרָאת:

תבלת מוסף לראש השנה קבו

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיה ותקנה
לדורשיה ופתחון פה למיחלים לה שמחה
לארצה וששון לעירה וצמחת קרן לדוד עבדה
ועריבת נר לבן ישי משיחה במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפיץ פיה וכל
הרשעה כלה בעשן תכלה בית עביר ממשלת
ודון מן הארץ:

ותמלוק אתה יי לבהה על כל מעשיה בהר
ציון משכן כבוהה ובירושלים עיר קדשה
בכרזוב בדברי קדשה ימלה יי לעולם
אלהיה ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך
כפתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
נקדש בצדקה: ברוך אתה יי המלה הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו •
ורצית בנו • ורזמתנו מכל הלשנות • וקדשתנו
במצותיה • וקרבתנו מלגנו לעבודתה •
ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותהן

וְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה • יוֹם זִכְרוֹן תְּרוּעַת
 בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכְרֵ לִיצִיאַת מִצְרַיִם:
 וּמִפְּנֵי הַטָּאֲנוּגְלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל
 אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אֲנֵהְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
 בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ:
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַחֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ
 רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִכְנַחְנוּ מִתְּרַחַח וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ
 אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ וְגִלַּח כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִתְּרַחַח
 וְחֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֻצוֹתֵינוּ פָּנִים מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ
 וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׂם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֹדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם)
 ר־זִכְרוֹן הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 בְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ • כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ בְּאָמֹר:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורים
סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על
עלת התמיד ונסכה: (זה קרבן שבת וקרבן היום באמר:)

ובהודש השביעי באחד ראשון מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח
נחח ליי פר בקר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם: ומנחתם
ונסכיהם כמדבר שלשה עשורים רפר ושני
עשורים לאיל ועשרון לכבש ויין בנסכו:

ושני שעירים לכפר. ושני
תמידים כהלכתם: מלבד
עלת ההודש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה. ונסכיהם
כמשפטם לריח נחח אשה ליי: תמידם כהלכתם:

(על ישימחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ויתענגו משובך ובשביעי רצית בו
וקדשתו המדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית)

עלינו לשבח לארון הבל לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו בגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שום חלקנו בהם וגרלנו בכל המזגם. ואנחנו ברעים
ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש

בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
 (כ"א וכסא כבודו) בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמַיִם:
 הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"ב אַחֵר). אֲמַת מַלְבְּנוּ אִפְס זולתו
 כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבֵת אֶל־לִבְכֶּךָ כִּי יי הוּא
 הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:
 עַל כֵּן נִקְוָה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת עֲוֹךְ
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִבְרַתוּן. לְתַשֵּׁן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת
 אֱלֹהֶיךָ כָּל־דְּשָׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֶל כִּי לְךָ
 תִּכְרַע כָּל־בְּרָךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
 וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּו. וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת־עוֹל
 כּוֹלְכֵיךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 הַמַּלְכוּת שְׁלֶכָה הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד: בְּכָתוּב
 בְּתוֹרָתְךָ יי יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר לֹא הֵבִיט אֵוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֲמַל
 בְּיִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵיו עֲמוֹ וְתוֹרַעַת מַלְךָ בּוֹ: וְנֹאמַר
 וְהִי בִישְׂרוֹן מַלְךָ בְּהַתְאַסֵּף רָאשֵׁי עַם יְהוּד
 שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר כִּי
 לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְנֹאמַר יי מַלְךְ גֵּאוֹת
 לְבַשׁ לְבַשׁ יי עוֹהַתְאֹזֵר אֶף תִּכּוֹן תֵּבֶל בְּלִתְמוֹט
 וְנֹאמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשִׂאוּ פִתְחֵי
 עוֹלָם וַיָּבֵא מַלְךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מַלְךְ הַכְּבוֹד יי

עוֹזוּ וּגְבוּר " גְבוּר מְלַחֲמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
 רְאִישֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד " צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד סֵלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר " מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וּגְאֹלוֹ " צְבָאוֹת
 אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים:
 וְנֹאמַר וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת־הָהָר
 עֲשׂוּ וְהִיתָה לִּי הַמְּלוּכָה: וְנֹאמַר וְהָיָה " לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה " אֶחָד וּשְׁמוֹ
 אֶחָד: וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 " אֱלֹהֵינוּ " אֶחָד.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ
 בְּכַבּוֹדְךָ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ
 בְּהַר גֹּאזֵן עֹזְךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץ:
 וַיֵּדַע כָּל־פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ וַיִּבִין כָּל־יִצְוֹר
 כִּי אַתָּה יִצַּרְתָּנוּ וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ
 " אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכֹל מִשְׁלָה:

כטכ (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמִנוּחָתְנוּ):

קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן חֶזְקָנוּ בְּתוֹרַתֶיךָ
 שְׂבַעְנוּ מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחְנוּ בִישׁוּעַתֶיךָ.

לעזת (והנהילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת

קדשה וינהודבה ישראל מקדשי שמך)

ומחר לבנו לעבדך באמת כי אתה אלהים אמת
 ודברך אמת וקיים לעד. פרוך אתה יי מלך על
 כל הארץ מקדשה שבת וישראל ויום הזכרון:
 אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם
 לפניך. נגלו כל תעלמות וזמון נסתרות
 שמפראשית: אין שכחה לפני כסא כבודך.
 ואין נסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את כל
 המפעל. וגם כל היצור לא נכחד ממך. הכל
 גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד
 סוף כל הדורות. כי תביא חוק זכרון להפקד
 כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים וזמון
 בריות לאין תכלית. מראשית כזאת הודעת.
 ומלפנים אותה גלית. וההיום תחלת מעשיך
 זכרון ליום ראשון. כי חק לישראל הוא משפט
 לאלהי יעקב: ועל המדינות בו יאמר איזו
 להרב. ואיזו לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע.
 ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמוות. מי
 לא נפקד בתוים הוה. כי זכר כל היצור לפניך

(* אין שכחה, הכ"ף רפה. לשובע, כ"ה נכסיקת ונויקר רכ"ס כ"ט.)

בא • מעשה איש ופקדתו • ועלילות מצעדי
 גבר • מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי
 מעללי איש • אשרי איש שלא ישבחך • ובן
 אדם יתאמץ בך • כי דורשיך לעולם לא
 יבשלו • ולא יבלמו לנצח כל החוסים בך • כי
 זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש
 מעשה כלם • וגם אתנה באהבה וזכרת •
 ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים בהביאך את
 מי המבול • לשהת כל בשר מפני הווע
 מעלליהם • על כן זכרונו בא לפניך • אלהינו
 להרבות זרעו בעפרות תבל • וצאצאיו כהול
 תים • ככתוב בתורהך • ויזכר אלהים את־נת
 ואת כל־החיה ואת־כל־הבהמה אשר אתו
 בתיבה ויעבר אלהים הוה על הארץ וישבו
 המים • ונאמר וישמע אלהים את־נאקתם
 ויזכר אלהים את־בריתו את־אברהם את־יצחק
 ואת־יעקב • ונאמר ויזכרתי את־בריתי יעקוב
 ואף את־בריתי יצחק ואף את־בריתי אברהם
 אזכר והארץ אזכר • וכדברי קדשך כתוב
 לאמר זכר עשה לגבלאותיו חנון ורחום •

וַנֹּאמֶר מִרְרָה נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 וַנֹּאמֶר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרַב הַסָּדִיו:
 וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הֲלֹךְ
 וְקִרְאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי
 זְכַרְתִּי לָךְ הַסֵּד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵּת כָּל־וְלוֹתֶיךָ
 לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בְּמִדְבָּר בְּאַרְצֵן לֹא יִרְוּעָה: וַנֹּאמֶר
 וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אֹתְךָ בְּיָמַי נְעוּרֶיךָ
 וְהִקְיִמוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וַנֹּאמֶר הֲבֵן
 יִקְיֹר לִי אֶפְרַיִם אִם יֵלֵד שְׁעֵשׂוּעִים בִּי־מִדֵּי
 דַבְּרֵי בּוֹ זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי
 לֹא רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בַזְּכוּרֵנוּ מִטוֹב
 לְפָנֶיךָ וּפְקֵדֵנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי
 שָׁמַי קָדָם וַיִּזְכֹּר־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת
 הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם
 אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה
 שְׁעַקֵּד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל גִּב
 הַמִּזְבֵּחַ וּכְבֹּשׁ רַחֲמוֹי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְב
 יְשָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמוֹיךָ אֶת־כַּעֲסְךָ מֵעַלְיֵנוּ
 וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יִשׁוּב־חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ

ומנחלתך • וקיים לנו יי אלהינו את הדבר
 שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
 כבודך באמור: וזכרתי להם ברית ראשונים
 אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
 הגוים להיות להם לאהים אני יי: כי זוכר כל
 הנשפחות אתה הוא מעולם ואין שכחה לפני
 כסא כבודך • ועקדת יצחק לזרעו של יעקב היום
 ברחמים תזכור • ברוך אתה יי זוכר הברית:
 אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמו מן
 השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טהר גם
 (כל) העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו ממך
 בהגלותך מלפנו על-הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות
 ותשמיעם את-הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש
 בקלות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת
 כפתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי
 קלות וברקים וענן כבד על-ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד
 כל-העם אשר במחנה: ונאמר ויהי קול השפר הולך
 וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר וכל-
 העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת
 ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ובדברי קדשך
 כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר: ונאמר
 בחצרות וקל שופר הריעו לפני המלך יי: ונאמר תקעו

בה' יש שופר בפסחה ליום הגני: כי חק לישראל הוא משפט
 לאחי יעקב: ונאמר הללויה הללו אל בקדשו הללויה
 ברקיע עזי: הללויה בגבורתו הללויה כרב גדלו: הללויה
 בתקיע שופר הללויה בנגבל וכנור: הללויה בתוף ומחול
 הללויה במנים וענב: הללויה בצלצלי שמע הללויה
 בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: ועל ידי
 עבדיך הנביאים פתוב לאמר בלישבי תבל ושכני ארץ
 כנשאגם הרים תראו ובתקיע שופר תשמעו: ונאמר
 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאוי האבדים בארץ
 אשור והנפדחים בארץ מצרים והשתחויו לזי בחר הקדש
 בירושלים: ונאמר וזי עליהם יראה ויצא כפרק הצו
 ואדני אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן י
 צבאות יגן עליהם: פן תגן על עמך ישראל בשלומך:
 אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול
 להרותנו ושא גם לקבץ גליותנו וקרוב פזורנו
 מבין הגוים ונפוצותינו פנים מירבתי ארץ
 והביאנו לציין עירך פרנה ולירושלים בית
 מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את
 קרבנות חובותנו כמצוה (כ"א כמצוה) עלינו
 בתורתך על ידי משה עבדך מפני כבודך באמור
 וביום שמתכם ובמועד יכם ובראשי חרשכם
 ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי

שְׁלֹמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמְאֹזֵן
תְּרוּעָה וְאֵין דְּוֹמָה לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל
תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רִצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם.
וְהָשִׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּירְחָךְ וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲזוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמְּחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים לדבנך

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׂר וְיוֹצֵרנו יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהַחֲדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שֶׁתְּחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בְּנֵי תַחֲנוּנוֹ
וְתַקַּמְתָּנוּ וְתַאֲסֹף לְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנו שְׂרָם עַל שְׂאֵתָנוּ
מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַחֲדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגּוֹ
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
גֹּדֵל לָךְ וּגְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
גְּשֵׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ וְעַל
גְּסִיף שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גִּפְלֹאֲתְךָ וּמִבּוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל־עַת
עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם
כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם וְתִבְרָךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וכתוב

ובתוב לחיים טובים (פל) בני ברייתך :

וכל החיים יודוך סלה ויהללו אותך שמך באמת דא ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות.

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך פי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לכהן את עמך ישראל בכל יעת ובכל שעה בשלומך: בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תרום ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהוץ נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שפתי עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען יקציון יהודיך הושיעה ימינה וענני: יהי רצון אמרי פי והקציון לבי לפניה יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפנה בית המקדש במהרה במינו ותן חלקנו בתורתך:

הס'ן חזר החפלה, ואומרין פיוטים כפי מנהג המקום, ותוקעין על סדר הנרכות מדינא ומדינא לפי מנהג, ויחיד אינו תוקע על סדר נרכות מעומד, שאינו ראוי להפסיק מפלגו. אחר שגמר הס'ן חפלת עמיד' אומר ק"ת, ואומרין אין כאלהינו ומסיימן הסדר כשאר י"ט ואומרין מזמור פ"א, וחזרין לתקיע שלשים קינות, ואח"כ נפטרים לנחמיהם לשלום.

למנחה נכנסין לניה"כ ואומרין אשרי, ובל"ג, ח"ק, (ונשנת מוסיפין ואני חפלתו ומוליאן ס"ת וקורין ג' נברי צפ' האזינו, ומחזירין ס"ת להיכל ואומרין ח"ק) ומתפללין שבע בלשם כמו בערב, והס'ן חזר החפלה ואומרין א"מ (ונשנ"א א"ל ולא טו"ץ) ק"ת, ענינו, ק"י.

אחר מנח' קודם שקיעת החמ' הולכי' על שפת נהר שיז בו דניס או באר מים חיים ואומרין מי אל כמותך נאשא עון ועובר על פשע לשארית נהלתו

לא־הֵיוּק לְעַד אִפּוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ וּיְכַבְּדוּשׁ
עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַךְ בְּמַצּוֹלוֹת יוֹם כָּל חַטָּאתָם: וְכָל חַטָּאת
עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזְכְּרוּ וְלֹא־
יִפְקְדוּ וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם: תְּתֵן אֲמֵת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִימֵי קְדָם:

סדר ערבית ליל שני זה לראשון ואם חל ב"ט אומרים וחוריענו,
ומקדישין בניה"כ וגם בניה ואומרים שהחיינו, אלא שמהדרין אחר פרי או בנד
חדש לסמך עליו ברכת זמן, ואם אינו מולא מ"מ מברך זמן.

בשחרית יום שני מתפללין כמו בראשון וקורין ב' וירא מן והאלהים ככה
עד סוף הסדר, ולמפסיר קורין כדאחמול ומפסירין בירמ' ס' ל"א כה אמר ה'
מצא חן עד רחם ארחמנו, ותוקעין כדאחמול, ואם חל יום ראשון בשנת אומרים
שהחיינו על השופר ביום שני, ובק"ק אומרים אותו לעולם, ומתפללין מוסף
הכל על סדר דאחמול. ואחר שיר של יום נוהגין לומר מזמור מ"ו.

במוצאי ר"ה ערבית מתפללין ומנדילין בתפלה ועל הכוס כנשאר מ"ט,
ואם הוא שנת מתפלל כנשארי שנתות ואומרים במעין שנת המלך הקדוש.

ככל עשרת י"ח אומרים המלך הקדוש, והמלך המשפט, וזכרנו, ומי כמוך,
וכתוב, ובספר בכל התכלות, ודין השכחה בהם מנואר על מקימם, ואחר תפלת
שחרית ומנחה אומרים אבינו מלכנו מלכנו ע"ש ועי"כ ש"א איתו.

צום גדליה הוא הנקרא ליום השניעי לעולם ב' תשרי (ואם הוא שנת
בדחה ליום א'), והמנהג שלא לומר ענינו בתפלת ערבית. בתפלת שחרית
בחרת התפלה אומר ה"ן ענינו ברכה בפני עלמה בין גואל לרופא, ואחר
התפלה אומרים א"מ, ומחנה וזומר ישראל, ואל ארך אפיים, ומוליחין ס"ח
וקורין ויחל גדלוג, ואין מפסירין, ואומרים ח"ק על הס"ח בניהם, ומכניסין
ס"ח גהיבל ואומרים אשרי, למנצח, ובל"ג, הכל כסדר כל יום חול.

במנחה אחר אשרי אומרים ח"ק, ומוליחין ס"ח וקורין ויחל וא"א קדיש.
ומפסירין דרשו ומנרכין מחלה וכוף עד סגן דוד, ומכניסין ס"ח ואמרים ח"ק
לכני העמוד ועומדין להתפלל בלחש, והקהל אומרים ענינו בש"ת ואחר ביום
התפלה אומרים רצון, והש"ן חזר התפלה ואומר או"א ברכנו.

שבת שובה השנת הזה נקרא שנת שובה ע"ש שמפסירין בה שובה ישראל. בערבית
בכניסת שנת מתפללין על סדר שאר שנתות, ואומרים במעין שנת המלך הקדוש אין כמוהו.

בשחרית ככל סדר שנת, וקורין פ' וילך או האוינו, והיינו אם חל יום א'
ר"ה ביום ב' או ג' קורין וילך, ואם חל ביום ה' או ז' קורין האוינו, ולעולם מפסירין
בסוף הוסע שובה ישראל עד סוף הכניא ומדלנין ליואל סו' ב' כסוק ט"ו תקעו שופר
בציון קדשו צום עד סוף הכניא ולא יבושו עמי לעולם כדי להשיב כ"א כסוקים,
והאש"נ שנהל מפסיר, ואין מניחין לנער להפסיר בה אם לא נמכין שכולו נערים.
במנחה מתפללין על סדר שנת, וא"א לו"ן ולא פדקים ולא ברכי נפשי.

בהשכמה לכליחות אין אומרים וידוי כ"א פעם אחת, ואין אומרים מחנון, וגם לא אל רקום שוך אם לא כסחל ערב י"ב צע"ש. בשהרית מכה הרבה קהלות שלא לומר מזמור להודה, ואין אומרים מחנון, וגם נמנח, ולא מזמור לחספ, ומכה הרבה קהלות שלא לומר ח"מ אלא אם כן סחל צע"ש.

כבר פטע המכה בישראל צע"כ לקחת לכפרה מרגל לזכר ומרגלות לנקבה (ולמעשה מרגל ומרגלות), ובמקום בלבים ובלבד שלא יכדו אחרים. אם אין לו מרגל לוקח מספר צ"ח מידו דכל היו להקרבה. לא מלא צ"ח יקח עליו עם זרע או נטע ומחירו סניב לראשו, כי האדם עץ האדם ומשחף עמו נכספ הזוממת. לוקח הכפרה צידו הימנית ואומר נפש תחת נפש וקורא

בני אדם יושבי השדה וצלמנות אסירי עני ובדרה: יוצאים
מיחשה וצלמנות ומוסרותיהם ינתק: אוילים מדהה פשעים
ומעונותיהם ותעפר: כל האכל תתעב נפשם ויגיעו עד שיערי
קנות: ויזעקו ארצו בצר להם ממוצותיהם וישיעים: ישרה
דברו וידפאם וימרט משחיתותם: יהיה בני הסדו ונפלאותיו
לכני אדם: אסירי עקני מלאה מריון אחד מנוארקה להגיד
לאדם ישרו: ויהננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מוצאתי כפר:

ומסבנו סניב ראשו ואומר (ווער יך זעלבסט דיו כפרה חוואטונגט ומגט)

זה הליפתי זה תמונתך זה כפרתי * זה התרגול יקח
למיתה ואני אכנס ואהך להיים טובים ארוכים ולשלום:

ואחר וקורא בני אדם ועו' וכך עושה ג' פעמים, ואח"כ שומעו מיד סעוך לסמיכה. ואחר עשה כך לעצמו הולך ועושה כענין זה לכני נישו אם אינם יכולים לעשות צעמך, ואם יודעים לקרות יאמרו הם הכסוקים.

המסבנו ליחיד אומר (ווער דיו כפרה חייגר מדערן ומנספערסטן חוואטונגט ומגט)

זה הליפתי זה תמונתך זה כפרתי זה התרגול יקח
למיתה ואתה תכנס ותלכי להיים טובים ארוכים ולשלום:

לרבי' בתרגול אחר (ווער דיו כפר' ועהררן ומנספערסטן לוגויך חוואטונגט ומגט)

זה הליפתכם זה תמונתכם זה כפרתכם זה התרגול יקח
למיתה ואתם תכנסו ותלכו להיים טובים ארוכים ולשלום

המסבנו לנקבה (ווער דיו כפרה חייגר ווייכספערסטן חוואטונגט ומגט)

ואת הליפתך זאת תמונתך זאת כפרתך זאת התרגולת
תלך למיתה ואת תכנסי ותלכי להיים טובים ארוכים ולשלום

(* שחוק הכפרה צידו השמאלית ומניח ידו הימנית על ראש התרגול ואומר

המסנן לנקות ברכת (ווער ייח וועהרערן ווייכס פערסען לוגויך חוואטאָגט זמגט)
זאת תריפתכון ואת תמורתכון ואת כפרתכון ואת התרנגולת תלך
למיתה ואתן תכנסנה ותלכנה לחיים טובים ארוכים ולשלום:

המסנן לרבים ברבים, וכן למעשרת (ווער וועהרערע ככרות לוגויך
וועהרערן פערסען חדר חייגר טוואנגערן פרויח חוואטאָגט זמגט)

אלו חליפותיכם אלו תמורותיכם אלו כפרותיכם אלו
התרנגולים ילכו למיתה ואתם תבנסו ותלכו לחיים
טובים ארוכים ולשלום:

ונוהגים לפדות הכפרות בממון ולתת הממון לעניים וכן יותר טוב מלתת להם הכפרות.
מזה מה"מ לאכול ולהרבות בסעודה בעי"כ, ואסור להתענות בו אפילו מעני' חלוס.
עניות שנין אדם לחברו אין י"כ מכפר עד שירצה את חברו ואפילו לא הקניעו לא חברו'
לריך לפייסו; לא נתיפיים בפעם אחת לריך לפייסו עד ג"כ, ויקח עמו ג' אשנ' בכל כעה,
ויותר מזה אינו זקוק לו, רק יאמר בפני עשרה שבקש ממנו מחילה אבל אם הי' רבו ז"ל עד
שיתפיים; והמוחל לא יהי' אכזרי, הו"א עליו אם רע נשקר א"ל למחול, אם מת האיש אשר
חטא לו מניא יו"ד ב"א ומעמידם על קברו ואומר טטאמי לאלהי ישראל ולפלוני שחבלתי בו.
הבריאים טובלין קודם שמתפללין ואין מצרכין על עטילה זו, והחלוש עושה ע' קנים
בשפיכה נפ"א ואם שופך מן ב' כלים לריך להתחיל השני עד שלא יפסוק הראשון.
מי שמת לו מת בנין ר"ה ל"כ צוהר לרחוק ולטבול בעי"כ סמוך ללילה.

סדר הפלת מנחה לעי"כ

מקדימין להתפלל מנחה, והיחיד מתפלל ש"ע עד עושה השלוס ואח"כ מתחיל
או"א תבא לפניך וכו' וגומר כל סדר הווידוי וסדר על חטא עד נמירא,
אבל הש"ן נחזרת התפלה אינו מתורה, גם אין אומרים א"ו במנחה.
אחר שסיימו סדר השלה לוקין כל הקהל ברטע כל' דהוא, הנלקה מוטה פניו ללכין
ומתור', והמלקה אומר והוא רחום ג"כ שהס ל"ט מינו' כנגד ל"ט מלקו', והנלק' יתירה.
לאחר מנחה אוכלים ומפסיקין מצע"י לריך להוסיף מחול על הקדש.
מקום שנהגין להדליק נר לי"כ מדליקין, וכן אלו נוהגין ומצרכין אשר קדשנו
במצותיו וצונו להדליק נר של יום כפורים. ויש מקומות שחין מצרכין כ"א כשזל י"פ
בשנת ואז מצרכין להדליק נר של שבח ושל י"כ. ומרבין בנרות צביה"כ. ונוהגין
לעשות נר לכל אחד, ונר נשמה מאו"א שמתו, אם כנו הנרות לא יאמר להדליקם.
יש להניע השולחנות והמטות ולכבד הבית לי"כ כמו לשנת.
נוהגים ללבוש בגדים נקיים ולצנים, ונגד מים כעלין.

דברים האסורים בי"כ.

יוה"כ לילו כיומו לכל דבר. ומה הם הדברי' האסורי' בו? מלאכה, אכילה, שתי', רחילה,
סיכה, נעילת הסנדל, ותשמים המטה. ויש לכהן באשתו דין כדה שלא ליגע בה ושלא להרבו'
עמה ברנאי'. הם נזקות מותרין בכל אלו חוץ מנעילת הסנדל. וידו נשמית ורובה לינך מניחו
לניה"כ או להפך והוא אשמים יותר לו למעול מעליו עד שזגיע למקומו, ויש מהסורין.

דיני חולה ועוברה ומינקה.

עוברה שהריחה וכשתני פני' אע"פ שלא אמרה לריבה אני (ונס לא אמר' א"כ) לוחטין לה באונה י"כ היום, אם נתקררה דעתה מיטב ואם לאו מאכילין אותה מעט עד שתחייב דעתה וכן בשאמרה לריבה אני אפילו לא נשתנו פני' ; והווקה עוברה אבל נשאר בן אדם לא מהני אמירת גרידת, אלא אם הרים ופניו משתנות מאכילין אותו.

יולדת חוד ג' לא תחננה כלל אפילו אמרה איני לריבה, ומאכילין אות' פחות מכשיעור ; מג' ועד ז' אמרה לריבה אני מאכילין אותה, מכאן ואילך הרי היא ככל אדם, וימים אלו אין מוכיזן אותה מעת לעת, שאם ילדה ב' בתשרי לעת ערב אפילו אינו אלא עשה נחשנ ליום שלם ואין מאכילין אותה ב' י"כ אם לא שאמרה לריבה אני, שכיון שנכנס יום רביעי ללילתה מיקרי לאחר ג'.

חולה שצריך לאכול, אם יש עם רופא נקי (בין שהוא ישראל בין שאינו ישראל) האומר אם לא יאכילוכו אכשר שיסתכן, מאכילין אותו על פיו ואכ"ל שמת ימות, ואפילו החולה אומר אינו צריך שומעין לרופא, ואם החולה אומר שצריך, אפילו מאה רופאים אימרים אינו צריך שומעין לחולה. רופא אומר צריך ורופא אימר אינו צריך, מאכילין אותו, וה"ה לשנים נגד שנים, ואם שנים אומרים צריך ואפילו מאה אומרים אינו צריך ואפילו החולה ג"כ אומר א"כ מאכילין אותו. והה"ד לחולה ורופא שאפילו מאה רופאים אימרים אינו צריך שומעין לחולה, ולא מייטיבין דמאמין לרופא. אם חולה ורופא אימר א"כ, ורופא אומר צריך, או שהחולה אינו אומר כלום ואמר צריך ושנים אומרי' א"כ אין מאכילין אותו. אם החולה אומר א"כ והרופא מסופק, מאכילין, אבל אם הרופא אומר א"כ והחולה אומר א כוידע אין מאכילין. רופא שאינו מכיר החולה ה"ה כאדם דעלמא ודבריו לא מעלין ולא מורדין, ויולדת מהימנין לנשים הנקראות בה, מיהו אם נחלש עד שנתאה לרוב ב"א שאלו שהוא מסוכן אם לא יאכל מאכילין. בשמאכילין אותו מאכילין מעט מעט שלא יטרף לשיעור, הילכך מאכילין כשני שלישי בינה ציונות, וישהו כדי אכילת ד' ביצים, והשת"י יבדקו בחולה עלמא כמ' הוא נראה מלא לוגמיו שלו אם מסלקו לגד אחד, וישקוהו פחות משיעור ההוא, וישהו בין שתי' לשת"י כדי אכילת ד' ביצים, ולפחות כדי שתיים רביעית, ואם אמרוהו שאין שיעורים הללו מספיקים לו, או שהחולה אומר בן או אפילו נסתפק בדבר, מאכילין ומסקין כל העורך מיד. מי אהמו צלמוס מאכילין אותו עד שיאורו עיניו. אין עם מאכל של היתר מאכילין אותו דבר איסור, הקל קל תחלה. היו נריבין לחמס לו יין ימלא ישראל הכלי ויחוס ע"י אינו ישראל אם אפשר, ודוקא כשאין החולה קן בו דאנ"ה א"כ לחזור כלל אחר אינו ישראל. חולה שאוכל ב"כ א"כ לקידוש, ואם יכול לנרך נהמ"ז מוכיר י"כ ביעלה ויבוא.

בערבית נכניס י"כ נכנסין לנבי"כ בעוד היום גדול, מחמת התרת נדרים שז"ל ביום חול, ומתעטבים נטלית ונוהגים לנרך עליו, ומעמידין ב' תאבני קהל אחד מימין הש"ץ וא' משמאלו ואומרים לי ביישיבה של מעלה וכו' והש"ץ אומר כל נדרי ג"פ (וכבר הרחנתי לדבר כל' כל נדרי נפתיתני עליו ע"ש) ואש"כ פסוק ונסלח, ואומר שהחיינו בלא כוס, ויפה הדבר לנרך כל אחד לעצמו, ומתחילין ברבו וכו' ואומרים ק"ש בנרכותי וק"א אומרים בשבט"לו נקול רס וכו' האר"י ז"ל, ואומרים ופרום (ובשנת ושמרו) כי ביום הזה וגו', ס"ק ועומדין להתפלל שנע.

לעריבת ולשחרית ולמנחה.

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיַת הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנִי לַחַיִּים • מְלֶךְ הַפֶּן בְּחַיִּים • וּבְתַבְנֵנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ
לְיִשְׂרָאֵל עֹפֵר מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הוֹמָה לְךָ מְלֶךְ
מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה •

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים • זוֹכֵר יְצִירְיוֹ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים •
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקַדְשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ פְּלָה •
וּבִכֵּן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וְאִי־מִתֶּךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים
וְיַעֲשׂוּ כְלָם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבְבֵי שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיִּדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמוֹן
לְפָנֶיךָ עוֹ בְּיָדְךָ וּגְבוּרָתְךָ בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ
נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן תִּתֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהַלֵּל לִירֵאָיו וְתִקְוָה
 לְדוֹר שִׁיבָה וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַמִּיִּתְּלִים לָךְ שִׁמְחָה
 לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ וְצִמְחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבֹדֶךָ
 וְעֵרִיכַת נֵר לְבֵן יִשִׁי מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּזוּ
 וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלְתָה תִקְפֹּץ פִּיהָ וְכָל־
 הָרָשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמֶּשְׁלַת
 יְדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יי לְבַהֶךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּחַר
 צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ
 בְּכָרְזוֹב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ
 כְּפָתוּב וַיִּגְבַּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
 נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אָהַבְתָּ אֹתָנוּ •
 וְרָצִיתָ בָּנוּ • וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת • וְקִדְשְׁתָּנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְעֲבוֹדָתֶךָ •
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְהַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה

לקדושה ולמנוחה ואת יום הכפרים הזה למחילה
ולסליחה ולכפרה ולמחל-בו את-כל-עונותינו
באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע
ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו
ויפקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד
עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל-
עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים להי"ם ולשלוש ביום
הכפרים הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה.
ויפקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים: ובדבר
ישועה ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו
בי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום השבת
הזה וביום הכפרים הזה. מחה ובעבר פשעינו (וחטאתינו)
מנגד עיניך. פאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
וחטאתיך לא-אזכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן
חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי
תטהרו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
במצותיך. ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו

בישועתך

בִּישׁוּעַתְּךָ • (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 וינחו בה ישראל מקדשי שמך) וְיִטְהַר לְבַנּוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת •
 כִּי אַתָּה סִלַּחְתָּ לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְעֵי יִשְׂרָאֵן בְּכָל הַיּוֹר
 וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֱלֹהֵי אֲתָתָה) •
 בָּרוּךְ אַתָּה יי • מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעִיבוֹתֵינוּ וְלְעִיבוֹת עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל • וּמַעֲבִיר אִשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה • מִלֶּךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים •

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם •
 וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בִּירְתֶּךָ וְאִשֵּׁי
 יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתָּם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ •

וְתַחֲזִיגְנָה עֵינֵינוּ בִּישׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בָּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו • אַתָּה
 הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ וְגַם סָפַר תְּהַלְתֶּךָ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידֶךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
 לָךְ וְעַל נַסְיֶיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֲרַב וּבִקְרֹא וְצַהֲרִים חַטּוֹב
 כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְרַחֲמָהֶם כִּי לֹא תָמוּ
 הַסְּדֵיךָ מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ: וְעַל כָּל־יְתֻבְרָךְ
 וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבַנּוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

ובתוב לחיים טובים (כל) בני ברייתך

וכל החיים יודוק סלה ויהללו את שמך באמתה ישועתנו ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות.

בשחרית אומר זכ.

בערבית ומנחה אומר זכ.

שנים שלום טובה וברכה חן וחסד	שלום רב על ישראל
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך	עמך תשים לעולם
ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך	כי אתה הוא מלך
פי באור פניך נתת לנו יי אלהינו	אדון לכל השלום
תורת חיים ואהבת חסד וצדקה	וטוב בעיניך לברך
וברכה ורחמים וחסד ושלום וטוב	את עמך ישראל
בעיניך לברך את עמך ישראל בכל	בכל עת ובכל
עת ובכל שעה בשלומך:	שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו: (לא אנה)

תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מתחנו שאלנו אנחנו עוי פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו: אשמנו. בנרנו. גולנו. דברנו דופי. העונונו. והרשענו. זרנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו. עונונו. פשענו. צרנו. קשינו עורף. רשענו. שחתנו. העבנו. העינו. העמענו.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאִמְנָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 מִה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמִה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל־הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ:
 אַתָּה יוֹדֵעַ רְזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
 הַיְאֹתָה חוֹפֵשׁ כָּל הַדְרֵי בֶטֶן וּבוֹחֵן כְּלוֹת וְלִבִּי:
 אֵיךְ דָּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ. וְאֵיךְ נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:
 וּבְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ.
 שְׁתַּסְּלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתַמְחַל־לָנוּ
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנָם וּבְרָצוֹן:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתָר:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיזוֹת:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבִמְרָמָה:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְחוּר הַלֵּב:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רֵיעַ:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶה:

ולא שוה לנו, ל"ה באים ל"ג ב"ז לכן הו"ו קמן והל"ל רפה הונמת אשר עשה שם
 (בראשית יג) וכיון שפירשהו שם. באונם, סעול ומלשיל כי היא ש"ד וכ"ה מוקד
 גת"ו בישע"י כ"ט ד'. צהר הורה, כן מוקדו בדניאל ד' צ'.

ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה:
 וע"ה שחטאנו לפניך בזלזול חורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בהזקק־יך:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
 וע"ה שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 (ועל כלם אלוה סליחות סלה לנו . מחל לנו . כפר רנו)
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת־שוחד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 ע"ה שחטאנו לפניך במשא ובמותן: (כ"א במראית עין)
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשהה:
 על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמור בית:
 וע"ה שחטאנו לפניך בנטית גרון: (כ"ב בנכ"י פה)
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצה:

וְעַל כָּל־מַעֲלֹתֵינוּ (סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ • מַחַל לָנוּ • בְּפֶרֶךְ לָנוּ:
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיַקְתָּ-עוֹל:
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִלּוֹת:
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית־רִיעַ:
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי:
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקָלוֹת רֹאשׁ:
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עוֹרֶף:
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלִים לְהָרַע:
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכּוּלוֹת:
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבוּעַת־שׁוֹא:
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאַת הַנֶּסֶם:
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשׁוּמַת־יָד:
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְחוֹן לִבִּי:
 וְעַל כָּל־מַעֲלֹתֵינוּ (אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ • מַחַל לָנוּ • בְּפֶרֶךְ לָנוּ:
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם חֲטָאת:
 וְעַל חַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיִזְרָד:

* נק"ק פפ"מ אומרינן כסדר הכתוב למטה בעמוד.

וְעַל חַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם אִשָּׁם וְדָאֵי וְתַלְוִי:

בצרות עין, הוי"ו במלכות כהצירוף בקלות בקשיות.

* מין פפ"מ חוזר ונעשה ענין קהלות ויורה נסך דעיר מרדכינג גענוקט.

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם תַּלְוִי:

ועל המַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִבֶּת בְּרָדוֹת:
 ועל המַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 ועל המַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִיְתָה בְּיַדֵּי שָׁמַיִם:
 וְעַתָּה שֶׁחַ עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעֲרִירֵי: (כ"א וערירות)
 ועל כָּלֶם (אֵלֹהִים סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ • מַחֵל לָנוּ • כִּפֵּר לָנוּ:
 ועל המַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיְתוֹת בֵּית דִּין
 סְקִילָה • שְׂרִיפָה • הָרֵג • וְחַנֵּק • עַל מִצּוֹת עֵשָׂה
 וְעַל מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה • בֵּין שֵׁשֶׁבֶת קוּם עֵשָׂה •
 וּבֵין שְׂאִין בַּהֲקוּם עֵשָׂה • אֶת־שִׁגְלוֹיִם לָנוּ וְאֶת־
 שְׂאִינָם גְּלוֹיִם לָנוּ • אֶת־שִׁגְלוֹיִם לָנוּ כְּכַר
 אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ • וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם • וְאֶת־
 שְׂאִינָם גְּלוֹיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוֹיִם וִירוּעִים •
 כִּדְבַר שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּסְתָּרַת לִי אֱלֹהֵינוּ • וְהִנְגַּלְתָּ
 לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם • לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת • כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל

כרת, אחרי שמאלנו הקיצוץ נצטרי ח"ל כריתות צו"ל ידענו שהיחיד כרת נצטרי
 הרי"ש דוננות חכר חכירות שאלו נקנון אין מקום לז"ל. וערירות ככל כ"י ודפוסים
 יטנים לפי מלת ערירי וזה דא"ל שהיא תוכפת האחרונים ואיכנו על מתכונתו
 לפי שהיא תאר וכלאוי ערירות.

ועל המַטָּאִים שְׂאֵנוּ תְּנִיבִים עֲלֵיהֶם כָּרַת (נמכתה מוסיפין וערירי)
 ועל המַטָּאִים שְׂאֵנוּ תְּנִיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתָה בְּיַדֵּי שָׁמַיִם:
 ועל המַטָּאִים שְׂאֵנוּ תְּנִיבִים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 ועל המַטָּאִים שְׂאֵנוּ תְּנִיבִים עֲלֵיהֶם מִבֶּת בְּרָדוֹת; ועל כלם יכו'.

וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַזֶּרֶם וְהַזֶּרֶם וּמִבְּלַעַדֶיךָ
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹהֵי אָתָּה):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִצְרַתִּי אֵינִי כְדָאֵי וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּצְרַתִּי כִּפְאוֹ
 לֹא נִצְרַתִּי. עֲפַר אֲנִי בְּחַיֵּי. קָל וְהוֹמַר בְּמִיתַתִּי. הֲרִינִי
 לְפָנֶיךָ בְּכָלֵי מַלְא בּוֹשֶׁה וּבְכַלְמָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 יְאֵהִי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחְטֵא עוֹד. וּמָה שֶׁחָטֵאתִי לְפָנֶיךָ מֶרֶק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּדִים וְהַלִּים רָעִים:
 אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוּנֵי מֶרֶע וּשְׁפַתִּי מוֹדֵבֵי מִרְכָּז וּלְמַקְלָלֵי
 נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי בְּעַפְר לְכָל תַּהֲוָה: פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי וְכָל הַחוּץ בֵּים עָלֵי רַעַה מִהֲרָה
 הִפֵּר עֲצַתְם וּקְלַקְל מִחֻשְׁבֹּתֶם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיֶנְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַוִּירְתְךָ.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֶי: יְהִי לְרְצוֹן
 אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן
 יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן הַלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

וערבה לוי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

כִּשְׁחַל בַּשְּׁבַח אֲזַמֵּר הַשֶּׁן בַּעֲרֻבִים וּיְכוּלוּ וּבִנְרַכְתִּי מֵעֵין שַׁע הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ וְחוֹתֵם
 פִּקְדוֹת הַשְּׁבַח. מִאֲרִיכֵי כְּסִלְיוֹ וְהוּי כָּל מִקוֹ לְפִי מִנְהַגוֹ, וּמִסִּימֵן בֵּא"מ (חֻק מִשְׁנַת)
 קָדִים תִּתְקַבְּלוּ עֲלֵינוּ, ק"ו. וְנִהְיֶה לְהַרְבוֹת בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת וּלְזַמֵּר שִׁירֵי הַיְיָ וְכַתּוּב
 וְלִלְבוֹת וְהוֹמִיָּה, וְיֵשׁ גּוֹמְרֵינֵי תַּהֲלֵי, וְיֵשׁ כְּעוֹרֵי כָּל הַלְלוּהָ, וְטוֹב הַדְּבַר לְמִי שֶׁכּוֹחוֹ יִפֵּה
 וְיִיבַעַח בְּעַמּוֹ שֶׁלֹּא יִטְרַח לְמַחַר בְּתַפְלָתוֹ וְלֹא יִזְקֵק לוֹ בְּצַעֲנֵיתוֹ, שֶׁאֵל"כ יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּרַפְסָדוֹ.
 בַּשְּׁחֲרוּת י"ב מִשְׁבִּימֵן לְבֵית"כ וּמִסְדְּרֵין הַבְּרַכּוֹת וּפְדוֹ"כ כִּבְשָׁאֵר י"ט וּבְרֻב הַקְּהָלוֹת
 אֲזַמְרִין וְהַאֲוִשְׁנִים, וְיֵשׁ קְהָלוֹת אֲזַמְרִין וְהַהֲיוּת, וְקוֹרֵין ק"ש בְּבְרַכּוֹתֶיהָ וְאֲזַמְרִים
 בְּשִׁכְמָלוֹ בְּקוֹל רַם וּמִתְפַּלְלִין תְּפִלַּת עֲמִידָה כְּמוֹ בַּעֲרֻבִים אֵל אֲזַמְרִין שִׁים שְׁלוֹם וְכוּ',
 וְהַשֶּׁן חוּר הַתְּפִלָּה בְּקוֹל וְאֲזַמֵּר קְרוֹשָׁה דְמוֹסָף בְּכָל תְּפִלַּת הַיּוֹם, וּמִאֲרִיכֵין בְּקְרוֹבוֹת
 וּבְלִיחוֹת לְפִי הַמְּנַחֵ, וְטוֹב שֶׁלֹּא לְהִאָּרֵךְ בְּתַפְלַת הַשַּׁחַד כִּדִּי לְהַתְפַּלֵּל מוֹסָף בְּ-וְכוּתוֹ
 קוֹשֶׁה ו' שְׁעִית, וְאִם הֵאָרֵךְ הַשֶּׁן יוֹתֵר מִדָּזִי יִלְגֵּעַ בְּכַלְמוֹת, וְקוֹבְעֵין הַיּוֹדֵי בְּתַךְ

התפלה והגבור ז"ל הודיו עמו בעמידה, וברוב הקהלות הבהנים עולין לחזן גם בשחרית ובק"ק פ"פ דמיון ובמות' אומרים ותערב, ויש קהלות שאין כ"כ בשחרית, ואחר סיום התפלה פותחין הארון ואומרים א"מ (חזן משבת שא"א אותו) והא"ן אומר קדיש מתקבל בטעונו, ואומרים אין כמוך ומוציאין ב' ס"ת (וסדרו תמצא לעיל בסדר קה"ת לשבת) וקורין גשה גברי (ובשבת ז) מרים פ' אחרי מות עד סוף פסוק, ומניחין ס"ת ב' אבל הראשון ואומר ס"ק על שניהם, ומגביהין וגוללין, ופותחין ס"ת ב' וקורין למפטיר צפ' פייחס ובעשר לחדש וגו' עד ומנחתה ונסכיהם ומפטירין ביאעו' כי' כ"ז פסוק י"ד ואמר סולו סולו עד כי פי ה' דבר, והמפטיר מברך ברכה ראשונה ואחרונה ואומר על ההורה ככתוב לעיל בסדר קה"ת לשבת, ואם הוא שנת אומרים יקום פורקן ומזכירין כשמות ואומרים אב הרחמי' לפי המנהג, ואם יש מילה מלין קודם אשרי, והנכנס שלא לברך על הכוס, והיבא דההוג מנהג עוקר הלכה (ואם היוולדת צריכה לאכיל' מלין אלה ותאמה היא מהכו') אשרי, יהללו ומזכירין הס"ת להיכל והא"ן אומ' ס"ק ועומדין להתפלל מוסף.

סדר תפלת מוסף ל"כ

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיַת הַבַּיִת וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנִי לַחַיִּים • מְלַךְ חַפְצֵי בְּחַיִּים • וְכַתְּבֵנִי בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן •

בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַחִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מְלַךְ
מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה •

מִי כְּמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים • זוֹכֵר יְצִירֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנִאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֵה מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקַדְשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה:

וּבָבֶן תֵּן פְּחָדָה יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ
 וְאִמְתֵּךְ עַל כָּל־מַוְה־שִׁפְרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל־
 הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים
 וְיַעֲשׂוּ כְּלָם אֲנִיָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּלִבְב־שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמוֹן
 לְפָנֶיךָ עֵץ בִּידֶךָ וּגְבוּרָה בְּיַמִּינֶךָ וְשִׁמְךָ
 נֹרָא עַל כָּל־מַוְה־שִׁפְרָאתָ:

וּבָבֶן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמּוֹךָ תְּהַלְלָה לִירְאֵיךָ וְתִקְוָה
 לְדוֹר־שֵׁיךָ וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַמַּיְחָלִים לָךְ שִׁמְחָה
 לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׂוֹן לְעֵירֶךָ וְצַמַּחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֶדְךָ
 וְעַרְיַת גֵּר לְבֶן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבָבֶן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרָיִם יַעֲלוּזוּ
 וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגְלוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ וְכָל־
 הָרִשְׁעָה כִּלְהֵא כְּעֵשֶׂן תִּכְלָה בֵּית תְּעַבִּיר מִמִּשְׁלַת
 זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבִדְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר
 צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדְשֶׁךָ
 כְּפָרְזֹב בְּדַבְרֵי קֹדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך
 ככתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
 נקדש בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו •
 ורצית בנו • ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
 במצותיך • וקרבתנו מלפניו לעבודתך •
 ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותפן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
 לקדושה ולמנוחה ואת יום הכפרים הזה למחילה
 ולסליחה ולכפרה ולמחללבו את כל עונותינו
 באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאנו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו
 בבית בחרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמך עליו מפני היר השלוחה במקדשך:
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו מלך
 רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
 ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו
 אבינו מלפנינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה

וְהוֹפַע וְהַנְשִׂא עֲלֵינוּ לְעֵינֵי כְלָחִי וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹזִים וּנְפֹצוֹתֵינוּ בְּנֶס מִירְכַת־אָרֶץ
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת וּבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֹדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם וְאֶת מוֹסֵף יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה יוֹם)
 הַכֹּפְרִים זֶה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עֲלֵינוּ בַתּוֹרָתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמוֹר:

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת ^{לשבת} שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
 סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וּגְסָפוּ: עֶלֶת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל
 עֶלֶת הַתְּמִיד וּגְסָפָה: (זֶה קָרָפֶן עֵיבַת וְקָרָפֶן הַיּוֹם כְּאָמוֹר):

וּבְעֶשְׂרִי לַחֲדָשׁ הַזֶּה יְעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלֶאכֶת
 לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ לִי רִיחַ גִּיחַח פֶּר
 בֹּן־בֶּקֶר אֶחָד. אֵיל אֶחָד. כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 שְׁבַע. תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וּגְסָפֵיהֶם
 כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר. שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
 לְאֵיל. וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּזֶן כְּגֹסָפוֹ וּשְׁנֵי
 עֶעֱרִים לְכֹפֶר. (כ"א) וְשַׁעִיר לְכֹפֶר מִלֶּבֶד הַטָּאֵת
 (הַכֹּפּוּרִים) וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם:

(לע) ישמחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
 שביעי • כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו
 וקדשתו חמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית
 אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום השבת
 הוה וביום הכפרים הוה מחה והעבר פשעינו (וחטאתינו)
 מנגד עיניך • באמור אנכי הוא מחה פשעיך למעני
 וחטאתיך לא אוכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן
 חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הוה
 יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי
 תטהרו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
 במצותיך • ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו
 בישועתך • (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 ויניחו בה ישראל מקדשי שמך וטהר לבנו לעבדך באמת
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבאי ישרון בכר דור
 ודור ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה •
 ברוך אתה יי • מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו
 בית ישראל • ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה • מלך
 על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים •
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם •
 והשב ארצה עבודתך לדביר ביתך ואשי
 ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
 לרצון תמיד עבודת ישראל עמך •
 ותחזינה סינינו בשובה לציון ברחמים • ברוך
 אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

מזדים ללכנן

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 וְיִאֲלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
 בְּשָׂר וְיִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרִכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 עַל שְׂהַתְּיָתֵנוּ וְקִצְּפָתֵנוּ בְּנִתְּיָנוּ
 וְהַתְּקַיְּמָנוּ וְהַתְּאִסְּפוּ וְלִיִּתְיָנוּ לְחַצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ הַקְּדוֹשׁ וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹנֶךָ
 וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבְךָ שְׁלָם עַל שְׂאֵתֵנוּ
 מִזְדִּים לָךְ . בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת :

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
 הוּא יִאֲלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ . אֵתָה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נִזְדָּה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ . עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
 גְּסִיָּה שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֵךְ אֹתְךָ וְשׂוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עַח
 עָרֵב וְבִקְרָ וְצַהֲרִים . הַטּוֹב פִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם
 פִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל) בְּנֵי בְרִיתְךָ
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סִלְּהוּ וְיִהְיֶה לָלוּאֹת שִׁמְךָ בְּאִמְתָּהּ יִשְׁוֹעַתְנוּ
 וְעִזְרַתְנוּ סִלְּהוּ . בְּרוּךְ אֵתָה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת .
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עֲלֵינוּ וְעַל
 כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ כַּאֲחֵד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאֶהְבֵּת הַסֵּד
 וְצִדְקָה וּבְרָכָה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
 אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ :
 בְּסִפְּרֵי חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻגָּסָה טוֹבָה גּוֹבֵר וְנִפְתַּב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם :
 בְּרוּךְ אֵתָה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ : (כ"א אָנָּה)

תְּבַא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ . וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחַפְּתֵנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עוֹי פְּנִים וְקִשְׁי עוֹרָה לֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אבותינו צדיקים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ אֲכַל אֲנַחְנוּ חָטְאנוּ :
 אֲשַׁמְנוּ • בְּגַדְנוּ • גִּזְלְנוּ • דִּבְרַנוּ הוֹפִי • הֶעֱוִינוּ •
 וְהִרְשַׁענוּ • זָדְנוּ • חָמְסְנוּ • טָפְלְנוּ שָׁקַר • יַעֲצַנוּ
 רַע • כּוֹבְנוּ • לָצַנוּ • מָרְדְנוּ • נֶאֱצַנוּ • סָרְדְנוּ •
 עִוְנוּ • פִּשְׁעֵנוּ • צָרְדְנוּ • קִשְׁינוּ עוֹרָף • רִשְׁעֵנוּ •
 שִׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲיִנוּ • תַּעֲתַעְנוּ •

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּהָ לָנוּ :
 וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁענוּ :
 מִחַ נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם • וּמִחַ נִסְפַר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל־הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגֻלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :
 אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם • וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
 חַיֵּי אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בְּטָן וּכּוֹחַן כְּלִיּוֹת וְלֵב :
 אִין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ • וְאִין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ :
 וּבְכֹן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ •
 שֶׁתְּסַלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ • וְתִמְחַל־לָנוּ
 עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ • וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ :
 עַל חֵטָא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנִם וּבְרָצוֹן :
 וְעַל חֵטָא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב :
 עַל חֵטָא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַּעַת :
 וְעַל חֵטָא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם :
 עַל חֵטָא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי וּבִסְתָר :
 וְעַל חֵטָא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיוֹת :

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבִמְרֻמָּה:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּחַרְהוֹר הַלֵּב:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רִיעַ:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַדּוּי פֶּה:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבְשִׁגְגָה:

וְעַיָּה שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזְק־יָד:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַפְשׁוֹת פֶּה:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאַת שִׁפְתַּיִם:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֵר הָרַע:

וְעַיָּה שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

(וְעַל כָּלֵם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח לָנוּ . מַחַל לָנוּ . כַּפֵּר לָנוּ.)

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שׁוֹחַד:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצְזוֹן:

עַיָּה שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁא וּבְמִתָּן: (כ"א במראית עין)

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֵכָל וּבְמִשְׁתֵּה:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךָ וּבְמַרְבִּית:

וְעַל

וע"ה שחטאנו לפניך בנטיית גרון: (כ"א בנבול פה)

על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:

ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:

על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:

ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:

(ועל כלם אלוה סליחות) סלח לנו • מחל לנו • פפר לנו:

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת-עול:

ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:

על חטא שחטאנו לפניך בצדית-ריע:

ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:

על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:

ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף:

ע"ה שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:

ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:

על חטא שחטאנו לפניך בשבועת-שוא:

ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:

על חטא שחטאנו לפניך בתשומת-יד:

ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:

ועל כלם אלוה סליחות) סלח לנו • מחל לנו • פפר לנו:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:

ועל חטאים ש"ה עליהם קרבן עולה ויורד:

ועל

* נק"ק פפ"מ אומרין כסדר הכתוב למטה בעמוד.

וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדָאֵי וְתַלְוִי:
וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִבַּת מְרֵדוֹת:
וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִיַּתֵּה בִּידֵי שָׁמַיִם:
וְעַיָּה שֶׁחַ עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעַרְרִי: (כ"א וערירות)
וְעַל כָּלֶם (אֵלֹהֵי סְלוּחֹת) סָלַח לָנוּ • מַחֵל לָנוּ • כַּפֵּר לָנוּ:
וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין
סְקִילָה • שְׂרִיפָה • הַרְגָּה • וְחֶנֶק • עַל מִצּוֹת עֵשָׂה
וְעַל מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה • בֵּין שֵׁשׁ בְּהַקּוֹם עֵשָׂה •
וּבֵין שְׁאֵין בְּהַקּוֹם עֵשָׂה • אֶת־שִׁגְלוֹיִם לָנוּ וְאֶת־
שְׁאֵינָם גְּלוֹיִם לָנוּ • אֶת־שִׁגְלוֹיִם לָנוּ כְּכַר
אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ • וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם • וְאֶת־
שְׁאֵינָם גְּלוֹיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוֹיִם וִידוּעִים •
כִּדְבַר שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּסְתָּרַת לִי אֱלֹהֵינוּ • וְהִנְגַּלְתָּ

* חין פפ"מ חונד ועתה רעון קבלת ויירד נחך דיור מרדנוג געזחגט.

וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנֵי חֲזִבִּים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנֵי חֲזִבִּים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תַּלְוִי:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנֵי חֲזִבִּים עֲלֵיהֶם כָּרַת (כמחזק מוסיפין וערירי)
וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנֵי חֲזִבִּים עֲלֵיהֶם מִיַּתֵּה בִּידֵי שָׁמַיִם:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנֵי חֲזִבִּים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנֵי חֲזִבִּים עֲלֵיהֶם מִבַּת מְרֵדוֹת: וְעַל כָּלֶם יִכַּף:

לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סֵלַחַן לְיִשְׂרָאֵל
 וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר וּמַבְלֵעֲדֵיךָ
 אֵין לָנוּ מַלְךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח (אַלֵּא אַתָּה):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֵא נִוצַרְתִּי אִינִי כְדָאֵי. וְעַכְשָׁו שֶׁנִּוצַרְתִּי כְּאֵלוֹ
 לֹא נִוצַרְתִּי. עָפַר אֲנִי בְּחַיִּי. קָל וְחֹמֶר בְּמִוְתָתִי. הִרְיָנִי
 לְפָנֶיךָ בְּכָל־מָלֵא בּוֹשָׁה וּבְכַל־מָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי
 וְאֵהִי אָבוֹתַי שְׁלֵא אֶחְטֵא עוֹד. וּמִזֶּה שֶׁחֲטֵאתִי לְפָנֶיךָ מֵרַק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחֻלִּים רָעִים:
 אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעָ וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדּוּם
 וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל תַּהֲרֵה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְנִצְּוֹתֶיךָ תִּדְרֹךְ נֶגְשֵׁי וְכֹל
 הַחֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתָם וּמְהֵרָה כִּפְשֵׁם. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁנֵיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנַעַךְ עֲשֵׂה לְמַעַן קַדְשֶׁךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ לְמַעַן
 יִתְקַצֵּן יִדְרִיךְ הוֹשִׁיעָה יִמְנַעַךְ וְעַנֵּנִי: יְהִי רָצוֹן אֲפִרִי פִי וְתִקְוֶן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְּוָתֵינוּ הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוֹ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אָבוֹתֵינוּ שְׁיִבְנֶה בֵּית הַמִּטְקֵדֵשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֲרָתֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:
 כַּסְּחֹרֶת הַמַּכְלָה וְקוֹנֵעַ ס"ע נַמְכְּלָה, סְלִיחוֹת ווִירוּיִם, כַּסִּית כַּסִּים, קְדִישׁ חַתְקַבֵּל.

כּוֹר מִנְחָה לְיוֹם כְּפוֹר

לְפִי הַסֵּדֶר הַנְּהוּג הִי' רְאוּי לְהַחֲטִיל מִנְחָה נְאֻמִּירַת אֲשֵׁרֵי, וּבִלְג', וְאִזְכֵּן מִנְחָה אֲחַל
 מִכִּימ' אִוִּית מִלְּאֹמֶר' עַד אַחֵר מִנְח' וְלִפְסִיק נֶס נִין חֲכַח לְנַעֲיָה וּפְתַח מִנְחָה בְּהוֹנֵת
 ס"ח וְאֹמְרִין וְהִי בְּנִסְעוֹן גְּרָלוֹ, ב"ש, אֲב הַרְחֵמֵי, יִקְרִין בְּכַדֵּר אַחֲרֵי מוֹת צַב' עֲרוֹת
 כַּרְן עַד וְחִי צֶבַע אֲחִי ה', לוי עַד שֶׁ אֲנִיךְ אֲחִי ה', יִשְׂרָא וְכֹח הַנִּכְסֵיךָ עַד סוּף בְּסִקָּךְ,
 וְא"ח קְדִישׁ, וּמַנְצִיחֵן וְנוֹלְלֵן ס"ח, וּמַפְטִירֵן צַב' יוֹנֵה מִתְחַנְנוּ עַד סוּפוֹ, וְיֵשׁ קֶהֳלוֹת
 מִסִּימ' נַפְסוּקֵי מִיכ' מִי אֶ כְּמוֹךְ עַד מוֹימֵי קָדֵם וּמִצַּדֵּךְ לְפָנֵי וְלֵאחֲרֵי וְנוֹהֲגִין אֵלֵךְ לֹמֶר
 עַל הַתּוֹרָה (וְהַנְּאִין מוֹכֵר' יַעֲזֵן קוֹרֵא חֲנֵךְ עַל מִכְּנֵי זֶה ע"ש), מִכְּכִיסֵּן ס"ח לְהִיבֵל
 וְאֹמְרֵי יִהְלָלוּ וּמוֹמָר וּבְנוֹחָה, וְהַסְּחָן אֹמֵר ס"ק וְעוֹמְדִין לְהַתְּפִיל בְּמוֹ
 בְּחֲרִית, וְהַסְּחָן חֹרֶת הַמַּכְלָה וְאֹמֵר סְלִיחוֹת ווִירוּיִם, וְאִין צֶבַע כַּסִּית כַּסִּים אֲחַל
 אֹמֵר אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אָבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ וְכו', וְא"א א"מ, וְאֹמְרִין קְדִישׁ חַתְקַבֵּל.

זמן נעילה סמוך לשקיעת החמה כשהיא נראת האילנות, ויש להזכיר שלא לאחרת להחליל
 בלילה אלא יראה לסיימה עם לילה, ומתחילין ואומרין אשרי, ובל"ג, ח"ק, ומתפללין
 שבע (אם קל בשבת ש"ץ מזכיר זה של שבת נס וידויו אבל היחיד אינו מזכיר) ואומרין
 וחתמנו נזקים וכתבנו, ונזקים וכתוב אומרין וחתים ונזקים ונכתב אומרים
 ונחתם, ואומר וידויו עד אהה יודע ואלו אומרים אתה נוהג יד וכו', וזה סדרה.

תפלת נעילה

אֲדָנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • מְלַךְ הַפֶּיַךְ בְּחַיִּים • וְהִתְקַנְנוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים •
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים • מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן •

בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא הוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶבֶר מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מְלַךְ
 מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה •

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים • זוֹכֵר יִצְרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
 וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים •
 אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ סְלָה:

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
 וְאִי־מִתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶׁבָּרָאת וְיִירָאוּךָ כָּל־
 הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים

ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך
 בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
 לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמה
 נזרא על כל-מה שבראת:

ובכן תזכור יי לעמך תהלה ליראיך ותקנה
 לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה
 לארצך וששון לעירך וצמחת קרן לדוד עבדך
 ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:
 ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
 וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפיץ פיה וכל-
 הרשעה פלה בעשן תכלה בית עביר ממשלת
 ידון מן הארץ:

ותמלוק אתה יי לברך על כל מעשיך בהר
 ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך
 כפרזוב בדברי קדשך ימלך יי לעולם
 אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונזרא שמה ואין אלוה מבלעדריך
 כפתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
 נקדש בצדקה: פרוך אתה יי המלך הקדוש:
 אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו

וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְשָׁנוּ
 בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְנוֹ לְעִבּוֹדֶיךָ.
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וְהַתִּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 לְקַדוּשָׁה וּלְמִנוּחַ וְאֵת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה
 וְלִסְלִיחָה וְלִבְפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
 בְּאַהֲבָה מִקָּרָא קִדְשׁ זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ
 וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ
 וּבְקִדּוּנָנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בְּנֵי־דָוִד
 עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. זְכוֹרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
 וּפְקֻדָּתוֹ בּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבַּר
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֲמֵיךָ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִחֹל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. מִיָּד וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְהַטַּאתֵנוּ)
 מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. פָּאֲמוֹר אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מִחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
 וְהַטַּאתֶיךָ

וְחַטָּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר׃ וְנֹאמַר מְחִיתִי כְעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעַן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתִיךָ׃ וְנֹאמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ
 תִטְהָרוּ׃ (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קד־שְׁנוֹ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ׃ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ וּשְׂמֹחֵנוּ
 בִּישׁוּעֹתֶיךָ׃ (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 ויניחו בה ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבְנוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת׃
 כִּי אַתָּה סֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מִזִּחַל וְסוֹלֵחַ (אלא אַתָּה)׃
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ׃ מִלֶּךְ מִזִּחַל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה׃ מִלֶּךְ
 עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים׃

רַצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם׃
 וְהִשָּׁב אֶרְצָה עֲבוֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאֲשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ׃

וְתַחֲזוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶיךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַמְּחַזֵּיר שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׂאתָ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ כְּמוֹן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִדְרָה
 לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּפִיֶךָ וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ
 הַמְּקוּדוֹת לָךְ׃ וְעַל גִּסְיֶיךָ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת עָרַב וּבִקֵּר וּצְהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
 בְּחַמְיֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיֵּינוּ לָךְ׃

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
 וחתום לחיים טובים (פל) בני בריהך:

וכל החיים יזכו ויהללו את שמך באמת הא ישועתנו
 ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות.
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך ברכנו אבינו פלנו פאהד באור פניך פי
 באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלוש וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:
 בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה גזבר וגחתם
 לפניך אנהנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:
 ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו: (כ"א אנה)

תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מתחנו שאלו אנחנו
 עני פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו צדיקים אנהנו ולא חטאנו אבל אנהנו חטאנו:
 אשמנו. בגדנו. גזלנו. הברנו דופי. העוינו.
 והרשענו. זרנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו
 רע. בזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו.
 עוינו. פשענו. צררנו. קשינו עורף. רשענו.
 שחתנו. העבנו. העינו. העתענו.

ברנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו:
 ואתה צדיק על כל חפא עלינו כי אמת עשית ואמחנו הרשענו:
 מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן

שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:
אתה נותן יד לפושעים וימינה פשוטה
לקבל שבים ותלמדנו "אלהינו להתודות
לפניה על כל עונותינו למען נחדל מעשק
ידינו ונתקבלנו ברחשונה שלימה לפניך
כאשים וכניחוחים למען דבריך אשר אמרת
אין קץ לאשי חובותינו ואין מספר לניחוחי
אשמרתנו ואתה יודע שאחריתנו רמה
ותולעה לפיכך הרבית סליחתנו. מה אנו מה
חיינו מה הסדנו מה צדקנו מה ישענו מה
כחנו מה גבורתינו ומה נאמר לפניך "אלהינו
ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך
ואנשי השם כלא רזו וחכמים כבלי מדע
וגבונים כבלי השכל כי רוב מעשיהם תוהו
וימי חייהם הכל לפניך ומותר האדם מן
הבהמה אין כי הכל הכל:

אתה הברך לתאנו שמראש ותביר הו לעמוד
לפניה: כי מי יאמר לך מה תפעל ואם יצדק
מה יתן לך: ותתן לנו "אלהינו באהבה את
יום היסוד אינו מוכיר אל שנת (צום) הכפרים הוה קץ
ומחילה וסליחה על כל עונותינו למען נחדל
מעשק ידנו ונשוב אליך לעשות חקי רצונה
בלבב

בְּלִבְךָ שָׁלֵם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ כִּי לֹא תִחַפְּזֵנוּ בְּהִשְׁחָתֵת עוֹלָם. שְׁנֵאמַר
דָּרָשׁוּ יי בְּהִמְצָאוֹ קְרָאָהוּ בְּהִזְתּוֹ קָרוֹב:
וְנֵאמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶזְנֵן מִחֲשֹׁבוֹתָיו
וְיֵשֶׁב אֶל־יי וְיִרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְפֶּה
לְסִלּוּחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אַרְךָ
אַפִּים וְרַב חֶסֶד (וְאַמֶּת) וּמְרַבֶּה לְהַטִּיב וְרוֹצֵה
אֶתְּךָ בְּתִשׁוּבָת רָשָׁעִים וְאִין אֶתְּךָ חַפֵּץ
בְּמִיתַתְּם שְׁנֵאמַר אָמַר אֱלֹהִים חִי־אֲנִי נֹאם
אֲדֹנָי יְהוִה אִם־אֶחַפֵּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־
בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה שׁוֹבוֹ שׁוֹבוֹ מִדַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וְלָמָּה תִּמּוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֵאמַר
הַחֲפֵץ אֶחַפֵּץ מוֹת רָשָׁע נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה הֲלֹא
בְּשׁוֹבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. וְנֵאמַר כִּי לֹא אֶחַפֵּץ
בְּמוֹת הַמֵּת נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה וְהַשִּׁיבוּ וְחַיּוּ:
כִּי אֶתְּךָ סָלַחַן לְיִשְׂרָאֵל. וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכַל־דָּוָד
וְדָוִד וּמִבְּלַעֲדֵיךָ אִין לָנוּ מִקֶּדֶם מוֹחֵל וְסוֹלַח (אֶל־אֶתְּךָ):
אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדָאִי. וְעַכְשָׁיו שְׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלֹו
לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי. קָל וְחֹמֶר בְּמִיתַתִּי. הֲרִינִי
לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֹא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי
וְאֵהִי אֲבוֹתֵי שְׁלֹא אֶחַטָּא עוֹד. וּמָה שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מֵרַק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא־עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֲלִים רָעִים:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
 הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה
 למען ימינך: עשה למען קדשך. עשה למען תורתך.
 למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני: יהי לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום
 במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניו:

וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

הש"ן חזר התפלה ואמר קדושת מוסף וקובע הודוי בתוך התפלה ובשנת מזכיר
 זה של שנת, והכהנים נוטאים כפיהם ואומרים ותערב זכרונם התפלה אומרים
 אבינו מלכנו אפילו בשנת, אלא שבמקום כחבנו אומרים הרחמנו.
 ואש"כ אומרים קדים מתקבל, ואומרים שמע ישראל פעם אחת, בשכמל"ו ג"פ.
 ה' הוא האהים ז"פ, אכן נק"ק פפ"ד אומרים תחלה ה' הוא האהים ז"פ, ואש"כ שמע
 ושרא פעם אחת, ואש"כ אומרים נלחש בשכמל"ו פעם אחת, ותוקעין תקיעה אחת
 ואפילו של בשנת, וברוך להוסיף מחול על הקדש אבל אין להאריך ולהמשיך יותר מכשיעור
 מפני החולשים וכשיעור מעוברת ומכיקות, ומתפללין תפלה ערבית כסדר מי"ט, מתחילין
 והוא רחום וכו' ואומרים אהה חוננתנו נחוקי הדעת, ובכיום התפלה אומרים קדיש
 חתקבל, עלינו ק"י, (ובמ"ש אומרים גם ויתן לך) ומנדלין על הכוס צפה ג' והמנדיל,
 ומנצחים גם על הכר בורא מאורי האש, אבל לא על הנשמים אם לא במ"ש, ובעל יוסף
 אומץ כתב שאפילו במ"ש אין מנצחין על הנשמים לבן הקהלות חלוקות במנהגיהם. אין
 מנצחין כ"א על האור ששנת מבע"י, או שהולק בהיתר כגון לחולה, ועל הכר שהולק
 מהם או מנרות זיה"כ. כפטרים לנתיים לשלום ופוקדים איש לרעהו לשלום כדרך
 שאומרים בכניסת י"ט, ואוכלים וזותים ושמחים, והמדקקים מתחילים מיד
 בעשיית הסוכה לקיים ילכו מטיל אל חיל. וכוהגין לקדש הללנה במי"ב.

למחרת י"ב משכימין לזיה"כ ואין אומרים תחנון ולא למנחת.

בשבת שבין י"ב לסוכות קורין האזינו ומפטירין וידבר דוד, ואין מזכירין נשמות
 וא"א אה"ר, וא"א ט"ז במנחת. ובמ"ש א"א ויהי נועם וא"ק, ואין מתעניין בן"כ לסוכה.

חס סדר המועדים כלם, בעזרת אל אלהי עולם.

סדר חנוכה

חנוכה לא יחול ביו"ג. גרסינן נמס' שבת דף כ"א ב' מאי חנוכה? ת"ר בכ"ה נכסלו יומי חנוכה ממניא אינון, ולא למספר בהון ודכא להתענה וכו', ואין מתענין יום מיתת או"א.

הדלקת הנרות

בלילה הראשון מדליק אחד, מכאן ואילך מוסיף אחד בכל לילה עד שבלילה ח' יהיו ח' נרות, ונהגו בקק"א שכל אחד מבני הבית מדליק והולך ומיסיף, וברוך להדליק כל אחד במקום מיוחד שיהא ניכר לכל אחד כמה נרות מדליק, ואין להדליק בעיגול ולא אחד בכנס ויחד יוכל אלא בשורה שיהא מורה להבית נר חנוכה על פתח הבית הסמוך לר"ה מבחוץ הי' דר בעי' מניחו בחלון הסמוך לר"ה, ובשעת הסכנה מניחו על שולחנו והיו ולריך נר אחד להשמש לאורו. מניחו למעלה מג' טפחים ולמטה מיו"ד טפחים. זמן הדלקה משתקע החמה ויאורו נאור, שכן או נאכנס ונא הדליק עם שקיעת החמה מדליק והולך עד שתכלה הנל מן הצוק שהוא כמו חני שעה, ולריך לתת בה זמן כשיעור זה, עבר זמן זה ולא הדליק, מדליק והולך כל הלילה (וספק ברכה להקל), עבר הלילה ולא הדליק אין לו משלומין. בע"ש מדליק נר חנוכה מחלה ואח"כ נר של שבת. וכן בע"ש מדליקין ואח"כ מדליקין. מי שאין ידו משגת לקנות נר חנוכה ונר ע"ש, נר ע"ש קודם, (אבל אין לקידוש ולהגדלה, כדוהה מפני נר חנוכה).

קודם הדלקה מברכין.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל־חֲנֻכָּה:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה
נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחֲיֵינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

ובליל ראשון מברכין גם שהחיינו, וכן מי שנאכנס ולא הדליק בליל א' מברך זמן כשמדליק. בליל ראשון ימחיל להדליק נר היותר ימיני מכאן ואילך מתחיל להדליק נר הכוסף בכל לילה ופונה משמאל לימין. ואחר שהדליק נר ראשון אומר זה. הנרות הללו אנחנו מדליקין על הנפסים ועל התשועות ועל הנפלאות שעשית לאבותינו על ידי כהניך הקדושים וכל-שנינת ימי הנפכה הנרות הללו קדש ואין רגו רשות לך שתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי להודות לשמך על-נפיק ועל-ישועתך ועל-נפלאותיך: כך היא גירסת אנדרהס ומעור.

אחר הלכה כוכבים לומר פיוט זה, והוא בעל שש תנועות.

מַעֲזוֹ צוּר יִשׁוּעָתִי, לֵךְ נֶאֱדָה לְשַׁבַּח. תִּכּוֹן בַּיִת תְּפִלָּתִי,
 וְשֵׁם תּוֹרָה נִזְכָּר, לַעֲת תִּכּוֹן מִשְׁבַּח, מִצֵּד הַמִּזְבֵּחַ,
 אִז אֲנִמּוֹר, בְּשִׁיר מְזֻמּוֹר, חֲנֻכַת הַמִּזְבֵּחַ:
 רַעוֹת שְׁבַעָה נִפְשֵׁי, בְּגִזּוֹן כּוֹחֵי כְלָה. תִּי מְרַרֵי בְּרָשִׁי,
 בְּשַׁעֲבוֹד מַלְכוּת עֲגָלָה. וּבְכִירוֹ הַגְּדֹלָה, הוֹצִיא אֶת הַסְּגָלָה,
 חֵיל פְּרַעָה, וְכָל זֶרְעוֹ, יָרְדוּ כְּאֶבֶן מִצֻּלָּה:
 דְּבִיר הַדָּשׁוּ הִכְיֵאֲנִי, וְגַם שֵׁם לֹא שְׁקַטְתִּי. וּבֹא נִגְשׁ וְהַגְּלֵנִי,
 כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי. וַיִּין רַעַל מִסִּכְתִּי. כַּמַּעֲט שְׁעַבְרַתִּי,
 קָץ בָּבֶל, זָרְבָבֶל, לֶקֶץ שְׁבַעִים נוֹשַׁעְתִּי:
 כָּרַת קוֹמַת בְּרוֹשׁ בְּקֶשׁ, אֲנִי בֶן הַמְּדַתָּה. וְהִתְהַלַּח לֹא לְמוֹקֶשׁוֹ,
 וְנִאֲוָתוֹ נִשְׁבַּתָּה. רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׂאֵת, וְאוֹיֵב שְׂמוֹ מְהִיטֵי,
 רוֹב בְּיָדוֹ, וְקִנְיָנוֹ, עַל הַעֵץ תְּהִיִּת:
 יוֹנִים נִקְבְּצוּ עָלַי, אִזוּ בִּימֵי הַשְּׁמַנִּים. וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מְגִדֹלַי,
 וַטְּמְאוּ כָּל הַשְּׁמַנִּים. וּבְמִנּוֹתֵי קִנְקָנִים, נַעֲשֶׂה נֵם לְשׁוֹשְׁנִים,
 בְּגִי בִינָה, יְמֵי שְׂמוֹנָה, קִבְעֵי שִׁיר וְרַנְיִים.

סדר הימים והנהגת ביה"כ בחנוכה.

במנוחה בערב חנוכה א"ת תחנה, והש"ץ מדליק בין מנח' לערבית.
בערבית ושחרית ובמנוחה כל שמונת ימי חנוכה אומרין על הס' י'
 בשודאם קוד' ועל כולם (גם בצרכת המזון אומרים אותו קודם ועל הכל)
 ואם לא אומר אין מחזירין אותו, מיהו אם נזכר צאותה צרכה כל זמן
 שלא הזכיר את השם (אפילו נזכר בין אתה לשם) חוזר.
 כל ה' ימים גומרין את ההלל בצרכה תחלה וסיף ואומרין אחריו
 ח"ק לפי שאין בו מוסף, (חוץ מן ר"ח וחנוכה שאומרין אחריו
 קדיש תתקבל) וח"א תחנון ולא ח"א ולא למנוח.
 כל ח' ימים קורין בתור' בסדר נש"א בקרבנות הנשיאים, שלשה
 בכל יום, ומתחילין ויהי ציוס כלת משה (ויש מתחילין בצרכת כהנים)

* ברות קימת ברוש, כל"ו ור"ל לברות קימתו של עץ ברוש בקש הטנן המדמא,
 וברוש מאר למרדכי כדאי' במס' מגילה דף י' ע"ב.

סדר חנוכה

וקורין לכהן עד לפני המשכן, לוי עד לחנוכ' המזבח, ישראל עד בן עמינדב
 (ויש קורין לכהן עד ציוס הראשון, לוי מלאה קטורת, ישראל גומר עד בן
 עמינדב) ואומרין ח"ק, יהללו, ומבניסין ס"ת להיכל, ואומרין אשרי,
 ובל"ג, ק"ת, עלינו, ק"י, ואחר שיר של יום אומר' מוזמור ל' מוזמור שיר
 חנוכה הצי' (וא"א מוזמור לאסף) ובר"ח אומר' של ר"ח קודם של חנוכה.

בשבת חנוכה מוטיחין ב' ס"ת וקורין בראשון ז' גברי צפ' השני
 ואומרין ח"ק, ובשני קורין למפטיר בסדר חנוכה, ומפטירין רני
 ושמיחי, והין מוזכרין בשמות, וא"א לו"ך במנחה. ואם חל צו ב'
 שבתות מפטירין בב' בנרות דשלמה.

ציו' ב' של חנוכ' קורין לכהן ציו' השני עד קטרת, לוי מסיי' הפרש, ישראל
 ציו' השלישי, וגומרין הסד' כדאיתמול, וכן בכל יו' קורין בסדר היום כנל'.

ציוס ו' הוא ר"ח אומרין אחר ההלל קדיש שלם ומוטיחין ב' ס"ת וקורין
 בראשון צפ' התמיד כהן עד רביעית ההין, לוי עד וגסכה, שלישי פ' ר"ח
 כולה, רביעי צפ"ת שני ציוס הששי וקדיש אחריו, ואומרין יהללו
 ומבניסין ס"ת להיכל, אשרי ובל"ג, ח"ק ומתפללין מוסף ר"ח ואומרין
 על הנסים בהודאה, והש"ך חוזר התפלה וגומר הסדר.

בשבת ר"ח וחנוכה מוטיחין ג' ס"ת, וסדר הקריאה תמצא לעיל
 בסדר קה"ת לשבת.

ציוס ז' אסגס הוא ר"ח מתפללין וקורין בתור' כדאיתמול ובס"ת ב' קורין
 לרביעי ציוס השביעי, ואם חינו ר"ח מנהגא כשאר ימי חנוכה.
 ציו' ח' קור' כהן ציו' השמיני, לוי פ' שלאחריו, ג' מסיי' בן עש' את המנור'.

סדר ארבע פרשיות וסימני ההפסקות

פ' שקלים לעולם בשבת שקודם ר"ח אדר או בר"ח עצמו אם חל בשבת.

פ' זכור לעולם בשבת שקודם פורים, אלא שלפעמים יש הפסקה
 בשבת שלפניו ולפעמים בשבת שלאחריו וכניימר לקמי'.

פ' פרה ופ' החדש לעולם תכופים וסינוכים ואין ביניהם הפסקה.
 וסימן ההפסקות זט"ו. צ"ו. ד"ד. וצ"ו. ופירושן, שאם חל ר"ח
 אדר (ר"ל יום שני של ר"ח שהוא ראשון לחדש) בשבת מפסיקין ציוס ט"ו
 לחדש, ואם חל ר"ח ציוס ב' מפסיקין ו' בחדש, ואם חל ציוס ד'
 מפסיקין ד' בחדש, ואם חל ציוס ו' עושין ב' ההפסקות ב' צו, גם יז
 צו. וסדר הקריאה בארבע פרשיות כבר כתבתי לעיל בסדר קה"ת לשבת.

היום שקודם פורים והיינו י"ג בחדש אדר הוא תענית אסתר, ואם חל פורי' בא' בשב' מקדימין להתענו' ביו' ה', והוא תעני' לצור וקורין בו ויחל. למנחה נכנסין לביה"כ וקורין ויחל ומפטירין דרשו, והיחיד אומר ענינו בשומע תפל', והש"ץ בחזר' התפל' בין גואל לרופא ברכה בפני עממה, וא"א תחנ' (ואם חל בשב' א"א לו"ן). ונותנים ג' מחציות מטבע שלם של אותו המקום למחצית השקל ומחלקין אותן לעניים ואין רשאין לשנותן לד"א, אבל העני עושה בהם מה שירצה, ומנהגנו ליתן יחצית השקל לצד ומעות פורים לצד. ועומדין להתפלל ערבית אפילו עוד היום גדול, ואומרין על הנסי' ובימי מרדכי וכו' בהודאה בתפל' לילה ויו', ואם שכח און מחזירין אותו, ואחר התפל' אומר הש"ץ ק"ה, ופושטין המגלה כחגרת, והקור' מצרך עלי' ג' ברכו' אלו (וי"א שציו' אין מצרכין שהחיינו)

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה

נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּיּוֹם הַזֶּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַיּוֹם הַזֶּה:

אחר שסיים לקרות כורך המגלה כולה ומצרכין

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הַרְבֵּ

אֵת רִיבֵנוּ וְהִדְּוֵנוּ אֶת דִּינֵנוּ וְהִנּוּקֵנוּ אֶת נַקְמָתֵנוּ

וְהַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנִּפְרָע

לָנוּ מִצָּרֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל מִכָּל-צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

לו שחרית ומגט ומן היר גליך שושנת יעקב.

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיַּפֵּר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים: בְּקוֹם

עֲלֵינוּ אָדָם רָשָׁע נִצָּר וְדוֹן מִזֶּרַע עַמְלָק: גָּאֵה בְעֶשְׂרוֹ וּבְכָרָה

לו בור וגדלתו יקשה לו לכבד. דמה בנפשו ללבוז ונלכד
 בקיש להשמיד וג' אמד מהרה. דמן הודיע איבת אבותיו
 ועורר שנאת אחים לבנים. ולא זכר רחמי שאול כי
 בהמלהו על אגג נולד אויב: זמם רשע להכרית צדיק
 ונלכד טמא בידי טהור: חסד גבר על שגגת אב ורשע
 הוסיף הטא על הטאוי: טמן בלבו מחשבות ערומוי
 ויתמבר לעשות רעה: ידו שלח בקרושי אל בספו נתן
 להכרית זכרם: פראות מרדכי כי יצא קצר ודתי דמן
 נתנו בשושן: לבש שק וקשר מספד וגור צום וישב על
 האפר: מ' זה יעמוד לכפר שגגה ולמהול הפאת עון
 אבותינו: גץ פרח מלולב הן הדסה עמדה לעורר ישנים:
 סריסיה הבהילו להמו להשקותו יין חמת תנינים: עמד
 בעשרו ונפל ברשעו עשה לו עץ ונתלה עליו: פיהם
 פתחו כל-ושבי תבל כי פור דמן גהפך לפורנו: צדיק
 גחלץ מיד רשע אויב נתן תחת נפשו: קימו עליהם לעשות
 פורים ולשמות בכל-שנה ושנה: ראית את-תפלת
 מרדכי ואסתר דמן ובניו על העץ תלית:

שושנת יעקוב צהלה ושמהה פראותם יחד
 תכלת מרדכי: השועתם היית לנצח ותקוותם
 בכל-דור ודור: שכל-קוף לא יבושו ולא
 יכלמו לנצח כל-ההוסים בד: ארור דמן
 אשר בקש לאבדי. ברוך מרדכי היהודי:
 ארורה זרש אשת ביפחירי. ברוכה אסתר

בְּעֵרֵי: וְגַם הִרְבֵּנָה זְכוּר לְטוֹב:

ואח"כ' אומרים ואתה קדוש וכו', קדיש שלם בלא תחקבל (ובמ"ש אומרים ויהי נועם, וא"ק, קדיש, ויתן לך, ומדיליך) עלינו, ק"י. בשחרית נכנסין לבית כנסת ומותפללין כסדר, ואחר התפלה ח"ק, ואח"תחל' ולא ח"ח"א, ומוציאין ס"ת וקורין ג' אנשי צ"פ ויבא עמלק שבסוף סדר בשלח (ויש כופלין פסו' אחרון לפי שאין צפ"ש כ"א ט' פסוקי') ואחר הקריא' ח"ק, יהללו, ומחזירין ס"ת להיכל, וקורין המגל' בצרכותי' תחל' וסוף ומדלגין אשר הגי' ואומרים שושנת יעקב וכו' (אכן צמקו' שא"א פיוטי' אומרים אשר הגי' גם ציו'), סדר קדוש, ק"ת, עלינו, ק"י, ויומור כ"ב למנחת על אילת השחר. ואם יש מ' ל' צביה כ' מלין קוד' קהמ"ג, ובק"ק פפ"ד מלין אחר קהמ"ג, למנח' אומרים על הגסים, אבל לא לערבית לשון פורים, וגם צו נוהגין שמחה וא"א תחנה ולא למנח. בשנת העיבור עושין פורים קטן בחדש אדר ראשון בדרבנן עשר ובחמשה עשר צו ונוהגים גם צו שמחה ו"א צבס תחנה ולא למנח ולא א"א"ה, אכן סדר הפרשיות ופורים גדול עושין לעולם באדר שני הסמוך לניסן.

סדר תשעה באב

בשנת שלפני ט' באב או בשב"ט צ"ב קורין פ' דברי, ומפטירין חזון ישעי', והגדו' שבצ"ו עלה למפטי', אע"פ שכבר עלה בשלישי או בששי אין צורך כול'. ט' באב לא יחול לעול' כ"א באח' מימי אגה"ז אלא שאם חל בשב' נדה' ליו' א'. בערב ט' צוהגי' לאכול בחטות היו' או קידם מנח' סעודה קבועה ולהרצו' בה קצת מאכלי', אבל סעוד' המפסקת הוכלי' אחר חנו' שאין דעתו לאכול עוד אחרי', ונוהגי' לישב על גבי קרקע כאונן, אבל א"ל לחלוץ מנעלי' עד הלילה, גם מותר לחזור ולישב על הספסל אחר סעודה מפסקת אם עדיין יום, וצריך לזכור שלא ישבו שלשה יחד על שולחן אחד שלא יתחייבו בכוס לזימון, אבל ישב כל אחד לבדו, אפילו בחדר אחד ייבדך כל אחד לעצמו. אין נפילת אפים במנחה, ובשנת א"א צ"ן, ונהגו במדינות הללו שא"א גם פרקי אבות.

אם חל ט' צבצב או באחד בשנת אוכל צער ושותה יין בסעודה מפסקת ומעלה על שולחנו אפילו בסעודה שלמה בעת מלכותו, אלא שצריך להפסיק מבעוד יום, ולא ירצה בה שמחה. אע"פ שאכל סעוד' מפסקת מותר לחזור ולאכול א"א כקבל עליו בפירוש שלא לאכול עוד היום, ובה"ש אסור באכילה ובכל דבר האסור צו, לכן בחול צריך להחליץ מנעלי' קודם שהולכי' לבית כ'. אבל בשנת אין חולטין אלא לאחר ברכו, מפני כבוד שבת.

בערביה הולכין לביה"כ ויושנין לארץ ומסירין הכרובת ואין מדליקין רק כר אחד
לפני המיזב ועוד כר א' שאם יכבה ידליקוהו ממנו ומתפללין בקול דממה ודרך בני אבנא/
וא"ל נחם ולא ענינו, ואם חל צמ"ש אומרים הברכה בתוכן הדע'. אחר תפל' לשם אומרם צ'
ק"ש בלא מתקבל, ויש קהלו' ק"ת, ויש קהלו' ח"ק, וקורא מעלת קינות בלא ברכ', ונכל
איכה מנביה קולו יותר בצכי ויללה, וכשמגיע לפסוק השיבנו אומרי' אותו הקהל בקולם
ואם"כ מסיי' החזן וחוזרין הם לאמרו פ' בוכן הש"ץ אחריהם, ואח"כ אומרי' פיוטי הקינות
ובתשלום יקום הש"ץ ויעמוד לכפי העמוד ואומרי' וא"ק, ק"ש בלי מתקבל, עלינו, ק"י.
וכשחל צמ"ש א' ויהי נועם ולא ויחן לך, והש"ץ אחר שסיי' תפלת לשם ואמר קדיש כושע ידיו
לאור הכר ומצדך בורא מאורי האש, וכן היסוד, אבל אין מברכין על הנשמי', גם נוהגין
שלא לברך הנבי', ובמולאי"ט צמדילין על הכוס בפס"ג והמדיל, אבל אין מברכין לא על
הכר ולא על הנשמים. אבל תוך שבעה ימי אגלתו מותר ליבך לביה"כ לשמוע הקינות.
בשחרית ט' באב משכימין לביה"כ ומסדרין הברכות ופ' קרבנות כסדרן בכל יום,
ואין מתעטמין בטלית גדול ואין מניחין תפילין (לכן גם ברכת עומר ישראל בתפילה א"ל
בשחרית כ"א במנחה) ויושנין לארץ וקורין ק"ש בברכותי' ועומדין להתפלל תפלת י"ח בלש
וא"ל ענינו ולא נחם והש"ץ חוזר התפלה ואומר ענינו בין נוהל לרופא ברכה בפני עלמה,
ואם לא אמרה שם אמרה בש"ת, (ומן הדין ראוי לומר נחם לא שברוב הקהלו' כהגו להמתין
מלאומרו עד תכלת מנחה ויש קהלות שגם ענינו אינו אומר) ונסיי' התפלה אומר ח"ק וא"ל
תחנה ואומרי' אל ארך אפים (וברוב פולין א"ל) ומוליאין ס"ת וקורין בו ג' אכשי' בשר
ואחחנן פ' כי חוליד בנים, כהן עד וכלל כפסך. לוי עד מלכדו, ישרא והוא המפטיר עד
סוף פסקא, (וא"ל מש"צ לעולים) ואומר ח"ק, ומשוכה קדיש זה שאומר אותו אחר שקרא
השלישי המפטיר מפני שהוא ממכין הקוראי' וא"ל להפסיק ביניה', וגילין ס"ת ומפטירין
אסף אייפם בניגון כבי' ומצדך לאת"י ג' ברכות עד מנן דוד, והש"ץ אומר אשרי (וא"ל
למנחת) ובל"ג, ומדלגין פסו' ואני זאת בריתי ומתחילין וא"ק יגו' ואומרי' ק"ש בלי
מתקבל, עלינו, ק"י, וא"ל שירי' ומזמורי', וכשיש מילה מלין אחר גמר הקינות שכבר
אמרו פסוקי נחמה, ואני הן ומהל וסנדק מותרים ללבוש בגדי שבת.
למנחה מתעטפים בטלית ומניחים תפילין ומברכי' עליה' (ואז יש לומר ג' ברכות
עומר ישראל) ונהגין להשלי' אי מה שחזרו לומר בשחרית בגון תילי' שירי' ומזמורי', ואומרי'
פ' קרבנות וס"ע אשרי ח"ק ומוליאין ס"ת וקורין ויחל לאותן ג' שעלו לתורה בשחר כדי
ליחן להם מי שברך, וגולל ס"ת ומפטיר דרשו ומצדך כמו בשחר, מלניעין ס"ת, והש"ץ
אומר ח"ק ועומדין להתפלל י"ח בלשם ואומרי' נחם בנוכה ירושלי', וענינו בש"ת, ואם לא
אמר לא זה ולא זה אינו חוזר, ואם נזכר בש"ת כראין דעת ע"ז שכוללין אותו בש"ת וענינו
אומר תחלה ובו מסיים וענינו כי אתה שומע וכו' וקוּתם בש"ת, ואם לא נזכר עד שהגיע
לעבודה אומרו קודם ותחיינה. אחר סיום התפלה אומר רבון של מענית, והש"ץ חוזר
התפלה ואומר ענינו ברכה בפני עלמה כמו בשחר ונחם בנוכה ירושלים, ודין שכתו כדין
היסוד, ואומר או"ל ברכנו, ואחר התפלה אומר קדיש מתקבל, וא"ל תחנה, עלינו,
ק"י, וכפטרין והולכין להם, ועדיין כל דיני ט' באב נוהגים עד היללה.
למולאי"ט' באב מתפללין ערבית כדרכו, וכבר נזכר לעיל שאם חל ט' באב
בא' בשבת מדלילין על הכוס צמולאי"ט' צפס"ג והמדיל, אבל לא על הנר
ולא על הנשמי', ומקדישין הלזנה צמולאי"ט' צ, ונהגו שלא לאכול בשר
ולא לשתות יין ולא לספר ולא לכבס ולא לרחוץ כליל עשירי ולא ציומו עד
חצו', ואפילו כשהוא נדחה מ"מ אסור בצער ויין כליל התענית, אבל ציום
שאחריו מותר מיד, וכשחל עשירי צע"ש מותר לכבס ולספר ולרחוץ מיד.

סדר סעודה וברכותיה

קני

קודם סעודה נ'טלן ידיה' כדין וצשעת הניגוז מצרכין ענ"י. ורחוץ
 הלחם צי' אלצעות ומצרך ה מו צי' א. וצולע הפת במקום שנאפה היטיב,
 והמסיבין יכוונו לשמוע הצרכ' ויענו חמק, ואסור להפסיק בין צרכ' לצניע'
 ולא בין צניעה לאכיל'. צרכת היין שלפני המזון קודם צרכת המזון פוטר
 את היין שצתוך המזון, ואם לא שחה לפני המזון וצא לו יין צתוך המזון
 מצרך עליו צפה"ג ואינו פוטר את שלאחר המזון, וכל אחד ואחד מצרך
 לעצמו. כל מה ששותה תוך הסעודה די לו בצרכה אחת א"כ הוא
 נוטל, ויין פוטר כל מיני משקין, כל מה ששותה צתוך המזון
 א"כ צרכה אחרונה דצה"מ פוטרתו.

אחר הסעודה קודם צה"מ צחול אומדין מזמור זה.

קל על גהרות כבל שם ישבנו גם צכינו בזכרנו את ציון:
 על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו: כי שם שאלונו
 שובינו דברי שיר ותוללינו שמוחה שירו לנו משיר ציון:
 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: אם אשכחך
 ירושלם תשפח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא
 אזהרני אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמוחתי:
 זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלים האמרים ערו ערו
 עד היסוד פה: בת צבל השדודה אשרי שישלם לך את
 גמולך שנמלת לנו: אשרי שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע

וכשת וי"ט וימים א"א כהם מחזקן אומרים שיר המעלות בשוב יי
 אח שיבת ציון. וקודם צה"מ נוטל הכוס ואומר כוס ישועות אשא
 ובשם ה' אקרא. ואומר הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצונג
 בוראנו לבדך על המזון, לשם יחוד קב"ה ושכינתו ברחילו ורחימו.

ששה שאלו כאלת חייבים צימין, וכיזה מזמני? המזמן אומר הב לן ונברך,
 אז כל"א רבותי נור ונקלן בענטן, וזה עונים יהי שם יי מבורך מעתה
 ועד עולם: והמזמן אומר ברשות = גברך (בעשרה מוסיף אלהינו)
 שאכלנו משלו: והמזמני עונים ברוך (בעשרה מוסיפן אלהינו)
 שאכלנו משלו ובטובו חיינו: (וכל העומדי' עם אף שאינם מן המסובין

גם הם יענו ויאמרו ברוך ונברך שמו חמיד לעולם ועד:

חזור המזון ואמר ברוך שאכלנו משלך ובטובו היינו.

ברוך הוא וברוך שמו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הוון את
העולם כלו בטובו בהון בהסדר וברחמים הוא
נותן להם לכל-בשר פי לעולם חסדו: ובטובו
הגדול תמיד לא-חסר לנו ואל יחסר לנו מזון
לעולם ועד: בעבור שמו הגדול פי הוא זון
ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל-
בריותיו אשר ברא ברוך אתה יי הוון את-הכל:

גודה לך יי אלהינו על שהנהלת לאבותינו
ארץ המדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי
אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים
ועל ברייתך שהתמת בבשרנו ועל תורתך
שלמדנו ועל חקך שהודעתנו ועל חיים חן
וחסד שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה זון
ומפרנס אותנו תמיד בכל-יום ובכל-עת
ובכל-שעה: בחנוכה ופורים אומרים כאן על הנסים שנלחמו בתפלת חול.

אם שכן לומר על הנסים וזכור בתוך ועל הכל קודם שמיים הנרכה אפילו זכור בין
אתה ובין ה' אומר שם על הנסים עד גמירא ושזור ומתקיל ועל הכל ינו, אבל אם כבר
אמר השם אין מחירין אותו, וכשמגיע אבל הרמזן הוא יזכנו יאמר הטובא הכתוב שם.

ועל הכל יי אלהינו אנתנו מודים לך ומברכים

אותך

אוֹתָךְ יִתְבַרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
 וָעַד: בְּכַתוּב וְאָכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַת אֶת־יְיָ
 אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ חֹטְבָהּ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַמְּזוֹן:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל־יְרוּשָׁלַם
 עִירָךָ וְעַל־צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל־מַלְכוּת בֵּית־דָּוִד
 מְשִׁיחָךָ וְעַל־הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פְּרַנְסֵנוּ
 וּבְלַכְלֵנוּ וְהַרְוֵיחֵנוּ וְהַרְוֵחֵנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
 מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ וְנֹא אֶל־תִּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא
 לִידֵי־מִתְנַת בְּשָׂר וְדָם וְלֹא לִידֵי־הַלֹּאֲתָם כִּי אִם
 לְיָדְךָ הַמַּלְאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה
 שְׂלֵא גְבוּשׁ וְלֹא גַפְלָם לְעוֹלָם וָעַד:

בשבת אומרין רצה ודין שכתמו תמצא בסוף בה"מ.

רִצָּה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא
 לְפָנֶיךָ לְשַׁבָּת־בּוֹ וְלַנּוֹחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךָ בְּרְצוֹנָךָ
 הֵנִיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׂלֵא תְהִי צָרָה וַיִּגֹן וַאֲנַחָה בְּיוֹם
 מְנוּחָתְנוּ וְהִרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירָךָ וּבְכַנְיֵי יְרוּשָׁלַם
 עִיר קְדוֹשֶׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחֻמוֹת:

בר"ט ו"ט אומרין יעלה ויבוא, ודין שכתמו תמצא בסוף בה"מ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֵה

וּמְרָצָה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרוּ וַיִּזְכְּרוּ וַיִּזְכְּרוּ וַיִּזְכְּרוּ
 אֲבוֹתֵינוּ. וַיִּזְכְּרוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדָה. וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קְדוֹשָׁה. וַיִּזְכְּרוּ כָּל עַמּוּהַּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָרְמָה
 לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם
 לַיּוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ: לַלַּיְלָה הַזֹּכֵר: לַסִּבּוֹת הַגְּדוֹלוֹת:
 לַעֲשֵׂי הַשְּׂמִינִי הַגְּדוֹלוֹת: לַעֲשֵׂי הַמִּצְוֹת: לַעֲשֵׂי הַגְּדוֹלוֹת
 הַזֵּה וַיִּזְכְּרוּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנו
 בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבֵּר יִשְׁעָה וּבְרַחֲמֵי חוּס וְחַנּוּן. וּרְחַם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בְּנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הֵא אֲבֵינוּ
 מִלְּפָנֶיךָ אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גֹאֲלָנוּ יוֹצֵרָנוּ קְדוֹשָׁנוּ
 קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטוֹב
 וְהַמְּטִיב לְכָל שֶׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב הוּא
 מְטִיב הוּא יְטִיב לָנוּ: הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ
 הוּא יְגִמְלָנוּ לְעַד לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ
 הַצְּלָה וְהַצְּלָה בְּרַכָּה וַיִּשְׁעָה נְחֻמָּה פְּרָנְסָה
 וְכִלְכִּלָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב
 וּמְכֹל־טוֹב אֵל יַחֲסֵרְנוּ:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר הַדוֹרִים וְיִתְפָּאֵר
בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים וְיִתְהַדַּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד:
הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ וְהוּא
יִזְלִיכֵנוּ קוֹמְמוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח
בְּרָכָה מְרַבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׁאֵכְלֵנוּ
עָלָיו: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
זְכוֹר לְטוֹב וַיִּבְשֶׁר־לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת: הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי) מוֹרֵי בְּעַל
הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי) מוֹרְתִי בְּעַלְתַּת הַבַּיִת הַזֶּה
אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם
אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ
אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקוֹב בְּכָל מַבַּל כָּל בֶּן יְבָרֵךְ
אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן:
בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵנוּ זְכוֹת שְׁתֵּהִי
לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם וְנִשְׂאָ בְּרָכָה מֵאֵרֶץ יִי
וְצַדִּיקָהּ מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְנִמְצָא־חַן וְשִׁבְלֵי
טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁפִלוֹ

שִׁבְתָּ וּמְנוּחָה לְהַיְי הָעוֹלָמִים:

ברכת המזון

הַרְחֵמֵן הוּא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַיְהוּדִים הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה
 בִּיט הַרְחֵמֵן הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב:
 לר"ח הַרְחֵמֵן הוּא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת־
 הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה:

לח"מ דמכות הַרְחֵמֵן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סִפְתֵי דְדוֹד הַנִּפְלֵת:
 *הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵי הָעוֹלָם
 הַבָּא: מְגִדֵל (בר"מ ובשבת וב"ט אומרים מְגִדֵל) יִשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ
 וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֵרְעוֹ עַד עוֹלָם:
 עֵשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשֵׁינוּ בִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יִחְסְרוּ כָּל־
 טוֹב: הוֹדוּ לֵי בִי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: פּוֹתַח
 יֶאֱתִידֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: בְּרוּךְ
 הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ:

גער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם:
 יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

(* שכת מלומר על הנסים אומר כאן נוסחא זה, הַרְחֵמֵן הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נִסִּים
 וְנִפְלְאוֹת כְּמֹנֵי שֶׁעֲשֶׂה לְאַבְרָהָם בְּיָמָיו תְּהִים בְּזִמְנֵי הַיָּמִי וכו'.
 אם שכת רצה בשבת וכבר התחיל ברכת העונ אם הוא בסעודה ראשונה ושניה צריך
 לחזור לראש, ובסעודה שלישית אינו צריך, אבל אם נזכר קודם שהתחיל ברכת העונ אומר
 שם נוסחא זה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
 שְׂבָתוֹת לְמְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית (ואם

ברכת המזון

קנו

אז ר"ס ושכח גם יעלה ויבוא מוסיף כאן וראשי חדשים לזכרון) בָּרוּךְ אַתָּה יי
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: (וכר"ס מסיים וישראל וראשי חדשים).

אז שכח יעלה ויבוא בי"ט (אבל לא בצה"מ) וכבר התחיל ברכת הטוב חזר לראש,
אבל קודם שהתחיל ברכת הטוב אומר גם כוכחא זה בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר נִתְּנָה יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה
אֶת יוֹם חַג (פלוני) הַזֶּה בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינֵנוּ:

ואם חל י"ט בשבת ושכח רצה ויעלה ויבוא כולל של שבת וי"ט יחד ואומר
אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים
לששון ולשמחה את יום חג פלוני הוזה ברוך אתה ה' מקדש השב' וישראל והזמני:
אם שכח יעלה ויבוא לר"ה אחר שהתחיל ברכת הטוב אינו חוזר אבל קודם שהתחיל הטוב
אומר כוכחא זה בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נִתְּנָה
יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל אֶת יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה: ואינו חומס.

וכשחל ר"ה בשבת ולא הזכיר שניהם אומר:

ב"א"י א"מ"ה אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים
טובי לישראל את יום הזכרון הזה ברוך אתה ה' מקדש השב' וישראל ויו' הזכרון:
אם שכח יעלה ויבוא בר"ח וזכר אחר שהתחיל ברכת הטוב אינו לריך לחזור, אבל אם
זכר קוד' שפתח ברכת הטוב אומר גם כוכחא זה: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן ראשי חדשים לעמו ישראל לזכרון: ואינו חומס.

ברכת המזון לנשואין

קודם ברכת המזון אומרים זה.

הוֹי הָסֵר וְגַם חָרוֹן. וְאִזְ אֱלֹהִים בְּשִׁיר יְרוּסָה. נְחַנּוּ
בְּמַעֲנֵי לִי צַדִּיק, שְׁעַת בְּרַבֶּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּרִשׁוֹת
מָרְגָן וּרְבִנָּן וּרְבוֹתַי. נְבָרַךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׁמַחָה
בְּמַעֲוֵנוּ, וְשֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ. וְעוֹכֵז בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ וְשֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ
וְחֹזֵר הַמְּבָרֵךְ וְאוֹמֵר בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ.
וְשֶׁאֲכַלְנוּ

וְשֶׁאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ: וְאַחַר כֵּן מִמֶּנּוּךְ שֶׁנֶּעַ צְרָכוֹ אֵל.
 בָּאֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל בְּרָא לְכַבֹּדּוֹ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם
 בְּצַלְמוֹ. בְּצַלְמֵ דְמִוֹת הַבְּנֵי תוֹ. וְהִתְקַן לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵי עַדֵי
 עַד. בָּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הָאָדָם: שׁוֹשֵׁב תְּשִׁישׁ וְתִגַּל הָעֵקֶרֶת
 בְּקַבְיֵין בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׂמַּח צִיּוֹן
 בְּבִנְיָהּ: שִׂמְחַת תְּשִׂמַּח רַעִים הָאֲהוּבִים בְּשִׂמְחָהּ יִצְרָךְ
 בְּגַן עֵדֶן מִקֵּדָם. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׂמַּח חֲתָן וּכְלָהּ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא שְׂשׁוֹן
 וְשִׂמְחָה חֲתָן וּכְלָהּ: גִּילָה רִגְוָה דִּיצָה וְחִדְרָה אֲהַבָה וְאַחֲדָה:
 וְשָׁלוֹם וְרַעוּת. מִהֲרָה יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעַרְי יְהוּדָה.
 וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַיִם. קוֹל שְׂשׁוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה. קוֹל חֲתָן וְקוֹל
 כְּלָהּ. קוֹל מוֹצֵה לוֹת חֲתָנִים מִהַפְתָּם. וְנַעֲרִים מִמִּשְׁתֵּה
 בְּנֵינָתָם. בָּאֵי מְשַׂמַּח חֲתָן עִם הַכְּלָהּ: אַחַר כֵּן מִמֶּנּוּךְ עַל הַכּוֹס.

ברכת אירוסין

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוָּנוּ עַל הָעֲדוּיֹת. וְאַסֵּר לָנוּ אֶת־הָאֲרוּסוֹת וְהִתִּיר לָנוּ
 אֶת־הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי הַפָּה וְקִדּוּשֵׁין. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי מִקְדָּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַפָּה וְקִדּוּשֵׁין:

וְעוֹתָהּ הַחֲתָן וְהַכְּלָה וְאִם מִקְדָּשׁ הַכְּלָה בְּעֵצַת קִדּוּשֵׁין וְאוֹמֵר
 הִזֵּי אֶת־מִקְדָּשְׁתְּ לִי בְּמַבְעַת זוֹ בְּרַת מִיִּשְׂרָאֵל:
 וְקוֹרֵין הַכְּתוּבָה וְאִם מִמֶּנּוּךְ עַל כּוֹס שֶׁנֶּעַ צְרָכוֹ וְשֶׁנֶּעַ צְרָכוֹ כְּכַתּוּב בְּעַמּוּד לְעֵיל.

על תבטל מה' מימי דגן

על היין מנרדך לכפיו

ברוך אתה יי אלהינו מלך	ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא מיני מזונות:	העולם בורא פרי הגפן:

ברכה אתרונה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

על היין מנרדך לאחריו זה.	על פירות משנת א"י.	על מעשה קדויה מה' מיני דגן.	אכל מן ה' מיני דגן וגם שמה יין
הגפן ועל פרי הגפן	העץ ועל פרי העץ	המחיה ועל ההכלכלה	המחיה ועל ההכלכלה
ועל תניבת השדה ועל והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבע מטוביה רחם (נא) יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחתך ועל היכלך ובניה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלינו לתוכה. ושמחנו בכנינה ונאכל מפריה ונשבע מטוביה ונברכה עליה בקדשה ובטהרה:	נשמת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה:		

נר"מ וזכרנו ביום ראש החדש הזה:

נ"ט ושמחנו ביום חג (פלאי) הזה:

נר"ה וזכרנו לטובה ביום תזכרון הזה:

פי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ	ועל פרי הגפן	ועל הפירות	ועל המחיה	ועל המחיה ועל
ברוך אתה יי	ברוך אתה	ברוך אתה	ברוך אתה	פרי הגפן פ"א ועל
על הארץ ועל	יי על הארץ	יי על הארץ	הארץ ועל המחיה	פרי הגפן:
פרי הגפן:	ועל הפירות	ועל המחיה	ועל פרי הגפן:	

שמה יין ואכל מפירות הארץ מנוד על הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ וקומם על הארץ ועל הגפן ועל הפירות ב'א' על הארץ ועל הגפן ועל הפירות. אכל מן ה' מיני הקונם מפירות הארץ מנוד על המחיה ועל הכלכלה ועל העץ ועל פרי העץ, יומם על הארץ ועל המחיה ועל הפירות ברוד אהה י' על הארץ ועל המחיה ועל הפירות.

אכל מן ה' מיני הקונם מפירות הארץ ושמה יין כולל שלשתם יחד נזכרה ואומר על המחיה ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ, וקומם גם שלשתן.

על פרי העץ בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ:
 על פרי הארץ בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶ"ה בּוֹרֵא פְּרֵי הָאָדָמָה:
 על משקים ונשר בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה שֶׁהַכֹּל נִהְיָ בְּדַבְּרוֹ:
 ואחריהם מניד בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
 נַפְשוֹת רַבּוֹת וְחֶסְרוֹנִים עַל כָּל־מַזְ'שֶׁבְּרָא לְהַחְיֹת בָּהֶם
 נַפְשׁ כָּל־חַי בָּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים:

זכה או קנה בית או כרם או בלוי או מלבושי' או כפלה לו ירושה מנוד שהחינו.

הלבוש מלבוש חדש בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶ"ה מַלְבִּישׁ עֲרוּמִים:
 על רעם וכער ורעש בָּא' יי אֱמ"ה שֶׁבָּהוּ וּגְבוּרָתוֹ מְלֵא עוֹלָם:
 על שמועות טובות לו ולאחרים בָּא' יי אֱמ"ה הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמְטִיב:
 על שמועות רעות בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּין הָאֱמֶת:
 על ריח עץ בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֵצִי בְּשָׁמִים:
 על ריח עשב בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲשׂוֹת בְּשָׁמִים:
 על ריח פרי בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה הַנּוֹתֵן רִיחַ טוֹב בַּפְּרוֹת:
 על ריח בשמים בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְּשָׁמִים:
 על שמן אפרסמון בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה הָעוֹלָם בּוֹרֵא שֶׁמֶן עָרֵב:
 כל צרכות הראיה חינו מנוד אלא ושלשים לשלושים יום.

הרואה מקום שנעשה בו כס או לרבו או לאבותיו או לאבותינו בכלל מנוד,

בָּא' יי אֱמ"ה שֶׁעָשָׂה לִי (לרבי לאבותי לאבותינו) גַּם בַּמְּקוֹם הַזֶּה:
 הרואה חכם נאכמת המורה בָּא' יי אֱמ"ה שֶׁחֲלַק מִחֲכָמָתוֹ לִירֵאָיו:

הַרְוֹא חֶכְמַתְּ הָעוֹלָם בְּ"א"י אִי"מ"ה שְׁנַתְּנוּ מִחֻכְמַתּוֹ לְבִשְׂרֹדָם:
 הַרְוֹא מֶלֶךְ וְסִילְיוֹ בְּ"א"י אִי"מ"ה שְׁנַתְּנוּ מִכְבוֹדוֹ לְבִשְׂרֹדָם:

הַרְוֹא חֶכְמַתְּ הָעוֹלָם בְּ"א"י אִי"מ"ה שְׁנַתְּנוּ מִחֻכְמַתּוֹ לְבִשְׂרֹדָם. בִּישׁוֹנוֹ מִנְדָּךְ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְצִיב גְּבוּל אֱלֻמְנָה:

הַרְוֹא אֶת חֲזָרוֹ הַחֲנִיב לוֹ אַחַר ל' יוֹם מִנְדָּךְ שֶׁחֲזִינוּ וְאַחַר י"ב חֲדָשִׁים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְחַיֶּה מֵתִים:

הַרְוֹא אֶת חֲזָרוֹ שֶׁחֲרַפְתָּ אֶתְּנוּ מִנְדָּךְ.

בְּרוּךְ רַחֲמָנָא מַלְכָא דַּעֲלָמָא דִּי יְהוּבָר לֵן וְלֹא יְהוּבָר לַעֲפֵרָא.

הַרְוֹא אֶתְּנוּ מִשׁוֹכֵה בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱמִי הָעוֹלָם מְשַׁנֶּה הַבְּרִיּוֹת:

הַרְוֹא אִילָנוֹת בַּעַת פְּרִיָּתָם כִּלְכִּים מִנְדָּךְ פַּעַם אֶחָד בַּשָּׁנָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱמִי וְשֵׁלָא חֶסֶר בְּעוֹלָמוֹ דְּבָר וּבְרָא בּוֹ

בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאִילָנוֹת טוֹבִים לְהַנְיֵת בְּהֵם בְּנֵי אָדָם:

הַרְוֹא אִילָנוֹת טוֹבִים וּבְרִיּוֹת כֹּחוֹת מִנְדָּךְ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁכָּבֵה לוֹ בְּעוֹלָמוֹ:

הַרְוֹא יֵם הָאוֹקִינוֹס.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱמִי הָעוֹלָם עֹשֶׂה אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל:

הַרְוֹא בְּרָקִים וּכּוֹכָבִים הַמְעוֹפְפִים בְּלִילָה, הַרִים רַבִּים וּגְבוּעוֹת וּמִדְּבָרִיּוֹת
 כּוֹרָאִים וּמִטְּוִיִּים, וְכֵן הַרְוֹא הַחַמָּה בְּרֵאשִׁית שְׁנַת מַסּוּר גְּדוֹל בְּתַקּוּפַת
 נִיסָן בְּיוֹם ד' לְבִקְרָה, וְכֵן הַלְבֵנָה בְּמִלְכֵי בְרֵאשִׁית עֵשָׂה, אוֹ אַחַד מִשְׁאַר
 כּוֹכְבֵי לַבַּת בְּרֵאשִׁית עֵשָׂה, אוֹ אַחַד מִהֵי"ב מַזְלוֹת עוֹלָם מִקְּבֵה הַמִּזְרָק מִנְדָּךְ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם עֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

הַרְוֹא הַקָּסֵת בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹכֵר

הַבְּרִית וְנֶאֱמָן בְּבְרִיתוֹ וְקָיָם בְּמֵאֲמָרוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּפִיל
הַבַּלִּי שָׁנָה עַל־עֵינֵי וְתַנּוּמָה עַל־עַפְעָפֵי: וַיְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּשְׁכַּח
לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם וְאַל יִבְהַלּוּנִי רַעֲיוֹנֵי
וְהַלּוּמוֹת רָעִים וְהַרְחֹזִים רָעִים וְהִהוּ מִשְׁתִּי
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְהֵאָר עֵינֵי פֶן־אִישׁן הַמּוֹת בִּי
אַתָּה הַמְּאִיר לְאִישׁוֹן פֶּתַעַיִן: בָּרוּךְ אַתָּה
יי הַמְּאִיר לְעוֹלָם כָּלוּ בְּכַבּוֹדוֹ: אֵל מֶלֶךְ נֹאמֵן.

זכרים 1

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַחַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
גַּפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם
לְבַנְיָךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁכְבְּתֶךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלִכְתֹּתֶךָ
בְּדַרְךָ וּבִשְׁכֻבְתֶּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת
עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹתַי בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹנֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: וַיֵּשׂ מוֹסִיפִי פ'
וְהָיוּ וּפ' צִיָּת.

וַיְהִי נָעַם יְאֹדֵנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:
נֵא יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלֵינוּ בְּצֵל שִׁבְי יִתְלוֹנֵן: אִמֵּר לִי מַחְסֵי
וּמְצוֹדֹתֵי

וּמְצוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר
 הַזֹּאת: בְּאֲבֹרְתוֹ יִסְדֵּךְ לָךְ וְתַחַת כַּנְּפֵי הַתְּהַסָּה צְנִיחָה וְסַחֲרָה
 אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר
 בְּאֵפֶל יִהְיֶה לְךָ מִקָּטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפּוֹל מִצְדָּדְךָ וְאַלְךָ
 וּרְבֵבָה מִימִינְךָ אֲלֶיךָ לֹא יִגֹּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיִט וְשִׁלְמַת
 רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתַחֲוֶי מַחֲסֵי עֲלִיּוֹן שְׁמֹת מְעִינָךְ: לֹא
 תֵאָפֵחַ אִיךָ רָעָה וְנִגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכֹו יִצְיִד
 לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָרֶךְ דְּרָכֶיךָ: עַל-פְּנֵים יִשְׁאַוְנֶךָ פֶּן תִּגְנוֹף
 בְּאֲבֹן רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל וּפְתֹן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם כִּפָּר וְתַנְיִן:
 כִּי בִי חֲשַׁק וְאִפְלֹטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי-יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
 וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרַךְ יָמִים
 אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאֲרָאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים וְגו'.

" מִהֲרָבוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים
 אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בֵּאלֹהִים סִלָּה:
 וְאַתָּה " מִגֵּן בְּעַדִי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי
 אֶל- " אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קָדְשׁוֹ סִלָּה: אֲנִי
 שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקְיֹצוּתִי כִּי " יִסְמְכֵנִי: לֹא-
 אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוֹ עָלַי:
 קוֹמָה " הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי-הָבִית אֶת-כָּל-
 אֵיבֵי לְחֵי שְׁנֵי רְשָׁעִים שִׁבְרָת: לִי הִישׁוּעָה
 עַל עַמֶּךָ בִּרְבֹחֶךָ סִלָּה.

הַשְׁכִּיבֵנוּ " אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּבָנוּ

לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמָךְ וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה
 מְזֻבָּה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהַגֵּן
 בְּעַדָּנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דְּבַר וְחָרֵב וְרָעַב
 וַיִּגְזֹן וְהַסֵּר שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
 תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה כִּי אֵל
 מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ
 לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם •

בְּרוּךְ יי בִּיזִים • בְּרוּךְ יי בְּלִילָה • בְּרוּךְ יי בְּשִׁכְבָּנוּ •
 בְּרוּךְ יי בְּקוֹמָנוּ: כִּי בִידֶךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים
 וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בִּידֶךָ נִפְשׁוֹת כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר
 אִישׁ: בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְדִיתָה אוֹתִי יי אֵל
 אֲמֵרִי: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם יַחַד שְׁמֶךָ וְקוֹם
 מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד •

יְרֵאֵנוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֵמֶת בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵיךָ יי
 מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֶךְ לְעֵלָם וָעֶד • כִּי הַמְּלָכוֹת
 שֶׁלְּךָ הֵיחָד וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אַתָּה:

הַמְּלָאךְ הַגָּאֵל אֲתִי מִכָּל־רָע יְבָרֶךְ אֶת־
 הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמוֹתֵי אֲבֹתָם

וַיִּצְחַק וַיְדַגּוּ לָרַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אִם
 שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו
 תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־הַקְּוִי כָּל־
 הַמְּחַלָּה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בַּמִּצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ
 כִּי אֲנִי יי רַפָּאָה: וַיֹּאמֶר יי אֵל הַשָּׁטָן וַיַּגְעֵר יי בְּךָ
 הַשָּׁטָן וַיַּגְעֵר יי בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה
 אוֹד מְצֹל מֵאִשׁ: הִנֵּה מִפְּתוֹ שְׁלֹשׁ מֵשִׁים
 גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּל־סֵם אֲחֹזִי
 חָרַב מִלְּמִדֵי מְלַחְמָה אִישׁ חָרְבוֹ עַל יָרְכוֹ
 מִפְּחָד בְּלִילוֹת: יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל: ג"פ

לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי יי • קוּיָתִי יי לִישׁוּעָתְךָ:

יי לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי: ג"פ

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיְמֵינִי מִיְכָאֵל •
 וּמִשְׁמָאֵלֵי גְּבֻרָא • וּמִלְּפָנֵי אוּרִיָּאל • וּמֵאֲחֹזֵי
 רַפָּאֵל • וְעַל רֵאשֵׁי שְׁכִינַת אֵל: ג"פ

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל־יָרֵא יי הַהֶלֶךְ
 בְּדַרְבָּיו: יִגִּיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לְךָ:

אִשְׁתָּךְ כַּגִּבּוֹן פּוֹרְרָה בִּירְכֵתִי בִּיתְךָ בְּנִיךָ
 כְּשֶׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשַׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי־בֵן
 יִבְרַךְ גִּבּוֹר יֵרָא יי: יִבְרַכְךָ יי מְצִיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב
 יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה־בָּנִים לְבְנִיךָ
 שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

רְגֹזוּ וְאֵל תַּחֲטְאוּ אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם
 עַל מִשְׁבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה: ג

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּטָרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
 לַעֲתָה נַעֲשֶׂה בְּהַפְצוֹ כָּל • אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי בְּכָלוֹת הַכֹּל • לְבָדוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹיָה • וְהוּא יֵהוּי בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי • לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית • וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרָה:
 וְהוּא אֵלִי וְחִי גֵּאֵלִי • וְצוֹר חֲבִלִי בְּעַת צָרָה:
 וְהוּא נֶפֶס וּמְנוּס לִי • מִנֶּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי • בְּעַת אִישׁן וְאַעִירָה:
 וְעַם־רוּחִי גִּוְיָתִי • יי לִי וְלֹא אֵירָא:

שויתי יי לנגרי חמיר כי מימיני כל אמוט:

שמרני אל כי חסיתי בק:

תנינא חייז אדם לצרך על הרעה כשם שמצרך על הטוב' ומסקינן
בגמרא לקבלם בשמחה, ע"כ לפעמים בהטאו יבא לו איזה רעה או שמע
איזה בשורה רעה ח"ו, יודה לאנ"י שדיין אמת והכל צא צדין. ויצרך

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דֵּינֵי אֱמֶת:

מי שלא היה על בית עלמין חוק שלש' יום יאמר ברכ' זו בנפשו שמה קרוב ד' אמות לקברים.

בֵּי אֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יֵצֵר אֶתְכֶם

בְּדֵינֵי. וְזֶן וּכְלָל אֶתְכֶם בְּדֵינֵי. וְהִמִּית אֶתְכֶם

בְּדֵינֵי. וְיִוְדַע מִסֵּפֶר כָּלְכֶם בְּדֵינֵי. וְעֵתִיד לְהַחְזִיר

וּלְהַחְיוֹתְכֶם בְּדֵינֵי. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֵה הַמֵּתִים:

ואח"כ אומר אתה גבור עד להחיות מתים תמלא בתפלת שחרית.

כשמציאין את הנות לצית הקצרות אומרים זה.

הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ בִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט. אֵל

אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא: הַצּוֹר תָּמִים

בְּכָל פְּעֵל. מִי יֹאמֵר לוֹ מָה תִּפְעֵל. הַשְּׁלִיט

בְּמַטָּה וּבְמַעַל. מִמִּית וּמַחְיֵה מוֹרִיד שְׂאוֹל

וְיַעַל: הַצּוֹר תָּמִים בְּכָל מַעֲשֵׂה. מִי יֹאמֵר לוֹ מָה

תַּעֲשֶׂה הָאוֹמֵר וְעֵשֶׂה. חֶסֶד חָנּוּם לָנוּ תַעֲשֶׂה.

וּבִזְכוֹת הַנֶּעֱקָד כְּשֶׁה. הַקְּשִׁיבָה וְעֵשֶׂה: צְדִיק

בְּכָל דְּרָכָיו הַצּוֹר תָּמִים. אַרְךְ אַפִּים וּמְלֵא

רַחֲמִים. הַמֵּל גָּאֹה וְחוֹסֵן גָּאֵל אֲבוֹת וּבָנִים: פִּי

לָךְ אֲרוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחֵמֵם: צְדִיק אַתָּה יי

לְהַמִּית וּלְהַחְיוֹת. אֲשֶׁר בִּידְךָ פְּקֻדוֹן כָּל רוּחוֹת.

הַלִּילָה לָךְ זְכוֹרֵנֵנוּ לְמַחֹת. וַיְהִי גָאֵל עֵינֶיךָ

בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ פְּקוּחֹת. כִּי לֵךְ אֲדוֹן הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת: אָדָם אִם בֶּן שָׁנָה יְהִי. אוֹ אֶלֶף
 שָׁנִים יִחְיֶה. מִהַיְתָרוֹן לֹא הָיָה יְהִי. בָּרוּךְ
 דֵּין הָאֵמֶת מִמִּית וּמַחֲיֶה: בָּרוּךְ הוּא כִּי אֵמֶת
 דֵּינוּ. וּמִשׁוּמַּט הַכֹּל בְּעֵינֵינוּ. וּמִשְׁלָם לְאָדָם
 חֲשְׁבוֹנוֹ וְדֵינוּ. וְהַכֹּל לְשִׁמוֹ הוֹדִיָּה יִתְּנוּ. יִדְעֵנוּ
 יי כִּי צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ. יִתְצַדֵּק בְּדַבְּרֶךָ. וְתִזְכֶּה
 בְּשִׁפְטֶיךָ. וְאֵינִי לְהַרְהֵר אַחֲרֵי מִדַּת שְׁפָטֶיךָ: צָדִיק
 אַתָּה יי וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: דֵּין אֵמֶת. שׁוֹפֵט צָדֵק
 וְאֵמֶת. בָּרוּךְ דֵּין הָאֵמֶת. שֶׁכֹּל מִשְׁפָּטֶיךָ צָדֵק
 וְאֵמֶת: נֶפֶשׁ כָּל חַי בִּידֶךָ. צָדֵק מְלֵאָה יְמִינֶךָ
 וַיִּדֶךָ. רַחֵם עַל פְּלִיטַת צֶאֱן יִדֶךָ. וְתֹאמֶר
 לְמַלְאָךְ הַרְפִּידֶךָ: גְּדֹל הָעֶצְהָ וְרַב הָעֲלִילָה.
 אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקוּחֹת עַל כָּל דַּרְכֵי בְנֵי אָדָם. לְתֵת
 לְאִישׁ כְּדַרְכֵּיו וּכְפָרִי מֵעַל לָיו: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי
 צוּרֵי וְלֹא עוֹלֹתָהּ בּוֹ: יי נָתַן וַיִּלְקַח. יְהִי שֵׁם יי
 מְבוֹרָךְ: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֶּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ:

דין יסומים זמגן דיון קדיש חונד קהל זמגט מיט בני ויקריה

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא בְּעַלְמָא דְהוּא
 עֵתִיד לְאַתְחַדְתָּא וְלֹא חֵיָא מִתִּיָא וְלֹא פְקָא
 לְחַיֵּי עַלְמָא. וְלִמְבַנֵּי קִרְתָּא דִירוּשְׁלַם וְלִשְׁכַּלֵּל
 הַיְכָלָה

היכרה בגויה. ולמעקר פולחנא נוכראה
 מארעא ולא תבא פולחנא דשמיא לאתרה.
 וימליך קודשא בריך הוא במלכותה ויקרה:
 פתיכון וכיומיכון ובחני דכל בית ישראל בפעגלא ובזמן קריב ואמרונו.
 נחך דער קנורה רייסט ומן גרמז חוין, ווערפט עו היכטר זיך חונד זמגט ויציצו.
 ויציצו מעיר בעשב הארץ: (מייניגע זמג) זכור פי עפר אנחנו

הערנחך ומשט ומן דית המסדע חונד זמגט דינעס.

בלע המות לנצח ומחה אדני אלהים דמעה מעל כל
 פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ בי יי דבר:

נזכהער זעלט ומן זיך דרייחומהו חונד זמגט ויהי נועם ינו
 , ומכזה נכס אבילים ולדבר על לבס דגרי כיומים וכספטר מן האכל יאמר.
 המקום ינחם אותך (ולרביס אתכם) בתוך שאר אבלי ציון וירושלים:

סדר תפלת הדרך

אסור ללאת לדרך קודם שיתפלל שנאמר לךק לפניו יהלך ר"ת צלי. כל המחפלא
 ויוכל לדרך הקצ"ה עושה לו חכמו, ועוד ליתן לךקה לפני לאלו אנאמר לךק לפניו
 יהלך ויש לדרך פעמיו. אל"ל תה"ל לא פעם אחת בכל יום שהולך, וזכו הניסוח.
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתוליכנו לשלום ותציעדנו
 לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לתים ולשמחה
 ולשלום. ותצילנו מפף כל אויב ואויב פהך: ומפל מיני פורעניות
 המתרגשות לבוא לעולם: ותשלח פרכה במעשה גבינו: ותתנינו לחן
 ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואנו. ותשמע קול תחנונינו. כי
 אל שומע תפלה ותתנין אתה: פריך אתה יי שומע תפלה:
 ואומ' ג"פ ויעקב הלך בדרך רכבו מלאך אלהים ויאמר יעקב באשר
 ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מתנים:
 יכין ראם ר"ת רפאל אוריאל מיכאל. ובניאל כללל בשם אלהים מדת הגבורה:
 ואומר ג"פ ויסעו ויהי חתרת אלהים על הערים אשר
 סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ואומ' ג"פ פסוק המלאך

הגואל. ג"כ לישועתך קויתי יי: ג"כ הנה אנכי שלח מלאך
 לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי:
 אומ' ג"כ ברכה כהני' ח"כויהי נועם ויכין נפסו' כ"י מלאכי ויצו' ה' לך ס"מ יוה"ק
 והוא סס מסוגל לשמירה: ואומר אתה סתר לי מצר תצורני רני פלט
 תסובבני סלה: בטחו בני עדי עד כי ביה יי צור עולמים:
 יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: יי צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוסח
 בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: ויכין נל"מ יבק.

שיר למעלות. אשא עיני אל ההרים. מאין יבוא עזרי:
 עזרי מעם יי. עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך.
 אל יגנום שמרך: הנה לא יגום ולא יישן. שמר ישראל:
 יי שמרך. יי צלך. על־יד ימינך: יומם השמש לא
 יכפה. וירח בלילה: יי שמרך מפלדע. ישמר את
 בפשך: יי ישמר צאתך ובואך. מעתה ועד עולם:
 אומר מגדל עוז שם יתה בו רדיון צדיק וישגב: בשם יי אלהי ישראל
 מימיני מידאל. ומשמאלי נבריא. ומלפני אוריאל: ומאחורי רפאל.
 ועל ראשי ישיבת אל: וילך לדרכו לשלום.

הכנסם לכרך קודם שיכנס יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתבניסני
 לפרך זה לשלום: הכנסם בשלום יאמר יהי רצון מלפניך יי
 אלהי ואלהי אבותי שתוציאני מפרך זה לשלום:
 ולא בשלום יאמר מזדה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שהוצאתני מפרך זה לשלום. ובשם שהוצאתני לשלום
 בין תוליכני לשלום. ותסובבני לשלום. ותצערני לשלום
 ותצלני מפרך כל אויב ואורב בדרך: לא ילך בע"ש וילך סוף' כרמי

אין מצרכין על הירח חלא זלילה בשעה שהוא זורח ונהגין מאורו .
 הסכמת רוב המחזרי' שאין לברך עד שיעצרו עלי' ג' ימי' , ויחר ג' ימי'
 מיד ראוי לברכה , חלא שמזה נו"מ לברך עלי' זמ"ש , לפיכך חס מ"ש
 קוד' ז' צחודש מונתינין עד מ"ש חבל לא יותר , וכן חנו נוהגין , וכש"כ צימות
 הגשמי' שאין להמתין על מ"ש יותר מז' . ונהגו שלא לברך עלי' לא בשב' ולא
 צי"ט חס לא בשעת שיש לחוס שתעבור עונת' . עד אימתי מצרכין עלי' ? עד
 י' מיום המוליד , ולא י' זכלל , והנרח' עיקר דחשבון ט"ו יום מעל' להקל ,
 אפילו הוא יותר מחצי כ"ט י' צהש"ג , היינו עד מ"ש חס ה' המולד זמ"ש
 ד' אוג' שעות זלילה , מותר לברך עלי' תחלת ליל צ' אע"ג שכבר עבר
 זמן החצי הכ"ל , חמס חס ה' ליקוי הלבנה צאותו חודש אינו מצרכין
 עלי' אחר הליקוי שהוא וודאי חמנע חודש האמתי .

תולה עיניו לראותה בתחלת הברכה , ומיישר רגליו ומצרכין מעמוד .

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ . מֶלֶךְ הַעוֹלָם . אֲשֶׁר
 בְּמֵאמְרוֹ בְּרָא שְׁחָקִים . וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל־צַבָּאִים
 חָק וּזְמַן נָתַן לָהֶם . שְׁלֵא יִשְׁנוּ אֶת תְּבַקְדָּם :
 שְׁשִׁים וּשְׁמַחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם . פּוֹעֵל אֱמֶת
 שְׁפַעֲלָתוֹ אֱמֶת . וּלְלַבְנָה אָמַר שְׁתַּחֲדֵשׁ .
 עֲטַרְתַּת תְּפָאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בְטֵן . שְׁהֵם עֲתִידִים
 לְהִתְחַדֵּשׁ בְּמוֹתָהּ . וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרָם . עַל שֵׁם
 כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים :
 ג"פ בְּרוּךְ יוֹצֵרֵךְ . בְּרוּךְ עוֹשֶׂךְ . בְּרוּךְ קוֹנֵךְ . בְּרוּךְ בּוֹרֵאךְ :

ומרקד כנגד הלבנה ואומר ג"פ , ויחר שלא יברע בצרכיו רק זוקף באצבעותיו .

ג"פ בְּשֵׁם שְׁאֲנִי רוֹקֵד בְּנִגְדֵךְ . וְאֲנִי יָכוֹל לַגֵּעַ

בְּךְ . בְּךְ לֹא יוֹכְלוּ כָּל אֲזִיבֵי לַגֵּעַ בִּי לְרַעָה :

ג"פ תִּפְּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחָד בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ בְּאֵבֶן :
 בְּאֵבֶן יִדְמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְל וּפְחָד אִימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּל :

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם:

וְשׂוֹא לִפְנֵי ה' שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם: וּמְבִירוֹ מִיַּד ה' עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם:

ג' כ' סִימָן טוֹב וּמְזֹל טוֹב יְהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קוֹל הַדּוֹדֵי הִנֵּה זֶה בָּא • מְרַלֵּג עַל הַהָרִים •

מִקַּפֵּץ עַל הַגְּבְעוֹת: הוֹמָה דוֹדֵי לְצַבִּי • אִזּוֹ

לְעַפְרֵי הָאֵילִים • הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר בְּתִלְנוֹ •

מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת מְצִיץ מִן הַחַרְבִּים:

תֵּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל • אֲלֵמְלָא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל •

אַלֵּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמַיִם פַּעַם אַחַת בַּחֹדֶשׁ

דַּיִים • אָמַר אֲבִי הַלֵּכְךָ צְרִיךְ לְמוֹמְרָא מְעוֹמֵד:

מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מְתַרְפֶּקֶת עַל הַדּוֹדָה:

וְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמִלְאוֹת פְּגִימַת הַלְּבָנָה • וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם

מִיעוֹט • וְהִי אוֹד הַלְּבָנָה כְּאוֹד הַחֲמָה • וְכְאוֹד שְׁבַעַת יְמֵי בְרֵאשִׁי • כְּמוֹ שֶׁהִיחָה

קוֹדֶם מִיעוֹטָה • שְׁנֵאמַר אֵת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים וַיַּחֲקִיִּים מִקְרָא שְׁכַחוּב

וּבִקְשׁוּ אֶת־יְי אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מֶלֶכְכֶם אָמֵן:

קכ"א שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים מֵאֵן

יְבוֹא עֲזָרִי: עֲזָרֵי־מַעַם יי עֲשֵׂה־שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֲלֵי

יְהוָה לְמוֹט רַגְלֶךָ אֲלֵי־נֹוֹם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא־נֹוֹם

וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְךָ יי צִלְךָ עַל־

יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשָּׁמַשׁ לֹא־יַכְכָּה וַיַּרְחַב לַיְלָה:

יי שְׁמֶרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יי

יִשְׁמַר־צִאתֶךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

וְכוֹסֵין לְמִדַּת מִזְמוֹר ק"ב הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ וְגו'

וּמְזוֹר ס' ז' לְמַנְצַח בְּנִגְנוֹת מְזוֹר שִׁיר אֱלֹהִים גו'.

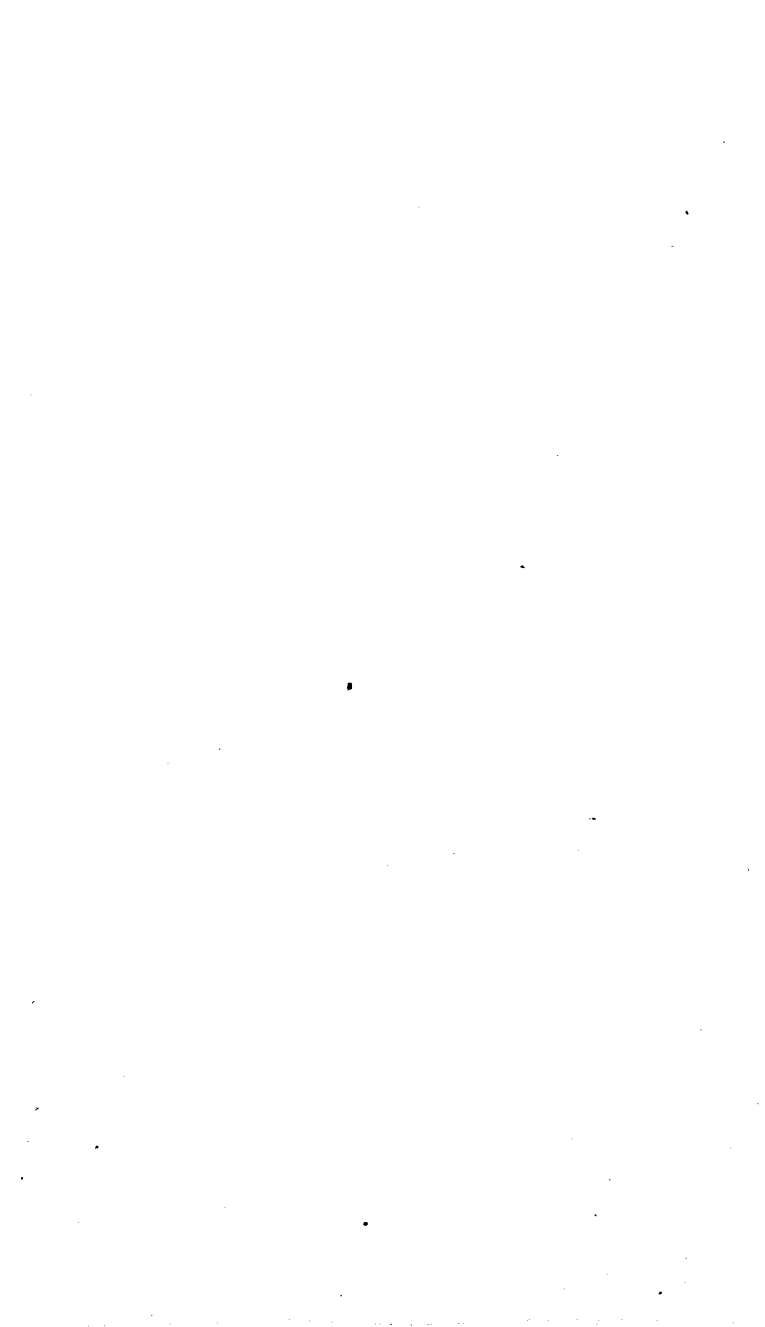
שירי הייחוד

חברם

רבינו שמואל בן רבינו קלונימוס הזקן
אביו של רבינו יהודה החסיד זצ"ל.

הגהתים ותקנתים ע"פ דפוסים קדמונים וכחב יד ישן נושן ו
זכל חיבה או חרוז שלם שלא מצאתי בכ"י ובדפוס ישן עשיתי
להם מסגרת חחלה וסוף להודיע כי נוספת המה, והנפש
היפה ישכיל ויבין כי גם המליצה הנכונה אינה נוחה מהם.

א שיר היחוד ליום ראשון

א שִׁירָה וְאַזְמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעֻדָי • הָאֱלֹהִים תְּרוּעָה אֹתִי מְעֻדֵי •
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִתְעַוְתָּ בְיָדַי • חַיִּים וְחֶסֶד עֲשִׂיתָ עִמָּדֵי •
בְרוּךְ יְיָ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ • כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חֶסְדּוֹ •
אֱלֹהֵי מַרְדִּים בְּמַה אֶמְדָּם • וּבְמַה אֶכְפֵּה לְאֱלֹהֵי קָדְשׁ •
אֱלֹהֵי הַרִים לְמַעַרְבָּה • וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן כַּפַל עָרוּבָה •
וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיִּוֹת קְרוֹיָצִים • נִתְחַיִּים עָרוּבִים עַל הַעֲצִים •
וְאִף גִּזְיוֹת מְזַבַּח מְבוֹסִים • דָּם כַּמַּיִם לֵאמֹר מְכַסִּים •
וּכְחֹל סִלַּת דִּשָׁן וְשִׁמּוֹן • כָּלוּל בְּרִבְכוֹת נִחְלֵי שִׁמּוֹן •
וְלֹאזְבָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים • וְלִקְטוֹנֹת כָּל רֵאשֵׁי בְשָׁמַיִם •
(וְאֱלֹהֵי נִרוֹת עַל הַמְּנֹרוֹת • יִהְיוּ מְאֹדוֹת כְּשֵׁנֵי הַמְּאֹדוֹת •)
(וּבְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם תִּפְנִים • עַל שְׁלֹחַנוֹת עָרוּבִים כַּפְּנִים •)
יִנְיִן בְּמִטַּר הַשָּׁמַיִם • וְשִׁכְרֵךְ לְנֶסֶךְ כְּעֵינֹת מַיִם •
וְאֱלֹהֵי כָּל בְּנֵי אָדָם כַּתְּנִים • לַיּוֹם מִשְׁתַּדְּרִים בְּכַנְף רִנָּה •
וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יַעֲרִים • כְּנֹרוֹת וּנְבָלִים לְשָׁרִים •
וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים כְּחֹל תְּרוּעָתָם • וְהַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתָם •
וְכָל הַלְּבָנוֹן וְהַיָּה בְּלָה • אֵין דֵּי בְעַר וְאֵין דֵּי עוֹלָה •
הֵן כָּכָל אֱלֹהֵי אֵין דֵּי לְעַבֹד • וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם אֵל תְּכַבֹּד •
כִּי נִכְבְּדָתָּ מְאֹד מִלְּכַנְגֵי • רִבְמָה נִכְפָּה לְאֲדוֹנֵינוּ •
אֲכִינָם לֹא יוּכְלוּ בְּבָדָה • כָּל חַי אִף כִּי אֲנִי עַבְדָּךְ •
וְאֲנִי נִבְזָה וְחָדַל אִישִׁים • נִמְאָם בְּעֵינַי רִשְׁפָּל אֲנָשִׁים •
וְאֵין לְעַבְדָּךְ כָּל לְכַבְדָּה • לְהַשִּׁיב לָךְ גְּמוּלָה עַל חֲסָדֶיךָ •
כִּי הִרְבִּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי • כִּי הִגְדַּלְתָּ חֲסָדְךָ עָלַי •
וְרַב שְׁלוֹמִים לָךְ תִּתְּנֵנִי • כִּי עֲשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי •
וְלֹא חִיבְתָּ לִּי גְמוּלָיְךָ • כָּל טוֹבְתֵי כָּל עֲלִיָּה •
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עַבְדְּתִיךָ • אַחַת לְרַבָּא לֹא גְמַלְתִּיךָ •
אִם אֶמְרָתִי אֶסְפְּרָה נָא כְּמוֹ • לֹא יִדְעָתִי סְפֹרוֹת לְמוֹ •
וְמָה אֲשִׁיב לָךְ וְחַבַּל שְׁלָךְ • לָךְ שָׁמַיִם אִף אֶרֶץ לָךְ •
יָמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדְךָ • וְכֹלָם יִשְׁבַּעוּן מִיָּדְךָ •
וְאֶתְנֵנִי עִמָּךְ וְצִאָּתְךָ • וְחַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ •

שיר הַיְחֻד לַיּוֹם רֵאשׁוֹן

וְאִיךְ נַעֲבֹד וְאִין לֵאל גְדַמְי. וְלִשְׁרַפְת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשְׁנוּ:
 וְאִיךְ נַעֲבֹד וְאִין זִבְח וּמִנְחָה. כִּי רֵא בָאנוּ אֶל הַמִּנְחָה:
 וּבְמִים אִין לְהַעֲבִיר טְמֵאָה. וְאַנְחֵנוּ עַל אֲדָמָה טְמֵאָה:
 עֵשֶׂת אַנְכֵי עַל אֲמֵרִיד. וְאִין כְּאֵתִי בְדַבְרֵיךְ:
 כִּי כְתוּב לֹא עַל זִבְחֶיךָ. וְעִוְלַתֶּיךָ אוֹכִיחֶיךָ:
 עַל דְּבַר זִבְח וְעִוְלוֹתֶיכֶם. לֹא צִיַּתִּי אֶת אֲבוֹתֶיכֶם:
 מַה שְּׁאַלְתִּי וּמַה דְּרִישְׁתִּי. מִמֶּנּוּ כִּי אִם לִירְאָה אוֹתִי:
 לַעֲבֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵב טוֹב. הִנֵּה שְׂמוֹעַ מִזִּבְח טוֹב:
 וְלֵב נִשְׁפָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רִיחַ נִשְׁפָּרָה:
 זִבְח וּמִנְחָה לֹא חִפְצָת. חֲסֵאת וְעוֹלָה לֹא שְׁאֵלָת:
 מִזִּבְח אֲבֹנָה בְּשִׁבְרוֹן לְבִי. וְאַשְׁפָּרָה אִף רוּחִי בְּקִרְבִּי:
 רוּחַ לֵב אֲשַׁפִּיל וְאֶת רוּחַ עֵינַי. וְאַחֲבֵעַ לְבָבִי לְמַעַן אֲדַעֵי:
 שְׁבָרֵי רוּחִי חֵם זִבְחֶיךָ. גַּעְלוּ לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֶיךָ:
 וְאַשְׁמִיעַ בְּחוֹל הַיְדוּתֶיךָ. וְאַשְׁפָּרָה כָּל נַפְלְאוֹתֶיךָ:
 אֲשֶׁר יִדְעָה נַפְשֵׁי אַחֲבֵירָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרֹת וְאַדְבָּרָה:
 וְיִמָּה אֲשַׁרְוֶה וְלֹא יִדְעַתִּי מַה. הַנְּכוּל אוֹכֵל דְּבַר מְאֻמָּה:
 כִּי אִין חֶקֶר לְגִדְלָתוֹ. וְגַם אִין מַסְפָּר לְתַבּוּנָתוֹ:
 חֶכֶם לֵבֵב הוּא מִי כְמוֹהוּ. שְׂגִיָּא כַּח לֹא מְצֻאנוּהוּ:
 עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת וְרַב נִפְלְאוֹת. גְּדוֹר אֶתְהַעֲוֹשֶׂה נַפְלְאוֹת:
 עַד אִין מַסְפָּר וְעַד אִין חֶקֶר. וְלֹא נִדְעַע מִי לֹא יַחֲקֵר:
 אִיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תִּעִידֶךָ. וְאִיזָה פֶּה אֲשֶׁר יִגִּידֶךָ:
 חֵי לֹא רֵאד וְלֵב לֹא יִדְעַךָ. וְאִיזָה שִׁבְח אֲשֶׁר יַעֲשֶׂךָ:
 גַּם מִשְׁדָּתֶיךָ לֹא יֵאמֶר. וְכָל חֲכָמֵי לֵב לֹא מְצֻאנֶךָ:
 אֶתָּה לְבָרָךְ מִבֵּית שְׁבָחֶיךָ. וְאִין וּנְתַתָּה יוֹדַע כְּתָר:
 וְאִין יוֹדַע בְּרַעְיוֹתֶיךָ. שְׁבָחוֹת רֵאוּיֹת לְכַבוֹדֶךָ:
 אֵל כִּי תִבְרָךְ כְּרָאוּי לְךָ. כִּפְי הַדְּשֵׁה כְּבוֹדֶךָ וְהַדְלֵךְ:
 וּמִפִּי אֵכֶל בְּכָל אֵילוֹתָם. כִּפְי מִדַּע אֲשֶׁר אֶתָּה חֲנֻנָתָם:
 יוֹדוּ פִּרְאד בְּשִׁמְחָה. וְיִצְרָרְךָ קוֹלוֹת מִנִּים:
 וְיִרְעִעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ. יוֹדֶךָ כָּל מַלְכֵי אֲרָץ:

שיר היחוד ליום שני

אף יודוך כל העמים . וישבחוך כל האמים :
 כל זרע יעקב עבדך . כי עריהם גברו חסדיך :
 את שם יי יתגלו כלם . אל אלהים אמת ומלך עולם :
 ברוך אתה יחיד ומיוחד ה' אחד ושמו אחד :

ליום שני

וְאֵנִי עַבְדְּךָ בְּיוֹם אֲמִתְךָ . אֲדַבֵּר אֲמִלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ :
 דְּרָכֶיךָ שִׁבְחֶךָ רַחֲמֶיךָ אֲסַפְּרָה . מַעֲשֵׂיךָ מִה נִזְרָא אֲמַרְהָ :
 אִיזוֹ אֵלֶיךָ עֲרוּךְ בַּסֵּפֶר . אֵיזוֹהָ עֲצָמוֹ מַסְפֵּר :
 חֶקֶר אֱלֹהִים לֹא יִמָּצֵא . וְתַכְלִית שִׁדְי לֹא תִקְצֶה :
 וְלִתְבוּנָתוֹ תֵּלֵא אִיזוֹ חֶקֶר . וּמַסְפֵּר שִׁעָוֹ לֹא יִתְחַד :
 וְגַם אִין מַסְפֵּר לַגְּדוּדֶיךָ . בְּצַבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדְךָ :
 אִיזוֹ עֵז אֲשֶׁר תַּעֲזֶנּוּ . וְחֵי יֵא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדְךָ :
 נִכּוֹן וְחֶקֶם הֵן לֹא יִדַע . וְאִיךָ אֲעֲרוּךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֲדַע :
 וְאִם יֹאמֵר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ . אֲעֲרוּךְ אֱלֹוֹ וּבְמַתְכַנְתּוֹ :
 אֲבֵא וְאִמָּצֵא תַכְלִית שִׁבְחֹךָ . לֹא נִאֲמְנָה אֵת אֵל רִחוּ :
 יִבְלַע בִּי לֹא יִדַע עֲרֹפֹ . אֲחֲרִית פִּיהָ רֵאשִׁית דְּרָכֶיךָ :
 וְעַמְדֵי לֹא בֵן אָנֹכִי . וּפִי לֹא אֶתֵּן לְחַטּוֹא וְחַבְדִּי :
 אֲסַפְּרָה לְאָחִי קְצוֹת דְּרָכֶיךָ אֵל . וְלִישְׁתֵּיךָ מִה פֶּעַל אֵל :
 כִּכְתוּב אֲמַרְהָ לְאֱלֹהִים . מִה נִזְרָא מַעֲשֵׂיךָ אֱלֹהִים :
 וְאֲמַרְתָּ עִם זֹו וְצַדִּיקִי . לִי יִסְפְּרוּ שִׁמְי וְתַהֲלִיתִי :
 בְּמִצְרַיִם שִׁמְתִי עֲלִילוֹתַי . לְמַעַן תִּסְפֵּר אֵת אוֹתוֹתַי :
 וְאֵנִי עַבְדְּךָ עַל בֵּן אֲסַפֵּר . כִּי אֲשֶׁר אֲדַרְוֵשׁ מֵעַל סֵפֶר :
 תַּהֲלִל נַפְשִׁי כִּחַ מַעֲשֵׂיךָ . וְכָל קִרְבִּי אֵת שֵׁם קִדְשֶׁךָ :
 וְאֲבַהֲבָה בְּכָל עַנְיִי . וְכָכָל לִבִּי אֲנַרְחָ אֵת אֲדָנִי :
 גַּם בְּגִרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ . וְאֵת בִּי אֲמַלֵּא תַהֲלִיתֶךָ :
 בִּי פִי יִגִּיד תַהֲלִיתֶךָ . כָּל הַיּוֹם אֵת תִּפְאֳרוֹתֶיךָ :
 (וְאֲמַרְהָ נָא עֲזוּזוֹ מִזְרָאוֹתֶיךָ . וְאֲשִׁיחָה דְּבָרֶיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ) :
 וְאֲזַכִּיר מִיִּבְרָה וְצִדְקוֹתֶיךָ . חַסְדֶּיךָ וְגְבוּרוֹתֶיךָ :
 יִדְעֵתִי כִּי גָדוֹל אַתָּה . עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גְּדוֹלְמִי :

שיר היחוד ליום שני

פי כל אלהי העמים הם. אלהים אלמים רוח אין בהם:
 הן לעבדיהם גמול אין משיבים. ולמה להם המה מטיבים:
 ובעת צרה אז יתפללו. ולא יענים כי לא יועילו:
 דורשים בכל לב לרוח אין בו. וקרוב יי אל עם קרובו:
 היוצר בל הוא אלהינו. הוא עשנו ולו לבד אֱחָנו:
 עם מרעיתו וצאן ידו. נכבדו שמו כי לעולם תסדו:
 בצר לנו מאד נמצאת. כי דורשיה לא עובת:
 ותמיד בפניו תהרתה. ומחללים לשם תפארתה:
 עד אמה פה ובכבודיה. ומשרתיה אף עבדיה.
 אשר כבודיה מלא כל הארץ. וכבודיה על כל הארץ:
 ואבותינו בחרו אותה. לבדה לעבוד ואין לך אֵתָה:
 גם אנחנו אותה לבדה. נעבוד כבן אב ונכבדה:
 והגנו על יחודה. יומם ולילה עתה:
 בפני כלנו ובלבבנו. שאתה לבדה אלהינו:
 אלהינו על תהיה. עדים אֱחָנו ועבדיה:
 אין תחלה אֵל ראשיתה. ואין קץ ותכלה לאחרייתה:
 ראשון ואחרון מפלי ראשית. ומפלי אחרית ואין לב לתשית:
 אין קצה אל נבדוחה. ואין סוף לעומק מדהותיה:
 אין לה סובב ואין לה פאה. על בן אותה מי לא ראה:
 אין צד וצלע וצליעה. ורוחב ואורכה (כ"ו עומק) לא ימצענה:
 (אין פאה לסביבותיה. ואין תוף מבחיל בינותיה):
 אין חכמה אשר תדעה. ואין מדע אשר יגיעה:
 ולא ישיג אותה כל מדע. ואין שגל אשר יכוין וידע:
 כִּמְהָ מאומה ואיכה אתה. ואיך בלי מאומה כל בראת:

ליום שלישי

עתי פי אֵתָה. אלהי יעקב כל יצרת:
 ולא נבראת. אתה יוצר ולא נוצרת:
 ואת כל תכלה. אתה מוריד שאול ואף תעלה:

ונאמן להחיות מתים אֶתָּה • ועל ידי נביאך בן הודעת:
 ולא תמות אל חי ולא מתה • מעולם ועד עולם אֶתָּה:
 משביר ומוליד ולא נולדת • מוחץ ורופא ולא חלית:
 מות ומדנה אין לפניך • תנומה ושניה אין לעיניך •
 הלא מקדם אל חי אֶתָּה • מאשר בך לא נשתנית:
 ועד העולם לא תשתנה • מאלחותך לא תתננה:
 קדש ונושן לא נמצאת • חדשת כל ולא חדשת:
 לא יחולו זקנה וכחרות עליך גם שיבה ושחרות:
 ולא חלף בך שמחה ועצב • ודמיון נוצר וכל דבר קצב:
 כי לא יסובב אותך גשם • אף לא תדמה אל כל גשם:
 כל היצורים גבול סבבתם • אל ראשיתם ולאחריתם:
 כי תברואים בגבול שממתם • ולימי צבאם גבול תקפתם:
 ורק אין גבול ולגימיה • ולשנותיה ולעצמה:
 על בן אינה צריה לכל • לנדף ולחסדה צריכים הכל:
 הכל צריכים לצדקותיה • ואינה צריה לבריותיה:
 כי מהם כל יציר היות • לבהך מאנמה לא נצרכת:
 ראשית ואחרית בידך ערוכים • אֶתָּה בם זהם ברוחה שרוכם:
 כל אשר הנה בראשונה • ואשר יהנה באחרונה:
 כל היצורים וכל מעשיהם • וכל דבריהם ומחשבותיהם:
 מראש ועד סוף תדע כלם • ולא תשבח פי אשה אצלם:
 אֶתָּה בראתם ולקף ערכם • לבדה תדע מקומם ודרכם:
 הן אין כבר ממך געלם • פי לפניך נכונים כלם:
 אין חושף ואין מנום וסתר • לנום שמה ולהסתר:
 את אשר תבקש אמה מוצא • בלי נמות אליהם בעת שתצצה:
 כי את הכל כאחת תראה • לבדה תעשה ואינה נלאה:
 כי על גוי ועל אדם יחד • על כל תבקר ברגע אחד:
 תשמע ברגע כל הקולות • ועק ולחש וכל התפללות:
 אף תבין אל כל מעשיהם • ברגע תהקוד בך לנביהם:
 ולא תצדיק על מחשבותיה • ולא תתמהמה על עצמה:
 אצל

שיר היחוד ליום שלישי

אצל עֲצֵתָהּ נִבְרָתָהּ . לְהִיז וּלְמַעַד קָרִיאתָהּ :

וְכָלֶם בְּאֵמַת בְּתוֹם וּבִיזְשֵׁר . מְבַלִּי עוֹדָהּ וּמְבַלִּי חוֹסֵר :
מִמֶּנָּה דָּבָר לֹא יֵאבֵד . וְדָבָר מִמֶּנָּה לֹא יִכְפָּר :

כָּל אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה תִּכְבֵּל לַעֲשׂוֹת . וְאִין מִי מוֹחָה בְּיָדָהּ מַעֲשׂוֹת :
וּבִקְרַת יָי בְּחִפְזוֹ קִשְׁרָה . וּבְרִצּוֹת יָי לֹא אֶתְבָּה :

אִין דְּבַר סִתֵּר מִמֶּנָּה נִכְחַד . עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לָהּ הֵם יִחַד :
אֲשֶׁר מִעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם . הֵם כָּלֶם כֶּה וְאֵתָהּ בְּכָרֶם :

הַדְּשׁוֹת תִּגִּיד וְסוֹד תִּרְבִּינָה . אֶל עֲבָדֶיךָ וּבִמְרֵאֲנֶיךָ :
וְאִינָה צְרוּיָה לְחִשְׁמִיעָהּ . דְּבַר סוֹד וְסִתֵּר לְהוֹדִיעָהּ :

כִּי מִמֶּנָּה כָּל סוֹד וְיָלָה . בְּמַתָּם עַל לֵב כָּל יֹצֵר וְעֹלָה :
כָּלֶם כָּל נִכְבָּא לֹא תִמְצָא . מִמֶּינִי עֲתָהּ לֹא יֵצֵא :

כְּאִין לֹו קֶצֶה וְלֹא יִתְצָה . לֵב לֹא יִתְהַד וְאִין פֶּה פּוֹצֵה :
כְּאִין לֹו רוּחוֹת וְאִין כּוֹ רוּחוֹת . אִין לֹו שִׁיחוֹת כּוֹ מוֹכִיחוֹת :

לְמַרְחֹק מִי יֵשֵׂא דַעֵו . לְלֹא תִחַלָּה וְלֹא סוֹף לְהִגִּיעֵו :
אֲנִידִים אֲחִידִים הַיּוֹד וְסוֹף וְרֵאשׁ . פֶּה וְלֵב אֶבְרוֹם מִדְּרוֹשׁ וּמִתְרוֹשׁ :

גוֹבַה וְעוֹמֵק נַעֲרִיצִים כְּסוֹבֵב . חֶבֶם לֵב וְנִכּוֹן לֹא יִלְבֵּב :
סוֹבֵב (כ"א סובל) תֵּכֵל וּכְלֵא אֵת כֵּל . וּבְקִיּוֹת תֵּכֵל אֵתָהּ כְּכֵל :

אִין עֲלִיָּה וְאִין תִּתְהַיָּה . אִין הִיזִין לָהּ וְאִין בִּינּוֹתָהּ :
אִין מְרָאָה וְגַב לְאֲחִתָּהּ . וְאִין טוֹף לְעוֹצֵם וְחוֹקָהּ :

וְאִין בְּתוֹךְ מִמֶּנָּה נִכְבֵּל . וְאִין מְקוֹם דֵּק מִמֶּנָּה נִחְדֵּל :
וְאִינָה גֵּאֲצֵל מִכֵּל וְנִכְבֵּל . וְאִין מְקוֹם דֵּק מִמֶּנָּה וְנִחְדֵּל :

מִקְרָה וְשִׁנּוּי אִין כֶּה נִמְצָא . וְלֹא זְמַן וְעַרְעֵר וְלֹא כָּל שִׁמְצָא :
כָּל זְמַן וְכָל עַת אֵתָהּ מִבְּנֵם . אֵתָהּ עוֹרְבֵם וְאֵתָהּ מִשְׁנֵם :

כָּל מִדַּע לֹא יֵשֵׁג אוֹתָהּ . אִין שִׁכַּל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתָהּ :
כְּמִתְהַד תְּכַמִּיתָהּ . כְּמִתְהַד תְּכַמִּיתָהּ :

חֶבֶם אֵתָהּ מֵאֵלֶיךָ . חִי מַעֲצָמָה וְאִין כְּנִילָהּ :
זוֹלַת תְּכַמִּיתָהּ אִין תְּכַמִּיה . כְּרִתִּי מִתְהַד אִין מוֹנֵהָ :

תְּחַלְקֵת כָּלֶם בְּכַמִּים שִׁכַּל . וְרוֹתָהּ תְּכַמִּיאם וְדַעַתָם תְּשַׁכַּל :
מִכְּלַעֲדֵי כֶסֶף אִין גְּבוּרָה . וּמִכְּלַעֲדֵי עֵזֶד אִין עֲזוּבָה :

אין נכבד כי אם כבדהו • ואין גדול כי אם גדלתו :
 כל יקר וכל טוב מעד • לאשר תחפוז עשות תפדיה :
 אין יקר לגדלתה • ואין מספר לתבונתה :
 אין עוד זולת הנותנה • הו וכל תוכל ואין בלתה :
 ולפני הכל כל היית • ובהיות הכל כל מלאת :
 לא לתצוק ולא תטק • יצנוד אף לא מעטקה :
 בעשותה כל לא נבדלת • מתוך מלאכתה לא נחרלת :
 בעשותה את השמים • ואת הארץ ואת המים :
 לא קרובה ולא רחוקה • כי כל קירות לא יחלקנה :
 זרם מים לא ישמך • ורוח כביר לא יתקפה :
 אף כל טנופת לא תטנפה • אש אוכלה אש לא תשרפה :
 לתנותה אין חסרון • גליחודה אין יתרון :
 כמו היית לעולם היתה • חוסר ועודף בה לא יהיה :
 ושמה מעידה כי היית • והנה ותהנה וככל אמה :
 הנה לעולם וכן נודעת • נעידה וכן בה העידות :
 שאמה הוא והנה בכל • שקה הכל ומקה הכל :
 שמות יקרה יענו ויעידו • בתוקף יקרה בה יסהידו :

ליום רביעי

ארומם אלהי אבי ואלי • אנה אלהי צורי וגואלי :
 איחד אלהי השמים והארץ בכל יום פעמים :
 אל חי אחד הוא בראנו • אביר ישראל אב לכלנו :
 אדוננו אדון כל הארץ • מה אדיר שמה בכל הארץ :
 אין כאר אש אוכלה וקנא • לעולם יי אמת אל אמונה :
 אורי וישעי מעוז חיי • עליו תלויים כל מאווי :
 אלהים אמת הוא אלהים חיים • לא יכילו ועמו גוים (ואינם) :
 אדיר ואמין כח ורב אונים • אלהי האלהים ואדני האדונים :
 אלה עושי אישי וכוועלי • אלוף נערי שומרי ועלמי :
 בורא כל וישראל גואל • ברנה אלהים אלהי ישראל :

שיר היתוד ליום רביעי

בורא הוה תרים יוצר . כמך מנזיה לא יבצר :
גאה משיב גמול על גאים . על הרמים ועל הנשאים :
גבור בקינו לערוץ בעברה . בחדר גאווה מי לא ירא :
גבורה כל אשר תחתיו נושא . וגדל כה גדולות עושה :
גדול הוא ושמו בגבורה . אלה שאג מי לא ירא :
דודי דגול הוא מרבה . אל נערץ בסוד קדושים רבה :
הוה גתיב בעתיק יומין . וצבאו על שמאל ועל ימין :
הדרו והודו על בני עבריו . הדרו הדר הוא לכל חסדיו :
הוא אל אלהי הרוחות לכל פשר שומע תפלה מכל :
נדאי ותיק ידע ועד . יי ימלוך לעולם ועד :
(ואשר חרב גאותנו . להלחם מלחמתנו) :
זוכר לעולם ברית ראשונים . כיום אתמול לו אלה שנים :
זה אלהינו ולו הוינו . וזמרת זה הוא מושיענו :
חלק יעקב יוצר הכל . חנון יי וחסד בכל :
חי העולם יי חלקי . חכם הרזים יי חוקי :
טוב ומטיב המלמד דעה . טהור עינים מראות ברעה :
ישר יי וישר דברו . ידידי נדידות משפנות דברו :
יועץ וגזור מי יפדנה . ויחתוף ויפעל מי ישיבנה :
(נפה דודי יפיו וטובו . יראו ויחוו ציון בשוכנו) :
גבור יצא באיש מלחמות . יעיר קנאה לעשות נקמות :
(בגשר על כנפי נשרים . נשא עבריו וישר הדורים) :
(כדוב שכול וכנמר שחל . כרקב וכעש ורוחו כנחל) :
(כדוב שכול וכנמר שוקד . דברו לעשות כמקל שקד) :
כפיר כה לב כמו שחל . כלביא וכארי ורוחו כנחל :
(פארו פהור בגדלתו . פברוש רענן ענותנותו) :
(כתפוח בריחו עוז אהבתו . על ישראל גאותו) :
(כתפוח בעצי הער . כן דודי עם יושבי שער) :
(כפיר כה למרמיני אל נוקם וכטל הוא לישראל) :
(כפוחי מית חלקי ויגדלי . אני לדודי נבלה ודודי לי) :

(כבודי יי לא אמירנה. האמרנהו והאמירנה):
 (פארהה ישא. ובכפיר ינהם. אל יתה כנר וכאיש נדהם):
 (ברועה גבור אשר לא יוכל. צאנו להציל וקהה למאכל):
 (פגבור אין אגל וכארת. גם וכורת מר צורת):
 (כאריה מושהית וככפיר לעזיבו. ברקב גם פעש לאויביו):
 (כפיר כח פשמיר ושית. ולא ישאר פנתקה ונת):
 (כשמיר ושית צדים ימנן. כצפרים עפות לעירו יגן):
 (כגשמי נדכה לנו יבא. כמלקוש וכטל להבקים בו):
 (כנשר ירחף על גוזליו. וכצל כנפיו יחסו מיחליו):
 (כצפרים על עירו יגן. וכצל כנפיו רגנות נגנן):
 (לברו יי) הוא ונפלאות גדולות. עושה אל נורא עלילות):
 לצבי ועופר דומה דודי. בי יקדמני אלהי חסדי:
 לפני עמו יישר הדורים. וינשאם על כנפיו נשרים:
 לעולם חלקי הוא וצור לבבי. בלה שארי לה ולבבי:
 (לברו יי הוא ונפלאות גדולות עושה ורב נוראות):
 מקום אתה לעולמך. ואין יודע את מקומך:
 מוראי אל רועי ויוצרי. צור יקרני מחוללי וצורי:
 מרום ומעוז הוא לי ומחסי. מגדל עוז שם יי מנוסי:
 מלך יעקב משגב לנו. הוא מחוקקנו ומושיענו:
 מגדול ישועות משען יהי לי. מבטח אלהים יי חילי:
 מושל עולם מלכותך. בכל דור ודור ממשתלתך:
 מי יתנה פאח לי לצרה. הושע יי) כי ידך לא קצרה:
 מקור חיים מקנה ישראל. לא אעזוב כי מעוזי אל:
 מגן ישעי וחרב גאון. לשמך ולזכרך נפש תאון:
 מגן הוא לכל החוסים בו. אשרי אדם אשר עוז לו בו:
 נבר ונעים גאור ונורא. נאדר ונאור שמו כגבורה:
 נאמן נצח ישראל וגואלו. לא ישקר אשרי כל חובי לו:
 נצח ישורון האל הנאמן. מאלהו יתודה לא אלמן:
 נפלא על כל הנפלאים ומתנשא על כל הנשאים.

שיר היחוד ליום רביעי

נִקְדַּשׁ וְנִעְרַץ אֱלֹהֵי קְדוֹשֵׁי . נִכְוֵן וְנִשְׁגָּב יְיָ נָסִי :

נִזְקַם וְנוֹטֵר וּבִעַל חַיִּמָּה . לְצַדִּיק לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה :

נְרִי יְיָ פִתְחוּ נְרוֹ . עָלֵי רֵאשֵׁי וְגַר לְהַגְרֵי דְבָרוּ :

סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סְלֵעֵי . סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פְשָׁעֵי :

סִתְרוּ יְיָ סְלֵעֵי וְסִתְרוּ . סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סְעָרֵי וְסִבְרֵי :

סִרְעַנְוּ (יְיָ) וּמְצוֹדֵתְנָה . עֲזַרְתֶּנּוּ וּמִפְּלִטָנוּ :

עֲזוּ וְנִפְדוּ עַיִן וְעֹרֵי . עֲלִיוֹן עֲזוּ לִי אֵל יְהִי עָרִי :

עֵיד וְקָדִישׁ יֵשֶׁת סְבִיבֵינוּ סִתְרֵנוּ אֶתְּךָ אֵל מִסִּתְתֵּנוּ :

עַד מִמְּחַר לְשָׁלֵם גְּמוּלָה לְאוֹיְבָיו . שׁוֹמֵר כְּרִית וְחֹסֵד לְאוֹהֲבָיו :

פָּדָה אֶת אֲבֹתֵהֶם יְדִידוֹ . הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו :

פִּחַד יִצְחָק יִתֵּן פִּחְדוֹ . עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עֲבָדָיו :

פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וְבוֹדֵק . כָּל לִבְבוֹת לֹא אִתּוֹ צָדֵק .

צְרוּר הַמּוֹר אֲשֶׁבּוֹל הַבּוֹפֵר . נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָדִיק בּוֹפֵר :

צַח וְאֵדוּם דוֹד בְּצִבְאָיו אוֹת . עַל כֵּן נִקְרָא יְיָ צִבְאוֹת :

צַדִּיק יְיָ הַצּוֹר תְּמִים . אֲבִטַח עֲבָדֵי עַד בְּצוֹר עוֹרְמִים :

צָבָא הַשָּׁמַיִם מוֹשֶׁתַּחֲנוּיִם לוֹ . שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ :

קְדוֹשׁ הוּא כָּכֵל מִיַּעַן קְדֻשּׁוֹת . כַּתוּת שְׁלֹשׁ קְדוֹשׁ מִשְׁלֹשׁוֹת :

קָיָם לְעֵלְמִין אֱלֹהָא תִּיָּא . מְרָא דְאַרְעָא וּמְרָא דְשָׁמַיָּא :

קוֹנֵי מַחֲסֵם מְנַגַּף לְשׁוֹנְאָיו . קָרוֹן יִשְׁעֵי וְקָרוֹב לְקוֹדְאָיו :

רְחוֹק מְכַל וְאֵת כָּל רוֹאֵה . כִּי רַם יְיָ וְשָׁפֵל יִרְאֵה :

רוֹעֵי יְיָ לֹא אֲחַסֵּר כָּל . וְרַב פֶּחַ וְרַב חֶסֶד לְכָל :

רְחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ . לְשִׁבְרוֹי לֵב וְעֵינַי כּוֹבֵשׁ :

רַעִי כָּלוּ הוּא מְחַמְדִּים . מִשְׁפָּטָיו אִמְתָּ מִתּוֹקִים וְחַמְדִּים :

רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן כַּעֲוָלָם וְעַד עוֹרָם אֶתְּךָ אֵל שׁוֹכֵן עַד :

שְׁלִיט מִלְּךָ שְׁמַיָּא כָּכֵל דְּרַ וְדָר . לִיָּה אֲנָא מִשְׁבַּח מְרוֹמָם וּמְהַדָּר :

שָׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְיָ אֱלֹהִים . שׁוֹפֵט צָדֵק וּמְשַׁפִּיל גְּבוּהִים :

שְׁנִיָּא כַח לֹא מְצִאנוּהוּ . יִשְׁתַּיִב בְּכַחוֹ וְיָמֵי כְמוֹהוּ :

שְׁלֵמָה שְׁמוֹ כִּי שְׁלוֹם שְׁלוֹם . כִּי יִדְבַר אֵל חֲסִידָיו שְׁלוֹם :

שֵׁם יְיָ אֶתְּךָ אֲשֶׁר אֶתְּךָ . תּוֹעֲפוֹת רֵאִם לוֹ כְּכַפִּיר וּכְאֲרֵתָה :

שְׂדֵי

שְׂדֵי מְאֹרֵי מַלְכֵי וְאֵלֵי . הַלְלוּהָ שָׂמוּ נַפְשֵׁי הַלְלִי :
 תִּתְקַם עִם יוֹשְׁבֵי נַטְעִים . הַשְּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הַרוּעִים (נ"א רְעִים
 הַתְּחַסְּדֵי תִתְּכַר עַמָּם . וְעַם עֹקְשִׁים תִּתְּכַר לְהַמָּם :
 תָּמִים בְּרַבָּךְ תִּתְּכַר מִכָּל . תּוּכַל לְבַדָּךְ לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל :
 תּוֹהַרְתִּי וְסִכְרִי וְתִקְוֹתִי . תֵּאֱוֹת נַפְשֵׁי וְתִשׁוּקָתִי :
 תִּהְלָתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעוֹי . מִמְּעֵי אֲמִי גוֹחֵי וְגוֹחֵי :
 הַמָּיִם רְעִים אֵל דְּעוֹת אֶחָד . כָּל הַלְבָבוֹת דוֹרְשׁ יַחַד :

ליום חמישי

מִי כְמוֹךָ דָּעָה מוֹרָה . נִיב שְׁפָתַי אִתָּה בּוֹרָא :
 מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ עִמָּקוֹ וְרִמּוֹ . וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוֹ :
 לֹא לְמוֹדָךְ חֲכָמְתֶךָ . וְלֹא תִבְיַנְךָ תִּבְיַנְתֶּךָ :
 לֹא קִבְרָתְךָ מִכְבוֹתֶךָ . וְלֹא יִרְשֶׁתְךָ מִמְשַׁלְתֶךָ :
 לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לְבַדָּךְ . וְלֹא לְאַחֵרִים כְּבוֹד הַחוּדָךְ :
 וְלֹא תִתֵּן לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים . תִּהְלָתֶךָ לְפָסִילִים וְזָרִים :
 וְכְבוֹד וְגַם כָּל יָקָר מֵאֲדָךְ . וְכְבוֹדָךָ לֹא לְזָרִים אִתָּה :
 אִתָּה תַעֲוִד בְּיַחְדְּךָ . וְתוֹרָתֶךָ וְעִבְרֶיךָ :
 אֱלֹהֵינוּ עַל יַחְדְּךָ . אִתָּה עַד אֲמֵת וְאַנְחֵנוּ עִבְרֶיךָ :
 לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הַתְּדוּמָה . וּבְמִבְרָאֲכֶתָהּ אֵין זָר עִמָּךָ :
 לֹא נוֹעֲצָתְךָ וְלֹא לְמַדָּתְךָ . בְּחַדְשֶׁךָ בְּרִיאוֹת פִּי נִכְיַנְתְּ :
 מִמְּעַמְקֵי מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ . וּמִרַבָּךְ כָּל פְּעֻלוֹתֶיךָ :
 קִצּוֹת דְּרָבִידָה הֵלֵא הַפְּרִנּוֹ . וּמִמִּעֲשֵׂיךָ הוּא דְעֵנוּ :
 שְׂאֵתָה אֵל כָּל יִצְרָתְךָ . לְבַדָּךְ מֵאוֹמָה לֹא נִגְרַעְתְּ :
 לַעֲשׂוֹת מִלֹּאכְתֶּךָ לֹא לְחֻצָּת . וְגַם לְעוֹר לֹא נִצְרַכְתְּ :
 כִּי הָיִיתְךָ לְפָנֵי הַכָּל . וְאֵין בְּאֵין כָּל לֹא נִצְרַכְתְּ כָּל :
 כִּי מֵאֲתֶכְתֶּךָ עִבְרֶיךָ . כָּל בְּרָאתְךָ לְכַבֹּדָךָ :
 וְלֹא נוֹדַע אֵל זוֹרָתֶךָ . וְאֵין כְּמוֹךָ וְאֵין בְּרָתֶךָ :
 וְלֹא נִשְׁמַע מִן אֵין יִהְיָא . וְלֹא הֵם וְלֹא נִהְיָ וְלֹא נִרְאָה :
 וְגַם אֲחֵרֶיךָ לֹא יִהְיָ אֵל . רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל :

שיר היחוד ליום חמישי

ברוך אתה יחיד ומיוחד . יי אהר וישמו אהר :

אשר מי יעשה כמלאכתך . כמעשיך ובגבורותיך :

אין יציר זולת וצורתך . ואין בריאה כי אם בריאתך (כ"מלאכתך)

כל אשר תהפוך תעשה בכל . כי אתה נעלית על כל :

אין כמות ואין בלתך . כי אין אלהים זולתך :

אתה האל עושה פלא . ודבר ממה לא יפלא :

מי כמות נורא תהלות . אלהים לבדך עושה גדולות :

אין אותות כמו אותותיך . אף אין מופת כמו מופתך :

אין תכונה כתבונתך . אין גדלה כגדלתך :

כי מאד עמקי מחשבותיך . ונבחר דרכי אודחותיך :

אין נאה כמו נאותך . אף אין ענה כענתך :

אין קדשה כקדשתך . אין קריבות כמו קרבותך :

אין צדקה כמו צדקתך . אין תשועה כתשועתך :

אין זרע כזרעונותיך . אין קול כרעם גבורותיך :

אין חיים כחַיַּיִתִּיךָ . אין חנינות כחַיִּינִיִּתִּיךָ :

אין אלהות כאלהותך . ואין מפליא כשם תפארתך :

כי שמונתך אלים מרועים . בגבורך לחוצים להפליא נחוצים :

ואשר וחרטום לא ילחצנה . וכל שם ורטה לא ינצחנה :

לא ינצחנה כל החכמים . כל הקוסמים וחסרטמים :

אתה משיב לאחור חכמים . לא ויכלו לך ערומים וקוסמים :

להשיב לאחור מומותיך . להפך עצת סוד גורתך :

מצונק לא יעבירנה . לא ימחרנה ולא יאחרנה :

עצתך תפך עצת כל יועצים . וענה מחליש לב אמיצים :

אתה מצונה ופתחה משנה . ואין עליה פקוד מצונה :

אתה טהנה ואינה טהנה . לה כל טהנה נפש תרונה :

וכל היוצרים וכל עוננם . וכל יקר אשר בה אין דמוננם :

לא מחשבותם מחשבותיך . כי אין נורא זולתך :

ואין דמיון נפלא אלהינו . ואין חקר נשגב אדוננו :

סתור מכל סתור ועמוס . מכל עמוס ומכל עמוס :

דק מכל דק וצפון מכל . צפון ויכול מכל יכול :
 נשגב מכל נשגב ונעלם . מכל נעלם ושמו לעולם :
 גבוה מכל גבוה ועליון . מכל עליון ומכל חביון :
 חבוי ועמוק מכל עמוק . לב כל דעת עליו חמוק :
 שאין שכל ומדע והכמה . יכולים להשוות לו כל מאומה :
 לא משיגים לו איד וכמה . לא מוצאים לו דבר דומה :
 מקרה וערער ושנוי ומפל . והקר ומסמך אור וגם אופל :
 ולא מוצאים לו מראה וצבע . ולא כל טבע אשר יש ושבע :
 לכן נבוכות כל עשתונות . ונבחלות כל החשבונות :
 וכל שרעפים וכל תהורים . גלאים לשום בו שיעורים :
 מלשערהו ומלהגבילהו . מלתארהו ומלפרסמהו :
 בקל שכלנו חפשנוהו . פמדענו למצוא מה הוא :
 לא מצאנוהו ולא ידענוהו . אך ממעשיו הפרנוהו :
 שהוא לבדו יוצר אחר . חי וכל יוכל וחקם מיוחד :
 כי הוא הנה לכל קודם . על בן נקרא אלהי קדם :
 פעשותו בלי כל מאום את כל . ידענו כי הוא כל יכול :
 באשר מעשיו כהכמה כלם . ידענו כי בגינה פעלים :
 בכל יום ויום פתרו כלם . ידענו כי הוא אלהי עולם :
 באשר הנה קודם לכלם . ידענו כי הוא חי (וקים) לעולם :
 ואין להקדו אחר יוצרנו . בלפנו ולא בספורנו :
 לממש ונודש לא נשערהו . לטפל ותואר לא נדמהו :
 ולא נחשבהו לעקר ונצב . ולא למין וכל און ולכל נחשב :
 כל הנראים והנשכלים . והמדעים בעשר כלגלים :
 ושבע במעות וששית נדות . ושלוש גזרות ועמות ומדות :
 הן כבודא אין גם אחר . כי הוא בראם כלם יחד :
 כלם יכלו אף יחלופו . הם יאברו ואף יסופו :
 ואתה תעמוד ותבלה כלם . כי חי וקים אתה לעולם :

* כל הנראים כו' ה"ל הנה בעלמו הוא ל' ר' סעדי גאון ז"ל במאמר שני מספרו האמונות , וכלאו המכרשים כולם לעמוד על סודו להקדו יריעתם נחמית הכגון , לכן אכתוב ידוע

ש ו ז ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט

- א. ת. ה. לְבַדָּהּ יוּצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֵׂהָ לְעוֹשֶׂהוּ:
 כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יִכִּילוּהָ. וְאִף שָׁמַיִם לֹא יִכַּלְכְּלוּהָ:
 אִז (נ"א אף) יִחַלְלוּ מַיִם הַיָּם. מִפְּנֵי אֱלֹהִים חַיִּי:
 רַעֲשָׂה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם. וְנָטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמַיִם:
 נוֹשָׂה לְבַדָּהּ הַשָּׁמַיִם. רוּחַ הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם:
 עֲשִׂיתָ כָּל חִפְצֶיךָ לְבַדָּהּ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עוֹר כַּנְּגִידָה:
 סוּעַד אֵין מִי וְיִשְׁעָהּ. הַכֹּל מִמֶּנָּה וּמִקֶּדֶהּ:
 כִּכְחֶהּ אִז בֶּן עֵתָה וְדַעְתָּהּ. וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדָהּ אָתָּה:
 וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִגְעֹת. כִּי בְמִלְאֲכָתָךְ לֹא עֲמֵלְתָּ:
 כִּי בְדַבְרָךְ כָּל יְצוּרֶיהָ. וּמַעֲשֵׂה חִפְצֶיךָ בְּמֵאמְרֶיהָ:
 וְלֹא אֲחִרְתִּי וְלֹא מְסַרְתִּי. הַכֹּל עֲשִׂיתִי וְיָפָה בְּעֵתִי:
 מִכְּלֵי מְאֵימָה כָּל חֲדָשְׁתָּ. וְאֵת הַכֹּל בְּלִי כֹל (נ"א כלי) פְּעֻלָּתָ:
 וְעַל לֹא יִסּוֹד הַכֹּל יִסְדֶּת. בְּרִצּוֹן רוּחְךָ כָּל תְּלִיתָ:
 זְרוּעוֹת עוֹלָם אֵת כָּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֵאשִׁי וְעַד סוּף וְאִינָם נִלְאוֹת:
 בְּעִנְיָךְ לֹא דָבַר הִיחֲשֵׂהָ. רִצּוֹנְךָ כָּל דָּבַר רוּחְךָ עוֹשֶׂה:
 לְפַעֲלֶתָהּ לֹא דְמִיתָ. אֵל כָּל תּוֹצֵר לֹא שְׁוִיתָ:
 וְלֹא הִדְמָה לְמִלְאֲכָתָךְ מְלֵאכָה. חֲכִמְתָּךְ הִיא הַכֹּל עֲרַכָּה:
 לְרִצּוֹנְךָ לֹא קָדְמוּ וְאֲחִירוּ. וְעַל חִפְצֶיךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחִסְרוּ:
 מִכֵּר חִפְצֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתָּ. וְדָבַר אֶחָד לֹא חִסְרָתָ:
 לֹא הִחְסַרְתָּ וְלֹא הַעֲדַפְתָּ. וְדָבַר רַק בָּם לֹא פְעֻלָּתָ:
 אֲתָה תִשְׁבַּחֵם וְנִי תִתְעַבְּבֵם. וְשִׁמּוֹן דָּבָר לֹא נִמְצָא בָּם:
 הַחֲרוֹת בְּחִכְמָה עֲשִׂיתֶם. בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת כְּלִיתֶם:
 מְרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשִׂיתֶם. בְּאַמֶּת וּבִיֹּשֶׁר וְטוֹב רְאוּיָם:

כי כל הנמצאים לא ימלטו מהיותם או עלם או מקרה, ומנואר בהגיון להרמז"ס שער י'
 ורוח חן לאנן טנון כ"י ובכירושלמלת זרות למורה פי הסוגים העליונים לכל הנמצאים הם
 י' מיני אשר קראו עשר מאמרות, והסוג העליון והראשון הוא העלם, והתשעה האחרים
 הם מקרים המשיגים לעלם והם הכמות והאיכות והמצטרף והאנה והמצב
 והמחוץ הוא האנן והלו הוא הקנין והפועל והמחפעל; ויאמר בן רשד כי במאמר הכמות
 ומלאי שבעה מיני' והם המספר, והנשט, והטעם, והקו, והמאמרים, והזמן, והמקום;
 ומספר מיני' הפועל והמחפעל הם ששה כמספר מיני' התנועות והגדירות המשיגים
 לעלם והמחפעל, עקים מהם נמאמר העלם והם ההווי' וההפסד עקס שכו' ימלאו בעלם

הַקְדַּמְתָּ בַמַּעֲשֵׂי יְדִידָהּ • רֹב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ :
 כִּי רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ • הֲלֹא מַעֲלָם עַל עֲבָדֶיךָ :
 וְעַד לֹא כָל חַי הַיּוֹכֵן לְכָל־כֵּל • לִפְנֵי אֹכֵל תֵּהֵן אֹכֵל :
 וּמְזוֹן וּמְכֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כָל • צְרִכֵי הַכֹּל בְּאִשֶׁר לְכָל :
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים הִרְאִישׁוּנִים • אִזּוּ הַכִּינּוּתֶם לְאַחֲרוּנִים :
 אִזּוּ עֲשִׂיתָ אֹר בְּשִׁלְמָה • אֲדָר מְאֻרֹת מִמּוֹל שִׁלְמָה :
 בְּטָרֶם כָּל יָצוֹר מְאֻד גְּדַתָּ • וְאַחַר כָּל מְאֻד נִתְגַּדַּלְתָּ :
 אִזּוּ בְּאֵין לְבוֹשׁ הוֹד וְהָרָר לִבְשׁ • עַד לֹא אֲזַנֵּן גְּאוֹת לְבֶשׂ :
 אֹר בְּשִׁלְמָה וּכְמַעִיל עוֹטָהּ • שָׁמַיִם בִּירִיעָה נֹטָהּ :
 עֲשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים • וְרָצוּא וְשׁוֹכ בְּנַחַת מְהַלְכִים :
 הַכְּבִדְתָּ בֵּין מַיִם לְמַיִם • בְּמַתִּיחַת רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם :
 מְזוֹנֹת מְעוֹנֹת לְשָׁרְזֵן מַיִם • וְעוֹף יַעֲזוּבָה עַל (פְּנֵי רִקִּיעַ) הַשָּׁמַיִם :
 עֲשֵׂב וְחִצִּיר לְבֶשֶׂת אֲדָמָה • מֵאֹכֵל לְהַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה :
 בְּחֵרֵי שִׁמְנוֹ גַּם נִטְעַתָּ • אֵל הָאָדָם אִשֶׁר עֲשִׂיתָ :
 עֹר כִּנְגְדוֹ עֲשִׂיתָ לוֹ • דִּי מִחֲסוֹרוֹ אִשֶׁר יַחֲסֵר לוֹ :
 כָּל מַעֲשִׂיֶךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה • וְתַתַּת הַגְּלִיּוֹ הַכֹּל שְׁתַּתָּ :
 לְהַעֲלוֹת מַהֵם בְּקָר וּצֹאן • עַל מִזְבְּחֶךָ יַעֲלוּ לְרִצּוֹן :
 עֲשִׂיתָ לוֹ כְּתוֹנֶת לְשֵׁרֶת • לְחִדְרַת קוֹדֶשׁ וּלְתַפְאֶרֶת :
 שָׁמַתָּ בְּקָרְבוֹ חֲכַמַת אֱלֹהִים • כִּי יִצְרְתוּ לָהּ בְּצִלְם אֱלֹהִים :
 לֹא מִנְעַתָּ עַל פְּנֵי אֲדָמָה • צְרִכֵי אָדָם וְכֹלֶם בְּחֲכַמָּה :
 מַעֲשִׂיֶךָ מְאֻד רַבּוּ וְגִדְלוּ • וְשִׁמְךָ יִי כֹלֶם יִהְלְלוּ :
 רַבּוּ וְגִדְלוּ מְאֻד מַעֲשִׂיֶךָ • יוֹדֶיךָ יִי כָּל מַעֲשִׂיֶךָ :
 כָּל פְּעֻלָּתָ לְמַעֲנֶךָ • וּלְכַבוֹדֶךָ כָּל קַנְיָנֶךָ :

מִלֵּד עֲלָמוֹ וְהוּא שִׁפְשׁוֹעַ לֹרֶה וְיִלְבוֹשׁ לֹרֶה אַחֲרַי וְנִשְׁתַּחֲוֶה מֵעַל אֵל עֲלַם אַחַר , וְשֵׁנִי מֵהַסֵּם
 בְּמֵאֵר הַכְּמוֹת וְהַסֵּם הַצְּמִיחָה וְהַיִּינוּ הַשִּׁיבּוּי מִקְטָנוֹת לְגִדְלוֹת , וְהַהִיחֹךְ וְהוּא שֵׁנִי
 מִגִּדְלוֹת לְקְטָנוֹת , וְאַחַד בְּמֵאֵר הַאִיבּוֹת וְהוּא הַשִּׁיבּוּי בְּחִכּוֹנוֹתָיו מִמֵּרָאה אֵל מִמֵּרָאה אִזּוּ
 מִקּוֹר אֵל חוּס וְכּוֹמוֹה , וְהוּא הַכְּקָרָא שִׁיבּוּי נַחֲתָם , וְאַחַד מֵהַסֵּם בְּמֵאֵר הַאֵכָה וְהוּא
 הַהֶעֱחָק מִמִּקּוֹס אֵל מִקּוֹס ; וְיֵאמֵר עוֹד כִּי לְכָל גְּזִירָה ר"ל לְכָל מֵאֵר גּוֹרֵר צְחֻתָךְ יִתְכַּנֵּן
 ג' מִיכֵי צִיּוֹר , צִיּוֹר בְּגֵרֵד וְהוּא אִשֶׁר יִתְחַבֵּר מִסּוּג וְהַגְּדֵל כְּאִמְרַנו הָאָדָם הוּא דָּו מִדְּבַר ,
 וְצִיּוֹר בְּחֹק וְהוּא הַמִּתְחַבֵּר מִסּוּג וְהַגְּדֵל אוֹ מִקְרָה כְּאִמְרַנו הָאָדָם הוּא חַי צְחֻק אוֹ חַי
 בּוֹחַב וְכּוֹמוֹה , וְצִיּוֹר אִינוֹ לֹא בְּגֵרֵד וְלֹא בְּחֹק וְהוּא הַמִּתְחַבֵּר מִמִּין וְמִקְרָה כְּאִמְרַנו

שיר היחוד ליום השבת

או פיום השבועי נחת . יום השבת על בן ברכת :
ועל קה פועל תהלה ערוכה . הסידור בכל עת יכר כוכבה :
ברוך יי יוצר כלם . אלהים תים ומלך עולם :
כי מעולם על עבדיך . רוב רחמיה וחסדיך :
ובמצרים תחלות . להודיע פי מאד נערות :
על כל אלהים בעשות בהם . שפטים גדלים ובלהיהם
בכקעה ים סוף עמך ראי . יד הגדולה וייראו :
נהגת עמך לעשות לך . שם תפארת להראות גדלה :
ודברת עמים מן השמים . וגם העבים נטפו מים :
ידעת לכתם במדבר . בארץ ציה איש לא עבר :
תטה לעמך דגו שמים . וכעפר שאר ומצור נעים :
תגרש גוים רבים עמים . יירשו ארצם ועמל לאמים :
בעבור ישמרו תקים ותורות . אמרות יי אמרות טהורות :
ויתעדנו במרעה שמן . ומחלמיש צור פלגי שמן :
בנוחם פנו עיר קדשך . ויפארו בית מקדשך :
ותאמר פה אשב לאורך . ימים צדה ברה אברה :
בי שם יזבחו זבחי צדק . אף פהגיד ולפשו צדק :
ובית הלוי נעימות יזמרו . לך יתרועעו אף ישירו :
בית ישראל ויראי יי . יכבדו ויודו שמה יי .
הטיבות מאד לראשונים . בן תטיב גם לאחרונים :
יי תשיש נא עלינו . באשר ישבת על אכותינו :
אותנו להרבות ולהטיב . ונודה לך לעולם כי תטיב :
יי תבנה עירך מהבה . פי עליה שמה גמרא :
וקרן דוד תצמיח בה . ותשכון לעולם יי בקרבה :
זבחי צדק שמה יזבחה . ובימי קדם תערב בגתה :

וברך

גראוין שהוא אדם לבן או הופר מהיר ; ושלוש עתות הם הסוף והכוונה עמיד ,
ושלש מרות הם הם הידועות בשם ג' רחמים שהם האורך והרומז והעומק , והם לורת
הקו והטעם והגשם ; והנה הענינים הנזכרים הם מקיפים כל הנמצאות עם משיגים
ומסיגי משיגים גבולם שנייח בנאמים ובמקריהם לכן אין גם אחד מהם נזרול ית' כי
הוא צדק כל עולם וכל מקרה והוא מרומם מכל שיטי והסתחות ואין כח נרעיון לחבוט
או כל מאמה .

וקָבַדְתָּ עִמָּךְ בְּאֹרֶךְ כַּנְיָהּ • כִּי תַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ :
 וּבְרָצוֹנָךְ תַעֲשֶׂה תַפְצֵנוּ • תַבְטַּח גַּם עִמָּךְ כַּלְנוּ :
 בְּתַרְתַּנוּ חַיִּים לָךְ לַעַם סִגְלָהּ • וְעַל עִמָּךְ בְּרַבְרָהּ סִלְחָה :
 וְתַמִּיד נִכְפַר תַּחֲלָתָהּ • וְיִסְמַל לְשֵׁם תַפְאָרְתָהּ :
 וּמְבַרְכְתָהּ עִמָּךְ וּבְתוֹרָהּ • כִּי אֵת כָּרַ אֲשֶׁר תִּכְרַה מְבוֹרָהּ :
 וְאֵי בְעַדִּי אֲחַלְלָה בּוֹרְאִי • וְאֲבַרְכְּכָה כָּל יְמֵי צְבָאִי :
 יְהִי יְשֵׁם יְיָ מְבוֹרָהּ לְעוֹלָם • מִן הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם :
 כַּפְתּוּב בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם • וְיִאֲמְרוּ כָּל
 הַעַם אֲמֵן וְיִשְׁמַח לֵב • עֲנֵה דְגִמָּל וְאִמְרֵי לְחַוּא שְׂמֵחַ דִּי אֱלֹהֵי מְבַרְכָה מִן
 עַרְמְיָא וְעַד עַרְמְיָא דִּי תַבְמַתָּא וּבְמַרְתָּא דִּי בַח הִיא • וְיִאֲמְרוּ וְיִאֲמְרוּ סְרוּסִים
 גִּישׁוּ וְתַרְמִיאל כִּי תִשְׁכַּנְתָּה יְשׁוּבָהּ הַחַדְשָׁה שְׂכַנְתָּה פְתַחְתָּה קוּמִי בְּרַבְנוּ
 אֵת יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִן הַעוֹלָם עַד הַעוֹלָם וּבְרַבְנוּ יְשֵׁם מְבוֹרָהּ וְיִתְרוּסִים עַל כָּל
 בְּרַבְרָהּ וְתַחֲלָה • וְיִאֲמְרֵי בְרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם וְיִאֲמְרֵי
 כָּל הַעַם אֲמֵן וְיִשְׁמַח לֵב • וְיִאֲמְרוּ וְיִקְרַח דְּוִיד אֵת יְיָ לַעֲשֵׂי כָּל תַּחֲלָה וְיִאֲמְרֵי
 דְּוִיד • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מִשְׁעִלְמֵי וְעַד עוֹלָם :

שיר הכבוד

כַּסְמוּחִין כַּחֲרִין קַדְשׁ לְאַנְעִים וּמִירוֹת יֵט לֹמַר ד' כַּסּוּקִים אֲלוּ •
 שְׂאוּ שַׁעְרֵיכֶם רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ פַתְחֵי עוֹלָם וּיּוֹבֵא מֶלֶךְ הַכְבוֹד :
 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְבוֹד ה' עוֹז וּגְבוּרָה ה' גְבוּרָה מִלַּחְמָה :
 שְׂאוּ שַׁעְרֵיכֶם רְאשֵׁיכֶם וְשֹׂאוּ פַתְחֵי עוֹלָם וּיּוֹבֵא מֶלֶךְ הַכְבוֹד :
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְבוֹד ה' צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְבוֹד סִלְחָה :
 אֲנַעִים וּמִירוֹת וְשִׁירִים אֲאָרוּג • כִּי אֲלִיָּהּ נִפְשֵׁי תַעֲרוּג :
 נִפְשֵׁי הַמּוֹדָה בְּצַל יְדִיָּהּ • לְדַעַת כָּל רֵז סוּדָה :
 מִדֵּי דַבְרֵי בְּכְבוֹדָהּ • הוֹמָה לְבִי אֶל דְּוִידָהּ :
 עַל בֶּן אֲדָבָר בָּךְ נִבְבְּרוֹת • וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת :
 אֲסַפְּרָה כְבוֹדָהּ וְלֹא רְאִיתִיהָ : אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יִדְעֵתִיָּהּ :
 בְּיַד נְבִיאָהּ בְּסוּד עֲבָדֶיךָ • דְּמוּתָהּ הָדָר כְּבוֹד הוֹדָהּ :
 גְּדַלְתָּהּ וְיִכְבוֹדְתָהּ • כִּי לְתוֹרָהּ פָּעַלְתָּהּ :

ע"ס א"ב

דמו אותך ולא כפי ישיך • וישווק לפי מעשיך :
 המשיכה ברוב הוינות • הנך אחד ככל דמונות :
 ויחוו בך זקנה ובחרות • וישער ראשך בשיבה ושחרות :
 זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב • כאיש מלחמות ידיו לורב :
 חבש פובע ישועה בראשו • הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו :
 טללי אורות ראשו נמלא • וקוצותיו רסיסי לילה :
 יתפאר בי פי הפץ בי • והוא יהיה לי לעמרת צבי :
 כפתם טהור פודמות ראשו • ותק על מצח כבוד שם קדשו :
 לחן ולכבוד צבי תפארה • אמתו לו עמרה עמרה :
 מהלפות ראשו כבימי בחרות • קוצותיו תלפלים שהודות :
 גוה הצדק צבי תפארתו • יעלה גא על ראש שמוחתו :
 סגלתו יהי כידו עמרת • וצניף מלוכה צבי תפארת :
 עמוסים נשאים עמרת עגדם • מאשר יקרו בעיניו כפדם :
 פארו עלי ופארו עלי • וקרוב אלני בקראי אליו :
 צח ואדום ללבושו אדום • פודה בדרךכו בבואו מאדום :
 קשר תפלן הראה לענו • המונת יי לנגה עיניו :
 רוצה בעמו ענוים ופאר • יושב תהלות בם להתפאר :
 ראש דברך אמת קורא מראש • דוד ודור עם דורשך הדוש :
 שית המון שירי גא עליך • ורנתי תקרב אליך :
 תהלתי תהי לראשך עמרת • ותפלתי תפון קטורת :
 תיקר שירת רש בעיניך • פשיר יושר על קרבניך :
 ברכתי תעלה לראש משפיר • מחולל ומזליה ידיו כפיר :
 ובברכתי הנענע לראש • ואותה קח לה כבשמים ראש :
 יערב גא שיהי עליך • כי נפשי תערוג אליך :

סדר נשיאת כפים

כשהחזן אומר ומפני חטאנו תאמר זה

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה קרי שיצא
ממני לבטלה ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מצוה בין באונס ובין
ברצון והנשמות העשוקות בקליפות הנפוצים מארבע כנפות הארץ והנשמות
דאולן ערטלאין הנפזרים בין הגוים ועל ידי זה חרב עירנו ושמש בית מקדשנו
וגלה יקרנו ונטל כבוד מבית חיינו הפליטם הקליפות כל הניצוצות הקדושות
שבעולם ויחזרו לקבצם בקדושה שנית וקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו
כנם מידכתי ארץ ויקוים בנו מקדא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך
ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יתיה נדחך בקצה
השמים מישיב יקבצך ה' אלהיך ומושם יקחך ויקוים בנו באהבתו ובחמלתו הוא
גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם בכח השם הקדוש הזה ביט ובשם
הקדוש הזה הבו היוצא מפסוק "היל בלע" ויקיאנו שתחזירם למקום
קדושה ויגאלנו גאולת עולם לחבר האוהל להיות אחד:

אין נשיאת כפים צפחות מעשרה וסבהים טן המנין, אפי' מתפללין
צבית שחין עם ס"ת נושאין כפיהם. כתשטו הסוכה צללו הסודיות
שחין סבהים נושאים כפיהם חנף צינים טובים שהם ימי טעה ועוב
לז הוא יצרך כי ארץ טיהים הסוכר טעמה, ומעט זה האכל אינו נושא
את כפיו, ונריך האכל ללחם טעיהם כסבהים רוחלין ידיהם לעלות
לדוכן, טלח יחא צב"הב כשהש"ן קורח כהנים טלח יעבור צג' עשה.
כהן טעומה נתפלה והחזן מגיע לרצה פוסק ועולה, ואם יש עם כהנים
חברים אינו כוסק. לח יעלו סבהים לדוכן צמנעלים. ואע"פ שנטל
ידיו שחרית חזר ונטל ידיו. והלוי יצק מים על ידיו, אם אין לוי
צב"הב ישכבו הסוכרים המים על ידיהם, ואם אין כבוד צב"הב ולא
לוי ישכב הסוכן עמנו על ידיו ולא ישאל. כשהתחיל הש"ן רצה יעקרו
סבהים טע"הב הגליהם לעלות לדוכן, וכשעומדין על הדוכן יאמרו זה.

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

שצויתנו לברך את עמך ישראל | שצוית הבהנים לברכנו

ברכה שלמה ולא יהיה בה מבשול ועין מעתה ועד עולם:
ומאריכין צתפלה זו עד שיכלה מפי הציבור חמון שלחמ הסוד טען וכו'
כדי שיענו הציבור חמון על תרומיהם. ועומדים סבהים עם פניהם
כלפי הכול עד שיתחיל הש"ן כהנים צקול רס וחז מחזירין פניהם כלפי
העם ולא יחזירו פניהם בין צתפלה בין צסוף חלח לך ימין ומצרכין.

ברוך אתה ה' אלהינו. מלך העולם אשר קדשנו

בְּקִרְבְּתוֹ שֶׁל אֶהְרֵן וְזִמְנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

ומגזיהין ודיהם כנגד כתפיהם ופושטין ידיהם והולקין אנצעותיהן, ומכווני' לעשות ה' חוירים בין שני אנצעות לשני אנצעות חויר אחד ובין אנצע לגודל ובין גודל לגודל לקיים מנין מן הכרכים. אין לכהנים לנגן חלל כיגון אחד מתחלה ועד סוף, כדי שלא ינזחו לידי עירוק דעת. גשעה שהכהנים מוצרכין את העם לא יציעו ולא יסימו דעתם חלל יהא פניהם כלפי מטה כמו שעומדין בתפלה. אלו תריעות שהכהנים הושכין פניהם לדרום ולשון. **יברכך. וישמורך. אלהך. לך. שלום.** ונריך הכהן לבוון במלת יברכך שהאל ית"ש יטפיע חכמה על ישראל. ובמלת וישמורך יכוין שהאל ית"ש יתן נביו לישראל. ובמלת יאר יכוין שהאל ית"ש יוסיף חיים לישראל. ובמלת וישמך יכוין שהאל ית"ש יברך את ישראל בנשיאת קן. ובמלות ישא ה' פניו אליך יכוין שהאל ית"ש יברך את ישראל בעושר וממסלה. ובמלות וישם לך שלום יכוין שהאל ית"ש יברך את ישראל בצרכת שלום כמשמעו.

ע"כ מלאמי הכוונות אלו כחובים גשם הספר יזירה, ונראה שעלכן כהגו קדמונינו להאריך קצת בניעונים לבוין כל אלה והם כוונות הפשוטות שכל כהן יכול לבוין בזה, ומי שנא בסוד ה' ימלא כוונות גדולות על פי הסדר נכתבו האר"ז ז"ל:

וכל אדם יכוין לצרכת כהנים ויהא פניו כלפי הכהנים ולא יסתכל בהם. והאנשים הטובים לומר פסוקים מעין כל מלה ומלה של צרכה יהיו כוהרים לאומרים גשעה שהש"ן מנגן דוקא חלל לא כשהכהני' מכניס. והש"ן מקרא את הכהנים מלה במלה עד דסיימו פסוק ראשון, ואז הקהל עוקין אמן, וכן אחר פסוק שני ואחר פסוק שלישי:

רצה לש"ן

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהֵשִׁב אֶת-הָעֵבֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם בְּאַהֲבָה אֶת-בְּרָצוֹן וְתִהְיֶי לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

ה'ך עתידתנו בעולה ובהרפון אפא רחום ברחמיך הרבים ה'שב ציון וסדר העבודה לירושלים. ותהינה עינינו בשוכך לציון ושם נעבדך בקראה פימי עליהם ובשנים הדמוניות: **רוך אלהי שאותך לברך בקראה בעבוד:**

מודים

ליך כ"ל, כמ"ש החכם ראב"ע בחות דף כ"ט ז', וכ"כ וי"צ.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוּר הַיְיָנוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נוֹדֶה לְךָ וְנִסְפֵר תְּהִלָּתְךָ. עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל

מִוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאתָה הוּא
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ כֹּל
 בְּשֵׁךְ וְצִדְקָתוֹ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת
 הַיְהוּדָאִת לְשִׁיבָה הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 עַל שְׂחַתְנוֹתֵינוּ וְהַנְּפִיטֵנוּ בְּיוֹם הַחַיִּים
 וְהַחַיִּים וְהַנְּפִיטֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ לְהַצִּילֵנוּ
 הַיְהוּדָאִת לְשִׁיבָה הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַצִּדְקָה
 הַיְהוּדָאִת בְּלִבְּךָ שֶׁכֵּם עַל שְׂחַתְנוֹ
 מִוֹדִים לְךָ. בְּרוּךְ אַל תְּהִי אֲדָת:

נִסְפָּךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת
 עָרַב וּבִקֵּר וְצִדְקִים. הַמְּזִיב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם
 כִּי לֹא־תָמוּ הַסְּדָרֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לְךָ:

וְעַל כָּל־מַעֲלָוֹת וְהַתְּרַמְּתֵנוּ מִלִּפְנֵי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
 נְעִי"ם וְכַתּוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל כְּנִי בְּרוּךְ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה וְיִהְלָלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאֵמֶת הֵא יִשְׁוֹעַתְנוּ
 וְעִזְרָתְנוּ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּזִיב שִׁמְךָ וְלְךָ נֶאֱמַר לְהוֹדוֹת.

אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְרַבָּה הַמִּשְׁלֵי־שֵׁת בְּתוֹרַת
 הַכְּתוּבָה עַל גְּדֵי מִשְׁחָה עֲבָדְךָ הַמְּמַנְחָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו
כְּהֻנִּים עִם קְרוֹשֶׁיךָ פְּאֵמֶר: כַּסְּתִים מִצְרִיִן

יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 יי יי אֲדוֹנָנוּ מִזֶּה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
 וַיִּשְׁמְרֶךָ שְׁמוֹרָנִי אַל כִּי תִסִּיתִי בְּךָ:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵינִי שֶׁלֶךָ וְחַלּוּמוֹתֵי שֶׁלֶךָ חַלּוּם חַלְמַתִּי וְאַיִן יוֹדַע מַה
 הוּא יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהוּא כָּל חַלּוּמוֹתֵי עָלַי וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׂחַלְמַתִּי עַל עֲצָמֵי וּבֵין שְׂחַלְמַתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין
 שְׂחַלְמֵי אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם מִזֶּמֶן וְאִם צָרָם וְהַתְּקִימוּ כִּי וּבְהֵם
 בְּחַלּוּמוֹת יוֹסֵף הַצְּדִיק. וְאַם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפֵאֵם כְּהַתְּקִימוּ מִלְּיָהוּדָה
 מִזִּלְיוֹ

סדר נשיאת כפים

נִתְּלוּ וְנִסְמְדוּם כִּיבִיאֵהוּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכִיבִיאֵהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מִיִּשְׁחָה דְבִמְנוּ וְכִיבִיאֵהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכִיבִיאֵהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכִיבִיאֵהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 דְּרִישֵׁי מִתְּרַמֵּת הַמִּדְבָּרָה כִּי מִסִּבְּתָהּ דְּלִי כְּתוּבִיתִי עִירָה וְעִירָה דְּבִי וְשִׂרְאֵל
 לְמִיִּשְׁחָה וְלְשִׂמְרָה וְלְהַגְבִּיהּ וְלְהַגְבִּיהּ אֲמֵן

יְיָ אֱלֹהִים יְחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ יְיָ אֱתָנוּ סֵלְהָ:	יְיָ
יְיָ אֱלֹהִים יְחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ יְיָ אֱתָנוּ סֵלְהָ:	יְיָ
פָּנָה אֵלֵינוּ וְחַנְנוּ כִּי יַחַד וְעִנֵּי אֲנִי:	פָּנָה
אֱלֹהֵי יְיָ נִפְשִׁי אִישָׁא:	אֱלֹהֵי
הִפְחָה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵלֶיךָ אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׂפְחָה אֵלֶיךָ	וְיַחַד
יְיָ גְבוּרָתְהָ בְּנֵי עֵינֵינוּ אֵלֶיךָ אֲדוֹנֵינוּ עַד שִׂיחַנְנוּ: רַחֲמֵי	יְיָ
יְיָ בְּרַכָּה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:	יְיָ
וּמִצְדָּקָתְךָ וְיִשְׁכַּל טוֹב כְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:	יְיָ
יְיָ חַנְּנוּ לְךָ קוֹיֵנוּ הַנְּחָה וְרוּעֵם לְבַקְרֵים אֵיךְ	יְיָ
יְשׁוּעָתְנוּ בְּעֵת צָרָה:	
אֲדוֹנֵי הַמַּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִפְּנֵי בְּיוֹם צָר לִי הַטָּהֵר	פָּנָה
אֵלֵי אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִחֵר עֲנֵנִי:	
אֱלֹהֵי יְיָ נְשִׂאתִי אֶת־עֵינֵי תִישְׁבִי בַשָּׁמַיִם:	אֱלֹהֵי
וְיִשְׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעוֹ עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֶבְרַכֶּם:	וְיִשְׁמְעוּ
לְךָ יְיָ הַגְדֵּלְתָהּ וְהַגְבִּוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ	לְךָ
וְהַחֹד פִּי־כָל בַּשָּׁמַיִם וּכְאֲרִיזֵן לְךָ יְיָ הַמְּמַלְכָה	
וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשִׁי:	
שָׁלוֹם וְשָׁלוֹם לְרַחוּקֵי וְלִקְרֹבֵי אָמֹר יְיָ וְרַפְּאֵתִיו:	שָׁלוֹם

בשערי ליון כתוב שלח יאמר אלל שלום כרבונו רק יאמר זה
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת הספרד
 וגדול רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שניך הגדול הנבון והנודע
 בן עשרים ושתיים אותיות הוצא מפסוקים של ברכת כהנים

(ויהרהר השמות שלו במחשבתו ואל יזליאס מפיו)

אנקתם פסתם פספסים דיונסים

האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמיע תפלתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא אישתם. ותתן לי ולכל נפשות ביתי מוונתנינו ופרנכתנו כרחוק ולא בצמצום בהתרד ולא כאכזר בנחת ולא כצער מתחת ירך ההחכה כשם שנתת פסת לחם לאבול ובגה ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתננו לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו. ויהיו הדברי נשמיעין לעבודתך. כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שחלבישו אביו כתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו. ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות. ותצליחני בדרך ובתן כלבי בונה לחבון ולחשכול ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותך. ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי)

כטוב ובנעימות כרוב עוז ושלום. אמן סלה:

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל **אמן:**

אשר בקרום שיבן כבודך. אתה שלום
 וישמך שלום. והי רצון שתשים עלינו ועל עמך
 בית ישראל תים וכרקה למישמעת שלום:

וכהנים מחויין כניהם כלבי ההיכל ואומרי

רבון העולם עשינו מה שצדקת עלינו אה אתה עשה עמנו כאשר
 הבטחתנו. השתדל מבעוד הקדש מן השמים וכבוד את עמך את ישראל
 ואת הארמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש

הכהנים יזהרו בנעילת מעליהם שלא יעזובם בידים ואם נעו יזכרו ליטול ידיהם.

שים שלום טובה וכרקה הוהקד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
 קרבנו אבינו בלנו כאחד באור פניו כי באור פניו נתת לנו ואלהינו
 תורת תים ואתבת הסר וצדקה וכרקה ורחמים ותים ושלום וטוב
 קשייך לקרב את עמך וישראל ככל את וככל ישעה בשלום:

אוהרה לאחינו בני היי.

למושך ידיה' פתן דען חין וויץ נחמדיה רוקטן ביהודי' אשר קללת התרמות הנזלה עליה.

כרוז שהוכרו בק"ק פפ"דמיי' יע"א בשם האב"ד רבינו יוסף הגאון המפורסם הסוד וכענין מופת דורינו וכנילת ספירתנו אדונינו ורצינו מוסר"ר פינחס הלוי איש הורוויץ זליק"ל

שמעו נא אחינו בני ישראל!

נו וויט בעפנהון חוים לזרופן בשם הגאון אב"ד נר"ו, מאשר דחם איש אחד דורך חפפנות זיבן דרוק בעקמנט געמאלט הטט דחם ער המהודרים הנחמדים הנדפס' ברעדלהיים עס הביאוד והפידום אישכנו אשר ייסד המוסד הר"ר ויאלף היידנהיים נחמד רוקטן וויזן חוקי ופולצע מחוזרים הגאון אב"ד נר"ו נחם אלול הקס' געציר לא ננד הסכמה וחרם געגעבן הטט שלא ישיגום ארס גניולם לרכוס או להדפוס אותם משך ב"ה שני', אף גם זאת הטט הגאון אב"ד נר"ו אותן ההסכמות והחרמות מכאן גאינו ארץ אשר קדמיהו בהסכמותיהם. ה"ה הרב הגאון מוסר"ר נח חיים צבי ז"ל, אשר ה' אב"ד נק"ק א"ה'ו, והרב הגאון אב"ד דק"ק דאטטערדאם מוסר"ר ארי' לייב ברעסלוי נר"ו, והרב הגאון אב"ד דק"ק האנני מוסר"ר משה טובי' נר"ו, והרב הגאון אשר ה' יושע מקום על כס הכבוד בק"ק פפ"ד מוסר"ר נפחלי הירש לניח קאצנאילנבאגען נר"ו.

כל אה דברי ההסכמות והחרמות הטט הגאון אב"ד נר"ו דורך געזעהן חונד עס חרם שלו מאשר ומקיים געזעגן. ואחריות החוקי אב"ד דק"ק א"ה'ו ה"ה הרב הגאון מוסר"ר צבי הירש מואמשט נר"ו, ואב"ד דק"ק לונדן הרב הגאון מוסר"ר שלמה נר"ו בן הגאון מוסר"ר צבי ז"ל, ואב"ד דק"ק פפ"דא הרב הגאון מוסר"ר יהודה לייב מרגליות נר"ו.

ע"כ וחסד הרב הגאון אב"ד נר"ו עוד פעם מברין ומידיע ויין בהרם הגדול כחם יכושע ב"ה דחם ויך קייני מונטרעטעהן יקוול כל ע"י גיר' וגירי גירי דילי' המחוזרי' הכל בשם אופן נחמד דרוקן, ולא לנד יקוול החרם הכל על המדפוס חל ויין, ונאדערן ווער נור חין מסייע דחמו ויין חונד לתמוך יד עוברי עניי וחרמים, ומכ"כ ווער יך חויל יקולצע מקוריים פרענוועריהט קרר חתמטע קרר יקולצע קויען וויזן כלמור בפרוס בהסכמות מאנני ארץ הכל שחרס יקול לא לנד על המדפוס והמשיעי' לו והמתעסקי' עמוכ"א גם על הקונה אותם, ופי' עבור על זה ענוש יענש כעכן אשר מעל בחרם ויחונד עליו כל האלות והקלות לזות הבחונות נסכר התורם הולת, וכל ישרא' ישמעו וייראו ולא יידון לעשות כדבר ברע הזה, ויהיו נקיים וחבוא עליהם בר כח טוב.

אוהרה אחר אוהרה

לרבינו הגדול הגאון האמתי עמדה הפארה ישראל אב"ד
ור"מ דק"ק פפ"דמ יע"א בנו של הרב הגאון הנ"ל.

ואלה מוסוף על הראשונים. יען כי שמענו בקיל מבשר מדפוס אחד עס נעל הגסה שלו אשר הודיעו לרבים איך שחם נכנסו לנילכס להדפוס המחוזרים הכל'ל עליו רשות החכם המחבר נר"ו ונדו לעמ' הסרות בניק' איסור ושאלות חמוטן בני עמיכ'א דברי מל' ומדחוס ויבואו לקחת מן המחוזרים מהדפוס האסור' וינכרו ח'ו גמלויות החרמות והסמיתים הפרוסות עליהם ראייתו שמוטל עליו ועל כל העיני' כפרן להודיע לרבים כי ההסכמות והחרמות הכל'ל בינה בתקסם עומדים בכל מקום ואין רשות לזוס ארס לעבור עליהם בשום חמתלא שנעולם, והנני מזכיר לנלתי קחת מן המחוזרים הכל'ל המדפוסים שלא נרשות, ושלא להיות נהס שום עסק והמתפלל מהוכס הפלהו תהי' לחטאה ולאומעים יונעס ועליהם חנוח נרכת טונ.

בהק"ק פפ"דמ יע"א יו"ב ד' אלול תקס"ז לפ"ק. Sept. 1807. ח. 7.
הק"ק צבי הירש הלוי איש הורוויץ.

רבי עקיבא אומר
הח של בצו
אפילו היא
זרמפניש
זרמפי

סדר ליל שבת

חוהיא הזמלה שיאמרו כל איש ואשה כביה אחר יציאת בית הכנסת
 שלום עליכם מלאכי הישרת מלאכי עליון ממלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא: ג"פ בואכם לשלום מלאכי
 השלום מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:
 ג"פ ברכוני לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא: ג"פ צאתכם לשלום מלאכי השלום
 מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: ג"פ
 כי מלאכיו יצוה לך לשמר בכל דרכיך: יי' שמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:
 רבון כל העולמים אדון כל הנשמות אדון השלום מלך אביר מלך
 ברוך מלך גדול מלך דובר שלום מלך הדור מלך ותיק מלך וז'
 מלך חי העולמים מלך טוב ומטיב מלך יחיד ומיוחד מלך כביר מלך
 לובש רתמים מלך מלכי המלכים מלך גשנב מלך סומך נופלים מלך
 עושה מעשה בראשית מלך פודה ומציל מלך צח ואדום מלך קדוש מלך
 רם ונשא מלך שומע תפלה מלך תמים דרכו. מודה אני לפניך יי' אלהי
 ואלהי אבותי על כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות
 עמי ועם כל בני ביתי ועם כל ברייך בני בריתי: וברובים הם מלאכיה
 הקדושים והטהורים שעושים רצונך: אדון השלום מלך שהשלום שלו
 ברכני בשלום והפקדני אותי ואת כל בני ביתי וכל עמך בית ישראל
 לחיים טובים ולשלום: מלך עליון על כל צבא מרום: יוצרנו יוצר כל
 מעשה בראשית: אחלה פניך המאירים שתופה אותי ואת כל בני ביתי
 למצא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל בני אדם וחה ובעיני כל רואינו
 לעבודתך וסלח ומחל לנו ולרעינו על כל פשעינו ונחמתינו ועונותינו
 וזפיני לקבל שבתות מהוך רוב שמחה ומתוך עושר וכבוד ומתוך מיעוט
 עונות והסר נמני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית ישראל כל מיני חולה
 וכל מיני מדוה וכל מיני דלות ועניות ואביונות וכן בנו יצר טוב לעבדך
 באמת וביראה ובאהבה ונתיה מכובדים בעיניך ובעיני כל רואינו כי
 אתה הוא מלך הצבור כי לך נאה כי לך יאה: אגא מלך מלכי המלכים
 צוה למלאכיה מלאכי הישרת משרתי עליון שיפקדוני ברחמים ויברכוני

בכּוֹאֵם לְבֵיתִי בַיּוֹם קִדְשֵׁנוּ כִּי הִדְלַקְתִּי גִרוֹחִי וְהַצַּעְתִּי מִטְחִי וְהִחַלְפֹתִי
 שְׁמֹלוֹתַי לְכַבוֹד יוֹם הַשַּׁבָּת וּבְכֹאֵתִי לְבִיהָךְ לְהַפִּיל תְּחַנְחִי לִפְנֶיךָ שֶׁתַּעֲבִיר
 אֲנַחְתִּי וְאַעִיד אֲשֶׁר בְּרָאָהּ בְּשֵׁשֶׁת יָמִים כָּל הַיְצוֹר • וְאַשְׁנֶה • וְאַשְׁלֵשׁ •
 עוֹד לְהַעִיד עַל כּוֹסֵי בַחֹךְ שִׁמְחָתִי בְּאֲשֶׁר צוֹיִתְנִי לְזַכְרוֹ • וְלִהְתַּעַנֵּג בֵּיתְךָ
 נִשְׁמַחִי אֲשֶׁר נִחַתָּה בֵּינֵנוּ אֲשֶׁר צוֹיִתְנִי לְשִׂרְהָךְ וְכֵן אֲנִיד גְּדוּלְהָךְ
 בְּרַנַּח : וְשׁוֹיִתִּי יְיָ לְקִרְאָתִי שֶׁתִּרְחַמְנֵי עוֹדוֹ בְּגִלוּחִי לְגַאֲלֵנִי לְעוֹרֶר לְפִי
 לְאַהֲבָהךָ : וְאוֹ אֲשַׁמּוֹר לְפַקּוּדֶיךָ וְחִקֶּיךָ בְּלֵי עַצֵּב וְאַחַפְלַל בְּדַת בְּרֵאוֹי
 וּבְכֻבוֹן • מִלְּאֵכֵי הַשְּׁלוֹם בּוֹאֲכֵם לְשָׁלוֹם • בְּרַכּוּנֵי לְשָׁלוֹם וְאָמְרוּ בְּרַנֵּךְ
 לְשַׁלְּחֵנִי הָעֶרֶךְ וְצֹא תָכֶם לְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם סֵלָה :

אֲשֶׁת חֵיל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכְרָה : בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשַׁלַּל
 לֹא יַחֲסֵר : נִמְלַחְתּוּ טוֹב וְלֹא רַע כֹּל יָמֵי תַיִתָּה : דַּרְשׁוּ צִמְד וּפְשָׁתִים
 וְתַעַשׂ בַּחֲפֵץ כַּפִּיתָ : הֵיטָה בְּאֵינִיחַ כּוֹחֵךְ מִמְרַחֵק תָּבִיא לַחֲמָה : וְתִקֵּם
 בְּעוֹד לִלְיָהּ וְתִתֵּן טָרַף לְבִיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ : וּמִמָּה שְׂדֵה וְתִקְחֶיהָ מִסְּרִי
 בַּסִּיָּה נִמְעָה כָּרֶם : חֲנָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה וְתֹאמֵץ וְרוֹעֵתֶיהָ : טַעְמָה כִּי טוֹב
 שְׁחָרָה לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה נְרָה : יְדִיהָ שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר וְכַפִּיתָ תִּמְכּוּ פֶלֶךְ :
 בַּסִּיָּה פִרְשָׁה לְעֵנִי וְיְדִיהָ שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן : לֹא תִירָא לְבִיתָהּ מִשְׁלֵג כִּי כֹל
 בֵּיתָהּ לִבֵּשׁ שָׁנִים : מְרַבְּדִים עֲשֵׂתָהּ לָהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְכוֹשֶׁה : נוֹדַע
 בְּשַׁעֲרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתָּהּ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ : סְדִין עֲשֵׂתָהּ וְתִמְכּוֹר וְחִגּוֹר נִתְּנָה
 לְפַנְעֵנִי : עַז וְהִדָּר לְכִישָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן : פִּיהָ פִתְחָהּ בְּחֻכְמָה
 וְחֹזְרָה חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה : צוֹפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצֻלוֹת לֹא הָאֵכֵל :
 קָמוּ בְּנֵיהּ וַיֵּאֲשֶׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ : רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאַתָּה עָלִית עַל
 כָּלָנָה : שָׁקֵר הַחַן וְהַכֵּל הַיְפִי אֲשֶׁה יִרְאֵתִי הִיא תִתְהַלַּל : תִּנּוּ לָהּ מִסְּרִי
 יְדִיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים מַעֲשֵׂיהָ :

סדר תקני שבת

תפלה זו יאמר אחר שיר השירים בכּוֹנוֹהּ וְכָרְעוּתָא דְלִכּוּא וְאֲשֶׁר חִלַּק
 כִּי תַפְלָה זוּ הִיא פַחַת פַּחוֹח לְהִרְכֵּה פִתְחִים סְגוּרִים לְמִי שֵׁשׁ לוֹ
 טוֹח בְּקִדְקְרוֹ וְזוּ הִיא תַפְלָה :
 רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱהִי וְאֱהִי אֲבוֹתֵי שְׁבוּכּוֹת שִׁיר
 הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרִיתִי וְלִמְדָתִי שֶׁהוּא קִדְשׁ קִדְשִׁים וּבְזוֹכּוֹת פְּסוּקֵי
 וּבְזוֹכּוֹת הַיְבוֹתָיו וּבְזוֹכּוֹת אֹהֵיֹתָיו וּבְזוֹכּוֹת נְקוּדָתָיו וּבְזוֹכּוֹת מַעֲמֵיו

סדר הקוני שבת

ובזכות שמותיו וצדקתיו ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים
היוצאים ממנו שהבא שעה זו. שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה
ונקראת והעננו געתיר לך והעתר לנו שיהיה עולה לפניך קריאת ולמוד
שיר השירים כאלו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראים אשר הם
חומים בו בכל הנאיו ונזכה למקום שהנשמות נחצבות משם וכאלו
עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה בין בגלגול אחר
ולתיות מן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים ומלא
כל משאלות לבי לזוכה והתיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת מחשבותינו
ועם ידינו בעת מעברנו ותשלח ברכה והצלחה והרחיח בכל מעשה
ידינו ומעפר תקימנו ומאשפות דלותינו הרוממנו ותשייב שכנחך
לעיר קדשה במהרה בימינו אמן :

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיוקות פיהו בי טובים
דדיה מיין: לרית שמניח טובים שמן הנרק שמך על
כנעלמות אהבה: משכני אתריך גרועה הביאני המלך הדריו
נגילה ונשמחה בך גו כירה דדיה מיין מישרים אהבה: שתורה
אני ונאווה בגות ירושלים כאהלי קדר כיריעות שלמה: אל
הראני שאני שחרחורת ששופתני השמש בני אמי נחרו בי
שמני נותרה את הכרמים ברמי שלי לא נטרתי: הגידה לי
שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה
בעומיה על עדרי חבריה: אם לא תדעי לך היפה בנשים צאו
לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים:
לספתי ברכבי פרעה המיתיה רעיתי: גאוו להניח בתורים
צארה בחרוטים: הורי והב נעשה לך עם נקדות הכסף: עד
שתמלך במסבו נרדי נתן ריהו: צרור המור דודי לי בין שדי
ילן: אשכול הפופר דודי לי בכרמי עין גדי: הגד יפה רעיתי
הגד יפה עיניך יונים: הגד יפה דודי אף געים אף ערשנו
רעננה: קורות בסינו ארוים רהיטנו ברותים:

פרק א יציאות השבת שהם שהן ארבע בפנים. ושהם שהן ארבע בחוץ: ביצד. העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים פשט העני את ידו לפנים ונתן לחוך ידו של בעל הבית או שנטל מהוכח והוציא. העני חיב ובעל הבית פטור: פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לחוך ידו של עני או שנטל מהוכח והכניס. בעל הבית חיב והעני פטור: פשט העני את ידו לפנים ונטל בעל הבית מהוכח או שנתן לחוכה והוציא. שניהם פטורים: פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונטל העני מהוכח או שנתן לחוכה והכניס. שניהם פטורים: כ לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה עד שיחפול לא יכנס אדם למרחץ ולא לבורסקי ולא לאכול ולא לדון ואם התחילו אין מפסיקין. מפסיקין לקריאת שמע ואין מפסיקין לתפלה: ג לא יצא החייט במחטו סמוך לחשיכה שמא ישכח ויצא ולא הלכלך בקולמוסו ולא יפלה את כליו ולא יקרא לאור הנר. באמת אמרו החזן רוצה היכן הינוקות קוראים אכל הוא לא יקרא. פיוצא פו לא יאכל תוב עם הוכה מפני הרגל עבירה: ד ואלו מן ההלכות שאמרו בעליהם חנניה בן חזקיה בן גוריון כשעלו לבקר נמנו ורכבו בית שמאי על בית הלל ושמונה עשר דברים נזרו בו ביום: ה בית שמאי אומרים אין שורין דיו וסממנים וכרשינים אלא כדו שישורו מבעוד יום ובית הלל מתירין: ו בית שמאי אומרים אין נוהגין אונין של פשתן לחוך התנור אלא כדו שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדו שיקלוט העני ובית הלל מתירין: ז בית שמאי אומרים אין פורשין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדו שישצודו מבעוד יום ובית הלל מתירין: ח בית שמאי אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדו שגייע למקום קרוב ובית הלל מתירין: ט בית שמאי אומרים אין נוהגין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדו שיעשו מבעוד יום ובכלן בית הלל מתירין עם השמש: ט אמר רבן שמעון בן גמליאל נוהגין היו בית אבא שהיו נוהגין כלי לבן לכובס נכרי שלשה ימים קודם לשבת ושון אלו ואלו שמוענים קורות בית הבר ועגולי הגת: י אין צולין בשר בצל ובניצה אלא כדו שישצודו מבעוד יום אין נוהגין פה לתנור עם השבת ולא חררה על

סדר תקוני שבת

חלים אלא כדו שיקרמו פניה מבעוד יום רבי אליעזר אומר כדו
 דיום המחתון שלה: יא משלשלין את הפסח בתנור עם השבת
 ותיזין את האור במדורת בית המזקד ובגבולין כדו שתאחזו טמאה
 ברוכן רבי יהודה אומר בפסחמין כל שחוא:

י חבצלת השרון שושנת העמקים: כשושנה בין החוחים
 בין רעייתו בין הבנות: כתפוח בעצי היער כן הודי בין
 נגים בצלו חמדתו וישבתו ופריו מתוק לחכי: הביאני
 אל בית היין ודגלו עלי אהבה:

רקב
 מה

מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין לא כלכש ולא בחוסן
 ולא בכלך ולא בפתיחה האידן ולא בפתיחת המדבר. ולא
 וירוקה שעל פני המים ולא בזפת ולא בשעוה ולא בשמן קיק ולא בשמן
 ארפה ולא באיה ולא בחלב: גחום המדי אומר מדליקין בחלב מבשל.
 וחכמים אומרים אחד מבשל ואחר שאינו מבשל אין מדליקין בו: אין
 מדליקין בשמן שריפה ביום טוב: רבי ישמעאל אומר אין מדליקין
 בעטרן מפני כבוד השבת. וחכמים פתירין בכל השמנים בשמן
 שומשמן בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקיעות בעטרן
 ובנפט. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן ויה כלבד: כל היוצא
 מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן. וכל היוצא מן העץ אינו מטמא
 טמאת אהלים אלא פשתן: סתילת הבגד שקפלה ולא הכהבה רבי
 אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה רבי עקיבא אומר מהורה
 היא ומדליקין בה: לא יקוב אדם ששפרת של בצצה וימלאנה שמן
 ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מטמאת ואפילו היא של חרם ורבי
 יהודה מתיר אבל אם חברה חיוצר מהחלה מתר מפני שהוא פלי אחד:
 לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בחוכה
 בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר: המכבה את הנר מפני שהוא
 מתירא מפני גוים או מפני לסטים או מפני רוח רעה אם בשביל החולה
 שישן פטור. פתס על הנר כחם על השמן פתס על הפתילה חייב: רבי
 יוסי פומר בכלן הויץ מן הפתילה טפני שהוא עושה פתס: על שלש

עבירות נשים מהם בשעת לידתן על שאינו והירות בנדה בחלת
ובהדלקת הנר: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם
חשכה ושבת עם ערבם ודליקו את הנר: כפק חשכה ספק אינה חשכה
אין מעשרין את הנבאי ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את
הנרות אבל מעשרין את הדמאי ומערכין וסומנין את התמין :

סמכוני באישיות רכונני בתפוחים פי חזרת אהבה אני :
שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי
אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אסתערו
ואסתעוררו את האהבה עד שתחפץ: קול הודיהנה והא
מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות :

מק ג' כירה שהסיקה בקש וכבכא נותנים עליה תבשיל בגפת
ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיחן את האפר :

בית שמאי אומרים תמין אבל לא תבשיל וביח הלל אומרים תמין
וחבשיל בית שמאי אומרים נוטלין אבל לא מחזירין וביח הלל אומרים
אף מחזירין : הנור שהסיקוהו בקש וכבכא לא יתן בין מהוכו בין מעל
גביו כופת שהסיקוהו בקש וכבכא הרי הוא ככרים בגפת יבעצים תרי
הוא כחנור: אין נותנין ביצה בצד המיחם בשביל שתתנגל ולא
יפקענה בסודרים ורבי יוסי מתיר ולא יטמיננה בחול וכאבק דרכים
בשביל שתצלה : מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סלון של צינן
להוך אמה של תמין . אמרו להן חכמים אם בשבת כחמין שהוחמו
בשבת אסורין ברחיצה ובשתיה . ואם ביום טוב כחמין שהוחמו ביום
טוב אסורים ברחיצה ומישרין בשתיה . מני יאר הגרוף שיחין הימנו
בשבת אנטיכי אף על פי שגרופה אין שוחין ממנה : המיחם שסנהו
לא יתן לחזכו צונן בשביל שיחמו אבל נוחן הוא להוכואו להוך הבוס
כדי להסשירן האלפס והקדרה שהעכירן מריחחין לא יתן להוך מכלין
אבל נוחן הוא להוך הקערה או להוך התמחוי רבי יהודה אומר לכל
הוא נוחן חוץ מדבר שיש בו חומץ וציר : אין נותנין כלי תחת הגר

סדר תקוני שבת

ובי נחלים אלא כדרי שיקרמו פניה מבעור יום רבי אליעזר אומר כדרי
שיקרמו הפתחון שלה: יא משלשלין את הפסח בפנור עם חשכה
ומאחזין את האור במדורת בית המוקד ובגבולין כדרי שתאחזו האור
ברובן רבי יהודה אומר בפתימין כל שהוא:

אני חבצלת הישרון שושנת העמקים: כשושנה בין החוחים
כן רעייתו בין הבנות: כתפוח בעצי היער כן דודי בין
הבנים בצלו המדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: הביאני
אל בית היין ודגלו עלי אהבה:

פרק ב

במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין לא כלכך ולא בחוסן
ולא בכלך ולא בפחילה האידן ולא בפחילת המדבר. ולא
בירוקה שעל פני המים ולא בנפת ולא בשעוה ולא בשמן קין ולא בשמן
שרפה ולא באיה ולא בחלב: נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבשל.
וחכמים אומרים אחד מבשל ואחר שאינו מבשל אין מדליקין בו: אין
מדליקין בשמן שריפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר אין מדליקין
בעטרן מפני בכור השבת. וחכמים מהירין בכל השמנים בשמן
שומשמן בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקיעות בעטרן
ובנפט. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד: כל היוצא
מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן. וכל היוצא מן העץ אינו מטמא
טמאת אהלים אלא פשתן: פחילת הבגד שקפלה ולא הכהבה רבי
אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה רבי עקיבא אומר מהורה
היא ומדליקין בה: לא יקוב אדם שסופרת של בצעה וימלאנה שמן
ויתננה על פי הנר בשביל שתהא טמאת ואפילו היא של חרס ורבי
יהודה מהיר אבל אם חברה תיוצר מהחלה מתר מפני שהוא פלי אחד:
לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויהו ראש הפחילה בתוכה
בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מהיר: המכבה את הנר מפני שהוא
מתירא מפני גזים או מפני לסטים או מפני רוח רעה אם בשביל החולה
שיישן פטור. פחם על הנר פחם על השמן פחם על הפחילה חייב: רבי
יוסי פוטר בכלן הוצן מן הפחילה מפני שהוא עושה פחם: על שלש

סדר תקוני שבת : לג

עבירות נשים מתוה בשעת לידתן על שאינן זורות בנדה בחלת
ובדלקת הנר: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם
חשכה ששתים ערבבם הדליקו את הנר: כפק חשכה ספק אינה חשכה
אין מעשרין את הנבאי ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את
הנרות אבל מעשרין את הדמאי ומעריבין ומסנין את התמין :

סמכוני באישיות רכדוני בתפוחים מי חזרת אהבה אני :
שמאלו פחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי
אתכם בנות ירושלים בעבאות או באילות השדה אם מעירו
ואתעוררו את האהבה עד שתחפץ: קול דודי הגה והבא
מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות :

פרק ג' בידה שהסיקוה בקש ובגבבא נוחנים עליה תבשילי בגפת
ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיחן את האפר :

בית שמאי אומרים תמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים תמין
ותבשיל בית שמאי אומרים נזטלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים
אף מחזירין : הנור שהסיקוהו בקש ובגבבא לא יתן בין מהוכו בין מעל
גביו כיופה שהסיקוהו בקש ובגבבא הרי הוא ככרים בגפת יבעצים הרי
הוא כחנור: אין נוחנין ביצה בצד המיחם בשביל שתתנגל ולא
יפקענה בסודרים ורבי יוסי מתיר ולא יטמיננה בחול ובאבק הרבים
בשביל שתצלה : מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סלון של צינן
להוד אמה של תמין אמרו להן חבמים אם בשבת כחמין שהותטו
בשבת אסורין ברחיצה ובשתיה ואם ביום טוב כחמין שהותטו ביום
טוב אסורים ברחיצה ומיטרין בשתיה מוציא הגרוף שיחין הימנו
בשבת אנטיכי אף על פי שגרופה אין שוחין ממנה : המיחם שפנהו
לא יתן לחכו צונן בשביל שיחמו אבל נוהן הוא לתוכו או להוד הכוס
כדי להמשיכן האלפים והקדרה שהעבירו מריחחין לא יתן לחכו פכלין
אבל נוהן הוא להוד הקערה או להוד התמחוי רבי יהודה אומר לכל
הוא נוהן חוץ מדבר שיש בו חמץ וציר : אין נוחנין כלי חחת הנר

סדר תקוני שבת

לקבל בו את השמן. ואם נתנו מבעוד יום מותר. ואין ניאוחין ממנו לפי שאינו מן המוכן. מטלטלין נר חדש אבל לא ישיך רבי שמעון ואמר כל הנרות מטלטלין היין מן הנר הדולק בשבת נוהגין כלי תחת הנר לקבל ניצוצות ולא יהו להוכו מים מפני שהוא מכבה :

דומה דודי לצבי או לעופר האילים הגה זה עומד אחר קהלנו משגיח מן החלונות מציץ מן התרכיבים: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: כי הגה הספון עבר הגשט חלף הלך לו: הנצינים גראו בארץ את הזמור הגיע וקול התור נשמע בארצנו :

פרק ד במה. טומנין ובמה אין טומנין אין טומנין לא כגשח ולא בזבל ולא במלח ולא בסיד ולא כהול בין לחים בין יבשים ולא בתבן ולא בוגים ולא במוכים ולא בעשבים בזמן שהן לחים אבל טומנין בהן בשמן יבשים. טומנין בכסות ובפירות כבנפי יונה ובנסורה של תרשים ובנעורה של פשמן דקה. רבי יהודה אוסר בנקה ומתיר בגסה: ב טומנין בשלחן ומטלטלין אותן בגיזי צמר ואין מטלטלין אותן כיצד הוא עושה. נוער את הכסוי והן נופלות רבי אלעזר בן עזריה אוסר קופה כטה על צדה ונוטל שמא ישול ואינו יכול לתחזיר וחקמים אומרים נוטל ומחזיר לא כשהו מבעוד יום לא יכפנו משתחשף כשהו ונגלה מותר לכסותו ממלא את הקטון ונותן לתחת הפר או תחת הכפת :

התאנה חנטה פגיה והגפנים סמך ד נהנו ריח קומי לבי רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי בחגי הסלע בסתר המדרגה הראיתי את מראיה השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיה נאות: אהוו לנו שעלים שעלים קטנים מהבליים ברמים וכרמינו סמך: דודי לי ואני לו הרועה בשושנים: שוק ה במה בהטה יוצאה ובמה אינה יוצאה יוצא הנטל באפסר ונאקה בחטם ולובדקים כפרומביא וכוס בשיר וכל

סדר תקוני שבת

בעלי השיר יוצאים בשיר ונמשכים בשיר ומזין עליהן ומובלין במקומן:
 ב חמור יוצא במדרעת בזמן שהיא קשורה לו וזכרים יוצאין לבובין
 רחלות יוצאות שחוות ככולות וככונות העזים יוצאות צרורות רבי
 יוסי אוסר בכלן חוץ מן הרחלין הככונות רבי יהודה אוסר עזים יוצאות
 צרורות ליבש אבל לא לחלב: ג ובמה אינה יוצאה לא יצא גמל
 במטומלת לא עקוד ולא רגול וכן שאר כל הבהמות לא יקשור גמלים
 זה בזה וימשוך אבל מכנים חבלים לחזקיהו וימשוך ובלבד שלא יכרוך:
 ד אין חמור יוצא במדרעת בזמן שאינה קשורה לו ולא בזוג אף על פי
 שהוא פקוק ולא בסולם שבצוארו ולא ברצועה שברגלו ואין התרנגולין
 יוצאין בחוטין ולא ברצועות שברגליהן ואין הזכרים יוצאין בעגלה
 שהסת האליה שלהן ואין הרחלים יוצאות חנונות ואין העגל יוצא
 בגימון ולא פרה בעור הקופר ולא ברצועה שבין קרניה פרתו של רבי
 איעור בן עזריה היטה יוצאה ברצועה שבין קרניה שלא ברצון חכמים:

עד שיפוח היזם ונסו הצללים סב רמה לה דודי לעבי או
 לעפר האילים על הרי בתר: על משבכי בלילות בקשתי
 את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה
 בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו
 ולא מצאתיו: מצאוני השמרים הפכבים בעיר את שאהבה
 נפשי ראיתם:

פרק ו במה אשה יוצאת ובמה אינה יוצאת לא אשה לא בחומי
 צמר ולא בחומי פשתן ולא ברצועות שבראשה ולא
 הטבול בהן עד שתתפס ולא בטומטפת ולא בסבבוטין בזמן שאינה פורין
 ולא בכבול לרשות הרבים ולא בעיר של זהב ולא בקטרא ולא בגומים
 ולא בטבעת שאין עליה חוהם ולא במחט שאינה נקובה ואם יצאה אינה
 חייבת חטאת: ב לא יצא האיש בסנהל המסומר ולא ביחיד בזמן שאין
 ברגלו מכה ולא בהפלין ולא בקטיע בזמן שאינה מן המומחה לא
 בשריון ולא בקטרא ולא במגפיים ואם יצא אינו תיב חטאת: ג לא הצא

סדר תקוני שבת

אשה במחט הנקובה ולא במטבעה שיש עליה חוהם ולא בכלי אר ולא
בכובלת ולא בצלוחית של פליטון ואם יצאה חייבת חטאת דברי רבי
מאיר. וחקמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פליטון: ד לא יצא
האיש לא בסניף ולא בקשת ולא בתרים ולא באלה ולא ברומח ואם יצא
חייב חטאת רבי אליעזר אומר הקשיטין הן לו וחקמים אומרים אינן
אלא לגנאי שנאמר וכתחו חרבותם לאתים ונתיחותיהם למזרות ולא
ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמרו עוד מלחמה. בירית טהורה ויוצאין בה
בשבת. בקלים טמאין ואין יוצאין בהן בשבת: ה יוצאת אשה בחוטין
שער בין משלה בין משל חברתה בין משל בהמה בטומפת ובסנדקין
בזמן שהן ספורין בכבול ובפיאה נכרית לחצר כמוך שבאונה ובמוך
שבסנדלה ובמוך שהתקינה לנדחה בשלפל ובנגריר מלח ובכל דבר
שהוא לחוד פיה ובלבד שלא תהו לכתחלה בשבת ואם נפל לא תחזור
שן חוכמת שן של זהב רבי טהיר וחקמים אוסרים: ו יוצאין בסלע שעל
הצינית הקנות קטנות יוצאות בחוטין ואפילו בקנסמין שבאוניהם
ערביות יוצאות רעילות ומדיות פרופות וכל אדם אלא שדברו חקמים
בהנה: ז פורפת על האבן ועל האגוז ועל המטבע ובלבד שלא תפרוף
לכתחלה בשבת: ח הקטע יוצא פקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי
אוסר ואם יש לו בית קבול כהותים טמא סמוכות שלו טמאין מדרבם
ויוצאין בהן בשבת ונגסין בהן בעורה כסא וסמוכות שלו טמאין מדרבם
ואין יוצאין בהן בשבת ואין נגסין בהן בעורה אנקטמין טהורים ואין
יוצאין בהן: ט הקנים יוצאים בקשרים ובני מלכים בגוין וכל אדם אלא
שדברו חקמים בהנה: י יוצאין בכיצת החרגול ובשן שועל ובמסמר
מן הצלוב משום רפואה דברי רבי מאיר וחקמים אומרים (נא דברי

רבי יוסי ורמ"א) אף בחול אסור משום דרבי תאמורי:

כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי
אתותי ולא ארפנו עד שתיאיתני אל בית אמי ואל
חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או
באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד

שְׁתַּחֲפִיץ: מִי זֹאת עָלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֶשֶׂן מִקְטָרֶת
 מִר וּלְכוּנָה מִכָּל אֲנֻקַּת רוּכָל: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שְׂשִׁים
 גְּבֵרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל:

פֶּרֶק ו' כָּלֵל גְּדוֹל אָמְרוּ בְּשִׁבְתָּ כָּל הַשּׁוֹכֵחַ עֵינֵי שֶׁבֶת וְעֹשֶׂה מְלָאכֹת
 הַרְבֵּה בְּשִׁבְחוֹת הַרְבֵּה אֵינוֹ חַיִּיב אֲלָא חֲטָאת אַחַת
 הַיּוֹדֵעַ עֵינֵי שֶׁבֶת וְעֹשֶׂה מְלָאכֹת הַרְבֵּה בְּשִׁבְחוֹת הַרְבֵּה חַיִּיב עַל כָּל
 שֶׁבֶת וְשִׁבְתָּ הַיּוֹדֵעַ שֶׁהוּא שֶׁבֶת וְעֹשֶׂה מְלָאכֹת הַרְבֵּה בְּשִׁבְחוֹת הַרְבֵּה
 חַיִּיב עַל כָּל אֶב מְלָאכָה וּמְלָאכָה הָעוֹשֶׂה מְלָאכֹת הַרְבֵּה מֵעִין מְלָאכָה
 אַחַת אֵינוֹ חַיִּיב אֲלָא חֲטָאת אַחַת: כ אָבוֹת מְלָאכֹת אַרְבָּעִים חֲסֵר אַחַת
 הַזּוֹרֵעַ וְהַחֹרֵשׁ וְהַקִּיֵּץ וְהַמַּעֲמֵר הַדָּשׁ וְהַזּוֹרֵה הַבוֹרֵר הַטּוֹחֵן וְהַמְרַקֵּד
 וְהַלֵּשׁ וְהַאֹפֵה הַמְזִיז אֶת הַצֶּמֶר הַמְלַבֵּנוֹ וְהַמְנַפֵּאֵן וְהַצִּיִּבְעוֹ וְהַטּוֹוֶה
 וְהַמִּיסֵךְ וְהַעוֹשֶׂה שְׂתֵי בְתֵי גִירִין וְהַאֹרֵג שְׁנֵי חוּטִין וְהַפּוֹצֵעַ שְׁנֵי חוּטִין
 הַקּוֹשֵׁר וְהַמְתִיר וְהַתּוֹפֵר שְׂתֵי הַפִּירוֹת הַקּוֹרֵעַ עַל מְנַח לַחֲפוֹר שְׂתֵי
 חֲפִירוֹת הַצֵּד צְבִי הַשּׁוֹחֵט וְהַמְפָּשִׁיט וְהַמּוֹלֵחַ וְהַמַּעֲבֵד אֶת עוֹרוֹ
 וְהַמּוֹחֵק וְהַמְחַלְכוֹ הַבוֹחֵב שְׂתֵי אוֹתוֹת וְהַמּוֹחֵק עַל מְנַח לַחֲבוֹב שְׂתֵי
 אוֹתוֹת הַבּוֹנֵה וְהַסּוֹתֵר הַמְכַכֵּה וְהַמְכַבֵּיר הַמְכֵּה בְּשִׁישׁ הַמוֹצִיא
 מִרְשׁוֹת לַרְשׁוֹת הַרִי אֵלוֹ אָבוֹת מְלָאכֹת אַרְבָּעִים חֲסֵר אַחַת ג וְעוֹד
 כָּלֵל אַחַר אָמְרוּ כָּל הַבָּשָׂר לְהַצְנִיעַ וּמְצַנִּיעִין כְּמוֹהוּ וְהוֹצִיא בְּשִׁבְתָּ חַיִּיב
 עָלָיו חֲטָאת וְכָל שְׂאִינוֹ בָּשָׂר לְהַצְנִיעַ וְאֵין מְצַנִּיעִין כְּמוֹהוּ וְהוֹצִיא בְּשִׁבְתָּ
 אֵינוֹ חַיִּיב אֲלָא הַמּוֹצִיאוֹ: ד הַמוֹצִיא חֶבֶן כְּמֵלֵא פִי פֶּתַח עֵצָה כְּמֵלֵא פִי
 גְּמֵל עֲמִיר כְּמֵלֵא פִי טֶלֶה עֹשֵׂבִים כְּמֵלֵא פִי גְדִי עָלֵי שִׁים וְעָלֵי בְּצָלִים
 לַחִים כְּגֵרֻגְרֵת יְבֵשִׁים כְּמֵלֵא פִי גְדִי וְאֵין מְצַטְרֵפִין זֶה עִסָּה מִפְּנֵי שֶׁלֹּא
 שׁוּוּ בְּשִׁיעוּרֵיהֶן הַמוֹצִיא אוֹכְלִים כְּגֵרֻגְרֵת חַיִּיב וּמְצַטְרֵפִין זֶה עִסָּה -
 סִפְּנֵי שֶׁשׁוּוּ בְּשִׁיעוּרֵיהֶן חוּץ מִקְלִיפֵיהֶן וְגִרְעִינֵיהֶן וְעוֹקְצִיהֶן וְסוּבֵן
 וּמִוִּרְמָנָן רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר חוּץ מִקְלִיפֵי עֲרִשִׁים שְׂמֵהֶם שְׁלוֹת עִמָּה:
 כָּלֵס אֲהוּי חֲרָב מִלְּמַדִּי מְלַחֵמָה אִישׁ חֲרָבוֹ עַל יָרְכוֹ מִפְּתַח
 בְּלִילוֹת: אֶפְרַיִם עֹשֶׂה לוֹ הַמְּלֶכֶת שְׁלֵמָה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן:
 עֲמוּדָיו עֹשֶׂה כְּסָפֵר פִּיכָתוֹ וְהֵב מְרַכְּבוֹ אֲרָגָמָן וְיִכּוֹ רְצוּף אֲהֵבָה

סדר תקוני שבת

מבנות ירושלים: צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה
בעצרה שעטרה לו אמו ביום התגתו וכיום שמהת לבו :

דק ח המוציא יון כדי מוינת הבוס חלב כדי גמיעה רבש כדי
לתן על הכחית שמן כדי לסוד אבר קצן מיסכדי

לשוף בהן את הקילור ושאר כל המשקין ברביעית וכל השופכין
ברביעית רבי שמעון אומר כולן ברביעית ולא אמרו כל השיעורין תללו

אלא למצניעיהן : ב המוציא חבל כדי לעשות אונן לקופה גמי כדי
לעשות תלמי לנפה ולכברה רבי יהודה אומר כדי למול ממנו מדת מנעל

לקטן נייר כדי לכתוב עליו קשר מוכסין והמוציא קשר מוכסין חגיב
נייר מחוק כדי לכרוך על פי צלוחית קטנה של פלייטון עור כדי לעשות

קמיע קנה כדי לכתוב עליו פרשה קטנה שבתפילין שהיא שמע ישראל
דוכססמוס כדי לכתוב מזונה דיו כדי לכתוב שתי אותיות בחול כדי

לכתוב עין אחת : ד דבק כדי לתן בראש השבשכת זפת ונפרית כדי
לעשות נקב שענה כדי לתן על פי נקב קצן חרסית כדי לעשות פי כור

של צורפי ונהב רבי יהודה אומר כדי לעשות פטפוט סובין כדי לתן על
פי כור של צורפי ונהב סיד כדי לסוד אצבע קטנה שבכנותר רבי יהודה

אומר כדי לעשות בלכול רבי נחמיה אומר כדי לסוד (ג"א לעשות)
אנדיפיה אדמה בחותם המרציפין דברי רבי עקיבא וחכמים אומרים

בחותם האגרות וכל וחול הדק כדי לזבל קלח של כרוב דברי רבי
עקיבא וחכמים אומרים כדי לזבל כרישא חול הגס כדי לתן על מלא

בה סיר קנה כדי לעשות קולמוס ואם היה עב או מרוסס כדי לבשל בו
ביצה קלה שבבצים טרופה ונתונה באילפס : ו עצם כדי לעשות הרוד

רבי יהודה אומר כדי לעשות ממנו תף וכוכית כדי לגרור בו ראש
הפרפר צרור או אבן כדי לזרוק בעוף רבי אלעזר בן עקב אומר כדי

לזרוק בפתמה : ז חרס כדי לתן בין פצים לחבירו דברי רבי יהודה רבי
נאיר אומר כדי לחתות בו את האור רבי יוסי אומר כדי לקבל בורביעית

אמר רבי מאיר את על פי שאין ראיה לדבר וכן לדבר שנאמר לא ימצא
במכתחו חרש לחתות אש מקידי אמר לו רבי יוסי משם ראיה ולחשף
מים מנבא :

הַהַבְּרָה יִפְהַר רַעֲיָתִי הַהַבְּרָה יִפְהַר עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ שְׁעָרֶךָ
 כְּעֵדֶר הָעוֹיִם שְׁגָלָשׁוּ מִהֵרָ גִלְעָד: שְׁנִיךָ בְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת
 שְׁעָלוּ מִן הַרְחֵצָה שְׁכָלְסָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה אִין כְּהֵם: כְּחוֹט
 הַשְּׁנִי שִׁכְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבַרְךָ גָּאוֹה כְּפִלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד
 לְצַמְתָּךְ: כְּמַגְבֵּל דְּוִיד צוֹאֲרָךְ בְּנֹוֹי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמִּגֵּן תְּלֹוֹי
 עָלְוֹי כֹּל שְׁלֹמֵי הַגְּבוּרִים:

קצאתי כְּתוּב שִׁכְחָנוּ חֲסִידִים וְאֵנִי מַעֲשֶׂה לְלִמּוּד קוֹדֶם סְעוּדוֹתֶיהֶם מֵאַחַר אֶסֶד
 צוֹהֵר דָּבָר יוֹם צִוּוּי וְנִפְרַט בְּנֵי סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת * ע"כ כְּדֵי לזכות
 אֶת הַרְבֵּים הַנִּגְנִי אֶנְל כֹּל פְּעוּדָה מֵאַחַר אֶסֶד הַמְדַבֵּר מִכְבוֹד אוֹתָהּ סְעוּדָה כְּמוֹ שִׁמְכָתִי
 שְׁהִיו טוֹבֵינִי * וְכֹל אֶדְם אֶע"פ אֵינִי מִצִּין הַלְסוֹן שֶׁל הַזוֹהַר יֵאמַר אוֹתוֹ כִּי הַלְסוֹן שֶׁל
 הַזוֹהַר מִסּוּגָל לְכַסְמָתוֹ כְּמוֹ שִׁכְחָנוּ הַמַּקְיָלִים:
זכור אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ כֹּוֹ רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּעִי לְאַחַעֲנָא בְּהַאי
 יִמָּא וְלִמְיַבֵּל הַלַּת סְעוּדָתִי בְּשַׁבָּת בְּגִין דִּישַׁתְּבַח שְׁבַעָא וְעֵינִינִינָא
 מִהַאי יוֹמָא בְּעֵלְמָא * רַבֵּי אַבָּא אָמַר לְאַזְדַּוּגָא בְּאִינוּן יוֹמִין דְּלַעֲיָלָא
 דְּמִתְבְּרָכָא וְמִהַאי יוֹמָא * וְהַאי יוֹמָא מְלִיא רִישֵׁיהּ דְּזַעֲרִי אֲנַפִּין מִמְלָא
 דְּגַחִיהּ מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְּכּוּלָא וְאַטִּיל לְחַקְלָא דְּהַפּוּחִין קְדִישִׁין
 הַלַּת זְמַנֵּי גִבְדַּי עֵייל שְׁבַחָא בְּגִין דִּיתְבְּרַכוּן כְּלַהוּן כְּתָרָא וְעִיד בְּעִי בְּרַגְשִׁי
 לְאַחַעֲנָא הַלַּת זְמַנֵּי אִין דְּהָא תְּלִיא מְהִימְנוּחָא דְּלַעֲיָלָא בְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא
 וְכּוּעִיר אֲנַפִּין וְכְתִקְלָא דְּהַפּוּחִין * וְבְעִי בְּרַגְשִׁי לְאַחַעֲנָא בְּהוּלְמַחְדֵּי בְּהוּ *
 וּמֵאַן דְּאַנְרַע סְעוּדָתָא סְבִיבֵיהּ אֲתוּוֹ פְּנִימָתָא לַעֲיָלָא וְעוֹנֵשִׁיהּ דְּהָוָא בְּרַ
 גְּשִׁי סְבִיבֵי בְּגִין כְּךָ בְּעִי לְסַדְרָא פְּחוּרִיהּ הַלַּת זְמַנֵּי כְּכַד עֵייל שְׁבַחָא וְלֹא
 יִשְׁתַּבַּח פְּחוּרִיהּ רִיקְנָא חֲזַשְׁרֵי בְּרַבְחָא עֲלֵיהּ כֹּל שְׁאַר יוֹמֵי דְשַׁבְחָא
 וְכִהַאי מְלָה אֲתוּוֹ וְתִלִּי מְהִימְנוּחָא לַעֲיָלָא רַבֵּי שְׁמַעוֹן אָמַר הַאי מֵאַן
 דְּאַשְׁלִים הַלַּת סְעוּדָתִי בְּשַׁבְחָא קְלָא גִפִּיק וּמִבְּרֻחַת עֲלִיהּ אִזְוִי חַתְעֵנְגָּעַל
 יִי דָא סְעוּדָתָא חֲדָא לְקַבִּיל עַתִּיקָא דְּכָל קְדִישִׁין: וְהַרְבְּבַתִּיהּ עַל בְּמַתִּי
 אֲרִיךְ דָּא סְעוּדָתָא חֲנִינָתָא לְקַבִּיל חַקְלָא דְּהַפּוּחִין קְדִישִׁין: וְהַאֲבַלְתִּיהּ
 נְחַלְתָּה יַעֲקֹב אֲבִיךָ דָּא אִיהוּ שְׁלִימוֹ דְּאַשְׁתֵּלִים בְּזַעֲרִי אֲנַפִּין לְקַבְּלָהּ בְּעִי
 לְאַשְׁלִמָא סְעוּדָתִיהּ וְבְעִי לְאַחַעֲנָא בְּכַלְהוּ סְעוּדָתִיהּ וְלְמַחְדֵּי כְּכָל חַד וְחַד
 מִשׁוּם דְּאִיהוּ מְהִימְנוּחָא שְׁלִימָתָא וּבְגִין כְּךָ שְׁבַחָא אֲתִיקָר מְכַל שְׁאַר

סדר תקוני שבת

זמנין וחגיגין משום דכולא ביה אשתתפה ולא אשתתפה הכי בכלהו זמנין
 וחגיגין אמר רבי חניא בגין כד משום דישתתפה כולא ביה אידכר תלת
 זמנין דכתוב ניכל אלהים פיוס השביעי וישבות פיוס השביעי וברך
 אלהים את יום השביעי . רבי אבא בר הוה יהיב בסעודה דשבתא הוה
 חדא אפל חד וחר אמר דא היא סעודה קדישא דעתיקא קדישא סתימא
 דכילא . בסעודה אחרא הוה אמר דא היא סעודה דקדוש ברוך הוא
 וכן בכלהו סעודה . פד הוה אשלים סעודה הוה אמר אשלימו
 סעודה דמהימנותא . רבי שמעון הוה אמר הכי אתקינו סעודה
 דמהימנותא אתקינו סעודה דמלכא פד הוה יהיב הוה מכרוני עליה
 או חתענג עלי ויהא ליה נחלת יעקב אביך אמר רבי אלעזר לאבותי
 אלן סעודתי הוה סתתקנו . אמר ליה לילא דשבתא כתיב ותרפכתו
 על גמתי ארץ ביה בלילא מתברכא מטרוניה וכולהו תתל פפוחין
 ומתברכא פחוריה דבני ונשמחא אתוספא והוה לילא חדרה
 דמטרוניה הוה ובעי בר נש למחדי בהדווחא ולמיכל סעודה
 דמטרוניה :

אתקינו סעודה דמהימנותא שלימתא חרותא דמלכא
 קדישא אתקינו סעודה דמלכא דא היא סעודה
 בתתל תפוחין קדישין וזעיר אנפין ועתיקא קדישא אתין
 לסעודא בהרה :

- אומר בשבתין . למעל גו פתחין . דבתתל תפוחין . דאינון
 קדישין :
- זמין לה השתא . בפחורא חרמא . ובמנרהא טבתא
 דבהרא על רישין :
- מינא ושמאלא . וביניהו כלה . בקישומין אולא . ומאני
 ולבושין :
- חפק לה בעלה . וביסורא דילה . העביר נותא לה .
 יהא פתיש פתישין :
- רחו את עקמין . פטיילין ושבתין . פרס אנפין חרמין .

ורוחין עם נפשין :

דו סני ייחי • ועל חדא תרמי • נהורא לה יממי •

וברקאן דנפישין :

ריבו שושבנין • עבדו תיקונין • לאפשא זיני • ונונין

עם רחשין :

מעבד נשמתין • ירוחין חדתי • בחרתין ובחלתין •

ובחלתא שבשין :

עטורין שבעין לה • ומלכא דלעלא • דיתעטר כלא

בקדיש קדישין :

שימין וסתימין • בנו כל עלמין • בדם עתיק יומין • הלא

במיש במישין :

הא רעוא קמיה • דתשרי על עמיה • דיתענג לשמיה •

במהיקין ורובשין :

סדר לדרומא • מנרמא דסתימא • ושלחן עם נהמא

בצפונא ארשין :

חמרא וי כשא • ומדאני אפא • לארום וארוסה •

להתקפא חלשין :

עבד להון בחרין • כמלון יקרת • בשבעין עטורין •

דעל נפי חמשין :

כינתא חתעטר • בשות נחמי לסטר • בווין חתקטר •

זינין דבגישין :

ביתין ושביקין • ססאבין דרחיקין • חבילון דטעיקין •

וכל זיני חבושין :

ח
ק
ל
ו
ר
י
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז

ויהא

דעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין

סתימא דכלא דיתמשך טלא עילאה מיניה למלא רישיה

דזעיר אנפיקולטיל לתקל ספוחין קדישין בנהירו דאנפין בבשוא

ובחדותא דכלא ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא

דכל טמירין סתימא דכלא רעוא ורממי חנא וחסדא בנהירו עילאה

סדר תקוני שבת

ברעיהא וחדוה עלי ועל כל בני ביתי ועל כל תלמידי אלו ועל כל בני ישראל
עמיה ופרקינא מכל עקתינ בישין דיתתן לשלמא וימין ויתחב לנא
מוזנא ופרנסתא טבהא בלי צרה ועקתא סמולא דכל מזוני ביה תליא
וישכנא מעינא בישא ומתרבא דמלאך המות אמרנא של גיהנם ותי
לנא ולכל נפשחנא תנא וחסדא ותי אריכי ומזוני רותח ורחמי מן
קדמיה אמן כן יהי רצון אמן ואמן :

(וקודם הקידוש יאמר) לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתה כרחילו
ודחיטו הרניי מוכן ומוזמן לקיים מצות עשה
לקדש על היום כדכתיב וזכור ושמור וזכרו על היום :

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכהו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו
כי בו שבת מכל מלאכהו אשר ברא אלהים לעשות :

סברי מרגו ורבנן ורבותי :

ברוך אלהי אלהינו מלך העולם בורא פני הגבן : ברוך

אלהי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו

ורצה בנו ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו וברון למעשה

בראשית כי הוא יום תהלה למקראי קודש וזכר ליציאת

מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבת קדשה

באהבה וברצון הנחילנו ברוך אתה יי מקדש השבת :

וקודם שיבצע אומר אלו החרוזים המדברים בסוד המוציא :

ל מבצע על רפתא . פוהא וכביעתא . הרין ידיו נקמא סתימין
ופרשין .

מ שח זיהא רביא . דסתנין ריחיא ונגדין טחליא . פנהא
בלחישין :

ה לא ניפא רנוי . ומליו דגנוין . דלתחון סתחיון . סמירין
וכבישין :

א השפרת בלה : בקוין דלעלא . במו האי חילולא . דעירין קדשין :

לח קידוש לראש השנה ולימים טובים

כשחל ראש-השנה בשבת אומרים החלה ויכלו וכשחל בחול מתחילין כאן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו

מכל לשון וקדשנו במצותיו וחתן לנו יי אלהינו באהבה את

יום השבת הזה ואת יום הארון תות יום זכרון תרועה מקרא קודש

זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ודברך

(מלפנו) אמת וקים לעד - ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש

השבת וישראל ויום הברוך :

בליל שני של ראש השנה נהגין להניח פיר חדש נכני המקדש ויתן עינינו ויאמר

שהיינו ואין ברך עוד לחזור ולברך שהיינו על הפיר רק הברכה שייך

לחגו הפיר ואם אין פרינו וכו' מקים יאמר שהיינו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו וזהו גענו לזמן הזה :

בר"ה כלילה ראשונה נהגין לאכול תפוח מתוק נדנש בתחלת הסעודה וברך לומר

בתחילת ברך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ ואחר כך יאמר :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחדש עלינו

שנה טובה ומתוקה :

קידוש של פסח ושל שבועות ושל סיכות ושל שמיני עצרת כשהל

בחול ואם חל בשבת אומרים החלה ויכלו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו

מכל לשון וקדשנו במצותיו וחתן לנו יי אלהינו באהבה

שבחתי למנוחה ומועדים לשמחה חגים חמנים לששון את יום

השבת הזה ואת יום (לפסח) חג המצות הזה זמן חירותינו :

(לשבועות) חג השבועות הזה זמן פתח הבריתנו : (לסוכות) חג

הסוכות הזה זמן שמחתנו : (לשמיני עצרת) את יום שמיני חג

העצרת הזה זמן שמחתנו : באהבה מקרא קודש זכר ליציאת מצרים

כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבת ומועדי קדשך באהבה

וברצון בשמחה ובששון חננתלנו - ברוך אתה יי מקדש השבת

וישראל והחמנים : בסוכות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו

לישב בסוכה : שהחיינו

זמירות ליל שבת

כל ימים טובים שחלו כמזאאי שבת אימרים יקנהו. דהיינו אומרים
 חלה כפה"ג. ואח"כ קדוש עד מקדש ישראל והומנים.
 ואח"כ מתחיל כאן ואומר עד הכדלה זמן :
 פרוך אפה יי אלהינו מלך העולם בנרא מאורי חאש :
 פרוך אפה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קודש לחול בין אור
 להושך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הכדלה ואת יום השביעי
 מששת ימי המעשה קדשת. הכדלה וקדשת את עמך ישראל בקדשתך.
 פרוך אפה יי המבדיל בין קודש לקודש : שהחיינו
כל מדה"ש שביעי כראוי לו. כל שומר שבת פדת מחללו.
 יצרו הדגה מאד על פי פעלו. איש על מדתו ואיש
 על הגלו : אהביי המתמים בבנין אריאל. ביום השבת שישו
 כמקבלי ממן גחליאל. גם שאו ידיכם קודש ואמרו לאל.
 פרוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל : דורשי יי ודע אכרתם
 אזהבו. המאחרים לצאת מן השבת וממקדשים לבא. שמחים
 לשמרו ולעזוב ערובו. זההיום עשה יי נגילה ונשמחה בו :
 זכרו תורת משה במצות שבת גרוסה. נרותה ליום השביעי
 ככלה בין רעותיה משבצה. טהורים יירשנה ויקדשוה במאמר
 כל איש עשה. ויכל אהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה :
 יום קדוש הוא מפאו ועד צאתו. כל ודע עקב יכפרוהו.
 פדבר המלך ודתו. לנוחבו ולשמוח בתענוג אכול ושתו. כל
 עדת ישראל יעשו אותו : מוטוף חסדך לידעיה א קנא וזקם.
 נצטרי ליום השביעי ובור ושמור לתקם. שמחים בבנין שלם
 כאור פניך מכוזקם. יכווין מרשן בנקה ונמל עדניך לזקם :
 עוזר לשוכתים בשביעי בקריש ובקציה עזקמום. פוטעים בו
 פסיעה קטנה סועדים בו לברך שליט פעמים : אדקתם בפעחור
 כאור יוכעת הזמים. יי אלהי ישראל אתבת הזמים. יי

אזינו

אלהי ישראל תשועת עולמים :

מנוחה ושמחה אור ליהודים • יום שבתון יום מחמדים :
 שומריו וזכריו תמה מעידים • כי לששה כל ברואים
 ועומדים : שמי שמים ארץ וימי • כל צבא מרום גבוהים
 ורמים : תנין ואדם ודגית ראמים • כי ביה יי צור עולמים :
 הוא אשר דבר לעם סגלתו • שמור לקדשו מבאו ועו צאתו :
 שבת קודש יום המדתו • כי כו שבת סבל סלאכתו : במצות
 שבת אל יהליצה • קום קרא אליו יהוש לאמצו : גשמת כל
 ויזגם בעריצה • אכול בשמחה כי כבוד הצד : במשנה קדם
 וקדוש רבה • פרוב מטעמים ורוח נדיבה : יזפו לרב טוב
 המתענגים בה • כביאת עואל לחי עולם הבא :

סה ירידות מנוחתך את שבת המלכה • כבן גרוץ לקראתך •
 באי בלה נסובה • לבוש כגדי המודות להד ליקגר בברכה •
 והכל כל העבודות לא תעשו מלאכה • להתענג בתענוגים
 בפרורים ושליו ודגים : מערב מזמנים • כל מיני מטעמים •
 מפעולת זום מוכנים • הרנגולים • מפוטמים • ולערוד במה
 מינים • שתות יינות מבושמים • ותפנוקי מעדנים • בכל שלש
 פעמים : להתענג נהלת יעקב ירש • כדי מצרים נחלה • וכבודו
 עשור ורש • ותוכו לגאובה • יום שבת אם השמרו • והייתם
 ליסגלה • שישת ימים מעבודו • ובשביעי גגילה : להתענג תפציק
 אכורים • וגם לחשוב השבונות • הרהורים מותרים ולשדך
 הבנות • ותנוק ללמדו סגר למנצח בנגינות • ולהגות באמרי
 שפר • בכל פנות ומחנות : להתענג הלוקח תהא בנחת • עונג
 קרא לשבת • והשנה משפחת • פדת נפש משיבת • כבן נפשי
 לה ערבה • ולנוח בחמת • בשושנים כונה • בו ינוחו בן ובת
 להתענג

זמירות ליל שבת

להתענג מעין עולם הבא • יום שבת מנחה • כל המתענגים בה •
יזכו לרוב שמחה • מהבלי משיח • יוצלו לרחוקה • פדותינו
תצמיח • ונס יגון ואנחה • להתענג

מה יפית ומה נעמת בתענוגים • את שבת משוש נוגים • לך
בשר וגם דגים • נבונים מבעוד יום • מערב ועד ערב לב
חדים • בבא עתך עת דודים • גיל וששון ליהודים • למצוא
פדיוס • ואת עונג להתענג בממתקים • בתענוגות בני אדם •
ויון פי ותאדם • ושאר משקים • ראה וקדש ביום קודש עלי יין
זכרהו • ואם אין • עלי להם בצע • בעין יפה לקדשו • שמרהו
כהלכותיו מעבודות • מאבות ותולדות • שיר לאלתן להודות •
זכר לקדשו • כל שומר יום שבת מחללו • מחללו ימהול
מעלו • ובא גואלו שמו שילה • יובל שי לו • דבר סימן טוב לך
במן ואות הגל • סמכטיון המתגלגל בכל יום נח פעם סגל •
ישבתו וישקטו: הטורחים ולא נחים עדי ששיי והשלחם
לחפשי • בגדי שש וגם משי • לכבודך יעטו: ויאמרו באי בלה
מה תאחרי • הן שלחן וגם גרה • ערוכים פי בא אורה • קומי
אורי: כבוד יי עליך פאור זרח • בעת יצר בלי טורח • קצות
מערב וגם מזרח • צפון וימין: עליונים ותחתונים במאמרו •
עלי תבל שם אורו • ובחטוא יציר לוי צרו • בקשו להטמין: ואת
הלת פני קונך ולא נטמן • יום אחד למוצאי וואו נגנו ליריאי •
יין עסיס ומן: יהי לזכרה ולשמרה • וינצל מכל רע • וישכון בצל
עצי עדן • ושם אצל ישרים ימן: סעודותיו ושבתותיו אשר
שלוש • פאיש עניו בדת פלש • במקרא חד היום שלש • רמו
שלשתן: יעדה אם שלש אלה יעשה לה • מחבלים וגם צירים
יוצלי בלי מצרים יירש נחלה: ברכות יעטה מזרה בראשיתה •

ויש תקנה לאחריהך • וישבו פנים בצאתך • להכדיל ישאו •
 כוס רויה להלל יה • בשיר ורון • בקול נעים קרא פגרון • ללותך
 בגין אהרן • בשיר יקראו: כבוד מלכים וכל פלכים ללותם •
 הפחות והפגנים • בשבחות וברננים • בכל עת צאתם: יצו
 הסדר קדוש יעקב ליל ויומם • ואז ליום על מקומם • ינצחו שיר
 אשר זמם • בכל מיני זמר: עלי עולה • אשר כפולה ביום
 עֶבֶת • באהבת יום ברוב הפת • עם נצור פאישון בת עין גשמר:
 מי יפאר גודל פאר המלכה • מנתה אפים • הליכתה אלפים •
 אמה ארפה: חיזקו פמה • בקוראי שמך • שמע עליון • ואל
 החרש לרש ואביון • וקבל גיב וגם הגיון • לבבו גשפל: מזון
 ארוכה • ליום מנוחה בעת יחסר • יוחן בפת דג וכשר • ישב
 כשר • בלי מחסר • להמו גכפל: יום שביעי • במרועי • אוי
 קשבו • ברת דגן שמים • בתת להם יומים • איש תההו שבו:
 יום שבת קדש הוא • אשרי האיש שומרהו • ועל הגיון כרהו •
 ואל ישים על לבו • הכים רק ואין בו • ישמח ויריה • ואם
 לזה • הצור יפרע אה חובו: הכשר ייורגים • ואיחסר בתענוגים •
 ואם שלש אלה לפניו צגים • זה יהיה שכרו • אשר חפץ ביקרו •
 יוסף חצה דג ומצא מרגליות בכשרו: ואם שלחן פדת ערוך •
 ומלאך אל יענה פרוך • זה יהיה זמן ארוך • ואיביו יהיו כדומן •
 ומלאך רע יענה זמן • בעל כרהו • יספר שבהו • שמו יעלה
 כטוב שמן: גשים גרות פד ליקנה • וחוק גדות תחזיקנה •
 ותחלות תסיקה • יגן בעשן וכותן • יום בא עת לידתן • ואם
 לא עברו • ונזקרו • אוי קרובה לידתן: תנו שבת ושירה • לאל
 אשר שבת ברא • ולנו בו נתן תורה • קרא למשה מתנה • בבית
 גניו היא ממנה • לה יאתה • וקה אותה • תנו לעדת מי מנה:

זמירות ליל שבת

נפש כי נאנחה • בא שבת פא מנוחה • גיל וששון ושמחה • ברכו
וקדשו כמן • מלרדת לעם לא אלמן • והשבת • נפש משיבת •
בפיסת פר אשר טמן • הקותיה במרה • גצטו פאוהרה • בחררים
במערה • תלוים הלכותיה • שמרי מצותיה • ינחרו • ליום שכלו •
שבת בצבאותיה • זה האות אשר שם אל • בינו ובין בני ישראל •
ובשביעי אשר הואל • סמפטיון הנחר • שבכל יום רץ ונמחר •
זכית בו מנוח • תשיב למין אשר שואל • קולי קולות יחדלקן •
בעת שירי יגדלון • כי כשל הם יולון • וצ ישיגו גבולי • באורח שיר
גפל חבלי • התקו שישו וצ השמשו • בנוד שיר שפרה לי • כמקטט
יה רבון עלם ועלמא • אנת הוא מלכא מלך מלכא • עובד גבורתך
ותמיהא • שפיר קדמך להתנא • יה רבון וכולי

שבתון אסדר צפרא ורמשא • לך אלהא קדישא • די ברא כל נפשא •
עירין קדישין ובני אנשא • העות ברא ועופי שמיא • יה רבון
בברבין עובדך ותקיסין • מכיד רמא זקיף כפיסין • לו יחיה גבר שנין
אלפין • לא ייעול גבורתך בחושבניא • יה רבון
אלהא דיליה יקרורביא • פרוקית ענד מפום אריותא • ואפיקית
עמד מגו גלותא • עמד די בחרת מכל אומא • יה רבון
למקדשך טוב ולקדש קודשין • אתר די ביה יחרון רחין ונפשין •
ויזרון שירין ורחשין • בירושלם קראד שופרניא • יה
צור משלו אכלנו • ברכו אמוני • שבצענו והותרנו • פדברני •
הון את עולמו • רוענו אבינו • אכלנו את לחמו • ויבו •
שתינו • על כן גודה לשמו • ונהללו בפינו • אמרנו וענינו • אמין
קדוש ביי • צור בשיר וקול תודה • גברך לאלהינו • על ארץ
המדה טובה שהנחיל לאבותינו • מזון וצידה • השביע לגבשינו •
הסוד גבר עלינו • ואמת יי • צור רחם פתסדה • על עמך צורנו •
על ציון משפך בכורתך וכול בית הפארתנו • בן דוד עדה • יבא
וי אלנו

כְּכֹדֶךָ • הִזְמַח לִבִּי אֶל הַדֹּרֶיךָ : עַל כְּוֹנֵי אֲדָרְךָ כִּי נִכְבְּדוֹת •
 וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת : אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא אֲרֹאֲתִיקָ •
 אֲדַמָּה אֲכַנֶּה וְלֹא יִדְעֶהִיקָ : כִּי נִבְיִיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ : דְּמִית
 הַדָּר כְּבוֹד הַדֹּדָה : גִּדְלַתְךָ וּגְבוּרַתְךָ • כִּנּוּ לְתוֹקֶךָ פְּעֻלַתְךָ :
 דַּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יִשָּׁה • וַיִּשְׁוֹךְ לִבִּי מֵעֵשִׂיךָ : הַמְשִׁילוֹךְ
 בְּרוֹב הַזְּיוֹנוֹת • הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִינוֹת : וַיַּחֲזוּ כִּי זָקְנָה
 וּבְחֵרוֹת • נִשְׁעַר רֹאשְׁךָ בְּשׁוֹבֵה וּשְׁחֵרוֹת : זָקְנָה בְּיוֹם דִּין
 וּבְחֵרוֹת בְּיוֹם קָרֵב • כִּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לֹרֵב : חָבֵשׁ כּוֹבֵעַ
 יִשְׁנֶעָה בְּרֹאשׁוֹ • הַזְּעִנְעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוּעַ קִדְשׁוֹ : טְלִילֵי אוֹרוֹת
 רֹאשׁוֹ גִּמְלָא • קִצּוֹתָיו רְסִיסֵי לֵילָה : יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חֲפִץ בִּי •
 וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְעֹטְרַת צְבִי : כֶּתֶם טְהוֹר כְּזֹדֵמוֹת רֹאשׁוֹ • וְחָק
 עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְשׁוֹ : לֵהֲן וּלְכְבוֹד צְבִי תִפְאַרְתָּה • אִמְתּוֹ
 לוֹ עֹטְרָה עֲטָרָה : מִחֲלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֵרוֹת • קִצּוֹתָיו
 תִּלְתְּלִים שְׁחֹרוֹת : גִּוַה הַצָּרֵק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ • יַעֲלֶה נָא עַל
 רֹאשׁ שִׁמְחָתוֹ : סִגְלָתוֹ תְּהִי נָא כִּידוֹ עֹטְרַת • וְצִנִּיף מְלוֹכָה
 צְבִי תִפְאַרְתָּה : עֲמוּסִים נִשְׂאֵם עֹטְרַת עַגְדָּם • מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו
 כְּבָדָם : פָּאֵרוֹ עָלַי וּפִאֲרֵי עָלָיו • וְקָרֹב אֵלַי בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵי •
 צַח וְאֲדוּם לְלְבוּשׁוֹ אֲדוּם • פִּוְרָה בְּדַרְכּוֹ בְּכוֹאֵן מֵאֲדוּם : קִשֶׁר
 תְּפִילִין הִרְאָה לְעֵינָיו • הַמִּנֵּחַ יִי לְגִנְדַר עֵינָיו : רוּצָה בַּעֲמוֹ עֵינָיו
 יִפְאָר • וַיֵּשֶׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהַתְּפָאֵר : רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֲכַת קוֹרָא
 מִרֹאשׁ • דוֹר וְדוֹר עִם דוֹרְשֵׁיךָ דְרוֹשׁ : שִׁית הַמֶּן שִׁירֵי נָא
 עָלֶיךָ • וְרִנְתִּי תִקְרַב אֵלֶיךָ : הַחֲלָתִי תְּהִי נָא לְרֹאשְׁךָ עֹטְרַת •
 וְתִפְלְתִי תִכּוֹן קְטוֹרֶת : תִּיקַר שִׁירַת רֵשׁ בְּעֵינֶיךָ • כְּשִׁיר יוֹשֵׁר
 עַל קַרְבְּנֶיךָ : בְּרַכְתִּי הַעֲלֶה לְרֹאשׁ מְשִׁבֵּר • מְחֹלֵל וּמוֹלִיד
 צְדִיק כְּבִיר : וּבְבִרְכָתִי תִנְעֲנַע לִי רֹאשׁ • וְאוֹתָהּ קַח לָךְ

תהלים ליום שבת

כְּבִישָׁמַיִם רֵאשִׁי: יַעֲרֹב נַא יִשְׁחִי עֲלֵיךָ • כִּינֹכְשֵׁי תַעֲרֹב אֵלֶיךָ :
קורם שיתחיל ההלים • יאמר ג' פסוקים אלו

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה • נִרְעֵה לְצֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה כְּפָנֵינוּ בַתּוֹרָה •
בְּזִמְרוֹת נִרְעֵ לוֹ: כִּי אֶגְדֹּל יְיָ • וּמִלֶּךָ גְדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

כִּי יִשִׁיר הַמַּעֲלֹת אֵי יִכְצַרְתָּה לִי כִרְאֵתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְהוָה הֲצִילָה
נַפְשִׁי מִשִּׁפְּת שִׁקָּר מִלְּשׁוֹן רַמְיָה: מִהַיְחַוֵּלָה וּמִה

יִסִּיף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָה: הֲצִי גְבוּר שְׁנוּנִים עִם גַּחְלֵי רַחֲמִים: אֹתִיה
לִי כִי גִרְתִּי מִשִּׁיחַ שְׁכַנְתִּי עִם אֱהִלֵי קֶדֶר: רַבַּת שְׁכֵנָה לָהּ נַפְשִׁי
עִם שׂוֹנֵא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הַמָּה לַמַּלְחָמָה:

כִּמֵּא שִׁיר לַמַּעֲלֹת אֲשֶׁא עֵינַי אֶל הַהַרִים מֵאֵן יִבּוֹא עֲזָרִי:
עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲלֵיה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: אֲלֵי־הוֹן לְמוֹט

רַגְלָה אֶל יְנוֹם שְׁמֵרָה: הַמָּה לֹא יִנָּמֵס וְלֹא יִשָּׁן שְׁמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְהוָה שְׁמֵרָה יְהוָה צִלְּהָ עַל יַד יְמִינֶיהָ: יוֹמָם הַשְּׁמַיִם לֹא יִכְפֹּה

וְיָרַח בַּלְיָלָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶה מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְהוָה
יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

כִּבֵּי שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ גִּלְגָּה: עַמֲדוֹת
הָיוּ רַגְלֵנוּ בִּישְׁעֵיךָ יְהוָה שְׁלוֹם: יְהוָה שְׁלוֹם חֲבַנְתָּה כְּעוֹד

שְׁחַבְרָה לְתֵת יְהוָה: אֲשֶׁר שָׁלוֹ שְׁכֵנִים שְׁכַנְתִּי יְהוָה לִישְׂרָאֵל
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמַח לְטֹבוֹ כִּפְאוֹת לְמַעַשְׂבֵּט כִּפְאוֹת לְשֵׁם

דָּוִד: שְׁאֵלוֹ שְׁלוֹם יְהוָה שְׁלוֹם אֶתְכֶם: יְהִי שְׁלוֹם בְּיָמֵיךָ
שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְרָה נֹא שְׁלוֹם בְּךָ:
לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשֶׁה טוֹב לָךְ:

כִּנֵּי שִׁיר הַמַּעֲלֹת אֵלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַשְּׁמַיִם: הַמָּה
כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל יְד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֶל יְד וּבְרַחֲמֶיךָ הוֹ
עֵינֵינוּ אֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁחְתֵּנוּ: הַנְּנוּ יְיָ חַנּוּן כִּי רַב יִשְׁבְּעֵנוּ

תהלים ליום השבת נה

כזו: רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבח לגאונים:
קר שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל:
לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: אוי חיים בלענו בחרות
אפם בנו: אוי המים שטפנו גחלה עבר על נפשנו אוי עבר על
נפשנו המים הידונים: ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם:
נפשנו בצפור נמלטה מפה יוקשים הפח נשבר ונאנחנו
נמלטנו: עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

קח שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר צינן לא ימוט לעולם
ישב: ירושלים הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו
מעמה ועד עולם: כי לא ינוח שכב הרשע על גורל הצדיקים
למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה יריהם: הטיבה יהוה
לסובים ולישרים בלבותם: והמטים עקלקלתם יזליכם יהוה
את פעלי האון יזלו על ישראל:

קפו שיר המעלות בשוכ יי את שובת ציון היינו כחלמים: או
ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל
יהוה לעשות עם אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו
שמחים: שובה יהוה את שכותינו באפיקים בנגב: תורעים
בדמעה ברנה יקצרו: הלוך ילך ויבכה נשא משך הרע בא
יבא ברנה נשא אלמתיו:

קכו שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו
בוננו בו: אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקר שומר:
שוא לכם משיבמי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים בן
יהו לירידו שגא: הנה גחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן:
בחצים ביד גבור בן בני הנעורים: אשרי הגבר אשר מלא את
אשפתו מהם לא יכשו כי ידברו את אויבים בשער:

תהלים ליום השבת

כח שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה הולך בדרךיו יגיע
בפיה כי תאכל אשריה ושוב לה: אשתה כגפן פריה בירכתי
ביתך בנינה בשתילי ותים סביב לשלחנה: הנה כי בן יברך
בכר ירא יהוה: יברכה יהוה מציון וראה בטוב ירושקם כל
ימי חייה: וראה בנים לבניה שלום על ישראל:

קנט שיר המעלות רבת צררוני מגעורי יאמר גא ישראל רבת
צררוני מגעורי גם לא יכלו לי: על גבי הרשו הרשים
האריכו למעניהם: יהוה צדיק קצץ עבות רשעים: יבשו ויסגו
אחור כל שגאי ציון: יהיו כחציר גגות שקדמת שדה יבש:
שלא מלא כפו קוצר והצנו מעמר: ולא אמרו העבדים ברכת
יהוה עליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

קל שיר המעלות מצעמקים קראתיה יהוה: אדני שמעה
בקולי תהינה אזניה קשבות לקול התנוני: אם עונות
תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמה הפליחה למען תורה: קויתי
יהוה קותה נפשי ולדברו הוהלתי: נפשי לאדני משמרים
לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה ההסד
והרבה עמו פרות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

קלא שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא
הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני: אם לא שויתי
ודומתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: יחל ישראל
אל יהוה מעתה ועד עולם:

קלב שיר המעלות וכוז יהוה לדוד את כל עונותו: אשר נשבע
ליהוה נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל ביתי אם
אעלה על ערש יצועי: אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
עד אמצא מקום ליהוה משפנות לאביר יעקב: הנה ש לענות

באפרחה מצאנוה בשדי יער: גבואה למשפנותיו גשתתוה
 להרם רגליו: קומה יהוה למנוחתה אמה וארון ענה: כהניק
 ילבשו צדק והסידיה ירגנו: בעבור דוד עבדה אל תשב פני
 משיחה: גשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנה
 אשית לכפא לך: אם ישמרו בניה בריתי ועדתיו אלמדם
 גם בניהם עדי עד ישבו לכפא לך: כי בחר יהוה בציון אזה
 למושב לו: זאת מנוחתי עדיעד פה אשב כי אהיה: צידה
 ברה אברה אבינויה אשביע לחם: ובהניה אלביש ישע
 וחסידיה רגו ירגנו: שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי:
 אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נורו:

כלג שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים
 גם יחד: כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן וקן
 אהרן שירד על פי מרתיו: כסל חרמון שירד על הררי ציון כי
 שם צוה יהוה את הברכה תיים עד העולם:

קדר שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים
 בבית יהוה בלילות: שאו ידיכם קדש וברכו את
 יהוה: יברכה יהוה מציון עשה שמים וארץ:

קלה הללו יהוה הללו את שם יי הללו עבדי יי: שעומדים בבית יי
 בחצרות בית אלהינו: הללו יהוה כי טוב יי וזמרו
 לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יהוה ישראל לסגלתו: כי אני
 ידעתי כי גדולי יי ואדנינו מכל אלהים: כל אשר תפץ יי עשה
 בשמים ובארץ בימים וכל תהמת: מעלה נשאים מקצה
 הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: שהפה
 בכורי מצרים מאדם עד בהמה: עלח אותות ומפתים פתוככי
 מצרים בפרעה ובכל עבדיו: שהפה גוים רבים והרג מלכים
 עצומים

תהלים - ליום השבת

עצומים: לסיחון מלך האמורי. ולעוג מלך הבשני. ולכל
ממלכות כנען: ונתן ארצם בנחלת: בנחלת לישראל עמו.
י' שמך לעולם. י' וברך לדרך חור: בני ירון עמי. ועל עבדיו
יתחם: עמי הגלים כסף וזהב: מעשה ידי אדם: פה להם
ולא ידברו. עינים להם ולא יראו: אוזנים להם ולא יאזינו.
אף אין יש רוח בפיהם: כמוחם יהיו עשיהם: כל אשר בסח
קהם: בית ישראל ברכו את י'. בית אחרן ברכו את י'. בית
מלנו ברכו את י'. יראי י' ברכו את י'. ברוך י' מציון שבו
ירושלים הגלויה:

הודו ליי פי טוב. פי לעולם חסדו: הודו לאלהי האלהים
פי לעולם חסדו: הודו לאדני הארמים. פי לעולם חסדו:
לעשה נפלאות גדולות לבדו פי לעולם חסדו: לעשה חיים
בתביעה. פי לעולם חסדו. לרובע הארץ על המים. פי
לעולם חסדו: לעשה אוזרים גדלים. פי לעולם חסדו: את
העמים לממשלת ביום כי לעולם חסדו: את הים ויובכים
למשלות בלילה פי לעולם חסדו: למכה מצרים בכבד ויהם
פי לעולם חסדו: ויוצא ישראל מתוכם פי לעולם חסדו:
ביר חוקה ובורע נטויה פי לעולם חסדו: לגזור ים סוף
לגורים פי לעולם חסדו: והעביר ישראל בתוכו פי לעולם
חסדו: ונער פרעה וחילו גים סוף. פי לעולם חסדו:
למולך עמו במדבר פי לעולם חסדו: למכה מלכים גדלים
פי לעולם חסדו: ויחרוג מלכים אדירים פי לעולם חסדו.
לסיחון מלך האמרי פי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשני
פי לעולם חסדו: ונתן ארצם לנחלה פי לעולם חסדו:
נחלה לישראל עבדו פי לעולם חסדו: ששפאלנו ובר לנו

תהלים ליום השבת נו

כי לעולם חסדו : ויפרקנו מצרנו כי לעולם חסדו : נתן
 להם לבל בשר כי לעולם חסדו : הודו לאל השמים •
 כי לעולם חסדו •

קלו על גהרות כבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון : על
 ערבים בתוכה תלינו כגזרותינו : כי שם שאלנו שובינו
 דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון : איך גשיר את
 שיר יהוה על אדמת נבר : אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני :
 תדבק לשוני לחיכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים
 על ראש שמחתי : וזכר יהוה לבני אדם את יום ירושלים
 האמרים ערו ערו עד היסוד בה : בת כבל השדודה אשרי
 שישלם לה את גמולך שנקמת לנו : אשרי שיאחו וגפץ את
 עולליך אל הפלע :

קלה לרוד אודה בכל לבי נגד אלהים אומרך : אשתחוה אל
 היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך
 ביהגדלת על כל שמך אמרתך : ביום קראתי ותענני תרהבני
 בנפשי עו : יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך :
 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה : פירם יהוה ושפל
 יראה וגבוה ממרחק יודע : אם אלה בקרב צרה תחזיני על אף
 איבי השלח ידך ותושיעני ימינה : יהוה יגמר בעדי יהוה
 חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף •

קלט למנצח לרוד מזמור יהוה חקרתי ומדע : אמה ידעת
 שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק : ארחי ורבעי
 זרית וכל דרכי הספנת : פי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת
 בקלה : אחור וקדם צרתי ותשת עלי כפכה : פלאיה דעת
 ממני בשגבה לא אוכל לה : אנה אלה מרוחה ואנה מפנה

תהלים - ליום השבת

עצומים: לסיחון מלך האמורי. ולעוג מלך הבשני. ולכל
ממלכות כנען: ונתן ארצם לנחלה: לנחלה לישראל עמו.
"שמך לעולם. וינצרה לדר ווד: בי ירון עמי. ועל עבדיו
יתקחם: עשבי הגנים כסף וזהב. מעשה ידי אדם: פה להם
ולא ידברו. עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא יאזינו.
אף אין יש רוח בפייהם: כמותם יהיו עשייהם: כל אשר בסח
בהם: בית ישראל ברכו את יי. בית אהרן ברכו את יי. בית
מלנו ברכו את יי. יראי יי ברכו את יי. פרוק יי מציון שכן
ירושלים הגלילה:

ללו
הודו ליי כי טוב. כי לעולם חסדו: הודו לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו: הודו לאדני האדנים. כי לעולם חסדו:
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו: לעשה היצומים
בתבונה. כי לעולם חסדו. לרוקע הארץ על המים. כי
לעולם חסדו: לעשה אורים גדלים. כי לעולם חסדו: את
הימים לממשלת ביום כי לעולם חסדו: את הים ויזכרים
לממשלות בליקה כי לעולם חסדו: למכה מצרים בכבד ויהם
כי לעולם חסדו: ויצא ישראל מתופם כי לעולם חסדו:
ביד חזקה ובורע גטעה כי לעולם חסדו: לגזור יש סוף
לגורים כי לעולם חסדו: והעביר ישראל בתוכו כי לעולם
חסדו: ונער פרעה וחילו בים סוף. כי לעולם חסדו:
למוליק עמו במדבר כי לעולם חסדו: למכה מלכים גדלים
כי לעולם חסדו: ויחרוג מלכים אדירים כי לעולם חסדו.
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשני
כי לעולם חסדו: ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו:
תקח לישראל עבדו כי לעולם חסדו: שבושבתנו ובר לנו

תהלים ליום השבת

נו

כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ : וַיִּפְרָקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ : גִּתּוֹן
 לָחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ : הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם •
 כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ •

קָלוּ עַל גְּהֵרוֹת בָּבֶל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בּוֹכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן : עַל־
 עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְוֵנוּ כַּגְּהֵרוֹתֵינוּ : כִּי שֵׁם שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ
 דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן : אִיךָ נִשִּׁיר אֶת־
 שִׁיר יְהוָה עַל אֲרָמַת נָכַר : אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי :
 תִּדְבֶּק לְשׁוֹנֵי לְחִיבֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם
 עַל רֹאשׁ שְׂמֵחָתִי : זָכֹר יְהוָה לְבָנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם
 הַאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ : בַּת בָּבֶל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁר־
 שִׁיְשָׁלַם לָהּ אֶת גְּמוּלָהּ שְׁגַמְלַת לָנוּ : אֲשֶׁר־י שִׁיֵּאֲחוּ וְנִפֶּץ אֶת־
 עוֹלְלָהּ אֶל הַסַּלַּע :

קִלָּה לְדָוִד אֲוֹדָה בְּכָל לַבִּי נִגַּד אֱלֹהִים אֲוֹמְרָהּ : אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל־
 הַיְבֵל קְדוֹשָׁה וְאוֹדָה אֶת שְׁמֵהּ עַל חֲסִדָּהּ וְעַל אֲמָתָהּ
 כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שְׁמֵהּ אֲמָרְתָהּ : בְּיוֹם קָרָאתִי וְתַעֲנִינִי תִרְהַבְנִי
 בְּנִפְשֵׁי עַז : יוֹדוּהָ יְהוָה כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אֲמָרֵי פִיהָ :
 וַיִּשְׁיֵרוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה : כִּי רַם יְהוָה וְשָׁפֵל
 יִרְאֶה וְגִבּוֹת מִמָּרְחָק יִידַע : אִם אֵלֶּךָ בְּקָרְבָּצָה תִּחְזִינִי עַל אַף־
 אִיבֵי תִשְׁלַח יָדָהּ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינָהּ : יְהוָה יִגְמַר בְּעַדֵי יְהוָה
 חֲסִדָּהּ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיָּהּ אֶל תִּרְהַף •

קִלַּט לְמַנְצַח לְדָוִד מִזְמוֹר יְהוָה חֲקָרְתִּי וְתַדַּע : אֲמָה יָדַעְתָּ
 שִׁבְתִּי וְקוּמִי בְּנֵת לְרַעִי מִרְחֹק : אֲרָחִי וְרַבְעִי
 זָרִית וְכָל דַּרְכֵי הַסְּכֵנֹת : כִּי אֵין מַלְאָה בְּלִשׁוֹנֵי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ
 בְּקָדָה : אֲחֹזֵר וְקָדַם צַרְתִּי וְתִשָּׁת עָלַי כַּפְּכָה : פְּלֹאִיָה דַעַת
 מִמֶּנִּי נִשְׁגְּבָה לֹא אוֹבֵל לָהּ : אָנָּה אֵלֶּךָ מְרוֹחָהּ וְאָנָּה מַפְנִיָּהּ

תהלים ליום השבת

אֲבָרָחָה: אִם אֶפֶק שָׁמַיִם שָׁם אֲמַתָּה וְעֲצִיעָה שְׂאוֹל הַיְהוָה: אֵי שָׂרָה
בְּנַפְשִׁי יִשְׁחַר אֲשַׁכְנֶה בְּאַהֲרָיוֹת יָם: וְגַם שִׁבְדֵיךָ תִּנְחַנְנִי וְתִאֲחַזְנֵנִי
יַמִּינֶךָ: וְאָמַר אֵף הַיָּם וְשׁוֹפְנִי וְלִילָה אִוֵּר בְּעַדְנִי: גַּם הַעֵשֶׂה
לֹא יִחְשֹׁף מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיֹּם יֵאָדָר כִּתְשִׁיבָה בְּאוֹהֶבָה: כִּי אֲמַתָּה
קִיַּם כְּלִיָּתִי תִסְכְּנֵנִי בְּבֶטֶן אִמִּי: אוֹדֶךָ עַל כִּנּוּרֶיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
נִפְלְאוֹת מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יוֹדַעַת מֵאֵד: לֹא נִכְחַד עֲצָמֵי מִסְּבָר
אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בִּפְתָר רַקֻּמְתִּי בַּתְחַתְלוֹת אֶרֶץ: גַּלְמֵי רֹאֵי עֵינֶיךָ
וְעַל סִפְרֶךָ כֻּלָּם יִכְתּוּ עֵינָיִם יִצְרוּ וְלֹא אֲחֶד בָּהֶם: וְלֹא מִתְחַלְתִּי
רַעִיף אֶל מִה עֲצָמוֹ רֵאשִׁיָּהֶם: אֲסַפְרֶם מִהוֹל יִרְבֹּן הַקִּיָּצִיתִי
וְעוֹדֵי עֵמֶד: אִם תִּקְטֹל אֱלֹהֵי רָשָׁע וְאֲנִשִּׁי דַמִּים סוּרוֹ סִנְעִי
אֲשֶׁר יִכְרֹךְ לְמוֹמָה נִשּׂוֹא לְשׂוֹא עֲרִיף: הֲלֹא מִשְׁנֵאֵיךָ עֵינֶיךָ
אֲשַׁנְאֹ וּבְחֻקֵּיךָ אֲתִקְוֶה: תְּכַלִּית שְׁנֵאֵה שְׁנֵאֵתִים לְאוֹיְבֵים
חַיֵּי לִי: חֲסֵרְנִי אֵל יִדַּע לִבִּי בְּחַנְנֵי יוֹדַע שְׂרַעְפֵּי: וְרֵאֵה אִם
דִּרְךָ עֲצָב כִּי וְנִחַנְנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם:

קֵט לְמִנְצַח מוֹמֹר לְדוֹד: וְחֲלַצְנִי יְהוָה מֵאֲדָם רָע מֵאִישׁ
חֲמָסִים תִּנְצַרְנִי: אֲשֶׁר חָשְׁבוּ הַעוֹת בְּלִבְכֶם לֹא יוֹם
יִגְוְרוּ מִלְחָמוֹת: שָׁנְנוּ לְשׁוֹנֵם כְּמוֹ נָחַשׁ חֲמַת עֵבֶשׁ שֶׁבַח כִּסְתֵי
שִׁכְתֵימוֹ סֵלָה: שְׁמַרְנִי יְהוָה מִיַּד־רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצַרְנִי
אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לְדַחוֹת פְּעָמֵי: טָמְנוּ גַּאִים פֶּתַח לִי וְחִבְלוֹם פְּרִשׁוֹ
רָשָׁת לִיר מַעְגָּל מִקְשִׁים שׁוֹתוֹ לִי סֵלָה: אֲמַרְתִּי לִיהוָה אֱלֹהֵי אֲמַתָּה
הָאוֹיְבָה יְהוָה קוֹל תִּחַנְנֵנִי: יְהוָה אֲדַנֵּי עוֹ יִשׁוּעָתִי סְבוּפָה
לְרֵאשִׁי כִּיֹּם נָשָׁק: אֲ תַחַן יְהוָה מֵאוֹנֵי רָשָׁע וּמִמוֹ אֵל תִּפְקֵ
וְדוֹמוֹ סֵלָה: רֵאשׁ מִסְבֵּי עֵמֶל שִׁפְתֵימוֹ וּבְסוּמוֹ: יִמוֹטוּ עֲלֵיהֶם
גַּחְלִים בְּאֲשֵׁיפֹלָם בְּמַחְמָרוֹת בֵּל יִקוּמוּ: אִישׁ לְשׁוֹן בֵּל יִפּוֹן
אֲבִין אִישׁ חָפֵס רַע יִצְוֹדְנִי לְמַדְחָפוֹת: יוֹדַעַת כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה

דין עני משפט אביונים : אף צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים
את פניה :

קטא מזמור לדוד יהוה קראתיה הושה לי האזינה קולי בקראי
לה : תבון תפלתי קמרת לפניך משאת פפי מנחת
ערב שיתח יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי : אל תט לבני
לדבר רע להעולל עלילות ברשע את אישים פועלי און ועל
אלתם במנעמיהם : והלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש א
יניא ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם : נשמתו בידי סלע
שכטיהם ושמעו אמרו כי נעמו : כמו פלח וכקע בארץ נפורו
עצמינו לפי שאול : כי אליה יהוה אדני עיני בכה הסיתו אל
הער נפשי : שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און : יפלו
במכמרוי רשעים יחד אנכי עד אעבור :

קטב משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה : קולי יהוה אזעק
קולי אל יהוה אתחנן : אשפך לפני שיהי צרתי
לפניו אגיד : בהתעטף עלי רוחי ואתה ירעה נתגבת בארחהו
אהלך טמנו פח לי : הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנום
מפני אין דורש לגפשי : ועקתי אליה יהוה אמרתי אתה מחסי
חלקי בארץ החיים : תקשיבה אל רנתי כי נלותי מאד הצילני
מרדפי כי אמצו מפני : הוציאה ממסגר גפשי להודות את
שמה בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי :

קטג מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני
באמנתה ענני בצדקתה : ואל תבוא במשפט את
עבדה כי לא יצדק לפניך כל חי : כי רדף אוני גפשי דכא לארץ
חיתי הושיבני במחשבים כמתי עולם : ותתעטף עלי רוחי
בתוכי ושתומם לבי : זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלה
במעשי

תהלים ליום השבת

במעשה ידך אשׁוּחַח: פִּרְשֵׁי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ נַפְשִׁי כְּאַרְץ עֵיפָה
לֶךְ סֶלָה: מִהַר עֲנֵנִי יְהוָה כְּלַתְּהָ רוּחִי אֶל פְּסָתְךָ פְּנִיָּה מִמֶּנִּי
וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יַרְדֵּי בּוֹר: הַשְׁמִיעֵנִי בִבְקָר חֲסִדְךָ כִּי כִּךָ בְּטַחְתִּי
הוֹדִיעֵנִי דַרְךָ וּוְאֵלֶיךָ כִּי אֱלֹהֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי: הַצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּסְתִי: לְמַדְנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי אִמְתָּה אֱוָהִי רוּחְךָ
טוֹבָה מִנְחֵנִי בְּאַרְץ מִישׁוֹר: לְמַעַן שִׁמְחָה יְהוָה תַּחֲנִינִי בְּצַדִּיקְתְּךָ
הוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: וּבַחֲסִדְךָ תִצְמִיחַ אִיְבֵי וְהֵאבְדְתָם כֹּל צָדִיר
נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ:

קִמַּד לְדָוִד בְּרוּךְ יְהוָה צוּרֵי הַמַּלְמַד יְדֵי לְקַרְבֵּי אֲצַבְעוֹתַי
לְמַלְחָמָה: חֲסִדֵי וּמִצְוֹתַי מִשׁוֹבֵי וּמִפְּלִטֵי לִי מִגִּבֹּרֹת
וְכוֹסֵי חַיִּי הִרְדֵּד עִמִּי תַחֲתֵי יְהוָה מֵהָ אָדָם וְתַרְעֵהוּ בֶן אָנוּשׁ
וְתַחֲשִׁבְהוּ: אָדָם לְהַבִּיל דָּמָה יָמָיו כְּצֶלַע עוֹבֵר: יְהוָה הֵטָ שִׁמְחָה
וְתַרְדֵּד גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרוּךְ בְּרָק וְתַפִּיצֵם שֶׁלַח חֲצִיָּה
וְתַהַמֵּם: שֶׁלַח יְדִיךָ מִמְרוֹם פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי
גִבּוֹרִים: אֲשֶׁר פִּיהֶם דָּבָר שׁוֹא וַיִּמְיֵגִם יָמִין שָׁקֵר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ
אֲשִׁירָה לְךָ בְּנִבְלַע שׁוֹר אֲזַמְרָה לְךָ: הַנּוֹתֵן הַשְׁוֹעָה לְמַלְכִים
הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי גִבּוֹרִים
אֲשֶׁר פִּיהֶם דָּבָר שׁוֹא וַיִּמְיֵגִם יָמִין שָׁקֵר: אֲשֶׁר בְּנִינּוּ פְּנִימִיעִים
מִגְדָּלִים בְּנִעוּרֵיהֶם פְּנִינּוּ כְּזוּיֹת מִחֲטָבוֹת הַבְּנִיחַ הַיָּבֵל: מְזוּיָנוּ
מִלְּאִים מִפִּיקִים מִזֶּן אֶזֶן צְאוּנָנוּ מֵאֵלִיפוֹת מִרְפָּבוֹת פְּחוּצוֹתֵינוּ:
אֲלוֹפֵינוּ מִסְפָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוּחָה בְּרַחֲבֵתֵינוּ:
אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁבְכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו:

קִמַּה תְּהַלֵּה לְדָוִד אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ: וְאֶבְרַכְּהָ שִׁמְחָה
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶתְהַלֵּלָה שִׁמְחָה
לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד: וּלְגִדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר: דָּוִד
לְדָוִד

לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיָהּ • וּגְבוּרַתֶּיהָ יִגִּידוּ: הַדָּבָר כְּבוֹד הַדּוֹרָהּ
 וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיהָ אֲשִׁיחֶהָ: וַעֲזוּז נִזְרָאוֹתֶיהָ יֹאמְרוּ • וּגְדַלְתָּהּ
 אֲסַפְּרָנָה: זְכַר רַב טוֹבָהּ יִבְיְעוּ • וְצַדִּיקָתָהּ יִרְגַּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ
 אֶרְבֶּה אַפְּיִים וּגְדַל חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכֹל • וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יְדוּהָ
 יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיָהּ: וְחִסְדֵּיהָ יִבְרַכּוּכָהּ: כְּבוֹד מַלְכוּתָהּ יֹאמְרוּ •
 וּגְבוּרַתָּהּ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ • וּכְבוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עַלְמִים • וּמִמְשַׁלְתָּהּ בְּכֹל דּוֹר
 וָדָר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכֹל הַנִּפְלִים • וְזֹקֵף לְכֹל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אִיָּה
 יִשְׁבְּרוּ • וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלֵם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֵת יְדָהּ •
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל מִי רִצּוֹן: צְדִיק יְיָ בְּכֹל דְרָכָיו • וְחֹסֵד בְּכֹל מַעֲשָׂיו:
 קְרוֹב יְיָ לְכֹל קִרְאוֹ • לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת: רִצּוֹן יִרְאוּ
 יַעֲשֶׂה • וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֵת כָּל אֲהָבָיו:
 וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים לְשֹׁמְדִים תַּהַלֵּת יְיָ יִדְבֹר פִּי • וַיִּבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם
 קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

קמו
 הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נִפְשֵׁי אֶת יְיָ: אֲהַלְלָהּ יְיָ בְּחַיֵּי אֲזִמְרָהּ לֵאלֹהֵי
 בְּעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ בְּגִדְיָבִים • בְּכֵן אָדָם שְׂאִין לוֹ
 תִּשׁוּעָה: תִּצַּא רֹחוֹ יִשָּׁב לְאֲדָמָתוֹ • בַּיּוֹם הַהוּא אֲבִדוּ עֵשֶׂת נַתָּיו:
 אֲשֶׁרֵי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרוֹ • שִׁבְרוּ עָלַי אֱלֹהֵי: עֲשֵׂה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם • הַשֹּׁמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה
 מִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹקִים נָתַן לָחֵם לָרַעֲבִים • יְיָ מִתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פָקַח
 עֵינָיו • יְיָ זָקֵף כְּפוּפִים • יְיָ אֲהֵב צְדִיקִים: יְיָ שִׁמֵּר אֶת גְּרִים
 יְחֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹדֵד • וְדָרָה רִשָׁעִים יַעֲוֹת: יְמַלֵּךְ יְיָ לְעוֹלָם
 אֱלֹהֵיהָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ בִּי טוֹב וּמְרָה אֱלֹהֵינוּ • כִּי נַעֲשִׂים נִאוֹה תַהַלְלָהּ: בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַיִם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַם: הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב •

תהלים ליום השבת

ומחביש לעצבותם: מונה מספר לפוכבים • לבלם שמות יקרא:
 גדול אדונינו רב כח • לתבניתו אין מספר: מעורר עינים יי •
 משפיל רשעים עדי ארץ: עגולו בתודה • ומרו לאלהינו
 בכבוד: המכסה שמים בעבים • המכין לארץ מטר • המצמיח
 הרים חציר: גותן לכהמה לחמה • לבני ערב אשר יקראו: לא
 בגבורת הסוס יחפץ • לא בשוקי האיש ירצה: הוצה יי את
 יראיו • את המיהלים לחסדו: שבחי ירושלים את יי • הללו
 אלהיך ציון: פיהוק פריחי שעריך • ברוך בניה בקרבך: הים
 גבולך שלום • הלכ היםים ושבועך: השלח אמרתו ארץ • עד
 מהרה ירוץ דברו: הנתן שלג בצמר • כפור כאפר יפוח משלך
 קרחו כפיתים • לבני קרתו מי עמד: ישלח דברו וימסס • ישב
 רוחו יזלו מים: מגיד דבריו ליעקב • חקיו ומשפטיו לישראל:
 לא עשה כן לכל גוי • ומשפטים בל ידעום הללו יי:

קמח
 הללויה הללו את יי מן השמים • הללויה בפרומים • הללויה
 כל מלאכיו • הללויה כל צבאיו: הללויה שמש וירח • הללויה
 כל פוכבי אור: הללויה שמי השמים • והפנים אשר מעל
 השמים • יהללו את שם יי • כי הוא צוה ונבראו: ונעמידם לעד
 לעולם • חק נתן ולא יעבור: הללו את יי מן הארץ • הניגים
 וכל תהמות: אש וכרד שלג וקיטור • רוח סערה עשה דברו:
 ההרים וכל גבעות • עץ פרי וכל ארום: החיה וכל בהמה •
 רמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל לאמים • שרים וכל שופטי
 ארץ: פחורים וגם בתולת • זקנים עם נערים: יהללו את שם
 יי כי נשגב שמו לבדו • הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו
 תהלה לכל חסידיו • לבני ישראל עם קרבו הללויה:

קמח הללו יי שירו ליי שיר חדש • תהלתו בקהל חסידים:
 ישמה

ת ה ל י מ ל י ו מ ה ש פ ת

יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֵשִׂיו • בְּנֵי צִיּוֹן יִגְדְּלוּ בְּמִלְכָּם • יִהְיֶה לָּהֶם שְׂמוֹ בְּמַחֲזֵלֵי
 בְּתָרַף וּבְגִזּוֹר וּבְמִרְוֵי לֹא • כִּי רֹצֵחַ הָיָה עַמּוֹ • יִפְאֵר עַנְוִים בְּלוֹשְׁעָה •
 יַעֲלֶזוּ חֲסִידֵים בְּכַבּוֹד • יִרְנְנוּ עַל מִשְׁבּוֹתָם • רֹמְמוֹת אֵל
 בְּגִדְוָם • וְהָרַב פְּיֻזוֹת בְּיָדָם • לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם • תּוֹכְחוֹת
 בְּלֹא מוֹם • לְאִסוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים • וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי כְרוֹל •
 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט מִחֻב הַדָּר הַזֶּה • לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּ יְהוָה •
 קַדְוֵה הַלְלוּ יְהוָה אֵל בְּקִדְשׁוֹ • הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֵזוֹ • הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרֹתָיו • הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֻלוֹ • הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר •
 הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּבְנֹר • הַלְלוּהוּ בְּתָרַף וּמַחֲזֵלֵי • הַלְלוּהוּ בְּמַסֵּס
 וּבְעַבֵּב • הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵלֵי שְׁמַע • הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵלֵי תְרוּעָה • יִבְל
 הַשְׁמָחָה תְּהִלֵּל יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה :

ולאחר שסיים תהלים יאמר ג' פסוקים אלו • ואח"כ יהי רצון
 מִי יְהוָה מִצִּיּוֹן מְשׁוֹעַת יִשְׂרָאֵל • בְּשׁוֹבֵי שָׁבוֹת עַמּוֹ • יִגְלֵי יַעֲקֹב
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּחֲשׂוֹנֵת צְדִיקִים מִיּוֹ מַעֲוֹם בַּעַת צָרָה •
 וַיַּעֲזֶרֶם יְיָ חַפְצָמָם יִפְלֹטֵם מִדְּיָטָעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ •
 יְהוָה יִרְצֵנוּ מִלְּפָנָיו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּזִכּוֹת סֵפֶר תַּמְשִׁי
 שִׁבְתֵּהֶם שִׁקְרָאנוּ לְפָנָיו שְׂהוּא כְּנֹגֵד סֵפֶר דְּבָרִים בְּזִכּוֹת
 מְזֻמְרֵינוּ וּבְזִכּוֹת פְּסוּקֵינוּ וּבְזִכּוֹת מִיִּכּוֹתֵינוּ וּבְזִכּוֹת שְׂמוֹתֵינוּ הַקְּדוּשָׁם
 וְהַטְּהוֹרִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ שְׂתֵּהָא נִחְשָׁב לָנוּ אֲמִירַת מְזֻמְרֵינוּ תְּהִלִּים אֵלֵינוּ
 כְּאֵלֵינוּ אֲמַרִים דּוֹד הַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעַצְמוֹ וּכְחוֹתֵנוּ יְגִן עֲלֵינוּ וַיַּעֲמוֹד לָנוּ לְחִבְר
 אִשָּׁה לְעוֹרִים עִם הַדּוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרֵיעוּת • וּמִשָּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שְׁלַע
 לְנַפְשׁוֹתֵינוּ וְשִׁמְחָה • וּבְשֵׁם שְׂאֵנֵינוּ אֲמַרִים שִׁירִים בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּךְ נִזְכָּה
 לְזִמְרָת לְפָנָיו אֲדַלְּנוּ וְאַלְהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא • וְעַל יָדֵינוּ
 אֲמִירַת תְּהִלִּים תַּסְעִירֵנוּ חֲבִצְמוֹתֵנוּ לְשִׁיר בְּקוֹל גְּעִים גִּלְתֵּנוּ וְרַנְּנוּ כְּבוֹד
 הַלְבָנוּ יִבְלֵה דָהָר וְהַדָּר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה כִּי מִיָּנֹחַ אָמֵן סְלַח •
 מַעֲמָדוֹת לְגוֹם הַשָּׁבֹת

וַיְקַלְנוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם • וַיִּבְלֵ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

מעמדות ליום השבת

מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו
שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

שמות לא ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואפה דבר אל בני ישראל
לאמר אך את שבתותי השמרו כי אות היא ביני

ובניכם לדרתכם לדעה כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת
כי קדש היא לכם מחללה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה
הנפש ההוא מקרב עמיה: ששה ימים יעשה מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת:
ושמרו בני ישראל את השבת לעשותה את השבת לדרתם ברית עולם:
ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים
אשר צוה יהוה לעשות אהם: ששת ימים העשה מלאכה
וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה
יומם: לא תבכעו ואש בכל משבתיכם ביום השבת:

וביום השבת שני כבשים בני שנה המימים ושני עשרגנים סלת
מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת הקמח
ונסכה:

מערכת שבת ולקחת סלת ואפית אהה שתיים עשרה חלות שני
עשרגנים יהיה החלה האחת: ושמת אותם
שתיים מערכות שש המערכת על השלחן המהר לפני יהוה: ונתת על
המערכת לבנה זפה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ביום השבת
ביום השבת יערכנו לפני יי המיד מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה
לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי
יהוה חק עולם:

נביאים ישעיה נח אז תקרא ויניענה השוע ויאמר הגני אם תסיר
מהוכר מוטה שלח אצבע ודבר און: ותפק

לרעב נפשך ונפש נענה השביע ונכה בחשה אורף ואפלתה בצהרים :
 ונהף יי קמיד והשביע בצחצהוה נפשך ועצמותיה יחליץ והיית כנן רנה
 ובמוצא מים אשר לא יכוכו מימיו : ובנו ממך חרבות עולם מוסרי דור
 נדור הקומם וקרא לה גדר פרוץ משוכך נתיבוח לשבת : אם השיב
 משבת רגלה עשות חפציה ביום קרשי וקראת לשבת ענג לקרוש יי
 מקבד וכפרתו מעשות הרכיה ממצוא חפצה ודבר דבר : או החענג על
 יי והרכבתיה על במותי ארץ והאבלתיה נחלת יעקב אביה כי פי יי דבר :
 כה אמר יי שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לכוא
 וצדקתי להגלות : אשרי אנוש יעשה זאת וכו' אדם יחויק כה
 שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כלרע : ואל יאמר בן הנכר הנלוה
 אל יי לאמר הבהל יבדלני יי מעל עמו ואל יאמר הסרים הו אנני עין
 יבש : כי כה אמר יי לסרים אשר ישמרו את שבתתי ובחרו באשר
 חפצתי ומחויקים בבירתי : ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב
 מבנים ומבנות שם עולם אחו לו אשר לא יפרת : ובני הנכר הנלוים על
 יי לשרחו ולא הבה את שם יי להיות לו לעבדים כל שמר שבת מהללו
 ומחויקים בבירתי : והביאותים אל הר קרשי ושמחתים כמית הפלתי
 עולתיהם ונבתיהם לרצון על מנבחי כי ביתי בית הפלה יקרא לכל
 העמים : נאם אדני אלהים מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ גלויו לנקבציו :
 ירמיה כז כה אמר יי השמרו בנפשותיכם וא השאו משא ביום השבת
 והבאתם בשערי ירושלים : ולא תוציאו משא מבתיכם
 ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת באשר צויתי
 את אבותיכם : ולא שמעו ולא הטו את אונם וקשו את ערפם לבלתי
 שמוע ולבלתי קחת מוסר : והיה אם שמוע השמעון אלי נאם יי לבלתי
 הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת
 לבלתי עשות כה כל מלאכה : ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים
 ישיבים על פסא דוד רכבים ברכב ובפוסים המה ושריהם איש יהודה
 וישבי ירושלים וישבה העיר הזאת לעולם : ובאו מערי יהודה
 ומסביבות ירושלים ומארץ בנימין ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב
 מביאים עליה זבחה ומנחה ולבנה ומכיא יהודה בית יתה :

מעמדות ליום השבת

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות לנני ולגמור לשמחה
 עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בכל יום: עלי
 עשור ועלי נבל: עלי הגינן בכנור: כי שמחתני יי בפסילתך
 כמעשי ידך ארנן: מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מה שבחך
 איש בעד לא ידע: וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים במו
 עשב ונציצו כל פעלי און: להשמדם עדי עד: ואמה מרום
 לעולם יי: כי הנה איביה יי: כי הנה איביה יאבדו: ותפדו
 כל פועלי און: וברם פראם קרני: פלתי בשמן רענן: והבט
 עיני בשורתי: בקמוט עלי מרעים השמענה אונני: צדיק בתמו
 יבדה: בארו בלבבון ישנה: שתולים בבית יי: והצרות אלהו
 יפריחו: עוד ינוכחן כשיבה: היטנים ורעננים יהנו: להגיד כי
 ישיר יי צורי ולא עזבתה בו:

שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה יהוה אלהיך: ששח ימים
 תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
 לא תעשה כל מלאכה אהה ובנה ובסה ועבדה ואמחה ושורה ותמחה
 וכל המחה ויורה אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמחה כמות: ונבחה
 בגעבד היתה בארץ מצרים ויצאה יהוה אלהיך סשם ביד הזקה ובגוע
 יצא וצוה על כן צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת:

חמיה ינ ויהי כאשר צללו שערי ירושלים לפני השבת ואמר הזיסרו
 בהלכות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת
 ומערי העמדות על השערים לא יבוא משא ביום השבת: ויולינו הרבלים
 וסכרו כל מספר סחוץ לירושלים פעם ושתיים: ואעדה בהם ואמרה
 אלהים כדוע אתם לנים נגד החומה אם השנויד אשרה בכם מן העל
 יהוא לא באו בשבת: ואמרה ללנים אשר יהיו כמחרים ובאים שמרים
 הישעים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אהי וחוסה עלי כדב
 חסדך:

מעמדות ליום השבת

סב

בזמן שפנה גדול נכנס להשתחית שלשה אוחזין בו . אחד בימינו
 ואחד בשמאלו ואחד באבנים טובות . וכיון ששמע הממונה קול
 הגליו של בה גדול שהוא יוצא . הגביה לו את הפריכת נכנס והשתחית
 ויצא ונכנסו אחיו הפתנים והשתחו ויצאו ביאיו ועמדו על מעלות האולם
 עמדו הראשונים לדרום אחיהם הפתנים והמשח כלים בידם . השני
 ביד אחד . והכוז ביד אחר . והמתחה ביד אחד . והקנף ביד אחר . ובה
 וכסויה ביד אחד . וכרכו את העם ברכה אחת . אלא שבמדינה אומרים
 אותה שלש ברכות ובמקדש ברכה אחת . במקדש היו אומרים את
 השם ככתבו . ובמדינה כבינו . במדינה הפתנים נושאים את ידיהם
 פננה כחפותיהם . ובמקדש על גבי ראשיהם . הוץ מזה גדול שאין
 מנבית את ידיו למעלה מן הציץ . רבי יהודה אומר אף בה גדול מנבית
 את ידיו למעלה מן הציץ שנאמר . וישא אהרן את ידיו העם יברכם :
 בזמן שבהן גדול הוצה להקטיר תהה עלה בכבש והסנן בימינו . הגיע
 למתצית הכבש . אחו הסנן בימינו ודעלהו הושיטו הראשון הראש
 והרגל וסמך עליהם וזרקן . הושיט השני לראשון אשתי הידים והתנן
 לכהן גדול וסמך עליהן וזרקן . נשמת השני והלק לו . וכך היו מושיטין
 לו שאר כל האברים והוא סומך עליהן וזרקן . ובזמן שהוא יוצה הוא
 סומך ואחרים וזרקין . בא לו להקיף את הכובת . מהיכן הוא טחחיל .
 מקרן דרומית מזרחית . מזרחית צפופית . צפונית מערבית . מערבית
 דרומית . נתנו לוינו לנסך . הסנן עומד על הקרן והסידרין בידו . ושני
 כהנים עומדים על שלחן התלבים . ושתי תצופרות בידם תקעו ותרעו
 ותקעו . באו ועמדו אצל בן ארזא אחד מימינו . ואחד משמאלו . שחה
 לנסך והניף הסנן בסידרין וחקיש בן ארזא בצלצל ודברו הלזים בשיר
 הגיעו לפרק . תקעו והשתחו העם . על כל פרק הקעה . ועל כל תקעה
 השתחוה . והוסדר הסמיד בעבודת בית אלהינו . עת רצון שידבנה
 במהרה בימינו אמן .

אלו דברים שאין להם שיעור . הפאה והפפורים והראיו ונמילות
 חסדים והלמוד הורה ; אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם
 עבולם הזה והקרן קימת לו לעולם הבא . כבוד אב ואם . ונמילות

מעמדות ליום השבת

חסדים • והכנסת אורחים • והשקמה בית המדרש • והקצאת שלום
בין אדם לתבירו • והלמוד תורה כנגד כלם :

מרגלא בפומיה דרבי מאיר נמור בכל לבקה ובכל גפשה לדעה את
הרבי ולשקוד על דלתה תורתה • נצור תורתה בלבקה ונגד
עיניה תהיה יראתי • שמור פיה מכל הטא וטהר וקדש עצמך מכל
אשמה ועון ואני אהיה עמך בכל מקום :

אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר
אתכם • אתיכם שבשמים שנאמר ונרקתה עליכם מים טהורים
וטתרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם : ואמר מקנה
ישראל יי • מה המקנה מבוחר את הטמאים • את הקדוש ברוך הוא
מטהר את ישראל :

הניא אמרו עליו על שמאי תוקן שכל ימיו היה אוכל לכבוד שבת •
ביצד • טצא בהמה נאה • אמרו לו לשבת • מצא אחרת נאה
הימנה מניה השניה ואכל את הראשנה • אבל הלל תוקן מדה אחרת
היתה בו • שכל מעשיו היו לשם שמים : שנאמר ברוך אדני יום יום :
תנו רבנן במה סעודות תיב אדם לאכול בשבת • שלש • רבי תדקא
אמר ארבע • אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו • ויאמר

משה אכלהו היום כי שבת היום לוי היום לא תכצאהו בשדה • רבי
תדקא סבר הני תלתא היום • לבד מדאורתא • ורבנן סברי בתרו
דאורתא : אמר רבי שמעון בן פוי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר
קפרא כל המקיים שלש סעודות בשבת נצול משלש פורעניות • מחבלו
של משיח ומדינה של גיהנם • וממלחמת נוג וטנוג : מחבלו של משיח •
כתיב הקא יום • וכתיב החם הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בוא יום הגדול והנורא : מדינה של גיהנם כתיב הקא יום • וכתיב החם
יום עברה היום החוא : ממלחמת נוג וטנוג • כתיב הקא יום • וכתיב
החם ביום בא גיג על אדמת ישראל : אמר רבי יוחנן משיח רבי יוסי כל
המענג את השבת נוכחין לו נחלה בלי מצרים שנאמר • אז התענג על יי
והרפכתה על במתי ארץ ותאבלתיך נחלת יעקב אביך : לא באברהם
הכתיב ביה קום התהלך בארץ לארפה ולרחבה : ולא כיצחק הכתיב

מעמדות ליום השבת

סג

בית פי לך ולזרעה אתן את כל הארצות האל: אלא ביעקב וכתיב ביה
 ופרצה ימה וקדמה וצפונה ונגבה: רב נחמן בר יצחק אומר נצול
 משעבוד מלכויות. כתיב הכא והרפכתיד על במוחי ארץ. וכתיב התם
 ואתה על במוחיו חדרוד: אמר רב יהודה אמר רב כל המענג את
 בשבת נוהנין לו משאלות לבו שנאמר. והתענג על יי ויתן לך משאלות
 לבך. ענג זה איני יודע מהו כשהוא אומר וקראת לשבת ענג הני אומר
 זה ענג שבת:

ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב הנוח מתנה
 לחבירו צריך להודיעו. שנאמר לדעת פי אני יי מקדישכם.
 הניא נמי הכי לדעת פי אני יי מקדישכם. אמר לו הקדוש ברוך הוא
 למשה מתנה טובה יש לי בבית גנני ושבת שמה ואני מבקש להנה
 לישראל לך והודיעם. מבאן אמר רבן שמעון בן גמליאל. הנוח שח
 לתינוק צריך להודיעו לאמו: הני רבנן הנבנס לבקר את החולה בשבת
 אומר שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבוא. ורבי מאיר אומר יכולה
 היא שחרתם. רבי יהודה אומר המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל. רבי
 יוסי אומר המקום ירחם עליך בהוד חולי ישראל. שבנה איש ירושלים
 בכניסתו אומר שלום ובציאתו אומר שבת היא מלועוק ורפואה קרובה
 לבא ורחמי טרפין ושבתו בשלום:

רבי אלעזר בן עזריה אומר מאוסה היא הערלה שנחננו בה הרשעים
 שנאמר כי כל הגוים ערילים כל בית ישראל ערלי לב. רבי שמעל
 אומר גדולה מילה שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות. רבי יוסי
 הגלילי אומר גדולה היא המילה שהיא דוחה את השבת החמורה. רבי
 יהושע בן קרחה אומר גדולה מילה שלא נתלה לו למשה הצדיק
 עליה אפילו מלא שעה:

יש זכות הולכה שלש שנים: זכות המאי. אילימא זכות החזקה הא
 אינה מצוה ועושה היא: ואלא זכות המצוה. זכות המצוה מי
 מנא כולי האי. והחניא את זו דרש רבי מנחם בר רבי יוסי כי נר מצוה
 והורה אור. תלה הפתוח את המצוה בנר ואת התורה באור. את המצוה
 בנר. לומר לך מה נר אינה מגינה אלא לפי שעה את מצוה אינה מגינה

מעשרות ליום השבת

אלא לפי שעה. ואת התורה באור. לומר דף פה אור מגיז לעולם את
הורה מגינה לעולם. ואומר בה תהיבך בנחה אוסף. ביצחק תשמור
על ד והקיצים היא השיטה. בהתחברך בנחה אוסף זה העולם הזה.
ביצחק תשמור עליך. זה יום המיתה. והקיצים היא השיטה. לעולם
הבא. משל האדם שהיה מהלך בדרך באישון לילה ואפיקה ומתירא
מן הקוצים ומותפתחים ומההרקות ומחיה רעה ומלכטים. ואינו יודע
באיה דרך מהלך. נודמנה לו אביקה שד אור נצול מן הקוצים ומן
הפתחים ומן הרקנים. ועדין מתירא מחיה רעה ומלכטים ואינו יודע
באיה דרך מהלך. כיון שעלה עמוד השחר נצול מן החיה רעה ומלכטים.
ועדין אינו יודע באיה דרך מהלך. הגיע לקראת הרבים. נצול מן הרבים.
דבר אחר עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה שנאמר. מי
רבים לא יוכלו לנכות את האברה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את
כל הון ביתו באברה בזה יבנו לו. אמר רב יוסף מצוה בעדנא דאמין
בה. מגינא ומצלה. בעדנא דלא עם קפה אנוני מגינה אצילי לא מצוה.
תורה בין בעדנא דעסיק בה בין בעדנא דלא עסיק בה מגינה וצוה.
רבי יום אומר יהי סמוך חכך חביב עליך כשלה. והתקין עצמך
לקמור תורה שאנה ירושה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים.
תניא רבי מאיר אומר. במדה שאדם מודר. מודרין לו שנאמר.
במאסא בה שלחה הריבנה. אמר לו רבי יהודה וכי אפשר לומר
בן. אדם נוחן מלא עימסו לעני בעולם הזה והקדוש ברוך הוא נוחן לו
מלא עימסו לעולם הבא. והפתיב ושמים בורת הפן. אמר לו ואתה אי
אפה אומר בן איזו היא מדה מרבה. מדת טובה טרפה או מדת פורענות
מרבה. הוי אומר מדה טובה מרבה ממדת פורענות. במדה טובה הוא
אומר ויצו שחקים טמעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן לאכול
ונומר. ובמדת פורענות הוא אומר וצרבת השמים גפתחו. ואומר ויצאו
וראו בפני האנשים הפשעים כי הולכים לא תטות ואשם לא
תקבה יהיו דראון לבל בשר. בלא אדם מושיט אצבעו באור בעולם
הזה מיד גבה. אלא בשם שהקדוש ברוך הוא נוחן כח ברשעים כרי
לקבל פירענותם. כך נוחן כח בצדיקים לקבל טובתן.

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון היו
 אומרים לני הארץ ומלאה הבל וישבי בה: בשני היו
 אומרים גדולי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדש: בשלישי
 היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים יושפט: ברביעי
 היו אומרים אלקמות יי אלקמות הופיע: בחמישי היו אומרים
 הרגנו לאלהים עוננו הריעו לאלהי יעקב: בששי היו אומרים
 יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אה תכון הבל כל המוט:
 בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד
 לבא ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

תניא היה רבי מאיר אומר איב אדם לברך מאה ברכות בכל יום
 שנאמר ועשה ישראל מה יי אליהו שואל מעמך כי אם
 לדאה אל הקרי מה אלא מאח: רבי חייא ברית דרב אוה בשפתא
 וביומו טבא מרת וממלי להו באספרמקי ומנדי:

כורת דבורים רבי אליעזר אומר הכי חיא בקרקע ומחבין עליה
 פרוזבול ואינה מקבלת טמאה במקומה ומיודה ממנה
 בשפת חייב תמאה דהכמים אומרים אינה בקרקע ואין פוחפין עליה
 פרוזבול ומקבלת טמאה במקומה והרורה נמנה בשבת פטור:
הנך רבנן שלשה שחם יי שבאדם הקדוש ברוך הוא ואינו ואמו:
 אביו מדיע הליבן שממנו נעצמות ומדין וצדקנים נעתי שבראש
 ולבן שבעינים אמו מודעת אדם ושמנו עדי וכשה ידם ושערות
 ושזור שבעינים והקדוש ברוך הוא גתן בן רוח ונשמה וקלסתר פנים
 וראית העין ושמינת האון דדבור פה וחלוד תגלים ורעה וכינת
 והשכל וכיון שמגיע זמנו להפטר מן העולם הקדוש ברוך הוא
 נוטל חלקו ותלק אביו ואמו מינה לפניתם:

אמר רבי יהושע בן לוי עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק
 וצדיק עילש מאות ועשרה עולמות שנאמר להנחיל אהבי יש
 ואצרוחיהם אמלא:

עשרת הדברות

וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר : אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני : לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם
ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים
על שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי : לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקח יהוה את
אשר ישא את שמו לשוא : זכור את יום השבת לקדשו : ששת
ימים העבד ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
לא תעשה כל מלאכה אמה ובנה ובתך עבדך ואמהך ובתמרך ונדה
אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בס וינח ביום השביעי על כן ברוך יהוה את יום
השבת ויקדשהו : כבוד את אביך ואת אמך למען יארכיך ימך על
הארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך : לא תרצח : לא תנאף : לא תגנוב :
לא תענה בבעד עד שקר : לא תחמד בית רעה לא תחמד אשת רעה
ועבדו ואמהו ושורו וחתמו וכל אשר לרעה :

פרשת המן ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
ויצא העם ולקטו דבר יום עיומו למען אנסנו תילך בתורת
אם לא : והיה ביום הששי והבינו את אשר יביאו והיה משנה על
אשר ילקטו יום יום : ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב
וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים : ובקר וראיתם את כבוד
יי בשמעו את הלנותיכם על יי ונתנו מה כי תלינו עלינו : ויאמר משה
בתח יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמוע יי את
הלנותיכם אשר אתם מלינים עליו ונתנו מה גא עלינו תלנותיכם כי על
יי : ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי
כנשמע את הלנותיכם : ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויסגרו
אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן : וידבר יהוה אל משה לאמר :
שמעתי את תלונה בני ישראל דבר אליהם לאמר בין הערבים האכלו
בשר ובבקר ושבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלוהיכם : והי בערב

מעמדות ליום השבת

ס'ה

ותעל השלן ותכס את המחנה ובבקר יהיה שכבת הטל סביב למחנה:
 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפיר על
 הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא פי לא ידעו מה
 הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה:
 והדבר אשר צוה יי לקטו ממני איש לפי אכלו עמר לגלגלת
 מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו הקחו: ויעשו כן בני ישראל
 וילקטו המרבה ורהממעיט. ויטרו בעמר ולא העריף המרבה
 והממעיט לא ההסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אליהם איש
 אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויחזירו אנשים ממנו עד
 בקר וידם הולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: וילקטו אהו בבקר בבקר
 איש כפי אכלו וחס והשמש ינמס: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה
 שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אליהם
 הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר האפו
 אפו ואת אשר הבשרו בשלו ואת כל העדף תניחו לכם למשמרת עד
 הבקר: ויניחו אהו עד הבקר באשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא
 היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא
 תמצאהו בשדה: ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה
 בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יהוה
 אל משה עד אנה מאנחם לשמר מצותי ותירתני: ראו כי יהוה נתן לכם
 השבת על פן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו
 אל יצא איש ממקמו ביום השביעי: וישבתי העם ביום השביעי:
 ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיתת
 כדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו
 למשמרת לדורותיכם למען יראו את הלחם אשר האבלתי אתכם
 במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרו קח
 צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתה לפני יהוה למשמרת
 לדורותיכם: באשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרו לפני העדות
 למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אר

מִצְוֹת לַיּוֹם הַשֵּׁבִית

אֶרֶץ נוֹשְׁבֵת אֵת הַמֶּן אֲכָלוּ עַד בָּאָם אֶל קֶצֶה אֶרֶץ בְּנֵעוּן : וְהֵעֵמָּה
עֲשִׂיּוֹת הָאֵיפָה הוּא :

פִּרְשֵׁת עֲקִידָה יְהוָה אֱתֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּהִים נִפְתָּה אֵת אֲבֹתָהֶם
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם וַיֹּאמֶר רַחֲמֵנוּ : וַיֹּאמֶר קָה נָא
אֵת בְּנֵךְ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבַּת אֵת יִצְחָק וְלָךְ לְדָף אֶל אֶרֶץ הַמִּזְרֵה
וְהִעֲרַמְתָּ שֵׁם לְעוֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ : וַיִּשְׁפֹּם אֲבֹתָהֶם
בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת חֲמֹרֵוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נֶעְרָיו אֹהֵן וְאֵת יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּבְקַע
עֲצֵי עֵדֶה וַיִּקַּם וַיִּלָּךְ אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַיִּשָּׂא אֲבֹתָהֶם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא אֵת הַמְּקוֹם מִרְחֹק : וַיֹּאמֶר אֲבֹתָהֶם
אֶל נֶעְרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֶּה עִם הַחֲמֹר וְאָנֹכִי וְהַנֶּעֱר נִלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִשְׁכַּח אֵלֵיכֶם : וַיִּקַּח אֲבֹתָהֶם אֶת עֲצֵי הָעֵדֶה וַיִּשֹׁם עַל יִצְחָק בְּנֵוֹ
וַיִּקַּח כִּידֹו אֶת הָאֵשׁ וְאֵת הַמֵּאֲבֵלֶת וַיִּלְכְּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיֹּאמֶר יִצְחָק
אֶל אֲבֹתָהֶם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִיו וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי בְנֵי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
וְאִיהֶ הִשֵּׁה לְעֹלָה : וַיֹּאמֶר אֲבֹתָהֶם אֱלֹהִים יִרְאֵה לֹו הִשֵּׁה לְעֹלָה בְנֵי
וַיִּלְכְּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיָּבֹאוּ אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם
אֲבֹתָהֶם אֵת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֵת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֵת יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּשֹׁם אֹהֵן
עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים : וַיִּשְׁלַח אֲבֹתָהֶם אֶת יָדֹו וַיִּקַּח אֶת הַמֵּאֲבֵלֶת
לְשַׁחַט אֵת בְּנֵוֹ : וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֶךְ יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבֹתָהֶם
אֲבֹתָהֶם וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי : וַיֹּאמֶר אֶל הַשְּׁלַח יְדֶךָ אֶל הַנֶּעֱר וְאֶל הָעֵשׂ לֹו
סֵא מָה כִּי עָתִיד יִדְעֵתִי כִּי יִרְאֵה אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֵת בְּנֵךְ אֵת
יְחִידְךָ מִמֶּנִּי : וַיִּשָּׂא אֲבֹתָהֶם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל אַחַר נֶאֱחָז
בְּסֶבֶךְ בְּקִרְנָיו וַיִּלָּךְ אֲבֹתָהֶם וַיִּקַּח אֵת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהֹו לְעֹלָה הַחַה בְּנֵוֹ :
וַיִּקְרָא אֲבֹתָהֶם שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא יְיָ יִרְאֵה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם כְּתוּב יְיָ
יִרְאֵה : וַיִּקְרָא מִלֶּאֶךְ יְיָ אֶל אֲבֹתָהֶם לְשֵׁיט מִן הַשָּׁמַיִם : וַיֹּאמֶר כִּי
נִשְׁבַּעְתִּי נֹאם יְיָ כִּי יַעֲזוּ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אִתְּךָ הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֵת
בְּנֵךְ אֵת יְחִידְךָ : כִּי כָרַךְ אֲבֹתָהֶם וְהִרְבֶּה אֲרֵבָה אֵת זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכִחֹל אֲשֶׁר עַל שֵׁפֶת הַיָּם וְרִשׁוּ זֶרְעֶךָ אֵת שַׁעַר אֲבִיבֹו וְהִתְקַדְּבוּ
מִזֶּרְעֶךָ כָּל גֹּוֵי הָאָרֶץ וַיִּקְרָב אֲשֶׁר שָׁמְעָה בְּקֹלִי : וַיִּשְׁכַּח אֲבֹתָהֶם אֶל
עֲדֵנוּ וַיִּקְרָא וַיִּלְכְּוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע וַיִּשְׁכַּח אֲבֹתָהֶם בְּבֵאֵר שֶׁבַע :

מעמדות ליום השבת

סו

וידבר יהוה אל משה לאמר : פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב
 את תמתי מעל בני ישראל בקנאי את קנאתי בתוכם ולא כליתי
 את בני ישראל בקנאתי : לכן אמר הנני נתן לך את בריתי שלום :
 אין קדוש בני כי אין בלתי ואין צור באלהינו כי מי אלוה מבלעדי ומי
 צור זולתי אלהינו : אין באלהינו אין באדוננו אין במלכנו אין
 במושיענו : מי באלהינו מי באדוננו מי במלכנו מי במושיענו : נודה
 דאלהינו נודה לאדוננו נודה למלכנו נודה למושיענו : ברוך אלהינו
 ברוך אדוננו ברוך מלכנו ברוך מושיענו : אלה הוא אלהינו אלה הוא
 אדוננו אלה הוא מלכנו אלה הוא מושיענו : אלה תושענו אלה תקים
 תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד :

רבוננו של עולם בזמן שבית המקדש היה קיים אדם היה חוטא ומביא
 קרבן ומתבפר לו ועכשיו בעינותינו אין לנו מקדש ולא מזבח
 ולא קרבן ולא כהן שיוכפר בעדינו אלא זכרון דברים שהא כפרתינו
 ונשלמה שית שפחותינו תחת קרבנותינו :

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קמורת הפמים -
 בזמן שבית המקדש קיים - כאשר צוית אותם על יד משה
 נביאך - בפהיב בהורחך : ויאמר יי אל משה קח לה פמים נטפו שחלת
 וחלבנה פמים ולבנה ובה כד בכד יהיה : ועשית אתה קמורת רקח מעשה
 רוקח ממלח אהור קדש : ושחקת ממנה הדקונתה ממנה לפני העדת
 באהל מועד אשר אנעד לה שמה קדש קדשים יהיה לכם : ונאמר
 והקטיר עליו אהרן קמורת פמים בבקר בבקר ביהיטבו את הנרות
 יקטירנה : ובהעלות אהרן את הנרה בין הערבים יקטירנה קמורת
 תמיד לפני יי לרדתכם :

תנו רבנן פטים הקמורת ביצר - שלש מאות וששים ושמונה פנים
 היו בה : שלש מאות וששים ותמשה - כמנן ימות החמה -
 ושלשה פנים יתרים שמהם מכנים פהן גדול מלא חבננו ביום הפפורים -
 ומחורם למכהשת בערב יום הפפורים - כדי לקיים מצות דקה מן
 הדקה : ואחד עשר פמנן היו בה : ואלו הן - הצרי - והצפורן

מעמדות ליום השבת

והחלבנה. והלבונה. מ'שקל שבעים שבעים מנה: מור וקציעה
שכולת נרה. וכרבים. מ'שקל ששה עשר. ששה עשר מנה: הקושט
שנים עשר. וקלופה שלשה. וקמחון תשעה. בורית פ'רשינא תשעה
קצין: ו'קפרסין ס'אין תלהא וקבין תלהא. ואם לא מצא ו'ו: קפרסין
מכיא חמר תרין עתיק: מלח ס'רומית רובע תקב. מ'עלה ע'שובל שהוא.
רבי נתן תבכלי אומר אף כיפת תרדן כל שהוא. אם נתן בה דבש
פסלה. ואם חסר אחת מכל ספנייה הויב מיתה:

ר'בן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנומף מעצי
הקטף: בורית פ'רשינא למה היא באה. כדי ליפוח בה את
הצפון כדי שתהא נאה. ו'ין קפרסין למה הוא בא. כדי לשרת בו
את הצפון כדי שתהא עזה: והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין
מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

הניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק. אומר דדק היטב היטב דדק
מפני שתקול פה לבשמים: פטמה להצאין כשדה. לשליש
ולרביע לא שמעני. אומר רבי יהודה. זה הכלל אם כמדתה כשדה
להצאין. או שחסר אחת מכל ספנייה הויב מיתה: הניא בר קפרא אחת
לששים או לשבעים שנה. היתה באה של שירים להצאין: ועוד תני
בר קפרא. אלו הנה נוחן בה קורטוב של דבש. אין אדם יכול לעמוד
מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש. מפני שהתורה אמרה כי כל
שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לוי:

ויאמר משה אל אהרן קח את המחפה וחו עליה אש מעל המזבח
ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא
הקצף מלפני יהיה החל הנגף: ויבא אהרן כאשר דבר משה וירץ אל
הוד הקהל והנה החל הנגף בעם ויהו את הקטרת וכפר על העם:
ויעמוד בין המתים ובין החיים והעצר בכנפה: ויהי המתים במגפה
ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: וישב
אהרן אל משה אל פתח אהל מועד ותכנפה נעצרה:

הניא רבי אלעזר כל השונה תלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם
היא יצא שרף הליכות עולם לו אל סקרי תלכות אלא תלכות:

מעמדות ליום השבת

סו

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא הלמידו חכמים מרבים שלום
בעולם שנאמר וכל בניך למודיני ורב שלום בניך : אל תקרי
בניך אלא בניך : שלום רב לאהבי הורחקה ואין למו מכשול : יהי שלום
בחילוך שלוה בארמנותיך : למען אחי ורעי : אדרבה נא שלום בך :
למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך : ייעזרעמו יסון יי יברך את עמו
בשלום :

כתוב ובכל מקום מקטר מנש לשמי . וכי בכל מקום מקטר ומנש
אלא אלו הלמידו חכמים שעסקים בהלכות עבודה בכל
מקום מעלה אני עליהם כאלו מקטירים ומנשים לשמי . הנני מי
שזכה בתרומה הדשן וזה במערכה ובסדור שני גזרי עצים :

אביי הוה מסדר סדר המערכה . משמא דגמרא ואלבא דאבא
שאול . מערכה גדולה . קודמת למערכה שנייה של קטורת :
ומערכה שנייה של קטורת . קודמת לסדור שני גזרי עצים . וסדור
שני גזרי עצים . קודם לדישון מנחת הפנימי : ודישון מנחת הפנימי .
קודם להטבת חמש גרות : והטבת חמש גרות : קודמת לדם התמיד :
ודם התמיד . קודם להטבת שתי גרות : והטבת שתי גרות . קודמת
לקטורת : וקטורת קודמת לאברים : ואברים . קודמין למנחה :
ומנחה . קודמת להגיתין : והגיתין . קודמין לנסכין : ונסכין למוספין .
ומוספין לבזיכין : ובזיכין . קודמין לתמיד של בין הערבין : שנאמר
וערה עליה העלה . והקטיר עליה חלבי השלמים . עזיה השלם כל
הקרבנות כלם :

תנו רבנן אין לך דבר קודם לתמיד של שחר אלא קטורת בלבד
שנאמר בבוקר בבוקר . ואין לך דבר שמתעבב אחר התמיד של
בין הערבין אלא קטורת ופסח וגרות ומחוסר כפורים בערב פסח
שטובל שנית ואוכל את פסחו לערב : רבי שמעאל בנו של רבי יוחנן
בן ברוקה אומר אף מחוסר כפורים בשאר ימות השנה שמובל ואוכל
בקדשים לערב :

תנו רבנן תמיד של בין הערבין קודם לגרות . וגרות קודמות
לקטורת . שנאמר והקטיר עליו אהרן קטרת כמים בבקר בבקר

מעמדות ליום השבת

בהטיבו את הגירות וקמירנה • ובהעלה אתה את הגרות בין הערבים
יקמירנה קמירת המיד לפני יי לדרתיכם :

שמות כט וזה אשר תעשה על המזבח בפשים בני שנה שנים ליום
המיד : את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים : ועשרון סלת גלול בשמן כתיב רבע יהיו
ונסך רביעת יהיו ויון לכבש האחד : ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה :
עלה המיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר איעד לכם שמה
לדבר אליך שם : ונערתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי : וקדשתי
את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי : ושכנתי
בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים : וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בחובם אני יי אלהיהם :

ויקרא א ואת מן הצאן קרבנו מן הבשבים או מן העזים לעלה וקר
המים יקריבנו : ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני
יהוה ורקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב : ונתה אתו
לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו ועכוך הכהן אתם על העצים אשר על האש
אשר על המזבח : והקריב והקדשים ירחין במים והקריב הכהן את הכל
והקמיר המזבחה עלה הוא אשה בית ניחח ליהוה :

ויקרא ו וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את אהרן ואת בניו לאמר
זאת הוצאת העלה היא העלה על מוקדת על המזבח
כל הלילה עד הבקר ואשר מן זח הוקר בו : ולבש הכהן מדו בד ומבגדו
בד ילבש על פשרו והרים את הדשן אשר האכל האש את העלה על
המזבח ושמו אצל המזבח : ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא
את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור : והאש על המזבח הוקר בו
לא תכפה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר ועד עליה העלה והקמיר
עליה חלבי השלמים : אש המיד הוקר על המזבח לא תכפה :

ויקרא ז וזאת הוצאת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל בני
המזבח : והרים ממנו בקמצו מכלה המנחה ומשמנה

מעמדות ליום השבת

ואת כל הלכנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אוברהתה ליהוה: והמזבח ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות האכל במקום קדוש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא חאפה המץ חלקם נחמי אפה מאשי קדש קדשים הוא פחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש:

ויקרא וינדבר יהוה אל משה לאמור: זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אותו עשירת האפה סלת

מנחה המיר מחצייתה בבקר ומחצייתה בערב: על מהבת בשמן העשה מרבכת הביאנה הפיני מנחת פתים מקריב ריח ניחח ליהוה: והכהן המשיח החתיו מבניו יעשה אפה חק עולם ליהוה כליל הקטור: וכל מנחה כהן כליל תהיה לא תאכל:

ויקרא וינדבר יהוה אל משה לאמור: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת הונת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט

החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: הכהן המחטא אפה יאכלנה במקום קדש האכל בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בכשרה יקדש ואשר יגה כדמה על הבגד אשר יגה עליה תכבם במקום קדש: וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: כל זכר בפתנים יאכל אפה קדש קדשים הוא: וכל חטאת אשר יזבא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

ויקרא וזאת הונת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יורק על המזבח

סביב: ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב דמבשה את הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הפסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית וסירנה: והקטיר אתם הכהן המזבחה אישה ליהוה אשם הוא: כל זכר בפתנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: פחטאת כאשם הורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר האפה בתנור וכל נעשה במרהשת ועל מנחת

מעמדות ליום שבת

כהן המקריב אתה לו תהיה : וכל מנחה בלולה בשמן ותרבה לכל בני
אתה תהיה איש כאחיו :

וערבה לני מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות :
ומישמע ודומה ומשא : וישב יצחק בגרר : והרעב פבר בארץ : ובני
דן חשים : לישועתך קויתי יי : יששכר זכור ובנימן :
מכשפה לא חתיה : ועשיה משכבות זהב : ולצרעת הפגור ולבית :
ולשאת ולפפחת ולבהרת יברכה יי וישמרך : ויהי אחרי המגפה : ובני
פלוא אליאב : ברוד מנאף ומשארתך : וההוט המשלש לא במהרה
יפק : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי
אדם בוטח בך : יי הושיעה המלך עננו ביום קראנו יי עז לעמו יהו : יי
יברך את עמו בשלום : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

עשרה פסוקים מהרמב"ן ולוצריך בהם כוונה גדולה

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : ולכל היר החוקה
ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל :
ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב באשר ראם
מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים : האזינו השמים
וארבעה וחשמע הארץ אמרי פי : יערף כנטר לקחי הזל כפול אמרתי
כשעירים עלי ראש וכרביבים עלי עשב : ויהי כנסע הארון ויאמר משה
קומה יי ופצו איביך וינסו משנאיך מפניך : ובנהה יאמר שובה יי
רכבות אלפי ישראל : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע
מאות : כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמת אלפים ומאה
לצבאתם ושלשים יסעו :

י"א פסוקים שמתחילין בנו"ן ומסיימין בנו"ן והם טובים ז

נבע צרעת כי תהיה באדם ודובא אל הכהן : נחנו נעבר חלוצים לפני
יי ארץ פגעו ואהנו אחוזת נחלתינו מעבר לירדן : נביא מקרבך
מאחיד כסני יקים לך יי אלהיך אליו השמעון : נהר פלגיו ישמחו עיר
אלהים קדוש משגני עליון : נגד אכותם עשה פלא בארץ מצרים שדה
צען נחית בצאן עמך ביד משה ואהרן : נפתה משכבי מד אהלים וקמין

גַּר יִי נִשְׁמַח אָדָם חֹפֵשׁ כָּל חֲדָרָיו כְּסֹן : נִפְתַּח הַטַּפְּסָנָה שְׁפֹחוּתֶיהָ כְּלֵה דְבֶשׁ
 וְחָרַב פִּתְחָהּ לְשׁוֹנֵךְ יָרִיחַ שְׂרָמְתֶיהָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן : גִּדּוּ מִחוּץ בְּכָל וּמֵאָרֶץ
 בְּשָׂדִים צֹאן יִהְיֶה כְּעֹתוּדִים לִפְנֵי צֹאן : נוֹשְׁקֵי קִשְׁת מִיַּמִּינֵם וּמִשְׂמָאלִים
 כְּאֲבָנִים וּבַחֲצִים בְּקִצְח מֵאֲחֵי שְׂאִיל מִבְּנֵי מִן :

יִטְוֶה עַד יִחַר חֲמַד עֵבֶר מִסּוּךְ בִּמְלֹךְ תַּפְלָה קִנְיָה זֶס :

רְבוֹנוֹ שֶׁל וְלֹם רִצַּל אֶת עֵבֶךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי כְּשָׁפִים וּמִכָּל
 סִינֵי עֵז הָרַע וּבְשֵׁם שְׂפָרְשָׁה כְּנַפֶּיךָ עַל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִמְדָּבָר
 שְׁלֹא שְׁלַמְתָּ עֲלֵיהֶם עֵינָא בִישָׂא דְבַלְעָם בְּן הַפְּרוֹס עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים
 לְהִיתֵינוּ מִכּוּסִים בְּמִכְסֵהוּ וּבְרַחֲמֶיךָ בִישָׂא חֲתִיף תְּקַדִּישִׁים מִכָּל עֵינָא בִישָׂא :
 שְׁלֹשָׁה פְכוּרִים מִמְהוּרָר יְהוּדָה הַחֲסִיד וְל :

אֶתָּה סָחַר לִי מִצָּר הַצָּרֵנִי רָנִי פִלְטָה הַסּוֹבְבֵנִי סָלְחָה בְּמַחְוֵי בְנֵי עַדִּיעַד כִּי
 בָּרַח יִי צוּר עוֹלָמִים : יִי עוֹז לְעַמּוֹ יִתָּן יִי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

כִּי הַעֲבוּר בְּמִים אֶתָּה אָנֹכִי וּבְנִקְדוּת לֹא יִשְׁמָפֶיךָ כִּי הַלֵּךְ בְּכוֹאֵשׁ לֹא
 תִּכְנֶה וְלִהְדָּה לֹא הִבְעֵר בָּךְ : כִּי עַם בְּצִיּוֹן יִשָּׁב בִּירוּשָׁלַיִם בְּכוֹ לֹא
 תִּכְבֶּה הַנּוֹן יִתְנֶךָ לְקוֹל וְעַקְדָה בְּשִׁמְעָהּ עֲנֶךָ : כִּי אֲנִי יִי אֶתֶּיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 מוֹשִׁיעָה נְחִמִי בְּפָרֶךְ מִצָּרִים כּוֹשׁ וְסָבָא תַחֲסִיף : כִּי אֲנִי יִי אֶתֶּיךָ מַחְוִיק
 יְמִינֶךָ תֵּאֱמַר לָךְ אֵל תִּירָא אֲנִי עוֹרֵתֶיךָ : כִּי לֹא שְׂאוֹל תוֹרֶךָ מוֹחַ יִתְלַכֶּךָ
 לֹא יִשְׁפְּרוּ יוֹרְדֵי בּוֹר אֵל אֲמַתֶּיךָ : כִּי אֶצֶק מִיֶּכַעַל צְמָא וְנִזְלִים עַל יְבִשָׁה
 אֶצֶק רוּחִי עַל זַרְעֶךָ וּבִרְכִיתִי עַל צֹאצְאֶיךָ : כִּי אֶתָּה אָבִינוּ כִּי אֲבָרְכֶם לֹא
 יִדְעֵנוּ וּיִשְׂרָאֵל לֹא יִכְרְנוּ אֶתָּה יִי אָבִינוּ גּוֹאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ :

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ : יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם :

כִּמָּה שִׁיר לְמַעְלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֵל הַחֲרִים מֵאֵין וְכוּא עוֹרֵי :
 עוֹרֵי מַעַם יְהוָה עֵשָׂה שְׁמִים וְאָרֶץ : אֵל יִתָּן לְמוֹט
 רַגְלֶךָ אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ : הִנֵּה לֹא יָנוּם זֶלָּא יִלְשֵׁן יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ : יוֹמֵם הִשְׁמֵשׁ לֹא יִכְבֶּה
 וַיְרַח בְּלִילָה : יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת גְּבוּלֶיךָ : יְהוָה
 יִשְׁמַר צְאֲתָה וְכוּאֶךָ מִנְּטָה וְעַד עוֹלָם :

מעמדות ליום השבת

אמר דברו תנחום נר חילאי לעולם ישלם אדם שנתו שלום במקרא שלום נמשכה שלום בתלמוד: **אמר** דבי יהושע בן לוי דבר זה כתוב בתורה ושני בנביאים ומשלם בכתובים. כל העוסק בתורה נכסיו מלליקין לו. כתוב בתורה דכתיב ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר תעשון: ושני בנביאים דכתיב לא ימום ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ויללה למען תשמר לעשות ככל הכתיב בו כי אתו תצליח את דרכיך ואז תשכיל: הלא נתייך חוק וחמץ אל תעקן ואל תסת בי עמך יי אלהיך בכל אשר תתקן: משלם בכתובים דכתיב כי אם נתורת ה' תפסו ובתורתיהנה יומם ויללה: והיה כעין שחול על פלני מיס אשר פדיו יתן בעתו ועליו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח:

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הנא שחומר הלכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר **אמר** רבי חנינא הלמדי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודיך ירב שלום בניך: אל תקרי בניך אלא בניך: שלום רב לאהבי הורףך ואין למו מכשול: יהי שלום בקהלתך שיהיה בארמנותיך: למען אחי ורעי. אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: ייעו לעמו ותן יי ויברך את עמו בשלום:

בקשה ליום השבת

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם יצחק ויעקב שתשויב לרבפלתו ותננו לתן ולהבדיר ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ותספיק על בני לעשות מצות וצדקות כישראל וללמד את תורהך המפורשת והקדושה ונתיבני באהבה ביני ובין כריתותיך ותהדרני עם יראיך ועם עשרי רצונך ותן לי אהרית טוב וחקה ותן לי ישם טוב ולכ טיב ליראך ותיחד לבבי לאהבה וליראה את ישמך ותן כלבי לעשות רצונך וחגורו עלי גזרות טובות ותתמידני בכל רעי כי אתה משיענתי שמור צאתי וכוואי הנה גורלי עם העדוקים בחיי העולם הזה ממנו יצא עני בצרתי כי קראתיך ואל חכישני משכחתי ונתני תקומה וקרובני לרחמיך והאירתי עיני בדברי תורהך ושימני לברכה ולהלה ותן לי תורתך ושמחה רוח הבטחה נוחה הימנה ותהא שארתי לכללות והתמידה לי טוב ורמי כי אתה עני ימעני וסנוסי כיום צרה: יי סלעי ומשודתי טפלו לי ואת עזרי ארומי ממנו וקרן ישעי טשבני. ככתוב יי עני ומעני כי נתנו לבי יצירתך יעלה לבי ומשרתי אהודנו: ייעו לעמו ותן יי וכדך את עמו בשמים: והיו לרצון אמרי פי ותתן קבלי לצורך צדתי ואלהי:

בקשה אהרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתנחילנו שבת קדשך באהבה וברצונך ולא תהיה צרה ולא דאגה ולא יגון ביים מנחתינו כי אתה יי אלהינו כליח מלאכהך בששת ימי המעשה ובשביעי שבת ינחת וקדשחך וברכתו משאר ימי המעשה וקבעה איתו יום מניחה ועוננו לעמד ישראל דדורותם ברוח עולם כן יי אלהינו תוכה אוחנו ולכל עמך בית ישראל לניח בנ ייהיה עאין לה קנותתם. כי תהיה שכלו טוב וכמו אהרן וכלו שבת ותזמין רנו ולכל עמך

עמך ביה ישראל פרנסתו כל ששת ימי המנוחה ולא בצער ולא ירינו מברכותיך ומשיח מתנת ידך כדי שיהיה לנו עושר וכבוד לענג שבתוהיך כנגדים יקרים במאכלים ערבים ובמזיקים מהקים כדי לכבד יום שבת קדושך משאר הימים כדכתיב אשת חיל ששבת רגליך עשות הכבוד ביום קדשו יקראת לשבת עונג לקדשה' מכבוד וכבודו מיושנה דרכך מטמא הכבוד ודבר דבר או התענג על ה' והרכבך על במתי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך כי פניו דבר: והיו לרצן אצרי פוהנינו לכו ללכת יי צורי וגואלי;

ביום השבת קודם סעודה שחרית יאמר זה

פסק ט אמר רבי יעקבא מנין לעבודה כובדים מטמאה במשיח

בנדה. שנאמר הורם כמו דוה צא האמר לו. מה נדה

מטמאה במשא אף עבודה כובדים מטמאה במשיח: כ מנין לסמינה

שהיא טהורה שנאמר דרך אמת בלבים. מנין לערוגה שהיא ששה

טפחים על ששה טפחים שזרעין בחובה המשה זרעונו ארבע

בארבע רוחות הערוגה. ואחת באמצע. שנאמר כי בארץ היצוא נמחה

וכננה זרושיה הצמיח. זרעה לא נאמר אלא זרעיה: ג מנין לפולטת

שכבת זרע ביום השלישי שהיא טמאה. שנאמר היו נכונים לשלשת

ימים. מנין שמרתיצין את המילה ביום השלישי שזול להווח בשבת:

שנאמר ויחי ביום השלישי בהיותם כזאבים. מנין שקושרין לשון של

זהורית בראש שעיר המשחלת. שנאמר אם יהיו חטאיכם כשנים

כשלג ילכינו: ד מנין לסיבה שהיא כשתיה ביום הכפירים אף על פי

שאין ראיה לדבר ובר דדבר. שנאמר ותבא כמים בקרבן ובשמן

בעצמותיו: ה המוציא עצים כדי לשתל ביצת קפת. תכלין כדי לחבל

ביצת קלה. ומצטרפין זה עם זה. קליפי אגונים. קליפי רמונים.

איכסיים ופואה. כדי לצבוע בהן בגד קטן כסכה. מי רגלים גהר:

ובירות. קמולא. ואשגג. כדי ללבם בהן בגד קטן כסכה. רבי

יהודה אומר כדי להעביר על הכתם: ו פלפלת כל שהוא. ועטרן

כל שהוא מיני בשמים ומיני מתכות כל שהן. מאבני המזבח ומעפר

המזבח. מקק ספרים ומקק מטפחותיהם כל שהוא. שמצניעים אותן

לזונן. רבי יהודה אומר אף המוציא ממשי עבודה אלילים כד

שהוא. שנאמר ולא ידבק בידך מאומה מן החרם: ז המוציא קפת

הרוכלין אף על פי שיש בה מינין הרבה אינו הוב אלא הטאת אחת.

זרעיני גנה פחות מבכורות. רבי יהודה בן בריה אומר המטה זרע

סדר תקוני שבת

קישואין שנים • זרע דלועין שנים • זרע פול המצרי שנים • חגב חי
טהור כל שהוא • מת כגדונית • צמורת פרמים בין תיה בין מטה כל
שהוא שמצניעין אותה לרפואה • רבי יהודה אומר אף המוציא חגב חי
טמא כל שהוא • שמצניעין אותו לקפון לשחוקבו :

יטוי שדירך ביטני עפרים האומי צביה הרועים בשושנים :
עד שיפוח היום ונסו הצגלים אלה ליאל הדר המזר ואל
גבעת הלבונה : כלך גפה בעהי ומוס אין בך : אתי מלבנון
כלה אתי מלבנון תבואי תישורי מראש אמנה מראש שניר
וחרמון ממענות אריות מהדרי נמרים :

פרק י המצניע לזרע ולדונמא ולרפואה והוציא בשבת חייב בכל
שהוא וכל אדם אין חייב עליו אלא כשיעורו חזר
והכניסו אינו חייב אלא כשיעורו : ב המוציא אוכלין ונתנו על
האסקיפה בין שהזר והוציא בין שהוציא אחר פטור מפני שלא עשה
מלאכתו בבת אחת • קיפה שהיא מלאה פירות ונתנה על האסקיפה
ההוציאה אף על פי שרוב הפירות מבתוך פטור עד שיוציא את כל
הקופה : ג המוציא בין בימינו בין בשמאלו בתוך חיקו או על כתיפו
חייב שכן משא בני קהת • לאהר ידו ברגלו בפיו ובמרפיקו באזנו
ובשערו ובפנינתו ופיה למטה ובין פינתו לחלוקו ובשפת הרקו
במעלו בסנדלו פטור שלא הוציא כדרך המוציאין : ד המחבין
להוציא לפניו ובא לו לאתרו פטור • לאתרו ובא לו לפניו חייב •
באשת אמרו האשה החוגרת בסניר בין מלפניה ובין מלאחריה חייבת
שבן באוי להיות חנוור • רבי יהודה אומר אף מקבלי פתקין : ה המוציא
בגד לרשות הרבים חייב הוציא והו שנים פטורין לא יוכל אחר להוציא
והוציא והו שנים חייבים • ורבי שמעון פוטר • המוציא אוכלין פחות
מכשיעור בכלי פטור אף על הכלי • שהכלי שפילה לו את חתי במטה •
פטור אף על המטה שהמטה שפילה לו • את המטה במטה חייב וכן בגנות
מן המת ובזיה מן הנבילה ובעדשה מן השרץ חייב ורבי שמעון פוטר :
ו הנטל צפרניו זוכו או בשיניו וכן שערו וכן שפניו וכן וכן וכן וכן

וכן הכוללת וכן הפיקסה רבי אליעזר מחייב וחכמים אוסרין משום שבות. החולש מעציץ נקוב חייב ושאינו נקוב פטור. ורבי שמעון פטור בזה ובזה :

לכבתי אחותי כלה לכבתי באחת מעינוף באחד ענף מצורנית: מה יפסידנו אחותי כלה מה טבנו דדוף מיין וריח שמנה מכל בשמים: גופת המזפנה שפתותנה כלה דביט ודחב תחת לשינה וריח שלמתנה כריח לבנון: גן געול אחותי כלה גל געול מיין התום :

פרק יא הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות הרבים לרשות היחיד חייב. מרשות היחיד לרשות היחיד ולרשות הרבים באמצע. רבי עקיבא מחייב וחכמים פוסרין: כ כיצד. שתי גזוטרות או זה כנגד זה ברשות הרבים המושיט והזורק מוז לזו פטור היו שחיתו בדיוטא אחת המושיט חייב והזורק פטור שפך היה עבדת הלויים שבי עגלות זו אחר זו ברשות הרבים מושיטין הקרשים מוז לזו אבל לא זרקו. חולית הבור והפלע שהן גבוהים עשרה ורחבן ארבעה הנטיל מהן ונתוהן על גבו חייב שהיה מן פטור: ג הזורק ארבע אמות בכוחה למעלה מעשרה טפחים פזורק באויר לטטה מעשרה טפחים פזורק בארץ הזורק בארץ ארבע אמות חייב. זרק לתוך ארבע אמות ונתנגלגל חוץ לארבע אמות פטור חוץ לארבע אמות ונתנגלגל לתוך ארבע אמות חייב: ד הזורק בים ארבע אמות פטור אם היה רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק לתוכו ארבע אמות חייב וכמה הוא רקק מים פחות מעשרה טפחים. רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק בתוכו ארבע אמות חייב: ה הזורק מן הים ליבשה ומן היבשה לים ומן הים לספינה ומן הספינה לים ומן הספינה לחברתה פטור ספינות קשורות זו בזו מטלטלין מוז לזו אם אינן קשורות אף על פי שמוקפות אין מטלטלין מוז לזו: ו הזורק וזכר לאחר שיצתה מידו קלטה אחר קלטה ברכ או שנשרפה פטור זרק לעשות חבורה בין פאדם ובין בבהמה וזכר עד שלא נעשה החבורה פטור. זה הכלל כל חייבי

סדר תקוני שבת

תפארת אינן הויבין עד שתהא תחלתן וסופן שגנה תחלתן ושגנה וסופן
זרין תחלתן זרין וסופן שגנה פטורין עד שתהא תחלתן וסופן שגנה :
שלחוק פתח רמזים עם פרי מגדים בפדים עם גדרים :
גדר וכדבום בנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר
ואהלות עם פלראשי בשמים: מען גנים פאר מים חיים ונזלים
מן לבנון: עזרי צפון ובואי תומן הפיתו גני וזלו בשמיני ובא דרי
לגנו ויאבל פרי מגדיו :

פרק יב הבונה כמה יבנה ויהא הייב הבונה כל שהוא ותמסרת
והמכה בפטיש ובמעצר הקידח כל שהוא חייב

זה הכלל כל העושה מלאכה ומלאכתו מתקיימת בשבת חייב רבן
שמעון בן גמליאל אומר אף המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה
חייב מפני שהוא כמתקן מלאכה : ב תורש כל שהוא המנכש
והמקרסם והמנוד כל שהוא חייב המלקט עצים אם לתקן כל שהן
אם לחסוק כדי לבשל ביצה קלה המלקט עשבים אם לתקן כל שהוא
אם לקהמה כמלא פי הגדי : ג הבותב שתי אותיות בין בימינו ובין
השואלו בין משם אחר בין משתי שמות בין משתי סממניות בכל
לשון חייב . אמר רבי יוסי לא חייבו שתי אותיות אלא משום רושם
שכך היו כותבין על קרשי המשכן לידע איזו בן זוגו אמר רבי מצינו
שם קטן משם גדול שם משמעון ומשמואל נח מנחור דן מדניאל גד
מגדיאל : ד הבותב שתי אותיות בהעלם אחר חייב . כתב רדיו פסם
בסקרא בקימים ובקנקנתום ובכל דבר שהוא רושם על שני כותלי
זויות ועל שני לוחי פינקס והו נהנין זה עם זה חייב . הכותב על בשרו
היב המסר על בשרו רבי אליעזר מחייב תפארת רבי יהושע פוטר :

ה כתב במשקין במו פירות באבק דברים באבק סופרים ובכל דבר
שאינו מתקנים פטור לאחר דיו ברגלו בפיו ובמר פיקו כתב אות אהרת
סמוד לכתב וכתב על גפי כתב נחבין לכתוב חית וכתב שני זינין אחת
בארץ ואחת בקורה כתב על שני כותלי הבית על שני דפי פנקס ואין
נהנין זה עם זה פטור . כתב אות אחת נחבין רבי יהושע בן בתירא

מתייב ותקמים פוטרין : ו ה' כחב שתי אותיות בשתי העלמות אחת
 שהיה ואהת בין הערפוס רבן גמליאל מחייב ותקמים פוטרין :
 כאתי לגני אהותי כלה ארותי מורני עם בשמי אבלתי ועתי עם
 דבטי שתיתי ויני עם חלבי אבלו רעים שתו ושכרו
 דודים : אני ויטנה ולבי עד קול דודי דופק פתחי לי אהתי
 העתי ונתי המתי שראשי ממלא מל קוצותי ריפוי לילה :
 פ' שתי את פתתי איכבה אלב שנה רחמתי את רגלי איכבה
 אמנפם : דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו :

פרק יג רבי אליעזר אימר האורג שלשה חוטין בפתילה ואחד על
 האורג חייב ותקמים אומרים בין בפתילה בין בכוח
 שיעורו שני חוטין : ב העושה שתי כתי גירין בגירין בקירוס בגפה
 בכבדה ובכל חייב ותסיפר שתי הפירות והקורע על מנת להפוך שתי
 הפירות : ג הקורע בחמתו ועל מהו וכל המקלקליו פטורין והמקלקל
 על מנת לתקו שיעורו במתקן : ד שיעור המלבן והמנפין והצובע
 והטונה כמלא רוחב הכיט כפול והאורג שני חוטין שיעורו כמלא
 הכיט : ה רבי יהודה אימר הצד צפור למנדל וצבי לבית חייב
 ותקמים אומרים צפור למנדל וצבי לבית ולחצר ולביבדיו רבן שמעון
 בן גמליאל אימר לא כל הביבדיו שוין וההכלל כל המחוטר צדה פטור
 ושאינו מחוסר צידה חייב : ו צבי שובבם לבית ועל אחד בפניו חייב
 בעלו שנים פטורין לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבים ורבי שמעון
 סוטר : ז יושב האחד על הפתח ולא מלאהו עשב השני ומלאהו חשני
 חייב יושב הראשון על הפתח ומלאהו וכא השני וישב בצדו אף על פי
 שעמד הראשון והלך לו . הראשון חייב והשני פטור הא למתה דומה
 לנעול את ביתו לשמרו ונמצא צבי שמור בהוכו :

קמתי אני לפתוח לדודי וידי נטפו מור ואצבעותי מור עובר
 על כפות הפניעול : פתחתי אני לדודי ודודי חטק עכר
 גפ' טייעאה בדברו בקטתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני :

סדר תקוני שבת

מִצְאֵנוּ הַשְּׁמֵרִים הַשְּׂבִיבִים בְּעִיר הַכּוֹנֵי כְּצֵעֵנוּ נִשְׂאֵנוּ אֶת רֵדִידֵי
מַעְלֵי שְׁמֵרֵי הַחֹמוֹת: הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְהוֹשֻׁעַ אֵם
תִּמְצְאוּ אֶת הַדִּידֵי מֵהַתְּגִידוּ לוֹ שְׂחֹלֶת אֶתְכֶם אֲנִי:

פרק יד שְׂמוֹנָה שְׂרָצִים הָאֲמֹרִים בַּתּוֹרָה. הַצָּדוֹן וְהַחֹבֶל בְּהוֹן בְּיָבֵב.
וְשָׂר שְׂקָצִים וְרִמְשִׁים. הַחֹבֶל כְּהוֹן פְּטוֹר בַּצָּדוֹן

לְצִוְרָף חֵיב. וְשָׂלָא לְצִוְרָף פְּטוֹר. תָּהִי וְעוֹף שֶׁבְּשִׁוְתוֹ. בַּצָּדוֹן פְּטוֹר.
וְהַחֹבֶל בְּהוֹן. חֵיב: בִּי אֵין עֵישׁוֹן הִילְמִי בַשֶּׁבַח. אֲבָל עוֹשָׂה הוּא אֶת

מִי הַמְלַח. וְטוֹבֵל בְּהוֹן פְּטוֹ. וְנוֹחַן לַחֲדָף הַתְּבִשִׁיל. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי.
וְהִלָּא הוּא הִילְמִי. בֵּין מְרַבָּה וּבֵין מוֹעֵט. וְאֵלוֹ הוּן מִי מְלַח הַמְּפָרִין.

נֹחַן שְׁמוֹן בַּתְּחִלָּה. לַחֲדָף הַמִּים. אִלּוּ לַחֲדָף הַמְּלַח: גִּי אֵין אִיכְלוּן אִיזוּב
יָוֹן בַּשֶּׁבַח. לְפִי שְׂאִינוּ מֵאֲבֵל בְּרִיאִים. אֲבָל אִיכֵל הוּא אֶת יוֹעוֹר. וְשִׁוְתָה

אֲבוּב רֹעָה. כָּל הָאִיכְלוּן אִיכֵל אֲדָם לְרַפּוּאָה. וְכָל הַשִּׁקּוֹן שׁוֹתֵת.
הוּץ מִמִּי דְקָלִים וְכוּס עֶקְרִים. מִפְּנֵי שְׁהוֹן לִירְקָה: אֲבָל שׁוֹתֵה הוּא מִי

דְקָלִים לְצִמּוֹ. וְסָד שְׁמוֹן עֶקְרֵין שְׂלָא לְרַפּוּאָה: דַּ תְּחוּשֵׁשׁ בְּשִׁנּוּ לֹא
יִצְמַע בְּהוֹן אֶת הַחֹמֶץ. אֲבָל מִמְּבֵל הוּא כְּדָרְכוֹ. וְאֵם נְתַרְשָׁא נְתַרְשָׁא.

הַחֹמֶץ בְּמַתְנִין. לֹא יִסְוֵךְ גֵּוֹן וְחֹמֶץ. אֲבָל סָד הוּא אֶת הַשֶּׁמֶן. וְלֹא
שְׁמוֹן וְרָד. בְּנֵי מְלָכִים סָכִים שְׁמוֹן וְרָד עַל מְבוֹתֵיהוֹן. שְׁבוּ דְרָכָם לְסוּף

בַּחוּל. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים הֵם:
מֵה דְוִדָּה מְהוּדָה הַיְפָה בְּנָשִׁים מֵה דְוִדָּה מְהוּדָה שְׂבִיבָה

הַשְּׁבַעְתִּנוּ: דוּדֵי צַח וְאֲדוּם דְּגוּל מְרַבָּה: רֵאשׁוֹן בְּתָם
פּוֹק צוֹתֵינוּ תְּלָתֵלוֹס שְׂחָרוֹת כְּעוֹרֵב: עֵינֵינוּ כּוֹנְנִים עַל אֶפְרַיִם
מִים רֹחֲצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת עַל מְלָאֵת:

פרק טו אֵלוֹן קִשְׂרִים שְׁהִיבִין עֲלֵיהוֹן. קִשְׂרֵי הַגַּמְלִין. וְקִשְׂרֵי הַסְּפִינִין.
וְכִשְׂם שְׁהוּא חֵיב עַל קִשְׁרוֹן. כֵּךְ הוּא חֵיב עַל תְּהַרְוֹן.

אומר קושרין לפני הבהמה בשביל שלא תצא. קושרין דלי בפסיקא.
 אבל לא בהבל. רבי יהודה מתיר. בגלל אמר רבי יהודה. כל קשר
 שאינו של קיימא. אין חייבין עליו. ג. מקפלין את הכלים אפילו ארבעה
 והמשה פעמים. ומציעין את המטות מלילי שבת לשבת. אבל לא
 משבת למוצאי שבת. רבי ישמעאל אומר מקפלין את הכלים ומציעין
 את המטות. מיום הכפורים לשבת. וחלבי שבת קרבין ביום הכפורים
 (ג"א אבל לא של יום הכפורים בשבת) רבי עקיבא אומר לא של שבת
 קרבין ביום הכפורים. ולא של יום הכפורים קרבין בשבת:

לחיינו בערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפחתו שושנים
 גומפות מור עבר: ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש
 מעיו עשת שן מעלפת ספירים: שוקיו עמודי ישי מוסדים על
 אדני פו מראהו כלבנון פחור פארוזים: חפו ממתקים וכלו
 מחמדים זה הדרי וזה רעי בנות ירושלים:

פרק טו כל פהבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה בין שקורין
 בהן ובין שאין קורין בהן ואף על פי שפחוכים בכל
 לשון טעונים גניזה. ומפני מה אין קורין בהם. מפני בטול בית המדרש
 מצילין תיק הספר עם הספר ותיק התפלין עם התפלין. ואף על פי שיש
 בתוכן מעיה. ולהיכן מצילין אותן. למבוי שאינו מפלש. בן בתירא
 אומר אף למפלש: ב מצילין מזון שלש סעודות. הראוי לאדם לאדם.
 תראוי לבהמה לבהמה: כיצד. נפלה דליקה בלילי שבת. מצילין מזון
 שלש סעודות. בשחרית מצילין מזון שתי סעודות. במנחה מזון סעודה
 אחת. רבי יוסי אומר לעולם מצילין מזון שלש סעודות: ג מצילין סל
 מלא ככרות. ואף על פי שישבו מאה סעודות. ועגול של דבילה וחקית
 של יין. ואומרים לאחרים בואו והצלו לכם. ואם היו פקחין עושי עמו
 השבון אחר השבת. להיכן מצילין אותן. להצר המעורבת בן בתירא
 אומר אף לשאינה מעורבת: ד ולשם מוציא כל בלי השמישו. ולובש
 כל מה שיכול ללבוש. ועומף כל מה שיכול לעטוף. רבי יוסי אומר
 שמונה עשר בלים. וחזור ולובש ומוציא. ואומר לאחרים בואו והצילו

סדר תקוני שבת

עמי: ה רבי שמעון בן גנם אומר פורסין עור של גדי על גבי שידה
 תיבה ומגדל שאחו בהן את האור מפני שהוא מחרף ועושין מחיצה
 בכל הכלים בין מלאים בין ריקנים בשביל שלא תעבור הדליקה. רבי
 יוסי אומר בבלי חרש חדשים מלאין מים לפי שאין יכולין לקבל את
 האור. והן מהבקעין ומכבין את הדליקה: ו נכרי שבא לבבות. אין
 אומרים לו כבה ואל תכבה. מפני שאין שביחתו עליהן. אבל קמון
 שבא לבבות אין שומעין לו. מפני ששביחתו עליהן: ו כופין קערה
 על גבי הנר בשביל שלא תאחז בקורה. ועל צואה של קמון. ועל עקרב
 שלא תשוד. אמר רבי יהודה מעשה בא לפני רבי יוחנן בן זכאי בערב
 ואמר הוששני לו מחטאת: ה נכרי שהדליק את הנר משהמש לאורו
 ישראל. ואם בשביל ישראל. אסור. מלא מים להשקות
 בקומתו. משקה אחריו ישראל. אם בשביל ישראל. אסור.
 עשה גוי כבש לירד בו. יורד אחריו ישראל. ואם בשביל ישראל.
 אסור. מעשה ברבן גמליאל וקנים שהיו באין בספינה ועשח גוי כבש
 לירד בו. וירדו בו רבן גמליאל וקנים:

אנה - הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך:
 דודי ירד לגנו לערוגת הבשם לרעות בגנים וללקוט
 שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים: יפה את
 רעיתי כתרצה גאווה פירושלים אימה פנהגלות:

עשר קדושות הן ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות ומה היא
 קדושה שמביאים ממנה עומר והבכורים ושהי הלחם מה
 שאין מביאין בן מכל הארצות: ו עירות המוקפות חומה מקדשות
 ממנה שמשלחין מהוכן את המשרעים ומסכבין להוכן מתעד שירצו
 יצא אין מחזירין אותו: ה לפנים מן החומה מקודש מהם שאוכלים
 שם קדשים קלים ומעשר שני. הר הבית מקדש ממנו שאין זבים
 וזבוח גדות ויזלרות נכנסים לשם. החיל מקודש ממנו שאין כותים
 וממאי מהים נכנסים לשם. עזרת נשים מקודשת ממנו שאין טבול
 יזכ נכנס לשם ואין חיבין עליה הטאה. עזרת ישראל מקודשת ממנו

שאין מחוסר בפורים נכנס לשם • ותיבין עליה חטאת • עזרת הכהנין
 מקודשת ממנו שאין ישראלים נכנסין לשם אלא בשעת צרכיהם
 לסמיכה לשחיטה ולחנופה : ט בין האולם ולמזבח מקודש ממנה
 שאין בעלי מומין ופרועי ראש נכנסים לשם • והיכל מקודש ממנו
 שאין נכנס לשם שלא רחויץ ידים ורגלים • קדש הקדשים מקודש
 מהו • שאין נכנס לשם אלא בהו הפרול ביום הפורים בשעת העבודה •
 אמר רבי יוסי בתמשה לברים בין האולם ולמזבח שיה להיכל שאין
 בעלי מומין ופרועי ראש ושחויי יין ושלא רחויץ ידים ורגלים נכנסים
 לשם ופורשן מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה :

פרק ב כלי עץ וכלי עזר וכלי עצם וכלי זכויות פשוטיהם טהורים
 ומקבליהו טמאין נשברו טהורות חזר ועשה מהם כלים
 מקבלים טומאה מפאן ולהבא • כלי חרס וכלי נתר טומאון שוה
 מטמאין ומטמאין באויר ומטמאין מאחוריהו ואינן מטמאין
 סגביהו ושבירתו היא פהרתו :

ואמר כך יאמר זה העומר מזהר המסוגל לכמה מדבר מכבוד סעודה זו •
 ביומא דשבתא בסעודתא הנינא כתיב אז התענג על יי על יי ודאי
 דהיא שעתא אחגליא עתיקא קדישא וכולהו עלמין
 בחרוּתא ושלימא וחדוּתא דעתיקא עברינן סעודתא דיליה חיה
 ודאי בסעודתא הליחא דשבתא והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא היא
 סעודתא דזעיר אנפין דהוי בשלימותא וכולהו שפא יומין מההוי
 שלימו מהברבין בעי בר נש למיחדי בסעודתיה ולאשלקא אליו
 סעודתא דאינון סעודתא מהימנותא שלימא דזרעא קדישא דישרא
 די מהימנותא דא דילהון ולא דעמין עזי ובגין כך אמר בגין ובין
 בגין ישראל תא חוי בסעודתי אליו אישפמדעין ישראל דאינון בגין
 מלכא דאינון מהכלא דמלכא דאינון בגין מהימנותא עילאין ומאן
 דפגם חד סעודתא פנייהו אחוי פנימותא לעילא ואחוי גרמי דלאו
 מבני מלכא עילאה הוא דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מרעא
 קדישא דישראל הוא ונהבין עליה חומרא דחלת מלין דינא דגיהנם
 וכו' ותח דכלהו שאר ומנין והגין בעי בר נש למסחרי ולסחדי למסבני

סדר תקוני שבת

ואי הוא חדי בלחודא ולא יהיב למסבני עונשיה סגי דהוא בלחודאי
 חדי ולא יהיב חדי לאחרא עליה כתיב וזריתי פרש על פניכם פרש
 חגיכם ואי איהו בשבתא חדי אף על גב דלא יהיב לאחרא לא יהבין
 ליה עונשיה כשאר זמנין וחגין דכתיב פרש חגיכם פרש חגיכם קאמר
 ולא פרש שבתכם וכתיב חדשיכם ומועדיכם שנהא נפשי ואילו
 שבת לא קאמר ובגין כן כתיב ביני ובין בני ישראל ומשום דכר
 מחימנותא אשתכח בשבתא יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא נשמתא
 עילאה נשמתא דכל שלימא בה ברוגמא דעלמא דאחי ובגין כן אקרי
 שברז מהו שבת שמא דקדוש ברוד הוא שמא דאיהו שלים מכל
 סטרוי אמר רבי יוסי ודאי כך הוא ני ליה לבר נש דלא אשלים
 חדוותא דמלכא קדישא ומאן חדוותא דיליה אלין הלת סעודתי
 מהימנותא סעודתא ראברהם יצחק ויעקב כלילין בהו וכלהו חדו
 על חדו מהימנותא שלימותא מכל סטרוי האנא בהדין יומא
 מתעטרין אבהו וכל בנין ינקין מה דלא בכל שאר חגין וזמנין בהדין
 יומא חייביא דגיהנם נייחין בהדין יומא כל דינין אהפפין ולא מתעטרין
 בעלמא בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין בהדין יומא
 חדוותא ותפנוקא אשתמע בגאחון וחמשין עלמין בילאו :

ואמר כך יאמר זה הזמר :

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדוותא דמלכא
 קדישא אתקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא
 דעתיקא קדישא וחקר הפוחין וזעיר אנפין אתקין
 לסעדא בהדיה :

אסדר לסעודתא • בצפרא • דשבתא • ואזמין בה השתא •
 עתיקא קדישא :

הזרי ישרי בה • בקדושא רבא • ובחמרא טבא דביה
 חחרי נפשא :

שדר לן שופריה • ונחזי ביקריה • ונחזי לן סחריה •
 דאתאמר בלחישא :

סדר תקוני שבת עה

גלה לן טעמי • דבתריסר נבמי • דאינון את בשמייה • כפילא וקנישא :	י
רודא דלעילא • דביה תניא בלא • ויתרבי חילא • ותיסק עד רישא :	צ
דו חצדי חקלא • בדבור ובקלא • ומללו מלח • מתקא כדובשא :	ח
דם רבון עלמין • במילין סתימין • תגלון פרתנמין • ותימרון חדושא :	ק
עטר פהורא • ברזא יקירא • עמיקא וטמירא • ולאו מלחא אושא :	ל
אלין מליא • יהון לרקיעא • ותמן מאן שרין הלא • ההוא שמישא :	ו
בו יתיר וסגיה • לעילא מן דרגיה • ויסב בה ויחיה • דמות פרישא :	ר
יי וברוך צורי • בני התהלהלל נפשי • כי יי יאורי גרי • בהלוגרו עלי ראשי :	תי
רועילא אחסר • על מי מנוחות ינהלגי • גותן להם לקל בשר • להם חקי המדינתי :	יי
רצון מלפניך • אמה אלהי קדושי • מערוך לפני שלחנך • תדישן בשמן ראשי :	יהי
נתן מנוחתי • לפני ארון השלום • והותה עולמה מסיתי • תתניס ותשלום :	מי
מלאכו לפני • ללחתי לונה • בכוס ישועות אשא פני • מכם מושי רונה :	ישלח
נפשי אל יי • ומלא שובע אפמי • אל הקדים אשא עיני • בהלוגלא בשמאי :	צמאה
ימים שנת עולמי • שוקה כבודי ענה • ועל ראשי תבות :	תבות

סדר תקוני שבת

יהיו תמים • גר מצוה ואור תורה :

קומה • יי למנוחתו • אהה וארון עוזה • קחנא אל את ברכתו •
והזק מגן חוזה :

מזמור לדוד • רעי לא אחסר : בנאות דשא ירביצני על מי
מנוחות ינהלני : גפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען
שמו : גם כי אלק בגוא צלמות לא אירא רע כי אהה עמדי שבטך
ומשענתך חמה ינחמוני : תערך לפני שלחן נגד צדקי דשנה בשמן
ראשי כוסי רויה : אך טוב וחסד יהדפוני כל ימי הוי ושבתו
בבית יי לאורך ימים : אם תשיב משבת רגליך עשוה תפציה ביום
קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד וכבודו מעשות דרכיך
ממצוא תפציה ודבר דבר : אז תהענג על יי והתרכבתך על כמתי
ארץ והאבלתך נחלה יעקב אביך כי פי יי דבר :

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברירת
עולם : בני ובני ישראל את היא לעולם כי ששת ימים
עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש : וזכור את יום
השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אהה וכנה ובתך עבדך
ואמך ובהמתך וגרה אצרך בשעריך : כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינת ביום השביעי
על כן ברכ יהוה את יום השבת ויקדשהו •

אמנה להדר אחריו לקידוש ואין בו חיוב גמור כמו שיש חיוב בלילה ויכרך נקול לס

סברי מרגן ורפגן ורבותי :

ברוך אהה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

וקודם שיבצע על שתי ככרות יאמר גם כן למבצע על רפתא ככתוב לעיל בליל שנת :

ומירות ליום השבת

ברוך אדני יום יום • יעמס לגו ישע ופדיום • ובשמו נגיל
כל היום • ובישועתו נרים ראש עליון • כי הוא מעוז
לדל

להל ומחסה לאביון: שבטייה לישראל עדות. בצרתם לו צר
 בסבלות ובעבודות. בלבנת הפסיר. הראם עוז ידידות. ונגלה
 להעלותם מעומק בור ודאת. מי עם יי החסד והרבה עמו
 פדות: מה יקר חסדו בצלו לגונגנימו. בגלות בבלה שלח
 למענימו. להוריד בריחים נמנה בנימו. ויתגם לרחמים
 לבני שובימו. כי לא ימוש יי את עמו בעבור הגדול שמו:
 עילם שנת פסאו להציל ידידיו. להעביר משם מאוני מורדיו.
 מעבור בשלח פדה את עבדיו. קרן לעמו ירים תהלה לכל
 חסדיו. כי אם הונה ורחם ברחמיו וכרוב חסדיו: וצפיר
 העזים הגדיל עצומיו. וגם הזות ארבע עלו למרומו. ובלבם
 דמו להשחית את רחומיו. עלידי כהניו מגר מתקוממו.
 חסדיו יי כי לא תמנו כי לא בלו רחמיו: נסגרתו לאדום ביד
 רעי מדני. שבכל יום ממלאים כרסם מעדני. עזרתו עמי
 לסמוך את אדני ולא נטשתני כל ימי עדני. כי לא ונח לעולם
 יי: בכואו מאדום חמוץ בגדים. ובה לו בכצרה וטבה לו
 בבגדים. ויו נצחם. מלבושיו להארים. בכחו הגדול יבצור.
 רוח נגידים. הגה ברוחו הקשה ביום קדים: ראותו פי בן
 אדומי העוצר. יחשוב לו בכצרה תקלוט בבצר. ומלאך באדם
 בתוכה ינצר. ומויד בשוגג במקלט יעצר. אהבו את יי כל
 חסדיו אמונים נוצר: יצוה צור חסדו קהלתו לקבץ. מאדבע
 רוחות עדיו לתקבץ. ובהר מרום הרים אותנו להרבץ. ואתנו
 ישוב נדחים קובץ. ישיב לא נאמר כי אכושב וקבץ: ברוך
 הוא אלהינו אשר טוב גמלנו. ברחמיו וכרוב חסדיו הגדיל לנו.
 אלה וכאלה יוסף עמנו. להגדיל שמו הגדול הנבור והנורא
 שנקרא עלינו: ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו. להללו

זמירות ליום השבת

ולשבתו ולספר הזרו • מכל אום גבר עלינו חסדו • לכן בכל
 לב ובכל גפיש ובכל מאוד • נמליכו וניחדו: שהשלוש שלו
 ישים עלינו ברכה ושלוש • מיטמאל ומימין על ישראל שלום •
 הברחמן הוא יברך את עמו בשלוש • ויזכו לראות פנים ובני
 בנים עוסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום • יועץ אל
 גבור אבי עד שר שלום:

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה • לנפשו פדיום משאת
 ואנחה • והוא ידרוש לציון עיר הגדלה עד אנה •
 תוגיון גפיש נאנחה: השומר שבת • הבן עם הבת • לאל ירצו
 כמנוחה על מהבת: רובב בערבות • מלה עולמים • את עמו
 לשבות • אין פנעימים • במאכלי ערבות • במיני משעמים •
 במלבושי כבוד • זבח משפחה: השומר ואשרי כל חובי •
 לתשלומי כפל • מאת כל סוכי • שוכן בערפל • נחלה לו יובה
 בהר ובשפל • נחלה ומנוחה • בשמש לו זרחה: השומר כל
 שומר שבת • בדת מחללו • הן הבשר הבת • קדש גורלו • ואם
 יצא הובת היום אשרי לו • אל אל ארון מהללו • מנחה היא
 שלוחה: השומר המדת הימים • קראו אלי צור • ואשרי
 לתמימים • אם יהיה נצור • בתר הלומים • על ראשם יצור •
 צור העולמים • רוחו בס נחה: השומר זכור את יום • השבת
 לקדשו • קרנו כי גבהה נור על ראשו • על בן יתן האדם לגפישו •
 עזנג וגם שמחה • בהם למשחה: השומר קודש הוא לכם • שבת
 המלכה • אלתוך בתיכם • להגיה ברכה • בכל מושבותיכם •
 לא תעשו מלאכה • בניכם ובנותיכם • עבד וגם שפחה: השומר
 יום זה מקבד מכל ימים • פי בו שבת צור עולמים: שיצתימים
 תעשה מלאכה • ויום היטביעי לאהיה • שבת לא תעשה

בו מלאכה • כי כל עֲשֵׂה שֵׁשֶׁת יָמִים: יום זה ראשון הוא למקראי
 קדש • יום שבתון יום שבת קודש • על כן כל איש בנינו יקדש •
 על שתי להם יבצעו תמימים: יום זה אכול משמנים • שתי
 ממתקים • כי יתן לכל בו דבקים בגד ללבן ש לחם חקים • בשר
 ודגים • וכל מטעמים: יום זה לא תהצר כל בו ואבלת • ושבעת
 וכרפת • את יי אלהיה אשר אהבת • כי ברחק מכל העמים:
 יום זה השמים מספרים כבודו • וגם הארץ מלאה תסודו • ראו
 כי כל אלה עשתה ידו • כי הוא הצור בעלו תמים: יום זה
 יום שבתון אין לשכוח • זכרו כריח הניהם: יונה מצאה בו
 מנוח • ושם ינוחו וגיעי כח: היום נכבד לפני אמונים:
 זהירים לשמרו אבות ובנים • חקוק פשני לחות אבנים • מרוב
 אנים ואמיץ כח: יונה זכאו כלם בכרית יחד • געשה ונשמע
 אמרו באחד • ופתחו וענו יי אחד • ברוך הנותן לפעל כח: יונה
 דבר בקדשו בחר המור: יום השביעי זכור ושמור • וכל פקודיו
 יחד לגמור • חוק מתנים ואמיץ כח: יונה העם אשר נעפצאן
 טעה • וזכור לפקדו ברית ושובעה • לבל יעבר בם מקרה רעה •
 באשר נשבעת על מי נח: יונה

כי אשמרה שבת אל ישמרני • אות היא לעולמי עד בינו
 ובני: אמור מעא תפיץ • עשות דרכים • גם מלדבר בו
 דברי צרכים • חברי סחורה אף חברי מלכים • אהנה בתורת
 אל ותחכמני: אות היא בו אמצא תמיד • נופש לנפשי • הנה
 לדור ראשון נתן קדושי • מופת בתת להם משנה פשני • ככה
 בכל ששני יכפיל מזוני: אות היא רשם • דת האל הוא אל סגנו •
 בו לערוך להם פנים בפניו • על כן לתענוה פועל פי נבוניו •
 אמר לבד מיום כפור עני: אות היא הוא יום נכבד הא יוב

ומירות ליום השבת

תענוגים • לחם ויין טוב בְּשֵׁר וּדְגִים • הַמֵּתְאֲפָלִים בּוֹ אַחֲזֹר
נְסוּגִים • כִּי יוֹם שְׁמֹחֹת הוּא וְתִשְׂמְחֵנִי: אֹת הִיא מִחַל מְלֹאכָה
בּוֹ סוּפוֹ לְהִכְרִית • עַל בֶּן אֲבִיבָם בּוֹ לְבִי כְבוֹרִית • וְאַתְּ פִּלְלָה לְ
אֶל עֲרֵבִית וְשַׁחֲרִית • מוֹסֵף וְגַם מְנַהֵה • הוּא יַעֲנֵנִי: אֹת הִיא
שְׁמְרוּ שְׁבֹתוֹתַי • לְמַעַן הִינְקוּ וְשִׁבְעֵתֶם • מִזֵּו בְּרֻכּוֹתַי • אֶל
הַמְּנוּחָה כִּי בָאתֶם • וְלוֹ עָלִי בְּנִי • וְעַד נוּ מְעַדְנִי • שְׁבֹת
הַיּוֹם לִי: לְעֵמֶל קְרָאוּ דְרוֹר • וְנִתְחִי אֶת בְּרֻכְתִּי • אִשָּׁה אֶל
אֲחֻזָּתָה לְצֹרוֹר • לְגִילּוֹת עַל יוֹם שְׁמֹחֲתִי • בְּגָדֵי יֵשׁ עִם שְׁנֵי •
וְהַתְּבֹנְנוּ מִזְקְנֵי • שְׁבֹת הַיּוֹם לִי: וְלוֹ עָלִי מִהֲרוּ אֶת הַמְּנַהֵה •
לְעִשׂוֹת אֶת דְּבַר אֶסְתֵּר • וְחַשְׁבוּ עִם הַקּוֹנֵה לְשֵׁלֶם אֶכּוֹל וְהוֹתֵר •
בְּטַחוּ כִּי אֲמוּנֵי • וְשִׁתּוּ יַיִן מִשְׁמַנֵּי • שְׁבֹת הַיּוֹם לִי: וְלוֹ עָלִי הַנְּהַ
יוֹם גְּאֻלָּה • יוֹם שְׁבֹת אֵם הַשְּׁמֹרוֹ • וְהִי יִתֶּם לִי כְּגֻלָּה • לִינּוּ וְאַחֲרֵ
תַעֲבוּרוּ • וְאֹ תִחְיוּ לְפָנַי • וְתִמְלְאוּ צַפּוֹנֵי • שְׁבֹת הַיּוֹם לִי: וְלוֹ עָלִי
חֹזֵק קִדְרִיתִי • אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן • וְהִשְׁבֵּ אֶת גּוֹתֵי • בְּשִׁמְחָה וּבְהַגִּיּוֹן •
לְשׁוֹרְרוֹ שֵׁם רַנְּנֵי • לְוַיִּי וּכְהֵנִי • וְאֹ תִתְעַנֵּג עַל יִי: וְלוֹ עָלִי
דְרוֹר • יִקְרָא לְבֶן עִם בֵּת • וְיִנְצָרְכֶם כְּמוֹ בֵּבֶת • נַעַם שְׁמֵכֶם וְלֹא
יִשְׁבֹּת • שְׁבוּ וְגוֹחוּ בְּיוֹם שְׁבֹת: דְרוֹשׁ נְוִי וְאוֹלָמֵי • וְאוֹת
יִשַׁע עֲשֵׂה עָמִי • נִמְעַ שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמֵי • שַׁעַה שׁוֹעַת בְּנֵי עָמִי:
דְרוֹךְ פְּזָרָה בְּתוֹךְ בְּצָרָה • וְגַם בְּכֹל אֲשֶׁר גְּבָרָה • גְּתוּץ צָרִי בְּאֵף
וְעִבְרָה • שְׁמַע קוֹלִי בְּיוֹם אֶקְרָא: אֱלֹהִים הֵן בְּמִדְבַר הַר • הַדָּם
שְׁטָה בְרוֹשׁ מְדָהֵר • וְלִמְזוּהִיר וְלִנְזוּהֵר • שְׁלֵמִים הֵן כְּפִמִי גָהֵר:
הַדּוֹךְ קָמִי אֶל קָנָא • כְּמוֹג לֵבָב וּכְמִגְנֵה • וְנִרְחִיב פִּה וְנִמְלֵאָה
לְשׁוֹנֵנוּ לְהִרְפָּה: דִּיעַה חֲכֵמָה לְנַפְשָׁה • וְהִיא כְּתֵר לְרֵאשָׁה •
נְצוֹר מְצוֹת קְדוֹשִׁיָה • שְׁמוֹר שְׁבֹת קְדוֹשָׁה:

שְׁבֹת הַיּוֹם לִי • מְאוֹד צְהִלוּ בְּרִנּוֹנֵי • וְגַם הִרְבוּ מְעַדְנֵי • אֲתוּ
לְשׁוֹר

זמירות ליום השבת עח

לשמור כמצות יי: שבת היום לוי מעבור הדרך וגבולים.
מעשות היום פעלים. לאכול ולשתות בהלולים. זה היום עשה
יי: שבת היום לוי ואם השמרנו יה ינצרה כבבת. אמה ובנה
וגם הבת. וקראת עונג לשבת. או התענג על יי: שבת היום לוי
אכול משמנים ומעדנים. ומטעמים הרבה מינים. אגווי פרה
ורמונים. ואבלת ושבעה וברכת את יי: שבת היום לוי לערוך
כשלתן להם חמודות. לעשות היום. שלש פעודות. השם
הנקבד לברך ולהודות. שקרו ושמרו ועשו בני: שבת היום לוי
יה רבון וכו'. צור משלו אכלנו וכו'.

מנחה של שבת

אומר אשרי ובא לציון. חצי קדיש. ואח"כ אומר ואני הפלתי וכו'
ואני הפלתי לך יי עת רצון אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעך:
מצאתי כתוב נסס ספר חרדים ו"ל לשי שבתפלת המנחה של שבת היא עת
רבון ולו מתקבל כל תפלת ישראל כמו שכתב רש"י בזה ע"כ יאמר
נסנת כמנחה נשעת הוצאת הספר תורה תפלה זו. דהיינו לא יאמר עם הקהל
ואני תפלתי רק ימתין עד שיתחיל החרון ויאמר:
ואני הפלתי לך ה' עת רצון אלהים כרב חסדך ענני באמת ישעך:
פתחו לי שערי צדק צלוחת רעווא קמי עתיקי קדישא ומשחא דרכותא. דאיהב לילא
דכל סתימין. יתגלה רעוא דעתיקי קדישא ודאיהב לילא. דאיהב לילא
אבא ואימא עילאי ומן יובלא יריק על דיקנא דאהרן כהנא ולואי וישראל
על הררי ציון יריקון כחדא על יוסף ודוד מלכא יקבלון מפלכותא הוא
ינוקא עבדין וכל עפך בית ישראל. ונשמחי דאיהו תאיבי לאיסחתתא
בהוא שישחא הריק עליה מיניה. וחתן כי תכסחא יקירחא ובנדעא
וסוכלהנו בני חיי ומווני רוחא ועוחרא למפלח קמך ולווגא למסרוניתא
כמהו אצטרך. ותכשר לעמך דאיהו זמין לחיי עלמא דאתי. ובכעו מינך
ובמטו מינך דלא אהפרש סינך ולא תתפרש מינאי כגין דלא אחוב קמך.
ונחרי השחא למסרוניתא עוריה ה' עורי כימי קדם. דורות עולמים. הלא
את היא המחצבת רהב סחוללת חנין את היא המחצבת מי תהום רבה
השמה מעמקי ים דרך לעבור גאולים ופדווי ה' ישוכון ובאו לציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם. ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ומנחה אמן
וכן יהי רצון:

ומוציאין ספר תורה וקורין נפרשה בבאה שלשה דהיינו כהן לוי וישראל:
ואח"כ ברכות של שמונה עשרה תמצא נשקית של שבת. ואח"כ אתה אסד וכו'

אתה אחד. ושמה אחד. ומי בעמך ישראל גוי אחד בארץ.

מנוחה של שבת

הפארת גדלה ועשרת ישועה • מנוחה וקדשה לעמך
 נתת • אברהם יגל יצחק ירנו • יעקב ובניו ינוחו בו • מנוחת אהבה
 ונדבה • מנוחת אמת ואמונה • מנוחת שלום ושלחה והשקט
 ובטח • מנוחה שלימה שאתה רוצה בה • יפירו בניך וידעו •
 כי מאתה היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדשו את שמך :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך
 ותן חלקנו בתורתך יפגענו מטובה ושמחנו
 בישועתך • וטהר לבנו לעבדך באמת והנהילנו יי אלהינו
 באהבה וברצון שבת קדשה וינוחו בו • יישראל מקדשי שמך •
 ברוך אתה יי מקדש השבת :

רנה ומודים וכו' תמצא בשמירת של שבת

אם חל בו כיום שאלו היה בו כחול לא היו אומרים בו שהנון • א"א צדקתך •
 צדקתך צדק לעולם • ותורתך אמת • וצדקתך אלהים עד
 מרום אשר עשית גדלות • אלהים מי כמוך • צדקתך
 כהררי אל • משפטיך יהום רבה • אדם ובהמה הישוע יי •
 קדיש שלם אשר מנסה בשבת אומרים צרכי כפשי • ונקין אומרים הפרקים •

קד ברכי נפשי את יי • יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת •
 עמה אור פישלמה גומה שמנים פיריעה • המורה
 במים עליוהו • השם עבים רכובו • המהלה על פגפי הים •
 עשה פלאים רוחות • משרתיו איש להם • יסד ארץ על
 מכוניה • כל תמוט עולם ועד • תהום פלבוט פפיתו • על הרים
 יעמדו מים • מן גערותך ינוסון • מן קול רעמה יחפון • יער
 הרים ירדו בקעות • אל מקום זה יסדת להם • גבול שמת כל
 יעברון • כל ישבון לבפות הארץ • המשלת מעינים בפתלים •
 בין הרים יהלכון • ישקו כל היתו ישרי • יטברו פדאים צמאם
 עליהם

היא תשיחה: בהתהלכה תנחה אתך בעולם הזה. בשכבך
 תשמוד עליה בקבר. והקיצות היא תשיחה לעולם הבא. וכן
 כתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל. טוב לי הורת
 פיה מאלפי זהב וקסף ואומר לי הפסוק ולי יחזב נאם י צבאות
 כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא ברא אלא לכבודו
 שנאמר כל חנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו
 ואומר יי מלוך לעלם ועד : רבי חנינא

מנחה של שבת

ואחר סעודת שחרית קובעים מדרש לקרוב בחירה ונתיאים וכתובים ולרוב
 דברי אנדה וכו' שאינם עוסקים בתורה כל ימי השבוע יתעסקו יוסר
 בתורה בשבת מתלמידי הכמים העוסקים בתורה כל ימי השבוע. ומחויב כל אדם
 ללמוד נפיקים ראשונים והאחרונים כל דיני שבת כדברים הם עד מאד. ואי לאו
 דר הכי הוא איכול ללמוד בעצמו מחויב לילך לתלמיד עבם שלמד אותו. והמנהג
 מסודר ללמוד דיני שבת כדי שידע לומר לשאור ולעשות ולקיים כיוצא בזה דברים
 הנוקטים שאסורים לטלטל ושאר דברים שאינו יודע להזהר מהם. וכל מי שיש בו יראת
 שמים ישתדל להיות לו נביתו ספר הנחמד נקרא לב טוב. הנדפס בלשון אשכנז שיהיה
 רגיל בו ואלו טוב לו בעולם הזה ובעולם הבא :

וגם אחר האכילה יישן מעט כי שנת ראשי חובות ש"כה ב' שבת ת' ענוג וקודם שי
 יאמר תסילה והיי נגמם וכו'. וה"ה מי שיאן בסיל צריך לומר מקדם ואלו נועם
 וכל התענוגים שמתענג בשבת יהא ביינתו לענגו בשביל השבת ולא יאמר האדם בשבת
 אלקי ישן כדי שאוכל לעשות מלאכותי במוצאי שבת שמראה בזה מה שנתענג. הוא בשביל
 הקול. אלא טובותיהם לענג שבת ויזכה כמו שכתבו המקובלים וקראת לשבת ענג
 שהוא ראשי חובות ע"ן כ"ה ר"ן :

סדר מנחה לשבת

ואחר המנחה לסעודה שלישי לזעיר אנפין יאבד שמנה פרקים אלו
 כל הכלים נטלים בשבת ורלתותיהן עסוקין. אף על פי שנתפרקי בשבת
 שאינן דומין לרלתות הבית. לפי שאינן מן המוכן נוטל אדם קודם
 לפאע בו את האגוזים וקורחים לתהוד בו את הדבילה מגידה לגרוח
 בה אתה הטינה. מגריפה לגרוח בה אתה גרוגרות. את הרחם ואת הפולג
 לתח עליו לקטן. את הכושן את הפרקר לתחוב בו. מחט של יר
 לטול בו את תקיץ. ושל סקאים לפתוח בו את הדלת: קנה של זתים
 אם יש קשר בראשו מקבל טומאה ואם לאו אינו מקבל טומאה. בין כך

סדר תקוני שיבת

ובין כך נטל בשבת: רבי יהודה אומר כל הכלים נטלין חוץ מן המסר הגדול. ויהי של מחרישה. כל הכלים נטלין לצורך ושלא לצורך. רבי גחמ'א אומר אין נטלין אלא לצורך: כל הכלים הנטלין בשבת. שכריהן נטלין עמהן. ובלבד שיהו עושין מעין מלאכה. שכרי עריבה לבסות בהן את פי החבית שכרי זכוכית לבסות בהן אח' פי הפך. רבי יהודה אומר ובלבד שיהו עושין מעין מלאכה. שכרי עריבה לצוק לחוכן מקפה ושכרי זכוכית לצוק לחוכן שמן. האבן שבקרניה. אם ממלאין בה ואינה נופלת. ממלאין בה. ואם לאו אין ממלאין בה. זמורה שהיא קשורה בטפח. ממלאין בה בשבת: פקק החלון רבי אליעזר אומר בזמן שהוא קשור ותלוי. פוקקין בו. ואם לאו אין פוקקין בו. וחקמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין בו. כל כסויי הכלים שיש להם בית אחיזה נטלים בשבת. אמר רבי יוסי במה דברים אמורים בכסויי הקרקעות. אכל בכסויי הכלים. בין כך ובין כך נטלים בשבת:

הכבי עיניו מנגדי שהם הרהיבני לערף כעדר העזים שגלשו מן הגלעד: שנגף כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: ככלל הרמון רקתה מבעד לצמתה: ששים המה מלכות ושמינים פילגשים ועלמות אין מספר:

פרק יד מפנין אפילו ארבע וחמש קיפות של חבן ושל חבואה מפני האורחים ומפני בטול בית המדרש. אכל לא את האוצר. מפנין תרומה מהורה. ודמאי ומעשר ראשון שנמלה תרומתו. ומעשר שני והקדש שנפדו: והתורמוס הובש מפני שהוא מאכל לעניים (נ"א לעזים) אכל לא את הטבל. ולא את מעשר ראשון שלא נמלה תרומתו. ולא את מעשר שני והקדש שלא נפדו. ולא את הלוח. ולא את החרדל. רבן שמעון בן גמליאל מהיר בלוח. ספני שהוא מאכל עורבין: חבילי קש. וחבילי עצים. וחבילי זרדים. אם החקינן למאכל בהמה. מטלטלין אותן. ואם לאו. אין מטלטלין אותן. כופין את הפל לפני האפרוחים כדי שיעלו וירדו. הרנגולת שברחה דוחין אותה עד שתבגס. מדרין עגליו וסוסיחין ברשות תרבים. אשה מרדה את בנה.

סדר תקני שבת

צ

אמר רבי יהודה אימתי בומן שהוא נוטל אחר וסניח אחר • אבל אם היה גורר אסור: אין מילדין את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין ומילדין את האשה בשבת • וקורין לה חכמה ממקום למקום • ומחללין עליה את השבת • וקורין את הטביר • רבי יוסי אומר אף חותכין • וכל צרכי מילה עושין בשבת :

אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: מיוזאת הנשקפה כמו שחר • יפה כלבנה ברה בחמה אימה בנדגלות: אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הניצו הרמנים: לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב: פרק יט רבי אליעזר אומר אם לא הביא אלי מערב שבת • מביאו בשבת מגולה ובסכנה מכסהו על פי עדים • ועוד אמר רבי אליעזר כורחים עצים לעשות פחמין לעשות בלי ברזל • פלל אמר רבי עקיבא כל מדאכה שאפשר לעשותה מערב שבת • אינה דוחה את השבת • ושאי אפשר לעשותה מערב שבת דוחה את השבת: עושין כל צרכי מילה בשבת • מוהלין ופורעין ומוצצין ונותנין עליה איספגנית וכמון • אם לא שהק מערב שבת • לועס בשניו ונותן • אם לא טרף גין ושמן מערב שבת ינחן זה בעצמו וזה בעצמו • ואין עושין לה חלוק בהחילה • אבל כורף עליה סמרטוט • אם לא התקין מערב שבת • כורף על אצבעו ומביא • ואפילו מחצר אחרת: מרחיצין את הקטן בין לפני המילה ובין לאחר המילה • ומולפין עליו ביד • אבל לא בכלי • רבי אליעזר בן עזריה אומר מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להינת בשבת • שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כבאים • ספק ואנדרוגיניום אין כחללין עליהן את השבת • ורבי יהודה מהיר באנדרוגיניום: מי שהיו לו שתי הנזקות • אחד למול אחר השבת • ואחד למול בשבת ושבת ומל את של אחר השבת בשבת • חייב • אחד למול בערב שבת ואחד למול בשבת • ושבת ומל את של ערב שבת בשבת • רבי אליעזר מחייב חמאת • ורבי יהושע פוטר: קטן גמול לשמנה ולתשעה ולעשרה

סדר תקוני שבת

ולאחד עשר ולשנים עשר. לא פחות ולא יותר. הא ביצר. כדרך
לשמנה. נולד לבין השמשות גמול לחשעה. בין השמשות של ערב
שבת נמול לעשרה. יום טוב לאחר השבת גמול לאחר עשר. שני ימים
טובים של ראש השנה גמול לשנים עשר. קטן החולה. אין מוהלין
אתו עד שיבריא: אלו הן ציצין המעבבין את המילה. בשר החופה
את רוב העטרה. ואינו אוכל בהרומה. ואם היה בעל בשר. מתקנו
נוסני בראיה העין. מלולא פרע את המילה. באלו לא מל:

שובי שובי השולמית שובי שובי וגיחה בך מה החוה בשולמית
במחלת המתנים: מה יפן פעמוך בנעלים פת גדיב
חמוקי יריכה כמו חלאים מעשה ידי אמן: שררה אגן הסהר
אל יחזר המזוג במנה ערמת הטיכסונה בשושנים: שני שדיך
בשני עפרים האמי צביה:

פרק כ רבי אליעזר אומר הולין את המשמרת ביום טוב. ונותנין
לתלויה בשבת. וחכמים אומרים אין הולין את המשמרת
ביום טוב. ואין נותנין לתלויה בשבת. אבל נותנין לתלויה ביום טוב:
נותנין מים על גבי שמרים בשביל שיצלו. ומסננין את הנון בסודרין
ובכפיפה מצרית. ונותנין ביצה בפסגנת של חרדל. ועושין אנומלין
בשבת. רבי יהודה אומר בשבת בכוס. ביום טוב בלגין. ובמזעד בתבית.
רבי צדוק אומר הכל לפי האורחין: אין שורין את החלתית בפושטין
אבל נותן לתוך החוף החומץ. ואין שורין את הפרשיגין. ולא שפין אותן.
אבל נותן לתוך הבכרה או לתוך הפלבלה. אין כוברים את החפן בכברה.
לא יתנונו על גבי מקום גבוה בשביל שידר המזין: אבל נוטל הוא בכברה
נותן לתוך האבוס: גורפין מלפני חפטים ומסלקין לצרדין מפני הרעי
דברי רבי דוסא. וחכמים אוסרים. נוטלין מלפני בהמה זו. ונותנין
לפני בהמה זו בשבת: הקש שעל גבי המטה לא ינענענו בידו. אבל
מנענענו בגופו. ואם היה מאכל בהמה. או שהיה עליו פר או סדין.
מנענענו בידו. מכבש של בעלי בתים. מתירין. אבל לא כובשין. ושל
הקסין. לא ינעבו. רבי יהודה אומר אם היה מותר מערב שבת מתיר

אח בלו ושומטו (נ"א מהיר אח בלוי ושומטו)

צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער פת רבים
אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: ראשך עלוך בכרמל
ודלת ראשך פארגמן מלך אסור ברהטים: מה יפית ומה
בעמת אבהה בתענוגים: ואת קומתך דמתה לתמר ושדיך
לאשכלות:

סרק כא נוטל אדם אח בנו והאבן בידו. וכלפלה והאבן בחוכה
ומטלמלין הרומה טמאה עם הטהורה ועם החולין.
רבי יהודה אומר אף מעלון את המדומע באחד ומאה: האבן שעל פי
החבית מטה על צדה והיא נופלת. היתה בין החביות. מגביהה ומטה
על צדה והיא נופלת. מעות שעל הכר נער את הכר והן נופלות. היתה
עליו לשלשה מקנחו בסמרטוט. היתה של עור. נוהנין עליה מים עד
שהקלה: בית שמאי אומרים מגביהין מן השלחן עצמות וקליפין. ובית
הלל אומרים נוטל את הטבלא כלה ומנערה. מעבירין מעל השלחן
פירורין פחות מכוות. ושער של אפונין ושער של עדשים. מפני שהוא
מאכל בהמה. ספוג אם יש לו עור בית אחיה מקנחין בו. ואם לאו אין
מקנחין בו. וחקמים אומרים בין כף ובין כף נטל בשבת ואינו מקבל
טומאה:

אמרתי אעלה בתמר אוהזה בסנסניו ויהיו נא שדיך
כאשכלות הגפן ורים אפך כפפוחים: וחכך פנין
הטוב הולך לדודי למישרים הוכב שפתי ישנים: אני לדודי
ועלי השוק זו: לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים:
סרק כב חבית שגשברה. מצילין הימנה מזון שלש סעודות. ואומר
לאחרים בואו והצילו לכם ובלבד שלא יספוג. אין
סוחטין את הפירות להוציא מהן משקין. ואם יצאו מעצמן אסורים.
רבי יהודה אומר אם לאוכלים. הוציא מהן מותר. ואם למשקין הוציא
מהן אסור. חלות הבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן אסורים.

סדר תקוני שבת

ורבי אליעזר מחיר: כל שבא בחמין מערב שבת. שורין אותו בתפין בשבת. וכל שלא בא בחמין מערב שבת. מדיחין אותו בחמין בשבת. חוץ מן המליח הישן (נ"א ודגים מלוחים קטנים). וקולים האספנין שהדחתן זו היא גמר מלאכתן: שובר אדם את הקבית. לאכול הימנח גר וגרות. ובלבד שלא יהבוי לעשות כלי. ואין נוקבים מגופה של חבית דברי רבי יהודה. וחכמים מחירין (נ"א רבי יוסי מחיר) ולא יקבנה מצדה. ואם היתה נקובה לא יתן עליה שעוה. מפני שהוא ממתת. אמר רבי יהודה מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב. ואמר חוששני לו מחטאת: נוחנין חכשיל לחוד הבור בשביל שיהא שטור. זאת המים היפים ברעים. כשביל שיצנו. ואח הצונן בחמין. בשמיל שיחמו. מי שנשרו פלוו בדרך במים. מהלך בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה. שוטחן בחמה. אבל לא כנגד העם: הרוחץ במי מערה זכמי טבריא. ונסתפג אפילו בעשר אלונטיאות. לא יביאם בידו. אבל עשרה בני אדם מסתפגין באלונטית אחת פניהם ידיהם ורגליהם ומביאים אותן בידן: סכין וממשששין בבני מעים. אבל לא מחעמלים ולא מתגרדו. אין יורדו לקורדיטה. ואין עושין אפיקטוזין. ואין מעצבין את הקטן. ואין מחזירים את השבר. מי שנפרקה ידו או רגלו. לא יטרפם בצונן. אבל הוחץ הוא פדרפו. ואם נחרפא נחרפא: גשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את הדדי לך: ההודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים הרשים גם ישנים הדדי צפנתי לך: מי יתה כאת לי יונק שדי אמי אמצאה בחוץ אשקה גם לא יכוו לי: אנהיה אביאה אל בית אמי תלמדני אשקה מיין הרקח מעסים רמוני:

פרק כג שואל אדם מתבירו פדי יון וכדי שמן. ובלבד שלא יאמר לו תלויני. וכן האשה מתבירקה בפרות. ואם אינו מאמני. מניח טלחו אצלו. ועשה עמו השבון לאתר שבת. וכן ערב

פסח בירושלים שחל להיות בשבת. מניח טליחו אצלו ונוטל את פסחו.
 ועושה עמו חשבון לאחר יום טוב: מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו
 מפיו אבל לא מן התב. ומפיים עם בניו ועם בני ביתו על השלחן. ובלבד
 שלא יחביון לעשות מנה גדולה כנגד קטנה. משום קוביא. ומטילין
 חלשים על הקדשים ביום טוב. אבל לא על המנות: לא ישכור פועלים
 בשבת. ולא יאמר אדם לחבירו לשכור לו פועלים. אין מחשיבין על
 החחום לשכור פועלים. ולהביא פירות. אבל מחשיבין הוא לשמור
 ומביא פירות בידו. כלל אמר אבא שאול כל שאני זכאי באמירתו.
 רשאי אני להחשיב עליו: מחשיבין על החחום לפקח על עסקי כלה.
 ועל עסקי המת להביא לו ארון ותכריכין. נכרי שהביא חל לין בשבת
 לא יספור בהו ישראל. אלא אם כן באו ממקום קרוב. עשולו ארון
 וחקרו לו קבר. יקבר בו ישראל. ואם בשביל ישראל. לא יקבר בו עולמית:
 עושין כל צרכי המת. סכין ומדיחין אותו. ובלבד שלא יזו בו אבר.
 שומטין את הכר מהחמיו. ומטילין אותו על החול בשביל שימתין.
 קושרין את הלחי. לא שיעלה אלא שלא יוסף. וכן קורה שנשברה
 סומכין אותה בספסל. או בארוכות המטה. לא שתעלה. אלא שלא
 תוסף. אין מעכצין את המת בשבה. ולא בהול עם יציאת נפש.
 והמעמץ עם יציאת הנפש הרי זה שופך דמים:

שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות
 ירושלים מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד
 שתחפץ: מיואת עולה מן המדבר מתרפקת על הורה תחת
 התפוח עורתיך שמה חבלתך אמה שמה חבלה ילדתך:
 שימני בחותם על לבך בחותם על זרועך כי ענה כמות אהבת
 קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת יה:

פרק כד מי שהחשיב לו בדרך. נוח כיסו לנכרי. ואם אין עמו נכרי.
 מניח על החמור. הגיע לחצר החיצונה. נוטל את הכלים
 הנטליון בשבת. ושאינו נטליון בשבת. מהיר את הכלים. והשקים
 נופלין באל הם: מתירין פקיעי עמיר לפני בחמה. ומבססין את

סדר תקוני שבת

הכפיין • אבל לא את הוריו • אין מרקקין לא את השחת • ולא את
 התרובין • לפני כהמה בין דקה ובין גסה • רבי יהודה סתיר בתרובין
 לדקה • אין אוכסין את הנמל • ולא דורסין • אבל מלעיטין • ואין מקרים
 את העגריין • אבל מלעיטין • ומתלקטין לתרנגולים • ונותנין מים למודקסין •
 אבל לא גובלים • ואין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשוכך •
 אבל נותנין לפני אווין ותרנגולים • ולפני יוגי הרדיסוח • מחכין את
 הדלועין לפני הבהמה • ואת הנבלה לפני הכלבים • רבי יהודה אומר
 אם לא היתה נבלה מערב שבת • אסורה • לפי שאינה מן המוכן • מפירין
 נדרים בשבת • ונשאלין לנדרים שהן לצורך השבת • פוקקין את המאור •
 ומודדין את המטלית • ואת המקנה • ומעשה בימי אביו של רבי צדוק
 ובימי אבא שאול בן בטנית • שפקקו את המאור בטפית • וקשרו את
 המקודה בגמי לידע אם יש בגינת פותח טפח אם לא • ומדבריהם
 לסדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת :

מים רבים לא יוכלו לבבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה
 אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוו יבזו לו : אחות
 לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותינו ביום שידבר בה :
 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה
 לוח ארז • אני חומה ושדי במגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת
 שלום : כרם היה לשלמה פבעל המון נתן את הכרם לנוטרים
 איש יביא בפדיו אלף כסף : כרמי שלי לפני האלף לה שלמה
 ומאתים לנוטרים את פדיו : היו שבת בגנים חברים מקשיבים
 לקולן השמיעני : ברח דודי ודמי לה לצבי או לעופר האילים
 על הרי בשמים :

תא חזי בכל שיפא יומי דשבתא בד מטא שעתא דצלותא דמנחה
 דינא תהיפא שלטא וכל דינין מתערין אבל ביומא דשבתא
 בד מטא עידן דצלותא דמנחה העווא דרעוון אשתבח ועתיקא קדישא
 גלירצו די ליה וכל דינין די ליה מתבפין ואשתבח העווא וחדו ככולא

וכתאי רצון אסתלק משה נביאה מהימנא קדישא כנין למנדע דלא
 בדינא אסתלק והאי שעמא ברצון דעתיקא נפק נשמתיה מעלמא
 ואחטמר ביה בני זכון ולא ידע איש את קבורתו פתיב מה עתיקא קדישא
 טמירא דכל טמירין ולא ידעין עילאין ותתאין אוף האי נשמחא דאטמר
 בהאי רצון דאתגליא בשעתא דצלוחא דמנחה בשבתא פתיב ולא ידע
 זכולי והוא טמיר מכל טמירין דעלמא ודינא לא שלמא ביה זכאה חולקא
 דמשה סאנא בהאי יומא דאורייתא בתעטרא ביה מהעטרא בכולהו בכל
 אינון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין בשבעין אנפין בנהורא דנתרין מפל
 סיטרא וסיטרא מאן חמי ענפין דנפקין מפל ענפא וענפא חמשא קיימין
 בנו אילנא בלהו ענפין בהו אחידין מאן חמי אינון תרעין דמפתחין בכל
 סמר וסמר כולהו מודהרין ונתרין בהאי נהרא דנפיק ולא פסיק קל
 כרוזא נפיק אתערוד קדישי עליזין אתערוד עמא קדישא דאחבחר לעילא
 ותתא אתערוד חדוהא לקדמות מאריכוז אתערוד בחדוהא שלימחא
 אודמנו בתלת חדוהן בתלת אבהן אודמנו לקדמות מהימנחא חדוהן
 דכל חדוהא זכאה חולקיכוז ישראל קדישין בעלמא דין ובעלמא דאתי
 דא היא דרחים להון מפל עמין עעו ועל דא פתיב ביני ובין בני ישראל
 אמר רבי יהודה ודאי פתיב זכור את יום השבת לקדשו ופתיב קדושים
 התיו ביקדוש אני יהוה ופתיב וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבוד
 סאנא בהאי יומא כל נשמתיהוון דצדיקא מהעדני בתפניקי עתיקא
 קדישא סתימא דכל סתימין ורוחא דא מענונא דההוא עתיקא
 מתפשטין בכולהו עלמין וסלקא ונחא ומתפשטא לכלהו בני קדישין
 לכולהי נטורי אורייתא וניחין בנייתא שלים ומתנשו מפולהו כל רוגזין
 כל דיגין וכל פולחנין קשין דה"ד ביום הניח יי לה מעצבו ומרגוה ומן
 העבודה הקשה ובגין כן שקילה שבתא לקבל אורייתא וכל דנטיר שבתא
 באלו נטיר אורייתא כולא ופתיב אשרי אנוש יעשה זאת וכו' אשתמע
 דנטיר שבת במאן דנטיר אורייתא כולא ברוד יי לעולם אמן ואמן :

ואח"כ לוקח הכוס בידו ואף על פי שאינו מחויב לכהו המכה לקדש על היין
 בסעודה שלישיית אחר סכנה קידוש על היין בסעודת שחרית ודילנו נזה
 לכל היום כי פעם ביום ופעם בלילה יספיק אבל לפי חכמי האומות יודעי סן זכיר גם

מנחה של שבת

כן לקדש כסעודה שליטת על היין כי יין עולה שנעים ועם הכולל עולה ע"א כמכין צות
 מנוח עולה ס"ד ועם שנעה אותיות הרי ע"א להורות שעם היין זהו מסטרא דליכא
 קשיא יתהפך לרקמים ויכיל אותכו ממלקמות גות מנוח שהיא כנגד סעודה שליטת שאמרו
 חז"ל: ועוד שזמן מנחה מתו שלשה דתיקים יסודי עולם מ"שה ד'וד יוסף כמבואר
 בספר הוהר פרשת ויחי ובכמה מקומות ולכבודם מקדשים על היין על דרך ויין לערי
 נפש ובשנת אין הספד ח"ו רק בזה מתעוררים כל ירחיה' בלכס ומקבלים פנחומים
 מידי שבת בשבתו כי הם היו ממדרי עינינו וזה ר"ת שלהם מד"י והמבין יבין סוד שלשה
 דקדקך שאומרים במנחה בשבת שכל אחד עורה על אחד מהם וכמה סודות עמירין דכל
 עמירין יש לכל אחד ואחד לפי מדתו וליודעים :

ואומר על הכוס

אַתְּקִינּוּ סְעוּדַתָּא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא חֲדוּתָא דְמַלְכָּא
 קַדִּישָׁא אַתְּקִינּוּ סְעוּדַתָּא דְמַלְכָּא דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
 דְדוּעִיר אַנְפִּין וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא וְחַקְל הַפּוֹחִין אִתְּיִן
 לְסַעְדָּא בְּהָדָּה :

בְּנֵי הַיְכָלָא • דְכְּסִיפִין • לְמַחְזֵי וְזֵי דוּעִיר אַנְפִּין : יְהוֹן הָבָא •
 בְּהַאי תַּבָּא • דְבִיחַ מַלְכָּא בְּגִילּוּפִין : צְבוּ לְחֲדָא • בְּהַאי
 וְעָדָא • בְּגוּ עִירִין וְכָל גְּדִפִין : חֲדוּהֶשְׁתָּא • בְּהַאי שְׁעָמָא • דְבִיחַ
 רַעֲוָא • וְלִית וְעַפִּין : קְרִיבוּ לִי • חֲזוּ חִילֵי • דְלִית דִּיגִין דְתַקִּיפִין :
 לְבַר נְסָלִין וְלֹא עָאֲלוּ • הִנֵּי כְּלָבִין דְחַצִּיפִין • וְהָא אֲזַמִּין • עַתִּיק
 יוֹמִין • לְמַנְחָה עַדִּי יְהוֹן חֲלָפִין : רַעוּ דִּילִיָּה • דְגִלִּי לִיָּה • לְבַטְלָה
 בְּכָל קְלִיפִין : יִשְׁוִי לֹון • בְּנוֹקְבִיהוֹן • וַיִּטְמְרוּן בְּגוּ כְּפִין • אַרְי
 הַשְׁתָּא בְּמַנְחָתָא • בְּחֲדוּתָא דוּעִיר אַנְפִּין :

מְזֻמָּר לְדוּר יִי רֻעֵי וכו' : וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שִׁבַּת הַיּוֹם לִי
 הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה : רֹאוּ כִּי יִי נָתַן לָכֶם הַשִּׁבַּת עַל כֵּן
 הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָחֶם יוֹמִים שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל יֹצֵא אִישׁ
 מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : עַל כֵּן בְּרַךְ יִי אֶת יוֹם הַשִּׁבַּת וַיִּקְדְּשֶׁהוּ :

סְבָרֵי מָרְגֵן וְרַבְּנָן וְרַבּוֹתֵי :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

וישלים סעידתו כד יי הטובה עליו. ויטול ידיו למים אחרונים ויאמר

יְדֵי אִסְתֵּי אָנָּה • לְגַבֵּי הַד מָנָא • לְסַטְרָא חוֹרִינָא • דִּלִּית בְּהַ
מַמְשָׁא :

אַזְמֵן בְּתִלְתָּא • בְּכַפְּאֵי דְּבִרְכַתָּא • לְעֵלְתָּ עֵילְתָּא • עֵתִיקָא קְדִישָׁא •
וַיִּבְרַךְ בְּרַכַת הַמּוֹזֵן וְאַחַר הַסְעוּדָה יֹאמֵר

שְׁלִימוֹ סְעוּדַתָּא דָּא • דְּמַהֵימְנוּתָא שְׁלִימָחָא • דְּזִרְעָא קְדִישָׁא
דִּישְׂרָאֵל :

ואחר שאכל סעודה שלישית כהלכתא רחמנא לנא נעי וחוט העשולא לא ינתק
שקיים אותם וסודם מנואר בספר הזוהר פרשת יתרו עמוד קכ"א ובפרשת
אמור עמוד קכ"ה ובפרשת עקב עמוד תקנ"ג שסדרם גדול למי שמקיים שלש סעודות
ולהיפך רחמנא לשיזנן למי שאינו מקיים שלש סעודות אם אפשר לו • ואם עדיין כאשר
מן היום יחזור ללימודו כל אחד ואחד כפי הגמנו עד שיגיע זמן ללכת לבית הכנסת
אף כי אין קובעין מדרש ממנחה ואילך כמנואר בספר הזוהר פ' תרומה עמוד שצ"ח
מכל מקום כל אחד ואחד לברו הרשות בירו • וסמוך לשקיעת החמה ימהר כל אחד
ואחד ללכת לבית הכנסת ויקרא מזמורים האלו :

אשרי תמימי דרך מראשו לסופו קפיטל קי"ט • ברכי כפשי קפיטל ק"ד • וט"ו
סיר המעלות המתחילין בקפיטל ק"כ ואחר כך קפיטל ע"ב וע"ג וע"ד
וגם קפיטל כ"ז וגם ל"ז וגם קל"ט וקל"ט וק"מ וגם קפיטל מ' וגם קמ"ג וגם מ"א
וגם קמ"ד • וגם ס"ז • ויש באלו המזמורים תועלת גדול לנפש ולכפשי ובפרט בתמיאל
אפי שכל אחד ואחד מהם יש בו שמונה פסוקים וכל אחד יש לו סגולה בפני עצמו
להועיל דבר מיוחד • ועוד כשהשנת יונא יש מקום למקטרגים לזאת מתיקום אשר
כחציו שם בנוקבא דתהומא רבה וכל א' ואחד יונא לעשות מלאכתו אשר הופקד עליו •
ולזה מתחנכים במזמורים אלו לאל יתברך שיזלכו מידם על כן לא יהא מוכע • ומעכב
עד הלילה כל מה שאפשר כמו שמואר בספר הזוהר פרשת ויקהל עמוד שצ"א •
ומתפללים אחר כך ערבית בכונה כי אלו כפתחו' מדורי גיהנם להחזיר נשמות הרשעים
כל אחד למקומו לדין הרחמן יזלכו על כן צריך להיות חרד לעורר עצמו שלא יהיה
גורלו ביניהם כמנואר באורך בספר הזוהר בפר' ויחי עמוד קק"ך • וכשיבוא לביתו
ידנה בכרות ויזמר זמירות ללבוש שנת מלכתא שכל מה שעשה לכבוד שנת בכניסתו כן
יש לעשות ללבוש ביציאתו • וכוהנין לומר שירות ופסוקים המיוסדים להזכיר בהם אליהו
הנביא לפי שהוא בא לבשר הגאולה וכן איתא בתוספתא דבמ"ג יושב אליהו ז'ל תסת
עץ הקיים וכותב זכויות של שומרי שנת :

מזמורים שאומרים במוצאי שבת

הצגנו כאן המזמורים • שנוהגין היראים ושלמים לומר קודם מעריב • ואשרי חלקו
למי שנוהג כן כי תועלת גדול לנפש ולנפש כמנואר בספר זוהר הקדוש :

קִיט אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי דְרַךְ הַהוֹלְקִים בְּתוֹרַת יְהוָה : אֲשֶׁרִי נִצְרִי
עֲדַתְיָו בְּכָל לַב יִדְרְשׁוּהוּ : אֵף לֹא פָּעְלוּ עֲלוֹה בְּדַרְכָּיו
הִלְכוּ : אֵתָּה צְוִיתָה פְּקָדִיךָ לְשִׁמּוֹר מְאֹד : אֲחֲלִי יִכְנֹג דַּרְכֵי
לְשִׁמּוֹר

סדר תקוני שבת

לשמור חקיה: או לא אבוש בהביטי אל כל מצותיה: אודף
בישר לבב בלמדי משפטי צדקה: את חקיה אשמור אל
תעובני עד מאד.

במה יזכהנער את ארחו לשמור בדבריה: בכל לבני דרשתיה
אל תטעני ממצותיה: בלבי צפנתי אמרתה למען לא
אחטא לה: ברוך אמה יהוה למדני חקיה: בשפתי ספרתי כל
משפטי פיה: בדרך עדותיה ששתי בעל כל הון: בפקודיה
אשיחה ואביטה ארחותיה: בחקותיה אשתעשע לא אשכח
דבריה:

גמול על עבדה אחיה ואשמרה דבריה: גל עיני ואביטה
בנפלאות מתורתה: גר אנכי בארץ אל תסתור סמני
מצותיה: גרסה נפשי לתאבה אל משפטיה בכל עת: גערתי
ידי ארורים השנים ממצותיה גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיה
נצרתני גם ישבו שרים בי נדברו עבדה ישים בחקיה: גם
עדתיה שעשעי אנשי עצתי:

דבקה לעפר נפשי חניי בדבריה: דרכי ספרתי ותעניני למדני
חקיה: דרו פקודיה הבינני ואשיחה בנפלאותיה:
דלפה נפשי מתונה קימני בדבריה: דרו אמונה בחרתי
משפטיה שויתי: דבקתי בעדותיה יהוה אל תבישני: דרו
מצותיה ארוץ כי תרחיב לבי:

הורני יהוה דרו חקיה ואצרנה עקב: הבינני ואצרה תורתה
ואשמרה בכל לב הדריבני בנתיב מצותיה כי בו חפצתי:
הט לבי אל עדותיה ואל אל בצע: העבר עיני מראות שוא
בדרכיה חניי: הקם לעבדה אמרתה אשר ליראתה: העבר
חרפתי אשר יגדתי כי משפטיה טובים: הנה תאכתי לפקודיה
כצדקתה

בצדקתה היני :

ויבאני חסדיה יהוה תשועתה כאמרתה : ואענה הרפי דבר
 כי במחתי בדבריה : ואל תצל מפיו דבר אמת עד מאד
 כי למשפטיה יחלתי : ואשמרה תורתה תמיד לעולם ועד :
 ואתהלכה ברחבה כי פקדיה דרשתי : ואדברה בעדותיה נגד
 מלכים ולא אבוש : ואשתעשע במצותיה אשר אהבתי : ואשא
 כפי אל מצותיה אשר אהבתי ואשיחה בחקיה :

זכר דבר לעבדה על אשר יחלתי : ואת גחמתי בעניי פי
 אמרתה חיתני : ודים חליצני עד מאד מתורתה לא
 נסיתי : וברתי משפטיה מעולם יהוה ואתגהם : ולעפה אהותני
 מרשעים עזבי תורתה : ומירות היו לי חקיה בבית מגורי : וברתי
 בלילה שמה יהוה ואשמרה תורתה : ואת היתה לי כי פקדיה
 נצרתני :

חלקי יהוה אמרתי לשמור דבריה : חליתי פניה בכל לב
 חנני כאמרתה חשבתני דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיה :
 חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיה : חבלי רשעים עוּדני
 תורתה לא שבתני : חצות לילה אקום להודות לה על משפטי
 צדקה : חבר אני לכל אשר יראוה ולשמרי פקודיה : חסדה
 יהוה מלאה הארץ חקיה למדני :

טוב עשית עם עבדה יהוה בדבריה : טוב טעם ודעת למדני כי
 במצותיה האמנותי : טרם אענה אני שגג ועתה אמרתה
 שמרתי : טוב אהיה ומסיב למדני חקיה : טפלן עלי שקר ורים
 אני בכל לב אצד פקודיה : טפש בחלב לבם אני תורתה
 שעשעתי : טוב לי פי עניתי למען אלמד חקיה : טוב לי תורת
 פיה מאלפי זהב וכסף :

תהלים קים

יְדָה עֲשׂוּנִי וַיְכַוְנֵנִי הַבִּינֵנִי וְאַלמִדָּה מִצֹּתֶיךָ • יִרְאֶיךָ יִרְאֵנִי
וַיִּשְׁמְחוּ כִי לְדַבְרֶךָ יִחְלָתִי: יְדַעְתִּי יְהוָה כִּי צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ
וְאַמוּנָה עֲנִיתָנִי: יְהִי נָא חֲסֶדֶךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאַמְרֶתְךָ לְעַבְדֶּךָ:
יִבְאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחִיךָ בִּי תוֹרַתְךָ שְׁעִשְׂעוּ: יִבְשׂוּ וְדִים כִּי שִׁקֵּר
עֲזַתָּנִי אֲנִי אֲשִׁיחַ בַּפִּקְדֹתֶיךָ: יִשׁוּבוּ לִי יִרְאֵיךָ וַיִּדְעִי עֲדֹתֶיךָ:
יְהִי לְפִי תְמוִים בַּחֲקִיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ:

כָּלֵתָה לְתִשׁוּעָתְךָ גִפְשִׁי לְדַבְרֶךָ יִחְלָתִי: כָּלוּ עֵינַי לְאַמְרֶתְךָ
לֵאמֹר מָתִי תִנְחַמְנִי: כִּי הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר חֲקִיךָ לֹא
שָׁכַחְתִּי: כִּמָּה יָמַי עֲבָדָה מָתִי תַעֲשֶׂה בְרַדְפֵי מִשְׁפָּט: כָּרוּ לִי
וְדִים שִׁיחֹת אֲשֶׁר לֹא כְּתוֹרַתְךָ: כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה שִׁקֵּר
רַדְפוּנִי עֲזַרְנִי: כִּמַּעַט כְּלוּנִי בָאָרֶץ וְאֲנִי לֹא עֹבְרֵתִי פִקְדֹתֶיךָ:
כְּחֲסֶדֶךָ הִינֵנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ:

לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרֶךָ נֶצֶב בַּשָּׁמַיִם: לְדֹר וָדֹר אֲמוּנָתְךָ כּוֹנֵנֶת
אָרֶץ וַתַּעֲמֹד: לְמִשְׁכַּבְּתֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי תִבַל עַבְדֶּיךָ:
לִזְלוֹת תוֹרַתְךָ שְׁעִשְׂעוּ אוֹ אֲבֵרְתִי בְעֵינַי: לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פִּקְדֹתֶיךָ
כִּי בָם חִיֵּיתָנִי: לֵךְ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקְדֹתֶיךָ דָרְשֵׁתִי: לִי קוֹו
רַשְׁעִים לְאַבְדֵנִי עֲדֹתֶיךָ אֲתַבּוֹנֵן: לְכֹל תִּכְלֶה רְאִיתִי קֶץ
רַחֲבָה מִצֹּתְךָ מְאֹד:

מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֵתִי: מֵאוֹיְבֵי תַחֲבַמְנִי
מִצֹּתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: מִכֹּל מַלְמְדֵי הַשִּׁבְלֵתִי כִּי
עֲדֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי: מִזִּקְנִים אֲתַבּוֹנֵן כִּי פִקְדֹתֶיךָ נִצְרַתִי: מִכֹּל
אֲרַח רָע כְּלֹאֲתִי רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרֶךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא
סָרְתִי כִּי אַתָּה הוֹרַתָּנִי: מָה גִמְלָצוּ לַחֲבִי אֲמַרְתָּה מִדְּבַשׁ לְפִי:
מִפִּקְדֹתֶיךָ אֲתַבּוֹנֵן עַל כֵּן שָׁנֵאתִי כָּל אֲרַח שִׁקֵּר:

גַּר לְרַגְלִי דְּבָרֶיךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי: גִּשְׁבַּעְתִּי וְאַקְוָמָה לְשֹׁמֵר

משפטי צדקה • נעניתי עד מאד יהוה חייני בדבריה: נדבות
 פי רצהנא יהוה ומשפטיה למדני: נפשי בבפי תמיד ותורתה
 לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיה לא תעיתי: גחלתני
 עדותיה לעולם כי ששון לבי לעשות חקיה לעולם עקב:

סעפים שנאתי ותורתה אהבתי: סתרי ומגני אתה לדברך
 יחלתני: סורו ממני מרעים ואצרה מצות אהי: סמכני

כאמרתה ואהיה ואל תבישני משברי: סעדני ואושעה ואשעה
 בחקיה תמיד: סלית כל שוגים מחקיה כי שקר תרמיתם:
 סיגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיה: סמר
 ספדה בשרי וממשפטיה יראתי:

עשיתי משפט וצדקבל תניחני לעשקי: ערב עבדה למזב אל
 יעשקני ודים: עיני כחו לישועתה ולאמדת צדקה: עשה

עם עבדה כחסדה וחקיה למדני: עבדה אני הבינני ואדעה:
 עדותיה: עת לעשות ליהוה הפרו תורתה: על בן אהבתי
 מצותיה מזבכומפו: על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
 שנאתי:

פלאות עדותיה על כן נצרתם נפשי: פתח דבריה יאיר מבין
 פתיים: פי פערתי ואשאפה פי למצותיה יאבתי:

פנה אלי וחנני במשפט לאהבי שמך פעמי הכן באמרתה ואל
 תשלטבי כל און: פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיה: פניה
 האר בעבדה ולמדני את חקיה: פלגי מים ירדו עיני על לא
 שמרו תורתה:

צדיק אתה יהוה וישר משפטיה: צוית צדק עדותיה ואמונה
 מאד: צמתתני קנאתי פי שכחו דבריה צרי: צרופה
 אמרתה מאד ועבדה אהבה: צעיר אנכי ונבוזה פקדיה לא

תהלים קיט

שָׁחַתְתִּי: צָדֶקְתָּהּ צָדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרַתָּה אֱמֶת. צַר וּמְצוֹק
 מִצְאוּנֵי מִצּוֹתֶיךָ שִׁעֲשִׂעֵנִי: צָדֶק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינֵנִי וְאַחֲרֶיהָ:
 קָרָאתִי בְּכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה הַקִּיף אֶצְרֶה: קָרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי
 וְאַשְׁמְרֶה עֲדוֹתֶיךָ: קִדְמָתִי בְּנֶשֶׁף וְאַשׁוּעָה לְדַבְרֶיךָ
 יִחַלְתִּי: קִדְמוֹעֵי אֲשִׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאִמְרַתְּךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה
 כַּחֲסֶדְךָ יְהוָה כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ חֲנִינִי: קִרְבוּ רַדְפֵי זְמַה מִתּוֹרַתְךָ
 הַחֲקִי: קְרוֹב אֲתָה יְיָ וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת: קָרַם יַדְעָתִי מֵעֲדוֹתֶיךָ
 פִּי לְעוֹלָם יִסְדָּרָם:

רֵאה עֲנֵנִי וְחַלְצֵנִי בִּיתּוֹרַתְךָ לֹא יִשְׁכַּחְתִּי: רֵיבָה רֵיבִי וּגְאֻלִּי
 לֹא אִמְרַתְךָ חֲנִינִי: רְחוֹק מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה פִּי חֲקִיךָ לֹא
 דָרְשׁוּ: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ חֲנִינִי: רַבִּים רַדְפֵי וְצָרִי
 מֵעֲדוֹתֶיךָ לֹא אֲנִיחֵי: רְאִיתִי בְּגוֹיִם וְאַתָּה קוֹטְטָה אֶשׁוּר אִמְרַתְךָ
 לֹא אֲשַׁמְרֶה: רֵאה כִּי פִקְדוֹתֶיךָ אֶחְבְּתִי יְהוָה כַּחֲסֶדְךָ חֲנִינִי: רֵאשׁ
 הַבְּרָה אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפָּט צְדָקָה:

שָׂרִים רָפוּנֵי חָנָם וּמִדְבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי: שָׁשׂוּ אֲנִי עַל אִמְרַתְךָ
 כְּמוֹצֵא שָׁלֹל רֶכֶּשׁ שִׁקָּר שָׁנֵאתִי וְאַתָּה עֲבַת תּוֹרַתְךָ אֶחְבְּתִי:
 שִׁבְעַת בָּיִתְךָ הַלְלַתֶּךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: שְׁלוֹם רֶכֶּשׁ לְאוֹהֲבֵי
 תּוֹרַתְךָ וְאֵין לָמוֹן מִכְשׁוֹל: שִׁבְרַתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצּוֹתֶיךָ
 עֲשִׂיתִי: שְׁמְרֶה נַפְשִׁי עֲדוֹתֶיךָ וְאַתְּבִם מְאֹד: שְׁמְרַתִּי פִקְדוֹתֶיךָ
 וְעֲדוֹתֶיךָ כִּי כָל דְרָכֶיךָ נִגְדָה:

תִּקְרַב רַגְמִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הִבִּינֵנִי: תִּבּוֹא תְהַנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ
 כְּאִמְרַתְךָ הַצִּילֵנִי: תִּבְעֵטָה שִׁפְתֵי תְהַלְלָה פִּי תִלְמַדְנִי
 חֲקִיךָ: תִּשַׁע לְשׁוֹנֵי אִמְרַתְךָ בִּי כָּל מִצְוֹתֶיךָ צְדָק: תִּהְיֶיךָ
 לְעֹרְנִי: פִּי פִקְדוֹתֶיךָ בְּחַרְתִּי: הָאֲבִיב לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרַתְךָ
 שִׁעֲשִׂעֵנִי: תְּחִי נַפְשִׁי וְתִהְיֶיךָ מִשְׁפָּטֶיךָ יְעוֹרְנֵנִי: תַּעֲתִי בִישָׁה

אֲבֹר בְּקֶשׁ עֲבֹדָה כִּי מִצֹּתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

בְּרָכִי נַפְשִׁי וְכוּ' • חֲמָצָא בְרֶךְ ע"ח • שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַמִּצְאָתָה לְמִנְחָה לַיּוֹם •

עַבְדְּ לַשְּׁלֹמֹה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ הַיּוֹם וּצְדָקָתְךָ לְבֵן מְלָכֶיךָ:

יְדִין עַמֶּךָ בְּצַדֶּק וְעֲנִיֶיךָ בְּמִשְׁפָּט: יִשְׂאוּ הָרִים

שְׁלוֹם לָעָם וְגִבְעוֹת בְּצַדְקָה: יִשְׁפּוֹט עֲנִי עִם יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲבִיוֹן

וַיִּדְכָּא עוֹשֶׁק: יִירָאוּךָ עִם שָׁמֶשׁ וּלְפָנֶי יָרַח הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּרְדּוּ

בְּמָטֶר עַל גִּזְרֵי בְרִבְיָאִים וְרוּחַ אֲרָץ: יִפְרַח בְּיָמָיו צְדִיק וְרַב שְׁלוֹם

עַד בְּלֵי יָרֵחַ: וַיִּרְדּוּ מַיִם עַד יָם וּמְנַהֵר עַד אֲפְסֵי אֲרָץ: לִפְנֵי

יִכְרְעוּ צִיִּים וְאִיכָּיו עֶפְרָיִם יִלְחָכוּ: מַלְכֵי תְרָשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְהַת

יִשְׁבּוּ מַלְכֵי שֹׁבָא וְסָבָא אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ: וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מַלְכִים

כָּל גּוֹיִם וַעֲבָדוּהוּ: כִּי יֵצֵל אֲבִיוֹן מִשׁוֹעַ וְעֲנִי וְאִין עֲזָר לוֹ • יַחַם

עַל דָּל וְאֲבִיוֹן וּגְפִשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמִחֲמַם יִגְאָל

גִּפְשָׁם וַיִּיקַר דָּמָם בְּעֵינָיו • וַיְחַי וַיִּהְיֶה לוֹ מִזֶּהָב שֹׁבָא וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַד

הַקָּמִיד כָּל הַיּוֹם יִבְרַךְ בְּהוֹי: יְהִי פֶסֶת בַּר בְּאֲרָץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ

כְּלַבָּנוֹן סָרִיו וַיֵּצִיאוּ מַעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ: יְהִי שִׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנֶי

שְׁמֵי שִׁבּוֹן שְׁמוֹ וַיִּתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל גּוֹיִם יִאֲשֶׁרְהוּ בְרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה גִפְלֹאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא

כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כְּלוֹ תְּפִלּוֹת דָּוִד בֶּן יִשָּׁי:

עַג מִזְמוֹר לְאַסָּף אֲדָם מִזֶּמֶר לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרִי לְכָב וְאֲנִי

כְּמַעֲט גִטִּי דַגְלֵי כְּאִין שְׂפִכָה אֲשֶׁרִי: כִּי קִנְאֵתִי

בְּהוֹלִלִים שְׁלוֹם רַשְׁעִים אֲרָאָה: כִּי אֵין חֲרָצוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא

אוֹלָם: בְּעַמַּל אֲנֹשׁ אֵינִימוֹ וְעַם אָדָם לֹא יִגְעֵו: לָכֵן עֲנַקְתָּמוֹ

גִּאֲוָה יַעֲטֵף שִׁית חֲמָם לָמוֹ: יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינֵינוֹ עֲבָרֵנוּ מִשְׁכִּיֹּת

לְכָב: יִמְיָקוּ וַיִּדְבְּרוּ בְרַע עֵשֶׂק מִמְרוֹם יִדְבְּרוּ: שְׁתוּ בְשִׁמְיִם

פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תַּהַלֵּךְ בְּאֲרָץ: לָכֵן יִשׁוּב עִמּוֹ בָּגִים וְמִי מִדָּא

תהלים

יִמְצֵאוּ לְמוֹ: וְאָמְרוּ אִיכָּה יָדַע אֱלֹהִים בְּעֵלְיוֹן: הִנֵּה אֱלֹהִים
 רִשְׁעִים וְשָׁלוּי עוֹלָם הִשְׁגוּ חַיִל: אֵךְ רִיק זְבִיתִי לִבִּי וְאֶרְחֹץ
 בְּנִקְיוֹן בְּפִי: וְאֵהִי נְגוּעַ בְּלִיטֵי הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים: אִם אֶמְרָתִי
 אֶסְפְּרָה כִּמּוֹ הִנֵּה דוֹר בְּנֵיךָ בְּגֵדְתִי: וְאִחַ שְׂבָה לְדַעַת זֹאת עָמַל
 הוּא בְּעֵינַי: עַד אָבֹא אֶל מְקַדְשֵׁי אֵל אֲבִינָה לְאַחֲרֵיתָם: אֵךְ
 בַּהֲלָקוֹת תְּשִׁית לְמוֹ הַפְּלִתָם לְמִשְׁוֹאוֹת: אִיךְ הִיוּ לְשִׁמָּה
 כְּרָעֵס פְּפוֹתָמוֹ מִן בְּלָהוֹת: פְּחִלוֹם מִחֲקִיץ אֲדָנִי בְּעִיר צִלְמָם
 הַבּוֹחַ: כִּי־תִחַמֵץ לִבִּי וּכְלִי־תִי אֲשֶׁהוֹנֵן: וְאֲנִי בְּעַר וְדָא
 אֲדַע בְּהַמּוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ: וְאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אֲחֻזָּה בְּיַד יְמִינִי:
 בְּעֲצָתְךָ הִנַּחְנִי וְאֲחֹר כְּבוֹד תִּתְּחֵנִי: מִי לִי שִׁטְמוֹס וְעִמָּךְ לֹא
 הִפְצֵתִי בְּאָרֶץ: כָּל־הַיְשָׁרִי וּלְבַבִּי צוֹר לִבִּי וְחִלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם:
 כִּי הִנֵּה רָחֲקִיךָ יֵאָכְרוּ הַצְמַתְהָה כָּל זֹנֵה מִמָּךְ: וְאֲנִי קִרְבַּת
 אֱלֹהִים לִי טוֹב שֶׁהִי בְּאֲדָנִי יִהְיֶה מַחְסִי לְסִמֵּךְ כָּל מַלְאֲכֹתֶיךָ:
 עַח מִשְׁכִּיל לְאַסֵּף לְמַה אֱלֹהִים וְנִהַת לְנִצָּחַ יַעֲשֵׂן אִפְּה בְּצֵאן
 מִרְעִיתְךָ: זְכֹר עֲדָתְךָ קִנִּיתָ קָדָם גְּאֻלַּת שִׁבְט
 גַּחֲלֹתְךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּבוֹ: הָרִימָה בְּעִמְיָה לְמִשְׁאוֹת נִצָּח
 כָּל הַרַע אוֹיֵב בְּקֶדֶשׁ: שְׁאֲגוּ צוֹרְרֵיךָ בְּקֶדֶם מוֹעֲדֶיךָ שְׁמוֹ
 אוֹתָתָם אֲתוֹת: יוֹדַע כִּמְבִיא לְמַעֲלָה בְּסִבָּה עֵץ קִרְדָּמוֹת
 וְעִמָּה פְתוּחֶיהָ יָחַד בְּבִשְׁוֹל וּכְיִלְפוֹת יַהֲד־מוֹן: שִׁלְחוּ בְּיַשׁ
 מְקַדְשֶׁךָ לְאָרֶץ חֲלָלוּ מִשְׁכַּן שְׁמָךְ: אָמְרוּ בְּלִבָּם גִּינָם יָחַד
 שָׂרְפוּ כָּל מוֹעֲדֵי אֵל בְּאָרֶץ: אֲתוֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ אִין עוֹד נָבִיא
 וְלֹא אֲתָנוּי יוֹדַע עַד מָה: עַד מָתִי אֱלֹהִים יִחַרְף צָר יִנְאֵץ אוֹיֵב
 שְׁמָךְ לְנִצָּח: לְמַה תִּשְׁיֵב יָדְךָ וַיְמַיְנֶךָ מִקְרֵב הַיְקָה כִּלְהָ
 וְאֱלֹהִים מְלָכִי מִקָּדָם פֶּעַל יִשְׁוֹעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: אֲמָה פוֹרְרָת
 בְּעוֹזָה יָט שִׁבְרָתָן רָאִשֵׁי הַגִּינִים עַל הַמַּיִם: אֲמָה רִצְצָתָרָאִשֵׁי

לוייתן חתננו מאכל לעם לציים: אֶתְּהָ בְקַעַת מַעֲיִן וַנַּחֵל אֶתְּהָ
הוֹבִשְׁתָּ בְּהַרֹת אֵיתָן: לָהּ יוֹם אָרְף לָהּ לִילָה אֶתְּהָ הַכִּינּוֹת מֵאוֹר
וְשָׁמַשׁ: אֶתְּהָ הַצְבֹּת כָּל גְּבוּלוֹת אֶרֶץ קִיץ וְחֶרֶף אֶתְּהָ יִצְרָתָם
זָכַר זֹאת אוֹיֵב חֶרֶף יִהְיֶה וְעַם גָּבַל נֶאֱצַו שָׁמָּה: אֵל תִּמְן לַחֲיִית
נִפְשׁ הַתּוֹרָה חֲיִית עֵינֶיךָ אֵל הַשִּׁבְחָ לְנֶצַח: הַבֵּט לַפְּרִית כִּי מָלְאוּ
מִחֲשָׁבֵי אֶרֶץ נְאוֹת חָמֶס: אֵל יֵשֶׁב דָּד גְּכַלְס עֵינֵי וְאֶבְיוֹן יִהְלֵל
שָׁמָּה: קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבָה זָכַר חֶרֶף תְּהָ מְנִי גְבַל כָּל הַיּוֹם:
אֵל תִּשְׁבַּח קוֹל צִרְרִיךָ שְׁאוֹן קָמִיָּה עוֹלָה תָּמִיד:

כו לְדוֹד שְׁפַטְנֵי יִהְיֶה כִּי אֲנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי וּבִיהוּהָ בְּטַחְתִּי
לֹא אָמַעַד: בְּהִגְנֵי יִהְיֶה וּנְסַנִּי צְרוּפָה כְּלִיּוֹתִי וּלְבִי:
כִּי חִסְדְּךָ לִגְדַד עֵינֵי וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאִמְתְּךָ: לֹא יִשְׁבַּתִּי עִם מְתֵי
שׁוֹא וְעַם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא: שָׁנֵאתִי קַהֲל מְרַעִים וְעַם רָשָׁעִים
לֹא אֲשִׁב: אֶרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפֵּי וְאֶסְבְּכָה אֶת מוֹצְתְּךָ יִהְיֶה: לִשְׁמַע
בְּקוֹל הַתּוֹרָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ: יִי אֱהָבְתִּי מַעֲוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. אֵל תִּאֶסֶף עִם חַטָּאִים נִפְשֵׁי וְעַם אֲנָשֵׁי דָמִים
חַיִּי: אֲשׁוּר בִּידֵיךָם זְמַת וַיִּמְיָנִם מְלָאָה שַׁחַד: וְאֲנִי בְּתַמִּי אֶלְךָ
פָּדַנִי וְהִגְנֵי: רַגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהָלִים אֶבְרָךְ יִי:

לו לְדוֹד אֵל תִּתְחַר בְּמַרְעִים אֵל תִּקְנֵא בְּעֵשִׂי עוֹלָה: כִּי כִחְצִיר
מִהָרָה יִמְלוּ וּכְבִירֵק דֵּשָׁא יִבְלוּן: בְּטַח בִּיהוּהָ וַעֲשֵׂה
טוֹב שְׁכֹן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה: וְהִתְעַנַּג עַל יִהוּהָ וַיִּתֵּן לָהּ מִשְׁאֵלֹת
לֶבֶךָ: גּוֹל עַל יִהוּהָ דְרָבָה וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה: וְהוֹצִיא
כְּאוֹר צִדְקָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ בְּצַהֲרִים: דּוֹם לִיהוּהָ וְהִתְחַוְלַל לוֹ
הִתְחַר בְּמַצְלִיחַ דְּרָכּוֹ בְּאִישׁ עֲשֵׂה מוֹמוֹת: הֶרֶף מֵאָף וְעִזֵּב
חֲמָה אֵל תִּתְחַר אֶךְ לְהַרְע: כִּי מְרַעִים יִכְרַתוּן וְקוֹי יִהְיֶה חֲמָה
יִירְשׁוּ אֶרֶץ: וְעוֹד מַעֲט וְאִין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנְנַת עַל מְקוֹמוֹ וְאִינְנֵי:

תהלים

וַעֲנִיִּים יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְהִתְעַנְּנוּ עַל רֹב שְׁלוֹמִים: זִמְס רָשָׁע לְצַדִּיק
 וְהִרְקַע עָלָיו שָׁנָיו: אֲדַגֵּי יִשְׁחַק לוֹ בִּירְאָה כִּי יִבֹא יוֹמוֹ: חָרַב
 פָּתְחוּ רִשְׁעִים וּדְרָכֵי קִשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לְטָבוֹחַ יִשְׁרֵי
 דָרָה: תִּרְבֶּם תִּבְאֵם כָּלְבֶם וְקִשְׁתוֹתֵם תִּשְׁבַּרְנָה: טוֹב מֵעַט
 לְצַדִּיק מִמֶּה מִזֶּן רִשְׁעִים נְבִים: כִּי זִרְעוֹת רִשְׁעִים תִּשְׁבַּרְנָה וְסוּמָה
 צַדִּיקִים יִהְיֶה: יוֹדַע יִהְיֶה יְמֵי תְּמִימִים וְנִחַלְתֶּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה:
 לֹא יִבְשׁוּ בְּעַת רָעָה וְיִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ: כִּי רִשְׁעִים יִאֲבְדוּ וְאֵיבֵי
 יִהְיֶה כִּי יִקַּר כָּרִים כָּלוּ בְּעֵשֶׂן כָּלוּ: לֹהֵר רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלֵם וְצַדִּיק
 חֲנוּן וְנוֹתֵן: כִּי מִבְּרָכָיו יִירְשׁוּ אֶרֶץ וּמִקָּלְלוֹ יִפְרֹתוּ: מִיִּהוּה
 מִצַּעֲדֵי גִבּוֹרֵינוּ וְדִרְכֵי יִחְפֹּץ: כִּי יִפֹּל לֹא יוֹטֵל כִּי יִהְיֶה סוּמָה
 יָדוּ: גַּעַר הָיִיתִי גַם וְנִקְנֵיתִי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק גֵּעֹב וְזָרְעוֹ מִבְּקִישׁ
 לֶחֶם: כָּל הַיּוֹם חֲנוּן וּמְלוֹה וְזָרְעוֹ לְבִרְכָה: סוֹר מִרַעְוֵעֵשָׂה טוֹב
 שֹׁכֵן לְעוֹלָם: כִּי יִהְיֶה אֱהָב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזוֹב אֶת חֲסִידָיו
 לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ וְזָרַע רִשְׁעִים נִכְרַת: צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אֶרֶץ וְיִשְׁבְּנוּ
 לְעַד עָלְיָה: פִּי צַדִּיק יִהְיֶה חֲכָמָה וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבַר מִשְׁפָּט: הַזִּכֵּר
 אֱלֹהֵינוּ בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֶׁרֵינוּ: צוֹפֵה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקִישׁ
 לְהַמִּיתוֹ: יִהְיֶה לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ: קוֹה
 אֵל יִהְיֶה וְשֹׁמֵר דְּרָבּוֹ וַיִּרְוֵמָה לְרִשְׁתֵּי אֶרֶץ בְּהַכְרַת רִשְׁעִים
 תִּרְאֶה: רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעַרֵּה כְּאֹדֶחַ רַעְוֵן: וַיַּעֲבֹר וְהִגֵּה
 אֵינְנוּ וְאִבְקִשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: שָׁמַרְתָּם וְרָאִה יִשָּׁר כִּי אַחֲרִית
 לֹא־יִשְׁלֹמִים: וּפְשָׁעִים נִשְׁמְרוּ וַיַּחֲדוּ אַחֲרִית רִשְׁעִים נִכְרַתָּה:
 וְתִשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיִּהוּה מֵעוֹסֵם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יִהְיֶה וַיִּפְלְטֵם
 יִפְלְטֵם מִרִשְׁעִים וַיִּוְשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

קִלְה לְדָוִד אֹדֶה בְּכָל לְבִי גִבּוֹר אֱלֹהִים אֲזַמְּרָה: אֲשֶׁתִּחַוֶּה אֵל
 הַיָּבֵל קִדְשֵׁךָ וְאֹדֶה אֶת שְׁמֹךָ עַל חֲסִדֶּךָ וְעַל אֲמָתֶךָ

כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שְׁמֶךָ אִמְרָתְךָ: כִּיּוֹם קָרָאתִי וְהִעֲנִי תִרְדֵּבְמִי
 בְּנִפְשִׁי עוֹ: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ:
 וְלִשְׁרֵי בְּדַרְכֵי יְהוָה כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה: כִּי רַם יְהוָה וְשִׁפְלֵי
 יִדְאָה וּגְבוּוַת מִמֶּרְחֶק יִדַּע: אִם אֵלֶּךָ בְּקֶרֶב צָרָה תִחַנְנֵנִי עַל אֶפֶס
 אֵיבֵי תִשְׁלַח יָדְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ: יְהוָה יִגְמַר בְּעַדִּי יְהוָה
 הַסֹּדֶךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ אֵל הַרְרָךָ.

קִלְט לְמַנְצַח לְדוֹד מוֹמֹר יְהוָה חִקְרַתִּנִּי וְחָדַע: אִתָּה יָדַעְתָּ
 שְׁכַתִּי וְקוֹמִי בְּנֶת לְרַעִי מִרְחֹק: אֶרְחִי וּרְבַעִי
 וְרִית וְכֹל דַּרְכֵי הַסִּפְנֹת: כִּי אֵין מֶלֶךְ בְּלִשׁוֹנֵי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ
 כְּלָה: אַחֲזֹר וְקוֹדֵם צָרַתִּנִּי וְהַשֵּׁת עָלַי בְּפִכָּח: פְּלֹאִיָּה דַעַת
 מִמֶּנִּי נִשְׁנָבַח לֹא אוֹכַל לֵה: אָנָּה אֵלֶּךָ מְרוֹחֶה וְאָנָּה מִפְּנֵיךָ
 אֶבְרַח: אִם אֶפֶק שָׁמַיִם שָׁם אִתָּה וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּה: אִשְׁתֵּי
 כְּנָפֵי שָׁחַר אִשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יוֹם: גַּם שָׁם יָדְךָ תִנְחַנְנֵנִי וְתִאחַזְנֵנִי
 יְמִינְךָ: וְאָמַר אֶךָ חֲשֵׁךְ יִשׁוּפְנֵנִי וְלִילָה אוֹר בְּעַדִּנִּי: גַּם חֲשֵׁךְ
 לֹא יִחַשֵׁךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר בְּחַיִּיכָה כְּאוֹרָה: כִּי אִתָּה
 קִנִּיתָ כְּלִיתִי הַסִּפְנֵי בְּכַסֵּן אִמִּי: אוֹדְךָ עַל כִּי נִזְרַאת נַפְלִיתִי
 נַכְלָאִים מַעֲשֵׂיךָ וּנְפִשִׁי יָדַעַת מֵאֵד: לֹא נִכְחַד עֲצָמֵי מִמֶּךָ
 אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּפִתְרֵךְ רַקְמֹתַי בְּתַחֲתִיּוֹת אֶרֶץ: גִּלְמִי רֵאוּ עֵינֶיךָ
 וְעַל סִפְרֶךָ כָּלִם יִבְתְּבוּ יָמַיִם יִצְרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם: וְלִי מִהֲיָקְרוּ
 רַעִיָּה אֵל מִה עֲצָמוּ רֵאשִׁיָּהֶם: אֶכְפְּרֵם מִחוּל יִרְבוֹן הַקִּיצֹתִי
 וְעוֹדֵי עִמָּךְ: אִם תִּקְטַל אֱלֹהֵי רִשָּׁע וְאֲנִשִּׁי דָמָם סוּרוּ מִנִּי:
 אֲשֶׁר יִמְרוּךָ לְמוֹמֵה גִשׁוּא לְשׁוֹא עֲרִיָּה: הֲלֹא מִשְׁבַּחֶיךָ יְהוָה
 אֲשַׁנְּא וּבְזִקוֹמִיָּה אֶתְקוֹנְטִי: תִּכְלִית שְׁנֵאָה שְׁנֵאָתוֹם לֹא יוֹבִים
 הֵיוּ לִי: חִקְרַנִּי אֵל וְדַע לִבִּי בְּחַנְנֵי וְדַע שְׂרֵפֵי: וְרֵאָה אִם
 תִּבְרַךְ עַצְבִּי כִּי וְנַחֲנִי בְּרַרְךָ עוֹלָם:

תהלים

קט למנצח מזמור לדוד: הלצני יהוה מאדם רע מאיש
 חמסים הנצרני: אשר חשנו רעות בלב כל יום
 יגורו מלחמות: שנגנו לשונם כמו נחש חמת עכשׁוב תחת
 שפתימו סלה: שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים הנצרני
 אשר השבו לדחות פעמי: טמנו גאים פח לי וחבלים ופגשו
 רשת לוד מעגל מקשים שתו לי סלה: אמרתי ליהוה אלי אלה
 האזינה יהוה קול התחנוני: יהוה אדני עז ישועתי ספורתה
 לראשי ביום נשק: א תתן יהוה מאוני רשע וממו אל תפק
 ירמו סלה: ראש מסבי עמל שפתימו וכסומו: ימוטו עליהם
 גחלים באשיפילם במהמרות בל יקומו: איש לשון בל יפון
 בארץ איש חמס רעיצורנו למדחפות: ידעת כי יעשה יהוה
 דין עני משפט אביונים: אף צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים
 את פניה:

קטג מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל התחנוני
 באמנתה ענני בצדקתה: ואל תבוא במשפט
 את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי: כי רדה אויב נפשי דכא
 לארץ ביתי הושיבני במחשכים כמתי עולם: ותתעטף עלי
 רוחי בתוכי ישחומם לבי: זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל
 פעלה במעשה ידך אשוהם: פרשתי ידי אליה נפשי כארץ
 עיפה לה סלה: מהר ענני יהוה פלתה רוחי אל תסתר פניה
 ממני וגמשלתי עם ירדי בור: השמיעני בכקר חסדה כי כה
 בטחתי הודיעני דרך ואלך כי אליה נשאתי נפשי: הצילני
 מאויבי יהוה אלה כפיתי: למדני לעשות רצונה כי אמת אלהי
 רחם טובה מנחני בארץ מיטור: למען שמה יהוה תחנוני
 בצדקתה תוציא מצרה נפשי: וכתסהה תצמית אויבי והאבדת

כָּל צָרָתִי נִפְשִׁי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ

מֵא לַמְּנַצֵּה מוֹמוֹר לְדָוִד: אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בַּיּוֹם רָעָה
 יִמְלִטְהוּ וַיְהוֹה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ יֵאֱשֶׁר בְּאָרֶץ
 וְאֵל תַּחֲנֹהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִד כָּל מִשְׁכְּבוֹ
 הַכֶּכֶת בַּחֲלֹיו: אֲנִי אֶמְרֵתִי יֵי חֲנָנִי רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ:
 אִיבִי יֹאמְרוּ רַע לִי מֵתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ: וְאִם כֹּא לְרֹאוֹת
 שׁוֹא יִדְבֹר לְבוֹ יִקְבֹּץ אֹן לֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹר: יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ
 כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי וַיִּחְשְׁבוּ רָעָה לִי: דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב
 לֹא יוֹסִיף לָקוּם: גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי
 הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב: וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֵמְהָ לָּהֶם:
 בּוֹאֵת יְדַעְתִּי כִּי חֲפֵצָת בִּי כִּי לֹא יִרַע אִיבִי עָלַי: וְאֲנִי בַּחֲמִי
 חֲמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבְנִי לַפְּנִיָּה לְעוֹלָם: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

והקבל מוזמרים שני המוזמרים אלו קודם והוא רחום: לדוד

קַמֵּד לְדָוִד בְּרוּךְ יְהוָה צִוִּי הַמַּלְטָד יְדִי לְקָרֵב אֲצַבְעוֹתַי
 לַמַּלְחָמָה: חֲסָדֵי וּמִצּוֹדֹתַי מִשׁוֹנְבֵי וּמִפְּלִטֵי לִי מִגִּינֵי
 וּבֹו חֲסִיתִי הִרְדֵּד עִמִּי תַחְתֵּי יְהוָה מֵה אָדָם וַתִּדְעֵהוּ כִּן אֲנֹשׁ
 וַתִּחַשְׁבֵהוּ: אָדָם לַחֲבֵל דָּמָה יָמוּן כַּצֵּל עוֹבֵר: יְהוָה הֵט שָׁמַךְ
 וַתִּדֵד גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרוּךְ בְּרַק וַתִּפְיֵצַם שְׁלַח הַצִּיָּף
 וַתַּהַמֵּם: שְׁלַח יְדֶךָ מִמְרוֹם פְּצָנִי וַתַּצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי
 גִּכְרִי: אֲשֶׁר פִּיהֶם דָּבָר שׁוֹא וַיִּמְיָנִם יָמִין שָׁקֵר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ
 אֲשִׁירָה לָּךְ בְּנִבְל עֲשׂוֹר אֹמְרָה לָּךְ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים
 הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: פְּצָנִי וַתַּצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי גִכְרִי
 אֲשֶׁר פִּיהֶם דָּבָר שׁוֹא וַיִּמְיָנִם יָמִין שָׁקֵר: אֲשֶׁר בְּנֵינוּ כְּנִטְיָעִים
 מִגְּדָלִים כְּנַעֲוִירֵיהֶם בְּנֹתֵינוּ כְּנֹוִית מַחְסָבוֹת תְּבִנֵית הַיָּבֵל: מוֹיִנִי

מלכים

למוצאי שבת

מלאים מפיקים מן און צאננו מאלפוח מרפבות בחוצותינו:
אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו:
אשרי העם שככה לו אשרי העם שוי אלהיו:

למנצח בנגנת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אפנו סלה:
לבעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוק עמים אלהים יודוק
עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי חשפוט עמים מישר ולאמים
בארץ תנחם סלה: יודוק עמים אלהים יודוק עמים כלם: ארץ נחנת
יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים ויראו אותה כל אפסי ארץ:

ואשרים להתלל תפלת ערבית כעוצי שבת כדי להוסיף מחול אל הקודש ואומרים
יהוה רחום ונרכו בנינו ג' כ מטעם זה. וכמונה עשרה אומרים אלה תנכטנו
במונן הדעת. חני קדיש ויהי כועס. וכופלין הפסוק אודך ומים וכו'. ואלה כ
ואלה קטוש וכו'. ואלה כ אומר קדיש שלם. ואין אומרים ויהי כועס ואלה קדוש
אלה של יום טוב באמצע השבוע: ואלה כ אומרים ויתן לך:

שמעו לה האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורוכ דגו
ותירוש: יעבדוק עמים וישתחוו לה לאמים הוזה גביר

לאחיה וישתחוו לה בני אמה אוריה ארור ומברכה ברוך:

ואל שדי יברך אותה ויפרה וירבה והיית לקהל עמים ויתן

לה את ברכת אברהם לה ולזרעה אתן לרשתה את ארץ

מגריה אשר נתן אלהים לאברהם: מאל אביה ועזרה ואת

שדי ויברכה ברכת שמים מעל ברכת תהום רובצת תחת.

ברכת שדים ורחם. ברכת אביה גברו על ברכת הורי עד

מאות גבעת עולם תהיו לראש יוסף ולדוד גויר אחיו: ואהבה

ויברכה והרבה וברך פרי בטנה ופרי אדמתה דגנה ותירשה

ויצרה שגר אלפיה ועשתרת צאנה על האדמה אשר נשבע

לאבתיה לתת לה: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בה עקר

ועקרה ובהמתה. והסיר יי ממה כל חלי וכל מדוי מצרים

הרעים אשר ידעת לא ישימסבך ונתנם בכל שנאיה:

המלאך

אחד בתלנו מעציה מן החלונות מציץ מן החרכים:

ואח"כ יאמר שיר למעלות אשא עיני אל ההרים וכו' ואח"כ יאמר הללויה
הללו אל בקדשו וכו' ואח"כ אושר זה

הנא דני רני ושמעאל אלמלא לא זכו ישראל אלף להקניל פני אניהם שנשמים פעם
אחת בחדש דיים * אמר חכיי הלכך נריך למימר מעומד מי זאת עולה מן
המדבר מהרפקת על דודה * ויהי רטון מלפניך * יי אלהי ואלהי אבותי למלאות פגימות
הלכנה ולא יהיה בה שום מיעוט ויהיה אור הלכנה כאור החמה * כאור שבעת ימי
גדאשית כמו שהיתה קודם מיעוטה שנאמר את שני המאורות הגדולים ויתקיים מקרא
שכתוב ונקטו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אמן :

ובתבו המקובלים שיש ג' לומר מזמור אלהים יסכנו וכו' ויכער שלבי בגדיו * להנרית
קקלימות והוא סוד גדול וטורף * מגדתי כתוב מי שקידש הלכנה מיוס
שקידשה לא ידאג שימות בלוחו קדש מלוחו יוס ואלילך :

זמירות למוצאי שבת

במוצאי יום מנוחה * המציא לעמך רוחה * שלחתי השבי

לנאנחה * וגם יגון ונאנחה : יאתה לה צוריי * לקבץ

עם מפתריי * מיד גוי אכוריי * אשר כרה לי שוחה : עת דודים

תעורר אל * למלט עם אשר שואל * ראות טובה בבוא גואל *
לשה פורה גדחה : קרא ישע לעם גדבה * אל דגול מרבבה *

יהי השבוע הבאה * לישועה ולרוחה : בת ציון השבולה * אשר
היא היום געולה * מהרה תהיה פעולה : באם הבנים שמחה *

מעינות אויזובון * ופדווי עוד ישובון * ומי ישע ישאבון * והצרה
גשפחה : נחה עמך כאב רחמן * יצפצפו עם לא אלמן * דבר

י אשר נאמן * בהקימה הבטחה : וידרים פליטי תרץ * גנינתם
יפצחו במרץ * בלי צודה וכלי פרץ * אין יוצאת ואין צוחה : יהי

החדש הזה * בגבואת אבי חוזה * וישמע בבית זה * קול ששון
וקול שמחה : חזק ימלא משאלותינו * אמיץ יעשה בקשתינו *

והוא ישלח במעשה ידיו * ברכה והצלחה : במוצאי יום גילה *
שמה גורא עליה * שלחתי שבי לעם סגלה * רוח ששון והנחה :

קול צהלה ורנה * שפתינו אז תרננה * אנא יי הושיעה נא *

אנא יי הצליחה נא :

ומירות למוצאי שבת

חדש ששונני אלנא והביא • את אליהו הנביא: אמץ וחזק
 רפיון ידי • ברה מלאכתי וכל מעכדי • גואלי זכור עניי
 ומרודי • דברה הטוב הקם לעודדי • הרץ ושלח ושמה לבבי •
 את אליהו הנביא: ועד והבנדי ספוקי • זמן מזוני ולחם חקי •
 הלב חיל גוים היש להניקי • טובה השבע עולי ויוגיקי • יבא
 משיחי לעיר מושבי • את אליהו הנביא: כונן לעם וזצורי צור
 לחבוש • לחם לאכול וכגד לחבוש • משנאי יחזה ירא ויבוש •
 גוה הר שעיר בקרוב תבוש • ששונני יגדל בראות סביבי •
 את אליהו הנביא: עמון ומואב מהרה תבליה • פדותה לעמך
 בקרוב הגלה • ציון המלא מעם אלה: קרית מלך רב או
 געלה • שפן תישפן בתוך עם צבי • את אליהו הנביא:

אגיל ואשמח בלבבי • בראותי כי מאויבי • תריב ריבי • ולציון
 גואל תביא • איש צמח תצמיח • אליהו הנביא ומלך
 המשיח: לכן בעמים יחד • תפול • אימה ופחד • לבס יפחד •
 בעת יעלה גוי אחד: ואורחותיו יצליח: אליהו עוד ממזרח
 למערב • יעור לעשות הרגרב • באדום וערב • לערוך מלחמה
 קרב • על אויביו יצריח • אליהו יודים מלכי אדמה • יטור נפיש
 וקרמה • משמע ודומה גוסו נגבה וימה • אשר אתכם יברית
 אליהו רנו כל עוברי ארץ • כי הנה רענו אורח: אורו זרח •
 קנה בפתור ופרת על הר ציון יפריח: אליהו

אלהים יסעדנו • ברכה במאודנו • ובר טוב יזבדנו • בכל
 משלח ידנו • אלהים יסעדנו: ביום ראשון למלאכה •
 יצו אתנו ברכה • ויום השני ככה • ימתיק את סודינו: אלהים
 רבה צבאי ישעי • בשלישי וכרביעי • בחמישי אך לא בעי •
 ישלח את פודנו: אלהים הכן טבוח טבח • ביום השישי וזבח •

זמירות למוצאי שבת

קד

קודש הלול ושבת. על כל מהמדהנו אלהים מעדנים לנפשנו.
נמן ביום קדשנו. ורעננה ערשנו. ולילה אור בעדנו: אלהים
יסעדנו: אלהים

אלי חיש גואלי. עבדה ישכילי. מבשר טוב אלי. את אליהו
הנביא: נאוו על ההרים. שלוחי יוצר הרים. ורגלו
המבשרים באמר שוכי שוכי: אלי חבי כמעטרגע. כל מחלה
וכל נגע. אויביך אפגע. יום נקם בלבי אלי מלבך יבא לך.
יפה את בלך. ורעיית למולך. גלעדי התשבי: אלי נופת
המופנה. שפתי בני יונה. פי באעת לחננה. ציון נחלת צביאלי
אדיר איום ונורא. בצד לי לך אקרא: יי לי ולא אירא: גדור
פרצת היבלי. דגול מהר חכלילי. יי היה עוזר לי: הן
אתה תקותי. ולישועתך קותי. יי עוז ישועתי: זך ונקי בפנים.
חון פורשי כנפים. יי ארץ אפים: טובה תחיש לעמה. יהי
עלינו כנאמה. יי עשה למען שמך: כונן בית מכונה. להרבץ
בו צאנה. יי באור פניה. מפתח להצילי. נהלני לציון קודש
גורלי. יי שמע בקולי: סעוד וסמוך לנמהרים עוזר נא את
הנשארים. יי יוצר הרים: פדה עמה מעוים. צאנה מיר גוזזים
יי עושה חויוים: קרב קץ נחמה. רחם אום לא רותמה. יי איש
מלחמה: שכון כמאז באהלנו. תמיד אל מחוללנו. יי מלבנו
הוא יושיענו:

ברכות עתים וימים. אוקרה: שנות עולמים. עד אן ישאפו צמים.
חיל עם עני ואביון. בלבבי דגיתי. השבת אל הנחתי. ואומר
חלוחי. שנות ימין עליון. עד קץ תמה הפשע. שבוית שכי. לשבור
מטה הרשע. ישראל באל נושע. יביא בנבורת ישע: אליהו הנביא:
רנשת כל פועלי און. אות לבס לבון. למלאות בחרושת און. עלי
יתלחו

זמירות למוצאי שבת

יתלחשו. לשונם תצמיד מרמה. כמים להם חומה. נפשי תחתיית
 נתמה. לשואה יבקשו. צור שיר שפלתי. וריבה את ריבי. יגעתי
 באנחתי. הנה לי לחם המעתי. חיש נא ישעתי: אליהו הנביא. פי
 רבמהיות הקולות. אל נרא עלילות. שאון משברי ים במצולות.
 במעט שטפוני: אדיר ירב כח. עלי נפשי השפות. האמרים האח
 האח. נפשי כלוני. מוטות סמלוני הסר. אל אלהי אבי והמון לאומים
 תיסקר. צבי העיפה בשר. על יד תשבי מבושר. אליהו הנביא: יפקוד
 אלהי הרוחות. ענני צאן נרחות. יכנס על מי מנוחות. ינהלם וינחם.
 אדיר בכל עדר. שים לבך לעדר. בוחן כליות וחדר. על הרעה תנחם.
 אלי צור תיעדי עד. יחיש להביא. צור נאנחים למסעד. אויבי המיד
 בפעד. מהושבי הגלעד. אליהו הנביא: החזק מנו וצנח. לעזרת
 גמעי כנה. וכונן עיר ציונה. קרית נחלת חבלי. ושם צעיר רודם.
 סלף בוגדים ישדם. בית אלהים ארדם. אל עיב שמפת גילי. אודף
 צודי ונזאלי. פי אנפת בי. ותנהלני לגבולי. יי אלהים חילי. על יד
 ינון ואלוי: אליהו הנביא:

איש חסיר היה. בלי מזון ומחיה. בביתו עוסק מלבוש ואין
 לו בגד ללבוש. גונן בחשובה אשה. וגם בבכנים חמשה:
 דברה לו האשה. יותר אין להתיאשה. המבלי לחם לאכול.
 בעדום ובחוסר כלי. תורה מצאתי. פי יגעתי. מה נאכל מעתה
 נהיר כבר נשוק. הלא תצא לשוק. חנון ורחום במרומיו. אולי
 יגמלנו ברחמיו. טוב לקויו מחסה. רצון יראיו יעשה: יועצת
 בדעת ובחכמה. עצתה בלי להסכימה. בצאתי לבושת
 ולכלימה. מבלי פסות ושלמה. ואין בידי לפורטה. אפילו
 שוה פרוטה: מהרה ושאלה משכנים מלבושים נאים מתקנים
 גלבש והשליך יהבו. על יי אשר אהבו. סחו ילריו בפלולם.
 אל ישוב דף גבלם: עבר בשוק בסברתו. והנה אליהו הנביא
 לקראתו. פץ לו המתבשר. באמת היום התעשר. צוני בכל

בבוֹרָה • בִּי הִנְנִי עַבְדָּהּ : קְרָא לְמִי בְדַעְתּוֹ • קִנּוּת עַבְדֵי אֵי
 בְּמוֹתוֹ : רַחֵשׁ אִיךָ יִשְׁגַּה דַיְנוּ • עַבְדֵי לַמַּבּוֹר אֶת אֲדוֹנָיו • שֶׁת
 לֹא חֲבַמְתוּ בַקְרָבוֹ • וְהַחֲזִיק בּוֹ כְּמוֹ רֶבֶז : תִּגְדֵּן קִנְאוֹ בְּאַהֲבָתְךָ
 בְּשִׁמוּנָה מֵאוֹת אֱלֹהִים וְהוֹבִיטִים • תִּבְעוּ מֵהַמְּלֵאכָה • אִם בְּבִנְיָ
 חֲבַמְתָּהּ • תַּכְלִית טְרַקְלִין וּפְלִטְרִין • הִרִי אֶמְתָּה בְּן חוֹרִין • יִסֵּם
 הָאֲשׁוֹן בְּמַפְעָלִים • פֶּעַל עִם פּוֹעָלִים • שׁוֹעַ בְּחֵצֵי הַלְּיָלָה • עֲנִי
 נוֹרָא עֲלֵי לָהּ • יוֹמָתִי וְגַמְּפֵרְתִּי לְהַעֲבִירִי • לְכַבּוֹדָהּ וְלֹא לְכַבּוֹדִי
 בּוֹרָא עוֹלָם בְּקִנְיַן הַשְּׁלֵמָה הַבְּנִין • רַחֲמֶיךָ יִכְמַר וְיַתְחַנֵּןתִּי בִּי
 לְשׁוֹכָה בּוֹנֵתִי • מְלֵאכֵי רַחֲמִים מִמַּעֲנֵתוֹ • אֲזִי הַחֲלוּ לְבַנּוֹתָיו •
 דַּבְּרֵי בְנֵי הַמְּלוּכָה • וְתִשְׁלַם כָּל הַמְּלֵאכָה • דָּרֵךְ הַסְּחָדֵר בְּרֵאוֹתָיו
 בִּי נִגְמְדָה מְלֵאכָתוֹ • כְּלוּלַת מַגְדָּלִים נְאִים • לְפִי עֵינַי הַבְּנָאִים :
 יִזְכֹּר לָךְ עֲתֵה • אֶתְמוּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ • חֲפְשֵׁנִי בּוֹדְאֵי וּבְבִירוֹר •
 בְּנִמְתָּ לְעֵינַי שְׁחָרִיר • זֶה קִימוֹ בְּאַמֶּת • וּפְרַח לּוֹ אִישׁ הָאֶמֶת :

- אָמַר יי ליעקב • אל תירא עבדי יעקב :
- בָּהָר יי ביעקב • אל תירא עבדי יעקב :
- נֶאֱמַר יי אֶת יַעֲקֹב • אל תירא עבדי יעקב :
- בְּרַחֵם כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב • אל תירא עבדי יעקב :
- הַבְּנָאִים יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב • אל תירא עבדי יעקב :
- וַיִּרְדֵּם מִיַּעֲקֹב • אל תירא עבדי יעקב :
- זְכוֹר אֱלֹהֵי לַיעֲקֹב • אל תירא עבדי יעקב :
- חֲדוֹת לְשׁוֹעוֹת יַעֲקֹב • אל תירא עבדי יעקב :
- אֲבוֹנוֹ אֱהִיֶּךָ יַעֲקֹב • אל תירא עבדי יעקב :
- יִזְרוּ מִשִּׁפְטֶיךָ לַיעֲקֹב • אל תירא עבדי יעקב :
- לֹא נִחַשׁ בִּיעֲקֹב • אל תירא עבדי יעקב :
- לֹא רָבִיט אָזֶן בִּיעֲקֹב • אל תירא עבדי יעקב :

זמירות למוצאי שבת

מי	מָנָה עֶפְרַיִם יַעֲקֹב •	אל תירא עבדי יעקב :
	נִשְׁבַּע יְיָ לַיַּעֲקֹב •	אל תירא עבדי יעקב :
סלה	גַּם לְעֹזֵן יַעֲקֹב :	אל תירא עבדי יעקב •
	עֲתָה הָשִׁיב שְׁבוֹת יַעֲקֹב •	אל תירא עבדי יעקב :
פָּדָה	יְיָ אֶת יַעֲקֹב :	אל תירא עבדי יעקב :
	צִוָּה יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב •	אל תירא עבדי יעקב •
קול	קוֹל יַעֲקֹב •	אל תירא עבדי יעקב •
	רָגַי וְשִׁמְחֵי לַיַּעֲקֹב •	אל תירא עבדי יעקב :
שָׁב	יְיָ שְׁבוֹת יַעֲקֹב •	אל תירא עבדי יעקב :
	תִּתֵּן אֲמַת לַיַּעֲקֹב •	אל תירא עבדי יעקב

ויש אומרים קודם הכדלה פיוט זה

אֱלֹהֵינוּ הִנְבִּיא אֱלֹהֵינוּ הִנְבִּיא אֱלֹהֵינוּ הִנְבִּיא בְּמִקְרָה יְבוֹא אֵינֹו
 עִם מְשִׁיחַ בְּנֵי דָוִד : אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם הָאֵל • אִישׁ
 בְּשֵׁר שְׁלוֹם עֲלֵיד יְקוּתֵי אֵל • אִישׁ גִּשׁ וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : אֱלֹהֵינוּ
 אִישׁ הוֹרֹת שְׁנַיִם עֶשְׂרֵת רָאוּ עֵינָיו • אִישׁ הִנְקֵרָא בְּעַל שִׁעַר
 בְּסִימָנָיו • אִישׁ וְאֹזֹר עוֹר אֹזֹר בְּמַתָּנָיו : אֱלֹהֵינוּ אִישׁ וְעַתָּה עַל
 עוֹבְדֵי הַמִּנִּים • אִישׁ חָשׁ וְנִשְׁבַּע מִהוּיֹת גְּשָׁמֵי מַעֲזֵנִים • אִישׁ טַל
 זִמְטֵר עֶצֶר שְׁלֹשׁ שָׁנַיִם : אֱלֹהֵינוּ אִישׁ יֵצֵא לְמִצְרָא לְנַפְשׁוֹ גִּחְתָּה •
 אִישׁ כְּלָלֹה הַעוֹרְבִים וְלֹא מֵת לְשַׁחַת • אִישׁ לְמַעַנֵּנוּ נִחְבָּרְכוּ
 בְּדַ וְצַפַּחַת : אֱלֹהֵינוּ אִישׁ מוֹסְרֵנוּ הַקְּשִׁיבוּ בְּמַהִים • אִישׁ גַּעְנָה
 בְּאִשׁ מְשָׁמֵי גְבוּהִים • אִישׁ סָחוּ אֶתְרֵנוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים : אֱלֹהֵינוּ
 אִישׁ עֲתִיד לְהַשְׁתַּלַּח מְשָׁמֵי עֲרָבוֹת • אִישׁ פְּקִיד עַל כָּל בְּשׁוֹרוֹת
 מוֹבוֹת • אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהַשִּׁיב לֵב בָּנִים עַל אֲבוֹת : אֵל הוּא אִישׁ
 קָבֵא קָנָא קִנְאֵתִי לִי בְּתַפְאֲרָה אִישׁ רַבְבָּעַל סוּפֵי אִשׁ בְּסַעְרָה •
 אִישׁ שְׁלֹא מַעַם מַעַם מִיָּתֵהּ וְקִבְרָה : אִישׁ שְׁבִי הַצִּלְגְּמֵי אֲרֵיֹת •

תבשרני

זמירות למוצאי שבת

קו

חַבְּשָׁרְנוּ בְּשׁוּרֹת טוֹבוֹת • תִּשְׁמַחְנוּ בְּנִים עַל אָבוֹת • בְּמוֹצְאֵי
 שִׁבְתוֹת : אֵלֶיּוֹ אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא • תִּצְלִיחְנוּ עַל יָדוֹ
 בְּתוֹרָה הַשְּׂמִיעֵנוּ מִפִּי בְּשׁוּרָה טוֹבָה בְּמִהְרָה תוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה
 לְאוֹרָה : אֵלֶיּוֹ אִשְׁרֵי מִי שֶׁרָאָה פָּנָיו בְּחַלּוּם • אִשְׁרֵי מִי שֶׁנָּתַן
 לוֹ שְׁלוֹם • וְהִחְזִיר לוֹ שְׁלוֹם • יִיבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם : אֵלֶיּוֹ
 כַּפְּחוֹב הִנֵּה אָנֹכִי שֶׁלַח לְכֶם אַח אֵלָיו הַנִּבְיָא לִפְנֵי בֵּא יוֹם יִי הַגְדוּל
 וְהַנּוֹרָא וְחֹשֵׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנִים וְלֵב בְּנִים עַל אָבוֹתָם :

ואחר הכוונן הזה יאמר ק"ל פעמים אליהו הנביא בכוכב שלמה כאשר אכבר
 לפקד : מנתי בתוב כשיאמר אליהו הנביא וכוונן לשם א' לולשם יהוה
 שלם ג' נ' ד' ה' ז' א"ו ה' ע' עולה מספרו כמנין נביא ומספר ג' יודין והא' שבמילוי הוא'
 הוא כמנין א' ל' ב' ד' ע' (ואחר כך יאמר אליהו הנביא וכוונן כנגד האותיות של
 אליהו הנביא שעולים למספר ק"כ . ועם היו"ד אותיות הרי ק"ל . וכוונן הדרך יאמר
 פעם א' אליהו הנביא כנגד האל"ף א' אליהו . ואחר כך ל' פעמים כנגד הלא"ד . ולא"כ
 עשרה פעמים כנגד היו"ד . ולא"כ תמשה פעמים כנגד הבה' . ולא"כ ששה פעמים כנגד
 הוא' ומאליהו וכן במלת הנביא עם כן קד' סו"פ : ובהשלישו כל מספר אותיות אליהו
 הנביא שעולים ק"כ . יצוור למספר ו' פעמים כנגד ג' אותיות ובעשה בין הכל ק"ל :
 והא' כך הסדר של ק"ך גירוסים של אליהו :

אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ
אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ	אֵלֶיּוֹ

לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת

וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵיהֶם אֵל כָּל הָעָם וַיֹּאמְרוּ עַד מָתַי אַתֶּם מַסְתִּים עָלֵינוּ הַמַּעֲשִׂים
 אֵלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָכֵן אֲחֲרָיו וְאֵם הַבַּעַל לָכֵן אֲחֲרָיו וְלֹא עָנּוּ הָעָם אֹתוֹ דָּבָר :
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיהֶם אֵל הָעָם אֲנִי נֹתַרְתִּי נִבְיֵי לִי לְבָדִי וְנִבְיֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־
 מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים אִישׁ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיהֶם לְנִבְיֵי הַבַּעַל בְּחַרְוֹ לָכֶם הַפֶּה הָאֶחָד
 וַעֲשׂוּ רֵאשֻׁנָּה כִּי אַתֶּם תִּרְבִּים וְקִרְאוּ בְשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תִשְׂמוּ :
 וַיְהִי בַצְּהָרִים וַיִּהְיֶה בָהֶם אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְקוֹל גְּדוֹל כִּי אֱלֹהִים הוּא
 כִּי שָׁנַת וְכִי שִׁיג לֹו וְכִי דָרַךְ לֹו אוֹלֵי יִשָּׁן הוּא וַיִּקַּץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיהֶם לְכָל
 הָעָם גִּשׁוּ אֵלַי וַיִּגְשׁוּ כָל הָעָם אֵלָיו וַיִּרְפָּא אֶת מַעֲבָדָיו וַיִּהְיוּ בְּנֵי הַדְּרוֹס : וַיִּקַּח
 אֱלֹהֵיהֶם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַבְנִים כַּמִּסְפָּר שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה דָבָר יְיָ
 אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהִי שֵׁמֶךָ : וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵיהֶם הַנִּבְיֵא
 וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם יִדְעֵנוּ כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל
 וְאֲנִי עֹבֵדְךָ וְכִדְבְּרֶיךָ עֲשִׂיתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיהֶם לָהֶם
 חֲפֹשׂוּ אֶת נִבְיֵי הַבַּעַל אִישׁ אֶל יָמָלְט מֵהֶם וַיִּחַשְׁשׁוּם וַיִּזְדָּם אֱלֹהֵיהֶם אֵל
 גַּחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחַטֵם שָׁם : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיהֶם לְאַחָב עֲלֵה אֲכַל וְשַׁחֵה כִּי קוֹל
 הַמֶּזֶן הַגֹּשֶׁם : וַיַּעֲלֵה אַחָב לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת וְאֱלֹהֵיהֶם עָלָה אֶל רֹאשׁ הַבַּרְמֶזֶר
 וַיִּנְהַר אֶרֶצָה וַיִּשֶׁם סָנְיָו בֵּין בְּרָכְיוֹ : וַיִּדַּע יְיָ הֵיחָה אֶל אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁנֵם סַחְנָיו
 וַיִּדְרֹץ לִפְנֵי אַחָב עַד בְּאֶכָה יִזְרְעֵאלָה : וַיִּגַּד אַחָב לְאִיזֶבֶל אֶת כָּל אֲשֶׁר
 עָשָׂה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר הָרַג אֶת כָּל הַנִּבְיֵאִים בְּחָרֶב : וַתִּשְׁלַח אִיזֶבֶל
 מַלְאָךְ אֶל אֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה יַעֲשׂוּ אֱלֹהִים וְכֹה יִסִּיפוּן כִּי כַעַת מִחַר
 אֲשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ כַּנֶּפֶשׁ אֶחָד מֵהֶם : וַיִּכֹּא שָׁם אֶל הַמַּעֲרָה וַיִּלֵּן שָׁם וַהֲנֵה
 דָּבָר יְיָ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לֹו מַה לָּךְ פֹּה אֵיחָה וַיְהִי כַּשִּׁמְעָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּלְלֵם סָנְיָו בְּאֶדְרָתוֹ
 וַיִּצְא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעֲרָה וַהֲנֵה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר נַה לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵיהֶם : וַיִּלְךְ
 מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת אִישׁ עֵבֶר בֶּן שִׁפְטָן וְהוּא חָדָשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר צַמְדִים לִפְנֵיהֶם וַחֲוָא
 בְּשָׁנַיִם הָעֵשָׂר וַיַּעֲבֹד אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁלַךְ אֶדְרָתוֹ אֵלָיו : וַיַּעֲזוֹב אֶת הַבְּקָר וַיִּרְץ
 אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֵּחַ נָא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֶלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לֹו לָךְ
 שׂוֹב כִּי מַה עֲשִׂיתִי לָךְ : וַיִּשָּׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת צֶמֶד הַבְּקָר וַיִּזְכַּחְתּוּ
 וַיִּכְבְּלוּ הַבְּקָר בְּשָׁלֹם הַבָּשָׂר וַיְהִן לָעָם וַיִּאֲבְלוּ וַיִּקָּם וַיִּלְךְ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם
 וַיִּשְׁרַתְּתוּהוּ : וַיְהִי דָבָר יְיָ אֵל אֱלֹהֵיהֶם הַחֲשִׁבִי לֵאמֹר : וַיֹּאמֶר אַחָב אֵל

אלוהו

אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכרתי לעשות הרע בעיני
 יי: ויהי דבר יי אל אליהו התשבי לאמר:
 ומלאך יי ידבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון
 ודבר אליהם הטבלי אין אלהים בישראל אתם הזללים לדרש
 בכעל זמוב אלהי עקרון: ולכן כח אמר יי המטה אשר עליה שם לא תרד
 מסנה בי מות חמות יילך אליה: ויאמרו אליו איש בעל שער ואחור שער
 אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא: ויענה אליהו וידבר אל השם
 חמשים ואם איש אלהים אני תרד אשר מן השמים והאכל אתה ואת
 חמשיה ותרד אשר מן השמים והאכל אתו ואת חמשי: ויען אליהו וידבר
 אליהם אם איש האלהים אני תרד אשר מן השמים והאכל אתה ואת
 חמשיה ותרד אשר מן האלהים והאכל אתו ואת חמשי: וישב
 וישלח שר חמשים שלשים וחמשי ויעל ויבא שר חמשים השלישי
 ויכרע על ברקבו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תישר
 נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך: וידבר מלאך יי אל אליהו
 רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך: וימת כדבר יי אשר
 דבר אליהו וימלך יהורם החתניו בשנת שנים ליהורם בן יהושפט מלך
 יהודה כי לא היה לו בן: ויהי בהעלות יי את אליהו בסערה השמים וילך
 אלנו ואלישע מן הגלגל: ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יי
 שלחני שר בית אל ויאמר אלישע חי יי וחי נפשי אם אעזבך וירדו בית
 אל: ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יי שלחני יריחו ויאמר חי יי
 וחי נפשי אם אעזבך ויבאו יריחו: ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יי
 שלחני הירדנה ויאמר חי יי וחי נפשי אם אעזבך וילכי שניהם: ויקח
 אליהו את אדרתו ויגלם ויבה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם
 בתרבה: ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך במרם
 אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים בדוחף אלי: ויהי המה
 חלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל
 אליהו בסערה השמים: וירם את אדרתו אליהו אשר נפלה מעליו וישב
 ויעמד על שפת הירדן: ויקח את אדרתו אליהו אשר נפלה מעליו ויבה
 את המים ויאמר איה יי אלהי אליהו אף היא ויבה את המים ויחצו הנה

למוצאי שבת

וְהָגָה וַיַּעֲזֹר אֱלֹשֶׁעַ : וַיִּרְאוּהוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּירְחוֹ מִנְגֵד וַיֹּאמְרוּ
נְחֵה רוּחַ אֱלֹהֶיךָ עַל אֱלִישֶׁעַ וַיָּבֵא לְקִרְאוֹתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אֲדָצָה : וַיֹּאמֶר
יְהוֹשָׁפָט הַאִין פֹּה נְבִיא לַיְי וַנְּדַרְשָׁה אֶתְּי מֵאֹתוֹ וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֱלִישֶׁעַ בֶּן שַׁפְט אֲשֶׁר יִצְקָמִים עַל יְדֵי אֱלֹהָיו : וַיִּשְׁכְּבוּ
וַיֵּאדְרוּ לוֹ וַיֹּאמֶר דְּבַר יְיָ הוּא אֲשֶׁר דְּבַר בְּיַד עַבְדּוֹ אֱלֹהָיו הַחֲשָׁבִי לֵאמֹר :
הַחֲלֹק אֶדְרֵעָל יֵאכְלוּ הַכְּלָבִים אֶחַ בֶּשָׂר אִיזְכָּל : דַּעוּ אִפּוֹא בִי לֹא יִפּוֹל
סִדְרָא אֶרְצָה אֲשֶׁר דְּבַר יְיָ עַל בֵּית אַחְאָב וַיִּי עֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר דְּבַר בְּיַד
עַבְדּוֹ אֱלֹהָיו : וַיָּבֵא שְׁמֵרוֹן וַיַּךְ אֶת כָּל הַנְּשֹׂאִים לְאַחְאָב בְּשֵׁן מֵרוֹן עַד
חֲשִׁמִּידוֹ כְּדָבַר יְיָ אֲשֶׁר דְּבַר אֵל אֱלֹהָיו : וַיָּבֵא אֵלָיו מִכְּחָב מֵאֱלֹהָיו
הַנְּבִיא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי דְוִיד אַבִּיק הַחַח אֲשֶׁר לֹא הִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי
יְהוֹשָׁפָט אַבִּיק וּבְדַרְכֵי אִסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה : הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי
הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא :

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי אֵל עֲשׂוֹ אֲחִיו אֲרָצָה שְׁעֵיר שְׂדֵרָה
אָדוּם : וַיֵּצֵא אֲתָם לֵאמֹר כֹּה רִמְמוֹרוֹן לְאֲדָנִי לַעֲשׂוֹ כֹּה
אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לְבָן בְּרָחִי וְאַחַר עַד עָתָה : וַיְהִי לִי שׂוֹר
וְחִסּוֹר צָאן וְעַבְדִּי וְשַׁפְחָה וְאִשְׁלַחָה לְהַגִּיד לְאֲדָנִי לְמִצְאָתוֹ בְּעֵינֵיךָ :
לִי וַיִּשְׁכְּבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אֲחִיךָ אֶל עֲשׂוֹ
וְגַם הִלַּךְ לְקִרְאוֹתָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ : וַיִּירָא יַעֲקֹב מֵאֵד
וַיַּעַר לוֹ וַיַּחַץ אֶת הָעֵם אֲשֶׁר אָתּוֹ וְאֶת הַצָּאן וְאֶת הַבְּקָר וְהַגְּמָלִים
לְשְׁנֵי מַחֲנוֹת : וַיֹּאמֶר אֲבִיבָא עֲשׂוֹ אֶל הַמַּחֲנֵה הָאֶחָד וְהַקְּדוֹ
וְהִי הַמַּחֲנֵה הַנְּשֹׂאִי לְסִלִּיטָה : יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי
אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אַבְי יִצְחָק יְהִי הָאֲנִי אֵלֶי שׁוֹב לְאַרְצָה וְלִמְוֹלָדְתְּךָ
וְאִישׁיבָה עִמָּךְ : קִטְנֵחֵי מִכָּל הַחֲסִדִּים וּמִכָּל הָאִמֶּת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אִתְּ עַבְדְּךָ כִּי בְּמִקְלֵי עַבְרָתִי אֶתְּהַדְרֵן בְּרוּחַ וְעָתָה הִיבְרָחִי לְשְׁנֵי
מַחֲנוֹת : הַצִּילֵנִי גַּא מִיַּד אֲחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי יִירָא אֲנִי אֲתוֹ שׁוֹרְבָא
וְהַכְּנִי אִם עַל בְּנִים : וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הַיָּטֵב אִישׁיב עִמָּךְ וְשַׁמְחֵי אֶת
וְרַעַךְ כְּחֹל הַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִסְפָּר מְרַב :

וַיֵּלֶן שָׁם בְּלֵילָה הַהוּא וַיָּקָה מִן הַבָּא בְּיַדוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אֲחִיו : עֵינִים
מֵאֲרִים וְחִישִׁים עֲשָׂרִים רַחֲלִים מֵאֲרִים וְאִילּוּם עֲשָׂרִים : גְּמָלִים

מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אחזת עשרים
 ועירם עשרה : ויהו כיד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו
 לפני ורוח השמים בין עדר וכין עדר : ויצו את הראשון לאמר בני פנשף
 עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך :
 ואמרה לעבדה ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא
 אחרינו : ויצו גם את השני גם אתה שלישי גם את כל ההלכים אחרי
 העדרים לאמר בדבר הזה תברון אל עשו במצאכם אהו : ואמרו גם
 גם הנה עבדה יעקב אחרינו כי אסר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני
 ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני : ותעבר המנחה על פניו והוא לן
 בלילה ההוא במחנה : ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת
 שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבוק ויקחם ויעברם
 את הנחל ויעבר את אשר לו : וינחר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד
 עלות השחר : וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב
 בהאבקו עמו : ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחה כי אם
 ברכחני : ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב : ויאמר לא יעקב ויאמר
 עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים וחיבל : וישאל
 יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו
 שם : ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים
 וחנצל נפשי : וינחלו השמש באשר עבר את פנואל והוא צלע על-
 ירכו : על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך
 עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה : וישא יעקב עינו וירא
 והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על-לאה ועל-
 רחל ועל-שתי השפחות : וישם אתה שפחות ואת-לדה ואת-ראשנה ואת-
 לאה וילדיה אתרנים ואת רחל ואת יוסף אתרונים : והוא עבר לפניהם
 ויעקבו ארצה שבע פעמים עד-גשתו עד-אחיו : וירץ עשו לקראתו
 ויחבקו ויפל על צוואריו וישקתו ויכבו : וישא את עינו וירא את הנשים
 ואת הילדים ויאמר מי-אלה לך ויאמר הילדים אשר נתן-אלהים את-
 עבדה : והגשן השפחות הנה וילדיהן ותשפחותיו : והגש גם-לאה

למוצאי שבת

וילדיהו ושתתו ואחר גיש יוסף ורחלו ושתתו: ויאמר מי לך כל המחנה
 הנה אשר פגשתו ויאמר למצאתו בעיני אדני: ויאמר עשו ישלי רב
 אחי יתי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל-נא אם נא מצאתי חן בעיניך
 ולקחת מנחתי מדי כי על כן ראיתי פניך בראת פני אלהים ותמצט:
 קחנא את ברבתי אשר הבאת לך כי תגני אלהים וכי ישלי כל ויפצר-
 בני ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדה: ויאמר אליו אדני ידע
 כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקים יום אחד ומתו כל-
 הצאן: ועברנא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאמי לרגל המלאכה
 אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל-אדני שעירח: ויאמר עשו
 אצינה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני
 אדני: וישב ביטם ההוא עשו לדרבו שעירה: ויעקב נסע סכתה
 ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על-כן קרא שם המקום סכות: ויבא
 יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבואו מפרו ארם וימנו את פני
 העיר: ויקו את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור צבני
 שכם במאה קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא לו אלהי ישראל:

דיני וסדר הברלה

הגה א' ישועתי אכטח ולא אפחד כי עני וזמרת יה יגיה לי לישועה:
 ושאבהם מים בששון ממעיני הישועה. לוי הישועה על עמך
 ברכהך סלה. יי צבאות עמנו משנבלנו אלהי יעקב סלה: ליהודים היתה
 אורה ושמחה וששון ויקר. כן תהיה לנו. כוס ישועות אשא וכשם יי
 אקרא: ברוך אהה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן: ברוך אהה
 יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים: ברוך אהה יי אלהינו מלך
 העולם בורא מאורי האש: ברוך אהה יי אלהינו מלך העולם. המבדיל
 בין קדש לחול בין אור לחושך בין ישראל לעמים. בין יום השכיבי
 לששת ימי המעשה. ברוך אהה יי המבדיל בין קודש לחול:

ויש וישתה הכוס של הברלה. וכתוב במ"א כוס של הברלה רגל המבדיל לשמות כולו
 וברוך לברך אשריו ברכה שרונה על הנפן וכולי וכוהנין לשפך מעט על השולחן ויכנה
 בא. את הכה וידית את הענן של הכר בחז עוב לו כרון. וגם יספן את עיניו ויאמר
 מצות יי נדה מאירת עיניו ויכין ב"ת. בנ"ט ויח"ל שגלה לו הק"ה סודות המורה:
 המבדיל בין קדש לחול. חמאתינו ומחול. ורענו וכספנו ורפת כחול.

למזצאי שבת

קי

ובכוכבים בלילה: יום מנה בצל הזמר. אקרא לאל עלי גומר. אומר שומר
 אקרא בוקר וגם לילה: צדקה קהר תבור. על חטאי עבוד העבור. כיום
 אהמול בני עבוד. ואשמרה בלילה: חלפה עונת מנחה. מי יהן מנוחה
 ינעתי באנחתי. אשחה בכל לילה: קולי כל יונטל. פתח לי שער המנמל
 שראשי נמלא טל. קוצותי רסיסי לילה: העחר נורא ואיום. אשוע הנת
 פדיום. בנשף בערב יום. באישון לילה: קראתיך יהוה הושיעני. אורח
 חיים הנדיעני. מדלוח הבצעני. מיום ועד לילה: טהר טנוף מעשי. פן
 יאמרו סכעסי. איה אהי עשי. הנחתי ומידות בלילה: נחננו בידך פחומר
 סלח נא על קל וחומר. יום ליום יביע אמר. ולילה ללילה: (המכריל)
 ואחר הגדה יאמר אנא משכנא וטע המעלות נראית נרא ואס"כ יאמר הנ"ע :

אנא משבענא עליך פורה שר של שכחה שהסיר לב טפיש ממני
 וחפיל יתיה על טורא רמחא ארמיס רמיס מימס ימס מס
 ותכוישס אלס בלועל הולקושתמעט והוא הנקרא עם סר של שכחה שזנק מאחוריים
 דנוכה ותנוכה הנקרא מס וסי' כר כהשכחה מועד :

ותאמר פורה דרכהי לבדי ומעמיס איוא שאותי ואדרבם באפי וארמס
 בחמהי: ונח מצא חן בעיני יי: ויהי דוד לבל דרכיו משכיל ווי עמו:
 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יי: עשה
 שמים וארץ: אל יהן למוטר גילה אל יגום שמרה: הנתלא יטם
 ולא ישן שומר ישדאל: יי שמרה יי צלך על יד ימינה: יוםם השמש לא
 יכבה וירח בלילה: יי ישמרה מכל רע ישמור את גפשה: יי ישמר צאקה
 ובואך מעתה ועד עולם:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: יי צבאות עמנו משנב
 לנו אלהי יעקב סלה:

רבוגו של עולם אדון כל העולמים אב הרחמים והסליחות בסימן טוב
 ובמזל טוב החל עלינו את ששת ימי המעשה הבאים לקראתינו
 לשלום חשוכים מכל חטא ומשע ומנוקים מכל עון ואשמה ורשע
 ומדבקים בהלמוד הורה ובמעשים טובים וחנונים דעה בינה והשכל
 מאהך וחשמיענו בהם ששון ושמחה ולא תעלה קנאתנו על לב אדם
 ולא קנאה אדם תעלה על לבינו מלפני אדונינו אב הרחמן שים ברכה ורחמה

ורצלחה

למוצאי שבת

והצלחת בכל מעשה ידינו וכל היועץ על עמך בית ישראל עצה טובה
 ומחשבה טובה אמצו וברכו גדלו וקיומו קיים עצה בדרך שנאמר יתן
 לך כל ברכה וכל עצהך ימלא ונאמר וחגור אומר ויקם לך ועל דרכיך
 גבה אור וכל היועץ עלינו ועל כל עמך ישראל עצה שאינה טובה
 ומחשבה שאינה טובה הופר עצהו כדבר שנאמר יי הפיר עצת גוים
 הניא מחשבות עמים ונאמר עזי עצה וחפר דברו דבר ולא יקום פי עמני
 אל ופחת לנו יי אלהינו אב הרחמים ארון הסליחות בזה השבוע ובכל
 שבוע: שערי אורה. שערי ארך ימים ושנים: שערי אריבת אפים.
 שערי ברכה. שערי בינה. שערי גילה. שערי גדולה. שערי גאולה.
 שערי נבוכה. שערי ריעה. שערי ריעה. שערי חוד. שערי הדר.
 שערי הצלחה. שערי הרוחה שערי גוער טוב: שערי זריזות. שערי
 זמרה: שערי זכיות. שערי זיו. שערי זוהר הנרה. שערי זוהר חכמה.
 שערי זוהר בינה. שערי זוהר דעת. שערי חדה. שערי חמלה: שערי
 חן וחסד. שערי חיים טובים. שערי חכמה. שערי טובה. שערי טוהר.
 שערי ישועה: שערי יושר. שערי כפרה. שערי כלכלה: שערי כבוד.
 שערי למיד. שערי מזון. שערי מנוחות. שערי מחילות. שערי מדע.
 שערי נחמה. שערי נקיות. שערי סליחה. שערי סיעתא דשמיא.
 שערי עזרה. שערי פדות. שערי פרנסה טובה: שערי צדקה. שערי
 צהלה. שערי קדושה. שערי קוממיות: שערי רחמים. שערי רצון.
 שערי רפואה שלמה. שערי שלום. שערי שמחה. שערי שמועות טובות.
 שערי שלווה. שערי הורה. שערי הפלה. שערי השובה. שערי תשובה
 בדכתיב ותשועת צדיקים ממי מעוונם בעת צרה ויעורם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסיו ונאמר חשף יי את זרוע קדשו לעיני
 כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו ונאמר קול צופיך נשאו
 קול יחדיו ורננו כי עין בעין ראו בשוב יי ציון וקיום לנו יי אלהינו מקרא
 שכתוב מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב
 משמיע ישועה אומר לציון מלך אלהיך ראשון לציון הגה חנם ולירושלים
 מבשר אתן אמן פלה:

סדר קריאת הפרשיות א

שקורין בשבת למנחה ובשני ובחמישי

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה
 תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת
 על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים
 את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא
 אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:
 לוי ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי סבביל בין מים למים:
 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין
 המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי
 ערב ויהי בקר יום שני: ישראל ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
 השמים אל מקום אחד ותראה הובשה ויהי כן: ויקרא אלהים
 ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר
 אלהים תרשא הארץ רשא עשב מוריע ורע עץ פרי עשה פרי
 למינו אשר ורעו בו עלי הארץ ויהי כן: והוצא הארץ רשא עשב
 מוריע ורע למינהו ועץ עשה פרי אשר ורעו בו למינהו וירא
 אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי:

אלה תולדה נת נח איש צדיק תמים הנה בדרתו את האלהים
 התהלך נח: ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת
 יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים והמלאה הארץ חסם: וירא
 אלהים את הארץ והנה גשחתה ביהשחית כל בשר את דרכו על
 הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ
 חסם ספגיהם וחנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבה עצי
 גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה
 אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה
 רחבה ושלשים אמה קומתה: צדתי תעשדה לתבה ואל אמה
 תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה חשים פתחים שנים ושלשים
 מעשיה: לוי ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת
 כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ ינוע:

נח לק לק וירא

והקימתי את בריתי אתך וביאתי אליהם ואלהם ואלהם ואלהם
 וגשמי בנות אתך : ומכל החי מכל בשר שנים מכל הבית אל
 בהמה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו : ישראל מהעוף למינתי ופוך
 בהמה למינה מכל רמש האדמה למינה שנים מכל יבוא ארץ
 להחיות : ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אלך ורתיה
 לך ולחם לאכלת : ויעש נח ככל אשר צוה אלהים בן עשה :
 ויאמר יהוה אל אברהם לך מארצה וממולדתך ומבית אביך אל
 הארץ אשר אראך : ותעשה לנבי גדול ונברכה
 ואגדלה שמך ויהי ברכה : ונברכה מברכה ומקלך האר ונברכו
 בך כל משפחת האדמה : לוי וילך אברהם באשר הבך אליו
 יהוה וילך אהו לוט ואברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
 מחבר : ויקח אברהם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כר
 רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחבר ויצאו ללכת ארצה
 כנען ויבאו ארצה כנען : ויעבר אברהם בארץ עד טקום שכם עד אלון
 מורה והכנעני אז בארץ : וירא יהוה אל אברהם וירעה אתו
 את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו : ויעתק משם
 הנה מקדם לבית אל ויש אלה בית אל מים ותעי מקדם ויבן
 שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה : ויסע אברהם דלוד ונסע
 הנקבה : ישראל ויהרעב בארץ וירד אברהם מצרימה לגור שם
 כדבר הרעב בארץ : ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר
 אל שרי אשתו הנה נניא ודעת כי אשה יפת מראה את : ותיה
 כדיראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגנו אתו וארץ יסוי :
 אמר נניא אחתי את למען יטבלי בעבורך ותיה נפשי בגלדך :
 וירא אליו יהוה בארץ מצרים והיא ישב פתח הדואל בתם
 היום : וישא עיניו ויראוהנה שלשה אנשים וצבים עליו
 וירא וירן לקראתם מפרחה האהל וישתחו ארצה : ויאמר אדני
 אביניא מצאתי הן בעיניך אל נא תעבד מעל עבדך : וקח נניא
 נסתי ליום ורהצו רגליכם והשענו פתח העץ : ויאקחה פתח לחם
 וסתי לבקב אחר העבדו כי עליכן עברתם עלי עבדכם ויאמרו כי

תעשה כאשר דברת : לוי וימחר אברהם הואלה אל שרה
 ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגורת : ואל הבקר
 רץ אברהם ויקח בודבקר בד וטוב ויתן אל הגער וימחר לעשות
 אחו : ויקח חמאה וחלב ובודבקר אשר עשה ויתן לפניהם
 והוא עמד עליהם פחת העץ ויאכלו : ישראל ויאמרו אליו אנה
 שרה אשתך ויאמר הנה באהל : ויאמר שוב אשוב אליך בעת
 חיה ויגידו לו לשרה אשתך ושרה שמעה פחת האהל והוא
 אחריו : ואברהם ושרה וקנים באים בימים חדל להיזר לשרה
 ארץ פנשים : ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי כל מי היהחלי
 ערנה וארני זקן : ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקת שרה
 לאמר האף אמנם אלך ואני זקנתי : הופלא מיחזה דבר למועד
 אשוב אליך בעת חיה ולשרה בן :

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי
 שרה : ותמת שרה בקרב ארבע הוא חברון בארץ כנען
 ויבא אברהם לספד לשרה ולבכחה : ויקם אברהם מעל פניו מתו
 וידבר אל בני חת לאמר : גרו חושב אנכי עמכם חנו לי אחוזת
 קבר עמכם ואקברה מתי מלפני : ויענו בני חת אחי אברהם לאמר
 לו : שמענו ו אדני נשיא אלהים אמה כחוכנה במכתר קברינו
 קבר את מתה איש אמנו את קברו לא יוכלה מסף מקבר מתה :
 ויקם אברהם וישפחו לעסד הארץ לבני חת : לו וידבר אהם
 לאמר אסניש את נפשות לקבר ארזותי מלפני שמעוני ופגעו
 לי בעפרון בודבקר : ויתן לי את מערת המכפלה אשר לוי אשר
 בקצה שדהו בכסף מלא ותגה לי בחובכם לאחותי קבר : ועפרון
 ישב במוך בני חת ויען עפרון חתו את אברהם באוני בני חת
 לכל באי שער עירו לאמר : לא אדוני שמעני השדה נתתי לך
 והמערה אשר לו לה נסתה לעני בני עמי נסתה לך קבר מתה :
 וישפחו אברהם לפני עסד הארץ : ישראל וידבר אל עפרון
 באוני עסד הארץ לאמר אה אסד אתה לו שמעני נסתי כסתה ויעד
 קח מפני ואקברה את מתי שמה : ויען עפרון את אברהם לאמר

חיי שרה תולדות

לו : אדני שמענו ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מדה היא
 זאת מהך קבר : וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון
 את הכסף אשר דבר באוני בני חת ארבע מאות שקל כסף
 עבר לשחר :

נאלה תולדה יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק : והיה
 יצחק בן ארבעים שנה בקנהו את רבקה בת בחואל
 הארמי מפני ארם אחות לכן הארמי לו לאשה : ויעתר יצחק
 ליהוה לנכה אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ופתח רבקה
 אשתו : ויחצצו הבנים בקרבה ותאמר אם יבן למה זה אנכי
 ותלך לדרש את יהוה : לו ויאמר יהוה לה שני בנים בבטנה ושני
 לאמים ממעיך יפרדו ולאם טלאם יאמץ ורב יעבד צעיר : ויסר א
 יסיה ללדת והנה חומים בבטנה : ויצא הראשון אדמוני פלו
 בארר שער ויקראו שמו עשו : ואתריבן יצא אחיו ועדו אחות
 בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אחים :
 ישראל ויגדלו הנערים והיה עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב
 איש הם ישב אהלים : ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה
 אהבה את יעקב : ויוד יעקב נזיר ויבא עשו מן השדה והוא
 עוף : ויאמר עשו אל יעקב הל עיטני נא מן האדם האדם הוה
 כי עוף אני על כן קרא שמו אדם : ויאמר יעקב מכרה כיום
 את בכרה לי : ויאמר עשו הנה אני הולך למות ולמה זה לי
 בכרה : ויאמר יעקב השבעת לי ביום וישבע לו וימכר את
 בכרו ליעקב : ויעקב נתן לעשו לחם ונזיר עדשים ויאכל וישת
 ויקם וילך ויבן עשו את הבכרה : והיה רעב בארץ מלכד הרעב
 הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
 פלשתים גרה : וירא אליו יהוה ויאמר אל תירד מצרימה שכן
 בארץ אשר אמר אליך : עוד בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכה
 כיר לך ולירעה אפן את כל הארצות האל והקטמי את הירעה
 אשר נשבעתי לאברהם אביך : והרביתי את הירעה ככנב
 השמים ונתתי לירעה את כל הארצות האל והחברכו בירעה כי

תולדות ויצא וישלח

מתי הארץ ו יעקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משפחתי מצותי חקותי וחורתי :

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה : ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשו וישכב במקום ההוא : ויהלם והנה סלם מצפ ארצה וראשו מגיע השמימה והנה פלאכי אלהים עלים וירדים בו : לוי והנה יהיה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלתי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אהננה ולרעה : והנה ורעה פעפר הארץ ופדצה יטה וקדמה וצפנה ונגבה ונכרכו בה כל משפחת האדמה ובורעה : והנה אנכי עמך ושמרתיו בכל אשר תלך ורשכתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אסעשית את אשר דברתי לך : וינקץ יעקב משנתו ויאמר אבו יש יהיה במקום הזה ואנכי לא ידעתי : ויירא ויאמר מה הנה נראה המקום הזה אין זה כי אסיבות אלהים וזה שער השמים : ישראל וישלם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשו וישם ארזה מצבתה ויצק שמן על ראשה : ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוי שם העיר לראשונה : וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש : ושכתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת אשר שמהו מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תהדלי עשר אעשרנו לך :

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער שדה אדום : ויצו אתם לאמר כה רואמרן לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עדעתה : ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצאתו בעיניך : סו וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו ונם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו : ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואתיצאן ואתיבקר והגמלים לשני מחנות : ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחר והפרו

וישבת וישב ה' ויהי

ויהי המדבר הנשאר לפליטה : ישראל ויאמר יעקב אלהי אביו
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האשר אלי שוב לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך : קטנתי מפני החסדים ומפלה האמת אשר עשית
אתי עכרה כי במקלי עברתי את הירדן והנה הייתי לשני
מחנות : הצילני נא מיד אחי מיד עשו כירא אנכי אתו פן יבוא
והפני אם עלבנים : ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמת את
זרעך בחול הים אשר לא יספר מרב :

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען : אלהו חלדוח יעקב
יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה אחיהו בצאן והוא

נער אחיבני בלהה ואחבני ולפה נשוי אביו ויבא יוסף אחיבנתם
רעה אל אביהם : וישראל אהב את יוסף מכל בניו כיבן וקנים

הוא לו ועשה לו כתנת פסים : לוי ויראו אחיו כי אתו אהב
אביהם מפלה אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלום : ויחלם

יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא אחיו : ויאמר אליהם
שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי : והנה אנתנו מאלמים

אלמים כתוף השדה והנה קמה אלמתי ונס נצברה והנה חספינה
אלמתיכם ותשתחוון לאלמתי : ישראל ויאמרו לו אחיו המלך

המלך עלינו אמר משול המשל בנו ויוסיפו עוד שנא אחיו על
חלמתי ועל דבריו : ויחלום עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו

ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר
כוכבים משתחוים לי : ויספר אל אביו ואל אחיו ויגידו אביו

ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי הבוא נבוא אני ואמך ואחיו
להשתחוות לך ארצה : ויקנאו רבו אחיו ואביו שמר את הדבר :

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד עלהיאר : והנה
מזרחיאר עלה שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר

נהדענה באחו : והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן
היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה בצד הפרות על שפת

היאר : והאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע
הפרות יפת המראה וחבריא את ויקץ פרעה : לוי וישון ויחלם
שנית

שנית והנה ו שבע שבלים עלזה בקנה אחד בריאת ומבור :
 והנה שבע שבלים בקור וישובת קדים צמחור אציהו :
 וחלענה השבלים תדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות
 ויקץ פרעה והנה חלום : ישראל ויהי בפקר ומפעם רוחו וישלח
 ויקרא את כל חרממי מצרים ואת כל חכמי ויספר פרעה להם
 את חלמו ואין פותר אותם לפרעה : וידבר שר המשקים את
 פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום : פרעה קצף על עבדיו
 ויפתן אתי במשמר בית שר השבחים אתי ואח שר האפים :
 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש בפחרון חלמו חלמנו :
 וישם אחנו נער עברי עבד לשר השבחים ונספר לנו ויפחד לנו
 את חלמתינו איש פחלמו פחד : ויהי כאשר פחד לנו כל הנה
 אותי השיב על בני ואחז חלה : וישלח פרעה ויקרא ארתי וספר
 וירצהו מן הדבור וינלח ויחלף שמל חינוכא אל פרעה :
 ויצש אליו יהודה ואמר כי אדני ידבר נא עבדך דבר באוני
 אדני ואל יחר אפך בעבדך כי נמוך בפרעה : אדני של
 את עבדיו לאמר הושלכם אב או אה : ונאמר אל אדני יש לנו
 אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו
 אהבו : לוי ונאמר אל עבדך הורידהו אלי ואשימה עיני עליו :
 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו
 ומת : ונאמר אל עבדך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא
 תספיק לראות פני : ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגידנו את
 הכרי אדני : ישראל ויאמר אביו שבו שברו לנו מעט אכל :
 ונאמר לא נוכל לרדת אסדש אחינו הקטן איננו אהנו : ויאמר עבדך
 סבל לראות פני ודאיש ואחיו הקטן איננו אהנו : ויאמר עבדך
 אבי אלינו אהם ידעתם כי שנים ילדתי אשתי : ויצא האחד
 סאתי ואמר אך סרף סרף ולא ראיתו עד הנה : ולקחתם גם
 סאתות מעם פני וקדו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה :
 ועתה בבאי אל עבדך אבי והנער איננו אהנו ונפשו קשורה בנפשו :
 ויהי ועקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי יסור עקב שני

חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה : ויקרבו ימי ישראל
 למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אסנא מצאתי חן בעיניך
 שיםנא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אלנא חקברני
 במצרים : ושכבתי עם אבותי וישאתני ממצרים וקברתני בקברתם
 ויאמר אנכי אעשה כדברך : ויאמר השבעת לי וישבע לו
 וישתחו ישראל על ראש המטה : לוי ויהי אחרי הדברים האלה
 ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח ארתי שני בני עמו את מנשה
 ואת אפרים : ויגד לעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחוק
 ישראל וישב על המטה : ויאמר עקב אל יוסף אל שרי גראד
 אלני בלתי בארץ כנען ויברך אחי : ישראל ויאמר אלי הניני
 מפרך ויהרבותך וינתתך לקהל עמים ונחתי את הארץ הזאת
 לנרעך אחריך אחות עולם : ועתה שני בניך הנולדים לה בארץ
 מצרים עד באי אליך מצרימה ליתם אפרים ומנשה בראובן
 ושמעון יהודי : ומולדתך אשר הולדת אחיהם לה יהיו על
 שם איהם וקראו בנחלתם : ואני כבאי מסדן מטה עלי רחל
 בארץ כנען בדרך בעוד כפרת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם
 בדרך אפרת הוא בית לחם : וקרא ישראל את בני יוסף ויאמר
 מיראלה : ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתת לי אלהים בזה
 ויאמר קחםנא אלי ואברכם :

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו
 באו : ראובן שמעון לוי ויהודה : יששכר ובלן ובנימן :
 דן ונפתלי גד ואשר : ויהי בלגוש יצאי ירד יעקב שבעים נפש
 ויוסף היה במצרים : וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא :
 ובני ישראל פרו גי רצו וירבו ונעצמו במאד ומאד ותמלא הארץ
 אתם : לוי ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף :
 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו : הנה
 נתחכמה לו פן ירבה ונתיה ביה חקראנה מלחמה וננסף נבדהוא
 על שניאנו ונלחם בני וגלת מוד הארץ : וישמו עליו שרי מפיס
 למצו ענתו בסבלתם ויבן ערי מסבנות לשרעה אחיהם ואת

קַעֲטָם: וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֵנִי אֲחֹז בְּיַרְבֵּה וְכֵן יִפְרָץ וַיִּקְצוּ מִסִּינַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֹ: וַיִּמְרְדוּ אֶת־
 חַיִּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֶמֶר וּבְלִי בָנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֶת־כָּל־
 עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עֲבָדוּ בָרָם בְּפָרֹ: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִלְחָה
 הַעֲבֹדֹת אֲשֶׁר שָׂם הָאֱלֹהִים שָׂפָרָה וְשֵׁם הַשְּׂנִיחַ סוּעָה: וַיֹּאמֶר
 בְּיַלְדֶיךָ עֲתִיד־הָעֹבֵד וְיֹדֵעַ וְרֹאֵתָן עֲלֵיהֶם אֲנִי בֶן־הָאֱלֹהִים וְהִנֵּה אֲחֹז
 וְאֶבְרַח הֵיא וְחַיָּה: וְהִירָא הַמִּילְחָה אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַחֲחִינוּ אֶת־הַיְלָדִים:

וַדַּבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: וְאֵרָא אֶל־
 אֲבֹתָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּהַל שְׂדֵי וְשָׂמִי יְהוָה לֹא
 פָּדַעְתִּי לָהֶם. וְגַם הִקְמַחִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּם לְחַת לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ
 כַּנְּעֻז אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־גִּדְּרוּ בָהּ: וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־
 נַאֲקַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִידִים אִתְּם וְאֹזֵכֵר אֶת־בְּרִיתִי:
 לֹא לָכֵן אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם
 סָבִלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מִעֲבָדָרָם וְנִאֲמַתִּי אֶתְכֶם כּוֹרֵעַ
 גְּסוּיָה וּבְשַׁפְטִים גְּדִלִים: וְלֹקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהִיִּיתִי לָכֶם
 לְאֱלֹהִים יִדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם
 בְּבִלְוַת מִצְרַיִם: וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יְדֵי
 לְחַת אֶתָּה לְאֲבֹתָם לְיִצְחָק וְלַעֲקֹב וְנִסַּחְתִּי אֶתָּה לָכֶם מִדְּרֹשָׁה אֲנִי
 יְהוָה: וַיִּדְבֶּר מֹשֶׁה בֶן־אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה
 סָכַר רִיחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה: יִשְׂרָאֵל וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 בֹּא רִדְּבֵר אֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 וַיִּדְבֶּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלָי וְאֲנִי
 יִשְׁמַעְנִי פְרַעֲה וְאֲנִי עָרַל שִׁפְחִים: וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
 אֲדֹנָיו וַיֹּצֵא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲה כִּי־אֲנִי הַכְּבִדְתִּי אֶת־לִבּוֹ
 וְאֶת־לִבְּךָ וְעִבְדִּי לְמַעַן שְׂתִי אֶחָדִי אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ: וְלִמְעַן
 תִּסְפָּר בְּאָזְנִי בְנֵי וּבְדַבְרָה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲלֵלְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־

כא בשלח

אחרי אשר שמתי כם וידעתם כי אני יהוה : ויבא משה ואהרן
 אל־פרעה ויאמרו אליו כה־אמר יהוה אלתי העבדים עד־כיתי
 מאנה לענת כפני שלח עמי ויעבדני : לוי כי אס־מאן אתה
 לשלח את־עמי הנני מביא מתוך ארצה כנעני : וכסה ארבעין
 הארץ ולא יוכל לראת את־הארץ ואכל ואת־תר הפלטה
 הנשארת לכם מזה־הברר ואכל את־הכל העץ דצמח לכם מזה־השדה :
 ומלאו בסיף ובחץ כל־עבדיך ובחתי כל־מצרים אשר לא־ראו אבתיך
 ואבות אבתיך מיום היותם על־האדמה עד היום הוח וישן ויצא
 מעם פרעה : ישראל ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה
 זה לנו למקש שלה את־האנשים ויעבדו את יהוה אלהיכם
 המרים חרע כי אברה מצרים : ויושב את־משה ואת־אהרן אל־
 פרעה ויאמר אלכם לכו עבדו את־יהוה אלהיכם מי ומי יהוה לכם :
 ויאמר משה בנערינו וכוקנינו גלד בבנינו ובבנותינו בצאננו
 ובבקרנו גלד כי הגיהוה לנו : ויאמר אלכם יהי בן יהוה עמכם
 כאשר אשלח אחכם ואת־טפכם ראו כי רעה נגד פניכם : לא
 בן לכו נא הגברים ועבדו את־יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש
 אתם מאת פני פרעה :

ויהי בשלח פרעה את־העם ולא־נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
 כי קרוב הוא כיו־אמר אלהים פן־נחם העם בראתם מלחמה
 ושבו מצרימה : ויסב אלהים את־העם דרך המדבר ים־סוף
 וחמשים עלו בני־ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את־עצמות
 יוסף עמו כי השבע השביע ארזי בני ישראל לאמר סקד וסקד
 אלהים אחכם והעליתם את־עצמותי מזה אחכם : ויסעו מסכת
 יחזנו באחם בקצה המדבר : ויהוה חלק לפניהם יוסף בעמוד
 ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יום
 ולילה : לא־ישיש עמוד הענן יום ועמוד האש לילה לפני העם :
 לוי ויברך יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־בני ישראל וישבו
 יחזנו לפני פי תחולת בין מדל ובין חים לפני בעל צפן נכתו
 יחזנו על גים : ואמר פרעה לבני ישראל אל נכבדכם הם בארץ סגר

בשלח יתרו משפטים

ו

עליהם במדבר : וחוקי את-לכ-פרעה ודרך אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל-חילו וידעו מצרים כי-אני יהוה ויעשו-כן : ישראל
ונגד למלך מצרים כי ברח העם ויחפז ללכ פרעה ועבדיו אל-
העם ויאמרו מה-זאת עשינו כי-שלחנו ארדה-ישראל מעברנו :
ויאמר את-רכבו ואת-עמו לקח עמו : ויקח שש-מאות-רכב בחור
וכל רכב מצרים ושלשם על-כלו : וחוק יהוה את-לכ פרעה מלך
מצרים ודרך אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים בדרך-מה :
וישמוע יתרו כהן-מדן חתן משה את-כל-אשר עשה אלהים למשה
ולישׂראל עמו כי-הוציא יהוה את-ישראל ממצרים : ויקח יתרו
חתן משה את-צפרח אשת משה אחר עלוהי : ואת שני בנותיה
אשר שם האחד גרשם כי-אמר גר חיותי בארץ-מצרים :
ואם האחד האיעור כי-אלתי אבי בעולי ויעלני מתרב
פיתע : לוי ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל-
משה אל-המדבר אשר-הוא הגדה שם הרי האנשים : ויאמר
אל-משה אני חתנת יתרו בא אליך ואלעשר ושני בנותיה עמה :
ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש-לרעהו
לשלום ויבאו באהל-ה : ובספר משה ליתנו את-כל-אשר עשה
יהוה לפרעה ולמצרים על אדמת ישראל את כל-התקלה אשר
מצאתם בדרך ויצלם יהוה : ישראל ויתח יתרו על כל-המסובות
אשר-עשה יהוה לישראל אשר הוצילו ממצרים : ויאמר
יתרו ברוך יהוה אשר הוציל אתכם ממצרים ומיד פרעה אשר
הציל את-העם ממצר-יד-מצרים עתה ידעת כי-גדול יהוה
מכל-האלהים כי בדרך אשר ודו עליהם : ויקח יתרו חתן משה
עליו ויבא איתו וכל ויקח ישראל לאכל-לחם
עם-חתנו משה לפני האלהים :

ואלה המשפטים אשר השים לפניהם : כי תקנה עבד עבדי
שש שנים עבד ובשביעית יצא להפשי חנם : אם-בגפו
יבא בגפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו : אם-אדניו
יתור אשה וילדה-לו בנים או בנות האשה וילדים בניה לא-יהיה

משפטים תרומה

וְהוּא יֵצֵא כִּנְפוֹ : וְאִם-אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְיֶה אֲדִי-אֲדֹנָי אֶתִּי
אֲשֶׁרִי וְאֶת־בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֲפָשִׁי : וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים
וְהִגִּישׁוּ אֶל־הַדֹּלָח אוֹ אֶל־הַמּוֹזֵה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אֹנּוֹ כַּמִּרְצַע
וְעָבְדוּ לְעַלְמִים : לֹוי וְכִי־יִמְכַר אִישׁ אֶת־בְּתוּלוֹ לֹא תִצֵּץ
כִּצְאֹת הָעֶבְדִּים : אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיה אֲשֶׁר־לָא יַעֲדָה וְהִרְפָּהּ
לְעַם נֹכְרֵי לֹא־יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ בְּכַגְדוּדֶיהָ : וְאִם־לִבְנָהּ יַעֲרֹגָה כַּמִּשְׁפָּט
תְּבַנּוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ : אִם־אֶחָדָת יִקְחֶלֶוּ שְׂאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעַנְיָהּ לֹא
יִגָּרַע : וְאִם־שְׁלֹש־אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ יוֹצֵאתָ חֲנֹס אִין־כֶּסֶף :
יִשְׂרָאֵל מִכָּה אִישׁ וְמוֹת מוֹת יוֹמֵת : וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים
אָנָּה לִידוֹ וְשִׁמְתִי לָךְ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׂמָה : וְכִי־יִזְוֶה אִישׁ עַל־
רַעְיוֹ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה מֵעַם מִזְבְּחֵי הַקָּחָנוּ לְמִיתָ : וְזִמְרָה אֲבִיו
וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמֵת : וְגַב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוֹמֵת : וּמִקְלָל
אֲבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמֵת : וְכִי־יִרְיֹבֵן אֲנָשִׁים וְהִפְתֵּהוּ אִישׁ אֶת־רַעְיוֹ
בְּאָבוֹ אוֹ בְּאִמָּתָהּ וְלֹא יוֹמֵת וְנִפְלַל לְמִשְׁכָּב : אִם־יִקְוִים וְהִתְחַלְקוּ בְּחַיֵּי
עַל־מִשְׁעָנָתוֹ וְנִקְהָה הַמִּכָּה בֶּקֶשְׁתּוֹ יִתֵּן יִרְפָּא יִרְפָּא :

וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ־לִי
תְּרוּמָה טָאֵרָה כָּל־אִישׁ אִשֶׁר יִדְבַר לִבּוֹ הִקְחוּ אֶת־
תְּרוּמָתִי : וְאֵת־תְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתֶם זֶה־כֶּסֶף וְהַשֶּׁטַח :
וְהַכֶּלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֹזִים : וְעֵרַת אֵילָם מֵאֲדָמִים
וְעֵרַת חֲחָשִׁים וְעֵצֵי שִׁטִּים : לֹוי שֶׁמֶן לְמָאֵר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן
וְהַמִּשְׁחָה וְלִקְמֹרֵת הַסָּמִים : אֲבִנֵי־שֹהַם וְאֲבִנֵי מִלֵּאִים לְאֹפֶד
וְלַחֹשֶׁן : וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכֶם : כָּכֵל אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵרְאֵה
אוֹתְךָ אֵת־תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּב וְאֵת־תְּבִנֹת כְּלִיָּתוֹ וְכֹן תַּעֲשׂוּ : יִשְׂרָאֵל
וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָרָהִים וְחֲצֵי אֲרָפוֹ וְאִמְרָה וְחֲצֵי רַחְפוֹ
וְאִמְרָה וְחֲצֵי קִמְרָהוֹ : וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִכִּיתָ וּמְחוּץ הַצִּפִּיתָ
וְעֵשִׂיתָ עָלָיו זָר וְזָהָב סָבִיב : וְיָצַקְתָּ לוֹ אֲרָפֶעַ מִבְּעֵרֹת זָהָב וְנִתְתָּה
עַל אֲרָפֶעַ סַעֲמָתוֹ וְשִׁרְיֵי מִבְּעֵה עַל צִלְעוֹ הָאֶחָת וְשִׁרְיֵי מִבְּעֵה
עַל־צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית : וְעֵשִׂיתָ בְּהֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב :
וְהִבַּאתָ אֶת־הַכֹּהֲנִים בְּמִבְּעֵה עַל צִלְעוֹ הָאֶחָת לְשֵׂאת אֶת־הַתָּאֵן

בָּתָּם : בְּטַבְעֹת הָאֶרֶץ יִהְיוּ תְּפִלִּים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ : וְנָחַת אֵלַי
הָאֶרֶץ אֶת הָעֵדוּת אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֵלֶיךָ :

וְאַתָּה תְּצִוֶה וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵיתוֹן כֶּחֵית
לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד : בְּאֶחָל מוֹעֵד מִחוּץ לַפְּדֻת
אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת יַעֲרֹךְ אִתּוֹ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִעֵרֵב עַד־בֶּקֶר לִפְנֵי יְהוָה
הִקַּח עֹלָם לְדֹרֵהֶם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאַתָּה הִקְרַב אֵלֶיךָ אֶת־
אֶהְרֹן אַחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ מִיָּדוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנֹלֵי אֶהְרֹן גִּדְּבָה
וְאֲכִיזָהוּ אֶלְעֹזֶר וְאִיחָמֵר בְּנֵי אֶהְרֹן : וְעֲשִׂיתָ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן
אֲתָךְ לְכַבוֹד וּלְחַפְּצָאֲרָתוֹ : וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־הַכְּמֹלֵל אֲשֶׁר
מֵלֵאחָיו רוּחַ הַכְּמָה וְעָשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי אֶהְרֹן לְקִדְשׁוֹ לְכַהֲנֵי־לִי :
וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר־יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפֻּד וּמְעִיל וְכִתְמֵה הַזֹּשֶׁבֶן
מִצַּנְפֹּת וְאֲכַנְסֵי וְעָשׂוּ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן וְלִבָּנָיו לְכַהֲנֹלֵי :
וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַחֶבְלֹת וְאֶת־הָאֲרָגָמָן וְאֶת־הַזָּהָב וְהַזָּהָב
וְאֶת־הַיָּשָׁן : לִי וְעָשׂוּ אֶת־הָאֲפֻד וְהַבְּגָדֹת הַרְגָמָן הַזֹּלְעֹת
שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֹר מַעֲשֵׂה הַשֵּׁב : שְׁתֵּי כַּחֲפַת חֶבְרֹת יִהְיֶה לוֹ אֶל־
שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְהִבֵּר : וְחֹשֶׁב אֲפֻדָתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כִּמְעֻשְׂדָהוּ מִמֶּנּוּ
יִהְיֶה זָהָב חֶבְלֹת וְאֲרָגָמָן וְהַזָּהָב שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֹר : וְלִקְרָתָהּ אֲתִי
שְׁתֵּי אֲכַנְיֵי־שֵׁהֶם וּפְתַחֲתָם עֲלֵיהֶם שְׁכוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : יִשְׂרָאֵל יַעֲשֶׂה
מִשְׁכָּתָם עַל הָאֲבֹן הָאֶחָד וְאֶת־שְׁמוֹת הַשְּׁנֵי דְנִי־הָרִים עַל־הָאֲבֹן
הַשְּׁנַיִת כַּהֲזֹלְתָם : מַעֲשֵׂה חֹרֵשׁ אֲבֹן פְּתִיחֵי חֹתֵם תְּפַרְשֶׁת אֶת־
שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־עֲמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכַּבֵּת כֹּשֶׁב־צוּר זָהָב וְעֵשֶׂה
אֹהֶם : וְשִׁמְתָה אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כַּחֲפַת הָאֲפֻד אֲבָנֵי
זָכָר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאָה אֶהְרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי
כַּחֲפָיו לְזָכָר :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְפָקְדֵיהֶם וְנָחְנוּ אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ לִיהוָה בְּפָקֶד אֹהֶם וְלֹא־
יִהְיֶה בָרֶם נֹגַף בְּפָקֶד אֹהֶם : זֶה יִהְיֶה בְּלִדְהֶעֱבֹר עַל הַפְּקֻדִים מִחֲצִיֹּת
הַשֶּׁקֶל כְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֹשִׂים גֵּרָה וְשֶׁקֶל מִחֲצִיֹּת הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה
לִיהוָה : לִי כָל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבְּנֵי עֹשִׂים שְׁנֵה וּמַעֲלָה יִהְיֶה

כי תשא ויקהל

הרומת יהיה: העשיר לא ירבה והדל לא ימציט ממחצית השקל
 לתת את הרומת יהיה לכפר על נפשתיכם: ולקחתם את צפר
 הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עברת אהל מועד והיה
 לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: ישראל וירבר
 יהוה אל משה לאמר: ועשית כבוד נחשת וכינו נחשת לרחצת
 ונתת אתו ביד אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו
 אתרו וכינו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בכאם אל אהל מועד
 ירחצו מים ולא ימתו או בנשפתם אל המזבח לשרת להקמיר אשה
 ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם
 לו ולורטו לדורכם:

ויקהל

משה אחזבל ערת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הרברים
 אשר צוה יהוה לעשות אחם: ששתימים תעשה מלאכה
 וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו
 מלאכה יומת: לא תבוערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: לוי
 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה
 יהוה לאמר: קחו מאתכם הרומת ליהוה כל נדיב לבו יביאה את
 הרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן והזלעת שני ושש
 ועזים: וערת אילים מארמים וערת החשים ועצי שטים: ושמן
 למאור ובשמים לשמן המשחה ולקמרת הסמים: ואבני שטים
 ואבני מלאים לאפוד ולחשו: וכל חבס ללב ככס יבאו ויעשו את
 כל אשר צוה יהוה: ישראל את המשכן את אהלו ואת מכסהו
 את קרסיו ואת קרשיו את בריחו ארבע מדיו וארז אדניו: את
 הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרקת המסך: את השלחן ואת
 בדיו ואת כלכליו ואת לחם הפנים: ואת מזבח המאור ואת
 בליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ואת מזבח הקמרת ואת
 בדיו ואת שמן המשחה ואת קמרת הסם ואת מסך הפתח
 לפתח המשכן: את מזבח העלה ואת מכפר הפחשת אשר לו
 את בדיו ואת כלכליו את הדבור ואת דבנו: את קלעי החצר את
 עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר: את יתרת המשכן

וַיִּקְרָא פְקוּדֵי וַיִּקְרָא ח

וְאֶת־יְהוָה הַחֵצֵר וְאֵת מִזְבְּחֵיהֶם : אֶת־בְּנֵי הַשָּׂרָד לְשֵׁרָת בְּקֹדֶשׁ
אֶת־בְּנֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּנֵי בָנָיו לְבָתָן : וַיֵּצְאוּ כָל־
עַדָּה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה :

אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁבֹּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בִּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן : וּבְצִלְאֵל בִּן־אוּרִי בֶן־
חֹד לְמִטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וְאֵתֹו
אֶהֱלִיאֵב בֶּן־אֶהֱיִסְמָר לְמִשְׁתָּדָן חֹרֵשׁ וְחָשֵׁב יָרְקִים בַּחֲבֻלַת וּבְאַרְגָּמָן
וּבְחֹלְעֵת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ : לוֹי כָּל־הַיְהוּדִים הַעֲשׂוֹי לְמַלְאכָה בְּכָל־
מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זֶה־כֹּהֵן הַנּוֹפֵף הַשֹּׁעַ וְעֹשֵׂרִים כֶּכֶר וְשֶׁבַע
מָאוֹת וְשָׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ : וּכְסָף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת מֵאֵת
כֶּכֶר וְאַלְף וְשֶׁבַע מֵאוֹת וְחַמְשָׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :
בָּקָע לְגִלְגָּלַת כְּהַצִּיַת הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקוּדִים
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וְשָׁלֹשׁ אֲלָפִים וְחַמֵּשׁ
מֵאוֹת וְחַמְשִׁים : וַיְהִי מֵאֵת כֶּכֶר הַכֶּסֶף לְצַקַת אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ
וְאֵת אֲדָנֵי הַפְּרִיָּחַ מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּכֶר כֶּכֶר לְאָדָן : יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־הָאֶלֶף וְשֶׁבַע הַמֵּאוֹת וְחַמְשָׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה יוֹם לַעֲמוּדִים
וְצִפָּה רֵאשִׁיָּה וְחֶשֶׁק אֶהֱם : וַנְּחַשְׁתׁה הַהַנּוֹפֵף שִׁבְעִים כֶּכֶר וְאַלְפִים
זָרָבַע־מֵאוֹת שֶׁקֶל : וַיַּעַשׂ כֵּן אֶת־אֲדָנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת
מוֹבַח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמוֹבַח :
וְאֶת־אֲדָנֵי הַחֵצֵר סָבִיב וְאֶת־אֲדָנֵי שַׁעַר הַחֵצֵר וְאֵת כָּל־יְהוָה
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יְהוָה הַחֵצֵר סָבִיב : וּמִן־הַחֲבֻלַת וְהָאַרְגָּמָן
וְהַחֹלְעֵת הַשָּׁנִי עָשׂוּ כְגֹדֵר־שָׂרָד לְשֵׁרָת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּנֵי־הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו כֹּאדָר לְמוֹעֵד לֵאמֹר : הַבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן
לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֵת קִרְבָּנְכֶם : אִם־
עֲלֶה־קִרְבְּנֹךְ מִן־הַבָּקָר זָכָר תְּמִים יִקְרִיבֶנּוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְיִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה : וְסָמָךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֵלֶדָה וַיִּרְצָח
לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו : לוֹ וְשַׁחַט אֶת־רֵגְלֵי הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי

אֶהְיֶה בְּהַתְּנִיחַ אֶת־הַלֵּם וְזָרְקוּ אֶת־הַלֵּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־הָיָה
 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְהַפְּשִׁיט אִתּוֹ הָעֵלָה וְנָתַח אַחֲרָהּ לַנְּחֹתָיָהּ :
 וְנָתַנוּ בְּנֵי אֹהֶל הַבְּרִית אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ :
 וְעָרְכוּ בְּנֵי אֹהֶל הַבְּרִית אֶת־הַנְּחֹתִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפְּתִיחַ עַל־
 הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עַל־יַד מִזְבֵּחַ : וְסָרְפוּ וּבָרְעוּ יָרַחֵץ
 בַּמַּיִם וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ אֲשֶׁר רִיחַ־נִיחֹחַ
 לַיהוָה : יִשְׂרָאֵל וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּן מִן־הַבְּשָׂרִים אוֹ מִן־הָעוֹיִם
 לַעֲלֹת זֶבֶךְ הַמַּיִם יִקְרִיבוּ : וְשָׂחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לַפְּנֵי
 יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַבְּרִית אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְנָתַח
 אֹתוֹ לַנְּחֹתָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פְּתָיו וְעַרְךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים
 אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ : וְהִקְרִיב וְהִבְרָעִים יָרַחֵץ בַּמַּיִם
 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ הוּא אֲשֶׁר רִיחַ
 נִיחֹחַ לַיהוָה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צו אֶת־אֹהֶל הַבְּרִית וְאֶת־בְּנֵיו לֵאמֹר־
 זֹאת הַתּוֹרַת הָעֵלָה הַזֹּאת הָעֵלָה עַל מִקְדָּה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 כָּל־הַלֵּלֶלָה עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ הַיּוֹקֵר בּוֹ : וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדּוּ בָד
 וּמִכְנָסִים בָּד יִלְבָּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהַרְיִם אֶת־הַרֶשֶׁת אֲשֶׁר הָאֵבֶל הָאֵשׁ
 אֶת־הָעוֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ : לוֹי וּפִשֵׁט אֶת־כַּנְדָּוִי
 וְלִבְשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַרֶשֶׁת אֶל־סְחוּץ לַמִּנְחָה אֶל־
 הַיָּדָיִם טָהוֹר : וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ הַנִּקְדָּבוּ לֹא תִכָּבֵה וְכַעַר עֲלִיָּה
 הַכֹּהֵן עֵצִים כַּבֵּקֶר כַּבֵּקֶר וְעַרְךְ עֲלֶיהָ הָעֵלָה וְהַקְטִיר עֲלֶיהָ הַלֵּבֶן
 הַשְּׁלֵמִים : אֵשׁ הַמִּיד הַיּוֹקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֵה : יִשְׂרָאֵל
 וְזֹאת הַתּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרִיב אֹתָהּ בְּנֵי אֹהֶל לַפְּנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי
 הַמִּזְבֵּחַ : וְהַרְיִם מִמֶּנּוּ בַקִּמְצוֹ מִפֶּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׂמֵנָהּ וְזֹאת כָּל־
 הַלֵּבֶנָה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ נִיחֹחַ אֲזַכְּרֶתָהּ
 לַיהוָה : וְהַנְּחֹתֹת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אֹהֶל וּבְנָיו מִצֹּחַ הָאֵבֶל בַּמָּקוֹם
 מִדֹּשׁ בַּתֶּצֶר אֶת־לִמְוֵעַד יֹאכְלוּהָ : לֹא תֹאפֶה חֶמֶץ חֶלְקִים נִתְּתִי
 אֹתָהּ מֵאֵשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ הוּא בַחֲטָאת וּבְאָשָׁם : כָּל־זֶבֶךְ כַּבְּנֵי
 אֹהֶל וְאֵבֶלֶת חֶלְעוֹלִים לִדְרֹסֵיכֶם מֵאֵשׁ יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִבְעַ

בהם יקדש :

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל :
 ויאמר אליהם קח לה עגל בזבחה לחטאת ואיל לעלה
 חמישים ויקרב לפני יהוה : ואזבני ישראל חזבר לאמר קחו
 שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה חמישים לעלה : ושור
 ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה וזבחה נלוכה בשמן כי היום
 יהוה נראה אליכם : ויקחו את אשר צוה משה את בני אהרן
 מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה : ויאמר משה ויהי
 הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה : לוי
 ויאמר משה אליהם קרב אל המזבח ועשה את חטאתי ואת
 עלתי וכפר בעדה וכפר העם ועשה את חטאתי ואת
 כפר צוה יהוה : ויקרב אהרן אל המזבח וישחט ארבעה
 החטאת אשר לו : ויקרבו בני אהרן את הדם אליו וישל אצבעו
 בהם ויהי על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח :
 ואת החלב ואת הפלית ואת היתרת מזהבכר מן החטאת הקטיר
 המזבחה כאשר צוה יהוה את משה : ישראל ואת הבשר ואת
 העור שרף באש מחוץ למחנה : וישחט את העלה וימצאו בני
 אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב : ואת העלה
 המצואו אליו לנחיתה וארז הראש ויקטר על המזבח : וירחץ
 את הקרב ואת הפרעים ויקטר על העלה המזבחה : ויקרב את קרבן
 העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאוהו
 כראשון : ויקרב את העלה ויעשה כמשפט :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר
 אשה כי תזריע וילדה זכר ושמאה שבעת ימים בימי
 נדה דוהה חטמא : וכיום השמיני ימול בשר ערלתו : ושלושים
 יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל
 המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה : לוי ואם נקבה תלד
 ושמאה שבעים כנדה וששים יום וששה ימים תשב על דמי
 טהרה : וכמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא בבש גודשנתו

חזרתי ומצורע

לעלה וכדוניה או חד להטאת אלפתח אהלמועד אלהכהו :
הקדוכם לפני יהוה וכפר עליה יצתה סמקד דמיה זאת חיתה
בילתה לזכר או לנקבה : ואכילא המצא ידה די שיה ולקחה
שריפתים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחצאת וכפר
עליה בכהו וטהרה : ישראל ודבר יהיה אל משה ואל אהרן
לאמר : אדם כיהיהו בעירבשו שאת אורספתו או בחרת והיה
בעירבשו לנני צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו
הכהנים : וראה הכהן אתהנני בעירבשו ושער בנני הפך
לבו ופראת הנני עמק מעיר בשרו נני צרעת הוא וראה הכהן
וסמא אהו : ואםבהרה לכנה הוא בעור בשרו ועמק איזמראת
סודיעור השערת לאתפך לבו והמני הכהן אתהנני שבעת
ימים : וראה הכהן ביום השביעי והנה הנני עמד בעיניו לא
שפת חנני בעיר והמני הכהן שבעת ימים שנית :

ודבר יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה חיתה המצדע ביום
כהרתו והובא אליהכהו : ויצא הכהן אלסחיון לפחתה
וראה הכהן והנה נרפא ננעוהצערות סוהצרוע : וציה הכהן
ולקח למטרת שתיצפרים חיות טהרה ועץ אהו ושני חולעת
אוב : וציה הכהן ושחט אתהצפור האחת אלכליחורש על
מיס חיים : לוי אתהצפור היתה יקה אהה ואתעץ האהו ואת
שני החולעת אתהאיב ומכל אהם ואת הצפור היתה כדם
הצפור השחטה על המים החיים : והזה על המטרת סוה הצרעת
שבע פעמים וטהרו ושלה אתהצפור היתה עלשני השדה : וככם
המטרת אתהבגרו וגלה אתהבגדשערו ורחץ במים וטהר ואחר
גבוא אלסחנה וישב סחיון לאהלו שבעת ימים : וציה ביום
השביעי וגלה את כלשערו אהראשו ואתהקטו ואת גבת עינו
ואת כלשערו וגלה וככם אתהבגרו ורחץ אתהבשרו במים וטהר :
ישראל וקרא השביעי יקה שניכבשים המיסם ובבשה אחת בת
שנתה המיסה ושלישה עשרנים סלה סנה ביוה כשמן ולג אחד
אחר : והעמיד בכהו המטרת את הא' המטרת ואתם לפני יהוה

סתח אהל סועד : ולקח הבה את-הכבש האחד והקריב אותו
 לאשם ואח-לן השמן והניף אתם תוספה לפני הוה :
 וידבר יהוה אלי-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני
 יהוה ויסרו : ויאמר יהוה אלי-משה דבר אלי-אתה
 אהיה ואל-יבא בקל-עת אלי-קדש כבית לסרכת אל-פני הכפרת
 אשר על-הארץ ולא ימות כי בענו אראה על-הכפרת : בואת
 יבא אהרן אלי-קדש בספר כהן-קדש לחטאת ואיל לעלה : כתתה
 בר קדש ולכש ומנסו-בה יהיו על בשרו ובאכנטו בר חמד
 ובסענפתו בר יצנה-בגדי-קדש הם ורחץ במים את-בשרו ולכשם :
 וטאת עדה בני-ישראל יקח שני-שעירי עוים להטאת ואיל
 אחד לעלה : והקריב אהרן את-ספר הטאת אשר-לו וכפר
 בעדו וכעד ביהו : לוי ולקח את-שני השעירים והעמיד אתם
 לפני יהוה סתח אהל סועד : ונתן אהרן על-שני השעירים
 עריות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעואול : והקריב אהרן
 את-השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת :
 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעואול יעמדתי לפני יהוה
 לכפר עליו לשלח אותו לעואול בסדברה : והקריב אהרן את-
 ספר החטאת אשר-לו וכפר בעדו וכעד ביהו ושחט את-ספר החטאת
 אשר-לו : ישראל ולקח כל-את-החטאת חל-אש מעל המזבח
 וסלסני יהוה ומלא הפגיו קטרה סמים דקח ותביא מבית לסרכת :
 ונתן את-הקטרה על-האש לפני יהוה והסה וענו הקטרה את
 הכפרת אשר על-השדות ולא ימות : ולקח סדם תפר והורח
 באצבעו על-פני הכפרת קדמת ולפני תכפרת וזה שבע-שעמים
 סוד-הדם באצבעו : ושחט את-שעיר החטאת אשר לעם והביא את-
 דמו אל-מבית לסרכת ועשה אחד-דמו באשר עשה לדם-תפר יהוה
 אותו על-תכפרת ולפני הכפרת : וכפר על-הקדש מטמאת בני-ישראל
 ומסשעיהם לכל חטאתם וכן עשה לאחל סועד השכון אהם בתוך
 מטמאתם : וכל-אדם לא-יתהו באהל סועד בכא לכפר בקדש
 עד-צאתו וכפר בעדו וכעד ביהו וכעד כל חל ישראל :
 וידבר

קדושים אמור

וַיִּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר : דַּבֵּר אֶל־בְּלִעְנֵת פְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים קָרְאוּ בְּנֵי קְדוּשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 אִישׁ אָמוֹ וְאִמּוֹ תִירָאוּ יַאֲזִיבֵם שִׁבְחֵתוּ תִשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 אֲלֹהֵיכֶם אֲדַבְּרָאֵלֵיכֶם וְאַתֶּם תִּפְסְכֶם לֹא תִעָשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : לֹא וְכִי תִזְכְּרוּ וְכִי שְׁלֵמִים לִיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְכְּרוּ :
 בָּיִת וְכֹהֵן יֹאכֵל וְמִטְהַרֵת וְתַנְחִי עֵדוּתִים הַשְׁלִישׁ בְּאֵשׁ וְשֹׁרֵף :
 וְאִם הָאֵכֵל יֹאכֵל בָּיִת הַשְׁלִישׁ פֶּעַל הַיָּד לֹא יִרְעוּ : וְאֵבְלֵי
 עֹנֵי יֵשׂא כִּי־אֲתִירְשׁוּ יְהוָה חֵן וְחַסְדֵּךָ תַּפְּשׂ כִּי־יָא יִמְעִיב :
 וּבְקִצְרֹכֶם אֲתִירְשׁוּ אֲרֻכְכֶם לֹא תִכְעֶיב פֶּאֶר שְׂדֵךְ לִקְצֵי וְלִקְצֵי
 קִצְרֹךְ לֹא תִקְצֵי : וּבְרִמְךָ לֹא תִשְׁלַל וּפְדֻת בְּרִמְךָ לֹא תִקְצֵי
 לְעַנְי וְיָגֵר תַּעֲזֹב אִתָּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : יִשְׂאֵל לֹא תִגְזֹב וְלֹא
 תִכְתְּשׁוּ וְלֹא־תִשְׁקֹרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ : וְאֲדַרְבֵּי־טַבֵּעַ בְּשֵׁמִי לִשְׁקֹר
 וְחַלְלֵת אֲתִישׁ אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה : לֹא תִשְׁק אֲדַרְבֵּיךָ וְלֹא תִגְזֹל
 לֹא־תִרְלֹן פְּעֻתֵי־שִׁבּוֹת אִתָּךְ עַד־בֹּקֶר : לֹא־תִקְרַב חֹבֶשׁ וּלְפָנַי עֹר
 לֹא תִהְיֶה מִשְׁשֵׁל יִרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה :

וַיִּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֲלֵהֶם־כִּמִּי בְּנֵי אֲמֵרָה וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם לִפְשֵׁי לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּי : כִּי אֲסִדְלִשְׁאֵרוּ הַקְרִיב
 אֲלֵיךְ לֹא־יִטְמָא וְלֹא־יִטְמָא וְלֹא־יִטְמָא וְלֹא־יִטְמָא וְלֹא־יִטְמָא וְלֹא־יִטְמָא
 הַקְרִיבֵה אֲלֵי אִשׁ לֹא־יִטְמָא לֹא־יִטְמָא לֹא־יִטְמָא לֹא־יִטְמָא לֹא־יִטְמָא
 בְּעַמּוּי לְחַלְלֵי : לֹא־יִקְרַח קְרִיבֵי־בְרִאשִׁים וּפֶאֶר וְקֹנִים לֹא יִגְלִחוּ
 וּבְכִשְׁרִים לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָה : קְרִישִׁיכֵי־יָהוּי לֹא־יִטְמָא וְלֹא יִבְלִלוּ
 שֵׁם אֱלֹהֵיכֶם כִּי־אֲתִישׁוּ יְהוָה לָחֵם אֱלֹהֵיכֶם הֵם מִקְרִיבִים וְהֵם
 קְדוּשׁ : לֹא אִשָּׁה יִגְדֵל וְחַלְלֵה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה יִרְעוּשָׁה מֵאִשָּׁה
 לֹא יִקְחוּ כִּי־קְדוּשׁ הוּא לֵאלֹהֵי : וְקִדְשׁוֹ כִּי־אֲרֻלְלֵם אֱלֹהֶיךָ
 הוּא מִקְרִיב קְדוּשׁ יְהוָה לָךְ כִּי קְדוּשׁ אֲנִי יְהוָה מִקְדְּשֵׁכֶם : וְכִי
 אִישׁ כִּתּוּב בְּנֵי חַל לְנֻחַת אֲתִישׁ הוּא מִחַלְלֵי בְּאֵשׁ הַשֹּׁרֵף :
 וְכִתּוּב הַרְבֵּל מֵאִתּוֹ אֲשֶׁר־יִזְנֹק עַל־רֵאשֵׁי שֵׁמֶן דְּמִשְׁחָה וְכִלְיָ
 אֲתִידוּ לְלִבָּשׁ אֲתִישׁ חֲבִיטִים אֲתִישׁ אֲשֶׁר־לֹא יִבְלֵ עֹבְדֵי לֹא יִפְרִים :
 וְעַל כָּל־נִפְשֹׁתַי כִּי לֹא יִבְאֵל לֵאבֵי וְלֹא־יִטְמָא : וְטָהַר־מִקְדָּשׁ

לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחרו אלהיו
 עליו אני יחיה : ישראל והיא אשה בבחוליה יפת : אלמנה
 וגרושה וחללה ונה את אלה לא יקח כי אסדה חללה מעמיו יקח
 אשה : ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהיה מקדשו :

חֲדָשֵׁי יְהוָה אֲלֵימֶשֶׁה פָּחַד סִינִי לְאַמֵּל : רַבִּי אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאִמְרַת אֱלֹהִים כִּי הִבְאוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לָבָם

וְשִׁבְתֶּם הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה : שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים
 תִּזְמַר בְּרִמָּה וְאִסַּפְתָּ אֶת־חֲבֵימֶיהָ : לְוַיִּזְכַּשְׁנָה הַשְּׁבִיעִת שְׁבִיתָ

שְׁבַחֲוֹן יְהוָה לְאֶרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וּבְרִמָּה לֹא תִזְמַר :
 אֶת־סִפִּים קִצְרֶךָ לֹא תִקְצֹף אֶת־עֵבְרֵי נְוִיךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנֵי

שָׁבָחוֹן יְהוָה לְאֶרֶץ : וְהִיטָה שְׂבַת הָאָרֶץ לָבָם לֹאכְלֶיהָ לֶךְ וּלְעֹבְדֶיךָ
 וְלַאֲמִתֶּךָ וְלַשְׂכִּירֶךָ וְלַחֲשֻׁבְתֶּךָ הַגִּבּוֹר עִפְיָה : וְלַכַּחֲמוֹתֶיךָ וְלַחֲמֵי

אֲשֶׁר בְּאֶרְצֵי הַהָרִים כֹּל־חֲבוּאֲתֶיךָ לֹא־תִשְׁחָר וְסִפְרֵי־לֶךְ
 שִׁבְעַת שָׁבָת שְׁנֵי־שִׁבְעֵי שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים וְהָיָה לֶךְ יָמֵי־שִׁבְעַת

שָׁבָת בַּשָּׁנִים חֲשֵׁב וְאֶרְפְּעִים שָׁנָה : וְהָיָה שׁוֹפֵר בְּזִמְנוֹתֶיךָ
 בְּהַדָּשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּשָּׁנָה לַיהוָה בְּיוֹם־דְּחֻכָּבָדִים תִּעֲבִירוּ שׁוֹפֵר בְּכֹל

אֶרְצֵיכֶם : וְקִדְשֶׁתֶם אֶרֶץ־אֲנִי : וְהָיָה שֵׁשׁ־שָׁנִים שְׁנֵי־תִקְוֵי אֲתֶם הַרְוֵה בְּאֶרֶץ
 לְכַלְיוֹשְׁבֶיהָ יִזְבֵּל הוּא הַתִּיבֵי לָבָם וְשִׁבְתָּ אִישׁ אֶל־אֲחֻתּוֹ וְאִישׁ

אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ הַשְּׁבִי : יִזְבֵּל הוּא שְׁנֵי־חֲמִישִׁים שְׁנֵי הַרְוֵה לָבָם
 לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־מִפְתֵּיהֶם וְלֹא תִבְצְרוּ אֲחִיזְמוֹתֶיךָ : כִּי־יִזְבֵּל

הוּא קִדְשׁ הַהָרִים לָבָם מִן־הַשָּׁנָה תִּאֲכָלוּ אֹתָהּ הַשְּׁבִיעִת : בַּשָּׁנָה
 הַיְזָבֵל חֲזֹתֶת הַשְּׁבִי אִישׁ אֶל־אֲחֻתּוֹ :

אִם־בְּחֻקֵּי הַלְכוּ וְאִת־מִצְוֵי הַשְּׁמַרִי וְעִשְׂתֶּם אֲתֶם : וְנָתַתִּי
 נִשְׁמִיכֶם בְּעַבְדִּי וְנָתַתִּי בְּאֶרֶץ יִבְלֶהָ וְעַן הַשְּׂדֶךְ יִתֵּן מִקְוֵי :

וְהָיָה לָבָם דִּישׁ אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁבֹּאָה זֶרַע וְאֶכְלֶתֶם לַחֲמִיכֶם
 לְשִׁבְעַת זִישְׁבָתֶם לְכִמְחָה בְּאֶרְצֵיכֶם : לְוַיִּנְחַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְיִשְׁבַּחֶתֶם

וְאִין מִחֲרִיד וְהַשְּׁבִי הַרְוֵה דַעֲרָה מִיְהוָה אֶרֶץ וְהָרִב לְאֶרֶץ־כִּי
 בְּאֶרְצֵיכֶם : וְרִדַּחֶתֶם אֶת־אֵיכֶם וְנִפְלֹו לְפָנֵיכֶם לְהִרְבֵּי : וְהִדְמִי
 מִבָּם הַמִּשְׁחָה מֵאָה וּמֵאָה מִבָּם רִבְבָה יִרְבֵּי וְנִפְלֹו אֵיכֶם לְפָנֵיכֶם

כהוקתו במדבר נשא

לחרב : ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם : ישראל ואבלתם ישן נישן וישן מפני חדש הוציא : ונתתי משפני בהיכם ולא הועיל נשי אתכם : והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואסם התינו לי לעם : אני יהודה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיה לכם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות :

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר : שא אחל אש פלערת בנדי ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם : מן עשרים שנה ומעלה בליצא צבא בישראל חסקדו אותם לצבאתם אהה ואהרן : ואהכם יהיו איש איש לפמה איש ראש לבית אבתו הוא : לוי ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור : לשמעון שלמאל בן צורישרי : ליהודה נחשון בן עמינדב : ליששכר נתנאל בן צוער : לזבולן אליאב בן חלון : לכני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור : לבנימין אכידן בן נדעני : לרן אחיעזר בן עמישדי : לאשה פנעאל בן עכרון : לנדר אליסף בן דעואל : לנפתלי אחיעזר בן ענין : אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם : ישראל ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות : ואת פל העדה הקהילו באהל מועד לחדש השני ויתקדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם : באשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני :

וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את דראש בני נרשון גם חם לבית אבתם למשפחתם : מן שלשים שנה ומעלה עד בוחמשים שנה חסקדו אותם פל דהבא לציבא צבא לעבד עבדה באהל מועד : ואת עבדה משפחת הנרשני לעבד ולמשא : לוי ונשא ארזיריעה המשבן ואת אהל מועד מכסו ומכסוה ותמש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד : ואת

אֶלְעִי הַחֹצֵר וְאֶת־מִקְדָּו פָּתַח וְשַׁעַר הַחֹצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן
 וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעַבְדָּו : עַל־פִּי אֲהַרֹן וּבְנָיו הָיְיָה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי
 הַגֵּר שָׁנִי לְכָל־מִשְׁאֵם וְלְכָל־עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עִלְיָם בְּמִשְׁמַרְתָּ אֶת־
 כָּל־מִשְׁאֵם : זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּר שָׁנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיְהוָה בְּדֹאֲהָרֵן הַכְּתוּן : יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִרְיָי
 לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבִית־דַּאֲכָתָם הַפְּקֹד אֲחֵם : מִבֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה
 וְעַד בְּיַחֲמִשִּׁים שָׁנָה הַפְּקֹדֵם כָּל־הַבָּא לְצַבָּא לְעַבְד־אֶת־עֲבֹדַת
 אֹהֶל מוֹעֵד : וְזֹאת מִשְׁמַרְתָּ מִשְׁאֵם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֲדָרְנוֹ : וְעַמֻּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב
 וְאֲדָרְנֵיהֶם וַיְחַדְתֶּם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וְלְכָל־עֲבֹדָתָם וּבִשְׂמֹת
 הַפְּקֹדוֹ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמַרְתָּ מִשְׁאֵם : זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְיָי
 לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיְהוָה בְּדֹאֲהָרֵן הַכְּתוּן : וַיִּפְקֹד
 מֹשֶׁה וְאֲהָרֹן וְנֹשְׂאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקָּהָל לְמִשְׁפַּחְתָּם וּלְבֵית
 אֲבֹתָם : מִבֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה וְעַד בְּיַחֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא
 לְצַבָּא לְעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וַיְחַוּ פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם אֲלֵפִים
 שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים : אֵלֶּה פְּקֻדֵי מִשְׁפַּחַת הַקָּהָל כָּל־הָעֹבֵד
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאֲהָרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אֲהָרֹן וְאָמְרָה אֵלָיו
 בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּר אֶל־מֹול פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת
 הַנְּרוֹת : וַיַּעַשׂ בֶּן־אֲהָרֹן אֶל־מֹול פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הַעֲלָה נְרֹתֶיהָ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה מִקְשָׁה זָהָב
 עֲדִיזְרָכָה עֲדִי־פְרָחָה מִקְשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר רָאָה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה : לוֹ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
 קַח אֶת־הַלְוִיִּם כְּהוֹד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּשְׂתַרְתָּ אֲחֵם : וְכִה־רַחֲעִשְׁתָּ
 לָהֶם לְמַתָּרֵם הוּא עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאָה וְהַעֲבִירוּ חֵעַל עַל־כָּל־בְּשָׂם
 וּכְכַסּוּ כְּנֵדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ : וְלָקְחוּ פֶרֶז בְּדַבְּקָר וּמִנְחָתוֹ כֹּלֶה בְּלוֹרֶה
 בִּשְׂמֹן וּפְרֹשְׁנֵי בְדַבְּקָר תִּקַּח לְחֹמָאָה : וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לְנֵי
 אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְרַבְתָּ אֶת־כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל : יִשְׂרָאֵל וְהִקְרַבְתָּ

שלח לך כהעלמה

אתה ללואם לפני יהוה וסמכו בני ישראל את עצמכם על הלואים ;
והנני אהרן אתה ללואים הנוספה לפני יהוה מאת בני ישראל והנני
לעבד אתה עכרת יהוה : והלואים וסמכו את ידיהם על ראש
הפרים ועשה אתה אתה האחד הטאה ואתה האחד עלה ליהוה לכפר
על הלואים : והעמדת אתה ללואים לפני אהרן ולפני בניו והנפחת
אתם הנוספה ליהוה : והכרלת אתה ללואים מתוך בני ישראל
והיו לי ללואים :

(בקצה קהילות מסיימן כאן)

ואחר יבאו הלואים לעבד אתה אתה מועד וספרת אתם והנפחת
אם הנפחת : כי נהלים נהלים המה לי מתוך בני ישראל וחתת
פאתם בלדחם בכור כל טבתי ושהאל לטת אתם ליהוה כי
לי בל בכור בכני ישראל הטאה וסמכו על ראש דפתי כד בכור
בארץ מצרים הקדשונת אתם לי : ואקח אתה ללואים פתח בל
בכור בכני ישראל :

ויבקר יהוה אל משה לאמר : עלה לך אנשים וחקרו את הארץ
כנען אשר אני נתתי לבני ישראל איש אחד איש אחד
למטה אבתיו השלחו כל נשיא בהם : ויעלה אתם משה ממדבר
פארן עלתפי יהוה כלם אנשים באשני בני ישראל המה : לוי
ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בדבור : למטה שמעון שפן
בזחור : למטה יהודה בליפנה : למטה יששכר גאל
בדיוספי : למטה אפרים הושע בדתון : למטה בנימין פלטי בן
רפוא : למטה זבולון נדיאל בן סודי : למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי : למטה דן עמיאל בן גמלי : למטה אשר שחור
בן מיכאל : למטה נפתלי גחמי בן גופסי : למטה גד גואל
בן מנן : אלה שמות האנשים אשר שלח משה לחקור את
הארץ ויקרא משה להושע בדתון והושע : ישראל וישלח
אתם משה לחקור את הארץ כנען ויאמר אליהם עלוה בנגב
ועליהם אתה חקר : וראיתם את הארץ מה היא אתה העם הישב
עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אמרוב : ומה הארץ אשר

בהעלתך קרה הקת

ת

הוא ישב כה המוכה הוא אמרעה ומה העלים אשר הוא יושב
 בהנה הבמחנים אם במכצרים : ומה הארץ השמנה היא אם
 רזה הישבה עץ אס-און והתחוקתם ולקחתם מפני הארץ
 והימים ימי בכורי ענבים :

ויקח קרח פוזערה בזקתו ודגו ודגו ודגו בני אליאב ואון
 בן פלה בני ראובן : ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל
 חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי-עם : ויקהלו על-
 משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-לבכם פי כלה-עדה כלם קדשים
 ובחוקם יהיה ומדוע תתנשא על קהל יהוה : לוי וישמע משה
 ויפל על-פניו : וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר בקר וידע
 יהוה את-אשר-לו ואת-הקרוש והקריב אגיו ואת אשר יבחר-בו
 יקריב אגיו : ואת עשו קח-לבכם מחרות קרח וכל-עדתו : והני
 ביהו-אש ושימו עליהם קטרת לפני יהוה מחר ויהיה האיש אשר-
 יבחר יהוה הוא הקרוש רב-לבכם בני לוי : ישראל ויאמר משה
 אל-קרח שמעתיך בני לוי : המעט מהם כיה-הבדיל אלהי ישראל
 אתכם מעדת ישראל לסקריב אתכם אלני לעבר את-עבדת
 משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם : ויקרב אהרן ואת-כל-
 אהרן בני-לוי אהרן ובקשתם נס-כהנה : לכן אהרן וכל-עדתו
 הנעדרים עליהם ואהרן מההוא כי סגונו עליו : וישלח משה
 לקרא לרתו ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה : המעט פי
 העליהנו מארץ ומה חלב ודבש קמיתנו במדבר כיה-השתרר
 עלינו נס-השתרר :

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : זאת הקת התורה
 אשר-צויה יהוה לאמר דבר ואלדבנו ישראל ויקחו אהרן
 פרה אדמה המיטה אשר איזבה מום אשר לא-עלה עליה על :
 ונתתם אתה אר-אלעזר הכהן והוציא אהרן אל-מהוין למתנה
 ושחט אהרן לפניו : ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה
 אל-נכת פני אהרן ובעו מדמה שבע פעמים : ושרף את-הפרה
 לעינו את-עדה ואת-בשרה ואת-דמה על-פרשה ישרף : ולקח

הקת ובלק

הכלו עץ ארז ואזוב ושני חולצת והשליך אל-הודך שרפה
 הפרה: לוי וכבס בגדיו הכלו ורחץ בשרו במים ואחר יבא
 אל-המחנה וטמא בהן עד-הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו
 במים ורחץ בשרו במים וטמא עד-הערב: ואכהו איש טהור את
 אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני-
 ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: ישראל וכבס האכה
 את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד-הערב והיתה לבגד ישראל
 ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנגע במת לכל-נפש אדם וטמא
 שבעת ימים: הוא יחטא-בזבובים השלישי וביום השביעי יטהר
 ואם-לא יחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל-
 חנגע במת בנפש האדם אשר-ימיתו ורא יחטא ארז משכן יהיה
 טמא ובכרתה הנפש ההוא מושאך כי מי נדה לא-חזק עליו
 טמא יהיה עוד שמתו בו: זאת התורה אדם פירימות באהר
 כל-חפא אל האהל וכל-אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל
 בלי פחות אשר אוי-צמיד סתיל עליו טמא הוא: וכל אשר-
 יגע על-פני השדה בהל-חרכ או במת או בנפצע אדם או בקבר
 וטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתנו
 עליו מים הים אל-בלי:

וירא בלק בן-צפור את כל-אשר-עשה ישראל לאמרי: ויגד
 מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני
 ישראל: ויאמר מואב אל-זקני מדין עתה ילחבו הקהל את-כל
 סביבותינו בלחך השור את ירק השדה ובלק בן-צפור מלך למואב
 בעת ההיא: לוי וישלח מלאכים אל-בלעם בן-בעור פתורת
 אשר על-הנהר ארץ בני-עמו לקרא-לו לאמר הנה עם יצא
 ממצרים הנה כסה את-עין הארץ והוא יושב ממלי: ועתה לכה
 נא ארה-לי עת העם הנה כי-עצום הוא ממני אנלי אוכל נכה-כז
 ואגישנו מנה-ארץ כי ידעת את אשר-הברך מברך ואשר האר
 יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל-בלעם
 וידברו אליו דברי בלק: ישראל ויאמר אליהם לינו פה הלילת

בלק פינהם מכות

וַיְשׁוּבְתוּ אֹתָם דָּבַר כַּאֲשֶׁר יָדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו וַיֵּשְׁבוּ שָׁרֵי-מִזְבֵּחַ
 עַם-בְּלָעַם : וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-בְּלָעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 עִמָּךְ : וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֵלֶי-הָאֱלֹהִים בְּלַק בְּרֹצֵפוֹר מֶלֶךְ מִזְבֵּחַ שֶׁלַח
 אֵלָיו הִנֵּה הָעַם הוֹצֵא מִמִּצְרַיִם וַיִּבֶס אֶת-עֵינָיו הָאֲדָמָה עִמָּה לִפְנֵי קִבְּתִי
 לֹא אֲתוּ אֵילָיו יֹאכַל לְהַהֲרִים בּוֹ וְנִרְשָׁתוּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-בְּלָעַם
 לֹא חֲלָה עִמָּהֶם לֹא הָאֵר אֶת חַלְעֵם כִּי בָרִיד הָיָא :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : פִּינָחֶם בְּרֹצֵפוֹר בִּי אֶתְרוּ הַכֹּהֵן
 הַשֵּׁבִי אֶת-חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כִּקְנָאוּ אֶת-קְנָאוֹתַי
 בְּתוֹכֶם וְלֹא-יִבְלִיתוּ אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כִּקְנָאוֹתַי : לָכֵן אָמַר ה'נָני נָתַן
 לִי אֶת-דִּבְרֵיךְ שְׁלוֹם : לֹא וְהִיָּתָה לוֹ וְלֹרְעוּ אַחֲרָיו כִּרְחַב כַּהֲנַת
 עוֹלָם פִּתַח אֲשֶׁר קָנָא לְאֵלֵהֶיו וַיִּכְפַּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְשֵׁם אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל הַמָּכָה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת-הַמְדִינִית וּמְרִי בֹדֶסְלוֹא נְשִׂיא בֵּיתִי
 אֵב לְשִׁמְעוֹנִי : וְשֵׁם וְאִשָּׁה הַמָּכָה הַמְדִינִית כּוֹזִי בַת-צִוִּיר וְאִישׁ
 אֲמוֹת בֵּית-אָב בְּמִדְיָן הָיָא : יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :
 צִוֹר אֶת-הַמְדִינִית וְהִכִּיתֶם אוֹתָם : כִּי צִוִּירִים הֵם לָכֶם כִּנְבְּלֵי הָעַם
 אֲשֶׁר-נִבְּלוּ לָכֶם עַל-דִּבְרֵי-פִעוֹר וְעַל-דִּבְרֵי כּוֹזִי בַת-נְשִׂיאֵי מִדְיָן
 אֲחֵיכֶם הַמַּצִּיחַ בְּיוֹם-הַמַּגִּפָּה עַל-דִּבְרֵי-פִעוֹר : וְהָיָא אַחֲרַי
 הַמַּגִּפָּה . פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֵל אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן לֵאמֹר : שֹׂאוּ אֶת-רֵאשֵׁי בְלַעְצַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים
 שָׁנָה וְעַלְתָּה לְבֵית אֲבֹתָם כְּלוֹצֵא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אִתָּם בְּעֶרְבַת מִזְבֵּחַ עַל-זִוְרָדוֹ וְהָיוּ לֵאמֹר : כִּפֹּן
 עֲשִׂיתִם שָׁנָה וְעַלְתָּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 הוֹצִיאוּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-רֵאשֵׁי הַמַּטּוֹחַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה : אִישׁ כִּי-יִדְרֹךְ נָדָר לַיהוָה אִוִּיד-שָׁבַע
 שֹׁבְעָה לֵאמֹר אֶסֶר עַל-נַפְשׁוֹ לֹא יִחַף דָּבָרוֹ כִּכְלִי-הוֹצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה :
 וְאִשָּׁה כִּי-תִדְרֹךְ נָדָר לַיהוָה וְאִסְרָה אֶסֶר צִבְיָה אִבִּיהָ בַּנְעֻרָה :
 וְשִׁמְעַ אִבִּיהָ אֶת-נִדְרָהּ וְאִסְרָה אִשֶׁר אִסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ וְהִדְרִישׁ
 לָהּ אִבִּיהָ וּמָמוֹ כֹּל נִדְרֵיהָ וְכָל-אִסְרָה אִשֶׁר-אִסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יִהְיֶה :

ואם הניא אביה אהה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה
 על נפשה לא יקום ויהיה יסלה לה כיהניא אביה אהה : ואם היו
 תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על-
 נפשה : ושמע אישה ביום שמעו ותחריש לה וקמו נדריה ואסריה
 אשר אסרה על נפשה יקמו : ואם ביום שמע : ישה יניא אותה
 והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה
 על נפשה ויהיה יסלה לה : לוי ונדר אלמנה ונדושה כל אשר-
 אסרה על נפשה יקום עליה : ואסריות אישה נדרה או אסרה
 אסר על נפשה בשבעה : ושמע אישה ותחריש לה לא הניא
 אותה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום : ואם-
 הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מבטא שפתיה לנדריה
 ולאסר נפשה לא יקום אישה הפים ויהיה יסלה לה : ישראל
 כל נדר וכל שבעה אסר לענת נפש אישה יקמו ואישה יפרט :
 ואם תחריש ותחריש לה אישה מיום אליום והקים את כל נדריה
 או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כיהתחריש לה ביום
 שמעו : ואם הפר יפר אתם אחרו שמעו ונשא את עונת : אלה
 התקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו
 בנעריה בית אביה :

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצאתם ביד-
 משה ואהרן : וכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על-
 פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם : ויסעו מרעמסס בחדש
 הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממתנת הפסח יצאו
 בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים : לוי ומערים מקבלים
 את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלוהיהם עשה יהוה
 שפטים : ויסעו בני ישראל מרעמסס וחנו בסבת : ויסעו מספת
 וחנו באחם אשר בקצה המדבר : ישראל ויסעו מאחם וישב
 על פי החירח אשר על פני בעל צפון וחנו לפני מגדל : ויסעו
 מפני החירח ויעברו בחודיהים המדברה וילכו הדרך שלשת ימים
 במדבר אחם וחנו במרה : ויסעו ממרה ויבאו אילמח ובאילים
 שהים

שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינַח מִנִּים וְשִׁבְעִים חֲמִרִים וְהַחֲרִישִׁם : וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם
וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף :

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּמִדְבַר בְּעַרְבֵה־מֹדֵל סוּף בֵּין־פָּאֶרָן וּבֵין־הַקָּדִל וְלִבָּן וַחֲצֹרֹת
וְדִי זָהָב : אַחַד עָשָׂר יוֹם מִחֹלֶב דֶּרֶךְ תִּרְשָׁעִיר עַד קָדֵשׁ בְּרַנֵּעַ :
וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה כַּעֲשֵׂת־עֶשֶׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת אֲרָבִי : וַי אֲהַבֵּי
הַכְּחוּ אֵת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן וְאֵת עֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן אֲשֶׁר־יוֹשֵׁב בְּעֶשְׂתֵּלָה בְּאַדְרָעִי : בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאַרְץ מֹאָב
הוֹאִיל מֹשֶׁה בָּאֵר אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר
אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב־לָכֶם שַׁבַּת בְּהַר הַזֶּה : פָּנּוּ וּסְעוּ לָכֶם
וּבְאוּ הַר הָאֲמֹרִי וְאֶל־כָּל־שִׁבְעֵי בְּעַרְבֹתָהּ בְּהַר וּבְשִׁפְלָהּ וּבְנֶגֶב
וּבְחֵיף הַיַּם־אֲרָץ תִּכְנַעְנֵי וְהִלְכֶנּוּ עַד־תִּגְדֹּל וְהַגְדֵּל נֶהְרֵ פָּרָת :
יִשְׂרָאֵל רְאֵה נַחְתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּאוּ וְרִשּׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לְאֲבֹתֵיכֶם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לְהָרָה לָהֶם
וְלִזְרַעֲם אַחֲרֵיהֶם : וְאֵמַר אֲלֵכֶם בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אוּכַל לְבָהִי
שְׂאֵת אַחֲכֶם : יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אַחֲכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם בְּכּוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לָרֶב : יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף פְּעֻמִּים
וַיִּבְרַךְ אַחֲכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם :

וְאֶת־חֲנָן אֶל־יְהוָה בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר : אֲדַעַי יְהוָה אַמָּה תְּחַלּוֹתֶי
לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֹלְךָ וְאֶת־זִדְדְךָ הַחַזָּקָה אֲשֶׁר
פִּי־אֵל בְּיוֹמָיִם וּבְאָרֶץ אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ כְּמַעֲשֵׂיךָ וּבְגִבּוֹרֹתֶיךָ : אַעֲבֹרֶה־
נָא וְאַרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַיָּמִינִים הַטּוֹב
הַזֶּה וְהַלְכֶנּוּ : לוֹי וַיַּתְעַפֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי רַב־לְךָ אֶל־חֹסֶף דָּבָר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה : עֲלֵהוּ רֹאשׁ
הַסִּפֶּה וְשֵׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וּצְפַנָּה וְחִמְנָה וּמִזְרָחָהּ וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי
לֹא תֵעָבֶר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה : וְצִוּי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחִיקְרוּ וְאַמְצֵהוּ כִּי
הוּא יֵעָבֶר לִפְנֵי הָעַם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אִתְּכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
הִרְאָה : וַיִּשָּׂב בְּנֵי מֹדֵל בֵּית פְּעוֹר : וַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל שְׁמֵעַ אֶל־

ואתחנן עקב

החקים ואל-המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען
 החיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהיה אלהי אבותיכם נתון
 לכם : לא תספו על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרשו
 ממנו לשמר את-מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם :
 עיניכם הראות את אשר-עשה יהוה בבעל פעור כי כל-האיש
 אשר הלך אחרי בעל-פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך :
 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום : ישראל ראה ו
 למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
 כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה : ושמרתם
 ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני הגמים אשר ישמעון
 את כל-החקים האלה ואמרו רק עם-חכם ונבון הגוי הגדול הזה :
 כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אלו כיהוה אלהינו בכל-
 קראנו אליו : ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים בכל
 החייה הזאת אשר אנכי נתון לפניכם היום :

והיה עקב השמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם
 אתם ושמר ירעה אלהיך לך את-המדות ואת-החסד
 אשר נשבע לאבותיך : ואתה וברכה והרבה וברכה פרי-בטנת
 ופרי-אדמתך הגנה ותירשת ויצהרך שגור-אלפיך ועשרתך צאנף
 על האדמה אשר-נשבע לאבותיך לתת לך : פרוך תהיה סבל-
 העמים לאי-היה בך עקר ועקרה ובכהמה : והשיר יהוה סוף
 כל-חלי וכל-סדו מצרים הרעים אשר ידעה לא ישמם בך ונתנם
 בכל-שנאיך : ואכלת את-כל-העמים אשר יהוה אלהיך נתון לך
 לא תהם עינה עליהם ולא תעבד את-אלהיהם כיהונקש היא
 לך : כי האמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל
 להירשם : לא תירא מהם וכר הוחר את אשר-עשה יהוה
 אלהיך לפרעה ולכל-מצרים : המופת הגדלת אשר-הרא עיניך
 והאתה והמפסים והיד החזקה והורע הנמיה אשר הוציאך יהוה
 אלהיך ממצרים יהוה אלהיך לכל-העמים אשר-אתה יבא מפניהם :
 וגם ארד-מצרעה ושלח יהוה אלהיך בם עד-אבד בני-אדם

והנסתרים מפניך : לא תעריך מפניהם כי יהיה אליהם בקרבך אל גדול וגורא : לוי וגשל יהיה אליהם אתה עמו האל מפניך מעט מעט לא הוכל בלתים מהר פן תרבה עליה תינת השדה : ונתנם יהיה אליהם לפניך והמכ מהומה גדלה עד השמים : ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מהת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדה אתם : פסילי אליהם השרפון באיש לא יתחמד כסף וזרב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהיה אליהם הוא : ולא תביא תועבה אלי ביהוד והינת חרם כמתו שקין השקצנו ותעבו ותעבנו כי חרם הוא : כל המצוה אשר אנכי מצוה היום השמרון לעשות למען תחיו ורביחם וכאתם וירשפם אתה ארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם : וזכרת את כל הדרך אשר הוליכה יהוה אליהם זה ארבעים שנה במדבר מען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך החשמת מצותו אמלא : ווענה וירעבה ויאכלה אתה מן אשר לא ידעת ולא ידעו אבתך למען הודיעה כי לא עלת לחם לבדו יהיה האדם כי על כל מוצא פי יהיה יחיה האדם : ישראל שמלתה לא בלחה מעליך ורגלה לא בצקה זה ארבעים שנה : וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהיה אליהם מוסרך : ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרך וליראתה אהו : כי יהיה אליהם מביאה אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינה והתמה יצאים בבקעה ובהר : ארץ חטה ושערה ונפו והאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש : ארץ אשר לא במסכנת האכל לבה לחם לא יתחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומחרבות תחצב נחשת : ואכלת ושבעת ובכרת את יתות אלמך על הארץ הטובה אשר נתת לך :

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : אתה ברכה אשר חשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום : והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם : ונתת כי יביא יהוה אליהם אל הארץ אשר

ראה שופטים

אתה בא שמה לרשתה ונתתה אתה ברכה על-תר גרוים ואת-
הקללה על-הך עיבל : הלא-המה בעבר תירדו אחר-דרך טכא
השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה :
פי אתם עברים את-תירדו לבא לרשת את-הארץ אשר-יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשפתם אתה וישבתם בה : לוי ושמרתם לעשות את-כל-
החקים ואת-המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום : אלה החקים
והמשפטים אשר השמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך
לך לרשתה בל-הימים אשר-אתם תיים על-הארמה : אבד האבדון
את-כל-המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשין אתם את-
אלהיכם על-ההרים הרמים ועל-הגבעות ותחת כל-עץ רענן : ונתצתם
את-מובתם ושבחתם את-מצבתם ואשרייהם השרפון באש ופסילי
אלהייהם הנדעון ואברתם את-שם מן-המקום ההוא : לא תעשו כן
ליהוה אלהיכם : כי אם-אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל-
שבטיכם לשום את-שמו שם לשכנו הדרשו ובאת שמה : והבאתם
שמה על-תיכם וובחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
ונדפתים וכלת בקרכם וצאנכם : ואכלתם-שם לפני יהוה אלהיכם
ושמחתם בכל משלה ידכם אתם ובחיכם אשר ברכת יהוה אלהיך : לא
תעשו ככל אשר אנחנו עשים סה היום איש כל-הישר בעיניו : כי לא-
באתם עד-עתה אל-המנוחה ואל-הנחלה אשר-יהוה אלהיך נתן לך :
ועברתם את-תירדו וישבתם בארץ אשר-יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
והניח לכם מכל-איביכם נוסכיבו וישבתם-בטח :

שופטים ושטרים תהוילך בכל-שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לשבטיך ושפטו אתה עם משפט-צדק : לא תחטה
משפט לא תביר פנים ולא-תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים
ויסלף דברי צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את-
הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך : לא תטע לך אשרה כל-עץ
אצל מוצת יהוה אלהיך אשר תעשה-לך : לוי ולא-תקים לך
מצבה אשר שגא יהוה אלהיך : לא תזבח ליהוה אלהיך שור
ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע פי הועכת יהוה אלהיך הוא :

שפטים כי תצא

י

כִּי יֵצֵא בְּקֶרֶבךָ בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אִישׁ
אֶזְרָאֵשָׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְעַבְרַת בְּרוּתוֹ :
וַיִּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁפָּחוּ לָהֶם וּלְשִׁמְשֵׁם אוֹ בִּזְרָתָם :
לְכָל־צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי : וְהִגַּד לְךָ וְשָׁמַעְתָּ וּדְרַשְׁתָּ
הַיֵּטֶב וְהִנֵּה אִמַּת נֹכַח הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל :
וְהוֹצֵאת אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהִיא אֲשֶׁר עָשָׂה אֶרֶץ־
הַדָּבָר הַרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתֶּם
בָּאֲבָנִים וּמָתוּ : עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלוֹשָׁה עֵדִים יִמָּת הַמֵּת
לֹא יִמָּת עַל־פִּי עַד אֶחָד : יַד הָעֵדִים תְּהִי הַדָּבָר בְּרֹאשׁוֹ לְהַמִּיתוֹ
וַיָּד כָּל־הָעָם בְּאַהֲרֹנָה וּבַעֲרֹת הַרְעָה מִקְרֶבךָ : כִּי יִפְלֵא מִפִּי דָבָר
לְמִשְׁפַּט בְּיֻדָּם וְלֹדֶם בְּיֻדְרוֹ לְדוֹן וְכוּן נָעַד לְנַעַד דְּבַר־יָרִיבָת
בְּשְׁעָרֶיךָ וְקָמַת וְעָלִית אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ :
וּכְאִתָּה אֶל־הַבְּחֵתִים הַלְלוּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם
וּדְרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֶת־דְּבַר הַמִּשְׁפָּט : וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר
יִגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשִׁמְרַתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
אֲשֶׁר יִדְוֶךָ : יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי הַהוֹרָה אֲשֶׁר יִדְוֶךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ הַעֲשֵׂה לֹא תִסְוֶה מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ לְךָ יָמִין
וְשִׁמְאֵל : וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כַּדָּוָן לְכַלְתִּי שָׁמַע אֶל־הַבְּחֵי הַעַמֵּד
לְשֶׁרֶת שֵׁם אֶרֶז־הַרְעָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמָת הָאִישׁ הַהוּא
וּבַעֲרֹת הַרְעָה מִיִּשְׂרָאֵל : וְכֹל הָעָם יִשְׁמְעוּ וַיִּראוּ וְלֹא יִזְדוּן עוֹד :
כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וְהִנֵּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִית
שָׁבוּי : וְרָאִיתָ בַּשָּׂבִיחַ אִשָּׁה יִפְרֹד־חָאָר וְהִשְׁקַתָּ בָּהּ וְלָקַחְתָּ
לָךְ לְאִשָּׁה : וְהִבְאֵרְתָּה אֶל־הַיָּד בְּיַתְדֵךָ וְנִלְחַתְתָּ אֶת־רֹאשׁוֹ וְעָשִׂתָּה
אֶת־צַדִּיקָתָהּ : וְהִסִּידָה אֶת־שִׁמְלַת שָׁבִיחַ מְעֵלִית וְיָשְׁבָה בְּבֵיתְךָ
וּבְכַתְּתָהּ אֶת־אֶבְרָתָהּ וְאֶת־אֵמָתָה יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ
וּבַעֲלָתָהּ וְחִיתָהּ לְךָ לְאִשָּׁה : וְהָיָה אִם־לֹא תַפְצֹתָ בָּהּ וְשָׁלַחְתָּהּ
לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָתָהּ בַּכֶּסֶף לְאִתָּה לְעַמֵּר בָּהּ מִסֵּרֵת אִישׁ
עִמְתָּה : לֹא כִי־תִחְתָּוּן לְאִישׁ אֲחֵי נְשִׁיִם תִּאֲחַת אַחֻבָּה וְהִאֲחַתְתָּ

כִּי תֵצֵא כִּי תָבֹא

שְׁנוֹאֶה וְיִלְדוּרֵלוּ בָנִים הָאֲרוּכָה וְהַשְׁנוּאָה וְהִיא הִבֵּן הַבֶּכֶר לַשְׁנוּאָה :
וְהִיא בָיִם הִנְחִילוּ אֶת־בְּנֵי אִחַּי אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ לֹא יִכַּל לַבֶּכֶר אֶת־
בֵּן־הָאֲרוּכָה עַל־פְּנֵי בֵּן־הַשְׁנוּאָה הַבֶּכֶר : כִּי אֶת־הַבֶּכֶר בֵּן־הַשְׁנוּאָה
יִבִּיר לָהֶם לוֹ פִּי שְׁנָיִם כָּל־אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ בַּיַּחֲוֹא רֵאשִׁית אֲנִי לוֹ
מִשְׁשֵׁשׁ הַבִּכּוּרָה : יִשְׂרָאֵל בִּי־יִמְנָה לְאִישׁ בֶּן סוּרֵר וּמוֹרֵה אֵינְנִי
שָׁמַע דְּקוֹל אָבִיו וְדְקוֹר אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם : וַחֲפָשׂוּ
בֶן אֲבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מְקוֹמוֹ : וַאֲמָרוּ
אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוּרֵר וּמוֹרֵה אֵינְנוּ שָׁמַע בְּקִלְנוּ וְזָלַל וְסָבָא :
וְרָגְמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים וּמָח וּבַעֲרֹת הָרַע מִקְרָבָה וְכָל־
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ :

וְהִיא בִּי־רַבִּיבֵי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
וַיְרַשְׁתָּהּ וַיֵּשְׁבֶה בָּהּ : וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית וְכָל פְּרֵי הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשָׂמַח בְּמִנְיָא
וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁבוֹן שְׁמוֹ שָׁם :
וּבָאתָ אֶל־חֶבְרוֹן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֱלֹהֵי הַיָּמִים הַזֵּה
לְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתָיִךְ
לָהֶם לֵאמֹר : לֹא יִלְקַח הַכְּהֵן הַמִּנְיָא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לְפָנַי מִזֶּבֶחַ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ : וְעֵנִיתָ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אָבִי וַיִּבְרַךְ
מִצְרַיִם וַיַּגֵּד שֵׁם בִּמְתִי מַעַט וַיְהִי־שֵׁם לְגוֹי גָּדוֹל עַצוֹם וְרַב :
וַיַּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיְהִנוּ עָלֵינוּ עַבְדָּה קָשָׁה : וַנִּצְעַק אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוּ וַיִּרְא אֶת־עַנְיֵנוּ וְאֶת־
עַמְלָנוּ וְאֶת־לַחֲצָנוּ : וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרָע
נְטוּיָה וּבְמִרְאָ גָדוֹל וּבְאֲתִיּוֹת וּבְמִסְפָּתִים : וַיְבִיאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַח חֶלֶב וְדָבָשׁ : וְעַתָּה הִנֵּה
הִבְאֵתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנְחִילוּ
לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַשְׁתַּחֲוִיתָ לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְשָׂמַחְתָּ כָּל־
הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיבְיָה אֶתָּה וְחִלּוֹ וְהִגֵּד אֶשְׁר־
בְּקִרְבָּךְ : יִשְׂרָאֵל כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי הַיְבוּשָׁה בַּשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁית

השלישית שנה המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו
 בשעריך ושבעו : ואמרת לפני יהוה אלהיך בערת הקדש מן
 הבית וגם נתתו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר
 צויתני לאעברתי ממצותיך ולא שכחתי : לא אבילתי באני ממנו
 ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתו ממנו למת שמעתי בקל יהוה
 אלהי עשיתי ככל אשר צויתני : השקיפה ממעון קדשך מן
 השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו
 כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש :

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיתכם שבטים
 וקניכם ושטריכם כל איש ישראל : מפנים נשיכם ונרדף
 אשר בקרב מחניף מחטב עמיד עד שאם מיניף : לערף בכבדית
 יהוה אלהיך ובאלהו אשר יהוה אלהיך כרת עמו היום : לוי
 למנו הקים אחך היום לו לעם והיו יהוה ויהוה לאיתים כאשר
 דברתך ובאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק ויעקב : ולא
 אתכם לכדבם אנכי כרת את הכבדית הזאת ואת האלהי הנאת :
 כי את אשר ישנופה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת
 אשר איננו סה עמנו היום : ישראל כיראתם ידעתם את אשר
 ישכנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם :
 והראו ארד שקיצתם ואת גלליהם עין ואבן כסף וזהב אשר
 עמקם : פודיש בכס איש אודאשה או משפחה אודשט אשר
 לבכו סנה היום נעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את האלהי הגוים
 ההם פודיש בכס ערש פדה ראש ולענה : והיה בשמנו את
 דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהוה לוי כי
 בשחרות לפי אלה למען ספוח הרבה את הצאנה : לא יאבה
 יהוה סלת לו כי או יעשן אר יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעת
 בו כלי האלה הכתובה בספר הנה וסחה יהוה את שמו מתחת
 השמים : והברילו יהוה לדעה מכל שבטי ישראל ככל אלות
 הכבדית הכתובה בספר התורה הנה : ואמר הדור האחרון בניכם

אשר

נצבים וילך

אשר יקומו מאחריכם והתכרי אשר יבא מארץ החוקה וראו את-
מכות הארץ הזאת ואת החלואה אשר הלה יהיה בה : גפרית
ומלח שרפה כל-ארצה לא הנוע ולא תצמח ולא יעלה בה כל-
עשב במחפכת-קדם ועמרה אדמה וצבאים אשר הפך יהיה באפס
ובתחתו : ואמרו כל-הגוים על-מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
מה חרי האף הגדול הזה : ואמרו על אשר עובו את-דברית יהוה
אלהי אבתם אשר פרה עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים : וילכו
ויעברו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא
חלק להם : ויחר-אף יהוה בארץ הזאת לדביא עליה את-כל-
הקללה הכתובה בספר הזה : ויתשם יהוה מעל אדמתם באף
ובהטרה ובקצף גדול וישלכם אל-ארץ אחרת ביום הזה :
הנספרת ליהוה אלהינו ובהגלת לנו ולבנינו עד-עולם לעשות
את-פלדבריו החרבה הזאת :

וילך משה וידבר את-הדברים האלה אל-בלעזשאל : ויאמר
אלהם בן-טאה ועשרים שנה אנכי היים לא-אוכל עוד
לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבור את-הנהר הזה : יהוה
אלהיך הוא עבר-לפניך הוא ישמיד את-הגוים האלה סלפניך
וירשתם יהושע הוא עבר-לפניך כאשר דבר יהוה : לוי ועשה
יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולא רצם אשר
השמיד אתם : ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל-המצוה
אשר צויתי אתכם : חוקי ואמצי אל-חיראו ואל-תערצו מפניהם
כי יהוה אלהיך הוא ההולך עמך לא ירפה ולא יעזוב : ישראל
ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל-ישראל חוק ואמין כי
אתה הבוא את-העם הזה אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
לחת להם ואתה הנחילתה אותם : ויהוה הוא ההלך לפניך הוא
יהיה עמך לא ירפה ולא יעזוב לא תירא ולא תחרי : וכתב
משה את-התורה הזאת ויהנה אל-הכתבים בני לוי הנשאים את-
ארון ברית יהוה ואל-פלדוקני ישראל : ויצו משה אותם לאמר

וילך האוינו וזאת הברכה יט

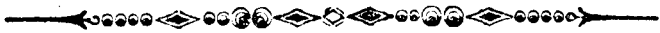
מקץ ו שבע שנים במער שנת השמיטה בתג הסבות : בבוא כל ישראל לראות אתפני יהוה אלהיה במקום אשר יבחר הקרא אתה הברה הזאת נגד כל ישראל באוניתם : הקהל אתיהעם האנשים והנשים והטף וגרף אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו אתיהוה אלהיהם ושמרו לעשות ארתי כל דברי התורה הזאת : וכניהם אשר לאידעו ישמעו ולמדו ליראה ארתי יהוה אלהיהם בלתימים אשר אתם חיים על הארמה אשר אתם עברים אתהיהודן שמה לרשעה :

האוינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמריפי : יערף בפטר לקחי הנל פטל אמרתי בשעירים עלי דשא וכרכיבים עלי עשב : כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאכהינו : לוי הצור המים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין על צדיק וישר הוא : שחת לו לא בנינו מימם דור עקש ופחתחל : הליהודה הנמלודואה עם נבל ולא חכם הלא יהוה אבד קנף היה עשה ויכנף : ישראל זכר ימות עולם בנינו שנות הוידור שאל יביד ונגדה וקנף ויאמרו לה : כהנחל עליו גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל : כי חלק יהוה עמו ועקב חבל נחלתו : ומצאתו בארץ מדבר ובחחו ילל ישמן יסככנהו יבוננהו יצרנהו באישון עינו : כנשר יעיר קנו על גווליו ירחף יפרש כנפו יקחהו ישאהו עלי אברחו : יהודה בדר יפחנו ואין עמו אל נכר :

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו : ויאמר יהוה מסינו בא ונח משעיר למו הופיע מחר פאנו ואתה מרבבה קדש מימינו איש דת למו : אף חובב עמים כל קדשו בידה והם הכו לרגלוי ישא מדברתוי : חוכה צנה דלנו משה מורשה קהלה יעקב : ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שכמו ישראל : יחי ראובן ואל ימיה ויהי מתיו מספר : וזאת ליהודה ויאמר שמע יהודה קול יהודה ואל

הפטרה לתענית צבור

יְהוָה לְפָרְיָסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתֹתַי וּבָחֲרוּ בְּאִשֶׁר חָפְצָתִי
וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי : וְנִתְּתִי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב
מִבָּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתוֹן לָו אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת : וּבְנֵי הַנֶּכֶד
הַגְּלוּיִם עַל־יְהוָה לְשָׁרְתוּ וּלְאֶהְבֵה אֶת שֵׁם יְהוָה לְהֵיחַת לָו לַעֲבָדִים
כָּל־שָׁמֶר שָׁבָה מִחֻלּוֹ וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי : וְהִבִּיאֹתִים אֶל־הַר
קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית הַפֶּלֶא עוֹלְתֵיהֶם וּנְכֹתֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל־
מִזְבְּחִי כִי בֵיתִי בֵּית־הַפֶּלֶא יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים : גַּם אֲדַנֵּי יְהוָה
מִקְבֹּץ נְדָתִי יִשְׂרָאֵל עוֹר אֶקְבֹּץ עֲלֵיו לַקְּבָצוֹ :

ליום ראשון דהול המועד פסח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : קְדָשְׁלִי כָל בְּכוֹר פֶּטֶר בְּלִדְרָחִם
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶדָם וּבְבִהֶמָּה לִי הוּא : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל הָעָם וָזָכֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת
עַבְדִּים כִּי בְּחֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָבֵל חֲטָיִן : הַיּוֹם
אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב : לֹא יִהְיֶה כִּי־יִבְיָאֵף יְהוָה אֶל־אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
אֶרֶץ זָבַח חֶלֶב וְדָבַשׁ וְעַבְדֶּת אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה : שִׁבְעַת
יָמִים תֹּאכַל מִצָּח וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חָג לַיהוָה : מִצּוֹת יֹאכַל אֶת שִׁבְעַת
הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לָךְ חֲטָיִן וְלֹא־יִרְאֶה לָךְ שָׂאֵר בְּכָל־גְּבֻלְךָ : וְהִגַּדְתָּ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם :
וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה הַזִּכְרוֹת יְהוָה בְּפִיךָ
כִּי בְיַד חֹזֶק הוֹצִיאֶךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם : וְשִׁמְרַת אֶת־חֻקֶּיהָ הַזֹּאת
לְמוֹעֵד מִיָּמִים יְמִימָה : יִשְׂרָאֵל ס וְהָיָה כִּי־
יָבֵא יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי בְּאִשֶׁר נִשְׁבַע לָךְ וְלַאֲבֹתֶיךָ וְנִתְּנָה לָךְ :
וְהָעַבְרַת בְּלִפְטֹר רַחֵם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר וְשֹׁנֵר בְּחֶמְטָה אֲשֶׁר יְהִי לָךְ
הַזְּכָרִים

ליום ראשון דחול המועד פסח כא

הזכרים ליהוה : וכל פטר חמור הפדה בשה ואסלא חפרה
וערפתו וכל בכור אדם בכנה הפדה : והיה כירושאלה כנה מחר
לאמר מהזאת ואמרת אליו בחוק יר הוציאנו יהוה ממצרים מבית
עבדים : והיה כירחקה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור
בארץ מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה עלבן אני זבח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים וכר בכור בני אפרה : והיה לאוח על ידיה
ולמוטפת בין עיניה כי בחוק יר הוציאנו יהוה ממצרים :

והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בכר שנים ואיל אחר
ושבעה כבשים בני שנה המימם יהיו לכם :
ומנחתם כלה כל ילדה בשמן שלשה עשרים לפי ושני
עשרים לאיל העשי : עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
לשבעה חבשים : ושעיר חמאת אחד לכפר עליכם : מלבד עלה
הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה : פאלה תעשו ליום
שבעת ימים רחם אשה רחם ליהוה על עלת התמיד תעשה ונסכו
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם בלמלאכת עבודה לא תעשו :
ליום שני

אם בסתו חלגה אחד עמי אהרעני עמך לא תהיה לו פנשה לא-
השיטון עליו נשך : אסחכל תחבל שלמה רעה ערבה
השמש השיבנו לו : כי היא בכורה לבדה היא שמלה לערו במה
ישכבו יהיה כירצעק אלי ושמעתי כירחמין אני : לוי אלהים לא
תקבל ונשא בשמך לא תאר : מלאכתך ודמעך לא תאחר בכור כנה
תפן לו : כורתעשה לשרך לצאנה שבעת ימים יהיה עסאמו ביום
השמיני תסטרלי : ואנשי קדש תהיו ליו בשר בשדה מרפה לא תאכרו
לכלב השלכון אתו : לא תשא שמע שוא אלהישת ירך עסרשע
להית עד חמס : לא תהיה אחר רבים לרעה ולא תענה על דב
לנטח אתה רבים לתמת : וכל לא תהדר בריבו : כי תפגע שור
איבה או חמרו תעה השב השיבנו לו : כי תראה חמור שגאף רבין
תחת משאו ותחלת מעוב לו עוב העוב עמו : ישראל לא תטה
משפט אינה בריבו : מדבר דשקך תרחק ונקי וצדיק אלהי תהיה

חול המועד של פסח

כי לא יצא צדיק רשע : ושחד לא תקח כי השחד יעור ספקים
 ויפלה דברי צדיקים : וגר לא תלחץ ואחם ידעם את הנפש הגר
 כי גרים הן תם בארץ מצרים : ושש שנים תורע את הארץ ואספת
 ארצה ב ארצה : והשביעה השמיטה ונמשכה ואכלו אנכי עמך
 ויתרם האכל בנה השדה כותעשה לכרם לויחה : ששת ימים
 תשה מעשר וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרה וינפש
 ב ארצה ירגד : ובכל אשר אכרתי אליכם השמרו ושם אלהים אחרים
 לא תזכרו לא ישמע על פיך : שלש רגלים תחג לי בשנה :
 אתחנן המצות השמר שבעת ימים האכל מצוה כאשר צויתך למועד
 חדש האכיל כירבו יצאת ממצרים ולא יראי פני ריקם : והג הקציר
 בפני מעשיך אשר תורע בשדה ותג האסף בצאת השנה באספה את
 מעשיך מיד השדה : שלש פ ימים בשנה יראה כל זכורך אל פני
 הארץ יהיה : לא תזבח על חמץ דם זבחתי ולא לז חלב חגי ער
 בקר : ראשית בפני אדמתך תביא בית יהודה אלהיה לא
 תבשל גרי בחלב אמו : והקרבתם

ליום שלישי

אז דרסטטען טאג חול המועד פסח פֿענגט כאן אן צו ליענען
 פסל לך כיו עושה עמך אונר דער נאך ליענט מאן דאז שמר לך
 שמר לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך ארצה
 האמרי והפנעני ותחתי והפרוי ותחוי ותיבסי : השמר לך
 פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אפה בא עליה בתורה למוקש
 בקרבך : פי אתה תזבחם תהצון ואהי מצבתם תשפרון ואהי אשורין
 תברחון : כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא
 הוא : פן תכרות ברית ליושב הארץ ונני אחרי אלהים ונבחו לאהיהם
 וקרא לך ואכלת מזבחן : ולקחת מבנותי לבניך ונני במתי אחר
 אלהיה ונני אהי בניך אחרי אלהיהן אלהי מסכה לא תעשה לך :
 ישראל אתחנן המצות השמר שבעת ימים האכל מצות
 אשר צויתך למועד חדש האכיל כי בחדש האכיל יצאת ממצרים :
 כל פטר רחם לי וכל ממנה הזכר פטר שאר ושה : ובמזמור תפסח
 בשנה

חול המועד של פסח

כב

בשה ואסילא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא ירא פני רוקם:
 ששת ימים תעבד וביום השביעי השבת פחרשן קציר השבת :
 וחג שבועת העשה לך בכורי קציר המים וחג האסף הקיץ הזנה :
 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל :
 כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך לארץ אשר אתה יושב
 בעלתה לראות את פני יהוה אלהיך שש פעמים בשנה : ראית שהט
 על חמץ דם זבחתי ולא ילון לבקר זבח חג הפסח : ראית בכורי
 אדמתי הביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו : והקרבתם
 ליום רביעי

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ
 מצרים בחדש הראשון לאמר : ועשו בני ישראל
 את הפסח במועדו : בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
 תעשו אתו במועדו בכל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו : לוי
 ידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח : ועשו את הפסח
 בראשון בארבעה עשר יום בחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר
 צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל : יהיו אנשים אשר יהיו
 טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא יקריבו לפני
 משה ולפני אהרן ביום ההוא : ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
 טמאים לנפש אדם למה נזרע לכהן הקריב ארד קרבן יהוה במועדו
 בחוד בני ישראל : ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה
 לכם : ישראל פ וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
 בני ישראל לאמר איש איש כידתו טמא לנפש או בדרך רחקה
 לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה : בחדש השני בארבעה
 עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרדים יאכלהו לא ישאירו
 מסנו עד בקר ועצם לא ישבירו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו :
 ולאיש אשר הוא טהור ובדרך לא יהיה וחדל לעשות הפסח ונכרתה
 הנפש ההוא מעמיתו כי קרבן יהוה לא הקריב במערו חטאו ישא האיש
 חתוא : וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה בחקת הפסח וכמשפטו כן
 יעשה חקת אמת יהיה לכם ולגר ולא יאבת הארץ : פ והקרבתם זכו

ליום ראשון של חנוכה

ויהי ביום בלוח משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואהכל כלכליו ואה המזבח ואת כלכליו וימשחם ויקדש אתם : ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמרים על הפקדים : ויביאו את קרבנם לפני יהיה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן : לוי ויאמר יהוה אל משה לאמר : קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מעוד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו : ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים : אתו שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם : ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איהמר בן אהרן הכהן : ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכהן ישאו : ויקריבו הנשיאים את חנפת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח : ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשוא אחד ליום ויקריבו את קרבנם לחנפת המזבח : ישראל פ

ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה : וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד בכש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולובת השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב :

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשוא יששכר : הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד בכש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולובת השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער :

ביום השלישי נשיא לבני זבול: איאב בן חלן: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עהדים חמשה ככשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן:

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן איצור בן שדיאור: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל-אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודים חמשה ככשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור:

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאב בן צורי שדי: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אים חמשה עהדים חמשה בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאב בן צורי שדי:

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעיואל: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עהדים חמשה ככשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעיואל:

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן דעמיהוד: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

לחנוכה

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה ! כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל
אחד כבש־אחד כן שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה
חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד :

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן־פרהצור : קרבנו
קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה :
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד כבש
אחד בן־שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה
קרבן גמליאל בן־פרהצור :

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן בן־נרעני : קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד כבש
אחד בן־שנתו לעלה שעיר־עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן
אבירן בן־נרעני :

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן־עמישדי : קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד כבש
אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה
קרבן אחיעזר בן־עמישדי :

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פנעאל בן־עכרן : קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה :

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בודבקר איל אחד כבש
 אחד בודשנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה וח
 קרבן פגעיאל בודעכרון:

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי: ירע בודעינו קרבנו קעבת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם ומלאים סלח כלולה בשמן למנחה: בודשנה
 זהב מלאה קטרת: פר אחד בודבקר איל אחד כבש אחד בודשנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בודעינו:
 זאת חנכת המזבח ביום המשח אהו מאת נשיאי ישראל קערת
 כסף שתים עשרה מורק כסף שנים עשר כפוח זהב שתים
 עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המורק האחד
 כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בעקל הקדש: כפוח זהב
 שתים עשרה מלאה קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב
 חכפוח עשרים ומאה: כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם
 שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעיר עזים שנים
 עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשנים וארבעה פרים אילם
 ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אהרו
 המשח אהו: ובכא משה אלהל מוגר לדבר אהו וישמע אהו
 הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרובים
 וידבר אליו: עיב וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
 אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה
 יאירו שבעת הנרות: ונעש כן אהרן אל מול פני המנורה
 העלה נרותיה כאשר צוית יהוה את משה: וזה מעשה המנורה מקשה
 וזהב עדי ירנה עדי פרחתה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את

משה כן עשה את המנורה

מה שקורין בפורים

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים : ויאמר משה אל-
יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב
על ראש הנבעה ומטה האלהים בידי : ויעש יהושע כאשר אמר-
לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנבעה : לוי
והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק :
וידי משה כבדים ויקחואבן וישיתו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור
המכו בידיו מזה אתר ומזה אתר ויהי ידיו אמונה עד תבא השמש :
ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב : ישראל ויאמר יהוה
אל משה כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע פירמהה אמחה
את זכר עמלק ואתה זכרון בספר ושם באזני יהושע פירמהה אמחה
נפסי : ויאמר בידך על לבם יהי מלחמה ליהוה בעמלק כדרך דר :

לחול המועד של סוכות

דאזאיז דאז ליענן פאן חול המועד סוכות . דען ערשטען טאג חול
המועד דא לייאנט מאן דען כהן ובוים השני . דען לוי ובוים השלישי .
דען ישראל ובוים הרביעי . דען פירטן : בוים השני ובוים השלישי . אונד
אן דען אנדערן טאג דא ליענט מאן דען כהן ובוים הרביעי . דען לוי
ובוים הרביעי . דען ישראל ובוים החמישי . דען פירטן ובוים השלישי
ובוים הרביעי אונד אן דען דריטן טאג דא ליענט מאן דען כהן ובוים
הרביעי . דען לוי ובוים החמישי . דען ישראל ובוים הששי . דען
פירטן ובוים הרביעי ובוים החמישי . אונד אן דען פירטן טאג דא ליענט
מאן דען כהן ובוים החמישי דען לוי ובוים הששי . דען ישראל ובוים
חשביעי . דען פירטן ובוים החמישי ובוים הששי . אונד אין דען פֿינפטן טאג
דא ליענט מאן דען כהן ובוים החמישי . דען לוי ובוים הששי . דען
ישראל ובוים השביעי דען פירטן ובוים הששי ובוים השביעי :

ובימים השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים בכשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים : ומנחתם ונספיתם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת
מלכר עלת התמיד ומנחתה ונספיתם :

ובימים השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים בכשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים : ומנחתם ונספיתם לפרים לאילם
ולכבשים

להול המועד של סוכות

ולקבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסבה:

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבע עשר המימם: ומנחתם ונסבותם לפרים לאילים ולקבשים במספרם במשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסבה:

וביום החמישי פרים השעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבע עשר המימם: ומנחתם ונסבותם לפרים לאילים ולקבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסבה:

וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני שנה ארבע עשר המימם: ומנחתם ונסבותם לפרים לאילים ולקבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסבה:

וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבע עשר המימם: ומנחתם ונסבותם לפרים לאילים ולקבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסבה:

הושענא לשבת הושענא

למענד אלהינו הושענא: למענד כוראנו הושענא
למענד גאלנו הושענא: למענד דורטנו הושענא
אום נצורה כבבת: בוננת בדת נפש משיבת. גומדר
הלכות שבת. דורשת משאות שבת: הקובער
אלנים החום בשבת. ומשיבת רגל משבת. זכור ושמו
ממת בשבת. השה למהר ביאת שבת. סורחת כל מיטות
לשבת. וישבת ומתנתה עד בלייל שבת. כבוד ועונג היות

שַׁבָּת: לְבוֹשׁוֹכְמוֹת מִחֻלְפֵּת בְּשַׁבָּת • מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה מִכִּינֹה
 שַׁבָּת • נֹנֵס מִגְדִים מִנְעֻמֹת לַשַּׁבָּת: סְעוּדוֹת שְׁלֹשׁ מִקְוֹמֹת
 שַׁבָּת • עַל שְׁהוּ כְּבָרוֹת בּוֹצֵעַת בְּשַׁבָּת • פּוֹרְטָה אַרְבַּע
 יְשׁוּיֹת בְּשַׁבָּת • צוּי הַדְּלָקָת נֵר מִדְּלָקָת בְּשַׁבָּת • קִדּוּשֵׁיהוּם
 אֶקְדָּשֵׁת בְּשַׁבָּת • הֵגֵן טַבֵּעַ מִפְּלִלַת בְּשַׁבָּת • שְׁבַעַה כְּדָת
 קוֹרְאָה בְּשַׁבָּת • תַּנְהִילְגָה לְיוֹם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת • הוֹשֵׁעַא •
 אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא :

בְּהוֹשֵׁעַת אֵב הַמֶּזֶן הַשְּׁלִיךְ עֲלֶיךָ יֵהב • בְּעֵרוֹ כְּדָת וּמִלְטָהוּ מִלְהַב •
 בֶּן הוֹשֵׁעַא: כְּהוֹשַׁעַת גִּזְעוּ מִסַּר יַחֲדָהוּ לְשַׁלַּח דְּבִרְתָּ
 יִתְרוֹ יִדְךָ אֶל הַשָּׁלַח • כ"ה: כְּהוֹשַׁעַת חֲנָאֲבָקֵס מִלְאָךְ קִדִּישׁוּעִיר •
 מִלְטָהוּ מִשְׁטָם שְׁעִיר • כ"ה: כְּהוֹשַׁעַת זָרְעוּ בְּבוֹאֵם עַל הָעִיר
 מִטָּח חֲבֵדָה צְרִיפוֹ בְּנִסְעָם וְהִלְכוּ לְכַטָּה • כ"ה: כְּהוֹשַׁעַת מְהַלְרִים
 דְּמִפְרִיכְמוֹ בְּמִלְבָּן יִרְדוּ בְּמִצּוֹלוֹת כְּמוֹ אָבֹן • כ"ה: כְּהוֹשַׁעַת כְּלִיל
 נִתְעַלְמָה בְּנוֹמָא צִירָהוּ • לוֹיָהוּ אֶל חֶק הוֹרָהוּ: כ"ה: כְּהוֹשַׁעַת
 מוֹצַנְךָ בַּד בְּנִתְעַבְר • נֶאֱמָן חָל בְּעֵדוֹ וְנִתְגַבֵּר: כ"ה: כְּהוֹשַׁעַת סָנֵר
 בֵּיד יִשְׁבִי בְּנוֹב הַגְתִּי • עֲזָרוּ אֲבִישִׁי נִיד אַחַ הַפְּלִשְׁתִּי • כ"ה: כְּהוֹשַׁעַת
 קִד כְּנֵר שְׁבַע מִמְעוֹנו • צַפִּיתָ לִישְׁעוֹ וְשׁוֹכְכָתוֹ לְמִלוֹנו • כ"ה: כְּהוֹשַׁעַת
 קֶצֶב שֵׁר וְשַׁעְהוֹ לְמַעֲלָה: רַצַּפְתָּ הָאֵשׁ וְגַם הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּהֲעֲלָה • כ"ה:
 כְּהוֹשַׁעַת שְׁנַע לֶךְ בִּי מֵת הַיֶּלֶד • הַשֵּׁחַ רוּחֹו אֵלֶי וְנִחַם בְּשֵׁר הַיֶּלֶד •
 כ"ה: כְּהוֹשַׁעַת שׁוֹמְרֵי מִצִּית • וְהוֹכִי יִשׁוּעוֹת • אֵל לְמוֹשְׁעוֹת:
 וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמִּי וּבְרַךְ אֶת נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם:
 וַיְהִי דְבַר אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵהוּ לְפָנָי יְיָ קְרוֹבִים אֵל יְיָ
 וְלָהֵינוּ יוֹמָם וְלִיבָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
 אֵין עוֹד:

יוצרות

מארבע פרשיות וכל שאר שכחות שאושרים יוצרות • וגם זולתה שאושר
בין פסח לשבועות אשר כבוד לא היה לעולמים :

יוצר ליום שבת וראש חודש

ברוך אתה יי • אלהינו • יי • יוצר ליום שבת וראש חודש
עשה שלום וברא את הכל :

אור עינים באושר • ימים אורות באושר אור וימי :

אלהינו אלהים אמת • יתורתו אמונת אמת • אמונת ראש
דברו אמת • וסופו טובים על האמת • ומעמיד

יסוד העולם על מדונעל השלום ועל האמת : בן מרדכי קדם
על צעת מושית • תורתה בתורה בודועה הנמנית • כי לא תראת

ספקה ולא עוד בתורה וסוף : כל אוכל וחושב מפני צדקת
האור • פשר פי נתעלה על כל גיה ומאיר • גנוז והאוימו

לעסקים בתורת אור : הוקדש צדק משה על עבדיו • וברא
בבת אמת כהברע עשויה בת למידיו • וראה לדרך קורא אני

אלהים ועמידו יחדו : התרחבו לאויבי התעלה הירחו • לישנו
היגם ויהו על אמרתו • עמידו שמים ורופעו והמהומערתו •

ואו פלג והתצה שעולים המדורים • ממציתם השוא ועלם
לצדקים • הם המים הסהורים אשר לורק עתודים : עד יתקם

ועם כבודו לגלית על מה • אעלה על בשרי עב ולצמתי
אדמת • ותלבושה איש אוקלת ונכבש הוא הזכות : הדיש פני

אדמה בעצי פרו ודשאים • ונור על הגן למנוח ולא על
הדישאים • וישא בעצמו קל וחומר ויצא מיני דשאים : אפע

ישו מאירות בתגוד יקון השנה • ותבנית יציר בפנים למן הגן
ישנה • וצאה בחלון אחד למן פקד וצוה : וקר הספר ותקצא

לשעתו • כי הטיח כלפיו ולא בן אמונת עתו • ונהמו בתנחומי
 קוטן ולא נתקררה דעתו : כפר עלי קודש לכן מקריבין המזני
 בכל ראשי חדשים פדת עניני • שעיר עזים אחד לחטאת לני :
 למדים מהם פרחי שושנים • זמנים וקציב חדשים גם ישנים •
 והיו לאחת ולמועדים ולמים וישנים : מחזור הלבנה אותיות
 מודיעות • בשש הראשונות ספורותיה ידועות • בהוסיפה
 שביעית להמה מגיעות : נותרות שמים משטה ראשונה •
 ומשניה לשלישית ארבעה באמונה • וזון ועין וזון פשוטה
 מכדיעות לכלנה : סהו ים השריץ שבע מאות מיני טהורים •
 וכשר עפוס לאין חקר מספרים ועופות שקצים ארבעה ועשרים
 עץ הוציא אדמה היתה ובהמה שקץ ורמש להשריש ולהעצימה •
 ורחשה ובושין וכלם לצורך המה : פוזו ומברכר לכמה שנים
 קבועות • שאל למה גבראו שוטמים וטויות וצרעות • השיבו
 התצטרך למו ליום בריחה לתשועות : צווי פועל כגמר ושכלל •
 בעשה אדם בצלמנו מלל • גבלו והנשימו ועור לו כלל : קדה
 כנצטווה והטהו לב הותל יודנו ברין סנהדרין כגבר נעקשונפתל •
 לקים עליו עם עקש תתפתל : רשם אופרות בשלו שבועים ואחד
 בפדשה • מבראשית ועד נוצר ומשנוצר ועד גרישה • כנגד
 סנהדרין בעלי חקירה ודרישה : שנים חטאו ונתתיבו בתורה •
 ונחש עמם שלא טען כטורה • במקום רב ותלמיד הרב ראוי
 למזרא : תר שביעי עלי יציר פי נתן למהומה • ועמד כגבור
 להגן בחומה • והגן מול פני מוחל ושפך בעס וחימה : חזו בכך
 גפשו בו יושב מבון פרוסים • תחלו לעמו אשר בצילו חוסים •
 משבחים לשמו כי בו שבת מכל המעשים • קדוש • הכל יודו אופן
 עתה • אלים אלאי אלאים • אומרים קדוש : לה בקרים כרואי בקרים •

אומרים ברוך: לך קהלות בשבתות ובחדשים. אומרים קדוש וברוך:
 לך גועים גדולי גבוהים. אומרים קדוש: לך דובבים דגלי דממה דקה.
 אומרים ברוך: לך קהלות בשבתות ובחדשים. אומרים קדוש וברוך:
 לך הומים הומי המולה. אומרים קדוש: לך ויעודים ועודי והיקים.
 אומרים ברוך: לך קהלות בשבתות ובחדשים. אומרים קדוש וברוך:
 לך וועקים זכרי וכולים. אומרים קדוש: לך הלים חילי תשמלים אומרים
 ברוך: לך קהלות בשבתות ובחדשים. אומרים קדוש וברוך: לך טסים
 טפסרי טפוחים. אומרים קדוש: לך יקראון ידדון ידדון. אומרים
 ברוך: לך קהלות בשבתות ובחדשים. אומרים קדוש וברוך:

והחיות

ישוררו וכרכים יפארו וישרפים ירוננו ואראלים
 יברכו פני כל הנה ואופן וכרוב לעמת שרפים
 לעמת מעפיהם ואומרים: לאל ברוך. וזה:

אמונתך

אמתי רבה בסוד קדושים מתקדש. בהציקך ציון ישע
 בעמוד השחר המתחדש. גאולים יאמירוך מדי שבת
 וחדש. עדותיה נאמנו מאוד לביחה נאנה קדש: בדרך פרי תוצר תת
 פנה למאור. הלוח השמשות הכנורות כבוגבול לתאר. נסמך לבוקה
 אצרוג ואצפה לך נאור. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: וזה
 מקום כבודך נראה לבחירה כפעלים. חלונות מקטניות ומרחיבות כזה
 וכוה לעלים. מעם דבר הנוף יאמן צר ואור להעלים. כי יי יהיה לך
 לאור עולם יוף מכלל הברכה ישב יטר שתיות כס ושטח שלם כזה שחמש
 בשתי אותיות: לעבדך שם חדש בחדשים וחדשה איתות. רנו שש
 כי עשה יי הרעו תחתיות: מראש אמנה ולפנים גליות משכים כה ששל.
 נקבה הסובב גבר פרק שיר נהל. סוד ניהוג עלמות בעלמות חושפות
 אחר חיל. עיר עז לנני ישועה ישות חומות וחיל: פה פקידה פתח העירה
 ברית ישנינו צטח צדיק בקרב שנים פחדש שנינו. פתחך מורא
 כמלך וארים נטויל שנינו. אז ימלא רמה ושחוק שינו ולשונונו: חזן
 ברכי צח פונה וספיר תוק חיק עזרתי. ברוש חדרה ותאשיר רהיטיו עירי
 חזרתי. ובמען שיר מטיבים באו בים גזרתי. החזק מגן וצנה וקנה
 בעזרתי: עירת פאנס עזרתי

יוצר לשבת בראשית

אֵל בְּשֵׁא אֲרֵנָן בְּהַסְעָלָסָה אֹמֵץ עֵשָׂה אָגִיד בְּכִנְסָה :
 בְּסוּד פָּרָא בְּיוֹצֵר אֶתְחַבְּרָה בְּרֵאשִׁית פָּרָא בְּאֵר
 וְלִדְבָרָה : שִׁיתוּ לֵב לְעֵבוֹד לְמַלְאֵךְ הַכְּבוֹד קְדוֹשׁ : גְּדוֹל פִּלְל
 גְּבוּרֹתָיו גְּמֻלָּה גִיָּה וְגִיל גְּדָלוֹ גְּסָלָל : דְּרוֹשׁ בְּיֹצֵר דִּי
 מְיֹצֵר דֵּל יִנְצֵר דַּעַה מֵהַתְקַצֵּר הָאֵל בְּחֻשְׁבוֹ הַעוֹלָם
 לְיִשְׁבוֹ הַתַּעֲרֵץ בְּמַחְשְׁבוֹ הַמְּשַׁחֵקֵת בְּמוֹשְׁבוֹ : וּרְצוֹנָה נִשְׁוֶה
 וְהַסְפִּימָה בְּמַחְשְׁבָהּ וְלִבְרֵאת הַשִּׁיבָה וְרוּחוֹ נִשְׁוֶה : זְמָמוֹ
 הַרְהַר וְרוּז מִיָּהֵר וּמֵן מוֹזְהֵר : זְכוּלֵי טוֹהֵר תְּלֵד הַאֲרִיק
 חוֹר הוֹרִיק חֵץ הַמְרִיק הַלְרֵמְעִיק : מְלוּל תְּהַרִישׁ טִיעֵתוֹ
 הַשְּׂרִישׁ טְמוּנִים לְהַגְרִישׁ טְרוֹד וְלַהֲפָרִישׁ יֵצֵר פּוֹצְחִים
 יַחֲדוּ לְנִצְחִים יִמֵּן קְדוּחִים יִסֵּר נְדָחִים : כְּנֵס בְּאֲגָדוֹ
 כְּבִירֵי מְדוּדוֹ כְּהַיִּדָּם נְגָדוֹ כְּבָשָׂם בְּפַחְדוֹ : לְרֵאשִׁי הַנְּשִׁי
 לַח הַדְּשִׁיא לְהַרְבוֹת וְלַהֲפִישִׁיא לְמוֹרְעֵזוֹמְדִשִׁיא : מַעֲשִׂים
 זְמָנִם מְאוֹמֵר יִמָּנִם מְאוֹרוֹת וְהַמּוֹנֵם מְרוּחוֹ מָנֵם : נַעֲלֵץ
 צוֹעֵר נֶאֱמָן עֵד נוֹטְרִים מוֹעֵד נִתְקַפִּים מֵהַפְּעֵד : סֵלֶק
 מַחְבוּאִים שְׁחִים וְדָאִים סָמָן לְגִבְרָאִים סוּר מִטְּמָאִים :
 עֲרוֹךְ בְּחַר עֵינָיו כְּשֹׁחַר עֵתִיד לְסַחַר עֲמוּסֵי מִשְׁחַר : פּוֹעֵל
 פְּחַכְמָה פִּקֵּד אֲדָמָה פְּלוּט בִּיחּוּמָה פְּרָאִים וְכִהֲמָה : צְאֵלִים
 יְסוּבוּהוּ צָפָה לְעַרְכָּהוּ צִידוֹ לְגַכְסָהוּ צְנוּעִים לְכוּסָהוּ : קְדוֹשׁ
 קְמָרְצוֹ קִצֵּעַ קְרוּצוֹ קוֹמְמִיּוֹת הַפְּרִיצוֹ קִשְׁטוֹ מִפְּעַרְצוֹ : רֵק
 בְּשַׁחַת רוּחוֹ נִפְתַּח רִשְׁתָּ שַׁחַת רִדְתָּ לְתַחַת : שְׁלֵם פְּעֵלוֹ
 שְׁבַת בְּזוּלוֹ שְׁבִיעֵי עֵלוֹ שְׁמוֹר מֵהַלְלוֹ : תְּגוּי שְׁפָר תְּמוֹר
 שְׁפָר תֵּת כְּפָר רָאב עֵפָר : שְׁמָרוּ לְהִנְחִילוֹ לְעַם נִחְלוֹ מֵן
 בְּנֵי שְׁחִילוֹ הַשְּׁמִיעוּ הַתְּחִילוֹ : הַתַּעֲנֵג לְהַתְנַאוֹת קְלוּט
 יַעֲלִיתִי טוֹעֵן מִשְׁאוֹת נֹחַ מְלֵלָאוֹת שִׁיתוּ לֵב לְעֵבוֹד
 לְמִקֵּד

יוצר לשבת בראשית

למלך הכבוד קדוש : הכל יודוך אופן

לבעל התפארת מתקן רום בונה מעצמים אדרת מלאכי

השרת נוחים לו להשחורת בהלכה ומסורת : ואני

שחחורת תהלה בפי כדרת : לנקרא ראשון ואחרון מלך

אדירירון מביעים סלדרון ביושר וכשרון ואתם מטטרון

כסקין אטמון וסגרון : ואני תבצלת השרון משתנה פני ארון :

לה חוצב להכה נערץ בסוד קדושים רבה ועיני מרפכה

וקדישי שלהכה מהגברים לתקשבה קדשה באחת חטיבה :

ואני הולח אהבה בקשה כשי עריבה : למפליא פלאת ארון

כל הנפלאות פתים ותלות במדרי ויבלות רועשים בקלות

נועדים במקלות שם קודש לעלות ואני חומה ושדי במקלות

השבתות ותלות : לנאמן בכריתו וקום בשבועתו השמלי

שרותו מהבתלים משאתו פתגמלים מאימתו מנידים אלהותו

ואני לרודי ועלי השיקתו ברוד שם כבוד מלכותו והחיות זולת

את שבת לדעת עמל ודברים נעים למה פאמי נצח

אנוש ממרגועים ברית באים יסורים ונגעים

נוגעים ורשות רופאים נהנה לפגעים פוגעים : גוונגם גנוו

מביטיו הפמנים כרו אה הפרו סרחו האמנים דרבי

בנסתרה ארד אצל ממונים מחורת שואלת מצוא תשובת

מונים : השאננים במה ובעל אנוש אינימו ועם אדם לא יגעו

אנימו וברואים כמריאים יצא מתלב עינימו יביעו ידברו

רעומר ענינימו : ואת העינה ומצקה לא בושן לה לדעה רק

הדת לישן התול שום היושם ונגע ידשן זה כמה שנים ישן

נושן : מעות אהריהם ביתם לא פוסקת כפתם לגתלים ועצים

לאיש נפוקת ירועותיה עבני בשכונה לא נושנת וכפרי

רשואתה מה הנגעי עוסקת : כללניפוד במכה לא זולמת

בוזון אסתבקלני השלטה מנהגות : יבשת לפני אה מי זולמת

יוצר לשבת ראשון דהנוכה

זמס להרוג ששת אחיו • ור יהיר בעברת טוחיו • זבחם פכבש
 אלוק בהוחיו • זמס אפחה השכיעי קמנס • זהבאע שירף אליו
 גם • זמנתיה לי למשנה קונם • זורו העלם הטוב לבחר • זעק
 הרגני נא למה תאחר • זנחתי להשתחות לאל אחר • הם ויהר
 מושל רשע • חוק מכוחיו בלי פשע • חסן תילד ולא זכרם שועשע
 חותה הודתם משפמי בניה • חמטה נפשה על ניניה • הלפה
 נהשב רוחה לקניה • המסי אם גבר מלעבור • הסידים אלו
 וחרגתם זכור • חנון כרעי בלחה זכור • פפיש עוד מדון מגרה •
 טפסופי אשר לא ימרה • טימוסי ויני החי יקרא • טבס זוכר
 שמו יהודי • טובה יקרוץ כמו גדי • טריה וזקורת להכביד
 בשלדי • טוחר טובילות מקוה מהם ההדיל • טפו קדושים
 מגשיהם להבדיל • טרחם ספרתם גם להגדיל • יהוד וגשא שוכן
 לשמים • ימן לכלם מקואות מים • יעו חסדיו מיהדיו פעמים •
 יוסוידו לתעב המזוידות בית לאיש בוזו יפכנה או תחלה
 ההגמון • יתד זאת נתקעה לגודשי • ירחים ארבעים וארבעה
 חדש יהודה הסיע כהן הקודש • כנתמלא ספקו שדי חנו • כנס
 להשמנאי בת יותנו • כנסום לחפה במשהה להתרונו • כל
 עדות פתחה הפכה • כוס מונה לקרואי הלוחה • פכשו פניהם
 מהביט צלה • כבד שעה האה לעמה • כפירים קרואים פה
 להנעימה • כנגדם איד עמדה כמדישה ערומה • למו השיבה
 יפת יופיה • לואיד היסרוני הרמיה • לעבל ומאמשגילוני
 הליכה עריה • לבשה רוח או יהודה • לבו מלא גבורה וענורה •
 לחש ויבנא קנאה כדה • לקט הרס ומיני בשמים • להבין כמו
 בגיל והינומים • להתעות על הקו משלימים • מרחוק בשקפם
 קומרים ומחננים • מלל אלהי ישרים והמנהיגים מעמה יפסו

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֻנִים: מִיִּצְחָק וּמִיִּחְיָהוּ הַחֹצֵה הַנִּים • מִתְּתִיהוּ וְאֶחָיו
 פְּנִימָה הַבְּנִים • מִכְּבִי יְהוּדָה גְבוּרָה הַלְּטָנִים: מִזְּאֶפֶת כָּל עֵץ
 הַדְּהָר הַמִּזְנֶה • מֵעֵפֹ לַגְּמֵרִים רְדוּף הַמִּחְנָה • מִחֶצֶם וּכְלָם וְגַד
 לְאֵלֵינוּ רְגִי: נִפְעֵנוּ וְנִאֲסֹף תִּמְוֵנוּ לְהַקְמִיל • נִתְקָרוּב מִצִּיּוֹן מִיֵּל •
 נֵט לְבָבֵינוּ כִּשְׁעַר וּבְרָמִיֵּל: נִדְבֹנוּ הָעַם לְטוֹב לְמַחֲוֹלָלֵב • נִאֲנָחִים
 בְּצוּם וּבְכִי בָרָם • נִחְמָדִים מִפֹּה הָגוּ בְּכָל־פֹּלֵם: נִבְא לְמַלְךְ
 הַגְּמוּזָה אֲכִילֵר • נָדִיב יוֹעֵץ דַּפְס וְאַפְפִּיזֹר • נִצְרוּ חָקִם וְיִצִּיתוּקָה
 בְּכִילֹר: סוֹטֵן בְּהֶאֱוִין עָלָיו הַגְּעִיר • סַח לְהוֹקִיעַ כְּבוֹדוֹ לְהַכְעִיר •
 סָמֵךְ מִבֵּא שְׁעַר הָעִיר: סַחֵף לְמַחֵר הַקְּרִיָה בְּאֶגְוִיל • סוֹפֵי
 בְּרֵאשִׁי זֶה אֶתְהוֹל • פְּנִיגְרוֹן מִשְׁנָאֵי תִמְוֵר הַשְּׁהוֹל: סַבְבַּתְנִי
 בְּלוֹכָה הִיא יְהוּדִית • סוֹדֵה בְרוּךְ וּמְעִמָּה עֵינִית • סוֹדֵהָ לַעֲמַת
 וְלִצִּי לַפִּידוּת: עִיר וְיוֹשְׁבֵיהָ כְּבוֹשֵׁר בְּחוֹתְהָ עֲלִתְהָ וְהוֹקֵף עֲמָה
 שְׂפַחְתָּה • עָלָיו הַשְּׁלִיכָה יְהַבְתָּה: עֲמֻדָה בְּרֵאשִׁי מִחֲנֹת הָאֵלִים •
 עֲלִיצוֹתָיו לְהַפֵּג וְהוֹלֵכֵנוּ לְדָיִב • עֲלוֹרָאֵינוּ גְמוּלוֹ לְחַיִּיב: עֲדֵי
 יוֹפִיָה הַגִּיד לְמַלְךְ • עֲלָמָה שְׂאֵן כְּמוֹהַ בְּפִלְךְ • עֲרַבָה עָלָיו
 וְלִמְבִיאָה חֶלֶף: כֵּן מֵה דְרַבֵּף הַיִּשְׁמִיעֵנוּ פְּצַתָּה מִמְּשַׁבְּתָת
 נְבִיאִים אֲנִי • פִּתְרִים עָלֶיךָ מַלְכֵנוּ וְקִצְנוּ: פִּתְעַ פְּתֹאֹם מִבֵּא
 מֵהַר • פְּמוֹנָה יִמְצֹנוּ הָעִיר בְּפֶחֶר • פְּסַעְתִּי לְכִשְׁוֹף לְבַל הַאֲמִרוֹ:
 פִּרְדָּה הַדְּרוּף בְּמוֹ חֲסִתָּה • פִּקֹּד וּכְבוֹר אֶת אֲמִתָּה • פִּתְחֵי
 מִן־עֲתִידֵי וְשִׁרְתֵּךְ בְּבִיתְךָ: צִמְעַתְכֵּךְ יִשְׁאֲלֶיךָ אֱמֵלֵא • צִבְוִנוּ
 אִם בְּיָשִׁי מִלְּפָנֶיךָ • צִאֲצֵאֵנוּ בֵּית אֲבִינוּ אֲשֶׁרְךָ: צִוְהָ לֹ אֲנִינוּ
 טְהוֹרָה • צוֹ לְהַעֲמִיד קוֹל גְּוֹרָה • צוֹרוֹ מִשְׁנִיעַ כְּעֲלָמָה חַמְּסִתָּה
 צִהַל כְּמִים מִיָּן וּמִבְּרָבֵר • צִבְאִין בְּמִשְׁתָּה יִשְׁמִים וְיִשְׁפֵר •
 צִנְאֵרוֹ לְצוֹד יִשְׁתָּה וְיִשְׁפֵר: קִפְחָתוֹ אוֹ שְׁנַת הַרְדֵּמָה • קִרָּא לֹ
 הַעֲנִיָה לְפָנֶיךָ • קִדְמוֹת הַיִּמְכִיב וּמִיָּשֵׁן נִדְמָה • קִמְנוּ הַיִּסְוֵנוּ

יוצר לשבת ראשון דחנוכה:

לְדַרְכֵם • סֵלוּ רַגְלֵי מַעַל מִלְפָּנֵי • קְדַמוּ וּרְצוּ לְאַהֲלֵי סַבָּם • קְרוּ אֶת
יְרֵאת יי וּמִשְׁפָּלַת • קַצְצָה גִלְגָּלְתוּ בְּרֵאשׁ שְׁבוּלַת • קָהֲתוּ
וְהִבִּיאוּ לָהֶם לְהַטִּיבֵתוֹ חֶלֶת: רְאוּהוּ וְלֹא הֵאֱמִינוּ לָהֶם רְצוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר
בְּקִצְפוֹ תָּלַה רֶחֶשׁ הוּא רֵאשׁוּ בְּאַלְת: רִמְשֵׁה הוּא אֲדָלוּ שְׁמַחֹת •
רְחִקוּ וַיִּנְסוּ יִגְזוּ וַאֲנָחוֹת • רוֹדְף וּמִתְנַקֵּם כִּי־רָף לְמַחֹת: רְקְדוּ
וְחָדוּ כָּל הַלֵּילָה דַּגְנוּ הַנְּעִימוּ לְנֹרָא עֲלֵי לָה: רִחַפְסֵם וּפְקַדְסֵם בְּפִסּוֹת
וְחַמְלָה: שַׁחַר כִּי־קָרִינוּ וְהַפְקַר אֹר • שְׂאֵגוּ בְּקוֹל חֹזֵק וְנֹאזֹר •
שְׁמַעֵי יִשְׂרָאֵל יי לְבֹאזֹר • שׁוֹדְדִים בְּשִׁמְעֵם הַמּוֹלַת הַהֶמְזוֹן • שְׁקִדוּ
לְהַקִּיץ הַמְּלָךְ וּלְכַמּוֹן • שׁוֹפּוּהוּ מֵת מוֹשֵׁב בְּאַרְמוֹן: שְׂאוֹנֵם
נִבְנַע וְחַבְרַת רִוְחֵם • שִׁחַחוּ וְחָגְרוּ בְּפִתְחֵי אֲבָחִים • שׁוֹבֵי־הֵם רִדְפוּשׁ
וְהַכּוֹס לְפָלְחֵם: תָּמוּם וְהָרְגוּם תְּלֵי תֵלִים • תּוֹדוֹת וְהַלֵּל סִימָן
סְגוּלִים • תּוֹקֵף הַגֵּם קִבְעוּ מִשְׁפִּילִים: תְּחַמּוּ הַלֵּל לְגַמֵּר שְׁמוֹנֵה •
תּוֹכֵן גִּירוֹת לְהַעֲלוֹת בְּרִנָּה • תְּמִיד בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: תְּאֵמוֹ הַיּוֹם
שֶׁבֶת (וּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ) וְהַנְּכָה • תְּפֹאֵר מַעֲנִינֵם מַעֲנֵגָה וְרַבָּה • תְּעִידָה
נִצַּח כִּי לָךְ הַמְּלוּכָה: יְחִידָה וְיִדְיָה סְלָה פְקֻדָה • בַּל גְּדַמִּית
שְׁגִבּוּדָה לְבִדּוּדָה • מִשְׁבֵּי הַדְּרִירִים וְהַכֵּל יוֹדוּךָ • קְרוּשׁ:

הכל יודוך כשמגיע לאורים גדולים כל"ח אומר החזן בקול:

שְׁבִי ^{טלונה} וְתִים • נִכְרְתִים • בְּגוּ נְעוֹל יִצְהִירוּ: לְרֵאשׁ קָהֲתִים • וְאַפְרָתִים •
שְׁתֵּי עֲשָׂרוֹת יִצְהִירוּ: טוֹל מְנוּחָה • תְּטַהוּרָה • כְּמֵן גִּירוֹת יוֹדִירוּ:
הֵן בְּמַחְנֵה • אֵל מוֹל פְּנֵי • הַמְּנוּחָה יֹאִירוּ: לְבָן אֲפָרַת • צִיץ עֲבֵרַת
אֲשֶׁר תִּיהַ כְּצִיץ נוֹבֵל: לְבָן הַמִּשְׁחָ • אֲשֶׁר הַשֵּׁחַ • כְּמֵן אֲהִיָּה
כְּלֵי חוֹבֵל: זְכוֹר מִרְאָה • אֲשֶׁר רָאָה • זְכַרְתִּיהוּ בְּעִיר כָּבֵל: כְּמֵן
זְכַרְתֵּם וְהוֹשַׁעְתֵּם • אֲנִי עֲלִיר זְרָבָל: זְכוֹר וְרַעַם • לְהוֹשִׁיעֵם •
וְגַם תִּקְרָא שְׁנֵת יוֹבֵל: וְשִׁים אוֹתָם • מְקִים אֲבוֹתָם • הַיּוֹת מוֹשְׁלִים
כְּכֵל הַכֵּל: וּמַעֲלֵיר • אִישׁ צִיר • מִבְּעַתָּה יִסִּירוּ: הֵן בְּמַחְנֵה
כְּמִלְכָה • מִמְשַׁקָּה • לְעִיר צִיּוֹן הַשְּׁבִיעִית: וְכֵת כְּבוֹדָה • בְּרוּב

יוצר לשבת ראשון דהנוכה

עבודה - לבית אמה - הביאנה : והצירה : והוכיחה - בעיר ציון
 וקיימנה : ומצנפת - מעלפת - בראש אהרן השימנה : והתמיד -
 או תמיד - והמנחה הרימנה : והמקח - אשר לקח - ולא
 ראיתו עד הנה : והנרות - במנורות - בני אהרן יבעירו : הן במחנה
 הנבאה - ורצפאה - אשר המיד לה הליל - סמוך ידה - בבו
 הורה - הנקרא שמו חקליל : והבניסם - לנן בושם - ותפתם
 בהוד חקליל : ותוליקם - ותמליכם - בהר ציון והליל : וחוק
 אשר - או יושר - עלי נבל וגם חליל : ועם אהבי שמך - עזבי חוזן
 שקר - שיא ואליל : ואים פרוכים - יהיו ברוכים - וכל רואיהם יכירו -
 הן במחנה - אל מול פני המזרח יאירו : אור חדש

111
אין

צור חלף - חבניה כל גיף - לכושל חיול חולף - למכשל
 חית שולף : בער שקד לסלף - עסרת אלף - מעט פרחי
 חלף - גפר מרוב אלף : גמוצי שיהות בר - שלש עשרה ברבר -
 ראות ברכות סקר - בענוי נפש נקר : דבר שם יקר - כל המזכיר
 ידקר - ואז לרוב הופקר - מרוד כפור בעקר : הערים סוד בלעל -
 להני חונעל - מסוף ספרעל - חיימו המרד והרעל : ועוד חוסף
 מעל - לאל מודד שעל - בטל עוד מחעל - קרבן תמיד טעל : זרע
 קודש תהרץ - תבמו קלי מרץ : גזר אצבע קרץ - כותב כהתח
 פרץ : חבול טומאת שרץ - גזעול השרץ - שתוק אסוף תפרץ -
 זמה ספק ארץ : טסי תרעוליק - זמורי תבקק ותחלק - בניץ
 על צפור חולק - גזולי בתר והמלק : יקרו בתהתבו עלק - תרתו
 ריב ותלק - עקור טפון חלק - הג ומנורה חולק : כנניה שפני סלע -
 הומרו הניני בלע - לבאי שו ומחלע - הבואת קודש ילע : לאוד
 הבינו עלע - נמיש קודש ילע - בשר קודש ילע - מעם מושול חולע :
 טדת חסס ונמלו - בו גמול הוגמלו - בסוף יאור קמלו - כראש
 טבולת נמלו : נטיון רעות נמלו - וכל יוכלו סבלו - באשביש אכלו -
 בלי בעשן בלו : סוד שם לחלל - תמור רשע מטהחולל - ליום תפץ
 ליל - בבן יגמר הלל - עון בכן יחמלל - מפי יונק ועולל - למשבת
 צר ומתעולל - כל הנשמה תחלל : פלגו לשיקעה הלוצים - וקבעו

יוצר לשבת ראשון דהנוכה

שמונה מליצים • נגד שקורה נצים • והקופת שנת קצים: צערו
בעקרי עקצים • וצערו בנמלי שקצים • ליהטו בעצי קצצים
דלעכו באש קוצים: קהלים נוסדו מדני • בשנים עשר עדני • רב
ריבם • על חושבי כוונני • שפוט בן דיני • אין עוד וולתה ארני •
האבד בן ודני • כל איבד • שמוזר לפי מלים • הט הקשב קובלים •
שירוד נוף ביהולים • יחיל רוני בעלים • יציאת יום הלולים • וקרע
דין הוללים • חוות קרוא כסה ללים • מי כמזכה כאלים: עורת
שמונה עשרה • הלל שלם • קריש שלם • וקורין בתורה •

יוצר לשבת שני דהנוכה

אודך בענינתי • חיתני ולא כלייתי • אויבי לא שמת • עלי
ומשאול העליתי • ארוממה • כי דליתני: בנת מרחוק
לחק דבר מכון • בטרם תכאנה חדשות אמרת בן • ועוברתי
בניך ציון על בניך • ואלתני מראש ומהומר ולבנת פיבפת
ואון • גם בן מיון מצולה פועלי און • מבור שאון ומטיט תיון •
מנורה וחק ושם מנעו לשמור • נתנני חלק שבעה ושמונה
הלל לגמור • למנצח על השמינית מזמור • קדוש: דברת
מלכות שליטת חלם חמודות בפרושים • דמות נמר ארבעה
כנפים להרשים • וראני יי ארבעה חרשים: הראח שגית צפיר
גדל ועצם להתאימה • הקרן הגדולה ורועות ארבע תהיה
לקימה • צפונה ונגבה וקדמה וימה: וזה החלם לעשות במשול
בעלי מדני • וציו חקוק בקרן השור וכבריהי אפדני • אין לכם
חלק בני: זר מלך עז מששק וששף • ויהר למשנה גורותיו על
עמי משף • ויבס את עין כל הארץ ותחשף הודש ושבת היטב
לחבר חושא ואשם חק ויעבר קול וגם כמכתב רשם ואמר הם
פי לא להוביר בשם: טכסיסי חפה וכרית גועד יהרגו קוספנר •
מחורים נוסדו בדהאמר עם כשנים להשתמר • כי ל ריחוב ואור

נר: יעצו לבטל טבילת עם פונו ומשפחה: יזמו לעשות נבלה
 ארוכה טרם תנשא: לשכב את פת עצוב ובן לא יעשה: כנס
 אלעזר בזה בת סגנים וחורים: כנס אנשי המקום למשתה
 שמנים מובחרים כי בן עשירי בחרים ולנות הן לעיני הקרואים
 ראש פרעה: ליינה מסכה בדמעה על אודות הרעה: וכהונת
 הפסים אשר עליה ידעה: מלל יהודה אהיה וזה למה תבני:
 מה לך אפה כשערה תישתחו ותשתככי ותאמר לא אדני
 אשה קשת רוח אנטי: נבל פויה על לבי ביום חפתי: נמצאתי
 מתללת את אבי ומוצאת לי שפתתי: ואנכי אנה אליך את
 חרפתי: עינת מרת גפיש בכבי ובת הנונים ועקה: שם אהיה
 ללבו ויחרד חרדה מעקה: ויכר יהודה ויאמר צדקה: עצה
 חבו לכם בקצאת עושה נוראים: עמרו השורים משחו סגן
 וזמא יראים: ויחרדו ויקומו כל הקרואים: פצו פוק ויתחוק
 בעד עדהנו: פן תהם הלגה פנותינו ויתערבו בנו בישותנו:
 ויאמרו הכונה יעשה את אהותנו: צבאו פתח ארמון הגמון
 מעדו נבל וכלי: צהל לקראתם ואמר בואו לברכה אלי: ויקרא
 הוציא כל איש מעליו: קפצו יהודה ואמרו במרמה כבאים
 לחתוננו: קרב ולבח אשרה העומדת לפנינו לשטנו: ויתקעת
 בכטנו: ראשו ברת אלעזר וישלף הוצה לגדוף: ראו עברנו
 כי מת אדניהם וינסו להחרת וינקח את אהיו עמו וירדף: שדדום
 ויכוס ויפתום ומחניהם תחרדו והרגיונו: שלפו היהודים
 בישונאיהם אשר אותם פונו: באו על החללים ויכו: מקף
 המלך ורכב פרוו הטוב והמכחור: תישועת הן באפשרידינו
 ויקוב חור: ויפל רכבו אחר: מסכה וישבר עצמות ברת ויצא
 יצא: מרדו עברנו ולא פרכוס הניסדו רצאי: וישכב בכשת

פנים אל ארצו: גלחמים באנטוכיא עיר גדולה בעם והוחים •
 גצחו בנים יוצאים לצבא בשרו כמחים • וישמעו את קול יי
 אלהים: הולת יושבת יחד תקועה להצעיר ולהסעיר • חרקה
 עקרון העקר קסרי בת שעיר • על בן קרא שם העיר: מאז
 בכשוה קציני בשם יי גסי • מסכות שם גקראת אחידת
 מגדל נשיא: והיה כאלוף ביהודה ועקרון כיבוס: בהלכך
 צור וצדון עיר דירתם • ברבים יושבים לפני יי ילמדו תורתם •
 בחצריהם ובטירותם: רוזנים עשו בשונאיהם כרצונם כמשפט
 ארזים: רדו בנוגשיהם ועבדום וענוי מדינים ומדנים • וכני
 יון אלישה ותרשילש פתים ודורנים • בעבור נמפרו יונים ליונים
 שנים מאה ושמונים • ברצי כסף להתרפס יאתיו חשמיים
 להשמונים • נתנו לאוצר המלך זהב דרפמונים: ידידות
 ממלכת כהנים וגוי גדוש המבכר • ישבו מאה ושלוש ולמו
 שלחו פר • מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשפר: מחמשים
 הלצו חמשים עד חג שלו • מצבא המלחמה באו בעשרים
 וחמשה בכפלו • ויגכו לאהליהם שמחים וטובי לב: כל אבני
 מופת אשר שקצו יונים • כנסום וגנוס כמזרחית צפונית לשבת
 תונים • ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים: יחד
 לים נאספו לשיר ולשבח • ישרים משרתים באו להקריב
 ולזבח • את קרבנם לחגפת המזבח: רצוי הגדול מאהיו מוחץ
 קמיו בכליון • רצה בפועל מלאוי ידיו כבת גליון • להם גיון
 והוא כהן לאל עליון: חיל פריצם כבא לחלל בית היער • חיל
 כורג היה גבהו עשרה במשער • פרצו ויעברו שער: ידיים
 בחוקו שלש עשרה בדרך לגודש יען בן תקנו למספרם
 השמחניות לתדש • והשתתו לני בהר הקודש: האויב וכל

הילו עת מחה נמחה. הרצים יצאו לבשר כגבולים ישועה
 צמחה. להביאם לירושלים לעשות חנפה בשמחה: הגבו
 וכברו את היכל להעלות נרות באומן. כחפשו ומצאו
 בשיתין בך שיש נטמן להטמן. כי אם אסוף שמן: וזהו מצאו
 בים לימים שמונה קבע לשיקדוני. קבעו לכן הימים האלה
 לדורות ענני. לחזקיר גבורות ולהודות ולהלל לי: מכתבך
 ילכשו צדק בהציתה שמיר ושתי. נחצה חסידה ורגו
 בהדליקם שמוניות. מזמור שיר הנפת הבית. קדוש:
 הכל יודוך וגומרין כל התפלה

יוצר לפרשת שקלים

אל מתנשא לכל לראש. בחר באום דלת ראש. ככוכה
 בהאנה בראש: ביטה אל ואותה דרוש. מכל אום
 לפרוש: לנשאה על כל ראש: גועלה השית למגור ראש.
 והיא תרים ראש. בפסא כבוד מראש: כבודי ומרים ראשי
 עתה נעבור בראשי: וידרשי ויבקשי קדוש:

דבר

בזה ספר. וקום באמרי שפר. למשולי עפר ואפר: היוהם
 נוהגים כפר. בלי דופי וחסר. בעד עונם לכפר: וצדקהם
 כחזוב כספר. בזכרון הספר. למנייתם עם גם אנכי עפר ואפר:
 ורה ארי גם לאבי חווה. והראהו כמין מטבע אש כמחורה. גם
 הפליתנו בזה: חכדם יושח בזה. ואחד מתם אל יחפזה. וצורדם
 יקוה: טזכות יטבו על זה. ושכינה יזכו לחנה. ונוי לגוים רבים יזה:
 יחיד שוכן רומה. התנה בחורה המימה. ליונה שהיא תמה:
 כל העובר בימה. ישקלו שקל בלי מהומה. טחצית השקל
 חרומה: לטובתם בלי לעלמה. וחרירה לה בחומה: חולת
 ארץ על בלימה: ממן עשרים שנה. יתנדבו פחגינה. פני שוכן
 מעונה: נשיאים ודפים במשענה. כלם ישוו בנהינה. בלי עור
 להחפתנה

יוצר לפרשת שקלים

לַחֲמַתְהָנָה : סֵלָה יִסְכִּיחַ הַחֲנֹהּ . בְּכֹל עַת וּבְכֹל עֹנֶה . וַיִּחְקִימוּ
 בְּרִנְיָהּ : עַל גַּפְשׁוֹתֵיהֶם יִכְפְּרוּ . וְחַטָּאתָם יוֹפְרוּ . וּבְחֶלֶק טוֹב
 יִסְמְרוּ סָאֵרִם הַכֹּל יִסְפְּרוּ . וְשִׁבְחַ יִתְנוּ וַיִּגְמְרוּ . וְהוֹדִיָּה לְצוֹר
 יִשׁוֹרְרוּ : צוֹרֵיהֶם יִמְעִטוּ וַיִּחְסְרוּ . עַל צוֹאֲרֵיהֶם יוֹגְבְרוּ וּבִשׁוּבֵעַ
 שְׁמַחוֹת יִחְבְּרוּ : קָהֳלָם לְהִתְהַזַּק בְּתַעֲוָה . בְּלִי עוֹד לְמַעֲדָה .
 בְּהַקְרִיבִים זֶה לְעִבְדֶּךָ : רַם עַמִּם הוֹעֲדָה . בְּאַהֲבָה וּבְחַמְדָּה .
 בִּישִׁיבָה וּבַעֲמִידָה : שָׁמֶם בַּחַיִּים הַתְּמִידָה . בְּכֹל כְּלוּל חֲמִידָה .
 לָזֶר בְּלִי לְעִבְדָּה : חוֹן חֲמִיד הַהֵיחָ לְזַבְרוֹן : לְחַבְעַלַת הַשְּׁרוֹן .
 בְּכַפּוֹר וַיִּתְרוֹן . לְפָנַי מְרוֹט קָדוֹשׁ : הַכֹּל יוֹדוּךָ עַד עוֹרַת

אָהָה

אָהָה עֲמֶךָ . בְּעִבְרוֹם רַדְתָּ מִמְרוֹמְךָ . גְּזַרְתָּ לָהֶם יוֹמֶךָ .
 דְּבַקְתָּם בְּאַהֲבָה לְשִׁמְךָ : הֵם נִחְלַתְךָ וְעַמְּךָ : וּמִתְמִידִים
 לְרוֹמְמֶךָ . זְכוֹר בְּרִירַת גּוֹאֲמֶךָ . חֲמוּל וְקָרֵב לָהֶם יוֹמֶךָ : טוֹב
 גִּמְתָּ לְאֲדִירִים : יִשְׁקְלוּ בְּסֶף כְּפָרִים . כִּפְר עוֹן מִכְּפָרִים . לְעַד יִהְיֶה
 מִשְׁטָרִים . מִנֵּן מַעוֹת עֲשָׂרִים . נִתְיַנַּח עֲנִיִּים וְעֲשִׂירִים . סְמִיכַת
 כָּל הַגִּסְפָּרִים . עוֹלָצִים בְּכָל עֲבָרִים : פְּקָדֵיהֶם וּשְׁמוֹתָם . צִבְאָם
 וְרַבְבוּתָם : קוֹמָם בְּמַחְנוֹתָם . רַם הַשׁוֹכֵן אֹהֶם שְׂבִטֵי שְׂאֲרֵיהֶם
 תְּהֵא תְקוּחַ לְאַחֲרֵיהֶם . הַפֶּן לְבִרְכָתָם . בְּקִרְעַת יַם סוּף וּכְמִבֵּית
 בְּכוֹרִים שׁוֹנֵאֵיהֶם לְהַמּוֹתָם : עוֹרַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְהַחוּן חוֹזֵר

דַּעַר חוֹן זֶאֱגַם רִיא עֲרֻשְׁתִּי בְּרַכְהָ פֶּאֶן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה כִּי וּמוֹשִׁיעַ וּמִן

מִפּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים . וּפְלִמֵּד דַּעַת מְבִינִים אֲפַתְחָה פִּי בְּשִׁיר
 וְרִנָּנִים : לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מַעוֹנִים :

אֵן מֵאֵן זְמוּחַת בְּכֹל פּוֹעֵל . בְּמַסְפֵּר בְּמַשְׁקֵל כֹּל לֶף לְהַעֵל . גִּדְתָּ
 בְּכֹן לְמַשׁוּי מִמִּי שַׁעֵל . דַּעַת מַסְקָד יוֹפִי פְּעַמֵּי גַעֵל . הַעֵל הַמִּירוּ
 כְּבוֹד רִיעַ בְּבַעֵל . וְזֶה לְלֹא זֶה פְּצַחוּ בְּמַעֵל . וְנָחוּ בְּתִרוֹן אֶף וַיִּגְדַּף
 וְגַעֵל . סָל בַּעֲדָם חֲבֵר וְהַצְרִי חַעֵל : מוֹרַח מִשְׁאָם תִּפְדֵּ לֹו שְׂאֵת .
 יִשְׂרָם לְהַלִּיץ חֲלוּי רֹאשׁ לְשֵׂאֵת . חוֹן כְּפָרָם סָף תַּחַת לְאֵמִים
 מִשְׂאֵת . לְנַמְלֵם לְנִשְׂאָם בְּכִי חִשָּׂא אַת :

רֹאשִׁי עַל כָּל רֹאשׁ צִשְׂאֵת . עוּ עַל מְרוֹמֵי קֶרַח הַחֲנִשְׂאֵת . חוֹן
 אֲבִרְחַת עַל כָּל פִּיִּיעַ בְּסִיחַ . בְּגִין צַל יִסְיִנְדָּה לְגוֹנְנֵי הַתְּנִשְׂאֵת :

יוצר לפדשת שקלים

ברוך אתה יי מנן אברקם : אחה גבור עד להתווה מחים :
 מעניק פלוסם צר ובורא רוח . מפרד ומשקלגול עם רוח : נקה
 לכל זויק לנדפאי רוח . נוככסם תת פדיון לכל רוח :
 שריגוד שעיר טרם עמד . סקרתכי למימש ולצנין יעמד . עצפת
 זה לנה שמע במעמד . עמוד שקלים מראש חדש ללמד : פרשה
 זאת להנות בקיץ זה . פלטיה לתקדים לפלס צר יכוונה . חון
 צורה מטבע בחו אבי הנה . ציה ציר לציר בנותת מהן זה :

שמו

מישחה בעם לו עמותים . ועליו כל היום הם ממתיים :
 חון יציר ויבטלה ורוע נוד באמתים . בניה נמפי הקיש
 לתהילות מתים : ברוך אתה יי מתנה המתים :
 קצובה היא זאת לשועים וקלים . קצינים ורשים יחד בה
 שקולים . קצין לבל יעוז מול מקהלים . קרוא לומר חוני
 פדאני מעקולים : רוב עם אשר לא יספר . רב עם צעיר מעשרים
 להספר . ראיים לעניש וזהר בסדר להספר . רשע וכל פשע
 להספר ולהספר : שעורים בנה שיעיר במפקד להנפר . שהיקמו
 לנשיאת ראש אותם לחבר : חון שקלי כסף כפורים כפרם
 להרבר . שמורים לזכרון תת לכל העובר :

תמונה

מאז כל עדת קדושים יתרוכב בשלטה פרקים תרומת
 קדשים יחון תכונה לברק הבנות וכל אישים . התפוד
 הכהנים כסף הקדשים :

באון פיר טיט רפשני . הביט ברבנו ועוד כל הכפישנו .
 חון הקרא דרור כמאזנו להתפישנו . תת תמון לאמים תחת
 נפישנו :

הזכור

להעלות נשואי רתם מרבים . המוכים נזורים בהוד טוב
 עדים . חון הקח עז אדרוה על ים . הזכר לעם מספרם
 כחול חים :

ימלוך יי לעולם אלתה ציון לדר ודר תללויה :

יוצר לפרשתו שקלים

יִאָתֶה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב הַהֵלֹחַ יִשְׂרָאֵל אֵל גָּא :

מִי יוֹכַל לִשְׁעַר כָּל הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר בְּחֶבֶל וּבְחֶלֶשׁ לֹא נִפְקָדִים .
בְּדִירַת בְּרוּחָהּ לָמוֹ טָאָז בְּפִקּוּדִים . לְבַל יַחַסֵּר הַמּוֹג מַחוּמַשׁ
פְּקוּדִים . אִם כְּהוֹן וְכִנֵּף יוֹשְׁרָדוֹ מוֹפְקָדִים . לֹא יוֹמַעְטוּ מִשִּׁשִּׁים
רְבּוּא מִנְקָדִים . וְאִם לְנוֹף וְאִנְף בְּאֵף מוֹפְקָדִים . בְּסֵף חֵרֵף כְּפִר
הֵם מוֹפְקָדִים . וּכְכֹל עָרַב גִּשְׁמָהֶם בְּיַד מִפְקָדִים . וּבְכֹל רִגְעֵי
בְקָר נִכְחָנִים וְנִפְקָדִים . וְלִי מַה יִּקְרוּ עַלִּי הַפְּקָדִים : אֵלֶּה הַפְּקָדִים
וְהַמִּתְפַּקְדִים . שְׁמוֹר פְּקוּדִים וְנִפְקָדִים וְשׁוֹקְדִים לְהוֹחַ מִשְׁקָדִים
וְלֵךְ קוּדִים :

חַי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ :

אוֹמֵן בְּשִׁמְעוּ כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ . חֵל וַיַּחַת אֵיךְ אוֹתָם הַדּוֹשׁ : לְעַם
אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסְפֵּר : אֵיכָכָה אֶסְפֵּרם וְלֹא נִתְּנוּ לְהַסְפִּיר
עֲקָרָם כְּנֹאמֵר לוֹ הַבֵּט וּסְפּוֹר שֶׁב־וַיּוֹשֵׁב אִם הוֹכֵל לְסִפּוֹר : זֶרְעֵם
בְּחוּל יָמִים וְכוֹכְבִים סְפוּרִים . וְאֲנִי אֵיךְ אֶסְפֵּרם וְלַעֲד פְּרִים : רַם
חַוָּה לֹא אוֹת מִסְפָּרָם . אֵיךְ לְמִנְהָגם וְלַעֲמוּד עַל סְפָרָם : בְּקוֹר
רְאִשֵׁי שְׁמוֹתָם לְחֻשְׁבוֹן תְּעֵלָה . וּמִדַּת מִנִּינָם בְּיַד אֵז תְּעֵלָה : יִקְר
שְׁלִישִׁי בְּחֻבָּם לֹא הוֹפְקֵד . כִּי לְגִיוֹן מֶלֶךְ לְבַדוֹ נִפְקֵד : רְשׁוּם
מִבְּטָן לְהַפְקֵד בְּמִשְׁמַרְתִּי הַקּוֹרֵשׁ : וְצָבָאוּ וּפְקָדֵיו נִמְנִים מִבֶּן חֹדֶשׁ .
בְּשִׁמְעוּ אִמֹר וְנִתְּנוּ אִישׁ כְּפָר : פֶּץ בְּמַה יִתְרַצָּה אֲשֶׁכּוּל חֶבֶר :
יִצִּיר מַה יִּתֵּן פְּדִיוֹן גִּמְלוֹ . וַיִּמְצָא הַנִּינְיָה פְּנֵי שָׁם נִפְשׁוֹ : קָדוֹשׁ כְּחֶפֶץ
לְהַצְדִּיק־עִם זֶה . כְּמִין מִטְבַּע אֲשֶׁר הִרְאָהוּ בְּמַהוּה . לְמַדּוֹ זֶה יִתְּנוּ
וְלֹא יִחַסְתְּנוּ . וְלִכְלֹל יִתְּנוּ אֶת־אֲשֶׁר נִתְּנוּ : יֵה לֹא מְצָאנוּךְ שְׂגִיָּא כַח־
כְּאֲשֶׁר נִקְרָא חֲטָא גְבוּרֵי כַח : רַחוּם כְּרַחֲמֵךְ גְּשׁוּאֵיךְ בְּכֶסֶף
כְּפּוּרִים . כִּן שְׁעָה שְׁפַתֵינוּ בְּשִׁלּוּם פְּרִים :

אֵל גָּא לְעוֹלָם הוֹעֲרֵץ . וְלְעוֹלָם הוֹמַדֵשׁ . וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים . הַמְלוֹךְ
וְחַתְנֵשׂא : הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ . כִּי אֵתֶּה הוּא מֶלֶךְ
סְלָכֵי הַמְלָכִים . מְלַכּוּתוֹ גַּעַח . נוֹרָאוּתוֹ שִׁיחוּ . סִפְרוֹ עוֹן . יִפְאָרוּהוּ
צְבָאֵיו . קַדְשׁוֹתוֹ רוּמָמוּהוּ . רוֹן שִׁיר נְשַׁבַּח הַקָּף הַהֵלֹחַ הַפְּאָרְתּוֹ :

יוצר לברשת שקלים

עד אשא ראש • כמו מראש • להקדיש לקדוש :

עד במיאוני צדק • יברעני לצדק : מרא וקדוש :

אֱלֹהִים אֲנִי הָיִיתִי בְּעֵת הַיּוֹם הַזֶּה • בְּהִוְיֵיתִי בְּמַח וְשָׁקֵט בְּכֹחַ

וְנִשְׂאָ • וְנִשְׂאָתִי בַעֲבַר וְשִׁתְּכֵי אֵלֶיךָ אֲשָׁא : דִּי אֲשַׁלְּלֵךְ עַד

לֹא יִשְׁקֻלְתִּי • הַיּוֹם לְמַס עֲוֹנוֹת הַיּוֹם אֲשַׁלְּלֵךְ • וְהִמָּטָא עוֹנוֹת יִשְׁקֻלְתִּי

לְדַשְׁעֵי נִשְׁקֻלְתִּי : וְעַי לֹא תְהִי לְשִׁבְתִּי וְגִלְתִּי • מִבְּרֵי לְבִישְׁתִּים

בְּדַבְּמוֹן לְעֵלְיִי גִלְתִּי • טוֹבֵעֵי גִבְהִים וְהַעֲבַרְתִּי מִגִּבְהֵי : וְלִישֵׁר

קְפוֹת מִשְׁלֵיכוֹת סֵאִים • בְּמוֹסוֹת לְמִקְוֵי מְרֵאִים וְשִׁימִים לְחַוֵּי

וְאֵין עוֹד בְּצַעֵי בִישְׁאִים : מִדַּת טוֹפְרוֹת תִּשְׁלֹן מִדַּתִּין וְשִׁתְּיָקוֹן •

נְדָבוֹת אֲשֵׁר בָּם הָיוּ מְעַתְּקוֹן • כְּרֵי בְּמַח מִנִּי וְהַדְּבָרִים עֲתִיקוֹן :

עוֹצֵם הַמִּין חוֹגֵג שׁוֹמֵר בְּפִתְרֵי • בּוֹד וְנִמְרָתִי בְּחֹרֶן בְּרֵאשׁ הַהָרִי

צָדֵק מְלוֹנֵי יַעֲבֹר בְּתֵל הַר : קוֹן צְפוֹר קָרָא לְמִקּוֹס הָרִים • רֵאשׁ

גִּישׁוֹאֵךְ כְּמֵאֵז בּוֹ לְהָרִים • שְׁבַעֵה וְשִׁמוֹנֵה עֲלֵיהֶם לְרֵאשׁ תְּרִים :

עַד אֲשָׁא וּבְכוֹן לֵךְ תַּעֲלֶה קִדְשֵׁהָ כִּי אֲתַח מְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּכוֹן אֲשַׁעֵ :

אֵן רֵאשׁ וְכַפְרָה • וְהַבְּנֵה וְהַקְרָה • וּמְדַדָּה וּבִלְתָּ וְשִׁקְלָה • וְאִמְרָה

וְצַפְרָה • וְשִׁקְרָה וְחַשְׁבָּה וְכַבְּתָה • וּמְנִיָּה וְכַפְרָה • קְצַבְרָה

וְהַרְצָה וְגִרְרָה • וְשִׁפְחָה וְשַׁעֲרָה וְהַבְּטָה וְהַבְּנֵה • וְהַשְׁבִּלְתָּ וְשִׁרְרָה

וְכַפְרָה • וְכַחֲבָה וְחַרְמָה • וְהַקְקָה וְצִנְתָּ וְחַרְסָה • וְלִמְרָה וְהוֹדַעָה •

וְחִיָּה וְהוֹרִיָּה וְגִרְרָה • וְצוֹתָ וְקִרְאָה וְעֵנִיתָ • וְדַבְּרָה וְאִמְרָה : כֵּל

מִיָּן וּמִפְקֵד וְחִשְׁבוֹן וּמִכְפָּרִיו • כֵּל מִשְׁקֵלוֹ וּפְלֵס וְכִים וְגִיּוֹרָיו • כֵּל

בִּיל לַח וְיִבֵּשׁ וּמְשׁוּרָיו • כֵּל קוֹנֵקֶצַב מִדָּה וְשִׁעִירוֹ : הַיּוֹף לְבַקֵּד

חֲשָׁבוֹן לְכֵל דְּבָר • לְכֵל יוֹצֵם חֲשָׁבוֹן וְיוֹשֵׁמָה וְיוֹעֵבֵר : מַחְתִּיל

כְּמִרְדָּוִי כְּחַמֵּשׁ מֵאוֹת שְׁנָה • עַד שְׁהוּא מְבַלְתָּ כֵּאֲצַבַּע הַקְּטָנָה :

דָּבָר יוֹם הוּא בְּעֵלְתָה פְּרָסָה • יֹאֲרַבְעַת מִיל הוּא כֵּל מְרַבָּה • יִמְרָה

הַמִּיל שְׁבַעֵה וּמִחֲצָה דִים • וּבִישְׁלִשִׁים קָנִים הוּא קֶצֶב הָרִים • וְיָזַעַר

תְּקַנָּה שֵׁשׁ אֲמוֹת וְנֹרֶת • וְכֵן אֵת מִדְּרַת שְׁרִישׁ בִּנְרָה • וְהִתְרַת

מוֹתַחַת עַד שְׁנַיִם כֶּסֶם ט • וְאֲרַבְעַ אֲצַבַּעֵה הוּא תַּעֲסָה וְהַסִּישׁ וְכֵן

(2 2) ב ב

יוצר לפרשת עקלים

נתנה מדה למדידת הארץ : כן נתן ביל להולרות הארץ . מתחיל
 ממאה וששים ושש שנה . עד שהוא מכלה בשחית אצבע הקטנה :
 וההים הגדול בשליש יושב . במאה וששים ושש ועוד מתחשב .
 עמקו בעשרים וארבעה לנתח כוף . וסוף בשבועים ושנים לעוגל
 יחון . וניחון מבפיל ששים כמדת פרת . והפרת הקפו בנגד שני
 הנקרות . ושני הנקרות מעדיפים באורך הנהון . והנהון פרחיב
 חמשה בים הזבול : וים הזבול מאה וחמשים מקאוח : ומדת
 המקנה בשני חומרים בגבש . ושיעור כל חומר בשני לחכים . וכל
 לחך יכול חמשה אפות . וכל איפה עושה עשרה עומרים . וכל
 עומר שבעת רבע וכלה . והפלה אחד ממאה ועוד בסאה . וסאה
 יבש חסרה שליש בלח : וסאה הלח אחד משלשה בבת . וכל
 בת מחוקת ששה בהין . וההין פלו שנים עשר לוג . ועוד הלוג
 מתחלק לארבעת רבעים . ורבע מוכן לרבע כוס ישועות : והכוס
 סובב אצבעים על אצבעים . ועל גובה חסר שהות מאצבעים :
 וכמו נתן ביל להולרות הארץ . כן נתן קץ לימי הארץ . מתחיל
 למנות מששת אלפי ערין . עד שהוא מכלה ברנעי ארץ . כי
 העולם פלו ששת אלפים . עושים חמשה ושהי ידים מתזורות
 וסנין המחזור . בעשרים ושנים יובלות . ושנה היובל שבע שבהות
 השנים : ושבהות השנים בעשרים ושמונה הקיפות . וימרת
 התקיפה השעים ואחד יום ושליש . ועונות היום חמש מאות
 ושבעים ושש . ורנעי העונה בעונות כל היום . והמקרק מחלק
 הרנע לכמה רנעים : וכמו נתן חשבון על כל . כן נתן משקל
 ופלים לכל . מהחלל מבפר ער פרוטה הקטנה . כפר הגדול בנדר
 שני מנה . והמנה עולה עד ששים שקל . והשקל מתחשב בעשרים
 וחמש סלע . והסלע חציו בקע ורביע זוז . והזוז מתחלק לפלג וחומשו
 קעה . נמצא הזוז חמש מעות בסף . והמעה שני פונדיונות ואיסר
 ברת . והאיסר עולה עד שמונה פרוטות . נמצא הפקע בארבע
 מאות פרוטות . והם גכהב חרומות . ובפה מפורטות : ועד מקום
 שאנוש יכול למנות . נמסר לו למרוד וגם למנות : לפי כוחו ולפי

יוצר לפרש שקלים

מיעוט חילו . הוקצב לו מיעוט רחוק שקלו . ולפי שכלו בן יהא
 הלילו . גדול אדנינו ורב כח חילו . לבן על פן אוחיל לו . מדת
 ושקלו לפי גדלו . כל אוצרות רוח פלם במשקלו . ומי בראשית
 מדד מלא שעלו . ושמי רוב חבו ורחו מלא . וכל חררי קדש
 באצבעו שקלו . ונבעות עולם המדד בהוד אנדלו . גיא וכל עפרה
 בצרדה הבילו . לחולל חנין מיומנת הבין לו . נמצאת כל מדת
 יצירה עולמו . כמלא פיכרה יד היא רשמו . ונקמני ביד גבור
 בורע חוקמו . ואין לקצוב רוב מחקרי תעצימו . אשר מדד וקצב
 נשוער במרומו . על כל מדת כסאו ויהדומו : מדת פת מלך בכל
 מעולה . באורך פרזחב בעומק בנוכה מחעלה . יש קין לכל
 תבלת . ואמרה רחבה לעד לא כלה : מדת עולם כמלא פיסת
 יד . ומדתה נתינה בימין וירועה : מדת עולם כמזרת ועד
 אנדל . ומדתה פקו אשר מאוד גדל : מדת עולם נמדדת בשליש
 אמה . ומדתה עולה ונוסבת באלפים אמה : במראת המדה
 אשר ציר ראה . מגלה עשרים על עשר אמה . עפרה ארבעים
 על עשרים ושמינה מאות אמה . וכל העולם פלו בשליש אמה :
 נמצאת דת במדותיה רחבה וארבה . אלפים וארבע מאות בעולם
 מארוכה . והיא נתנה לעולם מרפא וארוכה וכימינה קוצבת כל
 ימי ארקא . ובשטאלה שוקלת עושר וקבוד וברכה : והיא הודיעה
 את כל חביון ספירות . והיא קצבה כל מדות ספורות . והיא
 פתחה את כל חגורות . והיא שקלה ואצרה את כל אוצרות : והיא
 חקרה תמן ממקד תחוננים . והיא נתנה מספר גדולי עליונים :
 והיא שיערה קומת אלפי שנאים . אשר זה מזה בקומתם משנים :
 יש במדת הים הגדול קומתם . ויש כחללו של עולם הקמתם . יש
 במלא כל העולם הקומתם . יש לשתי מיסות טסים עולם . ויש
 למיסרה אחת עפים עולם . וכל אחד ואחד במחנהו נעלם .
 ובמחיצתו צנ וחס ודומים ונאלם . עד יתן רשות מלך העולם .
 וחשים עד ימליכיהו עם עולם . ואז יפצחו לפאר אלהי עולם

יזכר לפרשת שקלים

ומשהם מפארים עוד לא שונים • כי בנהר דינור שחיים ונהנים •
 ועוד מני נחצבים ומתחדשים פראשונים • שבח והלל ורין לאל
 משננים • וכפי קשת עם כנה רננים • ומר ושיר ועז ורנן כרננים •
 ישראלים המעלים על כל שנאנים • שש פנפים חנונים • ממעלה
 ליושב ערכות לבס נהונים • וליושב על פסא בחילה מנגנים •
 מצא חז בנגנים הם מחננים • וקודס לכל צבא מעל עונים •
 ושלוש קדשה לרם ונשא נהנים • כורעים ומשהחיים המונים
 המונים • לנערץ בסוד אלפי רבבות עלונים • ונקדש באלפי
 רבבות החתונים • ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר :
 קדוש קדוש קדוש : וכו'

לדור ודור וכו' עד גמירא • קדיש שלש ומוציאין ב' ספרים באחד
 קורין פרשת היום ובשני בפרשה כי השא עד נפשותיכם ומפסירן
 בן שבע שנים ומתפללין מוסף : והחזן חזר :

מוסף לפרשת שקלים

ברוך אתה וכו' עד ומושיע ומגן

אשכול אוי תאות פל נפש בצלו חמדתי שבת מצוא גופש:
 בקשתיו ולא מצאתיו ופצתי בטפשי • המק ועבר
 מלחדריר לי חופש: גולתי שקלי סתת כפר נפש ומטעתי במי
 צול מיט ורפש: חזו אור פניך עלינו ארון נשא • ושלל אשאבבית
 נכון ונשא • וכצדק הגה ערך כי תשא • גוננינו במגן אלרם ונשא:
 ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור וכו' עד להחיות מתים:
הכופר דעו דרשו מעל ספר • כמו הוא הרוח באמרי שפר •
 התשינו רבו פני נהמה לעופר • ויזכור לכם זכות גם
 אנכי עפר ואפר: ולא יהיה בכם נגף וחפר בתחכם מתוזה לשם
 כפר: חזו אור פניך עלינו ארון נשא • ושלל אשא בבית נכון
 ונשא • וכצדק הגה ערך כי תשא • החיינו בגשם אל רם ונשא:
 ברוך אתה יי מהיה המתים: נעריצך לדור ודור

דודי ובור לי שקלי עפרון. אשר שקל אב במכיל להברון: חקו
 שקלי ובוסי משבתי חרון זכרה לי עד לדור אחרון: טעם
 חיו אשר אקרא בגרון. שעה מני א שובי לבצרון חו אוז פניה
 עלינו ארון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערה
 כי תשא. ונקדישך קדוש א רסו נשא: ברוך אתה יי הא הקדוש:
 חכנת שבת וכו' עד אהבי שמך

לי ישא על אברת גשר. בניגיד מליץ עלי שיהיו שר. בפר
 מטלו אתן לו השר. כי מלפניו חון וכבוד ועושר. להצדיק
 אנוש להמציא לו כושר. שת לו בדיון למצוא עושר: חו אוז
 פניה עלינו ארון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק
 הגה ערה כי תשא. ענגנו בנופש אל רסו נשא. ברוך אתה
 יי מקדש השבת: רצה עד לציון ברחמים:

בברכי מלון בין שני שדי. ארבע מאות ועשר חלינותי עדי
 נח בשכנם וגם שדי. ובכס וחדום לא גם שדי:
 סע ועפר בבצע שקלי השדי. ונשא ואת רדיהי מעלי שודדי: חו
 אוז פניה עלינו ארון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק
 הגה ערה כי תשא. רצננו כשני אל רסו נשא: ברוך אתה יי
 המחוויר שכינתו לציון: מודים עד ועורתנו סלה:

עין עוצם המון מספר עפרים. מי מנה ופחד בחלש ופורים
 פקדם פוקד בחמוש ספרים. וגם עוד חמש בכל הספרים:
 צהור טיב שפתינו שלם פדים. כי אפס כסף שקלי כפורים: חו אוז
 פניה עלינו ארון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה
 ערה כי תשא. וחטיב לנו כטובה אל רסו נשא. ברוך אתה יי
 הטוב שמך ולך נאה להודות: אכהינו עד בכל עת ויכל שעה
 גדי קשור ידים ברכות לישא. באהב עוד גדינו שכינה
 נתעלסה: רעה גדיותינו על אבן מעמסה. צאנו על שבת

חוצן נעמסה: שחוח בני מעניה באר מעשה. תלבאשת עיר-
 ידי עדים תכוסה: חיו אור פניה עלינו אדון נשא ושקל אשא
 בבית נבון ונשא. ובצדק הגה ערה כי תשא. ברכנו בשלום
 אלרם ונשא: באי המברך את עמו ישראל בשלום;
 קדיש שלם אין כאלהינו עלינו קדיש יתום.

יוצר להפסקה ראשונה

אור זרוע זורה כבודו. אצר ונצר לאשר עבדו. אהבו זכר
 טוב זכרו: בן יושבי גמעים וגדרה מראשית. בטרם
 ירה פנה וברא שית. מצוקי ארץ עליהם תבל השית. גלה
 סודו לישריו וליראיו. לחוג מועדיו קרוא מקראיו. ברנה
 ישחלק מהכמתו ליראיו: מניה מבורכו ביום קדשו. מספר
 יושבת עם קדשו. שמור שבתו ומורה מקדשו. קדוש: בעת
 למד חבר את העם ואון והקן לקרות בכל פעם. לשאול ולדרוש
 בענין טעם: הוסיפו לקח שבת החכמונים. והתקינו להקדים
 שלשים נמנים. להיות שואלים בהלכות ומנים: ובשפת
 שלוחים יוצאים בעדים. על גופן ועל תשרי יהונועדים. שבהם
 מתקנים את המועדים: זכרון ספר גדברים להפתח ולהתתם:
 האמת אתם לשתק חולק ולסתם. מועדי יי אשר תקראו אתם
 אתם: הקמו לקבוע ראשון וליסדו. באגהו לעשות הפסח
 מועדו. ובר לדבר הוא לבדו ולא בדו: טורד ונועד שוטן
 איתן החוא אצל. בעבור אדו וגיעו בגחו אל אצל. סמך
 מקרא הלא זה אור מצלי יספו להציב ציונים לישם ממדורים.
 ליל הלל וילל בשורה נגדרים. יעשו אותן על מצות ומדורים.
 בנגו יום חנוך ויום בכור לאור. בסדרן וחסידין ולא שלמין
 לבאור. פיגר מצוה ותורה אור: לארבעת ומנים צורה דצ

מלסוד • את בשר גר דק היץ זה לזה אסור • מפני פפור וערבה
הוק זה מסוד : משכילים בשמור חדש האביב ראשונה • והג
האסוף תקופת השנה • בחוקה ישנה • מראשית השנה • ועד
אחרית שנה : נמסר בידם למלאות ולהסר פעמים • לקבוע
ולדחות ולפשוט ולעבר מפעמים • כיהיא חכמתכם וכינתכם
לעני העמים : סדר יסוד עולם לבררה וללבנה • מונים אמונים
יודעי לעתים בינה תקופות מניסן לחמה ושנים מהשרי ללבנה
ערך פרשיות הזרו ושישי עקרים • שנים לפני מגלה ושתים
לאחריה קורים • לעלות זכירה לעשיה לעם יקרים : פותחים
שבת ראשונה בשקלים • ובשניה זכור מחיית מקלקלים • להקים
ולהכריע בקע למאה וזוים קלים • צווי פרה בשלישית להתרגל
וכרביעית החדש להתחבר עם סגל • בורו קדשה וטהרה
לרגל : קבוע אדר הסמוך לניסן • וברו סימן מזמן ומחפן • לסמוך
גאלה לגאלה במצות יתחפן : ראוי לבא בשבת ראש מנינו
ובשמונה בו בפרשת ענינו • ומפסיקין אחר מגילה זמן סמנו :
ישני הל בו מקדמין לשעבר • ומפסיקין לשבת הבאה סימן בו
ידבר • והשליש בשלש רצופות ענינם יחבר : חר לבא ברביעי
מקדימין • ומפסיקין לשבת הבאה מסורת דד מסימין • והשליש
משלכות זו אחר זו משלימין מדי בא בששי שתי הפסקות יח
למחר ולאחר הפורים בציון וביו • והשניות לבד כמשפטן
לחבר יבעיו : נדובים משמיעים על השקלים מהאש חדש
חדשים וגם ישנים לתרום בהתחדש • מצוה להביא קרבן
מתרומה חדשה בקודש : ברית עולם ישמרנה ויגברנה בעתה
יתשכל מוסה ישפרנה • ויטיב ציון יחזיר שלם ברנה • מתי
להתראות בנים בקודש יתהללו • כימי עולם מגדתם יוכלו ויפלא

יוצר להבטיח ראשונה

רבו ליעקב שמחה וצהלוי: הנה צופות עיני למועדי עבני. ימים
על ימים אחכה בסוד סודני רנו שמים פי עשה וימנחיל המדת
יום מימים: ברית שם בינו לברולי מעמים. מי כמות וראוי
העולמים. קדוש: הכל יודוך

יוצר לפרשת זכור

זכור את אשר עשה. ויהי לכו ולמשיסה. ונעו ועקר בכעיסה.
ביטה אל וחמאו אל השא פי קהלך עסה. בכל צרה ודריסה.
זם בך לא חסה. ובעווה הדליל עמוסה: בהוף אבן מעמסה: אלה
זכר נשכחים. זכור אום לך משכחים. וקדשה לך מפצחים.
קדוש: זכור דבר עתק בכל ערך. על חמוקי ירך. לדרורי מפרך:
הקדים ויצא בדרך. לזנב כל ברך. לרוש בגאות ולהדרך. וכבנהך
עץ מתוך. בכל רוחב ואורך. נעמך בטובה להצרך: זכור ומורה
על שליך למעלה. ואחוביך אין לחללה. עשותם כמעט מפכה.
חוק לשיחם בלה. אזהם להפילה. בהכנעה ובחשפלה. טוב
שומע הפלה. הפלתו בבהלה. ואחריתו לקלקלה: זכור ודור
רשע. פי למאור פשע. והציק בן משעשע. כבה חמא ורשע.
ואזניו הכבד ועיניו השע. וליראקה לא שע. למענה צדיק ונושע.
היש לנושעים ישע. עובר על פשע: זכור כלולו למוך. ומאם
בפעלך. לבחירי קהלך. נא זכור יום זכולך. וישלם לו משלך.
במולרע מחילך. סערה ובשצף עלך. וכל פה יהלך. על פך
מפעלך. זכור עמך ונחלתך. אשר הם באהבתך. ומקוים לישועתך.
פנה בתהלךך. ורחם על ערףך. הוגי בשעשוע דהך. צהלם
ביראתך: וחטעם בקריתך. ושם תצמצם שכונתך: זכור קרית
חנה. ועדת מי סנה. המפוררת בכל פנה. רומסה בתנינה. פי נעת
עונה. ועת לחננה. שכח שם עדינה. מכל צד ומכל פנה. ותמלכות
לבעליה השב נא: תפקוד עתה ברחמים. ותוסיע טמחמים.
להושיע מעומי עמים. קדוש: הכל יודוך: אלה

אֱתָהּ מְלֵא רַחֲמִים • בְּרַחֲמֶיךָ שְׂמַח עֲגוּמִים • גְּאֻלָּם כִּי־הֵם
 יְתוּמִים • דָּחָקָה בְּהַגְיוֹן נוֹאֲמִים • הֵם מְזוּבְדָּלִים מֵעַמִּים •
 וְאוֹתָךְ בְּחַתְמוֹת מְרוֹמְמִים • זְכוֹר שְׁלֹשַׁת קְדוּמִים • חֲכוּרָה בְּכַנּוּי
 כְּמוֹ רַמִּים: טוֹב זְכוֹר יְדִידָיָה • יַחַד שְׂמַחֵם כְּרוֹב חֲסָדֶיךָ • כִּי־הֵם
 עֲבָדֶיךָ • לְמוֹתָיִם לְעַבְדֶּךָ • מִהֲרָה קוּמָם סְגִינָיָה • נְהַלֵּם בְּהוֹזֵק
 יְדִידָה סְמִיכָם בְּשֵׁם יְהוָה • עֲנֵדָם בְּמֵאוֹדָה: פָּדָה תִּפְדֶּה מִזִּפְרֵיךָ •
 צוּעִקִים בְּכָל לֵב לְשַׁחֲרֶיךָ • קָיָם עֲלֵימוֹ דְבָרֶיךָ • רַבְצָם כְּבֵית
 בַּחֲוִירָיָה: שׁוֹבְבָם לְחַדְרֶיךָ • שְׂכָנָם בְּעִירָךְ • תִּשְׁתַּבַּח בְּהַדְרֶיךָ •
 תִּפְדֶּם בְּבִקְרִיעַת פֶּלֶג עֲרִירָיָה: עֲזַרְתָּ שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה וְהַחֹן אוֹמוֹ
 בְּרוּךְ אַתָּה עַד שׁוֹכֵן מְעוֹנִים :

אֲנִיבִיר סֵלָה זְכוֹרֹן מַעֲשִׂים • בֵּיתִים הָאֱלֹהִים נִזְכָּרִים וְנִעֲשִׂים
 גָּהוֹן גָּח מִבֵּין עַבְדֶּיךָ • דְּרֹאוּנוּ לְחַזְבִּיר לְרַקֵּב כְּעַסִּים
 בַּחֹחַ חֲנִץ מִגִּלְגַּל וְדִדְדֵר • וּמִדְּדֵר לְדוֹר גִּלְגַּל וְדוֹדְדֵר • וְכִרֵּ
 עֲזוֹן אֲבוֹתָיו הַזְּקֵנִי • חֲטָאת אִמּוֹ כִּלִּי לְחַעֲדֵר: טָרַף אֶף וַיִּשְׁחַת
 רַחֵם • וְהוֹמְתוֹ מִקְלוֹט בְּהַרְיוֹן יַחַם • כִּהוֹפֵקֵד לִשְׁלִישׁוֹ חַטָּאת גוֹחַם
 לִבְטֵ לְהַלְחֵם בְּלוֹחְמֵי לַחֵם: מִהֲלָךְ אַרְבַּע מְאוֹת פְּרָסָה • גַּע וְגַד
 מִכְּמוֹת לְפָרְסָה • סַע מִשְׁעִיר וְהַכְּמִין פְּרוּסָה • עֵיף וַיַּעַם מְבוֹשִׁין
 לְסַרְסָה: פוֹעֵל שְׁטִימַת בְּכוֹרָה לְעַכּוֹר • צְמִיתוֹת צֶאֱן קָרִישִׁים
 לְמַכּוֹר • קָלוֹנוֹ הוֹחֲרֵט בְּעֵט לְזוֹר • רֵאשִׁית גּוֹיִם לְגַלְע בּוֹכּוֹר
 שְׂדֵי זָכַר לִילָה חוֹלֵק • שׁוֹרֵשׁ וְעֵצָה בְּחֵלֶק לְהַחֲלֵק • חוּן תְּמוֹד
 כּוֹחַ שְׁלֵיוֹ הַמֶּלֶךְ • הִבֵּעַ לְהַזְכֵּר מֵעַשׂ עֲמֵלֶךְ :

לְאַחֲרוֹנָה יִסְעוּ שְׁבָם שְׁלֵט • כִּי הָעֵצָן מִטָּם פֹּלֵט: חוּן לְעַת
 יִמְדָה לֹא יוֹמָלֵט • יְגוֹנָעִים גָּנוֹן וּמוֹפְלֵט :

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבָרָהֶם: אַתָּה גְבוּר עַד לְהַחֲיוֹת מֵתִים
 תְּמִימִים בְּעִדָם בְּסִין רִפּוּדִים • שְׁבוּיָ עֲדֵי עֲדִיִים אֲפוּדִים

יצר לפרשת וזר

רצו. שלול מתן לפידיים. קפצו ידים רפות בפרשורים: צורר
אפה כל אספסוף. פויע סביבות מחנם אסוף. עלות פעמימו
טמצולות סוף. ספר לקמלם בקנה וסוף. גדר ויעת שלש פעמים.
מהור בניני חמשה עממים. לץ הגה ופתי העמים כלל להתחם
נדיבי עמים: יהר לץ והעמיד מסלה. טכום בחורי כומה כלה.
תמוקי יריבי בם לפפלה. ורע להרביע להתעיב סגלה. וישטום
שאמת לישו המהבא. החל לבא מראש במחבא. דגר שנית
בהרב להובה. גש בשלישי בעליל חובה. במשלו ששכי באום
משלים. בפרק עמד מסור גשולים. חו אמרו לנו ונכהר
נכשלים. אז מאו זנב כל הנחשלים:

שנאיה הם ילבוש בישת. כמו בצלעי שמחו ביבשת. חו
בעטותה עשרת עדיי תלבושת. להגשים תחו לצולעת
תחבושת: ברוד אהתי מחיה המתים:

אצילי מרעי נכד שעיר. תולדות אלה בני שעיר בקטם אצו
אשי לתבעיר. שאונם חרשו בשדה עיר. גוי גדול
שלא נזכרת. רשיונותיו למה או זכרת. דגלים בלא הון מכרת.
קדושים בזונה ובין המכרת: הזכר לאדמים גוה גיאריו. צרים
ואשר חולמות ערערו. ועד היסוד ערו ערו. פימו דברו בגיאות
ופערו: זה אין לפניך שפחה. עברתם שמרם נצח מלשפחה:
אלה לא ידעו עשות נכוחה. ספרם חתום ליום תוכחה: טעם
חוקברת מוכח: גופר כי לאתשכח. חו יום פועם להתוכח.
מבאן צמת לעמך לא תשכח:

קש לץ לחרף צבאות החתומי ברית בצבא אמות. והופקד
מדה בסדה לחוצאות: חו דעת כי לעת המצאות.
הוא ופד בשם יצבאות:

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדרודר הלכות :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

אל

נא בלשון אשר הזכרת לזכרית זכור בו בלשון הזכירית
נא אתה זכור . ואם המה כאדם עברו ברית מלכות .

ואתה אל ולא איש למה לא תזכור : בזאת ידעתי כי יש לך
לזכור . אבל תשובה נפשי עד זכור הזכור מה כתי כי איחל לקץ

זכור . ומה קצי כי אאריך בפשי עד שתזכור . אם לא למעני
הזכור . למענה ולמען יהושלים זכור . הזקפי לא תשבה עדות

זכור . ואמר אם אשכחה עמה לה זכור . נתפקוד והזכור . כאב
צר לעכור . פיהו לסכור . לנגע פשבור . ועוד כל המכור . גקובי

בן בכור : חזו נכורי בלחה זכור . ופארת אכור . וארצה לזכור
בפרשת זכור : חי וקיים נזרא ומרום זקרוש :

אין

קוצץ בן קוצץ . קצוצי לקצץ . בדבור מפוצץ רצוצי
לרצץ . לץ בבא לחוצץ . פלץ ונתלוצץ . בעץ מחצצום

לחצץ . כנץ על צפור לנצץ . עב בקע מראש יידיהם מגו גרוש .
הל וילך ויפרוש . וישב על גבי חרוש . ימון והונקב לראש

ראשית גוים לרע לדרוש . היות לכל לבוגדו ראש . וצפעו תלות
במבחר פרוש : רץ וחקרה בדרה . עיפיו פרחות דרה . וקץ

לא ויהדרה : מעו בפדבר בישמון הרה . פנולש על דרה שלח
יד בהמוקי ירה . ועל כל ראש דרה . זנב פלעומות הרה : יעה

וערוהש : ומחור פתורחש . זנודע פו הורש . משורש נחש
רגש ולחש . ועת לדתו גדלש . ובכשמה הוכחש . וכחלש

נחלש ולא חש : בכשפיו הללו . ובקסמיו חללו . זום העמיק
חללו . שמש הרמים חללו . געולא הונחלו . ולחרפות נחלו :

עד בא השמש הוחילו להפחות הוא וכל חילו : קט ויאן חרקה
נאצות

גאצות יצחק. ומורה באפיו חרב. וחרבו הברק. למילה פרק.
 וכלפי מעלה זרק. ולשם יטמן חורק. בעויות ירוק ירק. יהא שכול
 תפפר. צואל משול עפר. ופרון משל יאפר. כתוב זאת זכרון
 בספר. רשום בזה ספר. בתורה ובנביאים ובכתובים להחפר.
 להמהות בספר. ולא יכתב עם כל הכתוב לחיים בספר.
 אל גא לעולם הוערץ. ולעולם הוקדש. ולעולמי עולמים. המלוך
 וחתנשא. האל מלך נורא מרום וקדוש. פי אפה הוא מלך
 מלכי המלכים. מלכותו נצח. ניראותו שיהו. ספרו עזו. פארותו
 צבאו. קדשותו רוממותו. רון שיר ושבח הקף החלות הפארתו.
 יבכו זכור את אשר עשה לך עמלק.

הון וקהל ומה שמו וזכרו. ונבחו זכרו. מלהזכירו. בזכרון קדוש.
 הון וקהל יען אשר לא זכר. ונחשב כנבכר. בזכרון קדוש.
זכור: איש אשר הגויע אב ללא עתו. ברצוח ונזוב ונאוף
 בעתו. גרע חמש שנים ממהותו. זכור בזה על
 גמילות חסד. צעל אח עש לזקנו חסד. דומה למס מרעהו
 חסד. זכור גלה צרות מצואה שדה. דם שפך בבואו מן השדה.
 הפך לב אב שות בשעה. זכור דהוי באון הערלה. הבוזה
 בבורה בכוס התרעלה. ופרק מנו עול ומשך לו ערלה. זכור
 תפכף הרך איש וור. והכה מאור אב בעשן עבודת זר.
 מס בלב תחת לאח לאכור. זכור ונתעלל לרבע כאשה.
 הון לבו השיאו כאשה. התו גבוריו היות בלב אשה. זכור
 דע מרעים נתעב ונאלח. חלק להשחית ולומר האה. טמנו
 אים פח לחבל אח. זכור חנט מנו עמלקי טס כילק לאפר
 חלקי. ידוע בבירים לעין כל לזקקי. זכור טפש מהערימה.
 ינד וכתת עמי עד חרמה. כמו כן חייב להחרמה זכור יושב
 גב בלי עול בערה. פסות ולשון שנה היות מלך ערר. לשבות

שְׂבִי מִרְדּוֹ וְחָרָד: זְכוֹר כְּסִיל שׁוֹנֶה בְּאוֹלָתוֹ. לְתַעֲרוּבַת מִיָּד
 בְּעֵלוֹתוֹ. מִיֵּהָר יִרְבֹּשֶׁת וּגְלָה נִבְלוֹתוֹ: זְכוֹר לְקַעֲקַע בְּצַחַת
 מְשׁוֹרְשֵׁי מַלְעוּזוֹכ לֹו עֲנַף גַּם שׁוֹרֵשׁ. גַּעֲשׂ קִישִׁי כִּי הַשְּׂאִיר לֹו
 שׁוֹרֵשׁ: זְכוֹר מַעֲשֵׂה אַגַּג מְעַדְנֹת. גָּשִׁים כְּשִׁכְלָה חָרְבוּ לַעֲנוֹת.
 סוּרִם שְׂאִירוֹ לְשִׁסּוּף יַעֲנוֹת: זְכוֹר נְגִיד לְהַמְלוֹה הַסְּפִים סָר מִמְּלוֹכָה
 מִבֵּין גְּסִיָּים: עוֹלָל הַנּוֹתָד עָמַד לְשִׁבִים: זְכוֹר סַבֵּב צְקֵלָג וּגְגֵב.
 עַמְלָק יוֹעֵב בְּאַרְץ הַנֶּגֶב. פָּגְרוּ טוֹב רוֹאֵי מְגִישָׁף בַּעֲבֹב: זְכוֹר
 עֲרִיץ בְּעַמּוֹנִים נִחְבֵּא. פָּרֵץ בְּרַמִּי עֵינַי גְּדִי כְּהוֹבֵא. צוּרְכוּ אִישׁ
 בְּאַחֵיו כְּחָרֵב לְהוֹבֵה: זְכוֹר פְּלָטִים אֲשֶׁר בָּאָף הַסְּעִיר. צָבֵא
 בְּלַכְתֶּם אֶל הַר שְׁעִיר. קִנֵּא לְנִקּוֹם עֵינֹת שְׁעִיר: זְכוֹר צוּ
 בְּפָרֵק לְהַסְגִיר שְׂרִידֵי. קָם בְּרֹאשׁ דְּרָכִים לְסַעוֹד אֶת רוֹדֵי
 רֶדֶף וּמַסַּר בְּיָדֶם פְּרוּדֵי רְפוּדֵי: זְכוֹר קַפֵּץ לְשַׁעַר הַשָּׁמַיִם
 רָעִשׁ וְשֹׁאֵג מִי לִי בַשָּׁמַיִם שְׁלַט וַיִּגְדַּל עַד לַשָּׁמַיִם: זְכוֹר רָד אֶל
 חֲנֹף לְהַחֲנִיף מִמְּלֻכַת שְׁמֵשׁ אֲשֶׁר שָׁמְשׁוּ מֵאֲמִשַׁת וְהוֹלַכְתָּ
 תִּמָּה הַלְשׁוֹן לְרַפּוֹתָה מִמְּלֻאכַת: זְכוֹר שִׁקֵּל אֶלְפִים עֲשֶׂרֶה.
 שְׁתִּילִים מֵאָה הַחֲלִיט לְסַבְּרָה. שִׁיעַר מֵהֶם עֲשֶׂרֶה לְשֶׁרֶה:
 זְכוֹר תִּבַע לְהַפֵּר חֲמוּשִׁים: תְּמִימָה קֶצֶב לְכֵלוֹת חֲמוּשִׁים:
 תְּכַלִּית שׁוֹבְעִים נִהְלַח עַל חֲמוּשִׁים:

וּבְכוּ וְלָהּ תַעֲלֶה קֹדֶשׁה כִּי אֲתָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
אֱלֹהִים אֲדַמִּי לָךְ. בְּקוֹל מַיִם רַבִּים גִּשְׁמַע קוֹלְךָ. מִשְׁמִיעַ
 וּמְצוּיָה לַעֲמֹדָה בְּקִנְיֵן פְּעֻלָּה: זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ:
 אֲשֶׁר קָרָה וַיַּחֲשִׁילָךְ: וְהָיָה בְּהֵיבִית יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָךְ. תִּמְחָה זְכוֹר
 מִכָּל גְּבוּלָךְ. וְהֵם יֵשְׁבוּ וַיֹּאמְרוּ לָךְ. וּמִשְׁלָלָה עוֹד יִתְּנוּ לָךְ:
 אֲנִי הָקָם אֶת דְּבַר מְלוּלָךְ. עַד שְׂאֲתָה מְצוּנֵנו הוֹכֵר לָךְ: אֲתָה
 זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָךְ: זְכוֹר יְיָ אֶת יוֹם זְכוּלָךְ. הַמְתַּגְּאִים

וגנאמים

יוצר לפרשת זכר

ונאמרים כה מה לך • השולחים ומזרות פאת להללך • זכר
 כפא כבוד גדלך • אשר מגרו ונאצו למולך • ושלחו באש
 היכלך • וישמו כל גבולך • ושרדו ונתקו אהלך • אשר צוית
 לא יבאו בקהל לך • אמרו לנו ונכחדים מגוי בגללך • ולא
 יזכר שם הלולה • עליה יעזוב חילך • יותר מאשר עשו לנו עשו
 לך • אותנו במדבר גלחמו • ואותך בישוב נתלחמו • אותנו
 חוץ למחנה המו • ואותך בקרב המחנה גלחמו • אותנו פליטי
 עין וממו • ואותך בפורת עינו גלחמו • אותנו לחשול יעב המו •
 ואותך עלות על במות עב המו • אותנו חוץ ממחיצה קמו •
 ואותך לפני ולפנים קדמו • אותנו ברחוק מקום אשמו • ואותך
 בקרב מקומה שממו • אותנו חוץ מישיבתנו רמו • ואותך
 במכון שבתך החרימו • אותנו אות ברית משאר הרימו • ואותך
 עשרת אבירי ברית החרימו • אותנו בהנחת ידי ענו הרימו •
 ואותך תלות יד למולך הרימו • אותנו בתיעצו וסוד הערימו
 ואותך ברובי סודך לתרפות הגרימו • ואתה יי לעולם השב •
 והוא נגדה במטה יושב • תפוש מדבר וכל הישוב • אני ואפסי
 ענך בלב מתחשב • אם לא עתה תקום ותקשב • בשלש עשרה
 קימות נקמות לחשב • בפחד ופחת ופח לפקוד על היושב •
 ואפ אין פגור החשב • וכל המונה וסופר והושב • קץ הפלאות
 להבין ולחשב נשתה גבורתו מלחשב • ולא ימצא מענה להשב •
 ויחשה דומיה מחקשב • ובאמונה כפלו יושב • ואת על לבו
 לשב • ויאמר עד ישקוף וירא ויקשב • ונחשבתו כעד זופם פל
 היזס מדמם • ונפשי נבהלה מאד ומשתומם • ואתה יי עד מתי
 רואה דומם • זכור בית מקדשה השמים • וכל עובר עלני
 משתומם • מתי תתנישא ותתרמם וזכר אמר פיה קומם •
 בשלש

בשלוש עתות עמלק להטם • בשלוש מיתות זכרם להדמם •
בשלושת ימי אפילה נגהם להעמם • בשבעה ימי עברה
להרשימם • בעשרה מיני שמד להאשימם: וכמו מעשרה
דברים עכבו עם מענות • ומשבע מצות המישנות • בן בעשר
ושבעי שפרו לענות • ובת קול הצא ממעונות • ותפוצץ בכל
המחנות: וזרון דברים להגיד ולענות • א תזכרו ראשונות •
בינו ישועות אהרונות • והזכירו זכר רננות • עמלק אשר בא
ועות מחנות • והיגד אתכם בפני בנות • ויצא לו שם בכל
המדינות • דאו עתה לתנות • איך נמחה בחרת בכל פנות •
וצבא המרום אשר במעונות • אשר הוסמך עליהם במשענות •
יפקוד עליהם את העונות • לרוב ימים להמנות לחשוב עליהם
חשובנות להפילם לתופת דראונות • והמון לאמים וכל
הלשנות • על עוזר ועוזר ישאו קינות • וכשל עוזר ונפל עוזר
מקוננות: יידע כל פועלכי לא שכחת ויבין כל יציר כי שמם
שכחת • ושאיר ושריו אז ויפחת ועמלק וטפסריו הוכחת ואתם
במשפט נתוכחת • וזכרו עם אשר זכרת • כי לטובת אותם
זכרת • וזכרון טוב אתם מפרת: חזן והמזכירים אתי • יאמרו
תמיד יגדל יי • ויאמרו גאולי יי • בן יאכרו פל אויבך יי •
והעומדים בבית יי • והבוטחים ביי • והשתולים בית יי • יחזו
בנועם יי • ויגידו כי אין קדוש פירי טוב לחסות ביי • רגנו צדיקים
ביי • קול אמרים הודו את יי • כי הם זרע ברך יי • זה היום
עשה יי • כי אל גדולי יי • ברוך הבא בשם יי • שושא שיש ביי:
ע"כ ואם כל המועדים יהיו בטלים • ימי הפורים לא נבטלים •
וזכרם לא יסוף מנפלים • ויוזכרו לעד גאולים • לששון ולשמחה
גילים • מפעלות אלהים מגלים • ועוזו נוראותיו מגדילים •

יוצר לפרשת זכור

וְיָשָׁרִים כְּחֹלְלִים • בַּעֲשֶׂרֶת מִיְּנֵי עֲשׂוֹר מִסְלָסְלִים • בְּכַבְדֵּי הַיּוֹת
 וּבְנִבְלִים • בַּעֲשֶׂרֶת מִיְּנֵי הַלֵּל מֵהַלָּלִים בַּעֲשָׂרָה מִיְּנֵי שְׂמִימָה
 צוּהָלִים • וְיִשְׂרָפֵי הַקִּדְשׁ הַמְעוּלִים • כְּתַלְמִיד לְרַב יְהוֹי לָמוֹן
 שׂוֹאֲלִים מִה פֶּעַל אֵיִם כִּי אֱלֹהֵי יְהוָה מִבְּפָנָיִם • וְאֱלֹהֵי מִלְפָּנֵיהֶם
 מִפְּנֵי־יָם • וְאֱלֹהֵי הוֹצֵה פִּגְנִים • וְאֱלֹהֵי לִפְנֵי וּלְפָנָיִם • בְּצֶל שְׁמֵי
 מִתְּלוֹנְנִים וּבַחֲמֻשָּׁה קוֹלוֹת הַצְּפוּנִים קוֹל רִנָּה וַיִּשְׁעַח מִצְּפִינִים
 בְּאֵהֲלֵי צְדִיקִים צְפוּנִים • הַהוֹגִים בְּיִקְרַח מִפְּנֵינִים • וְקִדְמוֹ
 שָׂרִים אַחַר נוֹגְנִים • לְדַעַת אֵיךְ הֵם מְנַגְנִים • כְּגֵאוֹת אֲפִיקֵי
 מְגִינִים • בְּצֶלְסֵהֵי הַיּוֹת גְּנוּנִים • וּבְאֵבְרָתָם מִתְּגוּנְנִים • וְעַל הוֹמוֹתָם
 מִתְּמַנִּים • לְשׁוֹעָרִים וּלְשׁוֹמְרִים מִמוּנִים • כָּל הַיּוֹם וְכֹל הַלַּיְלָה
 מוֹמְנִים • לְהוֹפִיר קִדְשֵׁי נוֹצֵר אֲמוּנִים • לְהַעֲרִיץ וּכְבִּירַת גּוֹי
 שׁוֹמֵר אֲמוּנִים • וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתְּכַנְּנִים • וּבְשִׁלּוֹשׁ קִדְשָׁה לְקִדּוֹשׁ
 מִתְּכַוְּנִים • שְׁתֵּים בְּרֵאשׁ בְּנִים מִשְׁפִּינִים • וְאַחַת בְּרֵאשׁ מִלְכָּם
 מִתְּקִינִים וּבְשִׁלְשָׁתָם הַיּוֹת גְּכוּנִים • כִּפְסֵי שְׁלָם וְשֵׁם שְׁלָם
 מְכִינִים • וּבְשִׁלּוֹשׁ קִדְשָׁה עֲנוֹת כְּאֵז מְבִינִים • קְרוֹא זֶה אֵל זֶה
 מְכוּנִים • וּבְכַוְּנֵי שֵׁם קִדּוֹשׁ קוֹרְאִים וּמְכַנְּנִים: בְּפִתּוֹבֵעַל יַד
 גְּבִיאוֹת: וְקְרֵא זֶה אֵל זֶה וְאִמֵּר קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ:

לדוד ודוד ער גמירא • קדיש שלם • ומוציאין שני ספרים, באחד בספרם
 היום • ובשני קורין בסוף פרשה כי חצא • זכור וכו' • ומסטירין בשמואל כ"ה

יוצר להפסקה שנייה

אֲזָרוֹת • מֵאִפְּלֵ הַיּוֹרִיחַ מֵהוֹדוֹ • מִצִּיּוֹן יוֹפִיעַ אֶל עַבְדֵּי גְלָת
 סוּדוֹ • וְהָאָרֶץ הָאִירָה מְכַבֹּדוֹ: אֲדָר יִפְעֹתוֹ וְקִרְנֵי
 הוֹד עֲטִיתוֹ • הָאִירוֹ בְּרָקֵי דוּמִיָּה תְהַלְתּוּ • כְּסוּתוֹ לְבִדְהָ וְהִיא
 שְׂמֵלָתוֹ: אֲהֵךְ חֲתוּמִים בְּאֲצֻרוֹתֶיךָ כְּמוֹסִים • כְּשֵׁאִין הָעוֹלָם
 כְּדֹאֵי הַיּוֹת בְּסֵם מִתְּעַלְסִים • צְפַנְתָּ לִירְאוֹתָ פִּעֲלָתָ לְחוֹסִים מֵאִין

חֲשַׁק בְּחַשְׁקָה לִזְכֹּרֶת תְּאוֹהֶיךָ רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּיָּה אִישׁ שֶׁלֵּהֲבֵת אֲחֵי
 הַגִּנּוּ צְדִיקִים בְּנֵי לְיִשְׂרָאֵל נְאוֹהֶיךָ קְדוֹשׁ בְּרוּם עוֹלָם מוֹטָב
 בְּמָרוֹם רָמִים וְאוֹיֵת מְקֻדָּשׁ מְעֻט מְעוֹטֵי עַמִּים מְכוּן לְשִׁבְתָּהּ
 עוֹלָמִים בְּחַרְתִּי הַסְתַּוְּפָה בְּחֻלְקַת טוֹרַף פְּנִינִי מִטַּעֲנַת זֶהוּ
 בּוֹן זֶהוּ לְבַנְיָמִן אָמַר יְדִיד יי: בְּשִׁלְהָ יִבְדְּוֶהָ בְּנִיָּה חֲמוּדֵי כִּי
 לֵךְ תִּבְלֶה וּמְלֹאָה מִכָּל דֵּי כָּל עוֹף הָרַיִם וְזֵוּ שְׂדֵי גַעזֵמֶן תְּרוֹמֵר
 מִשְׁמִיעֵינָה עַל הַחֲדָשָׁה בְּאֶחָד בְּאֶרֶץ שְׁלֹשִׁים יוֹם לְפָנֵי הַפְּרָשָׁה
 תוֹרָה צוּה לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרָשָׁה גַם יִשְׁכּוּ שָׂרִים חֲמִשָּׁה עָשָׂר בַּיּוֹם
 בְּכָל עָרֵי אִישׁ אִישׁ צְרוּר בְּסִפּוֹ לְהַחֲלִיף לְכָל עוֹבְרֵי הָעָרֵף
 לְפָנֵי שְׁלַחן נֶגֶד צִרְרֵי גַמְרוּ עֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה בּוֹ עֵת לְחַקֵּר
 לְקַנּוֹת וּלְבַדֵּק אַרְבָּעָה חֳמִישֵׁי הַבֶּקֶר לְחֻזוֹת בְּנוֹעַם יי וּלְבַקֵּר
 הוֹרֵשׁ עֲתִידוֹת הַשׁ לְהַשְׁמִיעַ קוֹל לְהַקְדִּים שְׁקָלֵנוּ אֵל שְׁקָלֵ
 כָּל אִשֶּׁר אָמַר הָמֵן לְשִׁקוֹל דְּבַר הַמֶּלֶךְ נְחוּץ הִפְרוּ הוֹזֵק
 הִחֲלוּ מִמִּשְׁבְּנֵי כָּל הַנִּמְצָא בְּפִלְהָ לָבֵן לֹא אָבָא אֵל שְׁלַחן הַמֶּלֶךְ
 דְּתוֹ אַחַת לְנַעֲצֵל שְׁקָלוֹ מִלְשָׁגָר מִמִּשְׁבְּנֵי כְּסוּד מוֹרִים הַחֲרָשׁ
 וְהַמְּסַגֵּר תוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לְאוֹרַח וְלָגֵר הַכָּל מְעַבִּיטִין אֵיךְ
 לֹא מְכַדְנֵי הַבְּנוֹת בְּנֵי זֵהֲבָנִים בְּנֵי וְגַם הַבְּהֵנִים
 הַנְּגָשִׁים אֵל יי הַדְּבָק בְּדַרְכֵי הַיּוֹצֵר וְעֵטָה בְּרִכּוֹת לְעוֹלָם
 דְּרָבִיו דְּרָבִי נוֹעַם כְּתֵר נוֹרָא וְהַלּוֹם דְּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדַבֵּר
 שְׁלוֹם הַנְּכָרִי וְהַכּוֹתֵי לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה אִם יִשְׁקֻלוּ אִין
 מְקַבְּלִין מִיָּדָם מְאוּמָה אִשֶּׁר יְרִימוּ לִי תְרוּמָה וְלֹא מֵהֶם
 וּמֵהַמּוֹנֵם יִהְיוּ לְשֹׁמֵר וְשִׁית מְגִדִישׁ וְעַד קָמָה וְעַד פָּרַס וְיֵת
 לֹא לְכֶם וְלֹא לְבָנוֹת בֵּית וְאַנְחָנוּ יַחַד נִבְנָה וְלֹא יִתְעַרֵב זֶר
 בְּנֵתִים בְּשִׁכְבֵּר רְפוּ יְרֵי יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא הַבְּנוּ
 אֲבוֹת עַל בְּנֵים מִרְפוּיֹן יָדִים וְהַבְּהֵנִים וְהַקְּטָנִים לְשִׁקוֹל

יוצר להפסקה שנייה

בְּהִתְגַּדְּבוּן כָּל גְּדוּב לֵב עוֹלוֹת לְלִשְׁכַת הַקְּרָבָן וְכָל הַנְּשִׁים
אֲשֶׁר נָשָׂא לָבָן זִוְרוּ מִפְּרוֹם הַפֶּסַח לְסֵלֶק הַיְשָׁנָה תִּרְוֹם
בְּשֵׁלֶשׁ קוֹפּוֹת הָאֶחָת אֶלְהוֹסֶמְנָה לֵאמֹר זֶה יֵצֵא רֵאשׁוֹנָה :
וְהָרוּ הַמִּשְׁכִּילִים אֲבֵנֵי נֹזֵם נֹסְסוּ לִקְפָּה שְׁנֵי יָד פִּרְשׁוּ וְזֹאת
שְׁנֵי תַעֲשׂוּ : זֹאת וְעוֹד אֶהְרֵת בְּאוֹת גִּמְלָה מוֹכְרֵת כָּל אֶחָת
שְׁלֹשׁ סָאִים בְּלֵי מִגְרֵת הֵלֵא בְּתַבְתִּי לְהַשְׁלִישִׁים בְּמוֹעֲצוֹת
וְדַעַת : הָזֵרוּ לַעֲשׂוֹת פּוֹמְכֵי הוֹרוּ גְבוּנֵי בְּפְרוֹם הַעֲצֵרֶת כְּמִשְׁפֵּט
רֵאשֶׁנִּי כֵן תִּרְמִזוּ גַם אַתֶּם אֶת תְּרוֹמַתִּי : חֲדָשׁוּ עוֹד תְּרוֹמַת
אֶחָת בְּאַחֲרוֹנָה לְכַד מִשְׁתִּים אֱלֹהֵי כָּל אֶחָת בּוֹמְנֵי הַגְּאָסִיף
תְּקוּפַת הַיְשָׁנָה : חֲפּוּ שִׁירֵי שְׁתִּים רֵאשִׁנוֹת בְּקִטְיֹבְלָתָא שְׁלֵא
לְתִרוֹם מֵהֶם עוֹד לְעֵתִים הַבְּאוֹת לְפָנֵי הַעֲדוֹת לְמִשְׁמֵרֶת
לְאוֹת : טָהוֹר יָדַיִם הַלּוּץ הַנֶּעַל לְלִשְׁכַת קָדֶם וְלֹא בְּפִרְגוֹד
הַחֲפּוֹת פְּנִים מֵהַתְּאֲדָם וּמִצֵּא חֵן וְשִׁבְלֵי טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
וְאָדָם : טָבוֹעַ בְּתוֹרָה וּפְנֵיבֵי אִיִּם וּבְכַתוּבִים הוֹאֵל לְצֵאת יָדֵי
שָׁמַיִם וְיָדֵי עַם אֵל וְהֵייתֶם נִקִּים מִיּוֹ מִיִּשְׂרָאֵל : טָרוֹד אִם
יִקְרָאוּ יֹאמְרוּ מַעֲזוֹן לְשִׁבְהָ לֹקַח וְכִי יִדְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ מִחֲשׂוֹד
לֹא יוֹדְבָה אֵץ לְהַעֲשִׂיר לֹא יִנְקָה : יִסְפוּ מַעֲלָה תִרוֹם לְשֵׁם
אֶרֶץ צְבִי תַחֲלָה וְהַשְׁנִיָּה לְשֵׁם כְּרֻכִים הַמִּקְבִּין לָהּ אֱלֹהִים
יִכּוֹנְנָה עַד עוֹלָם סֵלָה : יִפְרִישׁוּ הַשְּׁלִישִׁית שִׁירֵי שִׁירִים לְשֵׁם
בְּבִלְוִמְדֵי וְהָרְחוֹקוֹת מִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר יִשְׂאָר מֵאֲשׁוֹר וּמִמְצָרִים
יִזְהִירוּ תוֹרֶם מִלְּתִרוֹם שְׁלֵא בְּרִצּוֹן חֲכָמִים שְׁלֵא לְטוֹל שְׁרָדָה
עַד יִרְשֶׁה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים כִּי רַבִּים חֲלָלִים הַפִּילָה וְעֲצָמִים כָּל
אַרְחוֹת חֲכָמִים חֲסֵד וְנִתִּיבָם לְשׁוֹנָם מִרְפָּא עוֹשֵׁר וּבְכֻרַת
בְּנִיבָם כִּי יִשְׁרִים בְּרַבִּי יִי וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם : בְּנִכְנָם תוֹרֶם
מִבְּרִים מִבְּבָרִים עַמּוֹד עַד שְׁוֹצֵא מִפְּשִׁפְּסִים צְפוּנִיו כְּבוֹשֶׁת בְּנִב

כִּי יִמְצָא • פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצֶה : בֶּן גַּם קִוֵּץ מִלְתְּרוֹם הַחֵדְלֵתִי •
 לְבַל יִטְמִין בְּקִלְעוֹת קוֹצֵיו הוֹהֲרֵתִי • קִלְעַ אֵל הַשְּׁעָרָה וְלֹא
 תִּחְיֶינָה : לְהַגְדִּיל שְׁקֵל מְהוֹרֵי לֵב יִסְדּוּ • פּוֹנְדִיזוֹן לְהַכְרִיעַ דַּעַת
 אֶת הָעַם לְמַדּוֹ אֲשֶׁר חֲכָמִים יִגִּידוּ וְלֹא כִהְדּוֹ לְמִינִי מִטְּבִעוֹת
 שׁוֹקֵל וְחוֹבֵר • יִכְרִיעַ חֲצֵי מְעָה לְצִאת בְּכָל עֹבֵר • שְׁקֵל בְּסֶפֶר עֹזֵבֵר :
 לְהַשׁוֹת אַחֲרֵי רַבִּים וְלֹא יַעֲלוּ גְרוֹמִים • הַשׁוֹקֵלִים חֲצָאֵי שְׁקֵלִים
 שְׁלָמִים • הַטְּ אֲוֵנָה וְשִׁמְעֵד בְּרֵי חֲכָמִים : מִצָּרָף שְׁקֵלוֹ וְשֵׁל חֲבִירָו
 יִחַד • חֲכָמִים יִגִּידוּ בְּלִי כֹחַד • מִמַּחְצִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָאָחוֹת
 אֶחָד : מִצָּדִיק מִשְׁלוֹ עַל יַד עֲנִי בֶן עִירוֹ אוֹ שְׂכֵנּוֹ • נִפְטָר מִן
 הַקּוֹלְבוֹנוֹאִם הַלֵּן נוֹתְנוֹ • אֵל פֶּתַח אֱהֵל מוֹעֵד יִקְרִיב אוֹתוֹ
 לְרִצּוֹנוֹ : מִשְׁפֵּט אֶחָד אֵל דְּבַר הָאֵם חֲרָדִים • לְהַכְרִיעַ כֹּף
 מִשְׁקוֹלֵת בְּחֲצָאֵי שְׁקֵלִים כְּבָדִים • לְשִׁקוֹלֵא גְנוּי חֲמֵלֵד בִּיהוּדִים :
 נִפְטָרוּ עַבְדֵּי וְקַטָּן הוֹרוֹ חֲכָמֵי חֲרָשִׁים • בֵּין שְׁשֵׁקֵל אַחַר עֲלִיהֶם
 אוֹ הֵם בְּעֶצְמָם מִכְרִישִׁים וְנִפְשׁ אָדָם מִן הַנְּשִׁים : גִּשְׁתִּתְפִּסּוּ
 הָאֲחִים אַחַר שְׁחָלְקוּ • חִיבִין בְּקוֹלְבוֹן וּבְחַפּוּשֵׁת הַבַּיִת נָקוּ : כִּי
 אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבִקוּ : נוֹתֵן סֵלַע בְּשִׁקֵּל יָד לֹא תִקְצָר • מִלְּהַכְרִיעַ
 מְעָה שְׁלֵמָה בְּלִי מַעְצָר • אֵל הַלְשָׁכוֹת לְבַיִת הָאֲוֵצֵר : סוֹלֵת
 לְחָמֵי אֲשֵׁי יִיגִי וְשִׁטְטֵי • וְכָל גִּיהוּחֵי צְבוּר יִסְפִּיקוּ מִמֶּנָּה כִּהְנִי •
 עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַמוֹפְקָדִים בַּיִת יי : סְפִיחֵי שְׂבִיעִית נוֹטְרִים
 לְמַנְחַת בְּכוֹרִים עֲתִידִים • שְׂכָרֵן מְהוֹכָה וְהַמְגַדְלוֹת לְפָרָה
 יִלְדִים • חֲלַף עַבְדָּתָם אֲשֶׁר הֵם עוֹבְדִים : סְפָרִים מְגִייהִם וּמִבְּקָרֵי
 מוֹמִים • וְכִלֵּי הַקּוֹדֵשׁ לְשֶׁרֶת בְּבֵית עוֹלָמִים שְׁמֵן הַמָּאֵר וְקִטְרֵת
 הַסְּמִים : עוֹד מִמֶּנָּה שְׂכָר מְלַמְדֵי הַלְכוֹת • שְׁחִיטָח וְקִמִּיצָת
 נִשְׁבֵּר אוֹרְגוֹת בְּכַרְכוֹת : לֹא נַעֲשֶׂה כֵן לְכָל מַמְלָכוֹת : עַל עוֹבֵי
 קִירוֹת הַבַּיִת רִצּוֹף חֲשׂוֹקֵי כְּפוּשִׁים • פְּחֵי זָהָב מִמוֹתֵר תְּרוּמַת

אֲשֵׁים יְאֵל דְּבִיר הַבּוֹת אֶל קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים: עוֹשִׂים מִשִּׁירֵי
 לְשִׁבְה צְרֵבֵי עֵרָה וּמִגְדֵּל לִחְתִּיהָ: טִטְפְּרָאוֹתֶיהָ וּלְצוֹן בְּרִינֹתֶיהָ:
 חוֹמוֹת אֲרָמְנוֹתֶיהָ: פָּפוּ סָפוּ מִמוֹ אֶפְסוּ הִדְלוּ קִרְבָּנֵי מֵעַז
 הַיּוֹסֵד הַתָּמִיד לְתַת יִשְׁקוּן מוֹנֵי וְאֲנִי תִפְלֵתִי לָךְ יְיָ פִּתְחָה
 סִתְּהָ מֵעַט אֶת יְיָ הַרְשֵׁתִי וְהִנֵּה כְבוֹד יְיָ עוֹמֵד וְצָבָא גְדוּדָיו
 לְעַמְתִּי לָךְ כָּל הַמְּהִימָה הַזֹּאת אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי: פְּלִגְתָּ לְבָבִי עֲבָרָת
 בֵּין בְּחָרֵי פִּסְחָתָּ עַל פִּתְחֵי בְּרִית שְׁלַחָתָּ אֲנִירִי לִי
 אָבִי אֵלֹהֵי נְעוּרָי: צִיּוֹן הַשְּׁלַחָתָּ בַּחֶפֶז כְּרִיתוֹת גְּרוֹשָׁתָּהּ אִז
 הַמְּבָרַת לְצַמִּיתוֹת אֶלְמֵי מַגּוּשָׁתָּהּ אֵךְ אוֹסִיף לְהַבִּישׁ אֶל הַיֵּבֶל
 קִדְשָׁהּ: צִמְאָה הַתִּשְׁוֹעָתָה נִפְשִׁי וְהוֹחַלְתִּי מִמַּשְׁכָּהּ אֲסִירָת
 הַמִּקְוָה בְּקוֹנֵי אֶבֶד הַיּוֹנֵי הַזֹּכֶה כִּי שָׁם צֹחֵ יְיָ אֶת הַכְּרֻכָּה: צָבִי
 צְבָאוֹת גּוֹיִם מִתְחַמֵּד לְבִי וְעֵינֵי תִדְרֹבֵק לְשׁוֹנֵי לְחַבִּי אִם לֹא
 אוֹכְרֵבִי בְּרֹאשׁ זְכָרוֹנֵי נִגְנָן כָּל יְמֵי חַיֵּי עַל בּוֹת יְיָ: קוֹלֵךְ
 שְׁמֹעַת הַטֵּב לִי בְּגִינֵי אֶל הַיָּקֵם תִּרְפָּחֶם אֲשֶׁר הִרְבּוּהָ יְיָ מִנֵּת
 חֲלָקִים שִׁנְתָּ רְצוֹן לִי וְיוֹם נִקְּם: קִדָּא לְשִׁבְנוֹיִם הַרְדּוֹר וְלֹאסִירִים
 פִּסְחָה קוֹחַ תִּנְחָה אֶל מַחֲזוֹן הַפָּצֵם הוֹלְכֵי שְׁחוֹחַ וְשָׁם יִנְחֵה
 יִגְיַע בּוֹז: קֹדֶם קִנְיִינָה וְסִגְלָתָהּ לֹא יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה צֹאן מְרַעִיתָהּ
 וְהֵם עִמָּה וּנְחַלְתָּהּ: רְצֵתִי מֵעֲבוֹדָתִי מְרַעִיד אֶעֱבֹדְתָהּ פְּגִינָתִי
 הַבּוֹת לְחֵשֶׁק נִשְׁק נִשְׁק תִּשְׁוֹקְתָהּ וְאֲנִי בְּרוּב הַסֶּדֶךְ אָבִא
 בֵּיתָהּ: רְאוֹת עֵין לֹא נִרְאָתָה לְכִרְיוֹתָהּ צְפִינָת לֵב בְּמַקְצַת
 אֲמִישְׁלֵת אֵךְ לֹא כָּל תִּפְאַרְתָּהּ עֵין לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים וּזְלַתָּהּ:
 רִנְנוֹת יִחַלֵּל פִּי בְּאֵין לְהַבִּיאָהּ הַשּׁוּרֵי בּוֹכְרָה תִּבֵּת יְרוּשָׁלַיִם
 וְהַיּוֹסֵד שׁוֹמְמוֹת עָרֵי אָבִא בִּיהָ בְּעוֹלוֹת אֲשֵׁלֵם לָךְ גְּדָרֵי:
 שׁוֹתֶיהָ לְגִנְדֵי הַנְּנִי עוֹמֵד לְפָנֶיהָ לְרוֹמְמָהּ הַהִפְיֵת לְאַרְצָה
 שְׁמָה אוֹ הַעֲלִיתֵנִי לְרוֹמְמָהּ אֲשַׁמְחֶהוּ אֶל הַיֵּב לְקִדְשָׁהּ וְאוֹרְהָ

את שמה: שמה פני מועדות ואליה תשוקותי. לשמה ולזכרה
 מאות משק תשוקותי. כמוס עמדי חתום באצרותי: שנה
 לעיני לא אמן לעפעפי חנומה אשבעה בהקיץ חנומה מכל
 בעלמה. מחוינות לילה בנפול הרדמא: תחנה עלי מחנה
 לקראתך קדמתי. לא ארפה עד שאביאה אל ישועתי. אל
 בית אמי ואל הדר הורתי: תשלום פרים חשוב שיה שפתי.
 מערכי דל שפה חקותי ותורותי: נתתי לה את משמרת
 תרומותי: תשר משלך פי יהללה קדש הלולים. בהטיבה
 ציון את שיר על מזבחה עלים. עלת מחים אעדה לה עם קטורח
 אים: מישרים אהבוה ידידה לישעך כמהים. רב טובה יביעו
 גבוה מעל גבוהים. יודוה עמים אלהים. קדוש: הכל יודוה

יוצר לפרשת פרה

אום אשר בה דבוקה. חפצת ורצית לצרקה. להנחילה
 מדבש מתוקה: ביאור ארוכה ועמוקה. בהם פאהב
 להשקה. כרביד לצואר לחבקה: גם היא במאד מתוקה.
 בחוקה וכתנאי נחקה. מעמו בלי לסלקה: אשרי מי זאת.
 בהתחוקם בתורה זאת. בפתחי מוזות. קדוש: דרש בעד
 גומרה. ונב להביא פרה. בעדם עבור לכפרה: הלא בחטאו
 בכן פרה. הרת עליהם גורה. והנם באמירה סוררה: וזה
 המקבל עתירה. חשף מהם עברה. וכל צוקה וצרה: זכרון
 פרה אדמה. בפני יונה תמה. לעד בלי לעלמה: הסד בת
 תמימה יעטו בה להתרממה. לפני יוצר נשמה. טעמיה בטוב
 נעימה. בלי היות לשמה. בהשיבה הארץ הנשמה: זאת
 חקת התורה. ערוכה בכל ושמורה. בה להקדיל לנורא.
 קדוש

וְשֵׁי יִקְרָה וְהִרְבָּה הַמִּימָה • מִכָּל מוֹם לְשִׁלְמָה: וּבִנְקִיּוֹת
 וּבְטָהֳרָה מִסִּימָה: כִּתְבֵהּ הַקּוֹק רְשׁוּמָה • לְשִׁמְחָה גִּפְשׁ עֲגוּמָה •
 לְמַעְלָה לְזִקּוּף וּלְרוּמָמָה: לְמַהֲרָה חֲסֵא וְאַשְׁמָה • וּלְמַחֲזוֹל עֵז
 וְעוּמָה • עוֹד בְּלִי לְתַאשׁוּמָה: מְטַהֲרֵת גּוֹי אֶחָד • לְרַצוֹת שֵׁם
 הַמְּיוֹחָד • אֲשֶׁר בְּכָל פֶּה מִתִּיחָד: גִּפְשֵׁם תּוֹחֲשֵׁף מִפְּחָד •
 וְהַגְּיוֹנִים בַּל יִתְפַּחֲדוּ • בְּהַתְּפַלְּלֵם בְּלֵב אֶחָד • שׁוֹנְאֵיהֶם יוֹדְשׁוּ
 פֶּאֶחָד • בְּפִתְחַת וּפִחַ וּפְחָד • בְּעִבְרֵם לְצוֹר שְׂכֵם אֶחָד: עַל יַד
 כִּהֵן גִּתִּיעַתָּה • לְכַבּוֹדוֹ מִתְנַתָּה • דִּקְדָּק בְּכָל פִּנְתָּה: פְּעֻלַּתָּה
 וְהַקְּרֵבְתָּהּ הוּא יִקְרִיב אוֹתָהּ • וְהוּא יוֹצִיא אוֹתָהּ: צוּפִים הֵבֵל
 בְּטוֹבָתָה • וּמִתְנִים אֶת בְּרַכְתָּהּ • כָּל קַהֲלֵרְעִיתָה: קְדוּשָׁה וְלֹא
 פְּסוּלָה: בְּלֹא מוֹם תְּעוּלָּה • כְּקִרְבֵּן כְּלִיל וְעוּלָה רָם אוֹתָהּ עֲלָה:
 בַּחֲפֵץ וְלֹא בַגְּעִילָה • קַהֲלוּ בָּהּ לְהוֹעִילָה: שׁוֹמְרֵיהָ יוֹנְצָרוּ
 מִחֲלַחֲלָה • מִכָּל נִגְעַת וּמִחֲלָה בְּשׁוֹרְרָם שִׁיר וְתַהֲלָה: הַפֶּן בְּכֻלָּם
 בְּרוּרִים • אֲשֶׁר שָׁמָּה מוֹבִירִים • וְרוֹק עֲלִימוֹ מִים סְהוּרִים:
 קְדוּשָׁה: הַכֵּל יוֹדוּךְ וּולַת

אֲשֶׁרִי כָּל חוֹסֵי בָּךְ • בְּאֵהֵב יֵאֱהָבְךָ • גּוֹי אֲשֶׁר אֱהָבְךָ •
 וּבִקְרָתֶם בָּךְ • הֲלֹא אֵתָה תִרְיֵב רִיבְךָ • וְתִסַּד אֶת
 נַוְךָ זְכוֹר בְּנֶךְ וְאַהוּבְךָ • תַחֲמוּמֵי עַל לִבְךָ: טָהֳרָם מִכָּל טִמְאֹתָם:
 יֵה כִפֵּר נָא אֲשִׁמְתֶם • כּוֹשֶׁר תִּהְיֶה אַחֲרֵיתֶם • לְעַד יִתְקַיֵּם
 שְׁמוֹתֶם • מִהֲרַעְתֶּה תִשׁוּעַתֶם • גָּאוֹר בִּי אֵתָה תִקְוַתֶם • שְׁמַחֶם
 בְּשִׁבְעַת שְׁמַחֲתֶם • עוֹהַתְּפֹאֵר אוֹתֶם: פִּינָה אוֹתֶם לְאֲדָקֶם • צְמַחֵי
 צְמַח לְחִבְקֶם • קְדוּשָׁה מִכָּל עוֹן נִקֵּם • רָם בְּטוֹב הוֹקֵם • שְׁמֵרֶם
 וּבְצִילָה רַבָּקֶם • שְׂכֵנִים וּכְאוֹזֵר הַרְבִּיקֶם • תֹּאמַר בְּדַתְךָ
 לְהַמְהִיקֶם בִּקְרִיעַת יַם סוּף וּכְמַכַּת בְּכוֹרִים שׁוֹנְאֵיהָ לְהַבְּקִיקֶם:
 עֲזַרְתָּ שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְרוּךְ אַתָּה יי עַד שׁוֹכֵן מְעוֹנִים

אצולת

אצולת אמן בצרוף וקוקה • בנבכיה זאת בלט פקוקה •
 גלומה עלומה ונקוקה • דבורה על אופן חקוקה •
 המפקלה והמעוקה • ורשונה רישון למשמר חקה • ור שבעתים
 מוקקה • חוק טהור מטמא מחוקה • טכוע בלא רחוקה והיא
 רחוקה • יחוסה אטורה ורחוקה • חון כחמת חמוסה ביה
 מחקה • לטהרת השוקה • נחקקה זאת חקה :

מקומה יגלה • מעמקיה ידלה • חון לעת יגלה • גנוניו יעלה •
 ברוך אתה יי מגן אברהם : אתה גבור עד להחיות מתים •
ממרה חקה נזר • מגבנון אמרה גנזר • נאמן לאונה נתאזר •
 נצח עדי כן בנורה נזר • סלול צפונה חלץ אור •
 סקר באפיה ונחשב למו זר ערף ביה חוק לעם מפזר • עבור
 מלכתל עקש כמין וזר • פאר בקוריה באגד משזר • פעלתח
 בסגן בעדי משזר • חון צפונה לטהרת עם אעזר • צוה צור לציר
 צור צרורה לאעזר • עולם ומלאו שלך • חפצת להצדיק קהלך •
 חון על כן אוחיל לך • להגשים תחי אטומי פעלך • ברוך אתה
 יי מחיה המתים :

קפאון חוק אלפת היקר • לומה באזר יקר • חשוף לעם
 מיקר • לעמוד על עקר • רעבים לפענת דתיה •
 פענת מדותיה • צמאים גמות חידותיה • גלה להם עדותיה •
 שמץ דגלים טהר • מצרף ומטהר • הרב לכבסם תמיהר •
 מעוים אותם לטהר • תקרא כהן • בחטאך באזר במתבהן •
 חון טהורים זרוק במכהן • תמוז דם מקת אלעזר הכהן •
 ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה •
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

אמרת אחכמה והיא רחוקה • שח איתואל עדי זאת

חֲקָה בְּלֹא נִפְלְאוֹת הִיא וְלֹא רְחוּקָה וְזֹאת פְּלִיאָה הִיא וּמְרוֹחֲקָה
 מִלִּפְנֵיהֶם מִשְׁפָּט וְחֲקָה וּמֵאַחֲרֵיהֶם הַזֹּרֵה וְחֲקָה בְּחֵרוֹת חֲקוּקָה
 וּבְלֹחַ לֵב מִחֲקָה מִדּוֹק הַלּוֹלֵה וּמִשְׁאוֹל עִמּוּקָה מִדְּרֵי אַרְקָא
 מִסְלַחַת חֲמוּקָה בְּכֹן אֵין לְעִמּוֹד בְּסוּדָה וְאֵין לְהִגְעֵי סוּדָה
 וְאֵין לְחַקוֹר חֲקָה וְאֵין לְהַחֲלִישׁ הַלְקָה וְאֵין לְיַעַר עֲרֵבָה
 וְאֵין לְהִבִּין דְּרָבָה אֱלֹהִים הִבִּין דְּרָבָה

חַי וְקַיִם גּוֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ

אֲצוּרָה וּמִפּוֹרְשָׁה עֲצוּרָה וְלֹא מְפוֹרְשָׁה זֹאת חֲקַת

הַפְּרָשָׁה בְּכָל שָׁנָה מִתְּפַרְשָׁה לְבַעֲלֵי אִסְפוֹת
 חֵידוּתֶיהָ חֲסוּפוֹת וְכָל צְרוּרוֹת כְּסוּפוֹת דְּקַדְנֻקִּיהַ סְפוֹת
 עֲרוּכָה וְשִׁמּוּרָה קְצוּבָה וְגִמּוּרָה דְרוֹשָׁה וְאִמּוּרָה בְּקִלָּה
 חֲמוּרָה זִיגָה לְעֵגוּי בְּפִגְיָי מְעוּגִי וְהִגִּיחַ עֵגוּי בְּפוּץ מְעִיגִי
 דְעַד כְּהִסְבִּית טַעַם תְּחִלַּת מִשְׁנַתָּה פָּרָה בַּת שְׁתַּיִם עֲגָלָה בַּת
 שְׁנַתָּה בְּצַר צִיר תַּחַן כְּקִשֵׁב שְׁמוּעָתָה גֵּא מְנִי יִפְרָה מוֹרָה
 הַלְכָה לְשַׁעָתָה יִדְעוּ בַּת הַלִּיבוֹת וְשִׁנּוּן הַלְכוֹת אֱלֹהֵי
 הַנְּעֻדְכוֹת וְאֱלֹהֵי הַמַּתְהַלְכוֹת רְאִיתָה אֵיךְ לַחֲזוֹת דְמָה
 אֵיךְ לַחֲזוֹת בִּיאוּרָה מְלֵהֲבוֹת לַחֲזוֹת לְמִי זֹאת בְּדַבּוֹר אֲמוֹר
 אֵל הַכְּהֻנִּים שָׁנָה עוֹ פְּנֵי שָׁב וַיַּעֲרוֹךְ זֹאת לְפָנָיו וְהֵאִיר עֵינָיו
 יַעַן כְּנֵאמַר לוֹ וְלִקְחוּ לְטָמֵא פְּלִצוֹת בְּנַעֲתָתוֹ וְשֹׁחַ מִי יִתֵּן
 טָהוֹר מִטָּמֵא קוֹשֵׁט אֲמֵרֵי פָּרָה כָּל טָהוֹר מִטָּמֵאָה וְאֵיךְ
 הִיא תַעֲבִיר רוּחַ הַטָּמֵאָה לוֹ הִגִּיד אֶל חֲקָה חֲקָתִי וְמֵה תִּגְעַע
 לִידַע עִמּוּקָה מִשְׁאוֹל מֵה תִדְרַע יָבֵא אֲפֹר פָּרָה לְהַלְבִּין טִיגוּף
 בִּן פָּרָה הֵיזֵת כְּפָרָה לְסוּרְרָה כְּפָרָה רָמּוּ בּוֹיָקְחוּ אֵלֶיךָ הֵיזֵת
 פָּרָתוֹ מוֹתְמָדָת שְׁכָל הַפְּרוֹת פְּלוֹת וְשִׁלְףָה לְעַד עוֹמְדָת
 אֵל גֵּא לְעוֹלָם הַנְּעָרָן וְלְעוֹלָם הַתּוֹקְדֵשׁ וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים תְּמַלּוּךְ

וחתנשא: האל סלך נזרא מרום וקדוש. בן אלה הוא מלך
 מלכי המלכים. מלכותו נצח. נזראותיו שיהו. ספרו עזו. פאורו
 צבאיו. קדשוהו רוממוהו. רון שיר ושבח תקף התלות הפארהו;
 לטהר טמאים. לטמא טהורים. באומר קדוש.

אמרה סנונה וצרופה. בדולה בדתה מערופה. גדלה
 כרענן לתרופה: דרושה בזקוק שבעה משבעה.
 היות טבילות וכבוסים שבעה ופרות וכהנים טהורים וטמאים
 שבעה: זקני גזית המימים ממום. חכמיה יבקרן לכל היות
 בה מום. טהורה תהיה לאדמות ממום: יעשה מהון כהן כבש
 פרה. כפה מול אוטם בהוד תכארה. להוסיא בה המיסה
 הטא תמה מפירה. מסעדיו אתו יצאו להר המשחה. נחץ
 טבול שנית עבור כורה שוחה. סדר מערכת ולא שדה;
 עמד מקדם ופניו למערב. פרה שחטודם לא ערב. צת בן
 הריות ומוקדה הרב: קם מול שער איתון ודם שבע יזה;
 רענן ארו ואזוב ושני יחזה. שמע לכל עץ ארו זה ואזוב זה;
 תרגלה וחלקה לשלשה חלקים. כל משמרות שלשה
 מחלקים. תכונה למשמרת עד גקוקים יקים:

זאת הוקשה מאד בעיניהם. איך לטהר בית מעונייהם.
 טהור וקדוש האיר עיניהם. קדוש:

אצילי עם עולי גולה. כחשבו קץ גאלה. עלות בנות בית
 בגילה: לחגי זכריה ומלאכי גגלה. ולהם א במחזה
 גלה. קץ זמן פרה ועגלה: ערוף מול גורן עגלה. זאת עשות
 בחוק מגלה. לטהר טמאת סורה וגולה: וממו בנות פתו
 הצרים. על צחיח סלע מבצרים. מפני טמאת ההוס מאצרים.
 רגלובם מלאות עברים. בתוכם נולדים ושם ברים. עד יגדלו

יצר לפרשת פרה

כַּפֹּחַ כְּגִבּוֹרִים: בַּעַת יִפְרִיחוּ בְּבַעְלֵי הַדְּבָרִים. יִגְלוּ לָמוֹ אֵיחָנִי
 שׁוֹרִים. מִדְּפִינִים לְהַחְזִיק יְלָדִים גְּבוֹרִים: יִרְפִּיבוּ עַל גִּבְבֵּם
 דַּלְתוֹת. כְּאִישׁ עַל דָּגְלוֹ בְּאוֹתוֹת. עַל דֶּרֶךְ שְׁלוֹחַ לְאַחֲוֹת:
 וַיֵּל מֶלֶךְ הוֹצִיא חוּץ מִדַּלְתוֹת. בְּלִי לְהֵאחֵל בְּטַמְאֵת מִיתוֹת.
 דִּקְרוּק טְהָרוֹת שְׁמוֹר בְּדָתוֹת: בְּיָדָם כּוֹסוֹת אֲבָן לְמִלְאוֹת.
 מִים קְדוּשִׁים בְּסֵלְדוֹת. מִי נִדְּהָ לְקַצֵּם לְהַעֲלוֹת: יַעֲלוּ מִשָּׁם
 לְבֵית עֹזְרָה. וְכִים מִשְׁגִּיאוֹת הִרְהוֹר וְרָה. לְהוֹצִיא דָשֵׁן הַשְּׁמוֹר
 לְעֹזְרָה: קִנְיָן הֶחְבִּי שֵׁם בַּחֲפִירָה. מְלֵא מֵאֵז אֶפֶר פָּרָה.
 לְחֹשֶׁעַ מְאוֹת וְשֹׁשִׁים לְחַבָּרָה. יָבִיאוּ אֵיל מוֹקֵרן בְּמִטְרָה.
 בְּרֵאשׁוֹ חֶבֶל וְשׁוֹט טְהָרָה. לְטְהָרֵת זֹאת כְּרָמִים נוֹטְרָה:
 לְקַחוּ מֵעֶפֶר אִשׁר בְּכָלִי. וְטְהָרוּ וְקִדְשׁוּ הַיְכָלִי. מִפִּי דַעַת יִין
 הַכְּלִילִי: יִדְעוּ כֹחַ נְצוּחַ חִילִי. רִחְצוּ וְהוֹבֹוּ כָּל קְהָלִי. וְחִתְּלוּ
 חֹזֶק עֹצֵב מִחִלִּי: הֲגַל מֵהִיר עוֹד לְאֵילִי: וּפְרָה שְׁנֵיהֶ עֵשׂ
 וְחִילִי. וְנִקְדַּשׁ אֱלֹהִים יי חִילִי:

וּבָבֶן לָהּ תַעֲלֶה קִרְשָׁה כִּי אִמָּה קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל וּמוֹשְׁנֵעַ:

אֵין לְשׁוֹחֵחַ עֹצֵם נִפְלְאוֹתֶיהָ: אֵין לְהַגִּיד חֶקֶר דְּהוֹתֶיהָ. אֵין
 לְהַבִּין חֶקֶף מִפְעֻלוֹתֶיהָ. אֵין לְפַעֲנֵחַ עֹמֵק פְּלֵאוֹתֶיהָ.
 אֵין לְעַמּוֹד עַל סֵפֶן מְדוֹתֶיהָ. אֵין לְחַקֹּר סוֹד חֲדוֹתֶיהָ. וְאֵין
 לְהַשְׁמִיעַ כָּל הַהִלּוֹתֶיהָ אֵין לְגַלּוֹת סוֹד עֲדוֹתֶיהָ: הַמְּפֹרָשׁוֹת
 סְהוּמּוֹת. הַגְּלוּיּוֹת עֲלוּמּוֹת הַמְּבוֹאָרוֹת חֲתוּמּוֹת. הַמְּשֻׁנָּזוֹת
 עֲצוּמּוֹת. הַחֲקוּקוֹת רְשׁוּמּוֹת. הַחֲסֻרוֹת סוֹתְרוֹת. הַאֲסוּרוֹת
 סְתוּרוֹת. הַשְּׁחֹרוֹת צְחֹרוֹת. הַחֲשׁוּפוֹת אֲטוּרוֹת. הַפְּרוּמוֹת
 אֲצוּרוֹת. הַכְּלוּלוֹת עֲצוּרוֹת. הַקְּלוּת חֲמוּרוֹת: מוֹצִיא מוֹלוֹת
 יְקָרוֹת. מְתִיר מְאֻסּוֹרוֹת מְתָרוֹת: נוֹתֵן מִטְּמֵאוֹת טְהוּרוֹת:
 מִן הַחֶלֶב שׁוֹמֵן הַלֵּב. וּמִן הַדָּם טָחוּל הַדָּם. וּמִכֶּשֶׁר בְּחֶלֶב
 בַּחֵל

כְּחַל חֶחֱלָב : מִכְּלָאֵי בְּגָדִים הַתְּבַלֵּת בַּסַּדִּין מֵאֵשֶׁת אַח יָבוֹשׁ
 הָאֵה : מֵאֵשֶׁת אִישׁ יִפֹּת הַזָּאֵר לְאִישׁ מִטְּמֵאת גְּדֵה פְּדֵרֵת
 כְּתוּלֵי אֵשֶׁה • מִהֵתֵר אִסוּר • וּמֵאִסוּר הֵתֵר • מִטְּמֵא טוֹהוֹר
 וּמִטְּהוֹר טְמֵא • בְּהֵרֵת מִמוּעֵט הַטְּמֵא • פְּרָחָה בְּכֵלוֹ עוֹד בְּל
 הַטְּמֵא • הֵמֵת בְּבֵית אִינוֹ טְמֵא • יָצָא מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ מִטְּמֵא :
 שְׁעִיר יוֹם כְּפוֹר מִכְּפָר עַל כָּל טְמֵא וְכָל מַעֲסִיקוֹ בְּגָדִים מִטְּמֵא •
 פְּרָה אֲדָמָה עוֹשִׂיָה מִטְּמֵאָה • וְהִיא עוֹשִׂיָה לְטַהֵר כָּל טְמֵאָה
 וְאִפְרָה נֹעֶשֶׂה אֶב הַטְּמֵאָה • וְהִיא מִטְּהַרֵת אֲבֵי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה :
 בְּכֵן אֵין לְהֵבִין סוּר הַזֹּרֵתָה • וְלֹא זְקוֹק אֲמֵרֵתָה • זֵלֵא צְרוּפָה
 גְּזוֹרֵתִיה : בְּכֵן אֵין לְהֵמִיר וְלֹא לְהַתְּמִיר • אֵין לְהַרְהֵר וְלֹא
 לְחַרְחֵר • אֵין לְדַע וְלֹא לְיָדַע עֲמוּקָה מִשְׁאֵל מִה הַדַּע נֵעַ
 מִעֲגֻלוֹתֶיהָ לֹא תִדַע : זוֹ בְּאֵמִירָה זוֹ בְּזִרְהָ • זוֹ בְּאֵסִיפָה זוֹ
 בְּחֵסִיפָה • זוֹ בְּנִשְׁיָקָה זוֹ בְּתִשְׁוָקָה • זוֹ בְּכִבְיִשָׁה זוֹ בְּהַפְּרָשָׁה •
 זוֹ בְּדְרִישָׁה זוֹ בְּחֵרִישָׁה • וְכָל אֲמָרָה הַחֲקוּקָה בְּהַ חֶקָה • אֵין
 לְהַרְהֵר וְלִזְמַר עַל מִה נִחְקָקָה • שֶׁכֶּה נִתְּנָה בְּנִשְׁוָקָה : וְכָלֵם
 נְכוּחִים לְמִבִּין • וְכָל הַמִּשְׁכִּיל יִבִּין • חוּץ מִטְּעֵמֵי פְּרָה שֶׁאֵין
 לְהֵבִין • וְכָל חֶבֶם לֵב יִדַּל מִבִּין • הַפְּצִיָה אֵין לְהֵבִין • וּבִשְׁמוֹת
 הָעוֹדָה הִיא נִקְבָּה • לְכָל קָרְבָן שֶׁיֵּלֵא שׁוֹה • שֶׁהֵם זְכָרִים
 וְהִיא נִקְבָּה • לְטַהֵר שְׁמֵצַת עֵגֶל הַזֹּעֵבָה : הַסְּהֵמִירוֹ כְּבוֹד בְּכֵן
 פְּרָה • וְסָרְרוֹ בּוֹ כְּפָרָה • תָּבֵא אֲמוֹ אֲשֶׁר הִיא פְּרָה • וְחֵזִיָּה
 לְעַם כְּפָרָה • הֵם הָאֲדָרִים בּוֹ פָּנִים וְאֲדָמוֹ עֵצִים מִפְּנִיגִים • תָּבֵא
 אֲמוֹ אֲשֶׁר הִיא אֲדָמַת פָּגִים • נְבִיהָ צַח וְאֲדוּם • יֵשֵׁא פָּגִים • הֵם
 תְּרִטוּהוּ הַיּוֹת צָג כְּתָמִים • וְכֵה חֵיבֵו מְהִיזֵת הַמִּימִים • תָּבֵא
 אֲמוֹ תְּמִימַת הַמִּימִים • וְכֵה יִטְהַר תְּמֵה הַצּוֹר הַמִּים : הֵם
 שְׁחַתוֹ לְפַסֵּל כָּל מוֹם • וְנִעֲשׂוּ בּוֹ הַיּוֹת בְּעֵלֵי מוֹם • תָּבֵא אֲמוֹ

יוצר לפרשת פרה

יִשָּׁר אֵין בָּהּ מוֹם • לְהַדִּיחַ דְּמֵי יִפֶּה וְאֵין בָּהּ מוֹם: הֵם וְמִמֶּנּוּ
 בַּעֲגֹל לְמַעוֹל • וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיִּפְרְקוּ עוֹל • תָּבֵא אִמּוֹ אֲשֶׁר לֹא עָלָה
 — עָלֶיהָ עוֹל • וְתִנְחַן עַל שֵׁבֶמֶס פְּעוֹל: הֵם נִקְהָלוּ עֲכוּרוֹ אֶל כֹּהֵן •
 וְאִנֶּפֶס בְּהַשְׁמֵר אִישׁ מִכֹּהֵן • תָּבֵא אִמּוֹ וְתִנְחַן לְכֹהֵן • וַיִּכְפֹּר בָּהּ
 יוֹן כֹּהֵן: וְכִמּוֹ בְּאִשׁ נִשְׂרָף • בֶּן בְּאִשׁ תּוֹשֵׁרֶף: וְכִמּוֹ טוֹחֵן וְהִדְק
 עַד עֶפֶר • בֶּן תִּדְבַק וְתַעֲשֶׂה עֶפֶר: וְכִמּוֹ הוֹשִׁלְךָ עֶפְרוֹ אֶל הַמַּיִם •
 בֶּן הוֹשִׁלְךָ אֶפְרָה אֶל הַמַּיִם: וְכִמּוֹ נָפְלוּ בּוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלֵפֵי יִשָּׁר •
 בֶּן יָפְלוּ בָּהּ שְׁלֹשֶׁת מִיָּנִי כּוֹשֵׁר: וְכִמּוֹ טָנַף עֵם טְהוֹר • בֶּן תִּטְמָא
 בְּמַגַּע כָּל טְהוֹר: וְכִמּוֹ טִיהַר עֵם בּוֹ גִטְמָא • בֶּן תִּטְהַר אִישׁ
 אֲשֶׁר גִּטְמָא: וְכִמּוֹ פֹּזֵר פִּשְׁעוֹ לְכָל דוֹר שְׁמוֹר לְחַטָּאת • בֶּן
 תִּהְיֶה לְמַשְׁמֶרֶת לְמֵי חַטָּאת: לְהַדִּיחַ דְּמִים • לְכַבֵּס כְּתָמִים •
 לְנִקּוֹת טְנוּפִים: לְהַרְחִיץ צוּאִים • לְהַלְבִּין חַטָּאִים: לְטַהַר
 טַמְאִים: לְקַדְּשׁ קִדְּשִׁים לְהַצְדִּיק עֲמוּסִים • בַּעֲץ אֲרוֹ • לְעֲנוּפִים
 כְּאֲרוֹ • בְּאֹזֹב • לְגִדְּכָאִים כְּאֹזֹב • בְּשָׁנִי לְשַׁפְּתוֹתֶיהָ כְּשָׁנֵי
 בְּתוֹלַעַת • לֹאֵל תִּרְאִי תוֹלַעַת • לְכָל יִתְגָּאָה מִתְגָּאָה כְּאֲרוֹ •
 שְׂאֵם לֹא יִמָּךְ כְּאֹזֹב וַיִּחַשֵׁב בְּתוֹלַעַת • לֹא יִטְהַר בְּאֹזֹב וּבְשָׁנֵי
 תוֹלַעַת: וְאֵם לֹא יִשְׁפֹּךְ לֵב בְּמִים • לֹא יִטְהַר בּוֹרִיקַת מַיִם •
 וְמָה יִתְגָּאָה חֲצִיר יָבֵשׁ • גּוֹכַח אִשׁ אוֹכְלָה אִשׁ • וְמָה יַעֲזוּ צִיץ
 גָּאָה • גּוֹכַח אֵל גָּאָה גָּאָה • וְהוּא רוֹכֵב שְׁחָקִים בְּגָאוֹה • גָּאָה עַל
 גָּאִים • מִתְנִישָׂא עַל גִּשְׂאִים • וּמִתְגָּאָה כְּאֲרוֹ עַל מִתְגָּאִים • וְעָזוּ
 כְּאֹזֹב עַל גִּדְּכָאִים • וְצַר בְּעוֹלָמוֹ הַמְּשָׂה מִיָּנִי גָאִים • שׂוֹר
 בְּבַהֲמָה • אֲרִיָּה בַחֲיָה • נֶשֶׁר בְּמַעוּפִפִּים • וְאָדָם בְּכָלֶם • וּמְלַךְ
 מִתְגָּאָה עַל כָּלֶם • לְכֶשׁ גָּאוֹת מְכָלֶם • חֲקָקֶם בְּכֶם שְׂכִיבֵי אִשׁ •
 אֲרִבְעָה בְּכֶם מַעְלָה וְאַחַד בְּכֶם מַטָּה • כִּי בְכֶם מַעְלָה מְכוּן כְּנַגַּד
 כֶּסֶם מַטָּה • וְכָל אֲשֶׁר יֵשׁ בְּמַעְלָה יֵשׁ בְּמַטָּה • כֶּסֶם מוֹל כֶּסֶם •

היכל מול היכל: מקדש מול מקדש • זבול מול זבול • מזבן
 מול מזבח • בנים מול בנים • עבדים מול עבדים • מלאכו
 מול מלאכים • משרתים מול משרתים • צבאות מול צבאות •
 ברוכים מול ברוכים • אלפים מול אלפים • רבבות מול רבבות •
 קדושים מול קדושים • מחנות מול מחנות • מעריצים מול
 מעריצים • מקדישים מול מקדישים • וקדשה לקדוש משלשים •
 ככתוב על יד נביאך גבו

ופוציאן ב' ספרים באחר קורין בסדר היום וכשני קרין פרשת חקת ומפטירין
 ויהי רבר ח'

יוצר לפרשת החדש

אות זה החדש • אצת מכל לקדש • ובו ישע לחדש: בוחריק
 תובעים אותה לקדש • ואהה אותם מקדש • א נערץ
 בקודש: גאלתם עתה תחדש • וצוריהם ופתאום לחדש •
 וכל פה ירום ויקדש: החדש הזה לכם • בכל מושבותיכם •
 נחלה בכל קהלכם • קדוש: דרשתו מכל חדשים • והנחלתו
 לקדושים • היות בו מקדשים • הזמנתו לשלישים • לאבדתיים
 מוגלשים • למנות בו עד שלשים: וכו תפול קדשים • ותחמול
 על צאן קדשים • בבית קדש הקדשים: זכרון שבעת ברוכים
 הנחלת למבורכים • להושיעם מיד מפריכים • חונן דלים
 ודכים • חמלת על גמוכים • אשר אחריה משוכים: טוב טעם
 מאריכים • ולפניה לב שופכים • בראש ירח ממליכים: יקפצו
 עתה מקהלים • ביופי תואר מכלולים ושם תשמע פלולים:
 כבוד שמה מעלים • בשור זבתחן מתפללים • בחשבון ראש
 רגלים: לפניה יהו מסגלים: כל גועי דגלים • משוררים
 ומהללים: מה גדלו מעשים • לעושה גפלאות ונפסים • לבנים

אהובים

יוצר לפרשת החדש

אֲתוֹבִיב וְעִמּוּסִים: נִצְלוּ מִיַּד פְּתוּסִים • אֲשֶׁר אַתֶּם מַעֲשִׂים •
 זְהוּ עֲמַתּוֹ הַיּוֹת שְׁשׁוּם • שׁוֹנְאֵיהֶם בְּיַם הַדּוֹרִים • וּכְגַת רֵאשִׁימוֹ
 רוֹפְסִים • בִּי בְּגוֹחַם הֵינּוּ חוּסִים: עוֹלָצֵי בִשְׂמָחוֹת יִשְׁיוּ בְּרוֹב
 הַצְּלָחוֹת • וַיִּתְמַלְטוּ מִכָּל אַנְחוֹת: פְּזֵרָה אֱלֹהֵי הַדּוֹחוֹת • הַמַּעֲלָה
 בְּכָל שְׂבָחוֹת • נִטָּה אֲזוּן לַשִּׁיחוֹת: צוֹרְרֵיהֶן תְּפִיל בְּשׁוֹחוֹת •
 נִגְמָשׁוֹתֶם תִּהְיֶינָה שְׁחוֹת • בְּכָל רַע מוֹכָחוֹת: קְדוֹשׁ יִקְבֹּץ עֲדָרִים
 וַיִּזְכּוֹר בְּרִית אֲבִירִים • אֲשֶׁר לִפְנֵי הָיוּ בְּרָרִים: רָצָה בְּבָמִים
 מוֹבְחָרִים • מִכָּל צַד וְעֵבְרִים • לִפְנֵי הַיּוֹת מִשְׁמָרִים: שָׁמַד
 עֲלֵיהֶם בְּלֵיל שְׁמָרִים • וְקָטַל לְמַעַנְם בְּכוֹרִים • וְהוֹצִיא־ם בְּפִדּוֹת
 מוֹדָרִים: חַוּ תִּפְן בְּאֵנִי יִשְׁנָה • וְתִצְלִינָה מְעַדְיָנָה • בְּרֵאשׁוֹן
 לַחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה • קְדוֹשׁ: הַכֹּל יוֹדוּךָ זוֹלַת

אֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת • בְּעִבּוֹרָם עֲשִׂית נוֹרְאוֹת • גְּלִית בְּרִבְכֵי
 צְבָאוֹת: דְּגָלִימוֹ לְהוֹצִיא מִתְּלָאוֹת • הֵם כְּנִשְׁרִיפ
 גִּשׁוּאוֹת • וּמִשְׁאֲרוֹתָם נוֹשָׁאוֹת • זָבַד טוֹב מִלְּאוֹת: חֶסֶד
 כְּעֵינֵיהֶם רוֹאוֹת: טוֹב בָּמִים כָּלֵם • יוֹדַע פְּדֵי מַעֲלָם • כָּל תִּהְרַף
 בַּיְהִלָּם • לִפְנֵי כָּל הַתְּלִילָם • מִלֵּא כָּל מִשְׁאֲלָם • נוֹאֲמֵי רַעְתָּם
 הַפִּילָם • שׁוֹבַע מִן הָאֵבִילָם • עַל כָּל אוֹם עָלָם: פָּצוּ פִּיהַ בְּשִׁירָה •
 צְדָקוֹ לְאִיּוֹם וְנוֹרָא • קוֹל הַזֹּדֶה וְזִמְרָה • רִנְנוּ לַשׁוֹרְרָה • שֵׁם
 הַנִּכְבָּד וְהַנוֹרָא • שְׂבָחוּ לְהַעִיד בְּמוֹרָא: תִּקְמוּ כָּלֵם לְהַתְּאוֹרָה •
 חַנּוּת בְּקִרְיַעַת יַם סוּף • וּבְמַכַּת בְּכוֹרִים לְהַגְבִּירָה:

עזרת שמונה עשרה והחן חזר באי עד שזכב מעונים:

אֲתִית עַת דוֹרִים כְּנַעְיָה • כְּאַחַת וְעֶשְׂרֵי פִּוּט כְּנַעְיָה • גִּישַׁת
 צָקוֹן מִכָּפַל כְּפַנְעָה • דִּלְג פֶּעַס וְזֹאת רַנְעָה: הַשְׁגִּיחַ
 עֶפֶר מִחֶרֶף אֲרֵבוֹת • וְחַתֵּל אֲרֶזֶף בְּתַבִּים מַעֲרוֹבוֹת • וּמִן קַפֵּץ
 שְׁעוֹת רַבּוֹת • תִּדְשִׁים וְגַם יִשְׁנִים לְחֶרְפוֹת: סָם נוֹרָא וְעָרְן שְׁנָה •

יבן בלשן וער במשנה: חזן פסק ודפק בפתחי ישנה. לחפשי
בראשון לחדשי השנה:

לי עוד הגנון. בפסח וגנון. חזן בגוננה לבנון. במגני יבן
ברוך אהיה מן אברהם: אתה גבור עד להחיות מתי
מדימי על לעגלה להלאות. מכאב הנמה לתראות אות. נאקד
החלשה קץ הפלאות. נחצו למאתים ועשר ארבע
מאות: שיה המסכה לעד צור. סיס וזכרו בפקד נצור. עמוסים
פאתיו לעת בצור. עדימו לשי יהא עצור: פלא עשות נגד
אבות. פץ מבששור לאסרו בעבות. חזן לצחת ירון פז
להתוות. צפית שיה לבית אבות:

לק עוד נקשיבה. ממעיני הלוועה נשאבה. חזן ששון
ישעף לנו השיכה. ובתחית גשם נחשבה:
ברוך אהיה יי מחיה המתים:

קחת עליה עקד. היא נצבה בפקד. תויבת בתרי שקד.
רשפה לוד ליקד: רחש ישנים פערב. דם תבוטה
פעורב. קץ חש וקרב. לעורר בתעין קרב: שמע מכסת פסחים.
אשר פסו פסוחים. היא צמתה בסלוחים. להציתם בקוצים
כסוחים: תרפים כדי למעט. מנווי מתי מעט. חזן תקר הדרת
מלך מלח מעט: הורשם להמנות בואם ימעט:

החדש הזה לכם לשמור. בפסחם אפוי הר מזר. חזן ועתם
אל יגמור. שלשת אותות בו לשמור:

הורש זה החדש בהדשו. לאות ולמופת קדשו. חזן ידיר
עם קדשו. האשיעה לו ימינו ורוע קדשו:

הדם מגר נזיד עדש. כרזום הזה יחדש בגותש. חזן וגזמיל
שי בקודש. בראשון פאחד לחדש:

יוצר לפרשת החדש

ימלא יי לעינים אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל גא :

רבות עשיית וחשבת וספרת • מפעל תיק פעול בספר
ספרת • לאתות ולמועדים הגלו שפרת • לתקופות
ומהזרות קצו צפרת • לאלפים וארבע מאות וארבעים ושמונה
זמנו בארת • ובתשע מאות עפורים עדין עפרת • והיום הזרית
לעב אשר בחרת לבן על כל חדש חדש הגברת • סברו בקרת •
קצבו הקרת • גלו הקרת • פלאו סקרת • מועדו זקרת • ובו
זקרת ונהיזקרת :

חי וקים נזרא ומרום וקדוש :

אבי כל חונה • חלבו במחנה • בנאמר ליהוה • תבנית החודש
הזה : להמין קצב מולדתו • מתחלתו וארך מלאתו •
עד תכליתו : עמתו להראתו • ולא הכיר מראתו • עד באצבע
הראתו • אזון וראתו : זוהר לשעות ישי • הארו להתאיש •
פחות מיש • כל עיון עיש : רואיו לבקר עריו לחקר • מאמיריו
ליקר • ממיריו לעקר : בכרד לו שיער • עביו איך לשער • עד
שטיפת שער • יקבלו ישיבי שער : ידעו תבונה • להוות לאום
נבונה • להורות ליודעי בינה • ענה לבנה : רגלים ללישב : זמנים
להשב • בעבור איך ללישב • זכור מה להקישב • בפניו צגו אילי
קדש • להעיד עדות חדש • ואלנה עטר פקדש • במקדשי חדש •
יה פדקם לעינו • ועדותם דקדק במהנו • והכל צוחו במעונו
מקדש החדש בומנו : קץ מולדתו חל להקצות • ביום רביעי
בחצות • ועד שלשים מרוצות • לא נפר בחוצות : לאה ציר
ופחד • והר מעת לעת ספור אחד • וצור לו פיץ וחד • מערב
ועד ערב טנות אחד : גלדית חרס וסחר בו ביום חשבון מעו •

במהלת

יוצר לפרשת החדש

ובהחלת בריתם בחלון אחד נמצאו רעים כגמלן למו מסורת
אמצו להשיב לעבר ולקדש ספורות כמצאו :

אל נא לעולם תוערץ ולעולם תוקדש ולעולמי עולמים המלך
וחתנשא האל מלך נזרא מרום וקדוש כי אמה הוא מלך
מלכי המלכים מלכותו נצח נזראותיו שיהו ספרו עוז פארהו
עבאיו קדשוהו רוממותו רזן שיר ושבת הקר תהלות תפארתו :
חן וקהל ראשון הוא לכם לפסוח עליכם להתקדש בתוככם
קדוש

חן וקהל לכם הוא ראשון נצורי באישון להעריך לאל אחרון
וראשון קדוש :

אדון מקדם תכנו ראש בינו לא גל כספר תולדות ראש

גלהו תהלה לכם לרוש דרוש להשוות בו גית
ואישון הופלא מבל עם ולשון ולא הומסר לאדם הראשון

זמן ענה בו בשירה חנוט לקצו עקוד למוסרה מפיה בכך
בשרו בשורה ירח אשר לא פענח לראשונים כמוס לצמן

חדשים וגם ישנים לראש השם לארבעה ראשי שנים מועדים
מומין לנדגלים נועדים בו עינימו צירי רוגלים ספור הוא

למלכים ולרגלים עבור מעברים לשמרו במועדו פרה ואביב
תקופה פם לועדו ציון שלשתם יצרפו לסעדו קדש בראשו

ושלישו חציו ורבו לשמור לקדש לקחת לחג לקצור ולגמור
רשם בכל הזר שמור הוא לזכב על חמור שמירת שלישו

ביתו עמדה שלהבת חציו שאון פול השמידה תשועת
קצירו ימיני העמידה :

ובכן ולה תעלה קדשה כי אמה קדוש ישראל ומושיע
הוא נקרא ראש וראשון ונאמו נקרא ראש וראשון ומועדה

יוצר לפרשת החדש

נקרא ראש וראשון. ואוינו נקרא ראש וראשון. ונחליו נקרא
 ראש וראשון. ואויבם נקרא ראש וראשון. ואוהבם נקרא
 ראש וראשון. וגואלם נקרא ראש וראשון. הנה העת נבוא
 בראש וראשון. בקץ אשר הוא ראש וראשון. לעבור בראש
 וראשון. לכונו נכון בראש וראשון. ואתו יוצר בדות ראש
 וראשון. לקעקע שרירי ארמת ראש וראשון. לעזרר צורים
 החצובים בראש וראשון. לפעול חדשות בראש וראשון.
 לרצות חדוש השורת ראש וראשון. להוביל בו שי לראש
 וראשון. ועוד כל יוצרו ראשונים. כי יחדשו חדשים וגם
 ישנים. פלאים מפלאים משנים. ויקיצו כל ישנים שירים
 משירים משנים. ולא יאמרו עוד אשר העלה בנביא. כי אם
 חי יי אשר העלה ואשר הביא. ואז אל ישאג כלביא. לערוף
 קרבי חדשות להביא. ביד איש נביא. משבט לוי. להשיב
 לבבי לחדש קרבי. ויצמיח צמח נקוב שבעה. ואפו יהו
 רועים שבעה. ויחדשו לאוס דברים שבעה. ויתכסה מהם
 שבעים שבעה. וישוב ויגלה לעם קדושים. אשר עמו יהו
 מקדשים. ולא לעדרי צאן קדשים. עד קץ ישיה חדשים. עד
 בא ראשון לראשי החדשים ואז יראה לעדת קדושים הנשארים
 מעול קדשים. ויראת למו אותות חדשים. לחדש שמים
 החדשים. למשוח קודש קדשים. לפתוח דלת לקדושים.
 בשבתות ובחדשים. ואז יצוה חדוש עבודת חדש. מה להעלות
 בראש כל חדש. ועבודת ראשון חדש. היא מקדים תהלה
 לכל חדש. כי כמו היה ראש לכל חדש. כן יהיה ראש לכל
 חדש. ותלשה בו חדשה. לבראת ארץ חדשה. להנחן בית
 חדשה. לכרות ברית חדשה. להבראות בקרית חדשה.

להתחדש

לתת חרשות חרשה להזכיל בו שר מנחה החדשה והחמה ולבנות
 תתחדש ואזרם אטבעתים יהדש שמים בשנה ותחדש
 ויצמצם שכניהו בחוד שער החדש ויקרא לו שם חדש בשם
 העיר מיום המקדש וינתן לעם לכחדש לשורר בפייהם שער
 מסארה ומחדש על כל שיר מהלל ומקדש: כי שירי ארזים
 אשר שיר ותשמחות מהללים לפני שיר זה לא חלים ונצוח
 אלים אשר קול חמולה צוהלים לפני שיר זה לא ממללים:
 ורנן גלגלים אשר הם הורשו כל גוללים לפני שיר זה לא
 בגללים ואיסת ברעבים אשר הם צגים פמו רובים לפני
 שיר זה לא מרבים: וחדרת אופנים אשר הם מרבעי פנים
 לפני שירה לא נאגדים: וסוד עירין אשר כעין קלל בוערים
 לפני שיר זה לא ספארים: ורגש קדשיון אשר לבקרים
 סתחדשים לפני שיר זה לא מקדשים: ונהם שנאנים אשר
 מעמם לא משנים לפני שיר זה לא משגנים: ופחד שרפים
 אשר ברגע כל שורקים לפני שיר זה לא רופפים: כי כל
 מחנת קדשים משרתים משרתיו יהו מקדשים: ונחם
 המין צבא מלאכים מנעימים יהו ממליכים ומרוצות חול
 זקים פחם יהו מחזקים: ויו משלחת ברקים פניהם יהו
 מברקים: וחוצת למו הוים מתעלפים בצאבים: ועד
 מודעתם לאבאים כאשם גלהבים ובגחלהם נמוים ובפארים
 הם נאלמים: ועת כי יתחילו יחישו: מעת כי יתכילו יחילו:
 ועת כי ימזרו ישרו: ועת כי יחישו יקדשו: ועת כי ישתוקו
 ישלשו: קדשה מוגלשת: בכהוב על ידי נביאך וקרא זה אל זה
 ואמכ קדוש קדוש קדוש: לדור דור

ונתחיל ענין קדוש קדוש קדוש: ונבאנו קודם כפרשח כל דבר
 הוה לכם על תאכלו מצות: ומפטרין כה אמר ה' כי חוקאל מלך
 בחד

בְּיוֹסֵף לְפָרֶשֶׁת הַחֹדֶשׁ

בְּרוּךְ אַתָּה יי עַד וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן :

אֲשׁוּן אֲמַעֲנֶה לְפָרֶה שׁוֹשְׁנִים • אֲמוּץ לְעוֹדֵר מִרְדֵּם יִשְׁנִים •
 בּוֹכֵרֶךָ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים • בְּצַפּוֹן חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים •
 יְלוּתוֹ בְּרִית שְׁנֹנִים • גֹּרֵר רֵאשׁ לְאַרְבַּעַת רֵאשֵׁי שְׁנִים • אֲרַבְעַת
 רֵאשֵׁי שְׁנִים בְּמַתְוָה • בְּאַרְבַּת זֶה מִוָּה לַחֹוֹה • כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
 בְּן עוֹד נְחֹוה • לְעֹנְנֵנוּ בְּמַגֵּן בַּחֲדָשׁ הַזֶּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן
 אֲבֹרְתֵנוּ : אַתָּה גְבוּר עַד לַחַיִּים מֵתִים :

לְצִיּוֹן דְּרוֹר הַשְּׁתֵּה בּוֹ קִפּוֹת • דְּבַר אֹר יִקְרוֹת לְקִפּוֹת •
 הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר יִשְׁעוֹת בּוֹ מְקִיפּוֹת • הַחֹסִים בְּצַ
 מְתִקִּפּוֹת • וּמִנּוּ כִתְחִילוֹת וְחֹקִפּוֹת • וְעַד רֵאשׁ לְאַרְבַּע
 הַקּוֹפּוֹת : אַרְבַּע תְּקוּפּוֹת בְּשָׁנָה • הַחֲדָשׁ אֹרִם כְּמֵרֵאשׁוֹנָה •
 כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בְּן עוֹד הַיֵּשׁ נָא • הַחֲיִינּוּ פְּגִשֶׁם בְּרֵאשׁוֹן לְחֲדָשֵׁי
 הַשָּׁנָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים : נַעֲרִיצֵךְ וְכו' עַד וְקֹדֶשׁ אַתָּה
 הַגִּבּוֹר זֶה בָּא לְפָרְקִים • וּמִן לְגֹאֵל רְצוּצִים מֵאַרְקִים • הַחֲדָשׁ
 אֲשֶׁר רְבִיבִים בּוֹ מְרִיקִים וְחֹשֶׁרֶת מִים לְמִלְאֵת רְקִים •
 טִיעוֹת לְרִוּוֹת וִירְקִים • טְלָאִים בּוֹ לְהִקִּים • בְּאַרְבַּעַת פְּרָקִים :
 אַרְבַּעַת פְּרָקִים בְּמַתְוָה • בְּאַרְבַּת זֶה מִוָּה לַחֹוֹה • כְּאֲשֶׁר
 שָׁמַעְנוּ בְּן עוֹד נְחֹוה • וְנַעֲרִיצֵךְ קֹדֶשׁ בַּחֲדָשׁ הַזֶּה : בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הָאֵל הַקֹּדֶשׁ : הַכֵּנָח שְׁבַח עַד אֹהֲבֵי שִׁמְךָ : נִרְ"ס אַתָּה יַצְרָה עַד קִבְעַת :

הַגֵּם יָמִים הַמְּבוֹרְכִים • יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ בְּאַפִּם פּוֹרְכִים • כַּח
 תַּח בְּאַבְיָבִים רְכִים • כְּרַמֵּל לְהַקְלֵי אֲבִיב פְּרוֹכִים •
 לִשְׁנוּ מִפְּעֻלוֹת מַצִּיץ מְחַרְבִּים • לְפָנֵינוּ קוֹרְאִים • עֲנֵנוּ אַרְבַּעַת
 עֲרָכִים : אַרְבַּעַת עֲרָכִים אֲשֶׁנָּה • סְפּוֹר מִסּוֹת פְּרָחֵי שׁוֹשְׁנָה •
 כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בְּן עוֹד הַיֵּשׁ נָא • לְעֹנְנֵנוּ בְּנוֹכַח בְּרֵאשׁוֹן לְחֲדָשֵׁי
 הַשָּׁנָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֶת (וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי הַדָּשִׁים) :
 רַצָּה וְכו' עַד לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : וְלִיהוֹשִׁילִים

ולירושלים מופת הוהקבו כפוח • מעין בל חי להחכפות •
 נקמות אשר בלב מכפות • נתבנו במועד זח
 היות מכוסות • עה לבית אבות מנות במכסות • ספות עליו
 עפים ארבע כוסות • ארבע כוסות בכמחה • באר • זה מזה
 לחוזה • באשר שמענו בן עוד גחזה רצנו פשי בחדש הזה •
 באי המחזור שכנינתו לציון • מודים עד ועזרתנו סלה •
 מבשר עם זכיות • עצורים להעלות מצולדוכיות • פרום
 חוזה במשכיות • פצוח שירים תמור בכיות •
 צפאות כל חמדת שכיות • צאנני ציע לרושש ארבע מלכיות •
 ארבע מלכיות נדוש נא • במדותה פעלתם ככראשונה • באשר
 שמענו בן עוד חיש נא • ותטיב לנו בסובה בראשון לחדשי
 השנה • ברוך אתה יי המוכ שמך ולך נאה להודות •
 אלהינו שים שלום עד ובכל שנה בשלומיך •

אתן קול בשזררו ראשים • קדוא בגרון בגיא החרשים •
 ראשי תנינים אשר על גבי חורשים • ראותם ביה
 חדש מגורשים • שיר חדש והגא מדרשים • הרנה שפתי
 בשורי ארבעה חרשים • ארבעה חרשים בכמחה • בארתות
 מזה לחוזה • באשר שמענו בן עוד גחזה • ברכנו בשלום
 בחדש הזה • ברוך אתה יי המכהך את עמו ישראל בשלום •
 קדיש ש"ס • אין כ"ה יע • עלינו קדיש יתום • וגל •

יוצר לשבת הגדול

אתי מלבנון בלה מראש אמנה תשורי • בסוזה עדי
 לבוש התכהני והתפארי • בושם רקוח התבשמי מזה
 ולכונה התקטרי • כי בא עת והגיע שעה אשר למלך תשורי •
 חנו בין שדי ילין אשכול הפופר מצפצפת זמאמת בלה באמרי

צַפֵּר • בְּנֵי מִכּוֹן וּבִלְוֵי רֹחֲשִׁים בְּלִי חֶפֶר • חוֹק זְכֹר קִרְשֵׁהוּ
 עֲרִיץ וְנִסְפָּר: בְּמַעְלָה יִתְקַדֵּשׁ וּבְמַמְטָה יִסְתַּלְּסַל • תָּמִיד לִירֵא
 צַפֵּר • קְדוּשׁ: גּוֹן לְעוֹל קִרְאֵנִי דוֹדִי • חֶמֶק עָבֵר וְשׂוֹמְרִים
 יִשְׂאוּ רִדִידִי • דִּלְפָּה עֵינַי וּגְרָסָה בּוֹכֵר עֵינַי וּמְרוֹדִי • דְּהוּי
 תִּבְּת חֶסֶד תְּאוֹת דוֹדִי: הַנְּבִלָא לְבִלְבַּל וְנִפְשׁ חֲפָצָה • חֲתָן
 מִתְּנַדְּב וּבְכָלָה רוּצָה • וְעַל מַהֲוֵה מִתְּאַחֵר דִּיץ הָעֲלִיצָה שְׁלוּחִים
 הֲרָצוּ לוֹהָ וְלוֹו בְּמְרוּצָה: זְכֹר בְּהַ בְּרִית וְשִׁבְעַת אֱלֹהֵי • אֲשֶׁר
 נִשְׁעַת אֲרוּסִיָּה בְּרַתִּי לְמַהֲלָה: חֲפָצֵי וְרוּצוֹנֵי לְקִים בְּפַהֲלָה •
 הַשִּׁיב חֲתָן לְשְׁלוּחֵי בְּלָה: טַעֲנָה סְגִלָּה אֲפֵי הוּא יוֹשֵׁר אֲמָרִים •
 נְבוֹנָה אֲנִי וּמְקַיֵּמַת בְּהֵן הֵן הַדְּבָרִים • יִגְמֹל רַק עַמִּי חֶסֶד
 וְיִכְפֹּר אֶהְבֵּת נְעוּרִים • וַיִּמְהַר לְפָדוּתִי מִבֵּין חַמּוּרִים: בְּצִירֵי
 מִרְפָּא וְשְׁלוּחֵי אֲמַנִּים • גַּתְמָצְעוּ הַאֲזִמִּים כְּזוּג חֲתָנִים •
 לְדַבֵּר עַל לֵב כְּלָה דְּבָרִים הַגּוֹנִים • וְלַהֲבַעִיר לֵב חֲתָן בְּקִנְיַת
 מַגְנִים: מְלוּכָה בְּהַתְּבַשְׂרָה כְּלָה בְּתַמְרוּקִיָּה מְאוּד הַשְּׁבִיחָה •
 הַמוֹנִיָּה הַנְּצוּ וּסְמִדְרָה פִּתְחָה • נְכוֹנוּ שְׂרִיָּה וְשַׁעֲרָה צִמְחָה •
 וְחֲתָנָה לְכַתֵּר וְלְמַלְכוּת הַצְּלִיחָה: סוּא מְפָרִיכָה בְּרֵאוּתָה
 תְּמַחָה בְּעִינֵיהָ • הֵלָא זֹאת הַנְּמַכּוּה וְהַנְּקָלָה הַשִּׁיבָה לְסַגְּנִיָּה •
 עַל זֹאת שְׁלַחָה וְקִרְאָה לְאַצְטַגְנוּעִיָּה: עָלִיָּה חוֹשֶׁבֶת וְחֹרֶקֶת
 שְׁנִיָּה: פְּרִיץ חַיִּוֹת גּוֹהֵם וְלִבּוֹ מְכַבֵּד: כְּלָה לְעוֹת בְּקוֹשֵׁי
 לְשַׁעֲבֵד: צַעֲרָה בְּפִרְדָּה וּבְעוֹל כְּבֵד: אוֹלֵי הַתְּנַגָּה וְתַהֲיָה בְּכָלִי
 אוֹבֵד: קִרְא עָלַי מוֹעֵד בְּהוֹרֵיוֹ לְשִׁבּוֹר • צַפְרֵדֵה הַנְּמַל וְכִנִּים
 חֲמָרִים חֲמָרִים לְצַבּוֹר רֶשֶׁף וְדַבָּר וְכֵרֵד לְפָנָיו לְעִבּוֹר יוֹרֵאִשִׁית
 כָּל אוֹנֵם בְּאֲהָלֵי חָם לְקַבּוֹר: שְׁלַחָה פְּרוּכָה בְּעַל כְּרָחַת
 מִסְחֹלְלֵי וְהַצְּאֵנָה כָּל הַנְּשִׁים אֲהַרִיָּה בְּתוֹף לְחוֹלְלֵי מְנוֹת
 לְאֵל וְזֵמֵר וְהוֹדִיּוֹת וְשִׁבְחָה וְהַלֵּל • שְׁבַחָה אוֹתוֹת כְּדִים מִפְּהַ

וְקוֹבְמִים

יקוסמים יהולל: חן בין שדי ילין אשכול חפופר • מצמצפת
 ונואמת בלה באמרי שפר • בני מכון וכולו רחשים בלי חפר
 חזק זכר קדשתו בערץ ונספר • במעלה יתקדש ובמסדת
 יסתלסל תמיד ליל וצפר קדוש: הכל יודך זולת
אומרת אני מעשי למלה • בת שוע וגריב הנמלה בעסק
 המלה • ברחוב נהלמת ונזודה בכל פלה טהרת
 תארי מקרנת בעד נכון היום הולך: גדלני אבי ורוממתני
 אמי • נפת בג עדונים מפל בנות אמי דגלוני באהבתם • מפל
 בנות אמי • וכתאות געגוע מתרפקים עמי: הייתי בקטנותי
 באדם פבושה • בשש ומשי בכנדי חובש הכושה והגה
 המדינה בבולשת גבלשה ויתאוני מלכי להגסיכי לו בקדשה:
 זבדתי אפר בין קטנות לנערות: בארץ חסעד הייתי בגרות
 חלומות חולם גרמני לקבל מרות • חגס פהגיע בזמן בגרות:
 טפחה ורקדה צוען פרדתי • אמרה האת האת אמה לעבדות
 קניתי • יעצה להחפים בפרה לרדתי • והאמר אף עשרתי
 ואון לי מצאתי: פעת להורי קבע מלכי עברי • אנהות צעקתי
 מכובד העבדה שמע ויתעבר • לבנות המקום שאל הראיתם
 בת צוברת בר • והעננה ישפית שפת שקר בלא דבר: ממדור
 למדור הפש ומשכונה לשכונה • ומצאני היית שרונה בהיכל
 מפתולל חונה • נצני נראו ושדים נכונה • סמדרי פתחו ופניח
 חגמה התאנה • עלי כנפיו מירש מסבוססת בדמי פראני •
 וכבדות אה עמו הביאני • פוצרים צירים שלח ושדכני • ובדפוק
 קולי שמעני • קומי לה בשרני: צלחה העברה עלעביר יפיה •
 ותרא ותקנא עלה יפיפית • קציניה בקראה פקו פלליה •
 ומש בתוסר החויקי מלבן סוערה עניה • דאי דרבה בניא דעי

יוצר לעבת הגדול

וזה עשית למתללה ובעברה נגרשה ושקעת מצרים פלה
 שיתי לבך להלך המקלה ומה תעשי ליום פקודה אם בן
 הפך בשעת קלה תכפוף הבלי יולדה וצירי תלתלה וקמה
 תבחה להוציאם בליה בכן פיה הרשיעה וצדקה מדת הדיו
 למולה יצאתי אפודה כבערו קטוריה פלה : טוב וגל וגבעון
 בחם השפתי לקרמים דודי נתתי לו בבית עולמים יצאתי
 בהנומא וכתר ולומים שנים ארבע מאות ועשר מיום ליום
 שלמים ומאז העמקתי לסטות ונרים אהבתי נוטרת פרמים
 שמוני וכרמי שלי לא נטרתי בני אמי נחרו בי וטרדוני
 סחפתי ואיך עתה הלאוני והשמו עדתי ונתתי העי וחלל
 בריתו ועוט צבוע היתה לי נתלתו והנה קטון וכזוי מושל
 באימתו והמון מעיו ותאפקו ואיה קנאתו וגבורתו יקדת
 אש בלפי מבעירות בנות שעיר וחזתנו שכנות וחברות
 וידה הנאהב מתעלם בחשק אחרות ואה יושבת ומצפח
 לנזחם בשורות חזו חזרתי מען והפקתי תשובה ומיסרבים
 קרא שובה ומשוכה האמרתיו והאמרני ונעשינו אהת הטיבה
 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה :

עורה שמונה עשרה והחזן חוזר עד שוכן טעונים :

אוני פטרי רחמתיים בתקת במשולי המזרותים גדלך
 פסע בנתיים דבר להמשול פינותים : הן רגע ימותו
 דברת וגאוגם בדבר הדברת זרוע צר בככוריו שפרת הצות
 לילה שם עכרת : טמאים זה בזה גצית ידירים זה בזה רציתי
 הן כל בכור שהוא ככליון מצית לילה פחוט השערה בעת
 הצית :

מיד ופימון תסככו ומגפת תהפכני חזו באברתה תסככני
 ובצל

נבצר מאינך וגו' : ברוך אתה יי מנן אברהם :
אתה גבור עז לזחיות מתים :

מתים : בכל בית בנות פנתנקו : נאקות הללים נאקו ספרו
ולבותם נמקו : עלפיו ורחותם נבקו : פגרים מתים
למו עשית : צורת כל בכור גם במעיהם לא חסתי קומי לה
לכבודך שחת : רפוא ונגוף שמה שמתי : שואה ומשואה
ובחלתי שמות ושאו והלחלה : חון הקפה בהם היללה
המנוקמו ויצאו בלילה : שואה ומשואה : חון הפיל איביה
לשוחה : ונהיה בגשם ישועה : ברוך אתה יי מהיה המתים :
ישמע : לכוש בשמע מצרים : משא דומה במשא מצרים :
גפרעי מפתרום בתכלית מבת עשירית : באדום
הפרע בתכלית קרן עשירית : ירדו ראמים עמם בכורי מלכות
עמם : מור הערימם : באף ההרימם : חון ישע שמור : הוא ליל
שמור אמר שומר : אהא קץ אשמור :

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :
ואתה קדוש יושב ההלות ישראל אל נא :

לישע עמה בחצי ליליצאת : ובעצם : היום אותם הוצאת :
הדן עמו ביזם ועמים בלילה : פי לה היום אף לה
לילה לילה אשר בו גפרו ראשנים שמורים גמתי יהי לאחרונים
ומה שהיה בראשנה הוא שיהיה באחרונה : כשמע מצרים
תשמיע לצירים חון הצטח ותצרה ותצלה הרבב התקעות ותתקף
על עם גזרא ומרום וקדוש :

או : תלשע מכות היו אדונים קשה : אשר בם ספרת גוילכם
מקשה : בעזות מלך עו היתה מבת עשירית : אשר
המשלה בנוגשי בני נפה עשירית : גרעת בכוחות היתה
ותכליתם

ויצור לשבת הגדול

וכליתם אשר שמה אפקה על תבליתם: דנת לפניהם את
 ולהים. וגם צורתם הפלת באהליהם: הבית כל בכור לכל
 אש משפחה. כל בכור לאיש וכל בכור לאשה: ובכור
 אבהמה ובכור לכל דבר. בבית ובחוץ דבר שנת לכל דבר:
 ונחת נגלית נגוף ורפוא. לבכורי צר נגוף ולבנה בכורה
 רפוא: חצות לילה בכן יודוה מודיה. על משפטי צדקה ועל
 דק אזהביה: טבם אצבעה עשתה תשע מכות. ידה עשתה
 תשע מכות כבודות: ימין עזה טבעה צר וירוממוה הכל.

וזרוע קדשה הפהנו והדום על כל :
 ל נא לעולם הערץ. ולעולם הוקרש. ולעולמי עולמים. הפלוה
 וחתנשא: האל מלך נורא מרום וקדוש. כי אתה הוא מלך
 ילכי המלכים. מלכותו נצח. נורא והיו שיתו. ספרו ענו. פארוהו
 אבאיו. קדשוהו רוממוהו. רון שיר ושבת הקף תהלות הפארהו:
 ובכן ויהי בתצי הלילה;

א ז רוב נפים הפלאה
 ב ראש אשמורות זה
 ג צדק נצחתו בנחלק לו
 ויהי בתצי הלילה:

ד גת מלך גדר בחלום
 ה פחדת ארמי באמש
 ו ישראל ישר לאל ויכל לו
 ויהי בתצי הלילה:

ז רע בכורי פתרום מחצת בתצי
 ח ילם לא מצאו בקומם
 ט שפת נגיד הרזשת סלית בכוכבי
 ויהי בתצי הלילה:

ה לילה :
 ב לילה :
 ג לילה :
 ד לילה :
 ז לילה :
 ח לילה :
 ט לילה :
 יען

הַיּוֹם לַשַּׁבָּת הַגִּדְוָל

10

א עַץ מִחֶרֶף לְנוֹכַח אָוֶן חֹבֶשֶׁת קִנְיָוִי
 ב רַע בַּל וּמַצְבוֹ בְּאִשׁוֹן
 ג אִישׁ הַמּוֹדֵחַ לְעֵלְיָה דָּו חַוּוֹת
 ד וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה
 ה שֶׁחֶבֶד בְּכֵלֵי קִדְשׁ נִהְרָג בּוֹ
 ו וְשֵׁעַ מְבוֹר אֲרִיֹת פּוֹתֵר בְּעֵתוֹתָי
 ז שֶׁנָּאָה גָּמַר אֲגָנִי וְכָתַב סְפָרִים
 ח וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה
 ט וְרָדָה נִצְחָה עָלָיו בְּנֶגֶד שַׁנַּת
 י וְזָה הַדְּרוֹךְ לְשׁוֹמֵר מַה
 יא רַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתָּא בְּקֶר וְגַם
 יב וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה
 יג רַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא
 יד ׀ הַיּוֹם כִּי לָהּ הַיּוֹם אַף לָהּ
 טו שׁוֹמְרִים הַפְּקֵד לַעֲיָרָה כָּל הַיּוֹם וְכָל
 טז אִיר כְּאוֹר יוֹם הַשַּׁבָּת
 יז אֲדִיר דֶּר מְתוּחִים בְּחֶסֶד כָּל מַלְרִים אִין אֲנַקַּת אֲנוּחִים
 יח וְהוֹצִיאָם מִבֵּין הַחוּחִים אִז כְּרוֹב חִמְלָתוֹ
 יט מִמְעוֹן דִּירְתוֹ וּפְדָה מִפְּרֵךְ אִיוֹמָתוֹ וְכִנְסָהּ בְּלִנְחָתוֹ
 כ שְׂבָעִים עַמּוּמִים וְנִמְצְאוּ לְפָנָיו עַמּוּמִים וְהַגְרִיל בְּמִלְאֵכֵי
 כא מְרוּמִים וְנִפְל חֲבָלוֹ בְּנַעֲיָמִים בְּשׂוֹרוֹ גְּזוּר וּמְקוּם שְׂמַת
 כב בְּעַם חֲשׂוּקִים כִּיּוֹם גְּטוּת דוֹק וְאַרְקִים הַת לְמוֹ דְחוֹת
 כג וְחֻקִּים גְּשָׁתִי בְּתוֹךְ עֲנוּגָה וְרִפְּהָ אֲסוּר וְהִתֵּר לְהַעֲרִיבָהּ
 כד לְבַל אֲכַשֵּׁל לְהַמְרִכָהּ הַיּוֹם בְּדַבַּר הַלְכָתָהּ גְּשָׁתִי כְּשֶׁאֲנִי
 כה אָבוֹד לְפִשׁוּט בְּעַם צְבוּרִי כְּמוֹכִיר וְלֹא כְּמִזְהִיר בְּדַבְּרוֹ
 להוֹצִיא

להוציא

להוציא הובת צבור: בחרת דת מקלה: דרשו והורו חכמי
 גורן עגולה: והגו בסדר הגעלה: להכניס יורה קצתו חזק
 יגה גדולה: דרך גדולה השופה: עושן לה כמין טפה.
 וברתו נמצאת הפופה: ממי רותחין גופה: תכנת קערוס
 ומליהן בכלי שני שמושיהן: כשופכים מסיר פהן: פה שופקין
 רותחין עליהן: הגיגת בללן וצהצותן: מעץ ואבן ישרן בחרתן.
 ומהרס מצוה להניחן: לאחר הפסח יכול להניחן: ושמוט
 סבין וענינו: מדיהים אתו לתקנו: בכלי ראשן תקונו: פה
 הגעלתו ובחוגו: ולבון ברזל באור בגלשון: וטהרו מכל
 רפשו: וקמא בחמין צורי כאישון: והלכהא כלו ברותחין
 ובכלי ראשון: וקוק עץ פרור והטוטו: בכלי ראשון צבטו:
 ברותחין הגעלת קטוטו: כבולעו פה פולטו: ולפני תכנים
 בשנינים: קדרות חרס בשברונם: והתירו במחיצות מן העין
 לטמנים: עשות בהם אחר הרגל בין במינם ובין שלא במינם:
 תקור קדרי צפה ושכור ופתילה: מעולות הן פלן בהגעלה:
 מאני דקוניא כפחרא משולה: מתרין הן בהדחה כבורמי
 דגללא: חייב כלים הרי הן מרותחין: ומאסרן מצהצחין:
 וברת הן מונחין: תמו הלכות הגעלה ברותחין: מעמי דת
 מוסה מהם בלי לחסר: בדיקת חמץ לגונמסר: מאור ארבעה
 עשר: סירת גפן בוקקה: אין פודקין לתמה ואבוקה: פי אם
 לנר הלוקה: שמה יפה לבדיקה: ידועים בארו לאמץ:
 המתחיל לבער חמץ: מכה פואת באומץ: פרוד אשר קדשנו
 במצותי וצונו על ביעור חמץ: ישראל אימתי מצוה עליהם:
 לבדוק בני ישראל נותים: עשות פקוד רקמיהם: פשכני אדם מצונו
 בבמיהם: בוי בית עליונים והחתונים: לבדיקה אינם מוזמנים:
 ואמצעים

לְכַד פּוֹנִים. שְׁחַמֵּץ בָּם גּוֹתִימִים: כָּלֵל נֶגַע יִצְעַע וּמִגְדָּל זֶרְפַּת
 בָּקָר. וְלוֹלֵין וּמַתְבָּנִים בְּלִי לְסִקָּר. וְאוֹצֵלֵת יַיִן וְשִׁמּוֹן מִתְחַקְדֵּת.
 אֵלֶּה בּוֹדֵקִין בְּלַעֲקָד: לְאַמְצָעִית חוֹב בְּיַנּוּ וּבִינֵי קְרוֹבוֹ. זֶה בּוֹדֵק
 עַד מְקוֹם הַגַּעַת יָדוֹ בְּרַבּוֹ. וְזֶה בּוֹדֵק לְמַחְצִית אֲרָבוֹ. וְהַשְּׂאֵר
 מִבְּשָׁלוֹ בְּלִבּוֹ: לַחֹק יְהוּדֵי וְגוֹי בַּחֹדֶר שְׁתַּפּוּיִן. לֹא יִבְדֹּק נֶסֶם
 צוֹפִים. מִפְּנֵי סְפִנַּת גּוֹפִים. כִּן יִחְשְׁדוּ לְכַשְׁפִּים: מִפּוֹלֶת עַל
 חֶמֶץ עֲבוּרוֹ בִּלְגִטְרָחִים. וְחֹא כִּמְכוּעַר בְּמִקּוֹם נְדוּחִים. לְבַל
 חוֹפְשִׁים אַחֲרָיו גּוֹבְחִים. וְהַפּוֹשְׁתָּן שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים: מִרְחַף
 בְּשִׁמֵי שׁוֹרוֹת. בְּהַכְנַסַּת חֶמֶץ מִתְחַקְדוֹת. וְאַצְרוֹת יַיִן וְשִׁמּוֹן
 מְסוּרוֹת. בְּמִסְתַּבֵּק אִסּוּרוֹת. וְאִם בְּדָקָן מִתְרוֹת: נִיחַ דָּגִים
 קִטְנִים. לְבִדְיָקָה הֵם מוֹמְנִים. וּבִתֵּי הַתְּמָרִים וְעֵצֵי אֶפְרָיִם.
 צְרִיכִין בְּדִיקָה וְהֵם בַּהּוֹנִים: נִצְחָבִית מֶלֶח וְצָרִי גְלוּיִם לְבִדְיָקָה
 הֵם רְאוּיִם. וְחִצְרָה פְּטוּרִים מִנְּהָ קִנְיָם. שְׁחַעְרֵכִים שֶׁסְּמוּנִים:
 סוּף אַרְבַּע שְׁעוֹת לְבִשְׁשׁ. וְאַחַר כֵּן לְבַעַר וְלֹא לְמִשְׁשׁ.
 אוֹכְלִין בָּל אַרְבַּע וְתוֹלֵין כָּל חֶמֶשׁ וְשִׁרְפִין בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ:
 שֶׁבֶם יְהוּדֵי חֶמֶץ אֵצֶל הַבָּרוֹ. עַד אַרְבַּע צְרִיף לְאַחֲרוֹ.
 בִּישׁ שׁוֹרְפוֹ וּבְחֵבֵשׁ מוֹבְרוֹ. שֶׁהַכֵּל מְצוּיִן עָלָיו לְבַעַר:
 עַרְל שֶׁהַבְּקִיד חֶמְצוֹ לְיִשְׂרָאֵל בְּבֵיתוֹ. וְקַבֵּל עָלָיו לְשִׁמּוֹרוֹ
 וְאַחֲרֵיתוֹ. וּנְגַנְבֵּאוֹ אֲבָד חֵיב עַל פְּרִיעָתוֹ. בְּהַגַּעַת שֵׁשׁ חֵיב
 בְּהַבְעָרָתוֹ: עֵמֶד וַיַּחֲד לוֹ מְקוֹמוֹ. וַיּוֹצֵא מִרְשׁוֹת עֲצָמָי בְּבִיאַר
 הַזֶּה פְּרָסְמוֹ. וְאוּן עָלָיו אִשְׁמוֹ: פֶּרֶשׁ לִים וַיּוֹצֵא בְּשִׁירָה בְּתוֹךְ
 שְׁלֹשִׁים זְקוּק לְבַעַרָה. וְקוֹדֶם שְׁלֹשִׁים נִמּוֹ חֲכָמֵי יִקְרָה. אֵינּוּ
 זְקוּק לְפָנּוֹת בֵּית דִּירָה: פָּצוּ לְחֶסֶד רִיבְתָא יְהֵא נְעוּר. וְהַזֶּה
 זְבוּרָה מְקוֹם בִּיעוּרֵי. וְאִמַּר כָּל חֲמוּרָא כְּשִׁיעַר. חֲמוֹ הַלְפּוֹת
 בִּיעוּר: צוּי לְשֵׁשׁ עֶפֶה מְגָלָה. בְּמִים שְׁלֵנוּ הַלִּילָה. וְחֲמוֹן

זולת לשבת שנייה

כִּי נִהַרְס וְנִחַרְשׁ • גִּזְיִם יִרְשׁוּהוּ כִּבְּן רֵאשִׁי • דָּם עֲבָרֶיךָ
 שְׁפָכוּ וְדָרוּשׁ לֹא נִדְרָשׁ • הֲלֹא אֲתָה מֵאֵן וּמִקְדָּם בְּכָל צַרְתָּם
 צַרְתָּ • וְיָטַרְם קְרוּאָה רַחֲמִים הִכְמַרְתָּ • וְנִתְתָּם עִתָּה וּפְנִים
 הִסְתַּרְתָּ • חֹדֶשׁ אָבֵל חֵלֶק לָהּ בְּבִרְתָּ: טָהִי תִפְּל שׁוֹחֲחִים לִי
 בְּתַרְתָּ • יוֹצֵרָה שְׂבַחָהּ וּפְנֵה לָהּ עֹרָה • כְּלִינוּ בֵּית מִרְפִּיהוּ
 וְטַמְאֵנוּהוּ כְּגֵרָה • חָשׁ לַהּוֹשִׁיעַ כִּי גָטֵשׁ וַיִּרְתָּ: מִקֶּה עֲלִיוֹן עַד
 אָנֶה עֲלֵי יַחַמְלָאוֹן • נוֹחֲמִים כְּלָבָאִים וּבְהֵמוֹתִים יִשְׁאוֹן • יִשְׁגִּיא
 בַּח רָמָה יִדָּה בַל יִחַזְיוֹן וַיִּרְאוֹן • עַדִּי כְּמַהִי יִשְׁעָה מוֹפְתִיהָ
 יַחַפְלָאוֹן: פֶּשַׁע שׁוֹמֵם קֹדֶשׁ וְהַחֲזוֹן וְהַתְּמִיד • צַפַּח בִּימֵי קֶדֶם
 לְחַדֶּשׁ וְלַהֲעֵמִיד • קָרְבָּנוֹת שַׁחַר וְעֶרֶב עַל מוֹבַחָה תַתְּמִיד •
 רַעֲיִתָּה קוֹמֵם שׁוֹטְנָה וְעוֹיְנָה תִשְׁמִיד: שְׁעָרִים הַטְּבוּעִים הִקָּם
 עַל תֵּלָם • תִּיפֹד עַל מְכוּנֹה הַיִּכָּל וְאוֹלָם • בַּעֲשׂוֹתָהּ גִּזְרָאוֹת
 יִקוּוּהָ עִם עוֹלָם • מוֹרְאָה נִצַּח יַעֲרִיצוּ כְּאֵן בְּהַגְאָלָם: עֹרֶת
 זולת לשבת שלישי

אֲתָה אֱלֹהִים וְזוֹלָתָה אֵין עוֹד • עֲדִינָה נָמָה אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד •
 בָּאתִי בְּחַדְרֵי מַלְאָךְ וְעַרְעַרְתִּי מְקוֹם וַיַּעֲוֹד • וּבְשָׁלוֹם
 יֵצְאתִי בְּלִי פֶגַע וּמִיַּעוֹד: גִּבּוֹרֵי שׁוֹמְתִי אֲבִירֵי עֲשִׂיתִי • טִירוֹתַי
 הִרְסֵתִי מִשְׁבְּנוֹתַי רַמְסֵתִי • הִבִּירוּ רַעְצַתִּי • נִחַלְתוּ עֵנְתִי •
 צִבְאוֹתַי וְרַעְצַתִּי וְרַע לֹא אֲנִיתִי: הִנְנִי שְׁלוּהַ דִּשְׁנָה וְרַעְצָנָה •
 יוֹשְׁבַת בְּאַרְמוֹן שְׁקֵטָה וְשֹׁאנָה • וְאִיהָ נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר הִפְלִיא
 לְבָנָה • מִדּוֹעַ מִיַּדִּי לֹא יִצְיִלָּנָה: זְמִירוֹת הַיִּכָּלוּ הַחֲשֵׁתִי וְחַלְלַתִּי
 שִׁירוֹתַי • וְהַצִּיתִי בְּאֵשׁ מִקְדָּשׁוֹ • וְעַרְעַרְתִּי תַחֲרוֹתַי • חַלְלַתִּי
 יִבּוּנוּ וְקִרְקַרְתִּי קִירוֹתַי • וְעַל מוֹבַחֹו טְבַחְתִּי מִשְׁרְתִּי: טִיף
 חֲזוֹן סוֹעֵרָה וְגִבְיָאֵי צוֹפִיָּה • הַנְּבִאִים לָהּ עוֹד תַּעֲדִי תִפְיָה • יָמִים
 יִרְכִּנוּ וְאָבֵד חֲזוֹן מְצַפִּיָּה • אֵין לָהּ רוּחַ מֵאֵשׁ רִשְׁפִּיָּה: כְּבִיר

זולת לשבת שלישי

כח אמה יי ארנינו • העל אלה התאפק תחשה ותעננו • למי
 תביט בוגדים הקמים עלינו • תחריש כבלע רשע שאריו
 קהלנו: מזנים ומענים ומרפאים עמה ומרפאים גאוצים וחרופי
 לעמה • נאור ואדיר לא יכילו גוים ועמה • יחתו מריביה והוכי
 בקול רעמיה: סתמו פיות ממליכה שמך מליחד • עדות שק
 להעד ואמתה לכחד • עורה למה תישן קמיה להכחד • מלכותך
 להמליך בפומבי ויחודך לטהר: פניך האר והפלא חסדיך
 הושע הופיה והרגן חסדיך • צאנה גהל לקרית מועדיך ידער
 הכל בי אין בלעדיך: קומם ספך בשלם במקדם • ועד שפ
 אכולי מאחור ומקדם • רוממותיה להפק ובתורה פנייה נקדם
 בשובה שבותינו חדש ימינו פקדם: שיר לה יהודש ומע
 הלולים • פדותך עם עני מפר הזללים • תהלה יביעו בשמה
 נרגלים • פאו בעוברים בין גלים: מלתה תקים מלך עולמים
 שלא להופיר פדות סבל ענמים: לאמר חי המעלה מאפס
 תחומים • מיחליו בגולה ברוכיות תהומים: עזרת

זולת לפרשת פהר סיני

אחרי נמפר גאלה תהיה לו • הבן הבכור בא יבא גאלו •
 ברה יי חילו: ובנה בית וכולו • השה אונה לו פי
 יחנן קולו: גורש גם גולה ובשלחן אב איננו: אויב לעיניך
 בפרך ירדנו • דרוש תדרשנו ונחם תנחמנו • פלו עניו עד דודו
 ינאלנו • האב תיב בכנו לפדותו • ולמה זה שכחתו • הלא תשוב
 לקחתו • וקה משפט הגאלה שנית לקנותו • ועליה שמירתו
 להעמידו על חוקתו: וקר גפלאותיה באונינו שמענו • כשמע
 מצרים לעינינו תראנו • חדש כבראשונה וחנם קנינו • גאלת
 עולם תהיה לנו: טוב וישר מורה דרפי אורחותיה • גדת השב

זולת לפרשת בהר סיני

אֶסְפְּתוּ אֶל תּוֹךְ בֵּיתִי • יִשָּׂר עֵקֶב עַל הַסֶּדֶק וְעַל אֲמִיתָה •
אֱלֹהֵי יִהְיֶה לּוֹכֵי בֶן מִדְתָּה: בָּרוּ וְדִים לִי שׁוֹחָח לְהַפִּילִי •
חֹשְׁבִים מִחֲשׁוֹבוֹת רָשָׁע לְהַכְבֵּד אֶת עַלְי • לְבִי לְמָרוֹם וְעֵינַי
לְמַהֲלָלִי • גָּאֵל לֵךְ אִתָּה אֶת גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוֹכַל לְגָאֵל לִי •
מִקֵּל וְחוֹמֶר בָּנִי הַעֲדַתָּה • מִלֶּאֱדָה גֹר וְאִתָּה קִיַּמְתָּה • נְבִיאִים
וּבָאוּ בְּאִשְׁרֵי צִוִּיתָה • כִּנְפִיךָ תִּפְרוֹשׁ כִּי גֹאֵל אִתָּה: סוֹב וּפְגַע
בְּצַר אִשְׁרֵי עֵינַי יָאֲרוּבִי • רַעְתָּם רַבָּה תִּבְטַל בְּרוּבִי • עִמָּךְ הִנְרַדְתָּ
לְטוֹבָתוֹ תַּעֲרוּבִי • עִתָּה כִּי אֲמַנְסִי שֶׁגֹּאֵל קָרוֹב: פָּרֵץ רַב תִּפְרוֹץ
בְּפוּרָה הָאֲדוּמִית • תִּהְפֵּף רַגְעַי כִּמְהַפַּכַת סְדוּמִית • צִיִּים
בְּרָחִים תִּפְרַח שׁוֹלְמִית • גְּאֻלָּתָה שְׁנִית גְּאֻלָּה עוֹלָמִית: קָרָא
אֶל הַחֶרֶב לֹא אֲבִד שׁוֹטְנִיךָ • יַעַן כִּי טָבַחְוּ צֹאנֶיךָ לְעֵינֶיךָ • רַחֵם
עֵינֶיךָ וּגְאֵל בְּנֵיךָ • בְּנֵי מֵאֲמִינֶיךָ גַם הֵם אֲמוּנֶיךָ: שְׁפִתֵינוּ פְּרִים
בְּבָשִׁים נִשְׁלַם • לְרוּחֹתֵי וּלְשׁוֹעֲתֵי אֵזוֹן כֹּל תַּעֲלֵם • תִּכּוֹן תִּפְקְדֵי
וְלֹא אֶפְלָם • בְּנֵיךָ תַּעֲלֵם • וּמִמּוֹת הַגְּאֻלָּם: בְּרַךְ לֵךְ נִכְרַע
לְהַרְבוֹת הַמְּשׁוֹלָחַת • הֵשִׁיב נְדָחָה בְּשׁוֹבָה וּנְחַת • רוֹכֵב שָׁמַיִם
בְּאִשׁ מִתְּלַקְחַת • הוֹשַׁע צוֹנַחַת הַגְּאֻלָּל מִשַּׁחַת: בְּרוּר לֵךְ מְנַה
יְפֵה חֲבָלִים הַנְּעִימִים • בְּחֶרֶב נִרְדְּפִים וּמוֹדִיעִים הַדְּמִים • שׁוֹר
נָא בְּעוֹדוֹת אֱלִים מְאֹדָּמִים • גֹּאֵל הַדָּם מִלֶּךְ עוֹלָמִים: מִי בְּמוֹךְ
בְּאֱלִים נוֹשֵׂא בְּאֵלּוּמוֹת • לָמָּה תִישֵׁן עוֹרָה בְּאֵף תַּחְגֹּר חַיִּמוֹת •
וּנְקוּם נְקַמְתִּי מֵאֵת הָאֲמוֹת • גֹּאֵל הָאֵל הַפּוֹתֵן נְקַמּוֹת: אֲמֹר
לְבַת צִיּוֹן שׁוּבִי לְמִנּוּחֶיכִי • כִּי אֲנֹכִי הוּא הַגְּאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי •
קוּמִי יִפְתֵּי וּלְבִי • כִּי אֶחְפוֹץ לְגְאֹלְךָ וּגְאֻלְתֶּיךָ אֲנֹכִי: לָמָּה יִי
לְנֶצַח הַיְשָׁכְחֵנוּ • הֵן הִבֵּט נָא עִמָּךְ כְּלָנוּ • אֲנַחְנוּ הַחוֹמֶר וְאִתָּה
יִצְרָנוּ • אִתָּה יִי אֲכִינּוּ וְגֹאֲלָנוּ • הִזְקֵנוּ אֲמִיץ מֵעוֹלָם אִתָּה אֵל •
שׁוֹכֵט וְדִין פְּוֹדָה וְגֹאֵל • רַחֵם וְנַחֵם נִבְנָה בֵּית אֲרִיאֵל • אִתָּה

הוא מעולם גואל ישראל : עזרת
אהבה לשבת לפני שבועות

אותך בל היום קוינו . לשמך ולזכרה אוינו . אתחיי אבינו
 בן בכורה הדרחתו . למה לגצח שכחתו . ולא תשום
 לקחתו . ועד מתי יי : גורש מפית הדריו . מוצא מכלל חדריו
 והדלת סגר אחריו : דחוי ושוב לא נראה . גשפר וגרפה ונכאה
 גשפה ואין ראה . ועד מתי יי : הייתי במוסר מתגודד . שדוד
 ביד שודד . הייתי בצפור בודד : ונסתי כל היום גרדף . ברוח
 עריצים גשדף . וקול עלה גרף . ועד מתי יי : זממו נפש
 לקחת . ומפח יוקשים בורחת . עלתה נצה והיא כפורחת
 הרף סלה שאפי . ומה אשיב דבר חורפי . ידישמתי למופי
 ועד מתי יי : טמגורשת לקעם . חבלו מקל גועם . העם אשר
 זעם : יחד עלי ותלחשו . לכל אשר לי ינטשו : יום יודרושו
 ועד מתי יי : פורע לתלוי במגוד . מכריע בך לבגוד . לבול
 עץ יסגוד : למה תביט בוגד . שוסה וכוזה ומנגד . ביום עמדה
 מנגד . ועד מתי יי : מה אוחיל ומה אקוה . הר צבי קדש
 נוה . אל עמק שוה : גפג לפי לקץ ערני . חדשים לפקרים דיני
 ונזחם יסתר מעיני . ועד מתי יי : סלה איחל לעדן והנה הרג
 ואבדן . ולמזור אין דן : עשיתי ונעשיתי הדמין . גואשתי עז
 מלהאמין . לקץ הימין : ועד מתי יי : פרעוני מזוני אכלוני
 ועד תכלית בלוגי . אך בשחת יטבלוני : צמתו חיי להתגאל
 דורש אל המת ושואל . הם קמאני בלא אל : ועד מתי יי
 קראו נוצרים שבוך דם . ולא שמוה אלהים לנגדם . ומה ל
 גרדם : ראית שמה חללו . עלילות ברשע יעלילו . ומשל
 יחלילו : ועד מתי יי : שאזקמיה עולה . להמיר בכורה בנתלה

זולת לשבת לפני שבועות ולפני תשעה כאב

לשפט קמים • ולא יחצו ומיהם אנשי דמים • רצים אחריה
בפשם עליה לפנות משלימים • ברבים החלק למו שלל
עצומים: שיתה יי מורה לאנשי ריביה • לבל יענו עוד זרע
והביה • תקיים למו אשר הבטחת בנביאה • ונתן לה רחמים
ירחמה והרבה: השוף זרוע קדשה שנית קנותינו • כאשר
מנזר גאלת את אבותינו • אמץ זרועינו כאז בים עברתינו •
הולצה לעוררתנו אדני השועתנו :

זולת לשבת ראשון אחר י"ז בתמוז

אל אל חי ארנו • בלב ובשר אתחנו • שדי דעה הונן: בעמל
יגוני הבט • כי בקצח אהבטי • הסר מעלי שכט: אל
תחרש אל: גברה עלי גלות • בהוסר כל ודלות • בראותי פרום
ולות: דבאני אויבי שקר • זכרה מפי לעקר • בהיכלה בלי
לבקר: אל תחרש אל: הוננו מוני בתלאה • ומנפוני ברבת
חלאה • ואמרו הנה מתלאה: ומה לכם להעלב • על עסקי עון
נצלב • נשכחתי כמת מלב • אל תחרש אל: ונחתי עדי
תענוגם • משחיהם ופת בנם • וכל מועדי הנם • חי עליה
הורגנו • ובכל יריק הצגנו • גפש לה ערגנו • אל תחרש אל:
טמנו פח ומוקש • ישור כשה יוקש • עכור ממה להעקש • יעוללו
עלילות ברשע • בלי עון ופשע • ממה נזחיל לישע • אל תחרש
אל: כל שמחה ערבה: אלי גיל בלי לקרבה • רעתנו כי רבה:
למה תביט בוגדיה • תחריש כבלעם ידידיה • בהתאפק המון
חסדיה • אל תחרש אל: מעת היכלי שמים • ברד ישבתי
ודומם • כל היום משתומם: גטלו זכחים ועולות • ובטלו עונג
היכלות • ועמדות חתנים וכלות • אל תחרש אל: סוד
סנהדרי עורע • זקנים שבתו משער • מבית לבנון יער: עדן

וזה לשבת ראשון אחר י"ז בתמוז

נהפך לעגן • ובטלו שירי נגן • מבית משתאות מנגן • אל תחרש
 אל : פקוד גפן ובנתה • גורל הכל מנתה • כרם חמד גנתה •
 צור ישעה תמהרנה • גיה אורה תנהרנה • לילה ויום תנצרנה
 אל תחרש אל : קרית משושף בנה • גער חית קנה • שגיו
 עמה תקנה : רבה כחול צבאיה • וקים חוזן נביאיה • חפת כבוד
 מקראיה • אל תחרש אל : שית פארה כחתן • להושיבה
 בנה איתן • ברבוי מוהר ומתן : השיב מלוכה לבעליה • וצלח
 תפרוש עליה • וכפלה תעדה בליה • אל תחרש אל : שלד
 לעמה פדות • ונשיר שיר ירירות • כאו בצאתי מעברות • ביש
 רעיתה בגזות • יצאה חפשי בעלחות • קדוש שבחה עלזאת
 אל תחרש אל : עורת

זולת לשבת שני אחר שבעה עשר בתמוז

אריות הדיחו פורה • מבית לשכות ועורה • מאין אבקל
 עורה : באו כלם בכרית • נועצים לב להכרית
 מבלי תת שארית • חושה לעורתי • גבר חטא לאשמה : אויב
 מקיף לגשמה • גפגי לשמה : רבים ואריות נהמו • חפצי
 קרבתה המו • מעי כים יהמו • חושה לעורתי : הרסו מרום
 הרים • ארצי בואו נהרים • לשפוף הם מממהרים • ותמיד בתוך
 לבאות • יחלתי לאלהי הצבאות • הראנו לטובה אות • חושת
 לעורתי : זרים מאוד הליצוני • בעצב נבזה הפיצוני • מה
 תחפה נאצוני : חלף זמן ועדן • נגרע עונג ומעדן • ארכו קצים
 ומועדן • חושה לעורתי : טמנו לפח לנשכה • גלות מאוד
 נמשכה • הנה אימה וחשכה : ירירות משכנותיה ירשו • בניים
 מגיו גורשו • על גפי חרשו • חושה לעורתי : בזכרי בית
 מנוחה • מקום זבח ומפתה • מלאתי יגון ואנחה : לאבל נהפך
 בנארי • מתי יאגע פצנארי • ואתה מאיד נרי • חושה לעורתי

זָלַךְ עֹזֶר מִכּוֹרֶשׁ • רֹאֵה עֲנִי וְרֵשׁ • אֵיכָה תִּבְיֹט וְתִחְרַשׁ: גֹּאֲזִץ
 זָמָּה מִהָאֲגָדִים • לְבֹל עַץ סֹגְרִים • לָמָּה תִּבְיֹט בִּגְדִים:
 זוֹשֶׁה לְעֹרְתִי • פָּמֵר בְּשָׂרִי מִפְּחַד־הַיּוֹדִי נִהַפֵּךְ וְנִכְחַד־בְּהוֹסְדָם
 זְלִי יַחַד: עֹזֶרָה מֵאֵד מִקְשִׁים • לִהְיֹא יְדִירָה מִבְּקָשִׁים • יִסְפְּרוּ
 לְטָמוֹן מִקְשִׁים • חוֹשֶׁה לְעֹרְתִי: בְּרָשׁוּ מִכְּמוֹרֵת מִצָּרִים • אוֹיֵב
 לוֹחֵץ עֲצוּרִים: יֵשֵׁב בְּמֵאֲרֵב חֲצָרִים: צוּד אֱלֹהֵי עוֹלָם • לָמָּה
 תִּחְשָׁה וְתִתְעַלֵּם • תֵּן לָהֶם כַּפְּעֵלָם • חוֹשֶׁה לְעֹרְתִי: קָבְצוּ עָלַי
 יְעוּלִים • בְּמִרְרוֹת אוֹתִי מִרְעִילִים • אֱהִלִּי אֲדוּם וַיִּשְׁמַעֲאֵלִים:
 רָבִתִּי עִם דְּמוּמָה • מְקוּהָ יִשְׁעָה שׁוּמְמָה: יִמִּין יִי רֹמְמָה •
 חוֹשֶׁה לְעֹרְתִי: שִׁירֹת הַיָּכֵל גְּנוּזִים • פִּסּוּ נְבִיאִים וְחֲזוּזִים •
 שָׁבַת גֹּאֲזֹן עֲלֵיחִים: תָּמִיד נִשְׁמָעָה צוֹחָה • נִפְשֵׁי לַעֲפָר שָׁחָה •
 עֲרֵבָה כָּל־שִׁמְחָה • חוֹשֶׁה לְעֹרְתִי: יְרִיבֵי בּוֹסְסִים בְּפִרְךָ • וְרוּחֵי
 נִבְקָה מִסּוֹרֶךְ • סִפְקֵתִי עַל יֶרֶךְ: פּוֹנֶה לְצוּר מִבְּטָה • בְּשִׁבְט
 אֲנוּשׁ נִחַפְטָה • רֵאֵה יְיָ וְהִבִּיטָה • חוֹשֶׁה לְעוֹתֵי: שׁוֹאֲגִים בְּקוֹל
 שׁוֹעָה • מִחֲכִים בְּרִית וְשִׁבְעָה: וְהִנֵּה רַק וָעֵה: אָנָּה חֵישׁ
 עֲלֵיצוֹתֵם • לְהֶאֱזִין חֵין מְלִיצָתֵם • כָּאֵז מְנוּף בְּצֵאתֵם • חוֹשֶׁה
 לְעֹרְתִי: טוֹב סוֹכֵךְ בְּאֲבָרָה • וְנִתַּן מְלוּכָה וּמַעֲבִירָה: בִּידָה
 כַּח וְגִבּוֹרָה: עֲדִירָה הָשֵׁב לְמֵאוּזִים • לְמַעַנְהָ חַי וְקַיִם • מוֹשֵׁל
 בְּנֵאוֹת הַיָּם: חוֹשֶׁה לְעֹרְתִי: עֹרְת

יוצר לשבת נחמו

אֲרוֹמְמָה אֵל חַי • אִסְפְּרָה שְׁמָה לְאַחֵי • אֶהוֹרֶךְ בְּהוֹד
 שְׁבַחֵי בְּאֵין יַחֲוֹד וּבְחַי • בְּתוֹךְ עֲדַת יִשְׁרָאֵל
 שׁוֹמְרֵי מוֹזוֹת פְּתוּחֵי • בְּפִרְשׁ שְׂדֵי מְלָכִים בָּהּ לְמַנְיֵן נִתְחַי:
 גִּיחַ הַמְשִׁתָּה בְּסוֹד יְסוֹד עוֹז מִבְּטַחֵי: גִּיא וְגִבּוֹהִים בְּרֵאֵת
 יִשְׁבִּילוּ בְּסִטּוּחֵי: מִי עֲשִׂירַי יַעֲשֶׂה כְּמוֹתֵם • אוֹ חֲכָם יִבִּין דְּמוֹתֵם
 יַעֲשֶׂה מִי גְבוּר לְרֵמוֹתֵם • רְנוּ שְׁמִים כִּי עָשָׂה יִי • קְדוּשׁ:

גִּרְהָ תְבוּנוֹת וּמִדְעִים. דְּקִדְקַת מִים דְּעִים דְּחֹת אֲדָר מִצְבָּעִים.
 הוֹשֵׁב בְּפֶה מִבְּעִים. הֶחָצֵם מִחָצֵם בְּקִיעִים. הַדָּלֶם מֵעַל
 רְקִיעִים. הַכְּנִים לְאוֹצַר שְׁקוּעִים. הַקִּיף לְגִיּוֹן הַקּוּעִים. וּמִמְנוּ
 יִגְוֹרוּ גִרְתָּעִים. וְגָהַר יוֹצֵק לְתוֹעִים. וְנִבְרָאוּ כְּתוֹת רְבוּעִים.
 וּמֵהֶם כְּתָרְשִׁישׁ קְבוּעִים: בְּהַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹנוֹ אֲשֶׁר בָּרָאוּ. רְאוֹת
 כַּח גְּבוּרוֹת מוֹרָאוֹ. יַעִיר גַּל לְרִיעוֹ בְּמִקְרָאוֹ: הָאוֹתִי לֹא
 תִירָאוּ נָאִם יי' קְדוֹשׁ:

זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתַי. וְזִוִּית דְּדָךְ מְלֹאתַי. וּזְכוֹת מִרְחוֹק
 קְרִיאתַי: וְרָדָה עֵרֶן לְכַרְיוֹתַי. חֲלַק שָׁם מְנוֹתַי. הוֹשֵׁן
 וְשָׁבִי בְּלֹאתַי. חֶפֶת כְּבוֹד נְאוֹתַי. יִשְׁבְּעוּ זֵיו הַנְּאוֹתַי.
 מִכֶּם אֲפִסִּי פְאוֹתַי. אֵילָנוֹת וּדְשָׁאֵי נְאוֹתַי. סִלְלִם כְּתָאֵם
 תְּפִילוֹתַי. טוֹב נְשֵׁנָה בְּכַפְלוֹתַי: יִתְנוּ צְדָקוֹת חַי וְקַיִם. יַעַן
 מַעֲשֵׂיו בֵּין לְמַאֲוִים. חַל שֶׁר הָעוֹלָמִים וּפְיִים. יְהִי כְבוֹד יי'
 לְעוֹלָם יִשְׁמַח בְּמַעֲשָׂיו יי' קְדוֹשׁ:

יַחֲדֵי בִיתְרָה בִּינָה. יַצַּר חֶמְהָ וּלְבָנָה. יָקָר לָכֶת בְּהַכְּנִיָּה.
 כִּבְיֹן שְׁתֵּי קַעְרוֹת הַלְּבִינָה: כְּפוֹתָה קוֹבֶלֶת וְעַלְבוּנָה.
 בָּאוּ בְּגִבְעַת הַלְּבוּנָה. בְּחַדְשָׁה קָרַב קַרְבָּנָה. בּוֹפֵר עָלֵי רְבוּנָה.
 לְמַגִּין קָטָן חֵשְׁבוּנָה. לְנַחַם שְׁלֵם מִדְּאֻבּוּנָה. לְהַשְׁקִיעַ אֹזֶר
 הַגְּדוֹל וּלְלַבְּנָה: מְאוֹד הַקָּטָן לְכוֹנְנָה: לְזָכַר צִיּוֹן יַחַד צְבֹאוֹתֶיךָ.
 הַגְּבִיל שְׁצֵם וְכֹל רְבֹאוֹתֶיךָ. יַחַד לְמַעְלָה הַשְּׁלִישִׁית מִמְבוֹאֲתֶיךָ.
 יִבְאוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ יי' קְדוֹשׁ:

כִּי בַלְּמַהְרָת אֵיחָן. מוֹפְלָא פְעֵלוֹ וְאֵימָתָן. מִמִּים צָר צוּרוֹת
 שָׁבַח לְשֵׁמוֹ יְהוָה: נוֹצֵר לְיוֹם נְחֻמָּה לְשַׁחֲקוֹ לְיִוְתָן.
 נָאָה מְנָה וַיִּפֶּה לְהַשְׁבִּי גִּנַּת בֵּיתָן. סַחַר סִכְּךָ וְצִלְצִל וּבִשׁוֹר
 יְרוּשָׁלַיִם יְיִוְתָן. סָעַד בּוֹ לְכְבוֹד זֵיו שְׁדֵי גִּתָּן: עַת פָּרַח הַזֵּיוֹנוֹ
 הַחֲבִיא. וְנָחַשׁ בְּרִידָה בְּחֶבֶל לְהַבִּיא. לְמוֹרֵד וּמַעְלָה שָׁבַח

הנביא • אשר גדרתי אשלמה ישועתה ליי • קדוש :

עליון

מעשיו השווה • עלי תבל צוה • ערך בהמות הרוה •
עשר להתר הנוה • פקד ראשית דבכיו בהררי אלף
התוה • פקודת ישועה ורצון להוכי לו לתקוה • צורכי סעודה
הקוה • צפה בציון אה • צוברת דיוקנו גוה • צלעו עור לו לזה •
מי אל בשמים ובארץ • אשר יעשה במעשיה לתרץ • יהבאות
נזחה במרץ • רבות עשית אמה יי • קדוש :

קמה

מלאכת איום • קלסה וקדשה היום • רצה כפר
לשגיון • רגן עלי הגיון • רוח המציא ופדיום • רהו
אור ברביון • שבת שלם מדביון • שמש צדקה לאביון • שפר
גחלתו בחביון • שקד למוסרו בצביון • הוכן מלאכותיו בגליון •
הקון משכני עליון • בעין דוגמת העולם הבא • אוהביו להנהיל
יש באהבה • רב טוב הצפון באמונה רבה • יחל ישראל אל
יי קדוש : הכל יודוך אופן

שאו

מנחה • משבחה • ביום מנוחה החשירו : מרום דר • בעז
נאדר • בהוד והדר הכשירו : עיניכם • לנגדיכם • עפעפיכם
הישירו : וראו אור צר ואור • מארי אור השירו : מרגני שפר • וכוכבי
צפר • שיר חדש ישירו : והחיות ישררו • וכרכים יפארו : מי מסר •
שנים עשר • מולות פרקיע : ברא למול • בני הם ומול • אשר פחשן
השקיע : אלה הם • חייליהם • משלשים חקיע : המוציא • גלגל חצי •
עליל וחצי משקיע : במספר בן • אסוד חכן • שכמים חצים הבקיע :
נגדו לכן • הם בחופין • בגלגל האירו : והחיות צבאם נצורי בתוך צר
עור • יצו שרימו למעלה : לכלם חיל • שמרי חיל • וחומת עיר על חלה •
בשם יפקוד • שמור ושקוד • תמיד יום ולילה : יקרא לצאן • שנת רצון •
אל התנו דמי סלה : חשמלים • ואראלם • יש את רעהו יעזורו •
והודות מרוב חיל הלא מחיל זיע חיוח מפכה : אונים לו • והלולו שכון
שפל את דבאונקה : ואמיץ יה • בני עליה • לפניו אשר יזכה : בחרב :
ימי יקרב • בגיון לו של חזקה : איש איש בכר • ויש בלא כר • נכנס

במראית סוכה: מליצי עם. הם בטעם יגשו או ידברו: והחיות לא
 מורשים. תרשישים. בשיר פתחבים אמונים: נאדר אך. כל מלאך.
 רון להתמיד בכל זמנים: ברוך שמו. ככרכמו. אחרי קלוס משננים:
 כבוד עמדם. בעת עם דם. תרפינה פנה רננים: יי שם בהקדישם.
 פעם אחת למנים: ממקומו יתסהו למו. היות לשאלם פונים. או אכיר
 הם. בכם נחתם. ובאלהי ישראל יזכירו: והחיות

אמת

משל היה באמתח קדמונים משליכם. גברתם וישר. רמין
 קרות משליכם. הוכפל במשנה נחמות. וכיד הנביאים
 אליכם. נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: זורו גבר חכם בעון הסוח
 באה לנחם. טכסה במשבורת שלימה ירד מבית לחם: כמה וכמה
 יאמרו לירושלים כבודך בתנחם. נחם יי עמו ועניו ירחם: משוח
 מחבריו. לבשר נבואותיו ונחמותיו בכפלים. שוש אשיש העוררי
 עירי ירודה פלאים. פורץ עלה מנחם צדקנו מהור עולים. נחם יי
 ציון ובחר עוד בירושלים. קבוע כזה וכזה רום עשרים ארבותיה.
 שמשותיה לאבני חפץ שלום לשום גבולותיה. תקן מדברה בעדה כפ
 יי ערבותיה. נחם יי ציון נחם כל חרבותיה. מאהביה ירויון רשן מנהל
 עדני נחומיה. ברצחה הנחומים לדבר על לכרחומיה: יצדקוניה הללו
 כך חזכי קישוט הנחומיה. תינקו ושבעתם משוד הנחומיה: חזיון
 קדושים עשרה עמך בהשתחף בקימהנו ואותיות מצטרפות לנחומיה
 לצאנה וכרמך בסמנתנו. בשיר ותודות אומרה פאו מנוף הקמתנו. כי

אפה יי עזרתנו ונחמנו: עורת

יוצר לברית מירה

אפוני אימיו במל חיים לטללה. שומרי אמרתו עולם
 להגבילה. באומר אם לא בריתי יומם ולילה.
 באות ברית גדשחתומים בקרץ. משותתים מוסדי תבל בלי
 פרץ. וחקות שמים וארץ: גם בדם ברית משקחי מלהנתן.
 בבור אין בו מים אסיריהם מלתן. בזאת אות הברית אשר
 אני נותן: אל יספור בכתב עמים מהבלו. לעם ורשום ברית

יוצר לברית מילה

לעלו • כל הפתוב להיים יאמר לו • קדוש: דבר קדשו בזכור
 לזרו חניכיו: הקדים לבשרו משרתיו ומבורכיו • מקום דבר
 עבדו ועצת מלאכיו: הלא לפניו צוהו ערלה לעבור הוליד
 בטהרה יריד ויהיד ונבור • תגור חרבה על ידה גבור: ואז נפקד
 בנעקר פרי בטנו • ולשמונה חתמו ובדמים חתנו • וימל
 אברהם את יצחק בנו: ומורתו חקוקה בכס אל אלים • גולד
 מהול וחיב קווצת תלתלים ויעקב איש תם ישב אהלים: חנניו
 כבא שפי לקוב • אז ראה ספוני חול ופיץ מה אקוב • מי סנה
 עפר יעקב: טמון בחול חוק נדרש ומושלם • חוק גבול לים שם
 חוק עולם • ויעמידה ליעקב לחוק לישראל ברית עולם • יושבי
 גוף חדלו ברית עם הן תוי • עד זמן פקודתם לצאת להרוי • אף
 את מטה לוי • באשר איש האלהים ברכו להלום • ונביא קלסו
 לכל לעלום • בריתי היתה אתו החיים והשלום: לא מל בכורו
 ונתבקש במעונה • לולי לקחה הצר זרייה ומשונה • ותברת
 את ערלת בנה: מפנה הדרתיה בכושר הוריה תמימה •
 בנתנו רים דודיה וסמדרו כרמיה • ואעבור עליה ואראף
 מתבוססת בדמיה: נפשה החייתי כל בכור במחיי • בתויתי
 על פתחיה תיו תחיי • ואמר לה בדמיה חיי: שכר שעבוד
 תורים ונקדות הכסף • בגין אברותיה חרוצי ירקרק להוסף •
 יונה נחפה בכסף: עליון בברית לשון ים החרים • ומקרא
 מלא הן הן הדברים • לגזור ים סוף לגורים: פסו והדלו מפני
 פורח הדרה • מלמול הזלבי ישימון עלי דרה • כל העם היגדים
 במדבר בהרה: צלחו ירדן משרת ועם אל • צוה לעשות
 חרבות צרים בהואל • ושזב מול את בני ישראל • קצין עם
 סנכנס למרחץ מושלל • פץ אין פתיל ולא ראשי מובלל • הנני
 ייפי אמלל: רנה שירות ותשבחות לעלותיה • ואמר עלי

יוצר לברית מילה

חתימת בריתך. שש אנכי על אמרתך: שר כפי שמניח
שממות לזמור. והשמיע לכל תהלתך לאמר. למנצח על
השמנית מזמור: השבי קנא בפץ לפני האל. קנא קנאתי
לך מושיע וגואל. כי עזבו בריתך בני ישראל: אבן בכון עושין
שתי כסאות. לזכעל הברית לישב ולראות. לפני העדות
למשמרת לאות: לרפאתו שלשה כסא מתקן לכן רמו פיוס
השלישי להקימכם ולהחיותכם. בהנה אנכי שלה לכם: יחיש
יבא לגאול עבוסו מלעכוב. ויו עבוסו לעדות ביעקב. וזכרתי
את בריתי יעקב: עמי בחירי מעל שלחני נדחק. ארחם
ואזכור בזכות הודק. ואף את בריתי יצחק: זרוים לארבע
ברויי בלתי זכור. אשרוק ואקבץ עוד לבל למכור. ואף את
בריתי אברהם אזכור ברית שבת ותורה חברו להתאים. בגינס
נזפרו הרים וגבוהים. כי בראשית ברא אלהים: כי בקיום
שלשום הגאלו עמיתי. שמרי משמרת חקותי ותולתי. אף
אשר ישמרו את שבתותי: יד ושם אתם בביתי טוב הצמח
אשביעכם עמי ונחלתי. בחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי
נזפשי עונג ושומרי שבת מהוליו. הנועו לאהים כגוד למפעליו
רוממו יי אהינו והשתחוה להדום רגליו. קדוש: הכל יומך אופו
אזורי אימה ברואי יראה. אמיצי כח כבודו לנשאה. אמים
רועדים. לעובדו בראה. אזמרים למלכם תהלה נאה.
ועמו כזרחי ברית מהללים לזכר הברית: למלך המהולל. מי לא יהדר.
למלך המשבח. מי לא יהדר. למלך הקדוש. לעלה ולהדר. לסלסל
ולפאר שבחו לסדר. ועמו ערבית ושחרית. מיחדים לזכר הברית:
יתנברו יתנברו משרתי עליון. יתנשאו יתנשאו בעלי והיון. יפארו יבארו
להללו בצביון. ישאו כגור עלי הגיון. ועמו כטל שארית. מפארים לזכר
תברית: עירי גבורה. מפעמי שכנה. עוטרי כתרים לאלהי מעונה.
עליון מרנגים. גילה ורנה. עושים מלאכתם. באמן אמינה. ואם כח

יוצר לכרות מילה

עברית • מתדרה לזוכר הברית • זמרה ובכרה שבת והזדארה והלל ונקי
 חשמלים פוזחים לסלל • זתרו אל • מלכם מכתורים לכלל • זתורים
 זריוס גדלו למלל • ואוס נאנה שזרחורית • משפחים לזוכר הברית :
 רכבאחים אפי רבותים • רוצשים קדוש קדוש במחנותם • רוחשים פריד
 בלי עצלותם • רועשים ומניעים ספי אמותים • ואוס חתומה בכרית •
 מברכת לזוכר הברית : והחיות זולת

אות ברית שלישי למרפא עולם : בענינת קשת לזוכר
 ברית עולם • גורה ויום נופש נהן כגנולם • ביני ובין
 בני ישראל אות הוא לעולם : הודיכם מעוטרים בחונרי בחונני •
 המסמנים ומאמתים להנצל מרשפי כיווני • וכל רואיהם
 יפירום מוחממים לפני • כי הם זרע ברך יי : זוכרו צורים
 חמשה לברית בערים • הצב אבות שנים המה היוצרים :
 מהורה שלשה וכן נון שתיים הרים • ועיש לו והושע הרבות
 צרים : יוספו צרים להרבות כמו להמול • באשר מלו בצר
 שלשום ותמול • לכן סמכם בעווי משרת לזול עשה לה
 הרבות צרים ושוב מלו מטיב לנו איש הפנים בפלחו : יודמנו
 המיטתו ונעשו אחת לצלחו • סלק הברית עצמו כזכר אורחו •
 ותטבע האבן במצחו : עסק מילה שבת דוקה עשיתה פרועתה
 ומיצתה • רחיצתה ואם פלגיתה • צורף מלאכה שאי אפשר
 מבערב לעשותה • לקדשה אל המלאכה לעשות אותה : קנית
 קדם נתלתה מבני המורים • ראותה הבוסת כם בהכותה
 בכורים • שדי הפדנו ואיבוק הפסג גורים • באשר שמע
 למצרים יהילו צורים : אל יקום פחסדו גיבו שנית למלאות •
 יחיש לרחמנו למלטנו מתלאות • בימי קדם יראנו נפלאות •
 גזאלנו קדוש שמו יי צבאות : עזרת וכו'

זכר החול וזמנו שלטון זה

או אכירך אבונת אברהם ולתת זכרך הוא יכירך
 אלא החול פתח בעבור שפלוני בדי פלוני צדיק באברו
 וזמנו קדש זה הנקרא ימיו וזמנו עמו להחיותו או
 אכפונתו והחיותו והחיותו והחיותו והחיותו והחיותו
 ופנייה אליו מן האדם במק אלו חולו ילכו ופנייה
 הצפית ופנייה הגוף ואורך ימים ולנים וטובים עם כל
 אלו זמנו וזמנו זמן : (וזמנה זמנה)
 או אכירך אבונת אברהם ולתת זכרך אלה רבקה
 רחל ואלה הוא יכיר אלו הקולות פתח בעבור אכירך
 צדיק בעבורה ; זמנו : פלוני זה הנקרא הוא וזמנו
 עליו אלהים והחיותו והחיותו והחיותו והחיותו
 והחיותו : ואלו אלו שהיה פנייה אליו מן האדם
 במק אלו חולו ילכו ופנייה הצפית ופנייה הגוף
 ומתוך כעלי נעוריה ואלו אלו ואלו חולו ילכו חרפה
 אכירך שפניו ברך טובא וזמנו זמן זמן זמן זמן זמן
 זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן :